

Giới thiệu Thiên Ngục Hoang Thần Convert

Thiên địa tan vỡ thời gian, Thái Sơ Cổ Hoàng luyện chế Phong Thiên Tháp; yêu thú nghịch loạn thời gian, Thái Sơ Cổ Hoàng thu phục Tứ Thần Thú; Lục Giới bình định thời gian, Thái Sơ Cổ Hoàng phạm vào một sai lầm nghiêm trọng thiên địa quay về bình tĩnh, Thái Sơ Cổ Hoàng tiến vào vũ trụ Linh giới dưỡng tức chân nguyên, nhưng không ngờ Phong Thiên Tháp đổ nát, tinh thổ thể giới sụp đổ Chí Tôn Hoang Thần Diệt Tiêu người mang Phong Thiên Tháp, bị lục ngự Đại Đế vây công với Hư Vô Tri Địa, trọng thương ngã xuống, đến Thái Sơ Cổ Hoàng cứu giúp, chuyển thể Trọng sinh. Từ đó, tinh thổ thể giới thiếu niên Diệt Tiêu, đem mạng theo gây dựng lại Phong Thiên Tháp sử mệnh, tu luyện đại đạo công pháp, Đạo, Vũ song tu, nghịch thiên cải mệnh, đạp đường lên trời, tu thiên luyện

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Anh hùng đường cùng, tình cha như núi!

Chương 1: Anh hùng đường cùng, tình cha như núi!

-> Chương 1: Anh hùng hết đường, tình cha như núi!

Hư Vô Tri Địa, tinh thổ thể giới tiếng tăm lừng lẫy, cũng là duy nhất cấm địa sinh mệnh!

Vô số óng ánh Tinh Hà vũ trụ mênh mông bên trong, tương tự với Hư Vô Tri Địa như vậy cấm địa sinh mệnh còn có rất nhiều. Nhưng Hư Vô Tri Địa, nhưng là liên vũ trụ cường giả tối đỉnh, cũng không dám dễ dàng tiến vào địa phương.

Bởi vì, nó ở vào Cực Nhạc Tinh Thổ, vũ trụ thích hợp nhất tu luyện cùng với ở lại Đại thể giới!

Cực Nhạc Tinh Thổ, chính giống như tên gọi của nó, nơi này không có đói bụng, chiến tranh, cũng không có thống khổ bi thương, nó là từ tất cả mọi thứ thống khổ cùng buồn phiền bên trong giải thả ra vĩnh hằng tịnh thổ.

Nhưng mà, chúa tể vùng đất này người tu luyện, nhưng đem yên tĩnh an lành tịnh thổ thể giới, miễn cưỡng mang hướng về phía phá diệt biên giới!

Thái thủy năm đầu, Hoang Cổ Thiên Khuyết Chí Tôn Hoang Thần Diệt Tiêu, bị lục ngự Đại Đế vây quét, nhưng lục ngự Đại Đế trong lúc đó cũng không phải thùng sắt một khối, lẫn nhau bạo phát loạn chiến, toàn bộ tinh thổ thể giới chịu khổ tai bay vạ gió. Năm trận đại chiến, trải qua thập hai vạn năm, miễn cưỡng mà đem tinh thổ thể giới chia ra làm bảy.

Mà một năm này, được gọi là thái sơ năm đầu!

Thái sơ lịch 13,000 năm, Cực Nhạc Tinh Thổ kinh hiện Hoang cổ chí bảo Phong Thiên Tháp, lần thứ hai nhắc lên toàn bộ tinh thổ thể giới chiến tranh. Trận chiến này, không còn là bảy vị Chí Cường giả trong lúc đó tranh cướp, mà là toàn bộ tinh thổ thể giới đều điên cuồng!

Cực Nhạc Tinh Thổ, chỉ còn trên danh nghĩa, lại cũng không trở về được nguyên lai vẻ đẹp thể giới!

Toàn bộ thể giới, như luyện ngục, người người tu luyện, nhưng mục đích nhưng là muốn tranh đấu cùng trời cao!

Thái sơ lịch 13,000 năm trăm năm, Phong Thiên Tháp bị Diệt Tiêu đoạt được, từ đây cả thể gian đều là kẻ địch, lục ngự Đại Đế càng là đuổi tận cùng không buông, cuối cùng đem Diệt Tiêu bức đến Hư Vô Tri Địa.

Thái sơ lịch 13,000 sáu trăm năm, Hư Vô Tri Địa.

Mênh mông vô biên rộng lớn Tinh Hà bên trong, một bóng người, người mặc tàn tạ không thể tả chiến giáp, đầy người máu tươi biểu hiện người này trải qua khốc liệt đại chiến, mái tóc dài màu đỏ ngòm, tự như là bị người tiên máu nhuộm đỏ tự, mùi máu tanh dày đặc.

Sau lưng của hắn, là một mảnh bao trùm toàn bộ bầu trời tinh vân, trong đó âm u khủng bố, sấm vang chớp giật, thỉnh linh chính là trong truyền thuyết Hư Vô Tri Địa, tiếng tăm lừng lẫy cấm địa sinh mệnh.

"Ha ha, hồi thể gian, tranh quyền đoạt lợi khi nào đình; hận thể gian, gồ ghề thể người qua đường khó đi; nguyên thể gian, hồng trần sắp xếp đạo Vô Thanh! Ha ha, Phong Thiên Tháp, Cực Nhạc Tinh Thổ bởi vì sự xuất hiện của ngươi, không trở về được nữa rồi! Thập mấy vạn năm chinh chiến, tinh thổ thể giới đã hướng đi phá diệt! Mà ta Diệt Tiêu, ngày hôm nay cũng phải tuân đạo vãng sinh!" Diệt Tiêu lấy ra Phong Thiên Tháp, nâng ở trong lòng bàn tay, ngửa mặt lên trời thở dài.

Lúc này, hắn chau mày, đã bị vây chặt đến không lọt một giọt nước, ngoại trừ phía sau hắn Hư Vô Tri Địa có thể tiến vào ở ngoài, những phương hướng khác đã là tuyệt lộ.

Bốn phía Tinh Hà bên trong, trời nổi không xuống trăm vạn bộ thi thể, hơn nữa còn có lượng lớn thi thể bị cuốn vào Hư Vô Tri Địa bên trong. Huyết sát khí, tràn ngập toàn bộ Tinh Hà.

"Diệp Tiêu, ngươi vẫn là đem Phong Thiên Tháp giao ra đây đi, như vậy, ta còn có thể cho ngươi lưu lại toàn thân!" Đầy trời Ngôi Sao bên trong, kinh hiện một vết thần quang lát thành thần đạo, một đạo uy nghiêm bóng người xuất hiện ở thần đạo bên trên, một bước bước ra, đã là bên ngoài ngàn dặm.

"Khung Cao, ngươi là cao quý Hạo Thiên kim khuyết Đại Đế, thống ngự vạn ngày, vì sao còn không vừa lòng? Năm đó, ngươi vì bốc lên chiến sự, vu hại ta muốn mặt mũi tạo phản, đem toàn bộ tịnh thổ thế giới đưa vào hủy diệt vòng xoáy bên trong, ngươi còn có mặt mũi nào đối mặt này Tinh Hà vạn ngày chủng tộc?"

"Ha ha, Diệp Tiêu, thành giả vương, bại giả khấu. Bây giờ nói những này đã là vô dụng, ngươi vẫn là mau nhanh đem Phong Thiên Tháp giao ra đây đi! Nếu không, con gái của ngươi, nhưng là ……" đột nhiên, từ Tinh Hà một phương khác đồng dạng xuất hiện một đạo thần đạo, một bóng người, đỉnh đầu Thái Cực Đồ, trong lúc vung tay nhắc chân, đại đạo lưu chuyển, thần bí khó lường.

Nghe được "Con gái" hai chữ, đã là cung giương hết đà Diệp Tiêu, thân thể bỗng nhiên nghiêm lại, hai mắt bùng nổ ra lạng liệt sát cơ.

"Câu Trần!"

"Diệp Tiêu, bây giờ ngươi đã là cung giương hết đà, con gái của ngươi cũng ở trong tay chúng ta, ta cùng Thái Cực Thiên Hoàng hợp lực cắn giết, ngươi còn có thể chạy được không?"

Diệp Tiêu chính muốn nói chuyện, đột nhiên đi ra một trận thanh âm quen thuộc, "Cha, cứu ta, Nhân Nhân ở đây!"

Diệp Tiêu tầm mắt xuyên qua một triệu người quần, nhìn thấy bị cầm cổ con gái của chính mình Nhân Nhân, hấn nổ đom đóm mắt, trong nháy mắt nổi khùng, thu hồi Phong Thiên Tháp, chân khí trong cơ thể cấp tốc kéo lên, khí thế đạt đến đỉnh điểm.

Hắn phải cứu ra con gái của chính mình, cho dù bỏ mình cũng muốn đi đến nữ nhi mình bên người!

Người yêu của hắn ở vạn năm trước chết đi, trước khi đi lưu lại con gái Nhân Nhân. Ở nàng bốn tuổi năm ấy, Diệp Tiêu tàn nhẫn quyết tâm, đưa nàng phong ấn lên, cho đến vạn năm sau ngày hôm nay, không hề nghĩ rằng bị kẻ thù của chính mình tìm tới, cũng giải trừ phong ấn!

Trời mới biết này vạn năm đến, Diệp Tiêu chung quanh chinh chiến sau khi, đối với hắn người yêu cùng con gái nhớ nhung! Thiên thiên vạn vạn cái cả ngày lẫn đêm, trong lòng hắn duy nhất mềm mại chính là bị chính mình phong ấn lên con gái.

Bây giờ, bốn tuổi con gái bị bắt, Diệp Tiêu trong lòng chỉ có một ý nghĩ!

Cuồng Chiến thiên hạ!

"Vạn vật thiên địa làm kiếm, thần quỷ yêu tà làm kiếm, vũ trụ bầu trời tận làm kiếm! Kiep ba vạn độ, vạn thần kiep diệt!" Diệp Tiêu quát to một tiếng, ngón tay thành kiếm, vũ trụ bầu trời, mệnh mạng Tinh Hà, trong khoảnh khắc hóa thành kiếm hải dương.

Vô số kiếm ảnh theo Diệp Tiêu mà động, như Phá Thiên Thương Long, vọt vào mấy triệu người quần vòng vây! Trong khoảnh khắc, máu chảy thành sông, quảng chiếu vào vô tận Tinh Hà bên trong. Rất nhiều người bị kiếm ảnh cắn giết hải cốt hoàn toàn không có, biến thành tro bụi, thần hồn cầu diệt.

Tự phát không khác biệt công kích, là Diệp Tiêu vạn thần kiep tuyệt chiêu to lớn nhất chỗ lợi hại. Chiêu này vừa ra, thiên địa biến sắc, cho dù là Khung Cao cùng Câu Trần nhìn, đều là không nhận được mà thần phục.

"Câu Trần, này Diệp Tiêu thực tại là ngút trời tài năng. Là một người tu võ giả, dĩ nhiên có thể tu luyện tới hóa âm nhập dương tiên vũ cảnh giới. Mà hiện tại ta, cũng có điều nằm ở người tu đạo Độ Kiep viên mãn giai đoạn, khoảng cách hợp đạo cảnh tuy rằng chênh lệch một bước, nhưng bước đi này, thực sự là khó có thể vượt qua!"

"Khung Cao, ngươi nói không sai. Tịnh thổ thế giới trăm vạn năm qua, Diệp Tiêu làm tu võ giả, tuyệt đối là thiên túng chi tu! Đỉnh cao thực lực hắn, liền ngay cả chúng ta, đều không phải đối thủ!"

Khung Cao gật đầu, vì hơi thở dài nói: "Tu võ giả, đại thể khó thành đại khí, nhưng một khi trưởng thành, sức chiến đấu không người có thể ra hữu. Nhưng nếu luận tiềm lực trưởng thành, tu võ giả kém xa tít tắp chúng ta người tu đạo! Nếu là đặt chân hợp đạo cảnh, cùng thiên đạo phù hợp, bước vào bất tử cảnh giới, liền có thể siêu thoát tam giới ở ngoài, thành tựu tiên thể, lĩnh ngộ thiên đạo bản nguyên!"

Bên cạnh Câu Trần đồng dạng gật đầu, đối với Khung Cao miêu tả tương lai, vô hạn mơ màng!

Cũng bởi vậy, bọn họ đối với Diệp Tiêu nắm giữ Phong Thiên Tháp nhất định muốn lấy được! Bởi vì viễn cổ truyền thuyết, này Phong Thiên Tháp là Cực Nhạc Tịnh Thổ người sáng lập Thái Sơ Cổ Hoàng luyện chế mà thành, tàng có thành tiên chứng đạo phương pháp!

Diệp Tiêu đầm máu thành ma, ngập trời kiếm ý, che trời sát cơ, xung phong tiến vào vòng vây, chỉ vì đi đến nữ nhi mình bên người, hắn duy nhất lưu ý thần con gái một bên.

"Ai cản ta thì phải chết!"

Diệp Tiêu quát to một tiếng, sau lưng dâng lên vô số kiếm ảnh, theo Diệp Tiêu mà động, mà lúc này, trọng thương Diệp Tiêu, khó có thể áp chế thương thế của chính mình, máu tươi ối không ngừng!

Huyết tung bầu trời, hân vẫn không quay đầu lại, không khuất phục.

Nhân Nhân tiếng khóc khích lệ hân, lúc này Diệp Tiêu, không phải cái kia đã từng quát tháo phong vân, chinh chiến cửu thiên thập địa Chí Tôn Hoang Thần, mà chỉ là một phụ thân, một vị là nữ nhi mình tiếng khóc mà lo lắng không ngớt phụ thân!

"Ta muốn qua đi, đừng chặn ta! Đừng chặn ta!" Diệp Tiêu hét lớn, một đường điên cuồng giết tới. Tuy rằng bị mấy triệu người vây quanh, nhưng lúc này ở Diệp Tiêu trước người, có điều ngàn người mà thôi.

Thời gian lặng yên trôi qua, Diệp Tiêu dần dần khô cạn, ý thức đã mơ hồ, Nhân Nhân tiếng khóc là hân tiếp tục chống đỡ duy nhất trụ cột.

Đột nhiên, hai bóng người chớp mắt đã tới, chính là Hạo Thiên kim khuyệt Đại Đế Khung Cao cùng Thái Cực thiên khuyệt Thái Cực Thiên Hoàng Câu Trần.

Hai người không nói hai lời, trực tiếp triển khai Thần Thông, Khung Cao sử dụng Ngọc Như Ý đánh ra một vết thần quang, Câu Trần hai tay phác họa ra Thái Cực Thần đồ, tương tự đánh ra một đòn thần quang.

Hai vết thần quang bất thiên bất ý địa bắn trúng Diệp Tiêu, người sau bay ngược mấy trăm trượng, so với lúc trước càng thêm gần rồi Hư Vô Trì Địa, hơn nữa, lúc này Diệp Tiêu, đã đến cạn kiệt.

Tựa hồ tâm có xúc động, con gái của hân Nhân Nhân khóc đến càng lớn tiếng, "Cha, người ở đâu, người không muốn có chuyện a, ta rất nhớ người!"

Nhân Nhân không ngừng mà hô hoán, đã trôi nổi ở trên hư không không cách nào nhúc nhích Diệp Tiêu, con mắt thật chặt nhìn chăm chăm Nhân Nhân vị trí, trong lòng ngực Phong Thiên Tháp lẳng lặng mà trôi nổi ở trước mắt của hân.

"Phong Thiên Tháp, ta không biết là ta lựa chọn người, vẫn là người lựa chọn ta. Nhưng hiện tại, ta muốn phá hủy người, cho dù chết, ta cũng phải cùng con gái của ta thấy một mặt. Những người này, coi như là ta chịu tội thay đi!"

Như hồi quang phản chiếu giống như vậy, Diệp Tiêu thân thể đột nhiên mà lên, Phong Thiên Tháp tẩm rủa ở Diệp Tiêu dòng máu bên trong, có vẻ yêu dị mười phần, lập loè yêu dị hồng quang, cùng lúc đó, nơi này không gian kịch liệt rung động, bất cứ lúc nào có sụp đổ nguy hiểm.

"Ha ha, mọi người cùng nhau chết đi!"

Tiếng nói lạc, Diệp Tiêu đem Phong Thiên Tháp ném trong hư không, cấp tốc tụ tập năng lượng đất trời, kịch liệt kích động hư không, tất cả mọi người về mặt đại biến, bao quát Khung Cao cùng Câu Trần.

"Đáng chết, chúng ta đi mau, này Diệp Tiêu lại muốn đem Phong Thiên Tháp bạo đi!" Câu Trần hận hận nhìn bạo động đến Phong Thiên Tháp, trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng!

Khung Cao cũng giống như thế, nhưng cũng không có cách nào!

Cho tới cái khác những kia còn chưa có chết hai đại thiên khuyệt chi chủ binh lính, càng là hoảng không chọn đường chạy trốn, trước là nhắm mắt đối kháng Diệp Tiêu, đối kháng tịnh thổ thế giới Chiến thần. Bây giờ, liền chủ nhân của chính mình đều liều mạng bỏ chạy, bọn họ còn ngây ngốc đứng ở chỗ này làm gì!

Nhân Nhân tiếng khóc truyền tới Diệp Tiêu trong tai, chỉ có một tia thần trí hân, xuyên qua đoàn người, đi tới Nhân Nhân bên người, ôm lấy khóc lớn không ngớt Nhân Nhân, hồ thẹn không ngớt mà nhìn mình con gái, một đôi mắt hồ, đã là lão lệ tung hoành!

Nơi này không gian kẻ bên phá diệt, rung động không ngớt, Diệp Tiêu ôm ấp Nhân Nhân, nhìn trong lòng ngực Nhân Nhân, trong mắt tràn đầy không muốn!

"Cha không khóc, Nhân Nhân rất nhớ người, ta thật giống ngủ rất lâu. Sau khi tỉnh lại không thấy được người, ta rất sợ sệt. Những người xấu kia nắm lấy ta, ta càng thêm nhớ người! Ô ô ..."

"Xin lỗi, Nhân Nhân, cha thật sự có lỗi với người!" Diệp Tiêu vô cùng hồ thẹn, thật chặt ôm con gái của chính mình, nhìn phía xa sắp nổ tung Phong Thiên Tháp.

"Ta cùng Phong Thiên Tháp huyết thống liên kết, ta chết nó hủy, khó có thể may mắn thoát khỏi. Nhưng là, ta Nhân Nhân, ta thật sự không muốn rời đi người! Người phải cố gắng sống tiếp, nếu là có kiếp sau, chúng ta còn làm phụ nữ!"

Diệp Tiêu thật chặt ôm Nhân Nhân, tàn nhẫn mà hôn mấy cái, lập tức ném hư không, trong miệng hét lớn: "Đạo chi chân ý, có điều tự nhiên. Tự nhiên giả, có điều là chúng sinh sinh mệnh. Thủ hộ sinh mệnh, chính là đạo chi chân lý! Đây chính là, ta chi đạo! Thủ hộ chi ẩn, phong!"

Nhân Nhân nhìn cách mình càng ngày càng xa cha, khóc lớn không ngớt, mà giờ khắc này Diệp Tiêu, tàn đi thân thể chính mình, mỗi một giọt máu, mang theo ý chí của hân, kết thành thủ hộ chi ẩn, ẩn vào Nhân Nhân trong cơ thể, mang theo Nhân Nhân bay về phía phía xa trong trời sao.

Mà hấn, thì lại còn như tan thành mây khói giống như vậy, hóa thành tro tàn, hài cốt không còn.

"Àm!"

Kinh thiên động địa nổ vang, phá nát hư không, lấy vượt quá tưởng tượng tốc độ khuếch tán hướng bốn phía, những kia vẫn không có thoát đi nơi đây binh lính, trong nháy mắt biến thành tro bụi, dư âm chỗ đi qua, không gian đỏ nát, vạn vật đều diệt, Ngôi Sao hóa thành yên phấn, sao một thảm tự tuyệt vời?

Khung Cao cùng Câu Trần, càng là triển khai cả người thể võ, gian nan thoát đi Phong Thiên Tháp nổ tung công kích. Hai người lòng vẫn còn sợ hãi mà nhìn Phong Thiên Tháp nổ tung tạo thành thương tôn, trong lòng giận dữ không thôi: "Chết tiệt Diệp Tiêu, dĩ nhiên phá hủy Phong Thiên Tháp, thật là đáng chết!"

"Câu Trần, chớ vội, Phong Thiên Tháp chính là Hoang cổ chí bảo. Tuy rằng nổ tung, nhưng nhất định có mảnh vỡ, chỉ cần chúng ta tìm về mảnh vỡ, tất nhiên có thể gây dựng lại Phong Thiên Tháp, chỉ có điều phải hao phí một chút thời gian mà thôi!"

Câu Trần gật đầu, vì hơi thở dài một tiếng, mang theo chính mình tàn binh bại tướng, trở lại chính mình thiên khuyết.

Khung Cao cũng giống như thế, nhưng là cao quý một phương thiên khuyết chỉ chủ hấn, tâm tính tuyệt không phải người thường có thể so với!

Chỉ là, bọn họ không biết chính là, ngay ở Diệp Tiêu tự bạo trong nháy mắt, Phong Thiên Tháp bên trong truyền ra một thanh âm, trực kích Diệp Tiêu nội tâm.

"Người cuối cùng đã rõ ràng rồi! Như vậy, người liền trở về đi! Đi thôi! Đi đến người bắt đầu địa phương!"

Nghe được âm thanh này, Diệp Tiêu trong nháy mắt kinh hãi: "Ta rõ ràng? Ta rõ ràng cái gì? Người là ai?"

Còn chưa được đáp án, hấn ý thức liền hoàn toàn biến mất, đối với bên người tất cả mất đi tri giác.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Rác rưởi thiếu niên

Chương 2: Rác rưởi thiếu niên

"Khò khè lổ, khò khè lổ ... "

Diệp Tiêu nằm nhòai trên bàn của chính mình, không coi ai ra gì địa ngủ ngon, tiếng ngáy đánh tới, không người hỏi thăm.

Thương Lan Học Viện Lão sư, đối với Diệp Tiêu như vậy học sinh, ngoại trừ cá biệt lúc đầu thở dài ở ngoài, cái khác đều lựa chọn không nhìn. Ở về điểm này, học viện vẫn tương đối văn minh. Có học hay không, tất cả với chính người!

"Ta rõ ràng cái gì? Người đến tốt cùng là ai vậy?"

Đột nhiên, chính đang say ngủ Diệp Tiêu đột nhiên đứng lên, hét lớn một tiếng, đem người ở bên cạnh sợ hết hồn, đặc biệt là quấy rối đến Lão sư đi học.

Mà này tiết khóa, chính là Thủy Băng Nhan Lão sư chế thuốc khóa!

Thủy Băng Nhan, nhưng là toàn bộ Thương Lan Học Viện băng sơn mỹ nhân, lấy nghiêm khắc xưng. Cũng bởi vậy, khi nàng nhìn Diệp Tiêu ngủ say như chết, nàng có thể làm được không nhìn, nhưng hiện tại, không thể được!

"Diệp Tiêu, người muốn làm gì, hô to tiểu tên gì? Người ngủ có thể, nhưng quấy rối ta đi học liền không được!" Thủy Băng Nhan lông mày hất lên, có chút uấn nộ.

"Àch a ... ta đây là ở đâu? Ta không phải đã chết rồi sao?" Diệp Tiêu bụng đau của mình, vô cùng khóc ròng địa nói rằng.

Tất cả mọi người nghe được câu này, trong nháy mắt bật cười!

Làm ra về mất trí nhớ? Ở Thủy Băng Nhan Lão sư trước mặt làm ra về mất trí nhớ, ngươi không phải muốn chết sao?

Quả nhiên, Thủy Băng Nhan nhìn giả ngây giả dại Diệp Tiêu, sắc mặt lạnh xuống, trầm giọng nói: "Diệp Tiêu, ta cường điệu đến đâu một lần, ngươi có thể ở ta trên lớp ngủ, nhưng xin mời không nên quấy rầy ta đi học!"

Diệp Tiêu sửa lại một chút tâm tư, nhìn bốn phía cảnh tượng cùng với nói chuyện cùng chính mình nữ tử, đột nhiên cả kinh kêu lên: "Thủy Băng Nhan, ngươi không phải đã chết rồi sao?"

Yên tĩnh, như tĩnh mạch bình thường yên tĩnh!

Tất cả mọi người đều há to mồm, kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, con ngươi mở to, không làm rõ ràng được Diệp Tiêu ngày hôm nay đến cùng làm sao?

"Ngươi nói cái gì? Diệp Tiêu, ta cùng ngươi có cái gì cừu, cái gì oán, ngươi dĩ nhiên chủ ta chết? Ngươi mặc dù là Thương Khung Phách Thê, nhưng cái thời đại này đã không phải thời đại của ngươi!" Thủy Băng Nhan vô cùng tức giận, không cố gắng đi học cũng coi như, tại sao muốn chủ ta chết?

Đúng, Diệp Tiêu còn có một cái thân phận khác, vậy thì là trâu bò hờ hét Thương Khung Phách Thê kẻ nắm giữ! Đáng tiếc, bây giờ thế đạo, đã không phải loại thể chất này hoàng kim năm tháng.

Thời đại viễn cổ, Thương Khung Phách Thê có thể nói là thiên chi kiêu tử, tu hành tốc độ có thể nói là tiến triển cực nhanh, không người có thể ra hữu, tuyệt đối không có chút hồi hộp nào trời sinh chỉ tồn.

Nhưng hiện tại Diệp Tiêu, tuy là Thương Khung Phách Thê kẻ nắm giữ, nhưng đã bị trở thành rác rưởi!

Diệp Tiêu, Diệp thành thành chủ Diệp con của trời, gánh vác rác rưởi tên, ở Thương Lan Học Viện ngủ gần mười năm!

"Thủy Băng Nhan, ngươi thật sự không chết? Nơi này là ... Thương Lan Học Viện?" Diệp Tiêu hình như có ngộ ra, nhìn tất cả xung quanh, từ từ nhớ lại cái gì.

Trước một giây, trí nhớ của hắn còn ở vào Hư Vô Tri Địa đại chiến, này một giây, hắn nhưng trở lại yên tĩnh an lành phòng học. Không lẽ như thế chuyển đổi, dù là lấy Diệp Tiêu tâm chí, cũng là không nhận được thay đổi sắc mặt.

"Nguyên lai, ta Trọng sinh a! Nhưng là, tại sao vậy chứ? Ta làm sao cái gì đều không nhớ ra được đây?"

"Diệp Tiêu, ngươi ở làm cái gì đông đông? Ngươi có phải là ngủ choáng váng, lại dám công nhiên khiêu khích Thủy Băng Nhan Lão sư? Quên đi, ngươi tự cầu phúc đi!" Bên cạnh một tên béo, vẻ mặt sốt sắng mà nhìn Diệp Tiêu, lo lắng nói.

"Đường Đường, ngươi cũng không chết a?"

"Àm!"

Đường Đường trong nháy mắt mặt đen, đầu nặng nề nện ở trên bàn, vô cùng oán giận nhìn một chút Diệp Tiêu: "Anh em, ta còn có thể vui vẻ đùa chơi đùa sao?"

"Híc, ha ha ... ngươi không chết là tốt rồi, không chết là tốt rồi! Ta đầu đau quá, mẹ, đau chết lão tử! Có điều, ta còn sống sót, ta còn sống sót, thực sự là quá tốt rồi!" Diệp Tiêu vui mừng khôn nguôi, trực tiếp đi ra ngoài!

Không nhìn thẳng Thủy Băng Nhan cái kia ăn thịt người ánh mắt, cùng với tất cả mọi người như xem quái vật xem ánh mắt của hắn.

Như vậy như vậy, coi như người tính khí tốt hơn nữa, cũng nhẫn không được!

"Diệp Tiêu, ngươi nhiều loạn đi học trật tự, trước mặt mọi người nguyên rủa Lão sư, hiện tại còn muốn trốn tiết, ngươi thực sự là thật là to gan!" Thủy Băng Nhan sắc mặt tái xanh, rõ ràng tức giận không nhẹ.

Thấy tình cảnh này, Diệp Tiêu bạn bè Đường Đường, quả đoán lựa chọn khoanh tay đứng nhìn!

"Lão sư, này Diệp Tiêu mặc dù là thành chủ con trai, nhưng ngày hôm nay như vậy, thực sự là quá không đem ngươi cùng chúng ta những học sinh này để ở trong mắt! Bất luận làm sao, ngày hôm nay đều phải can thiệp trừng trị một phen!"

"Chính là, Diệp Tiêu ngày hôm nay thực sự là quá phạm quá đáng, nhiều loạn lớp học trật tự, làm lỡ chúng ta học tập, coi như hắn là thành chủ con trai, chúng ta cũng phải đòi cái công đạo."

"Chính là, Lão sư, ngươi nhất định phải trừng trị một phen!"

.....

Muốn miệng một lời, Thủy Băng Nhan cũng ở nổi nóng, nhìn kiêu căng Diệp Tiêu, càng là tức giận cắn bản trực dương.

Diệp Tiêu quay đầu lại, nhìn trên bục giảng phong thái yếu điệu nữ tử, Kinh Vũ tóc đen, con ngươi tựa như bị hơi nước làm mờ lung đi, môi hồng răng

ngọc lập loè ánh sáng lộng lẫy óng ánh, ngọc thể có những đường cong mông lung, tuyệt sắc dung nhan, khiến người ta thán phục!

Chỉ có điều, lúc này người sau, nhưng như một con sắp bạo phát từ cái giống như vậy, hận không thể bắt cứ lúc nào nhào tới xé nát hẳn.

Mà giảng trên đài, rõ ràng địa bày ra một tòa mô hình nhỏ được lỏ, lấy Diệp Tiêu dĩ vãng trăm vạn năm trải qua, chỉ từ trong không khí tràn ngập mùi vị, liền có thể biện biết luyện là vật gì!

"Lão sư, người luyện chế này Nhất Phẩm đan được Thanh Linh Đan, dĩ nhiên dùng địa hỏa đến thiêu? Lão sư, người tốt xấu cũng là Trúc Cơ kỳ người tu đạo, lẽ nào mua không nổi khá một chút lò luyện đan sao? Như người như vậy, có thể đem Thanh Linh Đan luyện thành hình đã rất tốt! Không làm được, toàn bộ bếp lò đều muốn phé! Người cho rằng bỏ thêm cây khô rế : cái liền có thể chống lại địa hỏa nung nấu sao?"

Tiếng nói vừa dứt, cả sảnh đường tròn mắt ngoác mồm, lập tức bùng nổ ra cười phá lên.

"Tên rác rưởi này cũng thật là nói cái gì cũng dám nói, nguyên rủa Lão sư chết còn chưa đủ, dĩ nhiên nói hưu nói vượn, chuyện ma quỷ liên thiên!"

"Ha ha, không nghĩ tới này Diệp Tiêu dĩ nhiên sẽ nghĩ ra như thế để hèn thủ đoạn đến dòi đi sự chú ý, thực sự là buồn cười, khi chúng ta là kẻ ngu si a? Ha ha ... "

"Người hàng này cái gì cũng không hiểu, còn ở này nói khoác không biết ngượng, thực sự là muốn chết!"

Diệp Tiêu vô cùng trấn định, càng là vô cùng tự tin, bởi vậy căn bản không đem người khác bình luận để ở trong mắt.

"Lão sư, ta thật không hiểu nổi trường học tại sao mạnh mẽ yêu cầu chúng ta học tập chế thuốc! Chỉ ít dưới cái nhìn của ta, trong này phần lớn người, căn bản không có chế thuốc năng khiếu, ở lại chỗ này, quả thực là lãng phí thời gian!"

Diệp Tiêu hai con mắt không e dè địa đối đầu Thủy Băng Nhan con người, bốn mắt nhìn nhau, Thủy Băng Nhan nhưng cảm giác mình rơi vào vực sâu không đáy.

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao ta cảm giác đối mặt tên tiểu tử thú vị này, lại như là đối mặt toàn bộ thiên địa bình thường? Không thể, khẳng định là ta ảo giác!"

"Diệp Tiêu, người có biết hay không người câu nói này đắc tội rồi rất nhiều người?"

"Ta không có vấn đề, không có thiên phú chính là không có thiên phú! Cùng với ở này lãng phí thời gian, còn không bằng tìm phương pháp khác, tìm kiếm con đường tu luyện đây!"

"Diệp Tiêu, người nói cái gì? Ý của người là nói chúng ta những người này là rác rưởi, người là thiên tài lạc?" Đột nhiên một thâm trầm thanh âm vang lên, tràn ngập xem thường.

"Đinh Toàn, ta có thể không nói người là rác rưởi, tự người nói! Có điều, người còn thật không có chế thuốc thiên phú!"

Đinh Toàn vừa nghe, lập tức không vui! Hắn lại bị một tên rác rưởi mắng thành rác rưởi!

"Diệp Tiêu, ta muốn cùng người quyết đấu, liền hiện tại!" Đinh Toàn khoảng cách Diệp Tiêu không phải rất xa, đột nhiên ra tay, muốn đánh lên Diệp Tiêu.

Nhưng là, nội tại thực chất đã đại biến Diệp Tiêu, không còn là cái kia thể trong mắt người rác rưởi. Mà Đinh Toàn càng là không cách nào biết được đối mặt mình chính là một đã sống trăm vạn năm thiên địa cường giả, Hoang Cổ Thiên Khuyết thần thoại!

Mà Đinh Toàn động tác, ở Diệp Tiêu trong mắt, lại như là chậm lại vô số lần như thế, hắn có thể vô cùng dễ dàng tránh thoát, sau đó trực tiếp một cái bóp lấy Đinh Toàn cái cổ.

Toàn bộ quá trình, phát sinh ở trong chớp mắt, trên một giây còn hung hăng đến cực điểm Đinh Toàn, một giây sau liền bị Diệp Tiêu nắm lấy cái cổ, hơi động cũng không dám động!

"Chà chà, nguyên lai ta vẫn là đánh giá cao người, người không chỉ có chế thuốc không được, này võ đạo một đường cũng không được a!"

"Mau buông tay, lão tử là người tu đạo, không phải tu võ! Người cho rằng người người cũng giống như người a, Thương Khung Phách Thệ, tên đúng là thô bạo, nhưng là không cách nào tu luyện! Hạnh ... "

Diệp Tiêu hiểu rõ, buông ra Đinh Toàn, không muốn ngày càng rắc rối! Hắn hiện tại chỉ muốn xác nhận một chuyện, con gái của hắn ở nơi nào?

Đột nhiên phát sinh tất cả, Thủy Băng Nhan nhìn ở trong mắt, làm cho nàng khiếp sợ chính là, lúc này Diệp Tiêu, tựa hồ cùng trước đây không giống nhau.

"Lão sư, cần trọng một chút, người bếp lò muốn nổ tung! Ta đi trước, ta mới không bởi các người ở đây chơi đây!"

Thủy Băng Nhan vừa nghe, vội vàng kiểm tra chính mình được lỏ, nhìn tới nhìn lui không có vấn đề gì, nhất thời cảm giác mình bị Diệp Tiêu sai!

"Diệp Tiêu, người cho lão nương đứng lại, lão nương khóa người cũng dám kiêu?"

Diệp Tiêu quay đầu lại làm cái mặt quỷ, cười khỏ nói: "Ngươi được lô thật sự muốn bạo!"

Thủy Băng Nhan cẩn thận từng li từng tí một mà nhìn mình bếp lò, không dám khinh thường, bếp lò không thành vấn đề. Đột nhiên, ngay ở đan dược sắp thành hình thời cơ, được lô kịch liệt rung động lên, vết rạn nứt cấp tốc tràn ngập ra, được lô bên trong hỏa diễm dâng trào ra.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Thủy Băng Nhan dù sao cũng là Trúc Cơ kỳ cao thủ, vội vàng đem lô luyện đan đẩy đi ra ngoài, may là phòng học bên ngoài chính là một cái hồ nhỏ.

"Àm!" một tiếng, được lô đỏ nát, chấn động tới không ít cá tôm giải, nhưng may mà không có tạo thành nhân viên thương vong!

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn phát sinh tất cả, hết thấy đều dựa theo Diệp Tiêu nói tới như thực chất phát sinh.

Là quái dân sao? Không sai, bọn họ là quái dân!

Diệp Tiêu hơi nhún vai, trực tiếp đi ra phòng học, bạn bè của hắn Đường Đường theo sát phía sau!

Vào giờ phút này, trái tim tất cả mọi người bên trong đều có một nghi vấn: "Đây là trùng hợp, vẫn là rác rưởi thiếu niên Diệp Tiêu thoát thai hoá cốt?"

Tất cả mọi người không biết được, nhưng ngày hôm nay nơi này phát sinh tất cả, chắc chắn truyền khắp toàn bộ học viện!

"Diệp Tiêu, ngươi cho lão nương đứng lại! Ồ, đây là …… "

Phản ứng lại Thủy Băng Nhan, nhìn Diệp Tiêu nghênh ngang đi ra phòng học, muốn ngăn cản, nhưng ngoài ý muốn nhìn thấy Diệp Tiêu trên bàn một tờ giấy, trong nháy mắt bị hấp dẫn sự chú ý.

"Nguyên lai Thanh Linh Đan có thể như vậy luyện chế! Nhưng là, tiểu tử này vô học, hắn là làm sao biết?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Làm mất mặt

Chương 3: Làm mất mặt

Thương Lan Học Viện, tiên vũ đại lục lớn nhất sức ảnh hưởng chỗ tu luyện, càng là rất nhiều thanh niên tuân kiệt tha thiết ước mơ, hạ phá đầu lâu cũng phải chen vào nhân tài học viện.

Thương Lan Học Viện, chiêu sinh cực kỳ nghiêm ngặt, không phải tu luyện thiên tài, tuyệt đối không muốn.

Phàm là sự đều có ngoại lệ, liền tỷ như một cái nào đó ở học viện ngũ mươi năm gia hỏa, hắn chính là cái trường hợp đặc biệt.

"Diệp Tiêu, ngươi ngày hôm nay là làm sao? Bất thành linh đại não lớp học, hơn nữa còn thể hiện ra khó mà tin nổi một mặt, Diệp Tiêu, nói mau, ngươi có phải là có kỳ ngộ gì?"

"Đường Đường, hiện tại Hoang Cổ Thiên Khuyết Chí Tôn Hoang Thần là ai?" Diệp Tiêu không có phản ứng Đường Đường, lên tiếng hỏi.

"Cái gì? Hoang Cổ Thiên Khuyết, Chí Tôn Hoang Thần? Diệp Tiêu, ngươi đang nói cái gì lung ta lung tung?"

Diệp Tiêu vỗ đầu một cái, thảm thán chính mình choáng váng!

Đường Đường người này làm sao có khả năng biết những chuyện này?

Không chỉ có như vậy, người của cả đại lục dân thậm chí còn không biết chỗ ở mình mang đại lục này, có điều là trôi nổi ở trong thiên địa một khối tảng đá lớn, hơn nữa còn có một tên rất dễ nghe —— Thủy Lam Tinh!

"Bàn Tử, không có gì, ta vừa nãy ngủ đến mơ mơ màng màng, ngươi chớ để ý!" Diệp Tiêu ở bề ngoài ứng phó, nhưng trong lòng khiếp sợ không thôi.

"Xem ra, ta đúng là Trọng sinh, hơn nữa còn là trở lại thế giới cũ, ta mười tám tuổi thời điểm!" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm đạo, khiếp sợ không thôi.

Đột nhiên, bên cạnh Đường Đường dừng cũi chỗ đựng một cái Diệp Tiêu, cũng nỗ lực môi, ra hiệu Diệp Tiêu nhìn về phía trước.

Phía trước, một tuổi tròn đôi mươi nữ tử, chậm rãi đi tới, bước liên tục nhẹ nhàng, mị thái nảy sinh, như trải qua điều sức giống như khuyên thế dung nhan, hấp dẫn nơi đây ánh mắt của mọi người. Đặc biệt là nam sinh, từng cái từng cái ngậm nước chảy ròng, nhưng còn muốn trang như một quân tử khiêm tốn, thật làm cho người buồn nôn.

"Tô Mộng Nhan?" Diệp Tiêu nhẹ giọng đọc thầm, nhìn hướng về chính mình đi tới nữ tử, biểu hiện tự nhiên, trên mặt mang theo ôn hoà mỉm cười.

Trong ký ức, này Tô Mộng Nhan cùng mình là có hôn ước, nhưng nhân người sau không chịu, đoạn này việc kết hôn cũng thất bại!

Trên người mặc màu vàng nhạt quần áo Tô Mộng Nhan, không coi ai ra gì địa trải qua Diệp Tiêu cùng Đường Đường bên người. Đường Đường thì lại lo lắng địa nhìn hảo huynh đệ của mình Diệp Tiêu, bởi vì sợ Diệp Tiêu không chịu được đả kích mà lại đi tự rước lấy nhục.

Nhưng là, người sợ cái gì, nó liền đến cái gì.

Cùng Tô Mộng Nhan đi chung với nhau tiểu thư muội, nhìn là một nhân tài Diệp Tiêu, tự đùa giỡn địa nói rằng: "mộng nhan a, vị hôn phu của ngươi liên tục nhìn chăm chăm vào ngươi ở xem đây, ngươi có điều đi lên tiếng chào hỏi? Hi hi ... "

"Đinh cầm, ngươi chớ nói nhảm, ta đã cùng Diệp gia thủ tiêu hôn ước, vì lẽ đó, hiện tại hẳn không phải vị hôn phu của ta. Ta Tô Mộng Nhan tương lai vị hôn phu, tất nhiên là rồng trong loài người, tuyệt đại thiên kiều!"

"Vâng vâng vâng, ngươi Tô đại tiểu thư ánh mắt chúng ta đều biết, nhưng là ngươi Tô gia ở trước mặt tất cả mọi người, hung hãn địa giải trừ hôn ước, đây đối với Diệp gia bộ mặt tới nói, cũng quá mất mặt chút!"

"Đỗ Vân, ngươi không phải vẫn đối với tiểu tử kia có hảo cảm sao? Ngươi hiện tại có cơ hội, còn không cố gắng đem nắm?"

"Chính là ... hi hi, Đỗ Vân, cơ hội của ngươi đến rồi!"

....

Ba nữ lẫn nhau lái chơi cười, không để ý chút nào Diệp Tiêu cảm thụ. Hơn nữa, các nàng nói, Diệp Tiêu nhưng là một chữ không roi xuống đất nghe tiến vào trong tai.

Một bên Đường Đường, lẳng lặng mà nhìn trước mặt đến Diệp Tiêu, chỉ lo hắn sẽ không chịu được, như trước như thế, nhảy sông tự sát!

"Đường Đường, Tô đại tiểu thư nói chính là có thật không? Nàng thật cùng ta thủ tiêu hôn ước?"

Đường Đường hơi ngưng lại, không làm rõ được huynh đệ của chính mình đang nói cái gì, có điều vẫn là gật đầu nói: "Đúng, ba ngày trước, Tô Mộng Nhan cùng ngươi giải trừ hôn ước, toàn bộ Diệp thành đều biết! Ngươi đã quên?"

"Há, đáng đáp như vậy a! Ta còn tưởng rằng bao lớn sự đây, không có chuyện gì, nhìn ngươi cái kia túng dạng, làm sao so với ta còn sợ sệt?"

Đường Đường xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, vô cùng u oán địa nhìn Diệp Tiêu một chút: "Ta thảo, ngươi đến làm ra vẻ mặt trí nhớ còn mặc lên ả! Cũng không biết trước là ai vì việc này tìm cái chết, ta thực sự là kỳ lạ!"

"Ngươi nói thầm cái gì đây? Ta phải về nhà, ngươi theo ta đồng thời!"

"Không có chuyện gì, ngược lại ta cũng học không được, hơn nữa ta còn thực sự sợ ngươi ra loạn gì, liền trừng ngươi vừa nảy hành vi, thật là khiến người ta lo lắng!"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, tàn nhẫn mà vỗ vỗ người sau vai: "Ha ha, huynh đệ tốt!"

Nhưng là, ngươi không tìm việc, sự nhưng thiên tìm đến ngươi.

Thương Lan Học Viện rất lớn, Diệp Tiêu bọn họ vị trí chính là khoa chế thuốc, cũng là toàn bộ học viện duy nhất một có thể đi cửa sau học viện.

Chính như Diệp Tiêu từng nói, chế thuốc không phải mỗi người đều có thiên phú, hơn nữa trong thời gian ngắn không ra hiệu quả. Bởi vậy, khoa chế thuốc cũng là thành Thương Lan Học Viện một nơi đặc thù!

Thế nhưng, mặt khác hai đại phe phái, thánh vũ hệ cùng với thiên đạo hệ, muốn đi vào trong đó, liền muốn là hàng thật đúng giá nhân tài.

Mà hai người này hệ, ở bây giờ thời đại này, thiên đạo hệ học sinh muốn so với thánh vũ hệ nhiều rất nhiều. Rất nhiều người truy cầu trường sinh, tranh đấu cùng trời cao, vẫn định Tiên đạo.

Mà tu võ giả, quá trình tu luyện vô cùng khổ cực, hơn nữa từ lâu dài đến xem, tiềm lực trưởng thành không bằng người tu đạo. Đương nhiên, đây là đại

đa số người cái nhìn. Nhưng đối với Diệp Tiêu tới nói, con đường tu luyện, trăm sông đổ về một biển, cuối cùng đồng dạng có thể thành tựu đại đạo.

Mà lúc này, thiên đạo học viện đang tiến hành đệ tử bình thường tỷ thí, mà Diệp Tiêu cùng Đường Đường vừa vặn đi ngang qua. Hôn nữa, Tô Mộng Nhan mấy người cũng ở.

Trên đài cao, hai người nam tiến hành phép thuật đối kháng, nói là phép thuật, có điều là hai cái Đan Thai Cảnh newbie, sử dụng cấp thấp nhất hấp thụ thuật, lẫn nhau tiến hành sức kéo tái mà thôi, một điểm thứ đáng xem đều không có.

Đương nhiên, đây là đối với Diệp Tiêu mà nói!

Hấp thụ thuật cùng trọng lực thuật giống như vậy, ở người tu đạo trong mắt, đều là vô bổ bình thường tồn tại, không có cái gì thực chiến tính, thường thường bị một ít Lão sư dạy cho đệ tử làm người tu đạo Nhập môn trải nghiệm, cảm ngộ phép thuật thần kỳ!

Diệp Tiêu vén vạt liếc nhìn một chút trên đài cao hai người, nhẹ giọng nói câu: "Một đám ngớ ngẩn!"

Âm thanh tuy nhỏ, nhưng tốt xấu Diệp Tiêu cũng là Thương Lan Học Viện danh nhân một, "Ngủ thần" tên gọi, nói chính là hắn.

Sự xuất hiện của hắn, tự nhiên gây nên rất nhiều người chú ý, giờ khắc này nghe được câu này, tất cả mọi người đều không vui.

"U hổng, không nghĩ tới Thương Lan Học Viện tên ngủ thần cũng nể nang mặt mũi lại đây quan sát chúng ta thiên đạo học viện đệ tử tỷ thí, chúng ta thực sự là vinh hạnh cực kỳ a! Đại gia nói đúng không Đúng vậy a?"

"Ha ha, đương nhiên đúng rồi!"

"Ngủ thần giá lâm, chúng ta không có từ xa tiếp đón, thực sự là xin lỗi!"

"Ha ha "

"Tô Mạch, ngươi chớ quá mức!" Bên cạnh Đường Đường không nhìn nổi, tức giận rống to lên.

"Tên béo đáng chết, sao rồi? Ngươi muốn thế tên rác rưởi này ra mặt, ngươi cũng không nhìn một chút chính ngươi cái kia hùng dạng! Quả nhiên là ngu ngốc, mã tâm mã, nhân dĩ quần phân a!"

"Tô Mạch? Ngươi là Tô Mộng Nhan thân đệ đệ?" Diệp Tiêu có chút chần chờ, cố gắng là ký ức quá xa xưa, hắn nhất thời còn có chút khó có thể thích ứng.

"Ha ha, Diệp Tiêu, ngươi cho lão tử trang cái gì hồ đồ? Ta biết rồi, chẳng lẽ ngươi là bị ta tỷ giải trừ hôn ước, đầu óc bị kích thích, tinh thần thất thường? Đúng rồi, mấy ngày trước, ta còn nghe nói ngươi nhảy sông tự sát đây, tâm lý của ngươi năng lực chịu đựng quá chênh lệch chứ? Ha ha "

"Tô Mạch, ngươi quá phận quá đáng! Ngươi" Đường Đường nổi trận lôi đình, hận không thể cắn chết Tô Mạch.

"Đệ đệ, chớ nói lung tung." Đứng ở một bên Tô Mộng Nhan vội vàng trách cứ, nhưng trên mặt vẻ mặt nhưng không hề trách cứ tâm ý.

Mà Diệp Tiêu thì lại từ đầu đến cuối đều sắc mặt bình tĩnh mà nhìn hung hăng càn quấy Tô Mạch, không có một câu ngôn ngữ.

Dưới cái nhìn của hắn, cùng người như thế nói chuyện, thực sự là sỉ nhục chính mình!

"Àm!" một tiếng, trên đài cao tỷ thí cũng có kết quả, thắng lợi người kia tự nhiên thắng được mọi người ủng hộ, thua người kia, cũng rất chịu phục, dù sao chỉ là luận bàn.

Diệp Tiêu cùng Đường Đường cảm thấy vô cùng vô vị, muốn rời khỏi, lại bị chặn lại rồi đường đi.

"Tô Mạch, ngươi đây là ý gì?"

"Ý tứ? Không có ý gì! Diệp đại thiếu không phải mới vừa nói chúng ta đều là một đám ngớ ngẩn sao? Như vậy, liền để ta cái này vừa mở ra đan hải newbie, đến lĩnh giáo ngủ thần đại nhân biện pháp hay?"

Lời này vừa nói ra, thiên đạo hệ đệ tử trong nhảy mắt đầy hứng thú địa vây quanh, đối với Tô Mạch khiêu khích, bọn họ cảm thấy rất thú vị!

"Tô Mạch, ngươi biết rõ Diệp Tiêu không cách nào tu luyện, liền cấp thấp nhất phạm vũ cảnh đều không bước vào, càng là không cách nào tu đạo, ngươi đưa ra loại yêu cầu này, còn biết xấu hổ hay không?" Đường Đường tức giận đỏ mặt tía tai, nhưng cũng không thể làm gì!

"Tên béo đáng chết, ngươi đừng nói nhảm. Diệp Tiêu, ngươi có dám hay không tiếp?"

Đường Đường hơi ngưng lại, lo lắng nhìn Diệp Tiêu, chỉ lo người sau vọt một cái động đáp ứng rồi!

"Không thành vấn đề, ta tiếp!"

Diệp Tiêu âm thanh rất nhẹ, nhưng cũng rất mạnh mẽ!

"U hổng, nguoi vẫn đứng là dám tiếp a? Được, không thành vấn đề, đến, cho mời!" Tô Mạch cười gần một thân, tự mình đem Diệp Tiêu đón nhận đài.

Diệp Tiêu thông dong bình tĩnh, hoàn toàn chưa hề đem Tô Mạch để ở trong mắt.

"Tô Mạch, cho hấn một bài học. Minh là một rác rưởi, còn mắng nguoi khác là ngớ ngẩn, thực sự là muốn chết!"

"Chính là, luôn có nhiều như vậy tự cho là nguoi, xem thường này, xem thường cái kia, không biết chính mình là như vậy không thể tả!"

"Ha ha ... bọn chúng ta xem kịch vui đi!"

"Tô đại tiểu thư, không nghĩ tới nguoi đã từng vị hôn phu như thế có cốt khí a, thực sự là xuất phát từ dự liệu a!"

"Đỗ Văn, nguoi lời này có ý gì?"

"Không, không có gì, chúng ta xem cuộc vui ... "

Trên đài cao, Diệp Tiêu cùng Tô Mạch nhìn nhau mà đứng, dưới đài Đường Đường lo lắng không ngớt.

"Diệp Tiêu, bốn thiếu gia ngày hôm nay chính là muốn bắt nạt nguoi, ở trước mặt tất cả mọi người bắt nạt nguoi! Ha ha ... xem chiêu!"

Tô Mạch cười lạnh một tiếng, đan trong biển vì là không nhiều linh lực rót vào với hai tay, trong miệng nói lảm bảm, nhưng là cùng đại đa số người như thế, phép thuật bên trong vô bổ, hấp thụ thuật!

Theo lý thuyết, lấy Tô Mạch này newbie tu vi, hoàn toàn có thể mang Diệp Tiêu hấp thụ lên, nhưng lại thiên không dùng được.

Một tức, hai tức, ba tức ... thập tức, Tô Mạch có chút hoảng rồi, cực lực chuyển linh lực của chính mình, có thể vẫn không có tác dụng!

Tuy rằng Diệp Tiêu lúc này sức mạnh nhỏ bé không đáng kể, nhưng linh hồn sức mạnh, há lại là những này tu luyện newbie có thể tưởng tượng. Hấp thụ thuật, như vô bổ bình thường phép thuật, tự nhiên không cách nào lay động Diệp Tiêu mây may.

Mà bên này, Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhanh chân đi hướng về Tô Mạch, ở người phía sau sợ hãi trong ánh mắt, một phát bắt được người sau cái cổ, miễn cưỡng địa nâng lên, sau đó mọi người ở đây ánh mắt khiếp sợ bên trong, tàn nhẫn mà đem Tô Mạch vứt ra ngoài.

"Chỉ bằng nguoi, còn muốn nhục nhã cho ta, cũng không tát phao nước tiểu chiếu chiếu chính mình!"

Làm mất mặt! Chân thực địa làm mất mặt! Hơn nữa, đánh cho còn không nhẹ!

Nguyên bản chờ xem kịch vui thiên đạo hệ đệ tử, chấn động không tên mà nhìn bay ngược mà ra Tô Mạch. Trên đài cao, đứng chấp tay Diệp Tiêu, bóng người kiên cường, khác nào một vị cao thủ tuyệt thế.

Dưới đài Tô Mộng Nhan càng là hoàn toàn biến sắc, nàng vừa nãy sợ hãi không có ngăn cản chính mình đệ đệ, cũng là muốn để Diệp Tiêu ngay mặt xấu mặt, bỏ đi hấn tiếp tục dây dưa ý nghĩ.

Có thể vạn vạn không nghĩ tới, này Diệp Tiêu dĩ nhiên không tổn sức chút nào địa đem chính mình đệ đệ đánh bất.

Dễ dàng giải quyết Tô Mạch, Diệp Tiêu vỗ vỗ tay, đang muốn bước động bước chân, đột nhiên ngăn ra, nguyên lai từ hấn trong đan điền, càng nhô ra một luồng hết sức cảm giác đói bụng.

Hoặc là nói là một loại rất bức thiết cảm giác!

Nhưng là, đói bụng không nên là trong dạ dày cảm giác sao? Tại sao đan điền sẽ đói bụng?

Hơn nữa loại này cảm giác đói bụng, lấy Diệp Tiêu định lực, càng là là không cách nào nhịn được! Hấn thực sự không nhịn được, tâm thần chìm đắm, quan sát bên trong thân thể đi qua (quá khứ), vừa nhìn bên dưới, hấn suýt nữa kinh hô lên.

Ở hấn trong đan điền, dĩ nhiên xuất hiện một toà tiểu tháp bóng dáng! Màu sắc lờ mờ, chỉ có to bằng bàn tay, trên thân tháp, có thể thấy rõ ràng tám vết nứt!

Tòa tháp này hình dạng có chút quái dị, nhưng đối với bữa ăn khuya tới nói, nhưng cực kỳ quen thuộc!

Này tháp, chính là Phong Thiên Tháp!

"Làm sao sẽ? Phong Thiên Tháp làm sao sẽ xuất hiện ở ta trong đan điền?"

Trong lúc nhất thời, Diệp Tiêu tròn mắt ngơ ngác mồm, thân thể lung lay hai lắc, suýt chút nữa ngã chổng vó đi qua (quá khứ)!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Ta muốn đạp thiên luyện đạo!

Chương 4: Ta muốn đạp thiên luyện đạo!

Nhìn thấy Diệp Tiêu trạng thái có gì đó không đúng, dưới đài Đường Đường cuồng quát kêu to, "Diệp Tiêu, ngươi làm sao?"

Hoang mang Đường Đường, hoả tốc thoán hướng về đài cao, hấn nhưng là thật sự lo lắng cho mình đến huynh đệ có chuyện! Dù sao, rác rưởi tên, "Ngũ thần" tên, Diệp Tiêu nhưng là cũng rờn rã mười năm, hơn nữa, hấn vẫn là thành chủ nhi tử. ```` bên trong ``

"Diệp Tiêu, ngươi có khỏe không? Ta nói ngươi làm sao như thế kích động đây? Cái kia Tô Mạch tuy rằng không phải cái gì cao thủ, nhưng tốt xấu tiến vào người tu đạo cảnh giới, cho dù là Đan Thai Cảnh, cũng không phải ngươi có thể chống đỡ! Có điều, tiểu tử kia chính là cái tưng hàng, đều là miệng đầy mạnh miệng!" Đường Đường vội vàng nâng dậy Diệp Tiêu, thấy người sau vô sự, trong lòng tuy rằng nghi hoặc, nhưng người sau an toàn, hấn liền yên tâm.

Diệp Tiêu cười khổ một tiếng, nhìn lại nhai Đường Đường, ngoại trừ buồn cười, càng là tràn đầy cảm động! Có điều, hôm nay hấn sở dĩ lựa chọn ra tay, cũng là vì cho Đường Đường xả giận.

Bởi vì kiếp trước Đường Đường, chính là bị cái này Tô Mạch hại chết!

"Đường Đường, ta không lo lắng, chỉ là có chút đói bụng, theo ta cùng nhau về nhà, ta thật hỏi ngươi một ít chuyện!"

Đường Đường cười lớn một tiếng, "Ha ha, đói bụng không quan trọng lắm, ca ca mời ngài ăn cơm! Có điều, tiểu tử ngươi có phải là hăng hái? Vào lúc này, ở trước mặt ta còn muốn làm ra vẻ mặt trí nhớ?"

"Cái kia, gần nhất ngũ không được ngon giấc, tinh thần có chút hoảng hốt!"

Đường Đường mắt tròn trắng lên, nhìn người sau đáng vẻ, cười khổ một tiếng, đỡ Diệp Tiêu chậm rãi đi xuống nhắc đi.

"Chậm đã, ai bảo ngươi đi rồi?" Một bóng người ngăn cản đường đi của hai người, nhưng là Tô Mộng Nhan.

"Có việc?" Diệp Tiêu hào không lui bước, hai mắt trực nhìn chăm chú Tô Mộng Nhan, vô cùng kiên định.

"Ngươi đem đệ đệ ta đá thương, liền như thế rời đi sao?"

"Tô đại tiểu thư, cuộc tỷ thí này, ta là ứng chiến một phương, không phải khiêu chiến một phương! Lại nói, thắng bại chính là chuyện thường, ai quy định đệ đệ ngươi liền không thể thua? Còn có, nếu như ngươi muốn tìm về mặt mũi, nếu như ta nhớ tới không sai, tháng sau mười lăm, chính là các ngươi thiên đạo hệ Tiên Kiếm Đại Hội, đến lúc đó, ta sẽ đi quan chiến. Nếu là đệ đệ ngươi muốn tìm về mặt mũi, ngay ở Tiên Kiếm Đại Hội trên đánh bại ta, cái kia chẳng phải là càng tốt hơn?"

"Ngươi được! Thật ngươi cái Diệp Tiêu, đây chính là ngươi nói! Hi vọng ngươi đến lúc đó không phải hối hận, đệ đệ, chúng ta đi!"

"Khà khà, Diệp Tiêu, Tiên Kiếm Đại Hội, ngươi chết chắc rồi!" Tô Mạch vượt chính mình ngực, vô cùng kiên cường địa nói rằng.

Diệp Tiêu cười nhạt một tiếng, đứng là bên cạnh Đường Đường sắc mặt trắng bệch, như xem người điên nhìn huynh đệ của chính mình: "Ta nói Diệp Tiêu, đầu óc ngươi có phải là tù đạ? Ngươi biết Tiên Kiếm Đại Hội là làm gì sao? Ngươi biết tham kiến Tiên Kiếm Đại Hội người đều là những người nào à? Tuy rằng Tô Mạch tiểu tử kia có thể tham gia Tiên Kiếm Đại Hội, nhưng cũng chỉ là newbie cấp bậc! Ngươi nếu như ở Tiên Kiếm Đại Hội trên thua, cái kia mặt nhưng là ném lớn hơn!"

"Ta biết, Đường Bàn Tử, ngươi không cần lo lắng cho ta! Quên đi, chúng ta đi, đến thời điểm ai chết vào tay ai còn chưa biết đây?"

Đường Đường còn muốn nói gì, lại bị Diệp Tiêu đứng lúc địa đánh gãy, "Ta nói ngươi làm sao vẫn như thế cái đức hạnh, lại nhai, còn như cái Đại lão gia sao? Thua liền thua, có cái gì quá mức?"

Đường Đường: "..... "

Diệp Tiêu đương nhiên biết Tiên Kiếm Đại Hội là làm gì, hẳn cũng là muốn mượn cơ hội này bộc lộ tài năng, \ \ bên trong đống @.

Hai huynh đệ kẻ vai sát cánh, không coi ai ra gì địa rồi đi nơi đây, mà Diệp Tiêu cùng Tô Mạch trong lúc đó này một hồi không coi là bao nhiêu náo động ước chiến, ở rất nhiều người xem ra chính là một chuyện cười.

Bởi vì "Ngũ thần" tên, cái này ước định để đại gia nghe xong, chỉ có cười bỏ qua mà thôi.

Đi ra Thương Lan Học Viện, Diệp Tiêu cùng Đường Đường hai người có một câu không một câu địa trò chuyện, nhưng Đường Đường vẻ mặt có vẻ vô cùng bất đắc dĩ.

"Đường Đường, ngươi thật không có nghe qua Hoang Cổ Thiên Khuyết cùng Chí Tôn Hoang Thần lời giải thích?"

"Không có, ta thật sự chưa từng nghe tới. Vấn đề này, này một đường ngươi hỏi ta rất nhiều lần rồi, ngươi đến cùng sao?"

Diệp Tiêu khe khẽ thở dài, cuối cùng không tiếp tục nói nữa, nhưng trong lòng lo lắng làm sao đều lái đi không được.

"Nhân Nhân, ngươi đến tốt cùng đi tới nơi nào đây? Lễ nào ta thật sự trở lại quá khứ, mà ngươi còn chưa sinh ra sao? Nhưng là, ta tại sao như thế hoảng hốt đây?"

Diệp Tiêu chau mày, sắc mặt hết sức khó coi, bên cạnh Đường Đường nhìn Diệp Tiêu dửng dưng như thế, cũng không có nói quấy rối.

Nhưng là, khi hắn lúc ngẩng đầu lên, hắn bị chính mình chứng kiến triệt để kinh ngạc đến ngây người.

Hai người đã đi tới trung tâm thành, nơi này vừa vặn có một đại quảng trường, toàn bộ quảng trường người đến người đi, nhưng lại hết sức yên tĩnh, hơn nữa, trên mặt của mỗi người đều mang theo vô cùng sùng kính thần thái, nhìn về phía trung tâm quảng trường một toà pho tượng.

Pho tượng này cao chừng mười trượng, là một tên nam tử, đứng chấp tay, kiên nghị ánh mắt nhìn phía mệnh môn thiên địa, dường như muốn Phá Thiên mà đi. Một bộ trường y mặc giáp trụ phía sau, phảng phất đón gió bông bành, biểu lộ ra hiên ngang anh tu.

"Đường Đường, bọn họ những người này đang làm gì thế?"

Đối với Diệp Tiêu "Mất trí nhớ", Đường Đường cũng là không cảm thấy kinh ngạc, không còn tính khí, "Diệp Tiêu, bọn họ là ở mộ bái chúng ta Diệp thành một vị truyền kỳ."

"Cụ thể là tên là gì, ta không nhớ được, nhưng tương truyền người này thiên phú cực cao, hơn nữa giống như ngươi, là Thương Khung Phách Thể kẻ nắm giữ! Thời đại viễn cổ Thương Khung Phách Thể, vậy cũng là thiên chi kiêu tử, rồng trong loài người. Người này một đường hát vang tiến mạnh, nghịch thiên thăng cấp, đầu tiên là tiến vào mờ ảo huyền phủ, lại là tiến vào Lưu Ly Thánh địa, cuối cùng càng là đạp phá bầu trời, phá không mà đi, lưu lại vô tận truyền thuyết. Còn pho tượng này, ta cũng không biết là khi nào lưu lại!"

Đường Đường ở một bên nói nước miếng văng tung tóe, kích động dị thường, nhưng bên này Diệp Tiêu nhưng vẻ mặt đại biến, khiếp sợ nhìn cách đó không xa đứng chấp tay pho tượng.

Một lát, hắn nhẹ nhàng hỏi một câu: "Đường Đường, ngươi có hay không cảm thấy pho tượng này, rất giống ta?"

Đường Đường đầu tiên là sửng sốt, lập tức không cười không ngớt, "Ta nói anh em, ngươi làm ra vẻ mất trí nhớ có thể coi là, không cho hồ đồ! Đây chính là toàn bộ Diệp thành Đồ Đẳng cùng tiêu chí, không cho ngươi khinh nhờn!"

Diệp Tiêu gật đầu, nhưng trong lòng nghi hoặc càng ngày càng sâu, thêm nữa vùng đan điền Phong Thiên Tháp truyền đến sâu sắc cảm giác đói bụng, làm cho cái này đã từng quất tháo phong vân Hoang Cổ Chiến Thần, nghĩ mãi mà không ra.

Đột nhiên, tựa hồ là chịu đến hấp dẫn giống như vậy, Diệp Tiêu thân thể dĩ nhiên không bị khống chế địa bay tới đằng trước, mục tiêu nhắm thẳng vào pho tượng kia.

Thế nhưng, bốn phía tất cả thật giống bất động giống như vậy, chỉ có Diệp Tiêu một người bóng người ở động.

Trải qua vừa bắt đầu hoảng loạn, Diệp Tiêu trong nháy mắt bình tĩnh lại tâm tình, hẳn không cảm giác được mây may nguy hiểm, cũng như là hắn vốn nên có này gặp gỡ.

Mà theo Diệp Tiêu cùng pho tượng khoảng cách càng ngày càng gần, Diệp Tiêu vùng đan điền truyền đến đói bụng cũng càng càng mãnh liệt. Có điều, lúc này nói là cảm giác đói bụng, chẳng bằng nói là một loại hưng phấn cùng kích động.

Diệp Tiêu có linh cảm, pho tượng này cùng mình khẳng định có quan hệ, nhưng là tại sao vậy chứ?

Rốt cục, Diệp Tiêu đi tới pho tượng phụ cận, nói chính xác là trôi nổi ở pho tượng ngực vị trí, giữa lúc Diệp Tiêu nghi hoặc thời gian, đột nhiên từ pho tượng trung phi ra một vệt thần quang, nhắm thẳng vào Diệp Tiêu đan điền, thoáng qua chính là biến mất không còn tăm hơi.

Mà lúc này, Diệp Tiêu thân thể thần quang toả sáng, một toà hùng vĩ tháp cao bóng mờ bao phủ Diệp Tiêu thân thể, hiện lên ở bên trong trời đất.

"Đây là Phong Thiên Tháp?"

Diệp Tiêu khiếp sợ cực kỳ, hắn làm sao cũng không nghĩ tới, cái này cùng mình có chút tương tự pho tượng bên trong, dĩ nhiên ẩn giấu Phong Thiên Tháp mảnh vỡ, mà trí nhớ của kiếp trước bên trong, chính là chính hắn bạo đi Phong Thiên Tháp!

Nhưng là, tại sao vậy chứ?

Nếu như Diệp Tiêu Trọng sinh, trở lại đi qua (quá khứ), vậy này Phong Thiên Tháp thì không nên xuất hiện a?

Nhưng bây giờ, Phong Thiên Tháp không chỉ có xuất hiện, hơn nữa còn xuất hiện ở Diệp Tiêu trong đan điền, các loại tất cả, không không tiết lộ quỹ dị.

"Đây là Phong Thiên Tháp nên, vẫn là bao vây ở ba tầng hoa sen đài bên trong nên, không sai, đây chính là Phong Thiên Tháp! Nhưng là, nó làm sao sẽ xuất hiện ở đây?"

Thần quang Thông Thiên triệt địa, soi sáng bầu trời, nhưng không có ai có thể giải đáp Diệp Tiêu nghi vấn.

Tháp toà trở về vị trí cũ, Diệp Tiêu vùng đan điền Phong Thiên Tháp bóng mờ hưng phấn cực kỳ, nhưng hắn nhưng cảm thấy phi thường kỳ quái. Mà lúc này Phong Thiên Tháp, ngoại trừ nền ngưng tụ ở ngoài, những nơi khác vẫn là bóng mờ trạng thái.

"Lẽ nào này Phong Thiên Tháp có linh không được, dĩ nhiên có thể có người tâm tình?"

Phong Thiên Tháp nền lấy như vậy ngoài dự đoán mọi người phương thức xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt, mang cho Diệp Tiêu chấn động thực tại không nhỏ, nhưng cùng lúc cũng mang đến rất nhiều nan giải nghi vấn.

Đột nhiên, thần quang biến mất, tất cả bình tĩnh lại, nhưng tình cảnh vừa nãy, chỉ có Diệp Tiêu một người tự mình trải qua.

Mất đi thần quang dẫn dắt, Diệp Tiêu thân thể làm rơi tự do, đột nhiên tắm tích, nương theo một tiếng hét thảm, hắn thành công hấp dẫn nơi đây ánh mắt của mọi người.

Cái kia giết người, muốn muốn ăn thịt người ánh mắt!

Mà khôi phục bình thường Đường Đường, lo lắng tìm kiếm khắp nơi, nghe được Diệp Tiêu tiếng kêu thảm thiết, trong lòng thầm kêu một tiếng không được, vội vàng vọt vào trong đám người, nâng dậy Diệp Tiêu, quay về tất cả mọi người giải thích: "Đại gia thứ lỗi, đại gia thứ lỗi, tiểu đệ của ta gần nhất thần trí có chút thác loạn, quấy nhiễu đại gia, quấy nhiễu anh hùng của chúng ta, thực sự là tội lỗi, chúng ta lập tức đi!"

Lập tức, Đường Đường nâng dậy Diệp Tiêu liền đi, một khắc cũng không có dừng lại.

Mà lúc này Diệp Tiêu, cũng chỉ đành im lặng không lên tiếng, theo Đường Đường cấp tốc rời đi.

Ngoài ý muốn được một khối Phong Thiên Tháp mảnh vỡ, hơn nữa còn là cực kì trọng yếu nên, Diệp Tiêu trong lòng chấp trùng không ngớt.

"Kiếp trước cái kia cuối cùng âm thanh, để ta trở lại này mới bắt đầu địa phương, mà bây giờ Phong Thiên Tháp ở tay, là vận mệnh muốn ta đoàn tụ Phong Thiên Tháp, tránh khỏi kiếp trước bị kịch phát sinh sao? Như vậy đời này, đến tốt cùng là quá khứ của ta, vẫn là ta kiếp trước kéo dài?"

Diệp Tiêu vẫn giữ yên lặng, nhưng trong lòng nghĩ rất nhiều!

"Ta muốn đạp thiên luyện đạo, phá nát bầu trời, tái tạo Cực Nhạc Tịnh Thổ!"

Một tiếng rống to, đột nhiên bắn ra, trực tiếp đem bên người Đường Đường dọa gần chết, trực tiếp bay ngược ra ngoài, ngay tại chỗ đánh thật nhiều cái lần.

Phụ cận bách tính bình thường, càng như là xem quái vật nhìn đột nhiên phát nổ Diệp Tiêu, trong mắt tràn ngập xem thường.

Diệp Tiêu, thành chủ con trai, bọn họ đều biết!

"Diệp Tiêu, ngươi tên khốn kiếp, ta muốn vội vàng đem ngươi đưa về nhà, nếu không, lão tử nhất định bị ngươi giết chết!" Đường Đường đó là khóc không ra nước mắt, vô cùng chặt vật từ dưới đất bò dậy đến, kéo lại Diệp Tiêu, thẳng đến phù thành chủ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Trong tháp có linh! (Chân Vương Trường Sinh Quyết)

Chương 5: Trong tháp có linh! (Chân Vương Trường Sinh Quyết)

Bất ngờ thu được Phong Thiên Tháp nền, Diệp Tiêu trong lòng rồi lại loại không nói ra được tư vị.

"Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Nếu như Phong Thiên Tháp đều có thể xuất hiện, cái kia con gái của ta Nhân Nhân sẽ xuất hiện ở đây sao? Nếu như thật sự xuất hiện, hiện tại nàng lại ở phương nào?"

Không thể không nói, Diệp Tiêu trong lòng vô cùng xoắn xýt, hần hiện tại lo lắng nhất chính là con gái của hắn. Kịp trước thời khắc cuối cùng, hắn dùng thân thể bằng máu thịt của chính mình ngưng tụ thành thủ hộ chi ấn, chỉ có chính hắn có thể giải mở.

Bởi vậy, lúc này Diệp Tiêu, bức thiết địa muốn biết nữ nhi mình tăm tích.

Bởi vì, Diệp Tiêu vị trí địa vực, so với mà nói, quá hẻo lánh.

Diệp thành, cấp ba tu chân quốc Sở quốc cảnh nội một hết sức bình thường thành trì. Mà toàn bộ Thủy Lam Tinh, cấp ba tu chân quốc chỉ có hai cái, Sở quốc chính là một người trong đó. Một cái khác, nhưng là Tần quốc!

Cho tới đẳng cấp phân chia, thì lại muốn quan hệ đến một cái quốc gia người mạnh nhất.

Người tu đạo, tu tinh, khí, thần, hư, đạo!

Luyện Tinh Hóa Khí, Luyện Khí Hóa Thần, Luyện Thần Phản Hư, Luyện Hư Hợp Đạo, chính là người tu đạo con đường tu luyện!

Mà Luyện Tinh Hóa Khí bao quát Đan Thai Cảnh, Trúc Cơ cảnh cùng với Kết Đan cảnh, Diệp Tiêu Lão sư Thủy Băng Nhan, chính là Trúc Cơ kỳ cao thủ, nói đúng ra là Trúc Cơ tiền kỳ, mà bị Diệp Tiêu bóp lấy cái cổ Tô Mạch, nhưng là mới vừa tiến vào Đan Thai Cảnh người tu đạo.

Thế nhưng, một khi tiến vào Đan Thai Cảnh, trở thành một tên người tu đạo, thân phận của chính mình tin tức thì sẽ bị đưa vào mệnh bảng bên trên, mỗi cái tu chân thủ đô có chuyên môn ghi chép mệnh bảng cơ cấu, thuộc hạ thành trì cũng đều có phần bộ.

Nếu là có người đột phá nước nọ đã từng người mạnh nhất, như vậy quốc gia này đẳng cấp cũng sẽ tăng lên trên, có điều, này muốn hướng về cấp bốn tu chân quốc xin mới có thể, hơn nữa còn phải trải qua giám định.

Nói thí dụ như, hiện tại Sở quốc là cấp ba tu chân quốc, người mạnh nhất có điều là Kết Đan cảnh cường giả. Nếu là có người đột phá Kết Đan cảnh, đạt đến Luyện Khí Hóa Thần giai đoạn Nguyên Anh kỳ, Sở quốc liền có cơ hội xin trở thành cấp bốn tu chân quốc, tương ứng phải nhận được rất nhiều chỗ tốt.

Chỗ tốt từ đâu đến? Tu Chân giả liên minh!

Tu Chân giả liên minh, trên danh nghĩa là những kia nắm giữ mạnh mẽ tu vi người liên hợp lại cùng nhau thương thảo thành lập hợp tác liên minh, dễ dàng cho quản lý chính mình thân ở thế giới.

Nhưng trên thực tế, Diệp Tiêu nhưng là thập phân rõ ràng, này cái gọi là Tu Chân giả liên minh, có điều là lục ngự Đại Đế để cho tiện quản lý Chư Thiên cùng với Vạn Tinh mà thiết lập thống trị cơ cấu.

Nói cách khác, Tu Chân giả liên minh là một cơ cấu quyền lực, chân chính thu hoạch, chỉ có lục ngự Đại Đế!

Có điều, những tin tức này, chỉ có Diệp Tiêu một người biết. Đây là hần phá nát bầu trời, rồi đi Thủy Lam Tinh sau khi mới biết bí mật!

Mà muốn phá nát bầu trời, người tu đạo cần đạt đến Hóa Thần cảnh, cũng chính là Luyện Khí Hóa Thần giai đoạn Đại viên mãn giai đoạn . Còn tu võ giả, muốn đạt đến phá nát bầu trời, thì lại muốn đạt đến thiên vũ cảnh giai đoạn Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới!

Mà Diệp Tiêu, liên phạm vũ cảnh đều không có bước vào, mà hần hiện tại hàng đầu vấn đề, nhưng là muốn giải quyết thân thể mình vấn đề.

Thương Khung Phách Thể, tuy rằng bị cái thời đại này vứt bỏ, tạo thiên khí, nhưng sinh mệnh luôn có lối thoát.

Diệp Tiêu có biện pháp đột phá thân thể ràng buộc, làm cho vóc người này khu có thể tu luyện, để Thương Khung Phách Thể tái hiện cõi trần!

"Cho ta mà nói, mặc dù nặng sinh, nhưng thế giới này, ta vẫn còn có chút xa lạ, tất cả còn phải cẩn thận!" Diệp Tiêu trong đầu nhớ lại liên quan với Thủy Lam Tinh một ít ký ức, đương nhiên, liên quan với Tu Chân giả liên minh sau lưng chủ nhân, hần tin tưởng không ai biết.

Mà chính mình bạn tốt Đường Đường, chính là một không ôm chí lớn, mỗi ngày chỉ muốn quá đơn giản cuộc sống vui vẻ tiểu bản từ.

"Diệp Tiêu, ngươi ngày hôm nay thật kỳ quái, có điều, nói thật sự, ngươi là làm sao chế phục Tô Mạch? Ta cũng không thấy ngươi ra tay a!"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, không hề trả lời. Mà phía trước, chính là Diệp gia đại viện.

Trước cửa thủ vệ nhìn chính mình thiếu gia bị người đỡ trở lại, lập tức chạy lên trước, từ Đường Đường trong tay tiếp nhận Diệp Tiêu, nâng đi vào trong phủ.

"Thiếu gia, ngươi làm sao? Cần ta đi tìm Y sư sao?"

Diệp Tiêu lắc đầu, "Các ngươi đi ta trở về phòng là được, mặt khác, không muốn kinh động cha mẹ ta! Biết không? Đường Đường, ngươi đi về trước đi. Muốn chút thời gian, ta đi tìm ngươi, mời ngài ăn cơm!"

"Được rồi, ngươi chú ý nghỉ ngơi a! Ca ca ta trước hết đi rồi, có việc liền đến tìm ta!"

Đường Đường cười ha ha, xoay người rời đi, nhưng Diệp Tiêu nhìn Đường Đường bóng lưng, khẽ nhủ mày.

"Tên béo đáng chết, không có lệnh của ta, ta xem ai dám giết ngươi! Tô Mạch, đời này, ta sẽ không lại để ngươi sát hại huynh đệ của ta!"

Diệp Tiêu ánh mắt kiên định, kiếp trước Đường Đường chết, để hắc ám này trăm vạn năm lâu dài. Đời này, bất luận làm sao, hắc ám không cho phép huynh đệ của chính mình ở trước mặt chính mình chết đi.

Diệp Tiêu không làm kinh động chính mình cha mẹ, lặng lẽ trở lại trong phòng của chính mình, cũng dặn dò bất luận người nào không nên quấy nhiễu.

Nhìn trong phòng trang trí, Diệp Tiêu cảm giác mình lại như đang nằm mơ, hết thấy đều có vẻ như vậy không chân thực.

"Nguyên lai, thật sự có thể trùng sống cả đời a! Thế nhưng, ta cùng người tu đạo liên quan với chuyển thế lời giải thích không giống, ta mang theo trí nhớ của kiếp trước mà sinh, hết thấy tất cả trở lại chính mình khởi điểm. Người tu đạo chuyển thế, chỉ có thể đầu thai đến tương lai, mà ta nhưng là trở lại đi qua (quá khứ). Hai người này, nhưng là có bản chất khác nhau! Thế nhưng, tại sao là ta đây?"

Diệp Tiêu ngồi ở trên giường, trong đầu nghĩ đến rất nhiều, nhưng trước sau đều không nghĩ ra. Chợt, Diệp Tiêu lắc đầu một cái, không suy nghĩ thêm nữa những kia đáng ghét sự tình.

"Tất cả tự có định số, dựa theo trái tim của chính mình, từng bước từng bước tiếp tục đi là được!" Đột nhiên, một đạo nhỏ đến mức không nghe thấy được âm thanh bỗng nhiên xuất hiện, thức tình trạng thái nhập định Diệp Tiêu.

"Là (vâng, đúng) ai?"

"Ta ngay ở trong cơ thể ngươi, may là ngươi thủ tìm được trước chính là Phong Thiên Tháp nền, nếu không, ta cũng sẽ không như thế nhanh tỉnh lại!"

"Ngươi ở trong cơ thể ta? Ngươi là Phong Thiên Tháp?" Diệp Tiêu kinh hãi, vội vàng quan sát bên trong thân thể mà đi.

Chỉ thấy, tháp thoáng ở ba tầng hoa sen bên trong Phong Thiên Tháp nền, lấp loè thần bí hào quang, theo tiếng nói chuyện không ngừng mà lấp loé.

"Đúng, ta tỉnh lại chuyện thứ nhất, chính là khôi phục sức mạnh của chính mình, nhưng ta phát hiện tiểu tử ngươi trong cơ thể một điểm linh khí đều không có, hại ta không thể làm gì khác hơn là từ ngoại giới cướp lấy linh khí, nhưng ta lại xui xẻo phát hiện, chu vi thiên địa linh khí quá mỏng manh, không thể làm gì khác hơn là yên tĩnh lại, thoáng khôi phục điểm sức mạnh! Xin hỏi, đêm nay là năm nào?"

Diệp Tiêu đột nhiên trầm mặc, rơi vào sâu sắc nghi hoặc: "Ta cũng không biết, nếu như ta không đoán sai, ngươi nên là này trong tháp chi linh đi! Nhưng là, tại sao kiếp trước ta nắm giữ ngươi thời điểm, ngươi chưa từng xuất hiện đây?"

"Kiếp trước? Tiểu tử ngươi đang nói cái gì? Lẽ nào ngươi là ……" một tiếng kinh ngạc, Diệp Tiêu bên người đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Một đạo xinh đẹp bóng người, thân mang trắng nõn tơ lụa, một con tóc thật dài buông xuống bên hông, lông mày như liễu Diệp mắt như thu thủy, mũi ngọc tinh xảo liên châu, da thịt tái Tuyết, đặc biệt trên người nàng tự nhiên biểu lộ mà ra khí chất khiến người ta cảm thấy như gió xuân ấm áp. Khuynh thế dung nhan, tự nhiên khí chất, được làm vọt đẹp!

Diệp Tiêu kinh ngạc nhìn xuất hiện ở cô gái trước mắt, hai mắt đờ ra, đầu óc trong nháy mắt đường ngăn.

"Ngươi là tháp linh?"

Nữ tử gật đầu, "Ta tên Linh nhi, ta cũng không biết chính mình tại sao lại bị phong vào này Phong Thiên Tháp bên trong! Có điều, sự xuất hiện của ngươi, đúng là giải cứu ta! Đáng tiếc, ta hình thể đã hủy, chỉ được sinh tồn ở Phong Thiên Tháp bên trong!"

"Thân thể đã hủy? Vậy ngươi bản thể là?" Diệp Tiêu hơi nghi hoặc một chút, bởi vì cô gái trước mắt là chân thực như thế.

"Ta bản thể là thần thú Thanh Long. Đúng rồi, ngươi có thể mang ta đi bốn thánh Tinh sao?"

Sao vừa nghe, Diệp Tiêu cảm giác trái tim của chính mình đều muốn ngưng đập!

"Thần thú Thanh Long? Bốn thánh Tinh? Tiểu muội muội, ngươi xác định ngươi là thật lòng sao?"

"Đương nhiên, ta bản thể chính là thần thú Thanh Long. Dưới bầu trời, còn có ai dám giả mạo bốn thánh Tinh người sao?"

Diệp Tiêu yên lặng, đối phương nói không sai. Thế nhưng, đây cũng quá khó mà tin nổi!

"Tiểu muội muội, ngươi là lúc nào bị phong ấn ở Tháp Lý? Còn có, ngươi tại sao lại hiện tại thức tỉnh?"

"Ta cũng không biết, nhưng ta cảm giác ở Tháp Lý trải qua thời gian rất lâu! Bởi vì, có một thanh âm nói cho ta, mãi đến tận chúng ta người kia xuất hiện, ta dĩ nhiên là sẽ thức tỉnh. Mà hiện tại, ta tỉnh rồi, ngươi chính là ta phải đợi người kia!"

"Một thanh âm? Ta chính là ngươi phải đợi người? Có ý gì?"

"Cụ thể ta cũng không nói lên được, Phong Thiên Tháp bí mật ta cũng không là phi thường rõ ràng! Có điều, nếu như ngươi có thể đoàn tụ Phong Thiên Tháp, có lẽ sẽ có kinh hi phát hiện! Mà hiện tại, Phong Thiên Tháp nên bên trong tồn tại bảo vật, liền ở trong tay ta! Ta thức tỉnh thì ngay ở trong tay ta, ta nghĩ này có phải là vì ngươi chuẩn bị ta hiện tại liền cho ngươi!"

Linh nhi tay phải một chiêu, về phía trước hơi chỉ tay, một vệt thần quang bắn thẳng đến Diệp Tiêu thiên linh cái. Nhất thời, che ngợp bầu trời tin tức cuộn cuộn không ngừng tiến vào Diệp Tiêu đầu óc.

Diệp Tiêu vẻ mặt có chút thống khổ, dù sao sau khi sống lại hần, tuy rằng thần thức so với bình thường người mạnh mẽ rất nhiều, nhưng đối mặt này lượng lớn tin tức, hần vẫn còn có chút không chịu nổi.

Có điều ba tức thời gian, Linh nhi đem hết thấy tin tức tụ hợp vào đến Diệp Tiêu trong đầu.

"Chủ nhân, đây chính là Phong Thiên Tháp nên bên trong bảo vật, nội dung cụ thể ta là không nhìn thấy! Có điều, nên đối với ngươi hết thấy trợ giúp đi!"

Một lúc lâu, Diệp Tiêu Du Nhiên(tự nhiên) tỉnh lại, nhìn một chút Linh nhi, thờ dài nói: "Ta thật sự muốn biết là ai đưa ngươi sắp xếp ở bên cạnh ta, mà ta đến tốt cùng phải làm sao?"

Diệp Tiêu có vẻ vô cùng bất đắc dĩ, bởi vì vừa nãy Linh nhi cho hần, là một bộ cổ kinh. Đây bộ cổ kinh, hần rất quen thuộc, chính là lục ngự Đại Đế một trong, Trường Sinh Thiên Khuyết Ngọc Thanh Chân Vương sáng chế (Chân Vương Trường Sinh Quyết)!

Thế nhưng, Diệp Tiêu nắm giữ Thương Khung Phách Thể, đi được là võ đạo một đường.

Này đột nhiên xuất hiện (Chân Vương Trường Sinh Quyết), nghiêm trọng địa quấy nhiễu Diệp Tiêu.

Một bên Linh nhi nhìn mặt ủ mảy chau Diệp Tiêu, biết chủ nhân của chính mình gặp phải phiền toái, "Chủ nhân, ngươi là gặp phải vấn đề gì sao?"

Diệp Tiêu chính muốn nói chuyện, đột nhiên cửa phòng mở ra, ba bóng người vội vàng vàng địa đi vào, nương theo giọng quan thiết, tách ra Diệp Tiêu lúc này âm u tâm tình.

"Nhi tử, ngươi làm sao? Làm sao về đến nhà cũng không nói một tiếng?"

"Chính là, ta vừa nãy từ bên ngoài trở lại gặp phải Đường Đường tiểu tử kia, ta vừa nhìn hần liền không đúng, một trận ép hỏi bên dưới, mới biết ngươi bị người bắt nạt, càng là Tô gia trang mạch tiểu tử kia, thực sự là khí chết ta rồi! Tô Tinh Hà lão thất phu kia, quả thực là không đem ta Diệp Thiên Nam để ở trong mắt a!"

Cho tới một đạo khác bóng người, Diệp Tiêu đang nhìn đến nàng trong nháy mắt, tâm thần nhất thời thất thủ, hai tay run rẩy về phía trước thân đi, hầu như nghẹn ngào nói: "Nhân Nhân "

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đạo,Vũ song tu

Chương 6: Đạo,Vũ song tu

Bóng dáng bé nhỏ, cười tươi rói địa nháy mắt nhìn mình, Diệp Tiêu biểu hiện bi ai, hẳn nhớ tới trí nhớ của kiếp trước.

Nhân Nhân bốn tuổi thì liền bị Diệp Tiêu phong ấn, dài đến trăm vạn năm lâu dài. Nếu không là sau đó bị Thái Cực Thiên Hoàng phát hiện, như vậy, tiểu Nhân Nhân phong ấn sẽ chỉ ở Diệp Tiêu chết rồi tự động giải phong.

Nhưng thế sự khó liệu, Thái Cực Thiên Hoàng không chỉ tìm tới Nhân Nhân, càng là lấy đại thần thông mở ra phong ấn, cũng tránh được Diệp Tiêu cảm ứng.

Hư Vô Tri Địa một trận chiến, Diệp Tiêu ngã xuống, Nhân Nhân cũng ở Diệp Tiêu bảo vệ cho, tiếp tục bị phong ấn!

Nhưng chưa từng nghĩ, vận mệnh dĩ nhiên sắp xếp đôi này : chuyện này đối với phụ nữ ở tình cảnh như thế dưới gặp lại!

Diệp Thiên Nam nhìn biểu hiện đại biến Diệp Tiêu, sau khi nghe giả nói cái gì "Nhân Nhân", vô cùng nghi hoặc: "Nhi tử, người đang nói cái gì a? Đây là em gái của người Thần Hi!"

"Ca ca, người làm sao? Lẽ nào người không nhớ ta sao?"

Tiểu nữ oa có điều bốn tuổi, nhưng ở Diệp Tiêu trong mắt, dung mạo của nàng cùng mình Nhân Nhân thực sự là quá như! Cái cảm giác này không chỉ dừng lại ở giống nhau mức độ.

Mà là Diệp Tiêu xuất phát từ nội tâm địa cảm thấy, này chính là con gái của chính mình Nhân Nhân, dù sao, trong huyết mạch loại kia cảm ứng, Diệp Tiêu không thể phạm sai lầm.

"Muội muội? Ta lúc nào có thêm một người muội muội?" Diệp Tiêu vô cùng nghi hoặc, kiếp trước hẳn là không có muội muội!

Không khỏi, Diệp Tiêu nghi hoặc mà nhìn mình cha mẹ, nhưng đột nhiên chuyển hướng bên người, ánh mắt có chút bối rối, Linh nhi còn là đứng bên cạnh mình.

"Chủ nhân, người không cần phải lo lắng, bọn họ không nhìn thấy ta!" Linh nhi nhìn Diệp Tiêu, cười giải thích.

"Ca ca, bên cạnh người vị này đẹp để tỷ tỷ là ai vậy? Thật là đẹp a!" Thần Hi vô cùng ngây thơ địa nói rằng, chỉ chỉ Linh nhi vị trí.

Diệp Tiêu đầu tiên là sửng sờ, lập tức trong lòng có chút kích động.

"Thần Hi, rất có thể chính là con gái của ta Nhân Nhân, Linh nhi tồn tại như vậy thần dị, nếu là một người bình thường, đó là kiên quyết không cách nào nhìn thấy sự tồn tại của nàng!" Sự phát hiện này, nhất thời để Diệp Tiêu mừng rỡ không thôi.

Đương nhiên, tương tự kinh ngạc còn có Linh nhi, nàng thực sự không nghĩ ra tại sao trước mắt cái này tiểu muội muội có thể nhìn thấy nàng.

"Thần Hi, người đang nói gì đấy? Nơi này nào có cái gì đẹp để tỷ tỷ?" Diệp Tiêu mẫu thân lời kéo Thần Hi, ôn nhu nói rằng. Nàng thật sự không hiểu con cái của chính mình ngày hôm nay là làm sao, nói hết một ít không hiểu ra sao.

"Mẫu thân, ta chính là nhìn thấy đẹp để tỷ tỷ, không tin, người có thể hỏi ca ca."

Diệp Tiêu cười khở một tiếng, nhìn Thần Hi, "Nuông, Thần Hi nói không sai, nơi này xác thực có cái đẹp để tỷ tỷ." Diệp Tiêu đứng dậy, tiếp nhận Thần Hi, đem người sau ôm vào trong ngực, nụ cười trên mặt vô cùng nhu hòa.

Mà ôm Thần Hi cảm giác, cùng mình ôm Nhân Nhân cảm giác là giống như đúc!

"Thần Hi, Nhân Nhân, trong này đến cùng có liên hệ gì đây?" Diệp Tiêu trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Diệp Tiêu cung chiều mà nhìn trong lòng ngực Thần Hi, tạm thời đem những cái khác sự để ở một bên, trong lòng hẳn linh cảm Thần Hi tất nhiên cùng con gái của chính mình có liên hệ nào đó, thậm chí vô cùng có khả năng, Thần Hi chính là con gái của chính mình Nhân Nhân.

"Khanh khách ····· "

Tiểu Thần Hi bị Diệp Tiêu làm cho khanh khách cười không ngừng, lạnh lạnh tiếng cười đối với Diệp Tiêu tới nói, dường như đang mơ.

Diệp Thiên Nam nhìn mình một đôi nhi nữ, trong lòng nghi ngờ diệt hết.

"Nhi tử, cái kia Tô Mạch cùng người ước chiến Tiên Kiếm Đại Hội, người làm sao có thể đáp ứng chứ?" Đột nhiên, Diệp Thiên Nam như là nhớ ra cái gì đó, lo âu nói rằng.

"Cha, không có chuyện gì! Ta tự có chừng mực, Tô Mạch người này, ta có lòng tin đối phó." Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, có vẻ không để ý lắm.

Diệp Thiên Nam lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt, hẳn đột nhiên có loại nhìn không thấu con trai của chính mình cảm giác, không thể làm gì khác hơn là khe khẽ thờ dài.

"Hừ, Tô Tinh Hà lão thất phu này thực sự là khinh người quá đáng. Đầu tiên là ngằm đồng ý con gái của chính mình đi tới nhà ta từ hôn, còn làm cho khắp thành đều biết. Bây giờ, con trai của hắn cũng phải nhục nhã con trai của ta, món nợ này, sớm muộn muốn đòi lại."

Diệp Thiên Nam then quá thành giận, phần uất không ngót, bên cạnh Diệp Tiêu mầu thân nhưng là khe khẽ thờ dài: "Lão già, con của chúng ta tu luyện không được cũng là sự thực. Chỉ là, Tô gia như vậy bắt nạt chúng ta, thực sự là có chút đáng ghét! Thế nhưng, mặc kệ thế nào, ta chỉ cần ta một đôi nhi nữ bình an địa sống hết một đời là được!"

Diệp Tiêu nhìn hai lão, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một dòng nước ấm, cái cảm giác này, loại này bị thương yêu cảm giác, hắn nhưng là quá lâu không có cảm nhận được.

"Cha, mẹ, các người yên tâm đi! Tô gia món nợ này, ta nhất định sẽ đòi lại! Có điều, đón lấy một tháng, ta hi nhìn các người không nên quá rầy ta! Ta muốn bế quan tu luyện, ta có biện pháp, có thể đột phá thân thể ta ràng buộc."

"Cái gì? Người có biện pháp?" Diệp Thiên Nam kinh hãi, khó có thể tin mà nhìn mình nhi tử.

Từ khi biết được con trai của chính mình là Thương Khung Phách Thể thể chất sau khi, trong lòng hắn vẫn luôn có cái ngạnh —— không cách nào tu luyện.

Thương Khung Phách Thể, tu võ giả bên trong trời sinh chí tôn, tuyệt đối cường giả tối đỉnh.

Nhưng bây giờ thời đại biến đổi lớn, vùng thế giới này đã không thích hợp nữa tu võ giả, đặc biệt là Thương Khung Phách Thể kẻ nắm giữ tu luyện.

Mà lúc này, Diệp Tiêu dĩ nhiên có biện pháp có thể giải quyết tu luyện ràng buộc, này không thể nghi ngờ là một tin tức vô cùng tốt.

"Thần Hi, một tháng này, ca ca cũng không thể cùng người, người muốn nghe cha lời của mẹ!"

"Ân ân, Thần Hi biết rồi, ca ca người cứ yên tâm đi!"

An bài xong rất nhiều công việc, Diệp Tiêu cùng người nhà ăn một bữa cơm rau dưa, nguyên bản tích tụ tâm tình được giảm bớt. Sau khi liền vẫn lôi kéo Thần Hi chơi đùa, biết tiêu từ mệt mỏi, Diệp Tiêu mới trở về phòng nghỉ ngơi. Sau khi sống lại ngày thứ nhất, tuy rằng gặp phải rất nhiều chuyện, nhưng cũng đem có một kết thúc.

Mà tiếp đó, hắn liền dựa theo kế hoạch của chính mình, tiến vào chính mình mật thất bế quan.

Ngày thứ hai, Diệp gia mật thất, Diệp Tiêu ngồi khoanh chân.

"Thương Khung Phách Thể, cần Thiên Lôi nhập thể, mở thân thể ràng buộc, tụ bầu trời thô bạo, thì lại trời sinh chí tôn!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, yên lặng thì thầm.

"Nhưng là, bằng vào ta bây giờ vóc người này khu, làm sao chịu đựng Thiên Lôi gột rửa? Ta lúc ban đầu, nhưng là tiêu tốn ba cái Đạo gia pháp khí, mới dẫn Thiên Lôi nhập thể, lại mở ra Thương Khung Phách Thể. Nhưng bây giờ, trong tay ta nhưng không có nhiều như vậy bảo bối. Cứ việc cha ta là Trúc Cơ trung kỳ người tu đạo, nhưng hai, ba kiện pháp khí, nói vậy còn không có."

Diệp Tiêu một nhớ tới này, trong lòng khó tránh khỏi có chút mất mát, mặc dù biết con đường của chính mình nên đi như thế nào, nhưng thiếu hụt tiến lên công cụ, chuyện này thực sự là có chút buồn bực.

Đột nhiên, quang ảnh lóe lên, Linh nhi bóng người xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mặt.

"Chủ nhân, người có phải là lo lắng cho mình khó có thể chống đối Thiên Lôi?"

Diệp Tiêu cười khổ một tiếng, gật gù, "Có điều, Linh nhi, người là làm sao biết? Lẽ nào người cùng ta tâm ý tương thông sao?"

Linh nhi gật gù, "Đúng, hiện tại ta cùng chủ nhân xác thực là tâm ý tương thông, vì lẽ đó, ta có biện pháp trợ giúp chủ nhân chống lại Thiên Lôi!"

"Ồ? Nói nghe một chút!"

"Rất đơn giản, chủ nhân bắt ngờ thu được Phong Thiên Tháp nền, đều có thể lợi dụng này nền bảo vệ, chống lại Thiên Lôi. Hơn nữa, tuyệt đối an toàn!"

Diệp Tiêu một loạt đầu, "Đúng rồi, ta làm sao như thế hồ đồ a? Cái gì pháp khí, ở Phong Thiên Tháp trước mặt không đáng kể chút nào! Ta làm sao đem chuyện này quên?"

"Vì lẽ đó, chủ nhân cứ yên tâm đi, tiếp đó, an vị chờ Thiên Lôi xuất hiện đi! Thế nhưng, từ chủ nhân góc độ đến xem, ngài là Thương Khung Phách Thể, loại thể chất này không hề tầm thường. Nhưng hiện tại thế giới, tựa hồ đối với loại thể chất này quá áp chế. Bởi vậy, chủ nhân, người thật sự quyết định đi vô tu con đường?"

"Linh nhi, ta nghĩ người hẳn phải biết bí mật của ta! Số một, ta hiện tại vóc người này khu không có tu luyện cơ sở, bị hoang phế; thứ hai, Thương Khung Phách Thể ta là nhất định phải tu luyện! Linh nhi, bây giờ chúng ta ký ức cùng chung, người hẳn phải biết hôm nay người cho ta cái kia bộ cổ kính chứ?"

"Hừm, nhưng là cái này cũng là chỗ mà ta nghi hoặc! Chủ nhân là Thương Khung Phách Thể, theo lý thuyết võ đạo một đường mới là ngài chủ tu phương hướng. Nhưng Phong Thiên Thập nhưng cho người người tu đạo cổ kinh, hơn nữa ngài vẫn là Phong Thiên Thập chủ nhân, ta thật là có điểm kỳ quái."

"Ha ha, Linh nhi, chân tướng luôn có rõ ràng một ngày kia. Vì lẽ đó, ta quyết định, Đạo, Vũ song tu!"

"Đạo, Vũ song tu?" Linh nhi kinh hãi.

Diệp Tiêu gật đầu, vung tay lên, (Chân Vương Trường Sinh Quyết) tu luyện pháp môn liền hiện lên ở trước mắt, nếu thời cơ không tới, trước hết tìm hiểu này cổ kinh đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Phách Thể giác tỉnh trên

Chương 7: Phách Thể giác tỉnh trên

"Thiên trường địa lâu dài. Thiên địa vì lẽ đó có thể dài mà cửu giả, lấy không tự sinh, cổ có thể trường sinh. Là lấy thánh nhân sau thân mà thân trước tiên, ở ngoài thân mà thân tồn tại. Lấy vô tư, có thể thành tu!"

Diệp Tiêu đọc thâm, nhưng lòng mảy may thật sâu nhãn lại.

"Này (Trường Sinh quyết) quy tắc chung, đối với ta mà nói, vẫn còn có chút khó có thể lý giải được điểm!" Diệp Tiêu âm thầm thở dài, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

"Từ mặt chữ lý giải, đây là muốn cầu ta hoàn toàn không đạt được gì, không thêm để ý chính mình hình thể sao? Thiên địa sở dĩ tuyên cổ vĩnh tồn, liên ở với mình không tự sinh, mà thánh nhân cũng giống như thế! Nhưng là, ta không phải thánh nhân a! Thánh nhân nhân vô tư, thành tựu hần ích kỷ, cũng chính là trường sinh! Nhưng là, này quy tắc chung, đến tột cùng muốn nói cái gì đây?"

Xác thực, dựa theo mặt chữ ý tứ, nhưng là Như Diệp tiêu nói, nhưng hần tin tưởng ngọc thanh chân vương tu luyện này Trường Sinh quyết tất nhiên có ảo diệu vị trí.

Chỉ là hần bây giờ, không cách nào phát hiện mà thôi!

(Trường Sinh quyết) có bảy bản vẽ, phân thuộc ngũ hành cùng âm dương. Năm vị trí đầu bản vẽ vì là Thủy Mộc Hỏa Thổ Kim, hết sức dễ dàng nhận ra. Thứ sáu tranh vẽ xem ra cùng đệ nhất phó Ngũ Hành chi thủy tương tự, nhưng nhiều hơn mấy phần âm lãnh hắc ám, bản vẽ thứ bảy thì lại cùng đệ tam bức Ngũ Hành chi hỏa tương tự, nhưng thiếu hụt mấy phần cực nóng, nhiều hơn mấy phần nhu hòa. Xem ra, cuối cùng này hai bức đồ chính là âm dương lực lượng.

Thế giới hiện thực bên trong, âm cơ sở biểu hiện hình thức vì là thủy, mà dương cơ sở biểu hiện hình thức vì là hỏa. Liên, (Trường Sinh quyết) bảy bản vẽ, liền có như vậy tương tự mấy bức tranh.

Mà hiện tại đặt tại Diệp Tiêu vấn đề trước mắt, nhưng là hần muốn tu luyện cái nào bản vẽ, cũng hoặc là toàn bộ tu luyện?

"Linh nhi, người cũng nhìn thấy này bảy bản vẽ, người cảm thấy ta thích hợp tu luyện cái nào bản vẽ, vẫn là nói ta muốn toàn bộ tu luyện?"

"Chủ nhân, Linh nhi không biết này (Chân Vương Trường Sinh Quyết) là lai lịch ra sao, bởi vậy không thể nào phán đoán. Nhưng ta nghĩ, Phong Thiên Thập bên trong xuất hiện, tất nhiên không tầm thường. Hơn nữa, Ngũ Hành cùng âm dương lực lượng, chính là thế giới bản nguyên nhất! Vì lẽ đó, Linh nhi cảm thấy, nếu là chủ nhân có đại nghị lực, này bảy bản vẽ cũng có thể tu luyện!"

Diệp Tiêu gật đầu, trong lòng thầm nói: "Ta cũng không biết này Phong Thiên Thập là lai lịch ra sao, tuy rằng kiếp trước ở trong tay ta rất lâu. Thế nhưng này (Chân Vương Trường Sinh Quyết) chính là Trường Sinh Thiên Khuyết Ngọc Thanh Chân Vương chân thể cổ kinh. Kiếp trước ta, cùng với giao thủ, cảm giác sâu sắc vương tay chân. Cái kia nhanh chóng sức khôi phục cùng với tái sinh năng lực, quả thực chính là đánh không chết bình khí hình người! Ta không biết này bộ cổ kinh tại sao lại xuất hiện ở đây, nhưng nhất định có tồn tại lý do!"

Hơi suy nghĩ, Diệp Tiêu quyết định, bảy bản vẽ, hần đều muốn tu luyện.

"Có điều, những này tạm thời đều muốn trước tiên thả một thả! Nếu quyết định tu luyện này (Trường Sinh quyết), nhất định phải mở ra đan hải, cũng chính là muốn đi vào Đan Thai Cảnh giới, liền muốn học phương pháp thổ nạp. May là, này phương pháp thổ nạp ta còn nhớ, tu luyện lên nên không phải vấn đề lớn."

Lập tức, Diệp Tiêu phần chân tâm thần, hai tay kết định ấn, tiến vào điều tức thổ nạp tu luyện.

"Nhắm mắt mình tâm tọa, nắm cổ tĩnh tư thần. Khẩu xi ba mươi sáu, hai tay ôm Côn Luân. ?

Xích long giáo thủy tân, ? Cổ sáu ba mươi sáu, thần thủy miệng đầy quân. Một cái phân ba yết, Long Hành hồ tự bốn. Bể khí xoa tay nhiệt, bồi ma sau tĩnh môn. ? Khoảng chừng : trái phải lệch lộ chuyển. Hai chân thả thư thân, xoa tay song hơi nâng, cúi đầu phần đủ đón. ? Lấy hầu thần thủy đến, lại sáu lại thôn tân, như vậy ba độ tất, thần thủy chín lần thôn, ? Nuốt xuống ô ô hưởng, bách mạch tự điều hoà. Từ sau sáng hành. Cần hành không gián đoạn, vạn nhanh hóa thành bụi."

Diệp Tiêu trong lòng mặc niệm khẩu quyết, kiếp trước hẳn có tu luyện kinh nghiệm, vì lẽ đó lúc này tu luyện lên, đương nhiên phải ung dung rất nhiều.

Tuy rằng kiếp trước đi chính là võ đạo, nhưng phương pháp thổ nạp nhưng là hết thấy tu luyện người đều muốn nắm giữ Nhập môn kỹ xảo.

Người tu đạo lợi dụng phương pháp thổ nạp, mở đan hải, Kết Đan thai, là trụ cột nhất giai đoạn, cũng là người tu đạo để ý nhất giai đoạn. Cơ sở không được, cho dù hàng đầu công pháp tu luyện đặt tại trước mặt người, người cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Tuy rằng lần đầu tu luyện, nhưng có kiếp trước kinh nghiệm tu luyện Diệp Tiêu, rất nhanh liền tiến vào trạng thái nhập định. Linh nhi tồn tại, thì lại xảo diệu địa thể Diệp Tiêu hộ pháp. Không chỉ có như vậy, nâng cùng ngồi khoanh chân, điều tức thổ nạp, tận lực khôi phục sức mạnh của chính mình cùng với ký ức.

Nàng bây giờ, chỉ biết mình gọi Linh nhi cùng với trên người mình sứ mệnh, trí nhớ của hẳn tất cả cũng không có.

Người tu đạo tiến vào trạng thái nhập định, nếu như không có ngoại giới quấy rầy, sẽ không dễ dàng tỉnh lại. Mà Diệp Tiêu này vừa nhập định, chính là nửa tháng.

Này thời gian nửa tháng bên trong, Diệp Tiêu không có đi Thương Lan Học Viện, tuy rằng Diệp Tiêu bạn bè Đường Đường đã tới nhiều lần, nhưng đều bị Diệp Thiên Nam đánh ra ngoài.

Càng thần kỳ chính là, Thủy Băng Nhan dĩ nhiên tự mình tới chơi, muốn gặp một lần Diệp Tiêu, nhưng cũng bị Diệp Thiên Nam khách khí từ chối.

Đã như thế, Ngọc Băng Nhan càng thêm hiếu kỳ, "Cái này Diệp Tiêu, khẳng định có vấn đề! Không được, ta đến hảo hảo thăm vấn thăm vấn Đường Đường tiểu tử kia!"

Kết quả là, Đường Đường cuộc sống bị thăm bắt đầu rồi.

Mà một phe khác, bị Diệp Tiêu xuất kỳ bất ý địa nhục nhã một phen Tô Mạch, khoảng thời gian này cũng bị tỷ tỷ của chính mình Tô Mộng Nhan lôi kéo tập huấn, quả thực là vào chỗ chết huấn luyện. Nhưng hiệu quả vẫn là rõ ràng, không chỉ củng cố Đan Thai Cảnh sơ kỳ tu vi, hơn nữa đạt đến Đan Thai Cảnh sơ kỳ đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa, liền có thể vào Đan Thai Cảnh trung kỳ.

Lúc này Tô Mạch, đan trong biển, đã có thể rõ ràng địa nhìn thấy một thai trạng đường viên, từng tia một thiên địa linh lực đi khắp trong đó, có vẻ thần bí dị thường, mà nơi đó chính là sau đó Kết Đan thậm chí kết Nguyên Anh vị trí.

Đan hải, dường như tu võ giả đan điền giống như vậy, là tu giả lập thân gốc rễ, tu luyện chi cơ.

Tô Mộng Nhan ở một bên nhìn mình đệ đệ, trên mặt lộ ra thoả mãn vẻ mặt.

"Đệ đệ, khoảng thời gian này, trong nhà giúp người chung quanh tìm được, không tiếc số tiền lớn mua Thanh Linh Đan, mà người cũng dựa vào đan được tiến bộ cấp tốc, thời gian sau này, chỉ cần người ổn định cảnh giới của chính mình, đánh bại Diệp Tiêu, tự nhiên là dễ như ăn bánh."

Tô Mộng Nhan trong lòng như vậy nghĩ, mà một bên Tô Mạch chính ngưng thần tĩnh khí, thiên địa linh lực lưu chuyển toàn thân, nằm ở trong tu luyện.

"Mộng nhan, mạch nhi tu luyện thể nào?"

Tô Mộng Nhan nhìn nhẹ nhàng tới gần người trung niên, trên mặt vui tươi nở nụ cười, "Cha, người yên tâm đi. Tiểu đệ tuy rằng bình thường không cái chính kinh, nhưng tu luyện lên, vô cùng chăm chú. Đặc biệt là lần này, không hiểu ra sao địa bại bởi Diệp Tiêu, tiểu đệ lần được đả kích, tu luyện lên, tự nhiên vô cùng đề tâm."

Trung niên nhân này chính là Tô Mộng Nhan phụ thân, Tô Tinh Hà.

"Chỉ là, trong lòng ta vẫn rất lo lắng một chuyện."

"Ồ? Mộng nhan, người lo lắng cái gì?" Tô Tinh Hà nhướng mày một cái, tựa như cười mà không phải cười.

"Cha, ta luôn cảm thấy cái kia Diệp Tiêu, khoảng thời gian này có chút lạ quái! Nửa tháng này đến, hẳn không có đi học viện, liền ngay cả Đường Đường

cũng không biết tung tích của hắn. Hơn nữa, cái kia **** nhìn thấy ta thì, càng vô cùng bình tĩnh thong dong. Cha, có phải là hắn hay không Thương Khung Phách Thể thức tỉnh rồi? Nếu như nói như vậy, đệ đệ nhưng là hơi rắc rối rồi!"

"Hừ, Phách Thể giác tỉnh? Cái kia không thể! Phách Thể giác tỉnh, cần Thiên Lô nhập thể, tụ bầu trời thô bạo. Kinh hiện cảnh tượng kì dị trong trời đất, cung nghênh Phách Thể xuất thế! Nhưng khoảng thời gian này, vẫn không có dị động. Vì lẽ đó, Phách Thể cũng không có Giác Tỉnh, nếu không, chúng ta nhất định sẽ phát giác ra."

Tô Mộng Nhan gật đầu, "Cha, làm sao ngươi biết Phách Thể giác tỉnh điều kiện?"

Tô Tinh Hà khẽ mỉm cười, "Thương Khung Phách Thể truyền thuyết nguyên do đã lâu, không phải cái gì bí mật lớn. Thế nhưng như hôm nay địa đại biến, đã không thích hợp loại thể chất này người tu luyện. Mộng nhan, ngươi hiện tại là Đan Thai Cảnh Đại viên mãn giai đoạn, lên trên nữa, chính là Trúc Cơ kỳ, đến lúc đó, sức chiến đấu của ngươi tăng vọt, liền có thể sử dụng pháp bảo công kích cùng với tu luyện phép thuật. Vì lẽ đó, ngươi bây giờ, có thể cân nhắc tế luyện chính mình bản mệnh pháp bảo!"

Tô Mộng Nhan gật đầu, "Cha nhắc nhở chính là, lần này Tiên Kiếm Đại Hội ba người đứng đầu, có thể tiến vào học viện Thiên Bảo các lựa chọn cấp cao pháp bảo. Không có cấp bậc hạn chế, chỉ cần ngươi có cơ duyên, bất kỳ pháp bảo nào cũng có thể lựa chọn."

"Ha ha, xem ra lần này Tiên Kiếm Đại Hội, các ngươi học viện tác phẩm quá lớn a!"

"Là (vâng, đúng) a, vì lẽ đó, Tiên Kiếm Đại Hội, ta nhất định phải tiến vào ba vị trí đầu. Dù sao, ở trẻ tuổi đệ tử bên trong, thực lực của ta có thể không kém! Hơn nữa, lần này Tiên Kiếm Đại Hội, là cấp bậc tách ra. Vì lẽ đó, bằng vào ta Đan Thai Cảnh Đại viên mãn thực lực, tiến vào ba vị trí đầu cũng không có vấn đề."

Tô Tinh Hà gật đầu, mặt mỉm cười, nhưng đột nhiên về mặt đại biến, vội vàng vọng về phía chân trời.

"Lẽ nào không thể!"

Tô Tinh Hà kinh hãi, mặt lộ vẻ khó tin. Tô Mộng Nhan đồng dạng ngẩng đầu nhìn trời, chỉ thấy phương xa phía chân trời hắc vân áp sát, cuộn cuộn mà tới. Cùng lúc đó, thiên địa linh lực hỗn loạn không thể tả, bên cạnh Tô Mạch cảm xúc sâu nhất, trực tiếp từ trạng thái tu luyện lui đi ra.

"Cha, tỷ, xảy ra chuyện gì? Thiên địa linh lực làm sao đột nhiên hỗn loạn không thể tả, hại ta không cách nào tu luyện!" Tô Mạch vô cùng nghi hoặc, lập tức ý thức được cái gì, cũng nhìn về phía phương xa phía chân trời.

"Cha, ta cảm giác có cái gì không được sự tình muốn phát sinh, thật sao?"

Tô Tinh Hà biểu hiện căng thẳng, sâu sắc thờ dài nói: "Đúng, không sai được, đây là Phách Thể giác tỉnh điềm báo. Ngày này lời chính là vì Phách Thể mà đến, Diệp gia tiểu tử kia đến tốt cùng đã làm gì?"

"Nhưng là, Thiên Lô nhập thể, cũng không phải người bình thường có thể chịu đựng chứ? Chỉ bằng Diệp Tiêu thực lực, có thể chống được Thiên Lô sao?"

"Mộng nhan, ngươi nói không sai, phạm là sự đều có vạn nhất a!" Tô Tinh Hà nhìn không ngừng áp sát Lô Vân, tâm tình vô cùng trầm trọng.

Mà bên này, Diệp Tiêu đã cảm ứng được Thiên Lô tồn tại, cấp tốc từ trạng thái tu luyện lui ra, một bên Linh nhi thủ hộ ở bên, vấn đề an toàn ngược lại không là rất lo lắng.

"Linh nhi, Thiên Lô sắp tới, nếu như ta đi ra ngoài, nói vậy toàn bộ Diệp thành đều biết chuyện của ta. Ngươi có biện pháp ẩn giấu Phong Thiên Tháp sao?"

Linh nhi gật đầu, "Cái này đơn giản, chỉ cần đem nền bộ phận ẩn giấu liền có thể, những chuyện khác, chủ nhân không cần lo lắng, lớn mật mà đem Thiên Lô vừa vào trong cơ thể liền có thể. Phong Thiên Tháp nên có thể trợ ngại luyện hóa sức mạnh sấm sét, sau đó quá độ trong cơ thể ngươi, trợ ngươi lại mở ra Phách Thể!"

Diệp Tiêu gật đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười khổ.

"Nói thì nói như thế, có thể Thiên Lô nhập thể cũng không phải chuyện tốt đẹp gì!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Phách Thể giác tỉnh (trung)

Chương 8: Phách Thể giác tỉnh (trung)

Thiên Lôi động, bát phương kinh, toàn bộ Diệp thành, mỗi người, đều cảm nhận được Thiên Lôi áp bức.

Đây là thiên uy áp bức, là bầu trời sức mạnh, là thiên đạo pháp tắc!

"Nguồn sức mạnh này, này cỗ thiên uy, mấy người các ngươi lão bất tử, có ý kiến gì không?" Thương Lan Học Viện nơi sâu xa, mấy cái hạc phát đồng nhan ông lão, tiên phong đạo cốt, nhìn thiên hằng Lôi Đình, khẽ nhủ mảy, như là đàm luận cái gì.

"Thần lôi kinh thể, bạn có bảy màu, không sai được, không sai được a! Ha ha ……." đột nhiên từ bên cạnh nhô ra một thô lỗ đại hán, cầm trong tay Trảm mã đao, dài chừng khoảng một trượng, mà bản thân cũng là cao to uy vũ, khí thế bất phàm.

"Lôi Phá Quân, ngươi giọng liền không thể nhỏ một chút sao? Chúng ta cùng ngươi đứng chung một chỗ, đều cảm giác trên mặt có chút không nhịn được."

"Vân Sơn viện trưởng, ta lão Lôi chính là cái này tính khí, ngươi cũng không phải không biết! Có điều, này Thất Thái Thần Lôi xuất thế, tất nhiên là Thương Khung Phách Thể Giác Tỉnh! Ta có thể trước đó nói cho ngươi, tiểu tử này, ta thánh võ học viện muốn định, sau đó ai muốn là bắt nạt hán, chính là cùng ta lão Lôi không qua được. Cái kia kết cục, khả khả, các ngươi là biết đến!"

Lôi Phá Quân lời này vừa nói ra, nhất thời bên cạnh mấy cái tiên phong đạo cốt lão gia hỏa đó là tức giận đến thở râu mép trùng mắt!

Ngươi có ý gì?

Ý của ngươi là nói chúng ta thiên đạo hệ sẽ bắt nạt ngươi đệ tử hay sao?

Lại nói, ngươi Lôi Phá Quân như thế nào đi nữa lợi hại, có thể đánh thắng ba người chúng ta liên thủ sao?

Làm Thương Lan Học Viện Diệp thành phân bộ người phụ trách, viện trưởng Vân Sơn chính là Kết Đan cảnh tiền kỳ cao thủ, thiên đạo hệ người phụ trách mấy đùn cùng với khoa chế thuốc Vân Phong, đều là Kết Đan cảnh tiền kỳ. Hơn nữa, này ba người càng là anh em ruột!

Đúng là thánh vũ hệ Lôi Phá Quân, có vẻ hơi hoàn toàn không hợp. Tu vi võ đạo đã đạt đến linh vũ cảnh khiêu huyết Tề (đủ) thông cảnh giới hán, coi như đồng thời đối đầu ba người khác, cũng tuyệt đối sẽ không hạ xuống Phong.

Cao thủ võ đạo, đối đầu cùng cấp bậc người tu đạo, có thể nói là nghiền ép lên đi, tuyệt đối quét ngang.

Nhưng lúc này, này mấy cái oan gia nhưng vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn Thất Thái Thần Lôi hiện thế, mà bọn họ đã sớm biết làm ra bức này động tĩnh người là ai.

"Không nghĩ tới, vắng lặng mười năm lâu dài Thương Khung Phách Thể, bỏ qua tu luyện tốt nhất thời gian, nhưng ở hôm nay Giác Tỉnh. Lẽ nào, đứa bé này nhất định phải tiêu ngao một phương sao?"

"Viện trưởng, này Diệp Tiêu ta xem qua, ta nhớ tới hán tướng mạo, có điều, ta vẫn luôn có một nỗi nghi hoặc!" Lôi Phá Quân hết sức nghiêm túc, như là đang nói một chuyện hết sức trọng yếu.

"Hà?"

"Mấy người các ngươi cũng ngẫm lại, cái kia gọi Diệp Tiêu tiểu tử, có phải là dung mạo rất như một người?"

Ba người bị Lôi Phá Quân lời nói này khiến cho trong lòng ngửa, nghĩ đến hồi lâu cũng đoán không ra đến.

"Lão Lôi, ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu, ngươi nói một chút, tiểu tử kia giống ai?" Mấy đùn có chút không kiên nhẫn, vội vàng nói.

"Thiết, ngươi mấy đùn tốt xấu còn là một người tu đạo, làm sao như thế không bình tĩnh đây? Ta lão Lôi cũng là vừa nãy mới nghĩ đến, các ngươi cảm thấy, cái kia Diệp Tiêu cùng Diệp giữa thành quảng trường tượng đắp, như không giống?"

Lời này vừa nói ra, nhất thời thức tỉnh người trong mộng.

Vân Sơn chờ nhân thần sắc đại biến, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra thần sắc kinh dị.

Như!

Xác thực như!

Đột nhiên, Lôi Phá Quân thân thể một chinh, vội vàng quát lên: "Viện trưởng, chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn, này Thất Thái Thần Lôi, không phải là việc nhỏ, chúng ta cần lấy một điểm biện pháp!"

Vân Sơn chờ người từ trong kinh ngạc tỉnh lại, lúc này liền rõ ràng tình thế hiểm trở, "Chúng ta đi, bày xuống kết giới, bảo vệ Diệp thành, nhưng tuyệt đối không nên tiến vào Thiên Lôi khu vực. Nếu không, Thiên Lôi cường độ chắc chắn tăng mạnh, Diệp Tiêu tiểu tử kia sợ là càng thêm nguy hiểm."

Mọi người gật đầu, đang muốn lên đường (chuyển động thân thể), đột nhiên bên tai truyền đến một thanh âm: "Thương Lan Học Viện tiền bối, các người không dùng qua đến, ta có biện pháp đối kháng Thiên kiếp!"

Bốn người một chỉnh, trên mặt vẻ mặt tương đương đặc sắc, bước ra bước chân, nhẹ nhàng thu lại rồi.

Người nói chuyện, chính là Diệp Tiêu, được sự giúp đỡ của Linh nhi, làm được điểm ấy rất đơn giản.

"Các người xem, tiểu tử kia đi ra, các người mau nhìn!" Lôi Phá Quân hét lớn.

Phurong xa phía chân trời, Diệp Tiêu bóng người vuông góc mà lên, không có mượn bất kỳ sức mạnh, trực tiếp bay lên không, thần dị phi phàm.

"Oa nha, ca ca biết bay, ta cũng phải phi." Diệp gia trong đại viện, Thần Hi cười tươi rói thanh âm vang lên, Diệp Tiêu nghe vậy, quay đầu lại nhìn Thần Hi, trong ánh mắt nhu tình lộ rõ trên mặt.

"Thần Hi, nếu như ngươi là con gái của ta, đời này, ta sẽ không để cho ngươi được đến bất cứ thương tổn gì!" Diệp Tiêu âm thầm thề, xem về phía chân trời Thất Thái Thần Lôi ánh mắt trở nên vô cùng kiên định.

"Thất Thái Thần Lôi, đã lâu không gặp. Đời này, ta nhưng muốn hoạt đặc sắc. Phong Thiên Tháp, họa địa vi lao, tù phong thiên địa!"

Diệp Tiêu quát khẽ một tiếng, Phong Thiên Tháp nhất thời hóa thành bóng mờ mà ra, nên thì lại được sự giúp đỡ của Linh nhi, nằm ở ẩn thân trạng thái. Mà Diệp Tiêu, thì lại ở cách xa mặt đất cao mấy chục trượng nơi, khoanh chân mà, tọa đứng ở hư không.

Không chỉ có như vậy, một người to lớn trong suốt lồng năng lượng bao trùm hơn một nửa cái Diệp thành, cái này cũng là Diệp Tiêu Độ Kiếp khu vực. Tất cả mọi người đều biết, đây là Diệp Tiêu ở tận lực bảo vệ Diệp thành không bị thương tổn.

"Khá lắm, quả nhiên có năng lực, ta lão Lôi yêu thích! Ha ha …… "

"Thương Khung Phách Thê, quả nhiên khác với tất cả mọi người!" Vân Sơn trong ánh mắt toát ra vẻ tán thưởng.

Đột nhiên, phía chân trời xẹt qua một tia chớp, như thương long xuất hải, tàn nhẫn mà đập về phía Diệp Tiêu, phảng phất có ý thức giống như vậy, trực tiếp trúng đích Diệp Tiêu.

Nhưng vô cùng quý dị chính là, to lớn thần lôi, màu đỏ Lôi Đình, mang theo vô địch khí thế tấn công về phía Diệp Tiêu Lôi Đình, ở khoảng cách Diệp Tiêu đỉnh đầu nửa thước địa phương, đột nhiên biến mất không còn tăm tích. Mà Diệp Tiêu bản thân thì lại bình yên vô sự, thậm chí ngay cả thân thể đều không có di động mảy may.

"Cái gì? Làm sao có khả năng? Thất Thái Thần Lôi làm sao quý dị mà biến mất rồi?" Lôi Phá Quân quát to một tiếng, nói ra tất cả mọi người nghi ngờ trong lòng.

Bọn họ đương nhiên không biết, chính là bọn họ nhìn bằng mắt thường không gặp Phong Thiên Tháp nền, ba tầng hoa sen cấp tốc vận chuyển, bảo vệ Diệp Tiêu, mà thần lôi biến mất, tự nhiên là bị Phong Thiên Tháp nuốt chửng, sau đó phụng dưỡng cho Diệp Tiêu. Làm như vậy, tránh khỏi thần lôi trực tiếp công kích, hơn nữa luyện hóa Lôi Đình, phẩm chất càng tốt hơn.

Thần lôi nhập thể, đương nhiên sẽ không rất dễ dàng, Diệp Tiêu chịu đựng to lớn thống khổ, sức mạnh sấm sét đi khắp toàn thân, lưu chuyển toàn thân.

Thương Khung Phách Thê sở dĩ khó có thể tu luyện, cũng là bởi vì này thể chất kẻ nắm giữ đan điền khó có thể mở ra. Bởi vậy, Diệp Tiêu đem tinh khiết sức mạnh sấm sét, tất cả đều rót vào đến chính mình đan điền vị trí, hi vọng nhờ vào đó xông ra chính mình kiên cố đan điền.

Thần lôi không ngừng mà hạ xuống, Thất Thái Thần Lôi mỗi một sắc có bảy đạo, hiện tại còn chỉ là màu đỏ Lôi Đình mà thôi. Bảy bảy bốn mươi chín đạo Lôi Đình, Diệp Tiêu nhất định phải toàn lực chống đỡ, mở ra đan điền.

Trong suốt lồng ánh sáng năng lượng, tuyệt đối địa bảo vệ Diệp thành, tất cả mọi người nhìn thấy chỉ là Diệp Tiêu ngồi xếp bằng hư không, dáng vẻ trang nghiêm, mặc cho thiên hàng thần lôi, hấn tự vị nhưng bất động.

"Oa nha, ca ca thật là lợi hại a! Lợi hại như vậy thần lôi, dĩ nhiên thương tổn không được hấn! Ô, cái kia đẹp đẽ tỷ tỷ lại xuất hiện, xem ra cùng ca ca quan hệ khăng định không bình thường, sau đó ta nhất định phải tìm nàng chơi với ta! Khanh khách …… " Thần Hi tap ba mắt to, nhìn phía chân trời Diệp Tiêu, hai mắt ứa ra Tinh Tinh.

"Viện trưởng, ngươi có thấy người như thế Độ Kiếp sao? Nhớ lúc đầu, ngươi Kết Đan thời điểm, ngày đó lôi muốn so với này Thất Thái Thần Lôi yếu đi quá nhiều, có thể ngươi càng phí đi bốn cái thượng phẩm linh khí mới vượt qua, thân thể của chính mình càng bị Lôi Đình nổ đến thương tích đầy mình. Có thể tiểu tử này Độ Kiếp, cùng chơi khác nhau ở chỗ nào?" Lôi Phá Quân lôi kéo quái kang, trên tức địa nói rằng.

"Ngươi …… "

Người này so với người khác, quả nhiên tức chết người!

Nhìn như Du Nhiên(tự nhiên) tự đắc Độ Kiếp Diệt Tiêu, bản thân chính đang chịu đựng người thường khó có thể tưởng tượng thống khổ. Cứ việc trải qua Phong Thiên Thập tinh chế, trừ tạp, nhưng Thiên Lôi dù sao không phải là vật phạm.

Diệt Tiêu lúc này có điều là thân thể máu thịt, nếu không phải là có Phong Thiên Thập hiệp trợ, chỉ sợ Diệt Tiêu từ lúc đệ một tia chớp bên dưới liền muốn biến thành tro bụi.

Thất Thái Thần Lôi tựa hồ có hơi tức giận, nó không nghĩ tới một thập hèn nhân loại, dĩ nhiên có thể như vậy lạnh nhạt đối kháng nó, liền đón lấy Lôi Đình, uy lực to lớn, thể muốn hủy diệt Diệt Tiêu.

Nhưng Phong Thiên Thập chuyên trị các loại không phục, có bản lĩnh liền phóng nưạ đến đây đi!

Liền như vậy, Thất Thái Thần Lôi cứ việc không hề tầm thường, nhưng ở Phong Thiên Thập trước mặt, nó cuối cùng không còn tính khí.

Thần lôi kinh thế, chấn động toàn bộ Diệt thành bách tính cùng với người tu luyện.

"Cái này Diệt Tiêu, đến cùng đã làm gì? Này Thất Thái Thần Lôi có thể không giống như là chúng ta người tu đạo Độ Kiếp Thiên kiếp a? Hơn nữa, hấn không phải là không có tu luyện sao? Thực sự là kỳ quái!" Thủy Băng Nhan đứng Thương Lan Học Viện một góc, điều nhìn phương xa phía chân trời, nhìn không trung vị nhưng bất động bóng người, tâm tư bách chuyển.

"Tỷ, cái kia Diệt Tiêu đến tốt cùng xảy ra chuyện gì a?" Tô Mạch khiếp sợ nhìn trên không Diệt Tiêu, chấn động sau khi, cảm nhận được áp lực cực lớn.

Bên cạnh Tô Tinh Hà, sắc mặt hết sức khó coi, tràn ngập sự không cam lòng.

"Tại sao? Tại sao lại như vậy?"

Trên cao không, Diệt Tiêu dáng vẻ trang nghiêm, không nhúc nhích. trong cơ thể, tinh chế sau Thất Thái Thần Lôi, không ngừng mà trùng kích Diệt Tiêu đan điền.

Nhưng Thương Khung Phách Thê đan điền, dĩ thường cứng rắn, tuy là Thất Thái Thần Lôi giúp đỡ, trong thời gian ngắn muốn xông ra đan điền hàng rào, cũng là chuyện khó khăn.

Mà hiện tại, ba màu thần lôi đã qua, Diệt Tiêu đan điền vền vẹn bị xông ra to bằng móng tay, nhưng từ bên trong tiết lộ mà ra thần mạng vàng óng, chói mắt cực kỳ.

Màu vàng đan điền, bầu trời thô bạo chứa đựng nơi.

Khẩn đón lấy, đệ tứ sắc thần lôi bắt đầu oanh kích Diệt Tiêu, cứ việc quá trình hết sức thống khổ, nhưng Diệt Tiêu nhất định phải kiên trì.

Chỉ có mò ra Phách Thê, đời này, hấn mới có tư cách bước lên cường giả tuyệt thế hàng ngũ, bảo vệ mình người chí thân!

Hấn, quyết không thể thất bại!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Phách thê giác tỉnh (hạ)

Chương 9: Phách thê giác tỉnh (hạ)

Thất Thái Thần Lôi, huệ vô địch khí thế oanh kích Diệt Tiêu, muốn phá hủy người sau, nhưng Diệt Tiêu vững như núi Thái.

Ba màu thần lôi sau khi, Diệt Tiêu kiên cố đan điền vền vẹn bị phá tan to bằng móng tay, nhưng màu vàng đan điền tồn tại, thực tại chấn kinh rồi không ít người.

Thương Khung Phách Thê, hầu như tất cả mọi người đối với nó hiểu rõ vền vẹn bắt nguồn từ viễn cổ truyền thuyết! Mà hiện tại, một ví dụ sống sờ sờ liền bày ở trước mắt của bọn họ, một chân chính Thương Khung Phách Thê!

"Tiểu tử này coi như thức tỉnh rồi Phách Thể, nhưng hiện tại thời đại, đã không phải tu võ giả thời đại! Hơn nữa, nếu là lấy vũ chứng đạo, hầu như không thể!" Vân Sơn nhìn không trung cái kia một điểm kim quang, mặt lộ vẻ lo âu.

Không nghi ngờ chút nào, Diệp thành xuất hiện như thế một Phách Thể, Thương Lan Học Viện là tất nhiên muốn tiếp thu! Dù sao, Thương Lan Học Viện bên trong vẫn có mạnh mẽ tu võ giả!

"Viện trưởng, điểm ấy ngươi liền không cần lo lắng! Tiểu tử kia võ đạo tu luyện, tuy rằng không quá dễ dàng, nhưng cũng không khó khăn như vậy. Chỉ cần hắn có đầy đủ nguyên linh thạch, trực tiếp hấp thu liền có thể!" Bên cạnh Lôi Phá Quân vô cùng tùy ý nói rằng, như là nói một chuyện đơn giản.

"Vân Sơn, ngươi cho rằng cái nào đều giống như ngươi, nắm giữ lượng lớn nguyên linh thạch? Nguyên linh thạch ta nghiên cứu qua, chúng ta người tu đạo là không cách nào luyện hóa. Ta từng suy đoán, này nguyên linh thạch chính là viễn cổ thiên địa biến đổi lớn sau khi, tồn tại với trong thiên địa võ đạo nguyên lực trầm tích sau khi hình thành. Hơn nữa, nếu là Thương Khung Phách Thể lấy nguyên linh thạch tu luyện, e sợ toàn bộ Thương Lan Học Viện đều sẽ không chịu nổi!" Một bên mây đùn, nhìn thô nhăng Lôi Phá Quân, tức giận nói rằng.

"Vân lão đầu, ngươi nói như thế nào? Vậy cũng là Thương Khung Phách Thể, tồn tại ở trong truyền thuyết! Ta lão Lôi nhất định rất hần, chống đỡ hần!"

Lôi Phá Quân hét lớn một tiếng, thổi râu mép trùng nhắt, vô cùng bá đạo!

"Được rồi, đều đừng âm ỉ! Còn có nửa tháng chính là Tiên Kiếm Đại Hội, đến lúc đó tổng bộ sẽ phái người đến, còn có cái khác tu luyện môn phái người tài ba sẽ đến quan chiến, cái này Diệp Tiêu, đến lúc đó sẽ cùng tổng bộ người thương lượng đi! Chúng ta cũng đừng âm ỉ, nhưng cái này Diệp Tiêu, mấy người chúng ta có thể phải trông coi!"

Mấy người nặng nề gật đầu, sắc mặt nghiêm túc mà nhìn Diệp Tiêu, nhìn thần lôi oanh kích mà xuống Diệp Tiêu. Bọn họ chỉ lo xuất hiện cái khác bất ngờ, cứ việc cái này Diệp Tiêu đã từng gánh vác rác rưởi tên.

Mà lúc này Diệp Tiêu, vẫn nỗ lực kiên trì, hần so với bất luận người nào đều biết mình thể chất chỗ đặc thù. Đan điền kiên cố quyết không phải người thường có thể tưởng tượng, màu vàng đan điền mở ra, bầu trời thô bạo ngưng tụ sau khi, cùng cấp bên trong, tuyệt đối vô địch!

Thế nhưng, nếu như không có pháp mở ra kiên cố đan điền, thì lại tất cả hư rồi!

Vì lẽ đó, Diệp Tiêu nhất định phải kiên trì, kiên trì tới cùng, tuyệt không thể từ bỏ!

"Ca ca, cô lên a! Thần Hi còn chờ ngươi mang ta phi đây!" Tiểu Thần Hi hoàn toàn không thấy được căng thẳng, vung vẩy nắm đấm trắng nhỏ nhắn, tựa hồ đang vì là Diệp Tiêu cố lên trợ uy!

Diệp Tiêu đột phá đến có chút đột nhiên, rất nhiều người, đặc biệt là cùng Diệp gia có quan hệ người, trong lòng vô cùng không cam lòng.

Tô gia, đứng mũi chịu sào.

Tô Tinh Hà đầu tiên là một phương diện thủ tiêu cùng Diệp gia hôn ước. Sau khi, con trai của chính mình Tô Mạch lại ở trước mặt mọi người nhục nhã với Diệp Tiêu.

Diệp Thiên Nam mặc dù là Diệp thành thành chủ, nhưng Tô gia gia đại nghiệp đại. Diệp thành Tô gia chỉ là Tô thị gia tộc chi nhánh, hơn nữa còn là một không quá được coi trọng chi nhánh.

Mà Tô thị gia tộc, ở toàn bộ Sở quốc bối cảnh cùng với địa vị, tuyệt đối không phải một Diệp gia có thể đối kháng!

Cũng bởi vậy, Tô Tinh Hà đối với Diệp Thiên Nam là Diệp thành thành chủ chuyện này vô cùng không cam lòng, tổng nghĩ thay vào đó!

Mà sở dĩ đã từng cùng Diệp gia đính dưới việc hôn nhân, chính là vừa ý Diệp Thiên Nam ở Diệp thành thế lực. Có điều, đang nhìn đến Diệp Tiêu là cái tu luyện rác rưởi sau khi, Tô Tinh Hà không nhẫn nại được chính mình đã tâm, quyết định quang minh chính đại địa khiếu chiến Diệp gia quyền uy.

Nhưng ai từng muốn, đã từng vắng lặng mười năm tu luyện rác rưởi, bây giờ nhưng phải Giác Tinh trong truyền thuyết tuyệt đại thể chất, chuyện này, làm cho Tô Tinh Hà trong lòng cảm thấy vô cùng chán ngán!

Không chỉ có như vậy, Tô Mộng Nhan cùng Tô Mạch càng là kinh ngạc không thôi. Như vậy kinh thiên nghịch chuyển, phát sinh ở tại bọn hắn đã từng xem thường nhất rác rưởi trên người, trong lòng bọn họ vô cùng phiền muộn, nhưng cũng không thể làm gì!

"Mộng nhan, mạch nhi, lần này Tiên Kiếm Đại Hội. Các ngươi nhất định phải đạt được thành tích tốt! Các ngươi không cần phải lo lắng, tuy rằng ta hệ này không phải Tô gia dòng chính, thế nhưng ta muốn để cho các ngươi tiến vào Tô thị gia tộc tốt nhất chỗ tu luyện."

"Cha, ý của ngươi là nói, chỉ cần chúng ta ở Tiên Kiếm Đại Hội trên đạt được thành tích tốt, chúng ta liền có cơ hội tiến vào gia tộc đệ tử nòng cốt chỗ tu luyện sao?"

Tô Tinh Hà gật đầu, cười nói: "Không sai, Thương Lan Học Viện Tiên Kiếm Đại Hội, gia tộc đều sẽ phái người đến các nơi chi nhánh gia tộc mời chào nhân tài! Nếu là các ngươi biểu hiện đột xuất, liền có cơ hội tiến vào càng tốt hơn chỗ tu luyện, hưởng thụ tài nguyên tu luyện tốt hơn!"

Tô Tinh Hà lời này vừa nói ra, Tô Mộng Nhan cùng Tô Mạch nhất thời mắt lộ hết sạch, ở trong mắt bọn họ, càng tốt hơn chỗ tu luyện, mới là bọn họ quan tâm nhất!

"Tỷ, coi như Diệp Tiêu thức tỉnh rồi cái gì Phách Thê, trong thời gian ngắn cũng không thể tu luyện thành công. Còn có thời gian nửa tháng, lần này Tiên Kiếm Đại Hội, hẳn không có cơ hội thắng!"

Tô Mộng Nhan gật đầu, khá là tán thành Tô Mạch cái nhìn, một bên Tô Tinh Hà cũng gật gù!

Thế nhưng, bọn họ không thể nào tưởng tượng được Thương Khung Phách Thê chỗ lợi hại, vì lẽ đó liền nhất định bọn họ thất bại!

Thất Thái Thần Lôi kéo dài không ngừng oanh kích Diệp Tiêu, nhưng Diệp Tiêu trước sau vững như núi Thái. Cho dù thân thể đã bị thần lôi tàn phá thống khổ không thể tả, hẳn nhưng kiên trì.

Đây là hãn đường ra duy nhất!

Thất Thái Thần Lôi triệt để không còn tính khí, thật sự nắm Diệp Tiêu không có cách nào!

Nhưng làm cho tất cả mọi người đều hết sức kinh ngạc chính là, làm sáu sắc thần lôi đi qua (quá khứ) sau khi, toàn bộ thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại, khẩn đốn lấy, một luồng so với trước càng to lớn áp bức bao trùm mà ra.

Diệp Tiêu trời chật lông mày, không để ý tới Thất Thái Thần Lôi dị biến, toàn lực khống chế trong cơ thể sức mạnh sấm sét, oanh kích chính mình kiên cố đan điền. Sáu sắc thần lôi sau khi, màu vàng đan điền đã mở ra hơn nửa, màu vàng thân quang dị thường chói mắt, như mặt trời.

"Viện trưởng, ta cảm giác được không ổn a!"

"Lão Lôi, ngươi bớt nói, ta không mù! Xem ra, này Thất Thái Thần Lôi là muốn một lần là xong, cuối cùng bảy đạo thần lôi cùng hạ xuống, triệt để đánh giết Diệp Tiêu. Ai, chi là không biết, này Diệp Tiêu, có thể không chống được này một đòn tối hậu!"

Tất cả mọi người đều cảm nhận được to lớn áp bức, Diệp Tiêu cũng giống như thế!

Chi là, hẳn không nghĩ tới, Thất Thái Thần Lôi dĩ nhiên sẽ có cỡ này dị biến!

Thiên địa đột nhiên vô cùng yên tĩnh, ngoại trừ năng lượng khổng lồ uy thế, cũng lại không cảm giác được cái khác. Phía chân trời Lôi Vân cuộn cuộn, đột nhiên, mây mù bốc lên, như là có món đồ gì muốn đi ra.

Khẩn đốn lấy, làm cho tất cả mọi người chấn động sự tình phát sinh!

Chỉ thấy, ở vốn là Thất Thái Thần Lôi xuất hiện lôi khu bên trong, bỗng nhiên xuất hiện một tròng cung điện, mặc dù là một góc, nhưng cũng chấn động tất cả mọi người!

"Làm sao có khả năng? Đó là cái gì? Con mắt của ta bỏ ra sao? Vì sao phía chân trời xuất hiện một toà cung điện?"

"Thực sự là thần kỳ, trước đây cũng không phát hiện quá!"

"Chà chà, xem như là mở rộng tầm mắt!"

.....

"Viện trưởng, ngươi cảm thấy đó là vật gì?"

"Ngươi câm miệng cho ta, Lôi Phá Quân, ngươi không biết, ta làm sao biết?" Văn Sơn vô cùng không nói gì, bị Lôi Phá Quân phiền chết rồi.

Nguyên nhân không gì khác, thực sự là ngày hôm nay, Diệp Tiêu mang cho bọn họ chấn động quá nhiều quá to lớn!

"Cung điện? Thất Thái Thần Lôi, ngươi đến tột cùng đến từ nơi nào?" Diệp Tiêu trầm mặc không nói, xem về phía chân trời cung điện, tương tự nghi hoặc không rõ.

"Chủ nhân, ngươi phải cẩn thận! Đây một đòn tối hậu, rất khả năng gặp nguy hiểm! Nếu là bảy đạo thần lôi cùng xuất hiện, như vậy tiến vào bên trong cơ thể ngươi Lôi Đình, chính là trước gặp bảy. Vì lẽ đó, chủ nhân, ngươi muốn chuẩn bị sẵn sàng!"

Diệp Tiêu gật đầu, cuối cùng liếc mắt nhìn phía chân trời thần bí cung điện, hai con mắt đóng chặt, điều động trong cơ thể Lôi Đình, oanh kích chính mình đan điền.

"Tiếp đó, chính là muốn ngưng tụ bầu trời thô bạo thời điểm! Thất Thái Thần Lôi, đến đây đi, giúp ta một chút sức lực!"

"Àm!"

Một tiếng kinh thiên phích lịch, bồng bạc màu tím thần lôi, thô ước trăm trượng, như cắt ra bầu trời Cự Long, gào thét đánh về Diệp Tiêu, trong nháy mắt

liền đem Diệp Tiêu bao trùm ở bên trong.

Trong suốt lòng ánh sáng năng lượng, cũng bắt đầu chấn động kịch liệt, tựa hồ lúc nào cũng có thể đổ nát. Cùng lúc đó, bị lòng ánh sáng văng ra Lôi Đình, tàn phá địa khuếch tán hướng bốn phía.

Những kia không ở lòng ánh sáng bảo vệ cho Diệp thành nội thành cùng với Thương Lan Học Viện, thành bị lan đến đối tượng. Không chỉ có như vậy, cho dù là những kia bao phủ ở lòng ánh sáng dưới nội thành, ở lực xung kích cực lớn bên dưới, toàn bộ mặt đất cũng giảm xuống khoảng một trượng có thừa.

Cho tới Thương Lan Học Viện tổn hại, mấy lão già đều là trước tiên có chuẩn bị. Bởi vậy, vên vên chỉ là phòng ốc sụp đổ mà thôi.

Nếu không là lòng ánh sáng bảo vệ, e sợ toàn bộ Diệp thành sẽ ở trong khoảnh khắc hủy hoại trong một ngày.

Mà nằm ở bao táp trung tâm Diệp Tiêu, tự nhiên là khổ không thể tả!

Linh nhi toàn lực bảo vệ Diệp Tiêu, chính mình cũng đang liều mạng hấp thu bàng bạc sức mạnh sấm sét, ý đồ chia sẻ Diệp Tiêu áp lực, bởi vì nàng cảm nhận được Diệp Tiêu thống khổ, thực sự là khó có thể chịu đựng!

"Nhanh hơn, nhanh hơn, còn thiếu một chút, liền thiếu một chút! Đột phá đi, Thương Khung Phách Thể!" Lôi Đình bên trong, Diệp Tiêu hét lớn một tiếng. Khẩn đón lấy, một tiếng lanh lảnh vỡ tan thanh, vang vọng ở Diệp Tiêu đan điền, cái kia kiên cố màu vàng đan điền, rốt cục bị đột phá cuối cùng một đạo phòng tuyến, hoàn toàn bị xuyên thủng.

"Muốn đi, đều ở lại đây đi!" Diệp Tiêu hét lớn một tiếng, nhìn cấp tốc trôi đi Thất Thái Thần Lôi, trêu tức địa nói rằng.

Liền, tất cả mọi người mở rộng tầm mắt sự tình phát sinh. Trước ước trăm trượng thần lôi, dĩ nhiên như thủy triều cấp tốc rút đi, hết mức trở về đến Diệp Tiêu trong cơ thể.

Cùng lúc đó, một vòng màu vàng mặt trời treo lơ lửng ở chân trời, đó là Diệp Tiêu màu vàng đan điền, Thương Khung Phách Thể gần như không tồn tại tại màu vàng đan điền.

Nếu là tu vi cực cao người, liền có thể phát hiện, ở cái kia màu vàng bên trong đan điền, số lượng khổng lồ màu tím thần lôi bị cầm cố, không cách nào chạy ra, sau đó cấp tốc bị luyện hóa, hóa thành khí lưu màu tím cùng chất lỏng, thần dị phi phạm.

"Uống!"

Diệp Tiêu mở hai tay ra, ngửa mặt lên trời hét lớn, nhất thời, một luồng thường người không thể bề ngể bá đạo khí khuếch tán hướng bốn phía. Rất nhiều người ở luồng hơi thở này bên dưới, càng là không tự chủ được địa quỳ xuống, thân thể run rẩy.

Những kia may mắn thoát khỏi với khó phòng ốc không có bị Lôi Đình phá hoại, ngược lại ở con khí thể này bên dưới, hết mức sụp đổ. Phách Thể oai lực, đã lần đầu gặp gỡ đầu mối!

Phách Thể kinh thể, thiên hạ thần phục, dưới bầu trời, ai cùng so tài!

"Phách Thể sơ thành, tương lai, toàn bộ thiên địa đều sẽ sẽ nhân hấn mà run rẩy!" Vân Sơn tự lẩm bẩm, không thích không bi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Tiên Kiếm Đại Hội

Chương 10: Tiên Kiếm Đại Hội

Sau ba ngày.

Thương Khung Phách Thể xuất thế tin tức, cấp tốc truyền khắp toàn bộ Sở quốc, gây nên sóng lớn mãnh mẽ.

Đồng dạng, Diệp thành như vậy một biên thủy trấn nhỏ, trong lúc nhất thời danh tiếng vang xa, truyền khắp toàn bộ thiên hạ.

Mà sự kiện nhân vật chính, lại giống như bốc hơi khỏi thế gian giống như vậy, không có bất kỳ tin tức truyền ra, liền ngay cả Diệp Thiên Nam cũng là gia tộc không ra, từ chối tiếp khách.

Diệp gia mật thất.

Lộ ra trên người Diệp Tiêu, Lăng Không ngồi xếp bằng, hai tay kết định ấn, thân thể diệu phát chước mục đích kim quang. Bên trong đan điền, màu tím thần lõi tiếp tục bị luyện hóa, hóa thành từng tia từng tia khí thể, cũng hoặc là tụ tập thành chất lỏng, tồn trữ ở hần trong đan điền.

"Màu vàng đan điền đã mở, bầu trời thô bạo lập tức ngưng tụ nhiều như vậy, mà thân thể của ta cường độ nhưng không có đuổi tới. Tu võ giả, phạm vũ cảnh có hai cái giai đoạn, phân biệt là thép thiết cốt cùng với cô động chân khí giai đoạn! Ta mượn Thất Thái Thần Lôi, tuy rằng tụ tập lượng lớn bầu trời thô bạo, nhưng chỉ là tạm thời! Ta muốn hình thành chính mình độc nhất vô nhị bầu trời thô bạo! Mặt khác, ta nếu mở ra đan điền, vậy ta yếu đạo vũ Đạo, Vũ song tu, ta đan hải nên làm thế nào cho phải đây?"

Diệp Tiêu đóng chặt hai con mắt, trong đầu suy nghĩ chính mình lối thoát. Nếu là Đạo, Vũ song tu, như vậy đan hải phải như thế nào mở ra đây?

Người tu đạo có đan hải, tu võ giả có đan điền, từ không có người có thể Đạo, Vũ song tu, cũng xưa nay không ai đã nếm thử!

Bởi vậy, Diệp Tiêu con đường tu luyện, tuyệt đối là chưa từng có ai!

Thương Khung Phách Thê, bá đạo cực kỳ, mạnh mẽ mãnh liệt, cùng người tu đạo chú ý tự nhiên thiên cùng, nhu hòa như nước, có thể nói là tuyệt nhiên ngược lại.

Mà hiện tại, Diệp Tiêu chính là muốn ở tự mình mở ra màu vàng đan điền cơ sở trên, tìm tới mở ra đan hải phương pháp.

Tắm rửa ở hào quang màu vàng bên trong Diệp Tiêu, đáng vẻ trang nghiêm, tâm như chỉ thủy, mà bên trong đan điền màu tím thần lõi, hầu như đã biến mất không còn tăm tích, đã biến thành tự do khí lưu hoặc là tích tụ ở đan điền bên dưới chất lỏng.

Không biết qua bao lâu, màu vàng thần quang biến mất, Diệp Tiêu thân thể chậm rãi hạ xuống, giải trừ trạng thái tu luyện, Diệp Tiêu mở hai mắt ra.

"Hô ………" thật sâu thở ra một ngụm trọc khí, Diệp Tiêu cảm giác mình đến thân thể vô cùng mềm mại, cứ việc hần còn không có tìm được giải quyết đan hải phương pháp.

"Linh nhi, cảm tạ ngươi!"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn cách mình không xa Linh nhi, khoảng thời gian này, nàng có thể vẫn ở tại bên cạnh chính mình hộ pháp.

Linh nhi khẽ mỉm cười, "Chủ nhân, bảo vệ ngươi là ta phải làm! Chỉ là, chủ nhân cần phải nhanh một chút tìm tới giải quyết đan hải phương pháp. Nếu không, này (Trường Sinh quyết) nhưng là một điểm tác dụng đều không rồi!"

Diệp Tiêu khẽ cau mày, trầm ngâm một tiếng, "Nào có đơn giản như vậy a!"

Có điều, Diệp Tiêu cùng Linh nhi đều đã quên một chuyện, vậy thì là Diệp Tiêu còn chưa mở ích màu vàng đan điền trước, Phong Thiên Tháp cũng đã tồn tại hần trong đan điền.

Dị thường kiên cố, cần thần lõi nhập thể mới có thể mở ích màu vàng đan điền, Phong Thiên Tháp không tốn sức chút nào địa xuất hiện ở trong đó, này bí mật trong đó, hai người đều không có phát hiện.

Mà ngoại giới, đã bởi vì Diệp Tiêu sự tình, mà huyền não sôi sùng sục.

Thương Lan Học Viện.

"Viện trưởng, cái này Diệp Tiêu đã mấy ngày đều không có hiện thân, có phải là xuất hiện vấn đề gì?" Lôi Phá Quân có chút lo lắng, nhưng trong tay nhưng cầm lấy một khối đại đùi gà, không có hình tượng chút nào địa ăn.

"Lão Lôi, ngươi có thể hay không chú ý một chút hình tượng? Nơi này là Thương Lan Học Viện, không phải quán rượu nhỏ! Lại nói, Diệp Tiêu Độ Kiếp, tuy rằng tận lực bảo vệ Diệp thành, bảo vệ Thương Lan Học Viện! Nhưng cuối cùng thô bạo phóng thích trong nháy mắt đó, đối với Thương Lan Học Viện tạo thành tổn hại, đối với Diệp thành tạo thành tổn hại, ngươi biết không? Diệp Thiên Nam thành chủ tận lực xây dựng Diệp thành, động viên dân tâm. Ta cũng đang bận Thương Lan Học Viện chữa trị, ngươi có thể không cho ta thêm phiền sao?" Viện trưởng Vân Sơn khí không đánh vừa ra tới, nhìn du thủ du thực Lôi Phá Quân, trong lòng liền đến khí.

"Viện trưởng, ngươi không phải còn có hai cái huynh đệ sao? Để mây đùn cùng Vân Phong đến giúp ngươi không là được?" Lôi Phá Quân ai một trận nể, tức giận đáp lại nói.

"Ngươi lăn, cút ngay!" Vân Sơn quát lên một tiếng lớn, tức giận thổi râu mép trừng mắt.

Lôi Phá Quân trên tức địa nở nụ cười, hai, ba cà lăm xong còn lại đùi gà, tạp ba tạp ba miệng, có vẻ hơi chưa hết thòm thèm đáng vẻ. Khẩn đốn lấy, ngay

ở Vân Sơn cái kia muốn ăn thịt người trong ánh mắt, lưu.

"Ai, Tiên Kiếm Đại Hội còn muốn đứng hạn cử hành, phỏng chừng lần này mặt trên đến người, sẽ có chút trọng lượng cấp đại nhân vật, thực sự là phiền chết rồi! Chỉ là, một vắng lặng mười năm rác rưởi, vẫn là một quý công tử, bây giờ một khi đột kích ngược, không nên bình tĩnh như vậy a? Diệp Tiêu, người đến tốt cùng đang làm những gì đây?" Vân Sơn ngửa đầu thờ dài, nhìn Diệp gia phương hướng, trong lòng trầm tư không ngớt.

Mà thời gian, thoáng qua liền qua, trong nháy mắt thời gian nửa tháng, thoáng một cái đã qua.

Nửa tháng này bên trong, Diệp Tiêu vẫn là ở tại trong mật thất tu luyện, đương nhiên, hắn tu luyện chính là hắc kiếp trước sở học, làm là chúa tể một phương, lại là Thương Khung Phách Thể, công pháp tu luyện tự nhiên không tầm thường.

"Ta tiêu hao lượng lớn luyện hóa mà đến thô bạo, rốt cục đạt đến thép thiết cốt cảnh giới, hiện tại ta, vẹn vẹn là phổ thông công kích vật lý, đều có thể đem Tô Mạch tiểu tử kia cho đánh chết!" Diệp Tiêu hết sức hài lòng mà nhìn mình ở lại mật thất trên vách tường quyền ấn, đối với sắp đến Tiên Kiếm Đại Hội, không hề áp lực.

"Từ cổ chí kim, thế nhân chỉ biết Thương Khung Phách Thể tồn tại, nhưng mà cũng không có cùng chi xứng đôi công pháp. Kiếp trước ta, chuyên tấn công kiếm thuật một đạo, như vậy kiếp này ta, nên đi nơi nào đây? Đạo, Vũ song tu ta, còn muốn chuyên tấn công kiếm thuật sao?"

Diệp Tiêu không ngừng nghĩ lại, nghĩ lại chính mình kiếp trước kiếp này, nghĩ lại chính mình đến con đường.

Mà Tiên Kiếm Đại Hội, rốt cục đến.

Ngày đó, khoảng cách ngày đó Diệp Tiêu Độ Kiếp đã qua nửa tháng, thế nhưng trong thành dân chúng, càng nhiều người tu luyện, còn đang nói chuyện say sưa ngày đó sự tình.

"Không nghĩ tới, thực sự là không nghĩ tới, Diệp gia cái kia tu luyện rác rưởi dĩ nhiên như vậy tuyệt vời, xem ra, Diệp gia nhất định phải quật khởi a!"

"Nói không sai, có điều, Tô gia e sợ muốn xui xẻo rồi! Tô Tinh Hà tên kia, có thể vẫn mơ ước chức thành chủ a. Bây giờ, Diệp gia quật khởi, nhất định phải chèn ép Tô gia!"

"Ai, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, mặc bất nạt thiếu niên cùng! Cái kia Tô Tinh Hà xem Diệp gia đi xuống dốc, đã nghĩ một cơn đem người đánh chết. Hiện tại được rồi, một Diệp Tiêu quật khởi, Tô Tinh Hà ngày thật tốt liền đến đâu."

"..... "

Ngày đó, bầu trời trong suốt trong suốt, Huệ Phong cùng sương, Thương Lan Học Viện mỗi ba năm một lần Tiên Kiếm Đại Hội tuy rằng chậm lại ba ngày, nhưng vẫn là bình thường tổ chức.

Thương Lan Học Viện trên quảng trường, mỗi khi có chuyện trọng đại, nơi này chính là Thương Lan Học Viện hết thầy học sinh cùng Lão sư nơi tụ tập. Tuy rằng lần này Tiên Kiếm Đại Hội, chủ yếu là thiên đạo hệ đệ tử tham gia, nhưng hệ khác đệ tử cũng là có thể quan chiến.

Bởi vậy, ngày đó, toàn bộ trên quảng trường, người đông như mắc cửi, hầu như các đệ tử cùng Lão sư đều đến rồi! Không vì những thứ khác, chỉ vì một vụ cá cược mà tới.

Mà vụ cá cược này, liên lụy đến gần nhất nhân vật nổi tiếng, Thương Khung Phách Thể Diệp Tiêu.

Toàn bộ Tiên Kiếm Đại Hội, cũng sẽ không tổ chức thời gian rất lâu, nhân vật chính tự nhiên là thiên đạo hệ đệ tử. Hơn nữa, tỷ thí sân bãi chia làm hai đại khu vực.

Đan Thai Cảnh tu giả cùng Trúc Cơ kỳ tu giả, thuộc về hai cái khu vực khác nhau, phân biệt bình ra từng người ba người đứng đầu, hơn nữa đồng thời tiến hành.

Trên đài cao, một đám bình ủy cùng Lão sư đã vào chỗ. Thế nhưng tỉ mỉ người có thể nhìn thấy, ngồi ở ở chính giữa vị trí không phải viện trưởng Vân Sơn, mà là có một người khác.

"Túc tĩnh"

Vân Sơn quát to một tiếng, sóng âm khuếch tán hướng về phương xa, chấn động đến trên quảng trường học sinh màng tai đau đớn. Toàn bộ quảng trường trong nháy mắt yên tĩnh lại, viện trưởng thực lực, có thể thấy được chút ít.

"Ngày hôm nay, là thiên đạo hệ ba năm một lần Tiên Kiếm Đại Hội! Quy củ không nói nhiều, khen thưởng không nói nhiều, đại gia chỉ cần nỗ lực xung kích ba người đứng đầu là được. Tiên Kiếm Đại Hội, hiện tại bắt đầu!"

Vân Sơn không nhiều lời, nhưng cũng gọn gàng dứt khoát, bạo đi tất cả mọi người nhiệt tình.

Hai cái khu vực khác nhau, Đan Thai Cảnh Tô Mạch cùng Tô Mộng Nhan leo lên chính mình võ đài, chuẩn bị rút thăm, quyết định chính mình đối thủ, triển khai thứ tự tranh cướp.

"Tỷ, cái kia Diệp Tiêu người nhìn thấy không?" Tô Mạch có chút sốt sắng, nhìn tỷ tỷ của chính mình, có chút bối rối.

"Đệ đệ, người không cần lo lắng, đừng quên, tông gia đã phái người đến rồi! Yên tâm đi, lấy thực lực của ta tiến vào ba vị trí đầu là không có vấn đề. Mà người hôm nay tới mục đích chính là đánh thắng Diệp Tiêu, hiểu chưa?"

"Nhưng là, tất cả mọi người đều biết hẳn phải đi võ đạo một đường, ngày hôm nay hẳn không tham ngộ chiến a?"

"Đệ đệ, người có chỗ không biết! Tiên Kiếm Đại Hội mặc dù là thiên đạo hệ đệ tử đại hội, nhưng sau khi còn có khiêu chiến tái! Hơn nữa, mỗi lần Tiên Kiếm Đại Hội, cuối cùng khiêu chiến tái mới là mọi người quan tâm tiêu điểm, cũng quan hệ đến hai cái viện hệ từ."

"Ta đã hiểu, tỷ, nói cách khác ta có thể chỉ rõ Diệp Tiêu, để hẳn tiếp thu sự khiêu chiến của ta?"

Tô Mộng Nhan gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, tựa hồ hết thảy đều nắm giữ ở tay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ta đến rồi!

Thiên ngục Hoang thần

Chương 11: Ta đến rồi!

Thương Lan học viện

"Các tổ rút thăm, xác định chính mình đối thủ. Tô Mộng Nhan, mời tới trước lấy ra mã số của người bài!" Đan Thai Cảnh tiểu tổ khu vực, người phụ trách lớn tiếng hô to, báo trước thi đấu bắt đầu.

Tô Mộng Nhan nghe vậy, đi tới người phụ trách kia bên người, từ từ lâu chuẩn bị kỹ càng trong hộp gỗ lấy ra mã số của chính mình.

"Sáu!"

Tô Mộng Nhan cầm chính mình dãy số, đi tới một bên lẳng lặng mà chờ đợi. Cũng không lâu lắm, tất cả mọi người rút thăm xong xuôi, cũng tuyên bố từng người dãy số.

Dự thi tổng cộng năm mươi người, cũng là nói chia làm hai mươi lăm tổ, mà Tô Mộng Nhan ở thứ sáu tổ, Tô Mạch thì lại phân ở cuối cùng một tổ.

Phân tổ không có cái gì quy tắc, liền xem ai vận may. Có điều, đánh vào Tô Mộng Nhan làm chính mình đối thủ, người kia nhưng là xui xẻo rồi.

Dù sao, Tô Mộng Nhan nhưng là Đan Thai Cảnh Đại viện mãn thực lực, ở tổ này hầu như không có địch thủ.

Mà Tô Mạch tốt hơn vận, cùng hẳn đối chiến nhưng là Đan Thai Cảnh sơ kỳ đệ tử, thực lực không phân cao thấp, hươu chết vào tay ai còn không cũng biết, có ít nhất thắng khả năng.

Mà một bên khác, Trúc Cơ cao thủ thi đấu cũng chia tổ xong xuôi, chờ đợi chính thức thi đấu bắt đầu.

Đáng nhắc tới chính là, trên quảng trường quan chiến khu, có một chỗ khá là đặc thù quan chiến khu. Nơi này là quan sát hai tổ thi đấu tốt nhất khu vực, hơn nữa, không phải bất luận người nào muốn ngồi liền có thể tọa.

Lúc này, cái này đặc thù quan chiến khu, ngồi năm, sáu cái người trẻ tuổi, mỗi người khí thế bất phàm, thực lực mạnh mẽ.

"Lôi Đình, người nhất định phải mang chúng ta tới nơi này làm gì? Có gì đáng xem?" Một dung nhan đẹp đẽ nữ tử, âm thanh vô cùng mềm nhẹ, nhưng lúc này lại có vẻ hơi xem thường.

"Thu thủy, ta đang đợi một người, một có thể làm đối thủ của ta người!"

"U hổng, Lôi Đình, người cũng đã đạt đến cô động chân khí giai đoạn, ở hướng về trên, nhưng là bước vào lĩnh vũ cảnh giới, những đệ tử này bên trong, còn có ai sẽ là đối thủ của người? Lại nói, lần trước tiên kiếm đại hội, người có thể đang khiêu chiến tái bên trong rực rỡ hào quang a! Người biết, học

viện chúng ta tiên kiếm đại hội, có điều là đi cái hình thức mà thôi."

"Mộc Phong, người cầm miệng! Chúng ta người kia, đầy đủ làm ta đối thủ, bao quát các vị đang ngồi."

"Chẳng lẽ, người nói chính là cái kia Diệp tiêu?" Mộc Phong ngạc nhiên nghi ngờ, không hiểu chút nào.

Lôi Đình không nói gì, xem như là ngầm thừa nhận.

Xem tới đây, ngồi ở chỗ này mấy cái thanh niên tuổi trẻ đều có chút trầm mặc. Mặc dù bọn hắn mấy cái ở trong học viện tiếng tăm rất cao, hơn nữa thiên phú bất phàm. Thế nhưng, đối mặt một thức tỉnh rồi trong truyền thuyết bầu trời Bá thể người, trong lòng bọn họ không có áp lực, đó là không thể!

Mà liền ở tại bọn hắn đàm luận bên trong, hai cái khu vực thi đấu tuyển thủ đã đấu võ.

Đối với rất nhiều người mà nói, Đan Thai Cảnh tuyển thủ thi đấu không cái gì thứ đáng xem, hơn nữa khá là hồ đồ. Có người nhìn thấy chính mình đối thủ mạnh mẽ hơn chính mình, trực tiếp từ bỏ thi đấu.

Làm Tô Mộng Nhan lên sân khấu thi, Đan Thai Cảnh Đại viên mãn khí thế vừa mới bắn ra, đối thủ trực tiếp tước vũ khí đầu hàng, một điểm đấu chí đều không có.

Thắng được tuy rằng rất dễ dàng, nhưng Tô Mộng Nhan cảm thấy có chút tê nhạt. Chưa chiến trước tiên bại, vẫn là tu luyện người sao?

Bởi vậy, Tô Mộng Nhan có vẻ vô cùng phiến muộn!

Đồng dạng tiết mục, ở mặt khác một chỗ sân bãi đồng bộ trình diễn.

Bởi vậy, này hiệp một, rất nhanh liền kết thúc! Hiệp hai đồng dạng là rút thăm xác định chính mình đối thủ, có điều, mỗi cái tổ đều có một người là luân không.

May mắn chính là, Tô Mạch đánh vào luân không, hiệp này không cần thi đấu.

Rất nhanh, thi đấu đã tiến vào hiệp hai, hiệp này, tự động đầu hàng người cũng không nhiều, dù sao lưu lại đều là người có thực lực.

Thi đấu tiến hành vô cùng kịch liệt, các loại phép thuật, cùng nhau thoáng hiện, có chút số may, hoặc là thực lực bồi cảnh hùng hậu, càng là lấy ra chính mình pháp khí, tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng vẫn là tiện sát người bên ngoài.

Tô Mộng Nhan diện đối với mình đối thủ, tất nhiên là tràn đầy tự tin, tiếp cận Trúc Cơ kỳ năng, hầu như có thể quét ngang tổ này.

Mà sự thực chứng minh, Tô Mộng Nhan thực lực không phải nấp, một đường quét ngang qua, tiến vào vòng bán kết.

Đáng nhắc tới chính là, mỗi một lần luân không, đều bị Tô Mạch đuổi tới. Nói cách khác, ngoại trừ hiệp một, hắn đánh bại cùng thực lực mình tương đương đối thủ sau khi, hầu như không làm sao thi đấu, liền tiến vào vòng bán kết.

Không thể không nói, vận may như thế này, thực sự là nghịch thiên rồi. Liền ngay cả tỷ tỷ của hắn Tô Mộng Nhan, cũng là có chút dờ khóc dờ cười.

Vòng bán kết, còn sót lại bốn vị tuyển thủ, trên đài cao bình ỳ, hầu như tất cả đều nhắm mắt dưỡng thần, không chút nào hỏi đến dưới đây tái sự. Chính như mộc Phong nói, này có điều là cái hình thức, hoặc là nói, chưa từng xuất hiện đủ để hấp dẫn bọn họ sự chú ý sự tình.

Tô Mạch tuy rằng tiến vào vòng bán kết, nhưng thực lực của hắn chỉ là đan thai sơ kỳ, hầu như không có bất ngờ địa bị thua. Mà Tô Mộng Nhan biểu hiện chói mắt, đối chiến một cùng cấp bậc cao thủ, trải qua một phen huyết chiến, trả giá cái giá không nhỏ, thắng nửa chiêu.

Hết thấy người xem cuộc chiến đều vì là cô gái này ủng hộ, thực lực của nàng, đại gia rõ như ban ngày.

Vì lẽ đó, rất tự nhiên, trận chung kết giai đoạn, Tô Mộng Nhan lần thứ hai biểu diễn chính mình thực lực mạnh mẽ, dễ như ăn cháo địa bắt so với thực lực mình thấp một đẳng cấp người, không thể tranh luận địa bắt được người thứ nhất.

Cho tới Tô Mạch, căn bản không cần và những người khác tranh cướp thứ tự, ngồi vững vàng người thứ bốn vị trí.

Toàn bộ tiên kiếm đại hội, không có nghi ngại, người dự thi nhất định phải liên tục phấn khởi chiến đấu, chính mình tiếp tế toàn dựa vào chính mình chuẩn bị, từ phi xuất hiện thương vong, cái khác tất cả tự gánh vác.

Mặc dù có chút không có tình người, nhưng cũng hợp tình hợp lý.

Trúc Cơ kỳ cái kia một tổ đánh cho khá là kịch liệt, nhất thời sẽ không còn chưa kết thúc.

Đột nhiên, quát to một tiếng vang vọng từ Tô Mạch trong miệng phát sinh, hấp dẫn rất nhiều người sự chú ý.

"Diệp tiêu, ngày đó cá cược, còn có tính hay không mấy? Ngày hôm nay ta liền đứng ở chỗ này, có loại, người dám đi lên sao?"

Tô Mạch âm thanh vô cùng vang dội, tự nhiên hấp dẫn rất nhiều người sự chú ý. Đặc biệt là nhắc tới cùng Diệp tiêu cá cược, phải biết, rất nhiều người chính là chạy cái này đến.

Thế nhưng, Tô Mạch hô nửa ngày, vẫn cứ không gặp Diệp tiêu bóng người.

Dưới đài mọi người, không nhận được có chút thôn thức, đặc biệt là Tô Mạch hồ bằng cầu hữu môn, từng cái từng cái bắt đầu ồn ào.

"Diệp tiêu chính là cái loại nhất gan, không dám nhận được khiêu chiến, đại gia nói đúng không Đúng vậy a?"

"Nói không sai, hẳn chính là một loại nhất gan, loại nhất gan, loại nhất gan …… "

"…… "

Quan chiến khu Lô Đình chờ người, như liếc si như thế mà nhìn những kia không biết trời cao đất rộng người.

"Mộc Phong, ta có thể cảm giác được, hẳn đến rồi!"

Mọi người vừa nghe, vội vàng tìm kiếm khắp nơi, nhưng cũng không thu hoạch được gì. Hơn nữa, không biết bắt đầu từ khi nào, trên đài cao những kia cái các đại nhân vật, toàn bộ tỉnh táo lại.

Ngồi ở ở chính giữa ông lão kia, trong ánh mắt né qua một tia hết sạch, tự lẩm bẩm: "Con khí thế này, rất bá đạo ác liệt. Xem ra, nghe đồn không giả, Bá thể thật sự xuất thế! Vân Sơn trưởng lão, lần này ngươi làm không tệ!"

Vân Sơn khẽ mỉm cười, gật đầu hỏi thăm, tất cả mọi người đều tỉnh táo mà nhìn cái kia một chỗ vô cùng không đáng chú ý thì đầu khu vực, chờ đợi một người xuất hiện.

"Diệp tiêu, không nghĩ tới ngươi chính là con rùa đen rút đầu! Cái gì bầu trời Bá thể? Lão Tử không sợ ngươi, có can đảm, liền đứng ra!"

"Ha ha, một chỉ biết là cáo mượn oai hùm đồ vật, cũng dám như thế kêu gào, thực sự là buồn cười!" Âm thanh rất nhẹ, nhưng tựa hồ nơi này mỗi người đều có thể dễ dàng nghe được.

Lời này vừa nói ra, nhất thời toàn bộ quảng trường tĩnh lặng dị thường, không hề có một chút âm ỹ tiếng. Trong đám người, đột nhiên có người chủ động nhường ra một con đường, mà Diệp tiêu bóng người, chậm rãi đi tới.

Diệp tiêu bước chân, ung dung không vội, vô cùng bình tĩnh, hiển lộ hết phong phạm cao thủ. Mỗi một bước bước ra, tất cả mọi người đều cảm thấy bước đi kia không phải đạp lên mặt đất, mà là đạp ở trong lòng chính mình.

Bởi vậy, mỗi người đều cảm nhận được to lớn áp bức, đó là đến từ tâm linh áp bức.

Toàn bộ quá trình, trên đài dưới đài, yên tĩnh không hề có một tiếng động, toàn bộ quảng trường đến ngàn ký học sinh yên tĩnh không hề có một tiếng động, lại như là hoan nghênh một vương giả đến.

Nhẹ nhàng nhảy một cái, Diệp tiêu bóng người đứng thi đấu trên võ đài, nhìn tròn mắt ngoác mồm Tô Mạch, lạnh nhạt nói rằng: "Ta đến rồi!"

Một câu "Ta đến rồi", nhất thời thức tỉnh Tô Mạch, mà người sau cả người đều đang run rẩy.

"Hừ, Diệp tiêu, ngươi …… ngươi rốt cục …… không làm con rùa đen rút đầu?" Không biết bởi vì nguyên nhân gì, Tô Mạch khi nói chuyện, đầu lưỡi như thất tự, trở nên không lưu loát.

"Ha ha, ta không phải rùa đen, tại sao phải làm đây? Đến đây đi, ta tiếp thu sự khiêu chiến của ngươi!"

Dưới đài Tô Mộng Nhan nhìn bình tĩnh thong dong Diệp tiêu, trong lòng có loại dự cảm xấu, nhưng tên đã lấp vào cung, không thể không phát. Vào giờ phút này, coi như là nhắm mắt, cũng phải chống đỡ xuống.

"Diệp tiêu, khá lắm, gia gia ngươi một tháng đều không thấy ngươi, mau mau đánh, đánh xong, ca ca mời ngươi ăn bữa ăn khuya." Dưới đài Đường Đường, nhìn thấy chính mình huynh đệ như vậy thô bạo địa ra trận, kích động dị thường, hưng phấn không thôi.

Diệp tiêu khẽ mỉm cười, nhìn một chút dưới đài Đường Đường, có chuyển hướng Tô Mạch, trong lòng trầm ngâm nói: "Tô Mạch, kiếp trước ngươi, lợi dụng thủ đoạn hèn hạ giết Đường Đường, sau đó nói xấu ta, để ta hổ thẹn trăm vạn năm. Đời này, hai nhà chúng ta đã đối địch, ngày hôm nay, ngươi chắc chắn phải chết!"

Đúng, Diệp tiêu động sát khí, tuy rằng ẩn giấu rất tốt, nhưng vẫn là tiết lộ đi ra ngoài.

"Thật mạnh sát khí! Diệp tiêu, ngươi hôm nay tới không phải đơn thuần khiêu chiến sao?" Dưới đài Lô Đình, kinh dị nhìn Diệp tiêu, rất là nghi hoặc.

Đáng tiếc, Tô Mạch nhưng không có cảm nhận được Diệp tiêu sát cơ. Dưới cái nhìn của hắn, không ai dám vào hôm nay, động thủ thương tổn hắn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Ta muốn giết hấn, ai dám ngăn cản ta!

Chương 12: Ta muốn giết hấn, ai dám ngăn cản ta!

Chương 12: Ta muốn giết hấn, ai dám ngăn cản ta!

Trên võ đài, Diệp Tiêu ngao ngễ đứng thẳng, như nhân kiệt một đời, thần thánh không thể xâm phạm.

"Diệp Tiêu, ta xem ngươi có thể già vờ đến lúc nào?" Tô Mạch cố gắng trấn định, uy hiếp nói.

Diệp Tiêu trầm mặc không nói, quay đầu nhìn về phía dưới đài Tô Mộng Nhan, nói chính xác là nhìn cùng Tô Mộng Nhan ngồi cùng một chỗ mấy cái thanh niên.

Ở trong sự nhận thức của hấn, Tô gia chưa bao giờ có mấy người này làng a, hơn nữa mấy người này tuổi không lớn lắm, nhưng thực lực không thể khinh thường.

Ba nam hai nữ, nam đều là một nhân tài, tướng mạo đường đường, nữ da bạch mạo đẹp, dung nhan đẹp đẽ. Nhưng mỗi cái kiêu căng tự mãn, bản một tám xú mặt, có loại coi trời bằng vung, ngông cuồng tự đại hung hăng.

"Mấy người này, không đơn giản!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, chợt không tiếp tục đề ý, nhìn về phía đối diện Tô Mạch.

"Tô Mạch, ngày hôm nay ta ứng chiến mà đến, chúng ta là luận võ quyết thắng bại vẫn là định sinh tử?"

Tô Mạch vừa nghe, trong lòng đầu tiên là cả kinh, "Định sinh tử?"

Dưới đài Tô Mộng Nhan đồng dạng cả kinh, nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt tràn ngập nghi hoặc.

"Cái này Diệp Tiêu, lại muốn sái hoa chiêu gì? Có điều, nơi này có tông gia mấy người cao thủ, tiểu đệ sẽ không có nguy hiểm!"

Sát bên Tô Mộng Nhan một người thanh niên tuấn kiệt, tựa hồ nhìn ra người sau lo lắng, nhẹ nhàng nở nụ cười, không để ý lắm địa nói rằng: "Mộng Nhan tiểu muội, có mấy người chúng ta ở, đệ đệ ngươi sẽ không sao!"

Tô Mộng Nhan vừa nghe, chợt lộ ra nụ cười: "Đó là, đa tạ thu Bạch sư huynh!"

Tựa hồ đối với này rất là được lợi tô thu bạch, nụ cười trên mặt vô cùng đắc ý, nhìn về phía trên đài hai người, có vẻ nhẹ như mây gió.

Mặt khác bốn người đối với này đứng là không có dị nghị, ngược lại nhiệm vụ của bọn họ chính là chọn lựa chi thứ bên trong gia tộc tu luyện nhân tài. Mà Tô Mộng Nhan thực lực, bọn họ rõ như ban ngày, tự nhiên sẽ phối hợp điểm.

Trên võ đài, Tô Mạch vẫn không dám làm bừa, từng cảnh tượng lúc trước cho hấn tạo thành chấn động quá lớn. Nhưng là, dưới đài khán giả hơi không kiên nhẫn.

"Tô Mạch, ngươi đánh nha, khí thế của ngươi đi đâu rồi? Làm hấn!"

"Đúng, chính là, tên tiểu tử này lại dám bắt nạt đến chúng ta thiên đạo hệ trên đầu, thực sự là sống được thiếu kiên nhẫn! Hơn nữa, hấn vẫn là một khoa chế thuốc học sinh! Tô Mạch, ngươi nếu như không tàn nhẫn mà đánh hấn một trận, mặt mũi của chúng ta thật đúng là không nhìn được a!"

"Nói không sai, lúc nào, tới một người khoa chế thuốc rác rưởi cũng dám đến bắt nạt chúng ta?"

"Tô Mạch, tàn nhẫn mà đánh hấn một trận!"

"....."

Dưới đài thiên đạo hệ đệ tử, cảm phần sục sôi, quần tình kích phần, tựa hồ Diệp Tiêu đã làm gì đại sự đắc tội rồi bọn họ tự.

Nghe được bằng hữu của chính mình như vậy hò hét, Tô Mạch trong nháy mắt cổ lấy dừng khí, đối mặt Diệp Tiêu, trở nên có như vậy mấy phần sức lực!

Từ đầu đến cuối, Diệp Tiêu trước sau trầm mặc không nói, lẳng lặng mà nhìn bốn phía tất cả, cân nhắc có muốn hay không sẵn thời cơ này, giải quyết Tô Mạch, chấm dứt hậu hoạn.

"Diệp Tiêu, lão ca ta tin tưởng ngươi! Không phải một Tô Mạch mà, cho lão Từ đánh ngã hần!"

Giữa lúc Diệp Tiêu có chút do dự thời khắc, Đường Đường âm thanh truyền tới, Diệp Tiêu hồ khê chấn động, ý thức trong nháy mắt tỉnh táo lại.

"Không sai, đời này, ai cũng không thể thương tổn ta chí thân bằng hữu cùng người nhà, ai cũng không được!"

Nếu đã quyết định, Diệp Tiêu ánh mắt tràn ngập sát ý, không có bất kỳ đáng thương về.

"Tô gia tiểu tử kia, coi là thật là một đứa ngốc! Trận chiến này, một chiêu là đủ!" Trên đài cao, cái kia tọa ở chính giữa ông lão, hơi than thở.

"Diệp Tiêu, ngươi chịu chết đi!" Tô Mạch quát to một tiếng, bóng người trong nháy mắt mà tới, Đan Thai Cảnh thực lực hần, dĩ nhiên lựa chọn cùng Diệp Tiêu gần người, thật không biết hần là nghĩ như thế nào.

Nhưng kỳ quái chính là, Diệp Tiêu thân thể loáng một cái, liền dễ dàng né qua, không có tiến hành công kích.

"Chiêu thứ nhất!" Diệp Tiêu quát nhẹ, âm thanh phi thường khinh, nhưng Tô Mạch có thể nghe được.

Một chiêu thất bại, Tô Mạch cấp tốc bình tĩnh tâm thần, hai tay bấm quyết, một đạo tia sáng màu vàng bắn nhanh ra.

"Hỏa cầu lớn thuật!"

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, chân đạp mau lẹ bước tiến, lại là dễ dàng né tránh, Hỏa Cầu thuật thấp như vậy liệt phép thuật, Diệp Tiêu làm sao có khả năng nói.

"Chiêu thứ hai!"

Diệp Tiêu lại là khê quát một tiếng, Tô Mạch đương nhiên biết "Chiêu thứ hai" là có ý gì. Đối với Diệp Tiêu khiêu khích, Tô Mạch lửa giận công tâm.

Mà dưới đài Tô Mộng Nhan nhìn Diệp Tiêu dĩ nhiên liên tiếp tránh thoát đệ đệ mình hai lần công kích, trong lòng chấn động cho tới, càng là thay mình đệ đệ lo lắng lên.

"A, Diệp Tiêu, là ngươi buộc ta!"

Liên tiếp hai lần chịu thiệt, Tô Mạch bị kích thích, trong giây lát đánh ra một tấm bùa chú, đó là một đạo màu vàng phù triện, chỉ nghe Tô Mạch quát to một tiếng: "Lôi Đình chi chuy!"

Khẩn đón lấy, cái kia tỏa ra tia sáng màu vàng phù văn, trong nháy mắt hóa thành một tia chớp chi chuy, không tàn nhẫn mà đập về phía Diệp Tiêu. Nhưng người sau cũng bởi vì thoát ly mà ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt.

Diệp Tiêu nhìn hướng về công kích mình mà đến Lôi Đình chi chuy, trên mặt xẹt qua một tia trêu tức nụ cười, càng là vị nhưng bất động, muốn lấy thân thể chống đỡ Tô Mạch công kích.

"Àm!" một tiếng, toàn bộ võ đài nhẹ nhàng chấn động, Lôi Đình chi chuy trong nháy mắt phá nát, bùm bùm điện lưu thanh liên tiếp, một bóng người kiên cường mà đứng, xem không ra bất kỳ thương tổn.

"Làm sao có khả năng?" Tô Mộng Nhan lớn tiếng kinh ngạc thốt lên, đầy mặt khó mà tin nổi.

"Chiêu thứ ba! Nên ta!" Diệp Tiêu nhẹ nhàng nở nụ cười, từ từ hướng đi Tô Mạch. Mà người sau run rẩy địa đứng lên, nhìn chậm rãi tới gần Diệp Tiêu, vẻ mặt hoảng sợ.

"Ngươi không nên tới, ngươi đến cùng là ai?"

"Ha ha, lấy thực lực của ngươi, dĩ nhiên sử dụng luyện khí sư phù triện, ngươi là muốn chết sao? Xem ra, ngươi Tô gia trèo lên cảnh cao a! Chỉ tiếc, lấy thực lực của ngươi, muốn phát huy vừa này tấm bùa kia triện uy lực, còn chưa đủ tư cách! Ta để ngươi ba chiêu, hiện tại, ngươi cho ta mượn một chiêu làm sao?" Diệp Tiêu trên mặt tiếp tục mang theo ôn hoà nụ cười, chỉ có điều xem ở Tô Mạch trong mắt, nhưng là như vậy tà ác.

"Ngươi dám, ngươi dám đả thương ta, ta muốn ngươi không chết từ tế được! Tà, nhanh tới cứu ta!" Tô Mạch vô cùng hoảng sợ địa cầu cứu, nhìn về phía dưới đài Tô Mộng Nhan, mãnh liệt địa khát vọng.

Nội dung võ kịch chuyển tiếp đột ngột, không được coi trọng Diệp Tiêu, dưới con mắt mọi người, để đối thủ ba chiêu, mà bây giờ lại yêu cầu cứu tỷ tỷ của chính mình. Trong lúc nhất thời, hết thảy thiên đạo hệ đệ tử, trên mặt diện vô cùng không nhận được.

"Diệp Tiêu, đệ đệ ta chịu thua còn không được sao? Cầu ngươi buông tha hần đi!" Dưới đài Tô Mộng Nhan lo lắng nhìn trên đài, nhìn mình đệ đệ suy yếu thống khổ đáng về, không thể làm gì khác hơn là đầu hàng.

Nàng đương nhiên biết tấm bùa kia triện tác dụng, nếu như thực lực hạ thấp người tự ý sử dụng, định sẽ phải gánh chịu phản phệ. Nàng không nghĩ tới chính mình đệ đệ, dĩ nhiên vì thắng lợi, như vậy không muốn sống.

"Tô Mộng Nhan, khiêu chiến còn không kết thúc, ta còn không ra tay đây. Lại nói, đệ đệ ngươi còn đứng lắm!" Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, sẽ không tiếp tục cùng chi phí lời, dưới chân hư bộ nhẹ nhàng, bóng người trong nháy mắt chính là đi đến Tô Mạch bên người.

Bốn mắt nhìn nhau, Tô Mạch lúc này sợ đến sợ mất mật, hai chân run rẩy.

"Tô Mạch, ngày hôm nay ta không phải đến cùng ngươi tỷ thí, ta là muốn giết ngươi!"

Chợt, Diệp Tiêu cúi đầu lui về phía sau ra một bước, cả người thành công, tay phải nắm tay, không có sử dụng chính mình thô bạo, vền vền chỉ là phổ thông một quyền.

"Uống!"

Quát khê một tiếng, Diệp Tiêu vung quyền mà ra, nặng nề đập về phía Tô Mạch ngực, không hề hoa giả, chân thật một quyền, không có vận dụng bất kỳ thô bạo.

"Ầm!"

Tô Mạch thân thể bay ngược mà ra, toàn bộ lồng ngực ao lún xuống dưới, kinh khí mạnh mẽ xuyên thấu người sau bộ ngực, phía sau lưng quần áo bị đánh nát, toàn bộ xương sống lưng bị đánh thay đổi hình!

Bốn chữ: Vô cùng thê thảm!

Thậm chí ngay cả một tiếng hét thảm đều không có phát sinh, liền như vậy thẳng tắp địa bị đánh bay ra ngoài, sinh cơ hoàn toàn không có!

Mà Diệp Tiêu bên này dưới chân vô đài, tương tự thật sâu ao hãm xuống, một quyền oai, khủng bố như vậy!

Tô Mạch thân thể như như điều đứt dây như thế, bay ngược mà ra, ép sát mặt đất trượt trăm mét mới dừng lại, quần áo tận nát, vô cùng chật vật.

"Đệ đệ!" Tô Mộng Nhan sợ hãi kêu to, vội vàng đi tới Tô Mạch trước người, mặt cười trắng xám.

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới, cái kia Diệp Tiêu dĩ nhiên ở trước mặt tất cả mọi người, trực tiếp dưới như vậy sát thủ, mà cảnh tượng trước mắt, chính mình đệ đệ sợ là không sống nổi!

"Tỷ tỷ, thế ... ta ... báo thù!" Tô Mạch nhìn tỷ tỷ của chính mình, trên mặt vô cùng không cam lòng, oán độc mà gằn nhẹ nói.

Đột nhiên, một bóng người đột nhiên xuất hiện, nhanh chóng lấy ra một viên đan dược loại hình đồ vật, nhét vào Tô Mạch trong miệng, tiếp theo tay phải ấn về phía người sau đan hải, một luồng dồi dào thiên địa linh lực bị truyền vào tiến vào người sau trong cơ thể.

"Đây là Hồi Xuân Đan, có thể cứu đệ đệ ngươi mệnh, sau khi trở về rất điều dưỡng, nên không có chuyện gì!" Tô thu bạch nhẹ giọng nói rằng, biểu hiện sự tự tin mạnh mẽ.

Tô Mộng Nhan đại hỉ, cảm kích vạn phần mà nhìn tô thu bạch, bảo vệ chính mình đệ đệ.

Nhưng là, khi nàng đứng dậy, nhìn về phía vô đài thời điểm, Diệp Tiêu bóng người dĩ nhiên biến mất.

"Khà khà, ta muốn giết hắn, ai dám ngăn cản ta!"

Lạnh lùng lời nói, mang theo không có thể lay động sát ý, uy nghiêm đáng sợ mà vang vọng ở tô thu bạch cùng Tô Mộng Nhan bên tai.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Lấy một địch sáu!

Chương 13: Lấy một địch sáu!

"Ta muốn giết hần, ai dám ngăn cản ta!"

Bỗng nhiên xuất hiện ở hai người trước mắt Diệp Tiêu, thực tại để cho hai người không ứng phó kịp. Mà Tô Mộng Nhan càng là hoảng sợ nhìn Diệp Tiêu lần thứ hai vung vẩy tay phải của hần, tàn nhẫn mà tập hướng mình đệ đệ.

Mà Tô Mạch thì lại con người mở lớn, nhìn Diệp Tiêu nắm đấm ở trong ánh mắt của chính mình không ngừng bị phóng to, mãi đến tận chính mình ý thức hoàn toàn biến mất.

"Àm!"

Một quyền oanh kích mặt, trực đánh Tô Mạch óc vỡ toang, máu thịt tung toé. Lực xung kích cực lớn, trực thấu mặt đất, đem mặt đất thật sâu đánh ra một cái hố to, mấy khe nứt kéo dài hướng về phương xa, uy lực không thể khinh thường.

Mà một bên tô thu bạch, một thân trắng nõn quần áo tràn đầy máu tươi, trên mặt cũng là, mà trong tay vẫn không có quên cho Tô Mạch đã không có đầu lâu thân thể đưa vào lĩnh lực.

Một lúc lâu, ở Tô Mộng Nhan đại tiếng rống giận bên dưới, tô thu bạch mới phục hồi tinh thần lại.

"Tiêu tử, thật can đảm!"

"Diệp Tiêu, ta muốn giết ngươi!"

Mà lúc này khoảng cách so sánh gần Thương Lan học viện học sinh, kinh hãi đến biến sắc, hồng. Máu tanh như thế tình cảnh, đối với bọn hần những này không có trải qua tàn khốc huyết chiến người tới nói, thực sự có chút khó có thể tiếp nhận rồi điểm.

Cùng lúc đó, lúc trước cùng tô thu bạch đồng thời bốn tên thanh niên nam nữ tụ tập lại đây, đem Diệp Tiêu bao quanh vây nhốt.

"Tô Mộng Nhan, các người đây là làm gì?" Diệp Tiêu giả vờ đáng về vô tội, kinh ngạc nhìn đem chính mình vây quanh mấy người.

"Diệp Tiêu, ngươi dĩ nhiên giết ta đệ đệ, ngươi chuẩn bị chịu chết đi!" Tô Mộng Nhan cực kỳ bi thương, nhìn Tô Mạch tàn khuyết không đầy đủ thân thể, hai mắt tất cả đều là cừ hận hỏa diễm.

"Mộng Nhan sư muội, ngươi đừng khổ sở, để sư huynh đến giúp ngươi báo thù đi!" Tô thu bạch đồng dạng mạnh mẽ nói rằng, vừa này nhân vì chính mình nhất thời sơ sẩy, càng để Diệp Tiêu ở ngay trước mặt chính mình giết Tô Mạch.

Điều này làm cho tô thu bạch trên mặt vô cùng không qua được, đối với Diệp Tiêu, tự nhiên là trừ chi mà yên tâm.

Diệp Tiêu đúng là vô cùng bình tĩnh, ngược lại hần đã đem người giết, chặt đứt Tô Mạch cùng Đường Đường nhân quả. Còn sau khi nhân quả, liền để hần đến gánh chịu đi!

Toàn bộ quảng trường, bởi vì Diệp Tiêu mà hồng, liền ngay cả một cái khác sân bãi thi đấu cũng bị bách ngưng hần. Nhưng quý dị chính là, trên đài cao, bao quát viện trưởng Vân Sơn ở bên trong học viện cao tầng, dĩ nhiên không có đứng ra giải quyết hỗn loạn, tùy ý sự kiện tiếp tục tiếp tục phát triển.

"Bạch trưởng lão, ngoại trừ lớn như vậy trứng nhiều loạn, vì sao không cho ta ra tay đây?" Vân Sơn nghĩ mãi mà không ra, cứ việc trong lòng vô cùng lo lắng.

Mà cái kia ở thủ tịch trung gian chỗ ngồi Bạch trưởng lão khẽ mỉm cười, "Vân Sơn viện trưởng, hiện tại, mới là lần này tiên kiếm đại hội đặc sắc nhất thời điểm."

Vân Sơn khẽ cau mày, trong lòng hần có thể nào không biết ý nghĩ của đối phương.

Lần này tổng bộ phái tới người, hầu như đều là Diệp Tiêu mà đến, bởi vậy, coi như Diệp Tiêu như thế nào đi nữa hồ đồ, những người này đều sẽ ngầm đồng ý.

Đơn giản, hần cũng sẽ không lại đi quản, mặc cho phía dưới loạn thành hình dáng gì, hần coi như xem cuộc vui!

Kết quả là, liền ngay cả Diệp Tiêu cũng không nghĩ tới chính là, trên đài cao mấy lão già, toàn bộ ngồi ở một bên xem ra vở kịch lớn.

Hần vốn tưởng rằng lấy chính mình gây ra phong ba lớn như vậy, nhất định sẽ có người đứng ra điều giải. Thế nhưng đợi nửa ngày, dĩ nhiên không có ai một người lên tiếng!

"Mịa nó, này quần lão gia hoá tình huống thế nào, ta làm đập phá bọn họ tiên kiếm đại hội, làm sao đến hiện tại đều không ai đi ra thả cái rắm a!"

Không thể không nói, Diệp Tiêu vô cùng phiền muộn.

Tổng cộng sáu người, bao quát Tô Mộng Nhan ở bên trong, ba nam ba nữ, lấy tô thu bạch dẫn đầu, đối với Diệp Tiêu hình thành vây quanh tư thế.

"Tiểu tử, ta tô thu bạch vẫn là bình sinh lần thứ nhất chịu thiệt, xem ra, các ngươi viện trưởng, là ngầm đồng ý người làm xằng làm bậy." Tô thu bạch cũng là cá nhân tình, cho đến bây giờ, hẳn đều không nhìn thấy Thương Lan học viện người phụ trách đi ra ngăn lại, này liền nói rõ, tất cả những thứ này, đều là bị ngầm đồng ý!

Tô Mộng Nhan nghe đến đó, trong lòng đột ngột sinh ra sự hận thù, quay đầu lại xoay người nhìn thấy trên đài cao Vân Sơn chờ người, đầy mặt oán độc.

"Diệp Tiêu, kim hôm sau, ta thoát ly Thương Lan học viện. Vì lẽ đó, ta ngày hôm nay muốn giết ngươi, thế đệ đệ ta báo thù!"

Tô thu bạch quay về cái khác bốn người gật gù, nhất thời hai cái nữ chậm rãi lên không, đương nhiên là ngự kiếm phi hành, Trúc Cơ kỳ tu giả, ngự kiếm phi hành là kiến thức cơ bản.

Mà mặt khác hai người nam, Diệp Tiêu có thể cảm ứng được bọn họ đều là tu võ giả, hơn nữa thực lực dĩ nhiên đạt đến cô động chân khí giai đoạn, thực lực không thể khinh thường.

Nhưng ở mà Diệp Tiêu trong mắt, những người này vẫn đúng là không đáng chú ý.

"Ha ha, Tô Mộng Nhan, nếu như ngươi muốn thay đệ đệ ngươi báo thù, đều có thể cùng ta một mình đấu, y dựa vào người khác trợ giúp, coi như giết ta, cũng không về vang chứ?" Diệp Tiêu lạnh lùng nở nụ cười, hấp hối không sợ.

"Diệp Tiêu, ngươi không cần kích tướng ta! Ta một người đối phó ngươi, là đủ!"

"Ha ha, Tô Mộng Nhan, ngươi người này to lớn nhất khuyết điểm chính là kiêu ngạo tự phụ! Hừ, đến đây đi, các ngươi sáu cái cùng lên đi! Ta sẽ không hạ thủ lưu tình, càng sẽ không thương hương tiếc ngọc!"

Tô thu bạch lạnh rên một tiếng, làm mấy người bên trong tu vi sâu không lường được nhất người, Trúc Cơ kỳ trung kỳ tu vi, xác thực có cái vốn để kiêu ngạo.

Thế nhưng, hẳn đối mặt chính là Diệp Tiêu, không phải phổ thông người tu đạo hoặc là võ giả.

Tô thu bạch hai tay nắm quyết, đột nhiên tay phải đeo tay ngọc trạc một thân hồng quang lấp lánh, một cái đàn cổ bỗng nhiên xuất hiện ở người phía sau trong tay.

Tô thu Bạch Tô tay khẽ gảy, từng trận tiếng đàn, như mặt nước chảy xuôi mà ra, ma tính mui phản.

Tiếng đàn tràn ngập ma tính, có nhiều loạn tâm trí người tác dụng. Mà Diệp Tiêu ở tiếng đàn này bên dưới, thân thể càng là không tự chủ được địa run rẩy lên, hai mắt cũng không có trước như vậy thanh minh.

"Ha ha, Diệp Tiêu, này Lưu Phong cảm chính là hạ phẩm linh khí, tác dụng chính là để nghe được tiếng đàn người rơi vào trái tim của chính mình ma bên trong! Ha ha, Diệp Tiêu, lạc lối ở trái tim của chính mình ma bên trong đi!" Tô thu bạch ngông cuồng cười to, cho là mình đã chắc chắn thắng.

Nhưng không biết, Diệp Tiêu tâm ma chính là con gái của hắn Nhân Nhân. Minh kiếp trước chiếu không lo được, hiện tại chuyển thế Trọng sinh, hẳn nhất định phải thay đổi kết cục như vậy.

Bởi vậy, nguyên bản tâm ma chuyển hóa kiếp này cội nguồn sức mạnh, hóa thành Diệp Tiêu sống tiếp động lực cùng hi vọng!

"Ạch a …… "

Diệp Tiêu quát to một tiếng, một luồng khí lưu màu tím vờn quanh thân. Thô bạo theo chủ nhân mà động, này khí lưu màu tím chính là luyện hóa mà đến tiêu hao tính thô bạo.

"Các ngươi, đi chết! Phàm là người cản ta, giết không tha!" Diệp Tiêu ngửa mặt lên trời hét dài, màu tím thô bạo cuồng mãnh cực kỳ, loại kia áp bức hướng tâm để bá đạo, trực tiếp công phá sáu cái trong lòng của người ta phòng tuyến, trong nháy mắt loại bỏ tô thu bạch Lưu Phong cảm!

"Xi xì!"

Tô thu bạch phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trong nháy mắt trắng xám, không thể tin tưởng mà nhìn Diệp Tiêu, "Làm sao có khả năng?"

Vền vền một tiếng rống to, tô thu bạch Lưu Phong cảm liền đứt đoạn mất dây đàn, cùng với tâm huyết tương thông tô thu bạch gặp linh lực phản phệ, thân thể tao bị thương.

"Các ngươi, cùng lên đi!" Diệp Tiêu mái tóc màu đen không gió mà bay, chiến ý ngập trời.

"Trương di, trương lan, Lý Dương, lý thiên, các ngươi bốn người cùng tiến lên, giết cho ta tên tiểu tử này! Ta Tô gia danh dự, làm sao có thể bại hoại ở một cái Vô Danh tiểu tử trong tay?"

"Hừ, Tô gia? Rất đáng gờm sao? Không sai, ta là Vô Danh tiểu tử, nhưng kim hôm sau, ta liền không phải!" Diệp Tiêu hấp hối không sợ, càng là chủ động xuất kích.

Mà mục tiêu của hắn, không phải người khác, chính là Tô Mộng Nhan.

"Tôi thật đúng lúc, nạp mạng đi!" Tô Mộng Nhan ứng chiến, nhưng vẫn chưa lựa chọn gần người giao chiến. Nàng biết rõ Diệp Tiêu thực lực, cùng hắn cận chiến, hoàn toàn là muốn chết tiết tấu.

Đan Thai Cảnh thực lực Tô Mộng Nhan, tự nhiên không cách nào làm được Trúc Cơ kỳ cao thủ ngự kiếm phi hành. Bởi vậy, nàng không thể làm gì khác hơn là khoảng cách xa triển khai một ít cấp thấp tiểu phép thuật.

Nhưng mà, những này tiểu phép thuật đối với Diệp Tiêu mà nói, thực sự là không có tác dụng gì.

Cái gì Hóa Cầu thuật, hóa cầu lớn thuật, trọng lực thuật chờ đều không thể ngăn cản Diệp Tiêu bóng người. Cùng lúc đó, ngự kiếm phi hành hai cô gái, Trương di cùng trương lan, thì lại điều khiển phi kiếm của chính mình, linh hoạt địa đối với Diệp Tiêu triển khai công kích.

Coi như không thể đối với hắn tạo thành tính thực chất thương tổn, chỉ ít có thể quấy rầy người sau tiến công bước tiến.

Trúc Cơ kỳ tu giả, xác thực so với Đan Thai Cảnh mạnh quá nhiều. Không chỉ có thể ngự kiếm phi hành, liền ngay cả tu hành phép thuật cũng lợi hại rất nhiều.

Đủ loại phi kiếm, phi đao, lăng đâm, các loại không giống phép thuật công kích không ngừng mà rơi vào Diệp Tiêu trên người, nhưng cũng không chút nào hữu dụng.

Võ đạo thực lực đạt đến thép thiết cốt cảnh giới Diệp Tiêu, đối với như vậy công kích vật lý, có thể nói là hoàn toàn miễn dịch.

Hắn chân chính lưu ý chính là mặt khác hai cái tu giả, đạt đến cô động chân khí giai đoạn tu võ giả!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Quét ngang!

Chương 14: Quét ngang!

Chương 14: Quét ngang!

Hỗn loạn trên quảng trường, khói thuốc súng tràn ngập, những kia từng cái từng cái suốt ngày sinh sống ở tháp ngà bên trong học sinh, không có trải qua chút nào chiến đấu đệ tử, vền vẹn bởi vì Diệp Tiêu tàn nhẫn địa sát hại Tô Mặc, mà lòng rối như tơ vò.

Trong hỗn loạn, nhưng có một mảnh sân bãi, đặc biệt làm người khác chú ý.

"Tô Mộng Nhan, chỉ bằng ngươi, còn giết không được ta!" Diệp Tiêu khó có thể ức chế địa cười gằn, hắn không cảm giác mình đùa lớn rồi.

Nếu như kiếp trước nhân quả cần phải có người đến gánh chịu, như vậy hắn việc nghĩa chẳng từ nan!

"Tên béo đáng chết, ta giúp ngươi hoạt hóa giải trận này nhân quả, ngươi sẽ chết không được! Ngươi có thể phải cho ta cẩn thận mà sống sót a!" Diệp Tiêu thầm nói, trong lòng thập phần vui vẻ.

"Diệp Tiêu, ngươi giết đệ đệ ta, chúng ta không chết không thôi! Các vị sư huynh sư tỷ, toàn lực giúp ta đánh giết người này, ta Tô Mộng Nhan vô cùng cảm kích!"

Tô Thu Bạch nhìn Diệp Tiêu kinh người sức phòng ngự, trong lòng cũng là chấn động không ngớt.

"Tiểu tử này thân thể mạnh bao nhiêu? Trương di cùng trương lan phi đao, phi kiếm, dĩ nhiên hoàn toàn không có tác dụng! Làm sao có khả năng?"

Mà Diệp Tiêu có vẻ vô cùng ung dung, bầu trời Bá thể thân thể cường hãn, hắn thập phần rõ ràng. Trúc Cơ kỳ tu giả, thực lực còn chưa đủ xem.

Nếu là đối thành Kết Đan kỳ cao thủ, hay là có thể uy hiếp đến hắn! Mà hiện tại sáu người, không có ai có thể xúc phạm tới hắn.

Đột nhiên, một đạo tia sáng màu vàng thiểm hiện ra, chém thẳng vào Diệp Tiêu mà đi. Cùng lúc đó, hướng ngược lại nhưng hiện ra hiện ra một vệt ánh

đao, ác liệt cực kỳ.

Diệp Tiêu đột nhiên cả kinh, bước chân nhẹ nhàng, thân thể Lăng Không 360 độ xoay chuyển, ánh kiếm đâm thẳng mà đến, ánh đao từ trên trời giáng xuống, nhưng Diệp Tiêu vẫn là hiêm mà lại hiêm địa né qua.

Chỉ là, cái kia một đao ánh đao, càng chém xuống Diệp Tiêu một chòm tóc.

Diệp Tiêu trong lòng hơi kinh hãi, thâm than hai người hiểu ngầm phối hợp.

"Một đao một chiêu kiếm, vẫn là tiến vào cô động chân khí, chân khí ở ngoài hiện giai đoạn! May là có Thần Hư bộ, nếu không, ta cái mạng này liền làm mất đi! Mẹ, nếu như cho ta nửa năm tu luyện trong lúc đó, lão Tử trực tiếp một quyền đâm chết các ngươi!" Diệp Tiêu trong lòng có chút không cam lòng, bầu trời Bá thể Giác Tỉnh thời gian quá đoản!

Thế nhưng, cứ việc đối mặt cường địch, Diệp Tiêu nhưng không từ bỏ chống lại.

Người hai phe mã đều hiểu, Thương Lan học viện đã ngầm đồng ý cuộc chiến đấu này! Hay là, bọn họ cũng biết, coi như ngăn cản cũng không có tác dụng gì!

Dù sao, Tô gia thế lực, bọn họ vẫn còn có chút kiêng kỵ!

"Thương Lan học viện lão gia hoá môn, các ngươi chờ đó cho ta!" Diệp Tiêu trong lòng oán hận nói, thổ một ngụm nước bọt.

Ánh kiếm ánh đao sau khi, hai bóng người thiểm hiện ra, động tác nối liền mà tới, thế muốn trọng thương thậm chí đánh giết Diệp Tiêu.

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, chân đạp Thần Hư bộ, càng là nghiêng người mà lên, thật chặt dán vào cái kia cảm kiếm thiếu niên. Bước tiến chuyển đổi, Diệp Tiêu Như Ảnh Tùy Hình, theo người sau kiếm chiêu bên người múa.

Lý Dương nhìn nghiêng người mà đến Diệp Tiêu, khoe miệng cười lạnh một tiếng, dài ba thước kiếm quét ngang mà đi, một ánh kiếm bắn nhanh ra, răng trắng liêu địch tiên cơ, thân thể ngửa ra sau hầu như cùng mặt đất bình hành, ánh kiếm từ bộ mặt gào thét mà qua, nhưng không thương mảy may.

Khẩn đón lấy, Diệp Tiêu hai chân chống đỡ địa, bước chân biến hóa, hầu như cùng mặt đất bình hành thân thể càng là nghịch kim đồng hồ xoay tròn lên, vòng quanh Lý Dương mà động.

Khi thì dựng lên, khi thì dưới phục, biến ảo Vô Thường, hiển lộ hết bộ pháp chi linh động.

Lý Dương vùng kiếm công kích, nhưng nhưng thủy chung không được, trong lòng càng là bắt đầu nôn nóng. Mà bởi Diệp Tiêu khoảng cách Lý Dương vô cùng gần, Trương di trường lan hai người không thể trợ giúp, liền ngay cả một bên lý thiên, muốn nhúng tay vào, cũng không có thể tìm tới thời cơ thích hợp.

Diệp Tiêu Thần Hư bộ, cứ việc vẫn không có tiểu thành, thế nhưng đối phó những này không đủ tư cách gia hỏa, vẫn là rất có ưu thế.

"Ach a ..., ngươi tên khốn kiếp này, có bản lĩnh dám chính diện nghênh chiến sao?" Lý Dương hét lớn, rõ ràng đã hơi không kiên nhẫn.

Diệp Tiêu cười ha ha, "Thực lực mình không được, nhưng phải người khác chính diện đối địch! Có bản lĩnh, ngươi đuổi tới bước chân của ta a! Hừ, chính mình không thực lực, còn trách người khác, thực sự là ngớ ngẩn!"

"Ngươi "

Lý Dương giận dữ, trường kiếm trong tay múa cũng đã không còn kết cấu, không trách cái khác, Diệp Tiêu bóng người hấn thực sự nhìn không thấu!

Một bên Tô Mộng Nhan nhìn thấy tình huống này, trong lòng then quá thành giận sau khi, càng là thán phục Diệp Tiêu thực lực.

"Tại sao? Người này tại sao đột nhiên trở nên lợi hại như vậy? Tại sao ở ta từ hôn sau khi, người này sẽ cùng trước đây như vậy không giống? Mà hiện tại, lại vẫn giết ta đệ đệ?" Tô Mộng Nhan ánh mắt thống khổ nhìn cùng Lý Dương độ sức Diệp Tiêu, hai mắt dữ tợn cực kỳ.

"Diệp Tiêu, đệ đệ cừu, ta nhất định sẽ báo! Không chỉ có như vậy, ngươi Diệp gia cũng sẽ diệt vong!" Tô Mộng Nhan trong đáy lòng xin thề, nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt, tràn ngập sát ý.

Tô Thu Bạch sốt sắng mà nhìn Lý Dương, hấn không ngờ rằng cái này bữa ăn khuya như vậy giao hoạt, lợi dụng chính mình thân pháp linh hoạt, miễn cưỡng địa ngăn cản người khác hiệp trợ, mà bây giờ càng là trêu đùa giống như địa cùng Lý Dương độ sức, điều này làm cho trong lòng hấn vô cùng phát điên.

"Cái này Diệp Tiêu, làm thật đáng chết!"

"Thu Bạch sư huynh, vì sao trên đài cao những Thương Lan đó học viện đại nhân vật không ra mặt ngăn lại?" Tô Mộng Nhan nhìn đứng dậy Tô Thu Bạch, hỏi ra chính mình nghi hoặc.

"Mộng Nhan sư muội, ngươi có chỗ không biết! Bọn họ là đang khảo nghiệm Diệp Tiêu, càng là đang tuyển chọn hấn!"

"Thử thách? Chọn lựa?" Tô Mộng Nhan bình tĩnh lại, nghi hoặc mà nhìn Tô Thu Bạch.

"Hừ, lão gia hỏa này thực sự là không biết xấu hổ! Đây Diệp Tiêu trước mặt mọi người giết đệ đệ ngươi, bọn họ tuy rằng không biết giữa các ngươi có cái gì ân oán, nhưng cũng rõ ràng Tô gia cùng Diệp gia đã thành tử địch. Diệp Tiêu khẳng định cũng biết trong đó lợi hại quan hệ, bọn họ liền muốn nhìn một chút Diệp Tiêu can đảm!"

Tô Mộng Nhan thân thể ngẩn ra, Tô Thu Bạch tiếp tục nói: "Không chỉ có như vậy, hán giết đệ đệ ngươi, ngươi tất sẽ báo thù, cùng với quyết đấu, bọn họ muốn nhìn một chút Diệp Tiêu thực lực. Có điều, bọn họ không nghĩ tới chúng ta năm người sẽ xuất hiện, mà bọn họ cũng biết chúng ta Tô gia thế lực, liền coi như bọn họ muốn ngăn cản, cũng ngăn cản không được! Bởi vậy, thẳng thắn lựa chọn mặc kệ không hỏi, trái lại đem chúng ta xem là đá thử vàng thử thách cái này Diệp Tiêu. Đây quần lão gia hỏa, thực sự là cáo già!"

Tô Mộng Nhan cuối cùng cũng coi như là rõ ràng, nhưng trong lòng đối với Diệp Tiêu càng thêm nghi hoặc.

"Diệp Tiêu, ngươi tại sao muốn giết đệ đệ ta? Có điều, ngươi nếu làm, liền chuẩn bị chịu đựng hậu quả đi!" Tô Mộng Nhan oán độc mà nhìn Diệp Tiêu, hận không thể lập tức giết người sau.

Mà Lý Dương đã bị Diệp Tiêu đánh rồi tung lên, công kích không có tiết tấu, lòng rối như tơ vò, càng quan trọng chính là, ở Diệp Tiêu này như trâu chọc giống như né tránh bên trong, hán cảm thấy mình tôn nghiêm bị nghiêm trọng sỉ nhục.

"Ngươi tên khốn kiếp này, liền không thể cùng ta quang minh chính đại địa đánh một trận sao? Ạch a …" Lý Dương tức giận rống to, không chút nào chú ý tới Diệp Tiêu bộ pháp thay đổi.

Quả nhiên, dưới trong nháy mắt, Diệp Tiêu trong nháy mắt gấp đình, nhắc lên một trận bụi mù.

"Ha ha, đến phiên ta."

Diệp Tiêu khẽ quát một tiếng, chân đạp Thần Hư bộ, trong chớp mắt liền xuất hiện ở Lý Dương trước người, khoe miệng nhắc lên một nụ cười lạnh lùng, tay mất lạnh lẽo địa cuớp đi Lý Dương trường kiếm, một đòn cắn câu quyền bắn trúng người sau cằm, Lý Dương thân thể bắn lên, một ngụm máu tươi dâng lên mà ra.

Này vẫn chưa xong!

Diệp Tiêu chân trái đạp địa, thân thể bay lơ lửng lên trời, một quay về, chân phải tàn nhẫn mà đá trúng Lý Dương. Hung mãnh sức mạnh, Lý Dương trực tiếp bị đá bay, tốc độ thật nhanh.

Không chỉ có như vậy, Diệp Tiêu sau khi rơi xuống đất, thân thể một bước đệm, hai chân nửa ngồi nửa quỳ, trước từ Lý Dương trong tay đoạt đến trường kiếm biểu xạ mà ra, mục tiêu nhắm thẳng vào một nữ người tu đạo.

"A …" đột nhiên, hai tiếng rít gào đột nhiên vang lên.

Hai cái nữ tu giả kinh hãi đến biến sắc, Lý Dương thân thể bị đá bay, phương hướng nhắm thẳng vào một nữ tu giả, bởi vì tốc độ rất nhanh, cái kia nữ tu giả tro mắt mà nhìn chính mình đồng bạn hướng mình bay tới.

Mà một cái khác nữ tu giả, nhưng là bị trường kiếm xuyên thể, chỉ để lại một tiếng kêu sợ hãi, liền đi đòi nhà ma, chết không nhắm mắt.

Mà trên đất, Diệp Tiêu tung trường kiếm sau khi, không có dừng lại, chân đạp Thần Hư bộ, mấy cái lấp lánh, bóng người liền xuất hiện ở một cái khác vũ trụ lý thiên bên người.

Lý thiên nhìn đột nhiên xuất hiện Diệp Tiêu, con ngươi mở lớn, hơn nữa mắt thấy đồng bạn chết thảm. Diệp Tiêu như vậy đột ngột xuất hiện, sợ đến hán càng là quên công kích.

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, hai tay nắm tay, mưa to gió lớn giống như công kích trong nháy mắt chính là giáng lâm. Mỗi một quyền sức mạnh đều không thua gì đánh giết Tô Mạch cái kia hai quyền sức mạnh, nhưng bởi vì bị Diệp Tiêu tinh chuẩn địa khống chế, sức mạnh không có phân tán, cương mãnh kinh đạo hết mức oanh kích ở lý thiên trong cơ thể.

Chỉ vừa đối mặt, lý thiên liền bị thương nặng, thậm chí ngay cả trường kiếm trong tay đều lướt xuống ở địa.

"Uống!"

Diệp Tiêu quát to một tiếng, hai chân đạp địa, nhẹ nhàng nhảy lên, tay phải biến quyền vì là chưởng, một chưởng vỗ hướng về lý thiên đầu, lực xung kích cực lớn miễn cưỡng mà đem người sau đập vào trong đất, thiên linh cái phá nát, sinh cơ hoàn toàn không có.

Toàn bộ quá trình, từ Diệp Tiêu phản kích đến đánh giết lý thiên, có điều là trong chớp mắt, nhưng mà kết quả nhưng nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người.

Đây là quét ngang!

Hai nam hai nữ, ba chết một tăng thương, mà cái kia trọng thương nữ tu cách cái chết cũng không xa.

Người tu đạo bình thường ở không trọng thị thân thể tu luyện, bởi vậy, công kích vật lý đối với bọn họ tới nói vẫn rất có uy hiếp.

Tô Thu Bạch thống khổ vạn phần, ngay ở Diệp Tiêu phản kích trong nháy mắt, hắn cũng đã ý thức được không ổn. Nhưng hắn lại không nghĩ rằng càng là kết quả như thế này, Diệp Tiêu càng lấy sức lực của một người quét ngang chính mình đồng môn sư huynh muội.

Như vậy quét ngang, là ở xích quả quả địa làm mất mặt!

"Diệp Tiêu, ta cùng ngươi không đội trời chung!"

Chương 15: Không chết không thôi!

Trong nháy mắt, chính mình mấy cái sư huynh muội không chết cũng bị thương, Tô Thu Bạch cả người rơi vào đại ra.

Cái kia bị phần gào thét dưới ẩn giấu cừu hận cùng uất ức, lộ rõ trên mặt!

Nhưng là, Diệp Tiêu mới không quan tâm những chuyện này!

Dưới cái nhìn của hắn, vừa nhưng đã giết Tô Mạch, Diệp gia cùng Tô gia đã thành tử địch!

Kẻ địch bằng hữu chính là kẻ thù của ta, có thể nào dễ dàng buông tha?

"Diệp Tiêu, ta Tô gia cùng ngươi không chết không thôi, ngày khác ta muốn tiêu diệt ngươi cả nhà!" Tô Thu Bạch bị phần dị thường, tay phải chỉ vào Diệp Tiêu, biểu hiện bi ai.

"Hừ, vị huynh đệ này, ta hai nhận thức sao? Các ngươi ra tay trước, hiện tại ta đánh chết bằng hữu của ngươi, ngươi ở này đại hồng đại khiêu cái gì? Nếu như ta chết rồi, ngươi có phải là cảm thấy chuyện đương nhiên? Lại nói, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ sao? Ta đem Tô Mạch giết chết trong nháy mắt đó, ta cũng đã cùng Tô gia thành tử địch. Các ngươi đã như vậy hộ nàng, ta còn có thể giữ lại các ngươi sao?"

Diệp Tiêu không hề bị lay động, lạnh lùng nhìn Tô Thu Bạch.

Trong cơ thể thô bạo còn rất dồi dào, hắn tất nhiên là không lo lắng.

"Ngươi muốn chết!" Tô Thu Bạch từ cùng, tay phải bụng chính mình ngực, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Tiếp đó, ứng giờ đến phiên ngươi! Cho tới Tô Mộng Nhan, ta liền ở lại cuối cùng đi!" Diệp Tiêu một tiếng cười gằn, nhìn đứng chung một chỗ Tô Thu Bạch cùng Tô Mộng Nhan hai người, sát ý không yếm.

Nhưng là, một tiếng quát nhẹ truyền đến, làm cho ba người trong lúc đó gương cung bạt kiếm bầu không khí trong nháy mắt tiêu tan.

"Được rồi, tất cả dừng tay đi! Các ngươi nháo được rồi!" Viện trưởng Văn Sơn đi tới nơi này trường quay phim địa, nhìn trên đất vài câu thi thể, trong lòng thở dài một tiếng: "Bạch trưởng lão, lần này đùa lớn rồi!"

Mà lúc này, ngồi ở trên đài cao Bạch trưởng lão, sắc mặt hết sức khó coi. Hắn vạn lần không ngờ, Diệp Tiêu dĩ nhiên như vậy trực tiếp giết người của Tô gia. Tuy rằng chứng minh người sau thực lực, nhưng cũng đắc tội rồi một không trên chộc nổi thể lực lớn, gia tộc lớn a!

"Cái này Diệp Tiêu, thực sự là cả gan làm loạn! Hắn không biết mình xông đại họa!" Bạch trưởng lão tên là Bạch Dịch, chính là tổng bộ phái đến Diệp thành kiểm tra phân viện phát triển tình trạng gần đây, thuận tiện mời chào nhân tài, truyền vào tổng bộ, vì là tổng bộ truyền vào tân dòng máu.

Lần này nghe nói Diệp thành xuất hiện một bầu trời Bá thể, hắn mừng rỡ như điên, đi tới nơi này sau khi, tuy rằng đợi nửa tháng, nhưng vẫn là đáng giá!

Đặc biệt là đã được kiến thức Diệp Tiêu thực lực sau khi, hắn rất là kinh ngạc! Chỉ là người sau gan lớn, hắn cũng rất kinh ngạc!

Nhưng mà, chân chính đại họa còn ở phía sau!

"Ngươi bất kì người?" Tô Thu Bạch khẩu khí không nhỏ, như là đang chất vấn!

"Lão hủ Văn Sơn, là này Thương Lan học viện viện trưởng! Chuyện hôm nay, thực sự là cái bi kịch! Diệp Tiêu cuồng tự đại, đầu tiên là giết Tô Mạch, tiếp theo liền giết ba người, quả thực gan to bằng trời! Thế nhưng nếu như tiếp tục nữa, chỉ có thể đồ tăng thương vong!"

"Hừ, viện Trưởng đại nhân thực sự là thiên vị! Đệ đệ ta bị giết, ngươi làm sao không ra tay?" Tô Mộng Nhan lớn tiếng chất vấn, nhưng không nghĩ tới, coi như lấy viện trưởng thân thủ, ở tình cảnh lúc ấy bên dưới, cũng không kịp cứu viện!

Nhưng là, mất đi lý trí người chính là như vậy, bị cừu hận làm choáng váng đầu óc!

"Tô gia nữ oa, Diệp Tiêu ra tay đánh giết Tô Mạch, lão hủ coi như là muốn muốn cứu cũng không được! Tốc độ của hắn, các ngươi đều nhìn thấy, cũng đều lĩnh hội đến. Chúng ta trên đài cao mấy lão già, coi là thật là có lòng không đủ lực! Lại nói, khiêu chiến này tái là đệ đệ ngươi khời xướng khiêu chiến,

hơn nữa các người trước đó không có thanh minh là điểm đến mới thôi vẫn là cuộc chiến sinh tử. Đã như thế, tiểu nữ oa, đệ đệ người chết, có thể trách ai?"

Diệp Tiêu tròn mắt ngoác mồm, nhìn trước mặt hiền lành lão nhân, trong lòng than thở không ngớt.

"Mịa nó, này đều được? Lãng là đem bạch nói thành đen, người không muốn thừa gánh trách nhiệm thì cứ nói thẳng đi? Ta thực sự là phục rồi, chân tâm khâm phục!"

"Ha ha, Vân Sơn viện trưởng lời này nói, đem trách nhiệm đẩy cái không còn một mống! Được, rất tốt, như vậy ta ngày hôm nay muốn giết Diệp Tiêu, người cũng sẽ không ngăn cản đúng không?" Tô Thu Bạch sắc mặt dữ tợn khủng bố, như là một con bắt cứ lúc nào muốn nổi khùng sư tử.

"Người trẻ tuổi, lại không nói người có thể hay không giết Diệp Tiêu, nhưng hiện tại hắn còn ở trong học viện, chính là bản viện học sinh, các người không thể động hắn!" Vân Sơn việc đáng làm thì phải làm, một luồng uy nghiêm tản ra.

"Người …… được lắm Thương Lan học viện, ta nhớ kỹ! Sư muội, chúng ta đi! Ta ngược lại muốn xem xem, ra học viện này, người Diệp gia còn có thể trốn đến nơi đâu đi?" Tô Thu Bạch hét lớn một tiếng, ôm chính mình Lưu Phong cầm, không cam lòng rời đi.

Mà trước cái kia trọng thương nữ tu, bởi vì bỏ qua tốt nhất trị liệu thời gian, cũng ngã xuống tại chỗ.

Vân Sơn xoay người, nhìn Diệp Tiêu, thở dài không ngớt.

"Tiểu tử người, người có biết hay không người xông đại họa?" Vân Sơn trực lắc đầu, khỏe mạnh một lần tiên kiếm đại hội, hoàn toàn bị quấy tung!

"Viện trưởng, ta xông cái gì đại họa? Là cái kia Tô Mạch khiêu chiến trước, ta có lỗi sao? Chính mình không thực lực, cả ngày tinh tướng, khiến cho toàn thể giới liên lụy hại nhất như thế!"

"Lời tuy như vậy, có thể sau lưng của hắn còn có một Tô gia. Vốn là người giết một Tô Mạch, cũng đã đủ phiền phức, không nghĩ tới người dĩ nhiên giết Tô gia phái tới mời chào nhân tài đặc sứ, người để bọn họ làm mất đi mặt mũi, bọn họ sao lại dễ dàng buông tha người?"

"Viện trưởng, đa tạ lời nhắc nhở của người! Nhưng là, có một số việc, ta nhất định phải làm!" Diệp Tiêu nói rất kiên quyết, không nhìn ra một tia hối hận.

Hắn không quên được, kiếp trước chính mình cha mẹ chính là bị Tô Tinh Hà lão hồ ly kia hại chết, thay thế được chính mình địa vị của phụ thân, làm Diệp thành thành chủ.

Mà kiếp này cũng giống như thế!

Thế nhưng, Diệp Tiêu không cho phép chuyện như vậy lần thứ hai phát sinh, tuyệt đối không cho phép!

Vì lẽ đó, Diệp Tiêu muốn tranh thủ chủ động, chủ động chế địch!

Chỉ là, hắn không nghĩ tới chính là, Tô Tinh Hà một mạch chỉ là Tô gia một chi nhánh. Mà hắn càng không nghĩ đến chính là, Tô gia thế lực cùng với sức ảnh hưởng ở toàn bộ Sở quốc cũng là xếp hạng hàng đầu.

"Diệp Tiêu, người không sao chứ? Người ngày hôm nay làm sao như thế hùng hổ, trực tiếp đánh chết Tô Mạch cái tiểu tử thú kia? Chỉ là, người làm như thế, cùng Tô gia nhưng là triệt để đi tới phía đối lập!"

Đường Đường đầy mặt hưng phấn chạy tới, nhưng lập tức vừa khổ mặt.

"Đường Bàn Tử, người làm sao còn chưa đi?"

"Ta không phải lo lắng người sao? Có điều, người thức tỉnh rồi bầu trời Bá thể sau khi, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy người! Người là không biết, người sau khi độ kiếp, thủy băng Nhan lão sư mỗi ngày tìm đến ta, tìm hiểu tung tích của người. Nhưng là ta lại không thấy quá người, thực sự là bị nàng phiền chết rồi! Nàng là Lão sư, mỗi ngày thay đổi biện pháp địa dẫn vật ta, trừng phạt ta, thực sự là khổ không thể tả a!"

Diệp Tiêu cười ha ha, hắn đúng là không nghĩ tới còn có chuyện như vậy, bất giác có chút buồn cười.

Một bên viện trưởng trực tiếp bị hoa lệ địa không thèm đếm xỉa đến, hoàn toàn cho rằng không khí.

"Khắc khắc …… "

Vân Sơn một trận ho nhẹ, Đường Đường lúc này mới ý thức được bên cạnh còn đứng một người.

"Híc, viện Trưởng đại nhân được!" Đường Đường hai tay chấp tay, cung kính mà cúi đầu.

Diệp Tiêu không nhìn được cười, Đường Đường chính kinh thì đáng về thực sự có chút buồn cười.

"Ai, lần này có thể phiền phức!" Vân Sơn than nhẹ, mà trước vẫn xem trọng Diệp Tiêu bạch dịch cũng cũng không đến. Xem ra, là không muốn nhúng tay vòng xoáy này ở trong, cho Thương Lan học viện rước lấy phiền phức!

Lập tức, Vân Sơn hai tay bấm quyết, trên đất năm thi thể chậm rãi trôi nổi lên, nhanh chóng bị đóng băng lên.

Ở Vân Sơn dẫn dắt bên dưới, bị bắt vào người sau chứa đồ trong vòng ngọc.

"Các người đi thôi, tự lo lấy!"

Diệp Tiêu gật đầu, biết rõ chính mình xác thực nhạ không ít phiền phức! Nhưng có một số việc, thật sự muốn đi làm, coi như biết rõ gặp nguy hiểm.

"Diệp Tiêu, người đem Tô Mạch làm thịt rồi, trong lòng ta thập phần vui vẻ. Chỉ là, người cũng phiền phức trên người a! Người không biết, người biến mất trong một tháng này, ta dĩ nhiên gặp Tô gia hai lần ám sát! Cũng còn tốt cha ta an bài cho ta bảo tiêu cũng không tệ lắm, nếu không, ta đã sớm không ở!"

"Hắn tại sao muốn giết người? Người cùng bọn họ vừa không có cừu?" Diệp Tiêu nghi hoặc.

"Cha ta cùng cha người quan hệ tâm đầu ý hợp, chúng ta lại là huynh đệ tốt. Cha người là Diệp thành thành chủ, cha ta là Diệp thành thổ địa chủ, tuy không tính thù phù, nhưng cũng coi như gia đại nghiệp đại! Tô gia cho tới nay đều có chiếm đoạt ta Đường gia dã tâm, chỉ là gần nhất đặc biệt rõ ràng mà thôi."

Diệp Tiêu gật đầu, xem ra chính mình ngày hôm nay ra tay, đánh giết Tô Mạch, xem như là chiếm một điểm tiên cơ.

Nếu sớm muộn muốn khai chiến, vậy còn trang cái gì tưng?

Bây giờ cục diện đã là không chết không thôi, lại nói cái khác, đã là vô dụng.

"Cái này Diệp Tiêu, thực sự là quá đáng trách! Ta nhất định phải giết hắn, thay ta mấy cái sư huynh muội báo thù!" Trở lại Tô phủ Tô Thu Bạch, tức đến nổ phổi, nổi trận lôi đình.

Mà Tô Tinh Hà biết được con trai của chính mình Tô Mạch chết thảm sau, mất đi hết cả niềm tin, lão lệ tung hoành, thống khổ không thể tả.

"Nhi tử, người yên tâm, mối thù này, ta nhất định sẽ cho người báo! Diệp Thiên Nam, lão phu cùng người không chết không thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Không chết không thôi!

Chương 15: Không chết không thôi!

Trong nháy mắt, chính mình mấy cái sư huynh muội không chết cũng bị thương, Tô Thu Bạch cả người rơi vào đại ra.

Cái kia bị phần gào thét dưới ẩn giấu cừu hận cùng uất ức, lộ rõ trên mặt!

Nhưng là, Diệp Tiêu mới không quan tâm những chuyện này!

Dưới cái nhìn của hắn, vừa nhưng đã giết Tô Mạch, Diệp gia cùng Tô gia đã thành tử địch!

Kẻ địch bằng hữu chính là kẻ thù của ta, có thể nào dễ dàng buông tha?

"Diệp Tiêu, ta Tô gia cùng người không chết không thôi, ngày khác ta muốn tiêu diệt người cả nhà!" Tô Thu Bạch bị phần dị thường, tay phải chỉ vào Diệp Tiêu, biểu hiện bi ai.

"Hừ, vị huynh đệ này, ta hai nhận thức sao? Các người ra tay trước, hiện tại ta đánh chết bằng hữu của người, người ở này đại hồng đại khiêu cái gì? Nếu như ta chết rồi, người có phải là cảm thấy chuyện đương nhiên? Lại nói, người cảm thấy ta sẽ sợ sao? Ta đem Tô Mạch giết chết trong nháy mắt đó, ta cũng đã cùng Tô gia thành tử địch. Các người đã như vậy hộ nàng, ta còn có thể giữ lại các người sao?"

Diệp Tiêu không hề bị lay động, lạnh lùng nhìn Tô Thu Bạch.

Trong cơ thể thô bạo còn rất dồi dào, hẳn tất nhiên là không lo lắng.

"Ngươi …… muốn chết!" Tô Thu Bạch từ cùng, tay phải bưng chính mình ngực, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Tiếp đó, ứng giờ đến phiên ngươi! Cho tới Tô Mộng Nhan, ta liền ở lại cuối cùng đi!" Diệp Tiêu một tiếng cười gằn, nhìn đứng chung một chỗ Tô Thu Bạch cùng Tô Mộng Nhan hai người, sát ý không yếm.

Nhưng là, một tiếng quát nhẹ truyền đến, làm cho ba người trong lúc đó giương cung bạt kiếm bầu không khí trong nháy mắt tiêu tan.

"Được rồi, tất cả dừng tay đi! Các ngươi nháo được rồi!" Viện trưởng Văn Sơn đi tới nơi này trường quay phim địa, nhìn trên đất vài câu thi thể, trong lòng thở dài một tiếng: "Bạch trưởng lão, lần này đùa lớn rồi!"

Mà lúc này, ngồi ở trên đài cao Bạch trưởng lão, sắc mặt hết sức khó coi. Hắn vạn lần không ngờ, Diệp Tiêu dĩ nhiên như vậy trực tiếp giết người của Tô gia. Tuy rằng chứng minh người sau thực lực, nhưng cũng đắc tội rồi một không trêu chọc nổi thể lực lớn, gia tộc lớn a!

"Cái này Diệp Tiêu, thực sự là cả gan làm loạn! Hắn không biết mình xông đại họa!" Bạch trưởng lão tên là bạch dịch, chính là tổng bộ phái đến Diệp thành kiểm tra phân viện phát triển tình trạng gần đây, thuận tiện mời chào nhân tài, truyền vào tổng bộ, vì là tổng bộ truyền vào tân dòng máu.

Lần này nghe nói Diệp thành xuất hiện một bầu trời Bá thể, hẳn mừng rỡ như điên, đi tới nơi này sau khi, tuy rằng đợi nửa tháng, nhưng vẫn là đáng giá!

Đặc biệt là đã được kiến thức Diệp Tiêu thực lực sau khi, hẳn rất là kinh ngạc! Chỉ là người sau gan lớn, hẳn cũng rất kinh ngạc!

Nhưng mà, chân chính đại họa còn ở phía sau!

"Ngươi bất kì người?" Tô Thu Bạch khẩu khí không nhỏ, như là đang chất vấn!

"Lão hủ Văn Sơn, là này Thương Lan học viện viện trưởng! Chuyện hôm nay, thực sự là cái bi kịch! Diệp Tiêu ngông cuồng tự đại, đầu tiên là giết Tô Mạch, tiếp theo liền giết ba người, quả thực gan to bằng trời! Thế nhưng nếu như tiếp tục nữa, chỉ có thể đồ tăng thương vong!"

"Hừ, viện Trưởng đại nhân thực sự là thiên vị! Đệ đệ ta bị giết, ngươi làm sao không ra tay?" Tô Mộng Nhan lớn tiếng chất vấn, nhưng không nghĩ tới, coi như lấy viện trưởng thân thủ, ở tình cảnh lúc ấy bên dưới, cũng không kịp cứu viện!

Nhưng là, mất đi lý trí người chính là như vậy, bị cừu hận làm choáng váng đầu óc!

"Tô gia nữ oa, Diệp Tiêu ra tay đánh giết Tô Mạch, lão hủ coi như là muốn muốn cứu cũng không được! Tốc độ của hắn, các ngươi đều nhìn thấy, cũng đều lĩnh hội đến. Chúng ta trên đài cao mấy lão già, coi là thật là có lòng không đủ lực! Lại nói, khiêu chiến này tái là đệ đệ ngươi khôi xướng khiêu chiến, hơn nữa các ngươi trước đó không có thanh minh là điểm đến mới thôi vẫn là cuộc chiến sinh tử. Đã như thế, tiểu nữ oa, đệ đệ ngươi chết, có thể trách ai?"

Diệp Tiêu tròn mắt ngoác mồm, nhìn trước mặt hiền lành lão nhân, trong lòng than thở không ngớt.

"Mịa nó, này đều được? Lãng là đem bạch nói thành đen, ngươi không muốn thừa gánh trách nhiệm thì cứ nói thẳng đi? Ta thực sự là phục rồi, chân tâm khâm phục!"

"Ha ha, Văn Sơn viện trưởng lời này nói, đem trách nhiệm đẩy cái không còn một móng! Được, rất tốt, như vậy ta ngày hôm nay muốn giết Diệp Tiêu, ngươi cũng sẽ không ngăn cản đúng không?" Tô Thu Bạch sắc mặt dữ tợn khủng bố, như là một con bất cứ lúc nào muốn nổi khủng sư tử.

"Người trẻ tuổi, lại không nói ngươi có thể hay không giết Diệp Tiêu, nhưng hiện tại hắn còn ở trong học viện, chính là bản viện học sinh, các ngươi không thể động hắn!" Văn Sơn việc đáng làm thì phải làm, một luồng uy nghiêm tản ra.

"Ngươi …… được lắm Thương Lan học viện, ta nhớ kỹ! Su mọii, chúng ta đi! Ta ngược lại muốn xem xem, ra học viện này, ngươi Diệp gia còn có thể trốn đến nơi đâu đi?" Tô Thu Bạch hét lớn một tiếng, ôm chính mình Lưu Phong cảm, không cam lòng rời đi.

Mà trước cái kia trọng thương nữ tu, bởi vì bỏ qua tốt nhất trị liệu thời gian, cũng ngã xuống tại chỗ.

Văn Sơn xoay người, nhìn Diệp Tiêu, thở dài không ngớt.

"Tiểu tử ngươi, ngươi có biết hay không ngươi xông đại họa?" Văn Sơn trực lắc đầu, khỏe mạnh một lần Tiên Kiếm Đại Hội, hoàn toàn bị quấy tung!

"Viện trưởng, ta xông cái gì đại họa? Là cái kia Tô Mạch khiêu chiến trước, ta có lỗi sao? Chính mình không thực lực, cả ngày tinh tướng, khiến cho toàn thể giới liên hấn lợi hại nhất như thế!"

"Lời tuy như vậy, có thể sau lưng của hắn còn có một Tô gia. Vốn là ngươi giết một Tô Mạch, cũng đã đủ phiền phức, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên giết Tô gia phái tới mời chào nhân tài đặc sứ, ngươi để bọn họ làm mất đi mặt mũi, bọn họ sao lại dễ dàng buông tha ngươi?"

"Viện trưởng, đa tạ lời nhắc nhở của ngươi! Nhưng là, có một số việc, ta nhất định phải làm!" Diệp Tiêu nói rất kiên quyết, không nhìn ra một tia hối hận.

Hắn không quên được, kiếp trước chính mình cha mẹ chính là bị Tô Tinh Hà lão hồ ly kia hại chết, thay thế được chính mình địa vị của phụ thân, làm Diệp

thành thành chủ.

Mà kiếp này cũng giống như thế!

Thế nhưng, Diệp Tiêu không cho phép chuyện như vậy lần thứ hai phát sinh, tuyệt đối không cho phép!

Vì lẽ đó, Diệp Tiêu muốn tranh thủ chủ động, chủ động chế địch!

Chỉ là, hắn không nghĩ tới chính là, Tô Tinh Hà một mạch chỉ là Tô gia một chi nhánh. Mà hắn càng không nghĩ đến chính là, Tô gia thế lực cùng với sức ảnh hưởng ở toàn bộ Sở quốc cũng là xếp hạng hàng đầu.

"Diệp Tiêu, ngươi không sao chứ? Ngươi ngày hôm nay làm sao như thế hùng hổ, trực tiếp đánh chết Tô Mạch cái tiểu tử thúi kia? Chỉ là, ngươi làm như thế, cùng Tô gia nhưng là triệt để đi tới phía đối lập!"

Đường Đường đầy mặt hưng phấn chạy tới, nhưng lập tức vừa khổ mặt.

"Đường Bàn Tử, ngươi làm sao còn chưa đi?"

"Ta không phải lo lắng ngươi sao? Có điều, ngươi thức tỉnh rồi bầu trời Bá thể sau khi, ta vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy ngươi! Ngươi là không biết, ngươi sau khi độ kiếp, thủy băng Nhan lão sư mỗi ngày tìm đến ta, tìm hiểu tung tích của ngươi. Nhưng là ta lại không thấy quá ngươi, thực sự là bị nàng phiền chết rồi! Nàng là Lão sư, mỗi ngày thay đổi biện pháp địa dẫn vật ta, trừng phạt ta, thực sự là khổ không thể tả a!"

Diệp Tiêu cười ha ha, hắn đúng là không nghĩ tới còn có chuyện như vậy, bất giác có chút buồn cười.

Một bên viện trưởng trực tiếp bị hoa lệ địa không thềm đếm xỉa đến, hoàn toàn cho rằng không khí.

"Khắc khắc …… "

Vân Sơn một trận ho nhẹ, Đường Đường lúc này mới ý thức được bên cạnh còn đứng một người.

"Híc, viện Trưởng đại nhân được!" Đường Đường hai tay chấp tay, cung kính mà cúi đầu.

Diệp Tiêu không nhìn được cười, Đường Đường chính kinh thì đáng về thực sự có chút buồn cười.

"Ai, lần này có thể phiền phức!" Vân Sơn than nhẹ, mà trước vẫn xem trọng Diệp Tiêu bạch dịch cũng cũng không đến. Xem ra, là không muốn nhúng tay vòng xoáy này ở trong, cho Thương Lan học viện rước lấy phiền phức!

Lập tức, Vân Sơn hai tay bấm quyết, trên đất năm thi thể chậm rãi trôi nổi lên, nhanh chóng bị đóng băng lên.

Ở Vân Sơn dẫn dắt bên dưới, bị bắt vào người sau chứa đồ trong vòng ngọc.

"Các ngươi đi thôi, tự lo lấy!"

Diệp Tiêu gật đầu, biết rõ chính mình xác thực nhẹ không ít phiền phức! Nhưng có một số việc, thật sự muốn đi làm, coi như biết rõ gặp nguy hiểm.

"Diệp Tiêu, ngươi đem Tô Mạch làm thịt rồi, trong lòng ta thật phần vui vẻ. Chỉ là, ngươi cũng phiền phức trên người a! Ngươi không biết, ngươi biến mất trong một tháng này, ta dĩ nhiên gặp Tô gia hai lần ám sát! Cũng còn tốt cha ta an bài cho ta bảo tiêu cũng không tệ lắm, nếu không, ta đã sớm không ở!"

"Hắn tại sao muốn giết ngươi? Ngươi cùng bọn họ vừa không có cừu?" Diệp Tiêu nghi hoặc.

"Cha ta cùng cha ngươi quan hệ tâm đầu ý hợp, chúng ta lại là huynh đệ tốt. Cha ngươi là Diệp thành thành chủ, cha ta là Diệp thành thổ địa chủ, tuy không tính thù phù, nhưng cũng coi như gia đại nghiệp đại! Tô gia cho tới nay đều có chiếm đoạt ta Đường gia dã tâm, chỉ là gần nhất đặc biệt rõ ràng mà thôi."

Diệp Tiêu gật đầu, xem ra chính mình ngày hôm nay ra tay, đánh giết Tô Mạch, xem như là chiếm một điểm tiên cơ.

Nếu sớm muộn muốn khai chiến, vậy còn trang cái gì tưng?

Bây giờ cục diện đã là không chết không thôi, lại nói cái khác, đã là vô dụng.

"Cái này Diệp Tiêu, thực sự là quá đáng trách! Ta nhất định phải giết hắn, thay ta mấy cái sư huynh muội báo thù!" Trở lại Tô phủ Tô Thu Bạch, tức đến nổ phổi, nổi trận lôi đình.

Mà Tô Tinh Hà biết được con trai của chính mình Tô Mạch chết thảm sau, mất đi hết cả niềm tin, lão lệ tung hoành, thống khổ không thể tả.

"Nhi tử, ngươi yên tâm, mối thù này, ta nhất định sẽ cho ngươi báo! Diệp Thiên Nam, lão phu cùng ngươi không chết không thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Giết Tô Thu Bạch!

Chương 16: Giết Tô Thu Bạch!

Tiên Kiếm Đại Hội không đầu không đuôi địa kết thúc, làm cho rất nhiều học sinh vô cùng tức giận cùng không nói gì!

Đặc biệt là những Trúc Cơ kỳ đó học sinh, cùng với những kia đạt được thứ tự học sinh, càng là oán giận không ngớt, muốn một câu trả lời hợp lý!

Viện trưởng Vân Sơn tự mình đứng ra, hướng về đại gia giải thích cái bên trong nguyên do, cũng tuyên bố Tiên Kiếm Đại Hội tùy ý lại mở ra, lúc này mới lắng lại đông đảo học sinh lửa giận.

Việc nơi này, Diệp Tiêu ngay lập tức về đến nhà bên trong, cùng cha của chính mình thông báo việc này.

"Nhi tử, ngươi như thế làm có phải là có chút Thái Hư động điểm? Nay Tô gia, xem như là Diệp thành đệ nhất tài phiệt, trong lúc nhất thời chúng ta e sợ khó có thể lay động Tô Tinh Hà ở Diệp thành căn cơ!"

Diệp Tiêu khẽ nhíu mày, tuy rằng trong lòng đối với này có nhận thức, nhưng chân chính đối mặt lên, áp lực vẫn là rất lớn!

Giết Tô Mạch, một là vì loại bỏ Đường Đường chết kiếp, hai là vì tranh thủ chủ động, chiếm được tiên cơ! Hai điểm này mục đích, Diệp Tiêu tuy rằng làm được, nhưng cũng đối mặt trước nay chưa từng có áp lực.

"Cha, hiện tại chủ yếu nhất còn không phải Tô Tinh Hà, mà là mặt khác một người trẻ tuổi Tô Thu Bạch!"

"Vì sao?"

"Này Tô Thu Bạch, rõ ràng đối với Tô Mộng Nhan ưu ái rất nhiều, càng là xưng vì là sư muội của chính mình! Nói cách khác, Tô Mộng Nhan tất nhiên sẽ theo Tô Thu Bạch tiến vào Tô gia ở Sở quốc tông gia tu luyện. Đã như thế, Tô Tinh Hà ở Diệp thành thực lực sẽ kịch liệt bành trướng. Thế nhưng, này cũng tương tự là ta lựa chọn đánh giết cái kia mấy cái Tô gia người lý do!"

Diệp Thiên Nam gật đầu, kẻ địch bằng hữu chính là kẻ thù của ta, điểm này cũng không sai!

"Nhi tử, ngược lại cũng không cần quá lo lắng! Ta cùng lão Đường sẽ không tha mặc cho Tô Tinh Hà làm bừa, này Diệp thành, hẳn còn không làm được một tay che trời!" Diệp Thiên Nam lạnh rên một tiếng, khá là tự tin!

Diệp Tiêu gật đầu, trong lòng thầm nói: "Hay là, ta muốn đi báỉ phòng báỉ phòng cái kia Tô Thu Bạch!"

Mà lúc này, tiểu ánh nắng ban mai đột nhiên từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy Diệp Tiêu cũng ở, vui vẻ chạy tới, nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy vào người sau trong lòng ngực.

Diệp Tiêu cung chiều mà vuốt ánh nắng ban mai đầu nhỏ, nụ cười trên mặt vô cùng ngọt ngào.

"Ca ca, ngươi mang ta chơi có được hay không? Đi theo ta đăng bàn đu dây được không? Ngươi đều hơn một tháng không theo ta?" Tiểu ánh nắng ban mai có chút oan ức, có chút lăm lăm địa nói rằng.

"Được, ca ca chơi với ngươi, đi thôi!"

Nói, Diệp Tiêu liền ôm tiểu ánh nắng ban mai rời đi, trước áp lực quét một cái sạch sành sanh.

Chỉ cần tiểu ánh nắng ban mai vừa xuất hiện, Diệp Tiêu tâm tình liền phi thường hài lòng sung sướng!

"Tô gia, ta sẽ không để cho ngươi thương tổn ta người nhà, tuyệt đối không cho phép!"

Diệp Tiêu thực lực hôm nay, trải qua trước nửa tháng tu luyện, đã đạt đến thép thiết cốt cảnh giới!

Bầu trời Bá thể vốn là được xưng thể chất mạnh nhất, bởi vậy, Diệp Tiêu bây giờ thân thể, có thể không nhìn Trúc Cơ kỳ cường giả công kích!

Không sai, là không nhìn!

Đây chính là thiên phú dị bẩm ưu thế, người bên ngoài ước ao không được!

Ngay cả (chân vương Trường Sinh quyết), trong thời gian ngắn, Diệp Tiêu còn không có tìm được phương pháp giải quyết. Màu vàng đan điền mờ ra, màu tím thô bạo trổ trong đó, phong thiên tháp tọa trấn trong đan điền, che giấu ở thô bạo bên trong, thần dị phi thường!

Toàn bộ buổi chiều, Diệp Tiêu đều bồi tiếp tiểu ánh nắng ban mai ở hậu hoa viên chơi đùa, thả ra tất cả buồn phiền, tận tình hưởng thụ cùng ánh nắng ban mai cùng nhau thời gian.

Ở Diệp Tiêu xem ra, tiểu ánh nắng ban mai ngoại trừ ký ức không giống ở ngoài, cái khác đều cùng con gái của chính mình Nhân Nhân không khác!

Nghe tiểu ánh nắng ban mai thiên chân vô tà nụ cười, Diệp Tiêu trong lòng vô cùng sung sướng.

"Nếu như kiếp trước ta có thể nhiều bồi bồi nhà của chính mình người, nên thật tốt!"

Diệp Tiêu trong lòng cảm thán, nhưng bây giờ vật đổi sao dời, từ đâu trở lại, có thể nào không cố gắng thủ hộ này mỹ hảo?

"Tôi nay, ta muốn đi hái phỏng hái phỏng cái kia cái gì Tô Thu Bạch!"

Đêm đó, mây đen gió lớn, âm phong từng trận, một vệt bóng đen vô thanh vô tức địa qua lại ở đèn đuốc sáng choang Diệp thành bên trên, phi diêm tẩu bích, Đạp Tuyết Vô Ngân!

Người này chính là Diệp Tiêu, đi tới phương hướng chính là Tô gia, Diệp thành đệ nhất đại tài phiệt!

Mà lúc này Tô gia, một mảnh ai thanh, mấy cổ đóng băng thi thể, chính tề địa nằm ở quý phủ, mà Tô Tinh Hà chính nhìn cái kia không có đầu lâu thi thể khóc rống.

"Mạch nhi, ta xin thề, nhất định sẽ báo thù cho ngươi, diệt Diệp gia, để cái kia Diệp Tiêu không chết từ tế được!" Tô Tinh Hà lập xuống độc thề, về mặt dữ tợn.

Mà một bên Tô Mộng Nhan, cũng là khóc đến cùng lệ người như thế, khó có thể tự chế! Cho tới Tô Thu Bạch, nhìn mình mấy cái sư huynh muội chết thảm, trong lòng cảm thấy vô hạn uất ức.

"Ta nên làm gì đối mặt gia tộc của ta, diện đối với thân nhân của bọn họ?" Tô Thu Bạch trong lòng thờ dài, cau mày trói chặt.

Sớm chút thời gian, hẳn đã thông qua chính mình bên người đeo truyền âm thạch, hướng về gia tộc báo cáo việc này.

Mà trên thực tế, ở mấy người bọn hắn thân thời điểm chết, gia tộc liền đã biết rồi tình huống của nơi này. Bởi vì mỗi cái tông gia đệ tử ra ngoài rèn luyện, đều sẽ lưu lại chính mình nghiệm sinh bài.

Nếu là đệ tử gặp phải bất ngờ mà bỏ mình, nghiệm sinh bài sẽ vỡ vụn, do đó chứng minh này đệ tử đã ngã xuống.

Mà lúc này, khoảng cách Diệp thành không biết bao xa một toà phồn hoa thành thị, một toà diện tích không biết bao nhiêu trong đại gia tộc, một người trẻ tuổi về mặt hốt hoảng Porsche, trong tay nâng mấy khối phá nát mộc bài, tựa hồ có cái gì không được sự tình phát sinh.

Hắn đi tới một toà khá là xa hoa trước cửa phòng đứng lại, thoáng bình phục một hồi tâm tình của chính mình, gõ gõ cửa, cung kính mà nói rằng: "Sư tổ, nội tông đệ tử mới ba cầu kiến!"

Tuy rằng tận lực bình phục tâm tình của chính mình, nhưng sốt sắng trong lòng, hẳn che giấu không được.

Đột nhiên, một trận gió nhẹ thổi qua, cửa gỗ tự động mở ra, "Có chuyện gì?" Một đạo vô cùng thanh âm đậm mạc vang lên, không buồn không vui.

"Hồi bẩm sư tổ, vừa nãy đệ tử theo lệ kiểm tra thì, phát hiện mấy cái đệ tử nghiệm sinh bài nát!"

"Há, lại có việc này? Là cái nào mấy người nghiệm sinh bài?"

"Hai cái vô đạo cấp hai tu giả lý thiên cùng Lý Dương, hai cái Trúc Cơ tiền kỳ tu giả trương lan cùng Trương di!"

"Như vậy, cũng biết bọn họ ra ngoài chấp hành nhiệm vụ gì, mang đội người là ai?"

"Về sư tổ, đệ tử muốn nói chính là điểm ấy! Mấy người bọn họ chấp hành chính là mời chào các nơi Tô gia chi nhánh nhân tài, mang đội người, chính là cháu trai của ngài, Tô Thu Bạch sư huynh!"

"Cái gì?"

Một tiếng quát chói tai đột nhiên vang lên, một luồng khí tức mạnh mẽ bỗng nhiên bạo phát, mới ba bóng người trong nháy mắt bị đánh bay, một đạo râu

tóc bạc trắng lão già xuất hiện ở mới ba trước người, trong ánh mắt khiếp sợ, lộ rõ trên mặt.

"Người nói, ta tôn tử mang đội chấp hành đơn giản như vậy nhiệm vụ, dĩ nhiên chết rồi bốn người?"

Mới ba sợ đến hai chân run rẩy, trên trán mồ hôi lạnh ứa ra, "Là (vâng, đúng) ..., sư ... tổ!"

"Phương hướng của bọn họ là cái nào?"

"Hồi bẩm ... sư tổ, thu Bạch sư huynh đã truyền âm trở lại, đây là chúng ta cùng ra ngoài chấp hành nhiệm vụ đệ tử câu thông truyền âm thạch, mời ngài kiểm tra!" Nói xong, mới ba lạng tay run rẩy đem một khối cổ điển Ngọc Thạch hiện cho lão già trước mắt, đầy mặt hoảng sợ.

Lão già tiếp nhận truyền âm thạch, một đạo linh lực truyền vào trong đó, Ngọc Thạch lóe sáng một hồi, tiếp theo liền truyền ra Tô Thu Bạch âm thanh.

"Đệ tử Tô Thu Bạch, hành sự bất lực, dẫn đến chính mình bốn cái sư đệ sư muội chết thảm, hiện thân ở Diệp thành Tô gia chi nhánh Tô Tinh Hà một mạch, tìm được một cô gái, thiên tư không tầm thường, có thể thu vào tông gia, tùy ý trở về!"

Lão già nghe được cháu mình âm thanh, hoàn toàn yên tâm, "Cũng còn tốt, ta tôn tử không có chuyện gì! Ta cho hấn đồng tâm tóa không có phá nát, liền cho thấy hấn còn sống sót!"

Lão già tên là Tô Tần, là Tô Thu Bạch thân gia gia, cũng là Tô gia nội môn chấp sự trưởng lão, Kết Đan cảnh trung kỳ cao thủ! Mà hấn một cái thân phận khác, mới là hấn An gia lập mệnh pháp bảo.

Hấn là Tô gia thủ tịch luyện được sư, địa vị cực cao!

Hơn nữa, làm luyện yêu sư, bằng hữu của hấn quyền cũng có thể nói là cực lớn.

Thủ tịch luyện được sư, ở ngoài thêm người mạnh mẽ mạch võng, Tô Tần ở này tông gia địa vị có thể tưởng tượng được.

"Đồng tâm tóa bên trong, còn có một đạo hộ mệnh phép thuật, như không gặp được Kết Đan cảnh cao thủ, ta Tôn nhi mệnh là có thể bảo vệ! Nhưng là, trong lòng ta làm sao như vậy đến thấp thòm bất an đây?" Tô Tần khẽ nhíu mày, để mới ba rời đi, nỗ lực bình phục chính mình đến nỗi lòng.

"Diệp thành, một như vậy hẻo lánh thành nhỏ, gặp phải Kết Đan cảnh tu sĩ khả năng nhỏ bé không đáng kể, ta Tôn nhi sẽ không có sự! Có điều, ta hay là đi đi một chuyến đi!" Tô Tần nói xong, bóng người hóa thành một đạo lưu quang bay về phía chân trời, trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Tô Tần không biết chính là, lúc này Tô Thu Bạch đã trở thành Diệp Tiêu tù nhân. Mà bên này, Diệp Tiêu cũng hoàn toàn không biết Tô Thu Bạch ở nhà họ Tô địa vị, cùng với hấn có một thực lực siêu cường gia gia bảo vệ!

"Diệp Tiêu, ngươi nếu là dám giết ta, ngươi nhất định sẽ hối hận!"

Lúc này Tô Thu Bạch không có ban ngày vênh váo tự đắc, cả người bị đánh sưng mặt sưng mũi, hai cái chân bị ninh thành hình méo mó, cánh tay cẳng là thân kỳ địa kẻ sát phía sau lưng, cả người đã biến thành một chồng chất Con Rối.

Duy nhất bất biến, chính là Tô Thu Bạch cái kia ăn thịt người ánh mắt, cùng với làm sao đều nói không hết uy hiếp lời nói!

"Tô Thu Bạch, muốn trách thì trách ngươi đức kết tiến vào tô gia sự! Vì lẽ đó, hiện tại ngươi muốn chết a!"

Diệp Tiêu không phải dây dưa dài dòng người, nếu quyết định làm, chỉ có thể một con đường đi tới để.

Bởi vì đã không còn đường lui, bởi vì đã không chết không thôi!

"Àm!"

Diệp Tiêu một đòn phách chưởng, trực tiếp đập vỡ tan Tô Thu Bạch thiên linh cái, người sau con người mở lớn, lộ ra khó có thể tin ánh mắt.

Hấn làm sao cũng không nghĩ đến Diệp Tiêu dĩ nhiên như vậy quyết tuyệt địa giải quyết chính mình?

"Chuyện thế gian, há có thể đối mặt sai so sánh? Mặc kệ phát sinh cái gì, đừng cảm đối mặt là được!" Diệp Tiêu nhìn chết không nhắm mắt Tô Thu Bạch, một lai do địa cảm khái.

"Àm!"

Đột nhiên, một tiếng nổ vang rung trời, đem Diệp Tiêu đánh bay mà đi, Tô Thu Bạch thân thể quý dị mà nổ tung, cùng lúc đó dâng lên một luồng ngập trời hỏa diễm. Tô Thu Bạch thân thể triệt để tiêu tan, một vệt sáng bắn nhanh hướng thiên không, hóa thành một cái tóa đáng sợ, thoáng qua liền biến mất không còn tăm tích.

Mà Diệp Tiêu bóng người bị đánh bay mấy trăm mét, ven đường va nát rất nhiều kiến trúc, thân thể bị thương nặng.

Rất cực dừng lại sau khi, Diệp Tiêu ngửa mặt nằm ở phế tích bên trong, miệng lớn thở hỗn hển, từng ngum từng ngum địa ho ra máu, sắc mặt tái nhợt địa

nói nhỏ: "Tiên sư nó, này Tô Thu Bạch vẫn còn có này một chiêu! Nếu không là lão Tử thân thể đủ rắn chắc, đòn đánh này, ta nhất định phải chết!"

Mà cùng lúc đó, chính hoả tốc tới rồi Tô Tần, cảm giác được bộ ngực mình nóng lên, bỗng nhiên cả kinh, nhưng là phát hiện mình cùng Tôn nhi tâm huyết liên kết đồng tâm tỏa vỡ vụn, lúc này một cái tâm huyết phun ra, khí tức bất ổn, rơi rơi xuống mặt đất.

"Không!"

Tô Tần ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, cực kỳ bi thương!

"Là (vâng,đúng) ai? Là ai giết ta tôn tử?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Phiền phức đến rồi!

Chương 17: Phiền phức đến rồi!

"Là (vâng,đúng) ai? Là ai giết ta tôn tử?"

Bi phần gào thét vang tận mây xanh, Tô Tần xem trong tay vỡ vụn đồng tâm tỏa, lão lệ tung hoành!

Tô Tần tuyệt đối không ngờ rằng chính là, hắn giao cho Tô Thu Bạch hộ thân đồ vật, dĩ nhiên không có cử đi chút nào công dụng, trái lại ở thời khắc cuối cùng phá hủy cháu mình thân thể.

Nếu là Tô Tần biết kết quả này, e sợ sẽ phiền muộn đến thổ huyết!

Nhưng mà, đây chính là sự thực!

"Thu bạch, bất luận là ai, dù cho là chân trời góc biển, ta đều sẽ báo thù cho ngươi!"

Tô Tần đứng dậy, ngửa mặt lên trời hét dài, mạnh mẽ khí tức bao phủ hướng bốn phía, cường hãn khí tức đập vỡ tan quanh thân trăm mét phạm vi hoa cỏ cây cối, rất nhiều yêu thú ở con khí thế này bên dưới, cuống quýt chạy trốn, chỉ lo một giây sau, chính mình liền trở thành người khác trong bụng đồ vật.

Bi phần Tô Tần, dựa vào đồng tâm tỏa khí tức, một đường truy tìm xuống. Hắn lúc này, không lại giống như trước như vậy phương hướng mơ hồ, mà là trực tiếp hướng về chỗ cần đến Diệt thành mà đi, tốc độ cực nhanh.

Mà lúc này Diệt thành, nhưng lúc trước cái kia một tiếng kinh thiên nổ tung bên trong, triệt để sùi trào!

Tô Tinh Hà quần áo lam lũ, đầy mặt thổ hôi, vô cùng chật vật mà nhìn chính mình trạch viện. Cái kia dấy lên lửa lớn rừng rực, phản chiếu ở người phía sau thất thần trong ánh mắt, nuốt chửng hắn biết rõ tất cả.

Bên cạnh Tô Mộng Nhan chỉ huy Tô gia hộ vệ, gia đình cùng với hầu gái, toàn lực tiêu diệt đại hỏa, nhưng hỏa thế quá mạnh, Tô Mộng Nhan phép thuật tu luyện còn chưa đến nơi đến chốn, trong lúc nhất thời khó có thể tiêu diệt.

Thế nhưng, theo khe than thở một tiếng vang lên, này Tô gia hỏa điểm trong nháy mắt bị tiêu diệt.

Một bóng người đột nhiên xuất hiện, người đến chính là Thương Lan học viện viện trưởng Văn Sơn.

"Tô gia chủ, xin hỏi quý phủ tao ngộ cỡ nào biến cố?" Văn Sơn cau mày, hắn bản không muốn tham dự đi vào, nhưng cái này nổ tung làm đến quá quý dị cùng với uy lực vô cùng, hắn không thể không hiện thân kiểm tra.

Lấy thực lực của hắn đến xem, trừ phi Kết Đan cảnh cao thủ, bằng không căn bản không có cách nào tạo thành lớn như vậy lực phá hoại!

Thế nhưng, phạm là tiến vào Diệt thành người tu đạo, thực lực đạt đến Kết Đan cảnh, hắn bao nhiêu có thể cảm ứng được. Thế nhưng, lần này nhưng không có bất kỳ dấu hiệu, một tương đương với Kết Đan cảnh sơ kỳ cường giả một đòn toàn lực quý dị như thế địa bạo phát. Không khỏi, Văn Sơn trong lòng, có chút không thể phóng đoán.

Tô Mộng Nhan nhìn thấy viện trưởng đến trợ, sắc mặt ít nhiều có chút hòa hoãn. Nhưng là mình đệ đệ chết, đã thành chắc chắn, đã không cách nào thay đổi.

Hơn nữa, Tô Mộng Nhan bị ai phát hiện, này nổ tung trung tâm càng là Tô Thu Bạch trụ gian phòng. Đến hiện tại, nàng đều không có phát hiện người sau thi thể, phòng chùng đã biến thành tro bụi.

Đồng dạng hồn bay phách lạc Tô Tinh Hà nhìn thấy Vân Sơn giá lâm, thoáng lầy lại tinh thần, quay về người sau cung kính cúi đầu: "Lão hủ nhiều Tạ viện trưởng đại nhân trợ giúp chi ân! Chỉ là, kính xin viện trưởng điều tra rõ hậu trường hắc thủ, cho ta Tô gia một công đạo!"

Vân Sơn khẽ gật đầu, trong đầu đột nhiên hiện lên một bóng người, nhưng lập tức lại lắc đầu, thăm than mình cả nghĩ quá rồi.

"Tiểu tử kia lợi hại đến đâu, thực lực cũng không thể có thể so với Kết Đan cảnh! Hơn nữa, này thuộc về người tu đạo thiên địa linh lực, ta sẽ không cảm ứng sai!" Vân Sơn rơi vào trầm tư, nhìn khắp nơi bữa bọn Tô gia đại viện, nhẹ nhàng thở dài, xoay người rời đi.

Tuy rằng vụ nổ lớn tạo thành tổn thất không nhỏ, thế nhưng là không có thương tổn được Tô Tinh Hà ở Diệt thành căn cơ. Chỉ là, Tô Tinh Hà hiện tại vô cùng đau đầu chính là, Tô Thu Bạch chết ở nơi này.

Hơn nữa, không có ai nhìn thấy Tô Thu Bạch là bị ai giết! Trận này kinh thiên nổ tung, càng là không có ai biết bất kì người gây ra đó.

Thế nhưng, Tô Tinh Hà không biết, không có nghĩa là người khác không biết.

Thậm chí ngay cả Diệt Tiêu đều không kịp chuẩn bị chính là, hán tự cho là thiên y vô phòng đánh giết, dĩ nhiên để sót một nhược điểm trí mạng.

Mà chính là cái này nhược điểm trí mạng, để một phiền phức ngập trời, cấp tốc giáng lâm.

Tô Tàn hóa thành phía chân trời một vệt sáng, cảm trong tay đồng tâm tỏa, cảm ứng phương hướng của chính mình. Cùng lúc đó, này đồng tâm tỏa dĩ nhiên hiển hiện ra một vài bức đứt quãng hình ảnh.

Trong hình, hiển hiện càng là Diệt Tiêu làm sao dẫn vật Tô Thu Bạch, cùng với làm sao đánh giết Tô Thu Bạch cảnh tượng. Tại chỗ cảnh tái hiện ở Tô Tàn trước mắt thì, nhìn ra Tô Tàn đó là bị phần dị thường, hận không thể đem Diệt Tiêu từ trong hình lôi ra ngoài, tàn nhẫn mà xé nát, luyện thành một lò đan dược.

"Diệt Tiêu, ta phải đem ngươi chém thành muôn mảnh, đem thân nhân của ngươi, bằng hữu toàn bộ giết chết, cho ta Tôn nhi chôn cùng!" Tô Tàn phát sinh một tiếng gầm nhẹ, dường như một con nổi giận sư tử.

Trọng thương Diệt Tiêu, từ lúc tình thế đại loạn trước trở về đến Diệt gia, tiến vào trong mật thất chữa thương.

"Không nghĩ tới, cái này Tô Thu Bạch dĩ nhiên có như vậy ẩn giấu thủ đoạn! Nếu không là ta thức tỉnh bầu trời Bá thể, thân thể đạt đến thép thiết cốt cảnh giới, so với phổ thông võ tu có càng cường tráng hơn thể phách, sợ là đòn đánh này, ta cũng phải ngã xuống! Này Tô Thu Bạch đến tốt cùng là thân phận gì, dĩ nhiên có như thể một cái bảo bối! Loại kia công kích, ép thẳng tới Kết Đan cảnh cường giả!" Diệt Tiêu lòng vẫn còn sợ hãi, yên lặng mà chữa thương.

Bên trong đan điền màu tím thô bạo, chảy ra đan điền, lưu kinh mạch toàn thân, tuần hoàn chu thiên, tâm bồ bị thương thân thể.

Linh nhi hiện thân, đảm nhiệm hộ pháp nhân vật.

Chuyện ngày hôm nay, Linh nhi đều tận mắt chứng kiến, cũng có thể rõ ràng Diệt Tiêu dự định. Thế nhưng, nàng lúc này, nhưng chau mày, nhìn Diệt Tiêu ánh mắt có chút cấp bách.

"Chủ nhân, mau nhanh khỏi hẳn đến đây đi! Nếu không, ngươi phiền phức nhưng lớn rồi!" Linh nhi trong lòng vô cùng lo lắng, cái kia nổ tung Diệt Tiêu không phát hiện được quý dị chỗ, không có nghĩa là Linh nhi không phát hiện được.

Có điều cân nhắc đến Diệt Tiêu thương thế, Linh nhi không có đúng lúc nói ra sự lo lắng của chính mình, mà là lẳng lặng mà chờ đợi Diệt Tiêu khôi phục thương thế của chính mình.

Thời gian từ từ chảy xuôi, Diệt Tiêu tuy rằng tận lực địa khôi phục thương thế của chính mình, nhưng cũng là cần thời gian.

Mà bên này, Tô Tàn hoá tốc chạy tới Diệt thành, khoảng cách Diệt thành cước trình, lấy tốc độ của hắn, có điều nửa ngày quang cảnh, liền có thể đến.

Trải qua dài lâu một đêm, Diệt Tiêu đi ra mật thất, thân thể thương thế hoàn toàn không có quá đáng lo, triệt để mà khôi phục như lúc ban đầu.

Không khí sáng sớm vô cùng thanh tân, ánh nắng tươi sáng, từng trận tiếng cười như chuông bạc vang vọng ở Diệt gia trong đại viện, Diệt Tiêu nghe tiếng, khỏe miệng nhắc lên nụ cười nhạt, trong nụ cười tràn ngập vô hạn cưng chiều.

Diệt Tiêu dưới chân bộ pháp nhẹ nhàng, bóng người nhanh chóng tiêu tan, đi tới Thần Hi vị trí.

Mà trong hoa viên, Thần Hi vui sướng địa chơi đùa, phía sau đi sát đằng sau hầu gái cẩn thận từng li từng tí một, lo lắng đề phòng địa chăm sóc Thần Hi, chỉ lo xuất hiện cái gì bất ngờ.

Diệp Tiêu bóng người đột nhiên xuất hiện, dọa sợ một bên hầu gái, có thể Thần Hi nhưng phi thường bình tĩnh, thậm chí khóe miệng lộ ra nụ cười nhạt.

"Ca ca, ta liền biết là ngươi, muốn hù dọa ta, ngươi còn có chút chào buổi sáng!"

Diệp Tiêu cười ha ha, nhanh chóng đi lên phía trước, đem Thần Hi ôm vào trong ngực, cung chiều mà vuốt người sau đầu nhỏ, vô cùng hưởng thụ.

"Ca ca thật đáng ghét, liền yêu thích mò ta đầu, sờ nữa, Thần Hi liền không thông minh!"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, ôn nhu nói rằng: "Làm sao về đây? Thần Hi là thông minh nhất, làm sao có khả năng sẽ biến bốn đây? Có ca ca ở, ta sẽ bảo vệ ngươi!"

Linh nhi bóng người đột nhiên thoáng hiện, vẻ mặt có chút lo lắng, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, muốn nói lại thôi!

"Linh nhi, làm sao? Chuyện gì như thế tâm thần bất định?"

"Chủ nhân, ngươi sẽ có đại nạn tới người!"

Diệp Tiêu hơi nhướng mày, "Làm sao, Linh nhi, ngươi có phải là biết chút ít cái gì?"

"Chủ nhân, gần nhất đoạn này là, ta cố gắng khôi phục thực lực của chính mình, làm một tên người tu đạo, mặc dù là Long tộc, nhưng đối với sự sống chết của chính mình họa phúc có thể có cảm ứng! Mà bây giờ, ta cảm ứng được nguy cơ giáng lâm! Chủ nhân, ngươi phải cẩn thận, có thể cùng người giết Tô Thu Bạch có quan hệ!"

"Cái gì? Ngươi nói chính là có thật không?" Diệp Tiêu kinh hãi, nghiêm túc nhìn Linh nhi.

Linh nhi gật gù, xác định chính mình nói tới là thật!

"Ca ca, cái này đẹp đẽ tỷ tỷ là ai vậy? Ta rất nhớ cùng nàng chơi!" Thần Hi ngây thơ địa nói rằng, chỉ chỉ Linh nhi.

Linh nhi cười khò một tiếng, bóng người loé lên một cái, tiến vào phong thiên trong tháp.

Giữa lúc Diệp Tiêu chuẩn bị mang theo Thần Hi đi tìm chính mình cha mẹ thì, một tiếng bao trùm toàn bộ Diệp thành hét lớn, đột nhiên bắn ra, chấn kinh rồi toàn bộ Diệp thành tu giả thậm chí dân chúng bình thường.

"Ai là Diệp Tiêu? Ai là Diệp Tiêu? Lão phu Tô Tần, báo thù đến rồi!"

Diệp Tiêu trong lòng bỗng nhiên chấn động, ám đạo không tốt.

"Phiền phức đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chiến Tô Tần! (Thượng)

Chương 18: Chiến Tô Tần! (Thượng Hạ)

-> Chương 18: Chiến Tô Tần!

Diệp thành cửa thành bên trên, Tô Tần bóng người có vẻ hơi chật vật, trong miệng không ngừng mà hô to Diệp Tiêu tên, thanh chấn động toàn thành.

Trải qua một đêm lặn lội đường xa, Tô Tần linh lực tuy có chút tiêu hao, nhưng hấn bản thân liền là luyện được sư, trên người đan được có thể trong nháy mắt để cho mình trở lại trạng thái đỉnh cao.

Đây chính là thân là luyện được sư chỗ tốt, nhưng cũng không phải bất luận người nào đều có thể trở thành là luyện được sư!

"Hừ!"

Tô Tần hừ lạnh một tiếng, cơ thể hơi chìm xuống, cường hãn thực lực bỗng nhiên bạo phát, dưới chân thành lầu đột nhiên nứt ra mấy chục đạo vết nứt, tiếp theo này gác thành lầu ầm ầm đổ nát, thực lực khủng bố, có thể thấy được chút ít.

"Ai là Diệp Tiêu? Đi ra cho ta, nếu không, ta đồ tòa thành này!" Uy hiếp âm thanh vang vọng ở toàn bộ Diệp thành bầu trời, nhưng mất đi tính nhẫn nại Tô Tần, vẫn là một lần lại một lần địa hô Diệp Tiêu tên.

Bởi vì đồ thành chuyện như vậy, cũng chỉ có thể nói nói mà thôi!

Loại này chuyện thương thiên hại lý, làm một người tu đạo, đó là tuyệt đối không thể chạm!

Người tu đạo, cảm thiên ứng địa, chính mình hành động, thiên đạo đều là có ghi chép! Nếu là một người tu đạo làm hết chuyện thương thiên hại lý, như vậy mỗi lần Độ Kiếp tăng lên, đều sẽ là một tai nạn không lồ.

Đương nhiên, điều này cũng không phải nói làm việc tốt người tu đạo, Độ Kiếp sẽ tương đối dễ dàng. Chỉ là, thiên đạo yêu cầu người tu đạo không nên tùy tiện địa tăng cường chính mình nghiệp chướng.

Giết càng nhiều người, sát nghiệt quá nặng, kết quả chung quy là không tốt lắm!

Nhưng bây giờ thế giới này, người tu đạo vì trường sinh, tu võ giả vì mình mạnh mẽ, lẫn nhau tranh đấu lẫn nhau không ngớt, giết người cướp của đã là chuyện thường như cơm bữa, không hề thiện lương có thể nói.

Chỉ cần là đối với mình có lợi, liền nhất định phải nắm giữ!

Hoảng loạn trong đám người, Tô Tinh Hà bóng người bỗng nhiên xuất hiện, hắn có chút nghi ngờ đánh giá Tô Tần, trong lòng có chút suy đoán.

"Tiền bối đại giá quang lâm, vẫn bối không có từ xa tiếp đón! Tại hạ Diệp thành Tô Tinh Hà, xin hỏi tiền bối đến từ nơi nào?"

"Tô?" Tô Tần khẽ cau mày, lửa giận trong lòng thoáng lắng lại.

"Người là Diệp thành Tô gia một mạch chi nhánh chứ?"

Tô Tinh Hà gật đầu, trong lòng kích động không thôi.

"Tốt lắm, người khẳng định gặp ta tôn tử Tô Thu Bạch, ta phải tìm được Diệp Tiêu người này, mau chóng mang ta đi, ta muốn đi giết kẻ này!"

Tô Tần từ từ khôi phục lý trí của chính mình, nếu tìm tới cùng mạch người, sự tình liền dễ làm hơn nhiều.

Cho tới tồn tại thành lầu, Tô Tần mới sẽ không đi để ý tới đây!

Tô Tinh Hà mừng rỡ trong lòng, hắn chỉ có điều vừa vặn đi qua nơi đây, phía chân trời truyền đến quát to một tiếng thức tỉnh hắn. Tuy rằng không rõ chân tướng, nhưng nếu là tìm đến Diệp Tiêu báo thù, cái kia chính là bằng hữu của chính mình!

Có điều, Tô Tinh Hà không nghĩ tới chính là, đến giết Diệp Tiêu người càng là Tô Thu Bạch gia gia, trong lòng hắn có thể nào không kích động, có thể nào không hưng phấn?

"Người tới người phương nào? Diệp Tiêu ở đây!" Đồng dạng một tiếng rống to, truyền tự một hướng khác, hoảng loạn trong đám người, Diệp Tiêu bóng người, bình tĩnh đi tới, ánh mắt không buồn không vui, tựa hồ đối với Tô Tần đến, không phải đặc biệt để ý.

Thế nhưng, ở tất cả mọi người đều không nhìn thấy hư vô nơi, Linh nhi bóng người vền vẹn đi theo, để ngựa vạn nhất.

Tô Tần nhìn trong đám người bình tĩnh đi tới Diệp Tiêu, ngọt ngào sự phần nộ trong nháy mắt bạo phát, nhìn về phía người sau ánh mắt, hầu như muốn ăn thịt người.

"Người chính là Diệp Tiêu? Được, rất tốt, người giết cháu của ta, ngày hôm nay, ta muốn người đền mạng!"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, trong lòng biết không cách nào lừa gạt trước mắt cái này Kết Đan cảnh trung kỳ cao thủ, không thể làm gì khác hơn là im lặng không lên tiếng.

Bởi vì, hiện đang giảng đạo lý đã vô dụng, hơn nữa thế giới này cũng không phải để người giảng đạo lý. Quả đấm của người nào lớn, ai thực lực mạnh, ai chính là đạo lý!

"Tiền bối, nơi này đánh nhau không tiện, chúng ta chuyển sang nơi khác đi!" Diệp Tiêu không hiện ra chút nào hoảng loạn, vô cùng bình tĩnh.

Tô Tần lạnh rên một tiếng, ý vào thực lực của chính mình, coi rẻ tất cả. Ở trong mắt hắn, Diệp Tiêu chính là một giới giun dế, bất cứ lúc nào có thể bóp chết.

Mà bản thân của hắn cũng không muốn thương tổn cùng vô tội, tự dung liền tăng thêm chính mình nghiệp chướng.

Nếu không, hấn cũng sẽ không hiện thân thành lâu quay về toàn bộ thành thị uy hiếp, mà là trực tiếp đại khai sát giới, làm cho Diệp Tiêu hiện thân.

Bây giờ, nếu Diệp Tiêu chủ động đưa ra yêu cầu này, đó là không thể tốt hơn.

"Tiểu tử thú, đi theo ta, ta bảo đảm bắt động người nhà của ngươi! Thế nhưng ngươi, ta nhất định phải giết, cho dù sẽ tăng cường tự kỷ nghiệp chúng! Ta cũng nhất định phải thay mình tôn tử báo thù!"

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, chân đạp Thần Hư bộ, bóng người trong nháy mắt biến mất, ẩn giấu ở hư vô nơi linh

Nhi theo sát phía sau.

Diệp Tiêu căn bản không lo lắng cho mình an nguy, có Linh nhi hỗ trợ, một Kết Đan cảnh trung kỳ Tô Tần, hấn vẫn đúng là không để ở trong lòng.

Diệp Tiêu không có chút nào cảm giác mình làm mất đi mặt mũi, bởi vì trời cao cho hấn thời gian tu luyện quá ngắn, lại làm cho hấn khiêu chiến mạnh mẽ hơn chính mình quá nhiều cao thủ.

Điểm này, vốn là không công bằng!

Tô Tần nhìn Diệp Tiêu thân ảnh biến mất, người bên ngoài tuy rằng không thấy rõ bóng người của hấn, nhưng hấn có thể. Kết Đan kỳ cao thủ thực lực, không phải là ngồi không.

Ước chừng nửa canh giờ, thân ảnh của hai người ra bây giờ cách Diệp thành bên ngoài ngàn dặm trong rừng cây. Cánh rừng cây này, diện tích không lớn, thường ngày qua lại đội buồn hoặc kết bạn đi xa người tu luyện khá nhiều, ngược lại không là có vẻ đặc biệt hoang tàn vắng vẻ.

Sáng sớm ánh mặt trời ra ở trong rừng trên đất trống, gió nhẹ nhẹ thổi, ánh mặt trời điểm điểm loang lổ địa xuyên thấu qua lá cây khe hở rơi vào trên cỏ, có vẻ như vậy yên tĩnh an lành.

Hai người xuất hiện vị trí, khoảng cách đoàn người thường thường trải qua con đường rất xa, lựa chọn một tương đối hẻo lánh vị trí, vì càng tốt hơn quyết chiến, không muốn thương tổn cùng vô tội.

"Diệp Tiêu, tuy rằng ngươi là một văn bối, nhưng ngươi giết ta tôn tử, ta nhất định phải báo thù! Ta bản coi chính mình tôn tử sẽ chết ở một cái Kết Đan kỳ cao thủ trong tay, nhưng lại không nghĩ rằng dĩ nhiên là ngươi như thế một chưa dứt sữa tiểu tử thú. Ta giết ngươi tuy có chút thắng mà không vẻ vang gì, nhưng ngươi ngày hôm nay hấn phải chết! Ra chiêu đi!" Tô Tần không buồn không vui, như là tuyên án Diệp Tiêu tử hình.

"Tô Tần, hươu chết vào tay ai còn chưa chắc chắn đây, hà tất như thế sớm có kết luận? Nói thật cho ngươi biết, ta còn thực sự không đem ngươi để ở trong mắt!"

"Tiểu tử thú, ngươi muốn chết!" Tô Tần quát to một tiếng, chứa đồ vòng ngọc ánh sáng lóe lên, một bộ kiếm trang sôi nổi trong tay.

Đây là một bộ tổ hợp kiếm, tổng cộng có bảy thanh, tên là Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm, cấp bậc vì là thượng phẩm linh khí, một Kết Đan cảnh trung kỳ cao thủ, có thể cầm được ra một cái thượng phẩm linh khí, hơn nữa còn là một bộ tổ hợp kiếm trang. Không thể không nói, Tô Tần của cái vô cùng thâm hậu. Đương nhiên này cùng hấn thân phận của luyện được sư, có tất nhiên quan hệ.

Nói như vậy, linh khí không thông thường, chứ nói chi là một bộ tổ hợp linh khí. Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm chúc thượng phẩm linh khí, nói cách khác này bảy thanh kiếm cấp bậc đều là thượng phẩm linh khí.

Bảy cái thượng phẩm linh khí, liền như thế tùy tùy tiện tiện địa bị lấy ra, cái này Tô Tần quả nhiên giàu nứt đổ đổ vách!

Phải biết, mặc kệ là người tu đạo vẫn là tu võ giả, binh khí đều là tất yếu!

Tu giả có khác nhau, nhưng binh khí không có.

Bởi vì người tu đạo chiếm đại đa số, bởi vậy binh khí cấp bậc liền theo người tu đạo phân chia để tính, chia làm pháp khí, Bảo khí, linh khí, Tiên khí, Thần khí!

Ở Tiên khí hầu như không thể nhận ra thời đại, một cái thượng phẩm linh khí, là cỡ nào hiếm có! Cho tới Thần khí, đó là trong truyền thuyết mới có bảo bối.

Bảy thanh trường kiếm, toàn thân trắng bạc, chuôi kiếm cuối cùng có khắc bức tranh các vì sao, tạo hình cổ điển, nhưng hàn quang bắn ra bốn phía!

Tô Tần hừ lạnh một tiếng, bảy thanh trường kiếm hoành giống như là đã có sinh mệnh, vòng quanh người sau bay lượn, chính tề địa lơ lửng ở Tô Tần trên đỉnh đầu, một giây sau, bảy thanh trường kiếm bắn nhanh ra, nhắm thẳng vào Diệp Tiêu.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, Bách Bộ Xuyên Dương(bách phát bách trúng)!"

Diệp Tiêu nhìn cấp tốc bay tới bảy thanh phi kiếm, trong lòng không dám khinh thường. Đây không phải là Trúc Cơ kỳ cường giả phi kiếm, hơn nữa cũng không phải cấp bậc cực sai phi kiếm.

Diệp Tiêu coi như lại có tự tin, cũng không dám dùng thân thể của chính mình mạnh mẽ chống đỡ.

Thế nhưng, Diệp Tiêu cũng không phải không hề ứng đối phương pháp. Chân đạp Thần Hư bộ, linh hoạt mà di động thân thể của chính mình, bóng người như quỷ mỵ, tàn ảnh không ngừng, tuy rằng tình thế bất lợi, hiểm chi lại hiểm.

Tô Tần thấy người sau như vậy linh hoạt, trong lòng cũng không dám nữa bắt cần.

Người sau cái kia quỷ dị bộ pháp, thực tại chấn kinh rồi hần.

"Tiểu tử này, có chút môn đạo, nhưng cũng chỉ đến thể mà thôi!"

Tô Tần trong tay ẩn pháp lần lượt biến đổi, bảy thanh trường kiếm linh động như xà, thật chặt vây quanh Diệp Tiêu, không ngừng công kích.

Xem ra, Tô Tần là muốn mượn Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm, vây chết Diệp Tiêu, tiêu hao thực lực của hần.

Chỉ là, một giây sau, Tô Tần chấn kinh rồi.

"Uống!"

Một tiếng quát nhẹ, Diệp Tiêu hai chân đứng lại, khí thế cường hãn bỗng nhiên bạo phát, một luồng kinh sợ tâm linh thô bạo bao phủ bát phương, thoáng đánh vắng ra Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm, Diệp Tiêu bóng người nhân cơ hội rời đi Thất Tinh Trục Nguyệt vây quanh.

Đột nhiên bị biến cố, Tô Tần trong nháy mắt một hoảng hốt, Thất Tinh Trục Nguyệt mất thăng bằng, công kích tiết tấu hỗn loạn, suýt nữa rơi xuống ở địa, cũng vùn vụt là nháy mắt mà thôi.

"Con khí thế này ... loại này bá đạo ... ngươi là Thương Khung Phách Thể(Bá Thể)?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Chiến Tô Tần! (Trung)

Chương 19: Chiến Tô Tần! (Trung)

"Ngươi là Thương Khung Phách Thể(Bá Thể)?"

Tô Tần kinh ngạc không thôi, Thất Tinh Trục Nguyệt hết mức trở về, chuẩn bị dưới một đợt công kích toàn văn tự tiểu thuyết. Xin mời thu gom Kim Dung ba tiểu thuyết võng Mỹ Khắc văn học mỗi ngày đều là bận rộn càng chương mới tiết, khách quan nhớ tới thường đến nha.

Diệp Tiêu không hề trả lời, cười lạnh một tiếng, quanh thân màu tím Phách Khí (thô bạo) bốc lên.

Vào giờ phút này, hần quyết định đem không bảo lưu nữa.

"Tô Tần, ta nói rồi, hươu chết vào tay ai còn không cũng biết! Tuy rằng ngươi là Kết Đan kỳ cao thủ, nhưng lực công kích quá yếu, tốc độ quá yếu, ngươi có tư cách gì chém giết ta?"

Diệp Tiêu quát khê, bóng người trong nháy mắt mà động, Phách Khí (thô bạo) hộ thể hần, dĩ nhiên hóa thành hình người cối xay thịt.

Tô Tần mắt thấy Diệp Tiêu tấn công tới, tương tự quát lạnh một tiếng, "Hừ, tiểu tử thật can đảm! Liên để ngươi mở mang Kết Đan kỳ cao thủ lợi hại, thực sự là không biết trời cao đất rộng!"

Trong nháy mắt, Thất Tinh Trục Nguyệt lần thứ hai bay ra, bảy thanh trường kiếm sóng vai mà đi, lấp loé ác liệt hàn mang, đến thẳng Diệp Tiêu tử huyệt.

Phi kiếm tốc độ đương nhiên phải so với Diệp Tiêu tốc độ nhanh hơn không ít, nhưng Diệp Tiêu Thần Hư Bộ trùng ở linh hoạt nhanh nhẹn, xuất kỳ bất ý.

Nhưng Diệp Tiêu rõ ràng, Kết Đan kỳ cường giả, như Tô Tần như vậy Kết Đan cảnh trung kỳ cường giả, thao túng Thất Tinh Trục Nguyệt như vậy thượng phẩm linh khí, tiêu hao linh lực cũng chịu đựng áp lực không phải chuyện nhỏ toàn văn tự tiểu thuyết.

Chỉ cần tiêu hao thời gian, tiêu hao người sau tinh lực, tất nhiên sẽ thắng. Thế nhưng, Diệp Tiêu nhưng không muốn lựa chọn cẩn thận độ sức, cho dù hắn có năng lực này, có cái này cần phải!

Nhưng từ lâu dài đến xem, làm như thế, không thể nghỉ ngơi cho mình lưu lại khúc mắc, hoặc là nói là tâm ma.

Gặp phải cường địch, đã nghĩ đầu cơ trục lợi, không dám chính diện quyết đấu, có lần thứ nhất, sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba ..., một lần lại một lần, cứ thế mãi, Diệp Tiêu thực lực sẽ dừng lại không trước.

Huống hồ, Diệp Tiêu ngao khí tận trong xương tủy khí, trong xương kiệt ngạo, hắn cũng sẽ không nhận tưng!

Duy nhất chiến nhĩ!

Bảy thanh trường kiếm quay chung quanh Diệp Tiêu múa, bốn phương tám hướng, kiếm ánh đầy trời, không có một chút nào khe hở có thể cung Diệp Tiêu đào mạng.

Hơn nữa, Diệp Tiêu rõ ràng địa cảm giác được này một đợt công kích, Tô Tần không chế Thất Tinh Trục Nguyệt, áp lực so với đệ nhất rất nhiều, điều này nói rõ Tô Tần từ trong đáy lòng coi trọng nổi lên Diệp Tiêu.

Mà loại này coi trọng, vừa vặn nói rõ người sau hoảng sợ cùng với đối với thực lực mình không tự tin.

Một Kết Đan kỳ tu sĩ, đối mặt một võ đạo một cấp gia hỏa, dĩ nhiên cẩn thận như vậy cẩn thận. Này nếu như nói ra, e sợ đều không ai tin tưởng!

Kiểm ánh che ngợp bầu trời, lấy hai người làm trung tâm, phương viên trong vòng mười trượng cây cối bị hết mức bẻ gãy, chặt đứt, trong lúc nhất thời chấn động tới chìm vô số. Xin mời thu gom Kim Dung ba tiểu thuyết võng

Một ít nguyên bản ở phụ cận Du Nhiên(tự nhiên) tản bộ yêu thú, cảm nhận được nơi này mạnh mẽ khí tức, dồn dập chạy trốn, chạy trốn chết.

Kết Đan cảnh tu giả, ở toàn bộ Sở quốc, đó là Kim Tự Tháp đỉnh tồn tại.

Yêu thú thực lực tiến bộ phi thường chậm, tuy rằng cùng cấp bậc bên dưới, yêu thú muốn so với nhân loại ưu thế lớn, nhưng trí lực liền theo không kịp đẹp để tiểu thuyết.

Có điều, này cũng không ý nghĩa, Sở quốc cái này cấp ba tu chân quốc bên trong, không có so với Kết Đan cảnh cao thủ yêu thú lợi hại hơn tồn tại!

Những kia vượt qua Kết Đan kỳ yêu tu, cơ bản đều là tu luyện mấy trăm năm lão quái vật, bình thường không xuất thế. Muốn xuất thế, tất là phát sinh ghê gớm đại sự.

"Diệp Tiêu, chết đi! Thất Tinh Trục Nguyệt, bảy kiếm hợp nhất!"

Tô Tần quát to một tiếng, bảy thanh phi kiếm trong nháy mắt hợp lại làm một, thế tích không có một chút biến hoá nào, nhưng lấp loé hàn mang càng thêm chấn động tâm hồn.

Nhưng nếu nhìn kỹ lại, một thanh này cùng trước không khác nhiều trường kiếm bên trên, càng là hơi hiển hiện ra rất nhiều chỗ khác nhau to nhỏ chỗ hồng, nếu là không từ quan sát kỹ, vẫn đứng là phát hiện không được.

Diệp Tiêu ở vừa nảy đối kháng trong quá trình, trực tiếp lấy chống đỡ, bầu trời Phách Khí (thô bạo) gia trì, khiến cho Diệp Tiêu thân thể có thể so với thượng phẩm linh khí.

Phách Khí (thô bạo) chủ yếu đặc tính, chính là tính chất công kích mạnh, hơn nữa có thể gia trì đến chính mình sử dụng binh khí trên. Lúc này Diệp Tiêu, sử dụng tuy không phải thuộc về mình Phách Khí (thô bạo), nhưng này luyện hóa tự cửu thiên thần lôi bảy màu Phách Khí (thô bạo), cấp bậc đã đạt đến bảy đoạn trình độ.

Phách Khí (thô bạo) phân chín đoạn, mỗi tăng lên một đoạn, chính là tuyệt nhiên cảnh giới khác nhau.

Diệp Tiêu nhìn kéo tới trường kiếm, một tiếng cười gằn, thân thể không lùi mà tiến tới, hết thấy Phách Khí (thô bạo) hết mức tụ với tay phải, chỉ nháy mắt, Diệp Tiêu tay phải liền hóa thành màu tím, một con dữ tợn đầu rồng biến ảo mà ra, từ khí phân tán.

"Phách Thiên Quyền(bá thiên quyền)!"

Diệp Tiêu hét lớn, vung vẩy hữu quyền thẳng tắp địa đập về phía cái kia Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm

Như kim loại va chạm giống như âm thanh đột nhiên vang lên, Diệp Tiêu Phách Thiên Quyền(bá thiên quyền) hóa thành màu tím Long quyền, tám kia mở màu tím niện lớn đầu rồng, chặt chẽ cắn vào Thất Tinh Trục Nguyệt, cùng với giằng co không xong.

Tô Tần kinh hãi, hắn vạn lần không ngờ Diệp Tiêu lợi hại như vậy, cũng hoặc là nói, hắn căn bản liền không ý thức được Thương Khung Phách Thế(Bá Thế) lợi hại đẹp để tiểu thuyết.

"Phá cho ta!"

Diệp Tiêu quát to một tiếng, từ khí trường long rít lên một tiếng, bá đạo quyền kinh âm âm bạo phát, Thất Tinh Trục Nguyệt nhấn chìm ở Phách Thiên Quyền(bá thiên quyền) bên trong, như trong biển rộng phiêu bạt thuyền cô độc, bất cứ lúc nào cũng sẽ diệt.

Nhưng vào lúc này, thân là Kết Đan cảnh cao thủ Tô Tần, cho thấy hấn ẩn giấu thủ đoạn.

"Xèo!" một tiếng, một tiếng sư tử rít gào đột nhiên vang lên, một cái lông lánh chói quang đoàn đao bỗng nhiên từ Tô Tần chứa đồ trong vòng ngọc bay ra, thẳng hướng mục tiêu Diệp Tiêu.

Tô Tần biết hiện tại Diệp Tiêu, có tâm sự đều thả ở trước mắt đòn đánh này bên trên, không cách nào làm được phân tâm đối địch.

Tuy rằng hấn thao túng Thất Tinh Trục Nguyệt có chút lực bất tòng tâm, nhưng hấn có chính là khôi phục linh lực đan dược, ở vừa nãy trong khi giao chiến, Tô Tần đã ăn ba lần khôi phục linh lực đan dược.

Đương nhiên, điểm này, Diệp Tiêu không có chú ý tới, nhưng là, quan tâm Diệp Tiêu an nguy Linh nhi, có thể vô cùng tỉ mỉ mà quan tâm tranh đấu song phương.

Ngay ở Tô Tần không chế phi đao muốn đánh giết Diệp Tiêu thì, Linh nhi ra tay rồi.

Cũng Như Diệp tiêu lúc độ kiếp, Linh nhi đem phong thiên tháp triệu hoán mà ra, cũng ẩn giấu phong thiên tháp nền, mà Diệp Tiêu thân thể, ngay ở nền bên trên, ba tầng hoa sen đem Diệp Tiêu chăm chú vây quanh.

Đương nhiên, tất cả những thứ này, Tô Tần là không nhìn thấy!

Mà ngay ở phong thiên tháp bay lên một sát na, ngọn lửa kia đao theo sát mà tới, nhưng quý dị chính là, hỏa diễm đao còn không tới gần Diệp Tiêu thân thể, cây đao này liền như đụng tới cái gì trở ngại tự, bị bắn ra ngoài, hơn nữa vết đao bay khắp, trực tiếp đã biến thành rác rưởi.

Tô Tần con người mở lớn, khó có thể tin.

"Làm sao có khả năng? Đây thanh hỏa diễm đao, nhưng là luyện vào một con cấp hai Hóa Diễm sư tử yêu hạch a, cấp bậc đạt đến thượng phẩm Bảo Khí, dĩ nhiên trực tiếp bị đẩy lùi, hơn nữa bảo hống? Cái này Diệp Tiêu, rốt cuộc là ai?"

Hết thấy quá trình xem ra vô cùng chậm chạp, nhưng cũng có điều trong chớp mắt đẹp đẽ tiểu thuyết. Diệp Tiêu phản ứng lại thời gian, chỉ có thể trở mặt mà nhìn này thanh đao đánh lửa thẳng tắp địa hướng về chính mình bay tới.

May mà, ở ngàn cân treo sợi tóc, Linh nhi xuất thủ cứu giúp, nếu không, Diệp Tiêu không chết thì bị thương, tất nhiên sẽ không dễ chịu!

"Tô Tần, không nghĩ tới người dĩ nhiên đánh lên? Thực sự là vô liêm sỉ!" Diệp Tiêu hét lớn, Phách Khí (thô bạo) điên cuồng phun trào, màu tím đầu rồng đột nhiên bạo phát, đem cái kia Thất Tinh Trục Nguyệt miễn cưỡng địa đoạt lại.

"Xi xì!"

Một ngụm máu tươi từ Tô Tần trong miệng dâng lên mà ra, Diệp Tiêu bóng người đồng dạng rút lui vài bước, sắc mặt trắng bệch.

Sở dĩ tiêu hao nhiều thời gian như vậy, Diệp Tiêu chính là muốn cướp đi này Thất Tinh Trục Nguyệt, mà trước Phách Thiên Quyền(bá thiên quyền) biến ảo đầu rồng gắt gao cắn vào bảo kiếm, chính là cho Diệp Tiêu cung cấp cơ hội như vậy.

Sau khi sống lại Diệp Tiêu, lực lượng tinh thần chưa từng có mạnh mẽ, điểm này, nhưng là Tô Tần tuyệt đối không ngờ rằng!

"Làm sao có khả năng? Người làm sao có khả năng cướp đi ta Thất Tinh Trục Nguyệt, làm sao có khả năng?" Tô Tần lau đi khóe miệng máu tươi, vẻ mặt càng là có chút sợ hãi mà nhìn Diệp Tiêu.

"Khắc khắc khắc ... "

Tuy rằng đạt đến mục đích của chính mình, nhưng Diệp Tiêu chính mình cũng bị thương nặng, dù sao Kết Đan kỳ cao thủ, không phải chỉ dựa vào cá nhân thiên phú là có thể bù đắp. Trong này chênh lệch, hay là muốn dựa vào thời gian để tích lũy.

"Hừ, tiểu tử thú, cùng ta đấu, người vẫn là quá non!" Tô Tần khẽ mỉm cười, chứa đồ vòng ngọc hơi tia chớp, một viên màu tím đan dược sôi nổi trong tay, lập tức bị người sau nhanh chóng ăn vào.

Khẩn đón lấy, Diệp Tiêu kinh ngạc phát hiện, có điều hai tức thời gian, Tô Tần khí thể liền khôi phục như lúc ban đầu, hoàn toàn không nhìn ra trọng thương đáng về.

Diệp Tiêu bỗng nhiên tỉnh ngộ, sắc mặt trắng bệch nói: "Hừ, nguyên lai người là một luyện dược sư, hơn nữa, vẫn là một cấp bậc không thấp luyện dược sư, thực sự là thất sách đẹp đẽ tiểu thuyết!"

"Hừ, Diệp Tiêu, người cũng không cần cảm thấy tiếc nuối! Có thể chết trên tay ta, có thể làm cho ta nhiều lần dùng đan dược, người Diệp Tiêu vẫn là cái

thứ nhất!"

"Ha ha ... "

Diệp Tiêu cười gần vài tiếng, ánh mắt kiên định mà nhìn người sau: "Tô Tàn, ngươi ngày hôm nay hẳn phải chết!"

Tô Tàn đồng dạng cười gần, nhìn Diệp Tiêu hầu như đứng không vững đến thân thể, cười khẩy nói: "Chết đến nơi rồi còn nói khoác không biết ngượng, ta sẽ tác thành ngươi!"

Diệp Tiêu không để ý lắm, càng là chủ động công kích.

Thế nhưng, hẳn bây giờ chỉ là dựa vào hiềm hoi còn sót lại Phách Khí (thô bạo) triển khai Thần Hư Bộ.

Có điều, phong thiên tháp vẫn còn, Diệp Tiêu an toàn tuyệt đối có bảo đảm.

Tô Tàn không biết Diệp Tiêu có loại này phòng hộ, lượng lớn cấp bậc không thấp phi kiếm phi đao hết mức công kích mà đi, nhưng đều không chống đỡ được.

Tô Tàn càng đánh tâm càng hoảng, càng hoảng tâm càng loạn, càng là bay lên muốn chạy trốn lấy mạng ý nghĩ. Thế nhưng, Diệp Tiêu sẽ bỏ qua cho hắn sao?

Đương nhiên sẽ không!

Khuôn mặt trắng xám Diệp Tiêu, chân đạp Thần Hư Bộ, ở phong thiên tháp phòng ngự dưới, miễn cưỡng địa va chạm Tô Tàn, mỗi một lần va chạm kịch liệt, đều sẽ để Tô Tàn bị thương.

"Làm sao có khả năng? Thân thể của ngươi này làm sao vẫn như thế cường?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là muốn đâm chết Tô Tàn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chiến Tô Tàn! (Hạ)

Chương 20: Chiến Tô Tàn! (Hạ)

Xanh um tươi tốt trong rừng cây, hai bóng người ngời tới ta đi, kích đấu không ngớt.

Ở phong thiên tháp bảo vệ cho, Diệp Tiêu liều lĩnh địa công kích Tô Tàn, lấy hắn hiềm hoi còn sót lại Phách Khí (thô bạo), mà hắn nhất định phải mau chóng kết thúc chiến đấu.

Nhưng là, Tô Tàn thân thể đồng dạng linh hoạt, hơn nữa hắn không lựa chọn cùng Diệp Tiêu chính diện đối địch, mà là trực tiếp ngự kiếm phi hành đến không trung.

Đã như thế, Diệp Tiêu ưu thế trong khoảnh khắc biến mất.

Trước vì cho Diệp Tiêu to lớn nhất thương tổn, Tô Tàn mới lựa chọn tới gần Diệp Tiêu, mà bây giờ Thất Tinh Trục Nguyệt bị đoạt, Tô Tàn sẽ không dễ dàng tới gần Diệp Tiêu.

Như vậy lựa chọn, là cử chỉ sáng suốt, cũng hợp tình hợp lý, nhưng đối với Diệp Tiêu tới nói, thực sự không công bằng, hoàn toàn địa bắt nạt người a!

Tô Tàn ngự kiếm phi hành, cao cao tại thượng, không ngừng mà dùng tiên pháp công kích, ý thế hiếp người.

Diệp Tiêu bình thản ung dung, căn bản không Tô Tàn để ở trong mắt. Phong thiên Tháp Cơ toà ba tầng hoa sen, bảo hộ hắn, hắn không sợ Tô Tàn!

Chỉ là, không cách nào nắm giữ quyền chủ động, để Diệp Tiêu vô cùng phiền muộn, hơn nữa người sau nếu là muốn chạy, bất cứ lúc nào liền có thể rời đi.

Diệp Tiêu quan sát bên trong thân thể đan điền, luyện hóa mà đến màu tím Phách Khí (thô bạo) dĩ nhiên không nhiều. Hơn nữa trước sử dụng Phách Khí (thô bạo), đối với hiện tại Diệp Tiêu tới nói, còn có chút miễn cưỡng.

Cô đọng chân khí, chân khí ở ngoài hiện, đó là cấp hai tu võ giả mới có thể đạt đến giai đoạn. Mà hiện tại, có điều võ giả cấp một Diệp Tiêu mạnh mẽ Phách Khí (thô bạo) ở ngoài hiện, hơn nữa bầu trời Phách Khí (thô bạo) không giống võ giả bình thường chân khí dễ dàng khổng lồ. Bởi vậy, vừa này đại chiến, Diệp Tiêu thân thể có chút không chịu nổi.

Thế nhưng, bây giờ Tô Tần tìm tới cửa, Diệp Tiêu há có thể dễ dàng buông tha hắn? Nếu để cho Tô Tần rời đi luôn, như vậy sau đó phiền phức sẽ theo nhau mà tới.

"Hừ, ngươi không tới, ta liền đem ngươi đánh xuống!" Diệp Tiêu trong lòng một tiếng gầm nhẹ, nhìn về phía Tô Tần ánh mắt bùng nổ ra một loại điên cuồng.

Thất Tinh Trục Nguyệt hiển hiện trong tay, khôi phục trước bảy thanh độc lập trường kiếm, Diệp Tiêu song tay sờ xoang này bảy thanh kiếm, khí thế toàn thân leo lên đến cực hạn.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, các ngươi đồng ý bạn ta khoảng chừng : trái phải sao?" Diệp Tiêu lời nói rất nhẹ, nhưng cũng tràn ngập một loại chấp nhất.

Phàm là linh khí, dĩ nhiên có chính mình linh tính cùng với ý thức, Diệp Tiêu biết được cái bên trong huyền bí. Nhưng, đây là hắn Diệp Tiêu cùng linh khí thành lập nhận thức chung phương pháp.

Linh khí, đặc biệt là thượng phẩm linh khí, linh tính dĩ nhiên mười phần, bao nhiêu có thể hiểu rõ một chút Diệp Tiêu ngôn ngữ.

Chỉ là, chúng nó có vẻ rất bất an, bởi vì Tô Tần khí tức khiến cho chúng nó thân kiếm run rẩy không ngớt. Hơn nữa Diệp Tiêu Phách Khí (thô bạo), Thất Tinh Trục Nguyệt chiến động không ngừng.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, các ngươi ở chỗ này của ta rất an toàn! Hơn nữa, ta sẽ không mạnh mẽ nhỏ máu nhận chủ! Linh khí cũng có chính mình tôn nghiêm, các ngươi có quyền cho mình chọn chủ nhân. Hiện tại, các ngươi đồng ý tùy tùng ta, nhận ta làm chủ sao?" Diệp Tiêu nhìn như lâm bầm lâu bầu, nhưng trong lòng hắn rõ ràng, này bảy thanh kiếm có thể nghe hiểu ý của hắn.

Bảy thanh kiếm thân kiếm thoáng bình phục, đột nhiên Nhất Phi Trùng Thiên, sóng vai phi hành, thoáng qua liền biến mất không còn tăm tích.

Diệp Tiêu tùy ý rời đi, không có cảm thấy một tia tiếc nuối. Mà trên thực tế, chính như hắn dự liệu như thế, này Thất Tinh Trục Nguyệt, quả nhiên có chính mình ý thức.

Tô Tần nhìn Thất Tinh Trục Nguyệt khí Diệp Tiêu mà đi, không khỏi mà cười khẩy nói: "Ha ha, thực sự là buồn cười, liền một cái linh khí đều thu thập không được, còn để cho chạy, thực sự là mất mặt a!"

"Ha ha, Tô Tần, ngươi da mặt thật là dày a! Thất Tinh Trục Nguyệt nhưng là ta từ trong tay ngươi đoạt tới, ngươi đều cao tuổi rồi, hơn nữa còn là Kết Đan kỳ cao thủ, bắt nạt ta cái này võ giả cấp một, ngươi cảm thấy chơi vui sao?"

Bị Diệp Tiêu nói đến chỗ đau, Tô Tần đột nhiên mặt đen, đang muốn triển khai phép thuật công kích Diệp Tiêu, đột nhiên bản năng cảm giác được nguy hiểm, cảm ứng bên dưới, càng là cái kia Thất Tinh Trục Nguyệt đi mà quay lại, bay thẳng đến chính mình công lại đây.

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn một mối ứng phó Thất Tinh Trục Nguyệt Tô Tần, nhẹ giọng nói rằng: "Mạnh mẽ địa nhỏ máu nhận chủ, chỉ sẽ đưa đến tác dụng ngược lại! Thế nhân luôn cho là mình cao cao tại thượng, không biết, vạn vật có linh! Mà một có linh tính, có ý thức tồn tại, đầu tiên cần chính là một có thể tán đồng hắn người! Thất Tinh Trục Nguyệt, ta Diệp Tiêu sẽ không mạnh mẽ giữ lấy ngươi, đó là đối với ngươi sỉ nhục!"

Giữa không trung, Tô Tần đáp kiếm đối kháng Thất Tinh Trục Nguyệt, ngàn cân treo sợi tóc, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, sự tình dĩ nhiên sẽ phát triển đến nước này.

Thế nhưng, Thất Tinh Trục Nguyệt dù sao chỉ là linh khí, hơn nữa hiện tại vẫn còn vô chủ trạng thái, cứ việc bản thân có thể rút lấy thiên địa linh lực cung chính mình cần thiết, nhưng dù sao linh lực có hạn.

Tô Tần nhìn liên tục bại lui Thất Tinh Trục Nguyệt, trên mặt không nhịn được lộ ra vui mừng nụ cười.

"Ha ha, này Thất Tinh Trục Nguyệt, ta vẫn là nhận lấy đi!"

Giữa lúc Tô Tần gia tăng đối với Thất Tinh Trục Nguyệt thế tiến công thời điểm, trong giây lát cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm trong nháy mắt nhiều loạn tâm thần của hắn, càng để hắn sản sinh muốn muốn trốn khỏi nơi này kích động.

Nhưng Thất Tinh Trục Nguyệt vẫn chưa từ bỏ triển đấu Tô Tần, hơn nữa mỗi một chiêu đều hung ác cực kỳ, muốn đánh giết Tô Tần, tựa hồ cùng người sau có thâm cừu đại hận.

Đột nhiên, phía chân trời tối sầm lại, Tô Tần hốt hoảng xem hướng thiên không, một to lớn dấu tay hướng về hắn phủ xuống.

To lớn dấu tay như bao trùm toàn bộ bầu trời, mang theo cực kỳ mãnh liệt khí thế bao phủ mà xuống. Tô Tần cảm thụ khí thế mạnh mẽ, trong đầu thoáng

hiện cái ý niệm đầu tiên chính là rút đi.

Thế nhưng, Thất Tinh Trục Nguyệt có thể nào bỏ mặc rời đi?

Ta lớn đầu tay, nhanh chóng bao phủ tới, bỗng nhiên địa đánh vào Tô Tần trên thân hình, người sau thẳng tắp địa bị nhấn ở trên mặt đất, một chương án chấn động đại địa, có thể thấy rõ ràng.

"Đại hoàng tử thiên thủ!"

Diệp Tiêu trong miệng quát khẽ một tiếng, nhìn mình kiệt tác, tựa hồ rất hài lòng!

Đại hoàng tử thiên thủ, Diệp Tiêu độc môn bí tịch, chính là mình kiếp trước sáng chế, uy lực vô cùng.

"Khắc khắc khắc …… "

Diệp Tiêu một tiếng ho nhẹ, chậm rãi đi tới chương án một bên, đi tới Tô Tần bên người, nhìn người sau như một bãi bùn nhão giống như nằm nhoài trong đất, quần áo tăn nát, vô cùng chật vật đáng vẽ, hẳn không có cảm thấy hài lòng, chỉ cảm thấy áp lực.

"Tô Tần, ta nói rồi, ngươi giết không được ta! Hiện tại, ta nói được là làm được!"

"Phốc phốc phốc!"

Tô Tần liên tiếp ho ra đầy máu, khó khăn ngẩng đầu lên, khó có thể tin mà nhìn Diệp Tiêu, há mồm thờ dốc địa nói rằng: "Đại hoàng tử thiên thủ, ngươi là duy ta thánh quân người nào? Ngươi làm sao sẽ sử dụng cái này tuyệt kỹ?"

Diệp Tiêu cau mày, "Duy ta thánh quân là ai? Nay đại hoàng tử thiên thủ là ta sáng chế, ngươi là ta cái thứ nhất thấy được tuyệt kỹ này người, những người khác kiên quyết không thể sẽ dùng!"

"Hừ, Diệp Tiêu, mà Diệp trung tâm thành trên quảng trường cái kia điêu khắc chính là duy ta thánh quân đại nhân pho tượng!"

Diệp Tiêu bản năng cảm thấy được cái gì không đúng, nhưng lại không nói ra được xảy ra vấn đề ở đâu.

Đột nhiên, Tô Tần nổi lên, trong tay bắn nhanh ra một đạo màu vàng phù trận, hét lớn một tiếng: "Lôi chi tay phải!"

Màu vàng phù trận hóa thành Lôi Đình tay phải, ánh bạc lấp loé, đến thẳng Diệp Tiêu.

Bởi vì khoảng cách khá gần, lại thêm chi Diệp Tiêu thân thể bị thương, muốn né tránh đã là không thể. Mà chẳng biết lúc nào, Linh nhi triệt hồi phong thiên tháp.

Ngay ở thế ngàn cân treo sợi tóc, Thất Tinh Trục Nguyệt trong nháy mắt chạy tới.

Bảy thanh trường kiếm đem Diệp Tiêu bao quanh vây nhốt, hình thành đặc biệt kiếm khí trảng, bảo hộ được Diệp Tiêu.

Linh nhi cảm ứng được Diệp Tiêu nguy hiểm, vội vàng hiện thân, thấy người sau vô sự, nàng cũng yên lòng.

Vừa nãy sờ đi bỏ chạy phong thiên tháp, thực sự là nàng lực bất tòng tâm! Thao túng phong thiên tháp, tiêu hao linh lực vô cùng to lớn.

Nhưng ai từng muốn, liền như thế ngăn ngại trống rỗng, Diệp Tiêu sẽ gặp phải nguy hiểm như vậy.

Nếu không là Thất Tinh Trục Nguyệt bảo vệ, Diệp Tiêu kết cục coi là thật khó có thể dự liệu.

Chờ bụi trần tản đi, tất cả khôi phục lại yên lặng, Diệp Tiêu bình yên vô sự địa đứng Tô Tần bên người, lạnh lùng nhìn về người sau, sát cơ không yếm.

"Tô Tần, ta biết giết ngươi, ta sẽ có rất phiền toái lớn, thế nhưng ta không được không làm như vậy!" Diệp Tiêu lãnh đạm nhìn Tô Tần, như nhìn một kẻ đã chết.

"Chủ nhân, ngươi vẫn chưa thể giết hẳn, ta là nói, không thể chỉ đơn giản như vậy địa giết hẳn!" Linh nhi đột nhiên lên tiếng nói, Diệp Tiêu thân thể hơi ngưng lại, nhìn một chút Linh nhi.

"Chủ nhân, người này là Kết Đan cảnh cao thủ, đan trong biển kết thành bản mệnh Kim Đan. Nếu là đem kim đan này cấy ghép đến chủ nhân trong cơ thể, kết quả sẽ là thế nào đây?"

Diệp Tiêu cau mày, "Linh nhi, ngươi muốn nói cái gì?"

"Không biết chủ nhân có hay không chú ý đạo, phong thiên tháp vẫn chìm nổi ở người trong đan điền, hơn nữa, ở người còn không Giác Tinh Bá thể thời điểm, phong thiên tháp cũng đã xuất hiện ở người trong đan điền, vì lẽ đó, ta lớn mật suy đoán, hay là phong thiên tháp có thể giải quyết chủ nhân đạo vũ song tu vấn đề!"

Diệp Tiêu vừa nghe, trong nháy mắt liền không bình tĩnh!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chưa từng có ai!

Linh nhi nhắc nhở Diệp Tiêu, như đẩy ra che đậy hai mắt mây mù giống như vậy, thức tỉnh Diệp Tiêu.

"Xác thực như vậy, trước luyện hóa thần lõi bảy màu, phong thiên tháp chìm nổi ở bầu trời Phách Khí (thô bạo) bên trong, nhưng ta nhưng quên Bá thể Giác Tỉnh tình huống trước! Linh nhi nếu không là đề cập, ta chỉ sợ sẽ không nhớ tới!"

"Chủ nhân, ta có biện pháp có thể lấy ra người này Kim Đan, thế nhưng, sau khi phương pháp, ta nhưng không có!" Linh nhi có chút bất đắc dĩ, nhìn Diệp Tiêu vẻ mặt có chút thương mà không giúp được gì.

Diệp Tiêu cau mày, nhìn một chút nằm trên đất Tô Tần, trước công kích, cũng đem hấn cho thương không nhẹ. Lúc này Tô Tần, gặp tù thiên thủ đánh mạnh cùng với chính mình Lôi Đình công kích, thân thể bị thương nghiêm trọng, tạm thời không cách nào hành động.

Tô Tần nhìn không nhúc nhích Diệp Tiêu, trong lòng mừng thầm, vội vàng móc ra linh dược ăn vào. Nhưng lần này, lại bị Diệp Tiêu ngăn cản, cũng cướp đi đan dược.

"Hừ, ba văn huyền linh đan! Không nghĩ tới ngươi chế thuốc thủy phẩm dĩ nhiên đạt đến tam phẩm luyện dược sư trình độ, thực sự là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong a!"

Diệp Tiêu đó là thực tại kinh ngạc không thôi, hấn thật sự không nghĩ tới cái này Tô Tần càng là một tam phẩm luyện dược sư. Đây ba văn huyền linh đan, mỗi tăng cường một văn, độ khó đều lớn vô cùng.

Hơn nữa luyện thành ba văn, cũng không phải muốn luyện thành liền luyện thành.

Tô Tần mặc dù là tam phẩm luyện dược sư, nhưng đây ba văn huyền linh đan, cũng là khó có thể luyện chế! Có điều, một văn hai văn, Tô Tần đúng là có không ít.

Tô Tần nhìn bị đoạt huyền linh đan, vô cùng biệt khuất nhìn Diệp Tiêu, "Tiểu tử thú, ngươi nếu như giết ta, toàn bộ Diệp thành đều sẽ vì ngươi chôn cùng! Ta Tô gia ở Sở quốc thế lực, ngươi căn bản là không có cách tương tượng!" Tô Tần uy hiếp nói, không đem Diệp Tiêu để ở trong mắt.

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, "Ta không giết ngươi, ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao? Ngươi này lão cẩu, lẽ nào đầu óc hỏng rồi sao? Chúng ta đã là không chết không thôi cục diện, ta sẽ đối với ngươi hạ thủ lưu tình sao?"

"Ngươi ngươi dám giết ta, ngươi chung quy khó thoát khỏi cái chết!" Tô Tần giận dữ, giận dữ hét.

Hấn làm sao cũng không nghĩ tới chính mình sẽ có ngày hôm nay?

Đại hoang tù thiên thủ, xác thực là hấn không có dự liệu được! Mà chính là đòn đánh này, để hấn khó có thể vươn mình, hơn nữa bị thương nặng.

"Tô Tần, chúng ta đã là tử địch, nói cái gì đều đã vô dụng! Ngày hôm nay, hay dùng ngươi Kim Đan đến thành tựu ta đi!"

"Kim Đan? Ngươi muốn ta Kim Đan làm cái gì?" Tô Tần kinh hãi, nghe được Diệp Tiêu lời nói, trong lòng hấn vô cùng bất an.

Diệp Tiêu cười lạnh một tiếng, trầm mặc không nói.

Đột nhiên, Tô Tần thân thể không tự chủ được địa bay lên, mà Tô Tần nhưng hoảng sợ phát hiện, Diệp Tiêu càng không có một chút nào động tác.

"Diệp Tiêu, ngươi đang giờ trò quỷ gì?"

"Không có gì, đem ngươi Kim Đan lấy ra!"

Vừa dứt lời, Tô Tần liền vẻ mặt thống khổ kêu to lên, khuôn mặt vặn vẹo, khó có thể nhìn thẳng, không còn nữa trước cường giả tư thái.

Thợ săn cùng con mồi nhân vật trao đổi, có lúc chính là như vậy hí kịch tính!

Tô Tần thân thể Lăng Không, đối mặt Diệp Tiêu, vô hình trung lại như có một con trong suốt bàn tay lớn tồn tại giống như vậy, một viên lập loè ánh sáng Kim Đan từ từ từ Tô Tần đan hải nơi bốc lên, tỏa ra một loại uy nghiêm khí thế.

Mà chậm rãi bị hút ra Kim Đan Tô Tần, chỉ có thể trợ mắt mà nhìn chính mình Kim Đan từ từ từ trong thân thể của mình rời đi, mà hắn cũng biết mất đi Kim Đan kết quả là cái gì.

Thời khắc này, hắc sắc mặt như đất, lòng như tro nguội!

"Không …… "

Tô Tần thống khổ rống to, nhưng căn bản không làm nên chuyện gì!

Diệp Tiêu không phải người ngu xuẩn, nếu đã thành tử địch, như vậy đối với kẻ địch thương hại, chính là tàn nhẫn đối với mình!

Diệp Tiêu tin tưởng, ngày hôm nay như hắn bị bắt, chờ đợi hắn tất nhiên là sống không bằng chết kết cục.

Không cần thiết chốc lát, Tô Tần Kim Đan liền bị Linh nhi tróc ra đi ra. Chỉ là, thẳng đến lúc này giờ khắc này, Tô Tần còn không biết chính mình là bị ai hút ra Kim Đan.

Kim Đan ở Linh nhi điều khiển dưới, bay đến Diệp Tiêu trong tay, có thể Diệp Tiêu cũng không biết đón lấy phải làm gì.

"Đã như vậy, tất cả liền giao cho ngươi đi! Phong thiên tháp, nếu ngươi nhận ta làm chủ, như vậy liền đưa ra ngươi nhắc nhở đi!" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm, không chút do dự mà đem Kim Đan giao cho Linh nhi.

"Linh nhi, trực tiếp đem kim đan này để vào ta đan điền, tiếp đó, đem tất cả giao cho phong thiên tháp đi! Nếu phong thiên tháp để ta tu luyện Trường Sinh quyết, đều sẽ cho ta một điểm nhắc nhở!"

Linh nhi gật đầu, nghe cái này không phải biện pháp biện pháp, không thể làm gì khác hơn là nghe theo.

Quang ảnh lấp loé, Linh nhi biến mất không còn tăm tích, khăn đón lấy, Diệp Tiêu liền phát hiện mình trong đan điền, phong thiên tháp đỉnh nơi, một viên chói mắt Kim Đan ánh sáng bắn ra bốn phía, như tháp sáng ở phong thiên tháp chỗ cao nhất ngọn đèn sáng.

Màu vàng trong đan điền, không còn nữa trước màu tím lượn lờ, mịn mờ thần dị, cũng như là sa mạc khô khốc, phong thiên tháp đứng vững trong đó, như trấn thủ này màu vàng đan điền thủ hộ như thần.

Mà lúc này, bỗng nhiên xuất hiện Kim Đan, vì là này khô cạn thế giới mang đến hơi khác nhau.

Diệp Tiêu màu vàng đan điền vừa mở ra, thậm chí không có hình thành chính mình bầu trời Phách Khí (thô bạo), bởi vậy có vẻ không hề sinh cơ. Phong thiên tháp càng là chỉ có nền là thực thể, những bộ vị khác bóng mờ một mảnh.

Diệp Tiêu lẳng lặng ngồi xếp bằng, Linh nhi trước sau như một địa đàm nổi lên hộ pháp trách nhiệm. Còn Tô Tần, bởi vì bị tróc ra Kim Đan, bây giờ đã là phế nhân một. Lại thêm thân thể bị thương, muốn chạy trốn đã là không thể.

Lúc này, nhìn Diệp Tiêu đem chính mình Kim Đan biến thành của mình, trong lòng cáu giận sau khi, càng là kinh ngạc cực kỳ.

"Cái này Diệp Tiêu, đến tột cùng là lai lịch ra sao? Hắn cùng duy ta thánh quân đến tột cùng là quan hệ gì? Thu bạch, gia gia có lỗi với ngươi, không thể báo thù cho ngươi! Có điều ngươi yên tâm, bằng vào ta Tô gia thực lực, nếu muốn giết một nho nhỏ Diệp Tiêu, tất nhiên là không phí sức, hanh …… "

Tô Tần ánh mắt oán độc kia nhìn tĩnh tọa Diệp Tiêu, trong đầu tưởng tượng Diệp Tiêu rơi vào trong tay mình tình hình, mất đi Kim Đan hắn, dung nhan già nua cực kỳ, như tàn chức giống như vậy, bất cứ lúc nào cũng sẽ tắt ngọn lửa sinh mệnh.

Mà lúc này Diệp Tiêu, màu vàng trong đan điền, đột nhiên xảy ra dị biến.

Nguyên bản bất động bất động phong thiên tháp, giờ khắc này đột nhiên kịch liệt xoay tròn lên, tuy rằng chỉ là bóng mờ, nhưng cũng đem Diệp Tiêu màu vàng đan điền khuấy lên đến rung động không ngừng, tựa hồ muốn tan vỡ.

Cái kia như tháp sáng ở phong thiên đỉnh tháp Kim Đan, đột nhiên đỏ nát, mạnh mẽ linh lực dòng lũ chung quanh tiêu tán.

Nhưng kịch liệt xoay tròn phong thiên tháp, sản sinh to lớn sức hút, đem hết thảy tiêu tán khí lưu màu vàng óng tụ hợp lại một nơi, theo chính mình xoay tròn mà xoay tròn.

Trong lúc nhất thời, Diệp Tiêu màu vàng đan điền như quát nổi lên bão táp linh lực, một vòng xoáy khổng lồ xuất hiện ở phong thiên tháp đỉnh chớp, kịch liệt xoay tròn.

Diệp Tiêu nỗ lực bình tĩnh chính mình màu vàng đan điền, phong thiên tháp cự biến động lớn, chính đang dao động hắn đan điền căn cơ, hơi bất cẩn một chút, chính mình đan điền thì sẽ vỡ vụn ra đi.

Mà hần biết, đây là phong thiên tháp đang trợ giúp tự mình mở ra đan hải, đặc thù đan hải.

Diệp Tiêu dần dần rõ ràng phong thiên tháp dụng ý, nếu Thương Khung Phách Thê (Bá Thê) đan điền chiếm cứ nguyên bản đan hải vị trí, như vậy lấy phong thiên tháp vì là giới hạn, hoặc là nói phân cách, ở này màu vàng đan điền bên trong mở ra tương tự đan hải tồn tại!

Nhưng, điều này cần một điều kiện tiên quyết.

Diệp Tiêu đan hải là không có cách nào mở ra, như vậy chỉ có thể sáng tạo một tương tự đan hải chứa đựng vật, không nghi ngờ chút nào, Kết Đan cảnh cường giả Kim Đan, không thể nghi ngờ là tốt nhất vật dẫn.

Màu vàng đan điền đứng bên bờ vực tan vỡ, Diệp Tiêu ra sức chống đỡ. Khoảng chừng nửa nén hương quang cảnh, hần có thể cảm giác được cái kia vòng xoáy bắt đầu chậm rãi ổn định lại.

Mà vòng xoáy một khi ổn định lại, thì lại báo trước Diệp Tiêu có thể chứa đựng người tu đạo thiên địa linh lực lọ chứa, đã như thế, Diệp Tiêu liền có thể đạo vũ song tu, bước lên một cái chưa từng có ai, sau này không còn ai con đường tu luyện.

Mà lúc này, sắc trời chậm rãi đen kịt lại, Tô Tần giống như chó chết nằm trên mặt đất, còn sót lại nửa cái khí.

Nhưng từ Diệp Tiêu trên người bộc phát ra uy thế, không thua kém một chút nào một Kết Đan cảnh cường giả, bởi vậy, lấy Diệp Tiêu làm trung tâm trong phạm vi trăm dặm, hình thành một khu vực chân không, bất luận người nào hoặc là yêu thú cũng không dám tới gần.

Thời gian từng giây từng phút di chuyển, mà Diệp thành đồng dạng hóng.

Tô Tinh Hà biết được Tô gia đến rồi một Kết Đan cảnh cao thủ chặn đánh giết Diệp Tiêu, trong lòng mừng thầm.

Hần rục rà rục rịch dục vọng cuối cùng khó có thể ức chế, càng điều động người của mình mã, quy mô lớn xâm chiếm Diệp gia ở Diệp thành thế lực.

Người hai phe mã vì cướp giật địa bàn cùng Diệp thành quyền khống chế, triệt để không nề mặt mũi!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Cướp đoạt chiến lợi phẩm!

Chương 22: Cướp đoạt chiến lợi phẩm!

Tô Tinh Hà noi theo Tô Tần đến, ngột ngạt ở trong lòng nhiều năm dục vọng kịch liệt bắt đầu bành trướng. Hơn nữa mất con mối thù, gia tộc phá hoại nỗi đau, hần quyết định hung hãn ra tay, cướp giật tính toán nhiều năm mục tiêu.

Chỉ là, hần phỏng chừng sai rồi, hần bất luận làm sao cũng không nghĩ đến Tô Tần không thể đem Diệp Tiêu giết chết, phản mà bị bắt, bị người sau đánh thành một kẻ tàn phế.

Đồng dạng, Tô Tinh Hà cũng đánh giá thấp Diệp Thiên Nam thực lực cùng quyết tâm, càng không nghĩ tới Đường gia vào lúc này hoành chen vào.

Theo : đề Đường Đường tới nói, Diệp gia cùng Đường gia đời đời giao hảo, một phương gặp nạn, một phương khác nhất định gấp rút tiếp viện.

Mây đen gió lớn giết người dạ.

Đem qua tồn thất một toà phủ trạch Tô Tinh Hà, thiên hướng về hần ở Diệp thành khác một chỗ bất động sản, tương tự khá là xa hoa, này chính là nguyên bản ngày sau làm Tô Mạch Thành gia thì sử dụng, nhưng bây giờ nhưng chưa dùng tới.

Trong hậu viện, đèn đuốc sáng choang, mấy trăm người chỉnh tề địa đứng thẳng, Tô Tinh Hà đứng ngay phía trước, nhìn thủ hạ của chính mình, oán giận địa nói rằng: "Các huynh đệ, Diệp gia khinh người quá đáng, giết con trai của ta, hủy quê hương của ta, mối thù này, chúng ta nhất định phải báo!"

"Báo thù! Báo thù!"

Tô gia nam nhi cũng không phải sợ sự chủ, hần Tô Tinh Hà càng không phải hạng dễ nhần. Nếu không, này Diệp thành đệ nhất tài phiệt tên tuổi cũng sẽ

không rơi vào hấn Tô Tinh Hà trên tay!

"Ngày hôm nay, là ta Tô gia quật khởi tháng ngày, Tô gia các huynh đệ, theo ta đồng thời công hãm Diệp thành, trở thành Diệp thành hoàn toàn xứng đáng bá chủ đi!" Tô Tinh Hà lớn tiếng hô to, cổ vũ thù hạp tinh thần. Nếu bước ra bước đi này, cũng chỉ có thể một con đường đi tới hắc.

Ở hấn nghĩ đến, Tô Tần giết Diệp Tiêu, Diệp gia đối với hấn dĩ nhiên không tạo thành được uy hiếp. Nhưng hấn tựa hồ không có chú ý tới một điểm, vậy thì là một ngày quá khứ, Tô Tần dĩ nhiên không có một chút nào tin tức truyền đến.

"Điều động!"

Tô Tinh Hà ra lệnh một tiếng, mấy trăm tay chân trong nháy mắt điều động, hướng về Diệp gia đi vào. Tô Tinh Hà vốn định từng bước một từng bước xâm chiếm Diệp gia thế lực, nhưng bây giờ Tô Tần xuất hiện, để hấn quyết định nhất lao vĩnh dật, trực tiếp diệt Diệp gia.

Nhưng một thiên đại biến cố hấn không thể nào dự liệu, cũng không thể nào đoán trước.

Cách xa ở bên ngoài ngàn dặm mệnh mông tung lâm, Diệp Tiêu thân thể ngồi chắc hư không, quần áo trên người tận nát, như cẩn thận cảm ứng bên dưới, có thể cảm giác được một loại cuồng bạo, hầu như có chút không có thể khống chế sức mạnh vờn quanh Diệp Tiêu.

Linh nhi lo âu nhìn Diệp Tiêu, nhưng trong ánh mắt nhưng toát ra một tia thống khổ biểu hiện.

"Chủ nhân, người sẽ không sao, nhất định sẽ không sao!"

Mà lúc này, Diệp Tiêu màu vàng bên trong đan điền, phong thiên tháp dần dần ngừng xoay tròn lại, mà đỉnh tháp chỗ vòng xoáy màu vàng óng cũng dần dần mà chậm rãi vận chuyển, không lại giống như trước như vậy kịch liệt cuồng bạo, ổn định địa vòng quanh phong thiên tháp chuyển động lên.

Diệp Tiêu quan sát bên trong thân thể, tâm thần cảm ứng bên dưới, cái kia xoay tròn vòng xoáy màu vàng óng bên trong, trung gian có một Vô Danh chi nhãn, tương tự với bảo tấp chi nhãn, vô cùng thần dị.

Dần dần, phong thiên tháp triệt để ngừng lại chuyển động, trên đỉnh vòng xoáy màu vàng óng ổn định địa chuyển động, tất cả dần dần khôi phục yên tĩnh.

Đến đây, Diệp Tiêu không hề sinh cơ màu vàng trong đan điền, ngoại trừ phong thiên tháp ở ngoài, có thêm một chỗ ổn định xoay tròn vòng xoáy màu vàng óng, nếu để cho tu khác võ giả nhìn thấy Diệp Tiêu đan điền, e sợ trái tim nhỏ đều sẽ đột nhiên đình đi!

Này vẫn là người sao?

Đột nhiên, nguyên vốn đã yên tĩnh lại vòng xoáy màu vàng óng, đột nhiên cấp tốc xoay tròn lên, nhưng cũng không giống trước như vậy không ổn định, chỉ là xoay tròn tốc độ tăng nhanh mà thôi.

Mà cùng lúc đó, lấy Diệp Tiêu làm trung tâm phương viên trăm dặm bên trong cây cối kịch liệt đung đưa, toàn bộ tung lâm không tên địa quất nổi lên Cự Phong, mà Diệp Tiêu chính ở vào bảo tấp trung tâm.

Mà nhưng vào lúc này, dị tượng chợt hiện.

Đạo đạo như cánh tay giống như tráng kiện thực chất hóa thiên địa linh lực, hết mức hội tụ đến Diệp Tiêu màu vàng trong đan điền, nói chuẩn xác là bị hút vào đến phong thiên đỉnh tháp cái kia xoay tròn cấp tốc vòng xoáy màu vàng óng bên trong.

Lượng lớn thiên địa linh lực bị hấp dẫn tiến vào vòng xoáy màu vàng óng, truyền vào bảo tấp chi nhãn bên trong, mà bảo tấp chi nhãn ai đến cũng không cự tuyệt, còn giống như cái động không đáy nhanh chóng hấp thu thiên địa linh lực, tốc độ kia khác nào kinh thôn.

Mà theo Diệp Tiêu như vậy cướp đoạt tự cướp đoạt thiên địa linh lực, rốt cục đã kinh động Diệp thành cao thủ, trong đó đặc biệt Thương Lan học viện nắm cảm nhất.

"Vân Sơn, chớ mạnh động! Cái kia Tô Tần tên gọi, người có chỗ không biết! Ở Sở quốc đế đô, Tô Tần tên gọi có thể nói là cực kỳ vang dội! Hơn nữa, hấn vẫn là một tên luyện dược sư, sức hiệu triệu cực cường! Nếu chúng ta đắc tội rồi Tô Tần, đối với Thương Lan học viện khá là bất lợi!" Thương Lan học viện nơi sâu xa, mấy cái râu tóc trắng nõn người tu đạo lẳng lặng ngồi xếp bằng, lúc này lại đột nhiên mở mắt ra.

"Bạch trưởng lão, lẽ nào liền như vậy bỏ mặc không quan tâm sao?" Vân Sơn có chút lo lắng, dù sao Diệp Tiêu là Thương Lan học viện học sinh!

Bạch dịch lắc đầu, thờ dài một tiếng: "Cái này Diệp Tiêu thực tại không đơn giản, dĩ nhiên có thể ngoan cường chống lại đến hiện tại! Chỉ là, Tô gia thế lực quá mạnh mẽ! Vân Sơn trưởng lão, người có chỗ không biết! Chúng ta biết rõ Tô gia, ở bên ngoài tuy là một tu luyện thế gia, nhưng trên thực tế, Tô gia dòng chính, nhưng là Sở quốc hoàng tộc! Chúng ta Thương Lan học viện, tuy rằng ở Sở quốc có uy vọng. Thế nhưng, Tô gia càng có trẻ tuổi tuấn kiệt bái vào mờ ảo huyền phủ, thực lực khó có thể tương tượng!"

Vân Sơn nghe xong, thật sâu thờ dài, cuối cùng không nói nữa.

Thiên địa linh lực cự chấn động mạnh không có kéo dài quá lâu, ước chừng nửa nén hương thời gian, bảo tấp linh lực liền triệt để tiêu tan.

Có điều, phương viên ngàn dặm bên trong thiên địa linh lực bị lấy ra hết sạch, xem như là đến rồi một lần cướp đoạt.

Mà trái lại Diệp Tiêu, vòng xoáy màu vàng óng khôi phục trước vận chuyển bình thường, bao táp chỉ nhân mở rộng không ít, hơn nữa so với trước kiên cố rất nhiều.

Diệp Tiêu quan sát bên trong thân thể, kinh ngạc nhìn hoàn toàn biến dạng đan điền, trong lúc nhất thời không tìm được bất kỳ từ ngữ để diễn tả tâm tình của chính mình.

"Phong thiên tháp, đây chính là nguoi cho ta nhắc nhở sao?" Diệp Tiêu cười khổ một tiếng, thân thể chậm rãi tằm tích, cảm thụ thân thể mình biến hóa, vui mừng khôn nguôi.

"Vết thương trên người tất cả đều được rồi, hơn nữa tổ chất thân thể so với trước mạnh rất nhiều!" Diệp Tiêu tự nói, thân thể mạnh mẽ là tội làm người cảm giác thoải mái.

Linh nhi nhìn Diệp Tiêu bình an vô sự, khẽ mỉm cười, bóng người lóe lên liền tiến vào phong thiên trong tháp.

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, mãi đến tận hiện tại, hắn đều không có làm thanh Linh nhi đến cùng là lấy loại nào sinh mệnh hình thức tồn tại, đều là như vậy tới vô ảnh đi vô tung.

"Tiểu tử thú, nguoi dùng ta Kim Đan đã làm gì?" Sóng dờ chết dờ Tô Tần nhìn Diệp Tiêu khác nào biến thành người khác tự, hoảng sợ nói rằng.

Diệp Tiêu trầm mặc không nói, nhìn Tô Tần, biểu hiện lãnh đạm, đi thẳng tới Tô Tần trước người.

"Tô Tần lão cầu, ta giết tôn tử của nguoi, thực cần phải đã. Quái thì trách hắn giúp sai rồi đối tượng, đứng sai đội ngũ! Ta không muốn đắc tội nguoi, cũng không muốn treu chọc phiền phức ngập trời, nhưng có một số việc nếu làm, vậy sẽ phải trả giá thật lớn!" Diệp Tiêu lạnh lùng lời nói như Từ thần tuyên án.

Tô Tần con nguoi mở lớn, biết mình tránh không khỏi một kiếp.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, này Tô Tần liền giao cho nguoi để giải quyết đi!"

Diệp Tiêu lãnh đạm nhìn Tô Tần, bảy thanh trường kiếm lập loè ánh sáng lạnh, đem Tô Tần làm thành một vòng, bảy kiếm cùng xuất hiện, miễn cưỡng mà đem Tô Tần đóng đinh trên đất, chết không nhắm mắt.

Tựa hồ đại thù đến báo tự, Thất Tinh Trục Nguyệt có vẻ hơi hưng phấn, vòng quanh Diệp Tiêu bay lượn lên. Đột nhiên, trong đó một thanh trường kiếm, đâm hướng về Diệp Tiêu, cắt ra người sau lưng bàn tay.

Diệp Tiêu đột nhiên cả kinh, lập tức rõ ràng cái gì, trên mặt lộ ra kích động nụ cười.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, có thể có được nguoi tán thành, ta rất vinh hạnh!"

Linh khí, Tiên khí chính là Thần khí, nếu là mạnh mẽ nhận chủ, chỉ có thể lưỡng bại câu thương!

Thất Tinh Trục Nguyệt hợp lại làm một, lấy Diệp Tiêu tinh huyết vì là môi giới, ký kết chủ tớ khế ước. Nhưng loại quan hệ này ký kết, hoàn toàn xuất từ linh khí tự nguyện, cùng Tô Tần rất khác nhau.

Khế ước ký kết xong xuôi, Thất Tinh Trục Nguyệt hóa thành một vệt sáng tiến vào Diệp Tiêu thân thể, ở tại trên cánh tay phải hóa thành một lục mang tinh đồ án, chậm rãi tiêu tan.

Diệp Tiêu rõ ràng, Thất Tinh Trục Nguyệt không có biến mất, chỉ cần mình có yêu cầu, nó nhất định sẽ dừng cảm đứng ra.

Tô Tần bỏ mình, Diệp Tiêu tự nhiên không có buông tha người sau chứa đồ vòng ngọc.

Giết người cướp của chuyện như vậy, đối với hắn mà nói cũng không xa lạ gì.

Có điều, dựa theo Diệp Tiêu lời của mình tới nói, hắn là ở cướp giật chiến lợi phẩm của mình.

Cực khổ rồi nửa ngày, Diệp Tiêu cuối cùng cũng coi như kiểm kê xong Tô Tần gia sản. Không thể không nói, này Tô Tần của cái vẫn đúng là không bình thường, ngoại trừ các loại đan dược, nhất phẩm, nhị phẩm chiếm đa số, các loại binh khí cũng rất nhiều, có điều linh khí rất hiếm thấy, Bảo khí có mấy chục đem, pháp khí chừng trăm kiện.

"Xem ra, này Tô Tần quý giá của mình đồ vật đều mang ở trên người, không nghĩ tới tiện nghi ta! Có điều, những thứ đồ này, ta còn thực sự không dùng được: không cần! Quên đi, giao cho cha đi!"

Diệp Tiêu thu dọn Tô Tần bảo bối, đột nhiên một tấm cổ điển địa đồ cùng một khối màu tím Ngọc Thạch ánh vào tầm mắt của hắn.

Tô mò, Diệp Tiêu cầm lấy tấm bản đồ kia đến xem, có điều nhìn hồi lâu mới phát hiện, mảnh đất này đồ là không trọn vẹn, chỉ là đồ trên bốn chữ hấp dẫn sự chú ý của hắn.

"Thập Vạn Đại Sơn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tô gia vây quét!

Chương 23: Tô gia vây quét!

"Thập Vạn Đại Sơn?"

Diệp Tiêu cau mày, hiển nhiên không biết này Thập Vạn Đại Sơn là nơi nào, ở vị trí nào cùng với người sau có cái gì chỗ khác thường.

Có điều, Diệp Tiêu có thể không nghĩ nhiều như thế, liên đới khối này thần bí Ngọc Thạch một mạch địa cát đi. Tô Tần bỏ mình, này chứa đồ vòng ngọc làm mất đi cũng là lãng phí.

Diệp Tiêu có phong thiên tháp, tự nhiên không cần cái gì chứa đồ vòng ngọc.

Phong thiên Tháp Cơ toà trở về, Linh nhi hiện thân sau khi, dĩ nhiên giới thiệu bộ phận phong thiên tháp công năng. Mà cất giữ bảo vật, nhưng là phong thiên tháp cơ bản nhất công năng một trong.

Thu cẩn thận không trọn vẹn cổ đồ cùng Ngọc Thạch sau khi, Diệp Tiêu tinh thần thoải mái, tinh thần toả sáng.

"Này giết người cướp của tư vị, xác thực rất thoải mái, chỉ là sau đó phiền phức chắc chắn sẽ không ít đi!" Diệp Tiêu cười khở một tiếng, lập tức ném ra một tấm hòa diễm phù triện, linh lực thôi thúc bên dưới, cấp tốc hóa thành một đám lửa, đem Tô Tần thi thể đốt sạch sành sanh.

Xử lý chuyện nơi đây, Diệp Tiêu không có trì hoãn, trực tiếp hướng về Diệp thành chạy như bay. Ban ngày lúc gần đi, Diệp Tiêu liền dặn bắt luận người nào cũng không muốn nhúng tay vào.

Mà tọa trấn Diệp thành Diệp Thiên Nam, tương tự chuẩn bị sẵn sàng. Xông xáo giảng hồ mấy chục năm hấn, kinh nghiệm có thể nói là lão đạo.

Từ khi biết được Diệp Tiêu giết Tô Mạch sau khi, Diệp Thiên Nam liền vội bận triệu tập sức mạnh, kiên cường Diệp gia sức mạnh, đề ngừa Tô gia trả thù. Càng là ngay đầu tiên cùng Đường gia liên minh, thời khắc nguy nan làm vì chính mình tiếp viện sức mạnh.

Thế nhưng, Diệp Thiên Nam đánh giá thấp Tô gia sức mạnh, đánh giá thấp Tô Tinh Hà dã tâm.

"Diệp Thiên Nam, tối nay ta sẽ muốn tiêu diệt người Diệp gia cả nhà." Tô gia nam nhi đem Diệp gia vây chặt đến không lọt một giọt nước, mà bốn phía thấy chất đầy đồng, mấy trăm cụ thi thể lạnh như băng nằm trên đất, máu chảy thành sông, không không cho thấy trước trải qua khốc liệt ác chiến.

Có điều xem tình hình, Tô gia muốn mạnh mẽ hơn Diệp gia rất nhiều, bây giờ Diệp gia chỉ được rửa rứt cổ ở chính mình đại bản doanh bên trong, bị ép chuyển thành phòng ngự.

Thế nhưng, loại này phòng ngự ở Tô Tinh Hà trong mắt, quá mức yếu đuối.

Đều là Trúc Cơ kỳ Diệp Thiên Nam cùng Tô Tinh Hà ngự kiếm phi hành, trên không trung đối lập, chỉ là hai người tình huống cũng không quá được, trên người mỗi người có thương thế, nhưng Diệp Thiên Nam thương thế khá là nghiêm trọng.

"Diệp Thiên Nam, Diệp Tiêu giết con trai của ta Tô Mạch, càng là giết Kết Đan cảnh cao thủ Tô Tần tôn tử, chỉ sợ con trai của người bây giờ đã chết rồi! Tối nay, ta Tô Tinh Hà tìm cách kế hoạch nhiều năm liền muốn thực hiện! Vì lẽ đó, Diệp thành chủ, cuối cùng này đoạn đường, liền để ta đưa đưa người đi!"

Tô Tinh Hà như nắm chắc phần thắng, nhìn Diệp Thiên Nam ánh mắt, tràn ngập trào phúng!

"Hừ, ta tin tưởng con trai của ta, hấn sẽ không như vậy dễ dàng chết đi! Con trai của người cũng thực sự là rác rưởi, nếu không là con trai của ta vắng lặng mười năm, con trai của người có thể hơn được nhà ta Diệp Tiêu sao? Cái kia Tô Thu Bạch, nếu không là đứng người bên này, Diệp Tiêu cũng sẽ không giết hấn! Hừ, con trai của người chết là bởi vì người đã tâm, Tô Thu Bạch chết cũng là bởi vì người đã tâm. Mà hôm nay, người Tô gia diệt, tương tự bởi vì người đã tâm."

Tô Tinh Hà giận dữ, "Diệp Thiên Nam, ngươi lại biết cái gì? Ta Tô Tinh Hà một mạch rơi xuống đất Diệp thành, chính là vì tích trữ thực lực, sẽ có một ngày trở về để đô! Diệp thành tuy rằng vị trí hẻo lánh, nhưng ta Tô Tinh Hà có thể nào chịu làm kẻ dưới?"

Diệp Thiên Nam không để ý lắm, chỉ là nhìn Diệp phủ từ từ thất thủ, trong lòng hắn có chút lo lắng. Mà hắn lo lắng nhất không gì bằng con trai của chính mình Diệp Tiêu.

Hắn tuy rằng tin tưởng con của chính mình, nhưng đối mặt Kết Đan cảnh cao thủ, hắn thật sự lo lắng con của chính mình sẽ gặp bất trắc.

"Tô Tinh Hà ngươi cái lão thất phu, ngươi Đường gia gia đến rồi!"

Đột nhiên, dùng quát to một tiếng từ phương xa truyền đến, một đại đội nhân mã mênh mông cuộn cuộn địa giết tới.

Tô Tinh Hà lông mày vừa nhíu, nhìn Đường Vạn Lý giết tới, trên mặt lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy. Có điều, cũng chỉ đến thế mà thôi.

"Hừ, Đường Vạn Lý, lão phu sẽ chờ ngươi xuất hiện đây! Thất Sát bóng đen, lúc này không ra tay, càng chờ khi nào a?" Tô Tinh Hà một tiếng rống to, đột nhiên chưa từng một bên trong bóng tối thoát ra mấy chục đạo bóng người, khí tức nội liễm, nhưng mỗi một cái toàn cũng có thể ngự kiếm phi hành.

Vội vàng tới rồi Đường Vạn Lý cùng Diệp Thiên Nam liếc mắt nhìn nhau, từ ánh mắt của đối phương bên trong nhìn ra không tên sợ hãi.

Nguyên lai, hai người bọn họ đều đánh giá thấp Tô Tinh Hà đã tâm cùng quyết tâm, mà bãi ở trước mặt bọn họ, chỉ có một con đường, vậy thì là một trận chiến đến cùng!

"Diệp đại ca, xem ra này Tô Tinh Hà đã tâm không nhỏ, ngày hôm nay ta Đường gia không tới cứu viện, như vậy ngày sau chờ đợi ta Đường Vạn Lý, cũng là đồng dạng kết cục!" Đường Vạn Lý lòng vẫn còn sợ hãi, cùng Diệp Thiên Nam sóng vai đứng chung một chỗ.

Diệp Thiên Nam gật đầu, trong thành bách tính bình thường đối với loại gia tộc này lợi ích tranh quyền cùng chém giết thấy rất nhiều, bởi vậy cũng không cảm thấy có cái gì không bình thường.

Cho tới một ít tu giả càng là không để ý tới này việc ở thế giới phạm tục, đối với bọn họ mà nói, Diệp thành có điều là bọn họ tạm thời nghỉ chân địa phương, mục tiêu của bọn họ ở đề độ, ở rộng lớn thủy lam Tinh.

"Hừ, Diệp Thiên Nam, Đường Vạn Lý, lão phu vẫn đúng là đánh giá thấp các ngươi quyết tâm! Nhìn đáng đáp, các ngươi cũng trong bóng tối tìm cách muốn tiêu diệt ta Tô gia a! Đã như vậy, ngày hôm nay chúng ta liền đến làm cái kết thúc đi! May là ta đã sớm chuẩn bị, số tiền lớn mời mọc Thất Sát điện bóng đen sát thủ đối phó các ngươi! Ha ha …… "

Diệp Thiên Nam cùng Đường Vạn Lý cau mày, nhìn khí thế lẫm người Tô Tinh Hà, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Hơn mười vị Thất Sát bóng đen thành viên gia nhập chiến đấu, còn có năm vị vây quanh ở Tô Tinh Hà bên người, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Bóng đen gia nhập trong thời gian ngắn, trước bởi vì Đường gia gấp rút tiếp viện mà thoáng chiếm thượng phong Diệp Đường liên quân, trong nháy mắt rơi vào so với trước thảm thiết hơn chiến đấu.

Thất Sát bóng đen, sát thủ bên trong tinh anh, thủ pháp giết người gọn gàng nhanh chóng, không chút nào dây dưa dài dòng, há lại là bình thường người tu luyện có thể so với!

Không lâu lắm, Diệp gia cùng Đường gia tay chân liền giảm mạnh hơn nữa, tất cả mọi người không thể không lui giữ hiềm hoi còn sót lại Diệp gia phòng khách, xây lên công sự phòng ngự, chống lại Tô gia thế tiến công. ,

Tô gia phái ra đều là sát thủ chuyên nghiệp, mà bên này, có điều một đám tay chân, hơn nữa thực lực phổ biến hạ thấp, phép thuật không được, binh khí càng là không cách nào so sánh được.

Bởi vậy, xuất hiện như vậy nghiêng về một phía thế cuộc, cũng là rõ ràng!

"Ha ha …… Diệp Thiên Nam, ngươi vẫn là bó tay chịu trời đi! Thế tử của ngươi cùng con gái có thể đều ở phía dưới, nếu là ngươi đầu hàng, giao ra chức thành chủ, hay là ta còn có thể lưu một mình ngươi toàn thân!"

"Hừ, chức thành chủ, chính là Sở quốc đế đô nhận mệnh, há lại là nói giao liền giao? Tô Tinh Hà, ta mặc kệ sau lưng ngươi lớn đến mức nào bối cảnh, nhưng cũng phải tuân thủ nhất định quy tắc!"

"Quy tắc? Diệp Thiên Nam, ngươi chẳng lẽ không rõ ràng thế giới này quy tắc?" Tô Tinh Hà lạnh rên một tiếng, chiếm hết thiên thời địa lợi bất kỳ hắn, sao để mất lúc này Diệp Thiên Nam?

Thế nhưng, Diệp Thiên Nam cùng Đường Vạn Lý cũng không dám tùy tiện ra tay, Tô Tinh Hà bên người năm cái Thất Sát bóng đen, thực lực không ở hai người bên dưới, như năm người vây quét, Diệp Thiên Nam cùng Đường Vạn Lý không cần thiết thời gian ngắn ngủi thì sẽ ngã xuống.

Mà phía dưới, rõ ràng là nghiêng về một phía tình thế, Tô gia người nhưng không nhanh không chậm, từ từ cắn giết dựa vào nơi hiểm yếu chống lại Diệp gia cùng Đường gia người.

Tô Tinh Hà định dùng tâm lý này chiến thuật phá hủy Diệp Thiên Nam trong lòng phòng tuyến, để người sau bị ép từ bỏ chống lại, luôn cúi cùng hắn. Hắn rõ ràng, như Diệp Thiên Nam liều mạng phản kích, phía bên mình tất nhiên sẽ tăng thêm thương vong không nhỏ.

Chỉ là, Tô Tinh Hà đánh cho cái này bàn tính, vừa vặn cho Diệp Tiêu trở về cung cấp thời gian quý giá. Mà cuối cùng, Tô Tinh Hà không thể giết chết Diệp Thiên Nam, trở thành Diệp thành bá chủ.

Toàn bộ Diệp thành, ngoại trừ này ba gia tộc lớn lẫn nhau làm âm ỉ ở ngoài, tất cả mọi người lựa chọn yên lặng xem biến đổi. Ở bây giờ cái thời đại này, quả đấm của người nào ngạnh, ai liền quyết định quy tắc!

Diệp gia phòng khách, Thần Hi bị mấu thân của chính mình vững vàng mà ôm vào trong ngực, phát sinh trước mắt tất cả làm cho nàng kinh hãi quá độ, máu tanh tình cảnh tựa hồ kêu gọi trong đầu của nàng thân bí hồi ức.

"Ca ca, nhanh tới cứu ta, Thần Hi rất sợ!" Thần Hi đột nhiên lớn tiếng rít gào, khóc lớn lên.

Mà lúc này khoảng cách Diệp thành trăm dặm trên đường, Diệp Tiêu đột nhiên lòng sinh cảm ứng, vội vàng nhìn về phía Diệp thành phương hướng, tốc độ dưới chân đột nhiên tăng nhanh.

"Thần Hi, ngươi đến tốt cùng như thế? Lẽ nào là Tô Tinh Hà lão thất phu kia ra tay rồi?" Diệp Tiêu tâm thần kinh hãi, lòng như lửa đốt địa bồn hướng về nhà của chính mình!

"Tô Tinh Hà, ngươi dám đá thương nhà ta người, ta tất diệt ngươi cả nhà!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Bá thể hiển uy!

Chương 24: Bá thể hiển uy!

Đêm đó, nhất định là một không ngủ giết chóc đêm!

Dân chúng bình thường nhìn người tu luyện trong lúc đó báo thù, vì danh lợi hai chữ, hùng hồn chịu chết, dĩ nhiên mất cảm giác.

Càng là đã từng có người dám thán: "Tu đạo tu vô giả, vượt qua thường nhân, nhưng nhân tính bên trong tham lam cũng bị phóng to vô cùng lần! Nếu là người tu luyện mỗi người truy tên trục lợi, có thể nào tìm chứng cứ thiên đạo? Như vậy tu luyện, thực sự buồn cười!"

Lại nói rất trực tiếp, cũng rất thực sự, mỗi người đều hiểu, chỉ là khó có thể làm được!

"Diệp Thiên Nam, ngươi nghe một chút, đây là con gái ngươi âm thanh chứ? Ta cuối cùng cho ngươi thập tức thời gian cân nhắc, lựa chọn đầu hàng, hay là ta có thể cho ngươi lưu lại toàn thân. Nếu không, con gái của ngươi, thê tử của ngươi còn có ngươi, sẽ chết mà không có chỗ chôn!"

Diệp Thiên Nam tâm loạn như ma, bên cạnh Đường Vạn Lý nhìn đại ca của chính mình, thấy chết không sờn địa nói rằng: "Đại ca, nếu như kết cục không cách nào tránh khỏi, vậy hôm nay chúng ta liều mạng một lần đi!"

Diệp Thiên Nam nhìn huynh đệ của chính mình, tâm có bi thương, đối mặt mạnh mẽ địch thủ, hai người bọn họ Trúc Cơ kỳ người tu đạo, thực tại không đáng chú ý.

Tuy rằng bọn họ đã là Trúc Cơ cảnh hậu kỳ thực lực, nhưng đối mặt cùng cấp Tô Tinh Hà khác cùng với năm tên Thất Sát bóng đen, kết quả đã thành chắc chắn.

Rốt cục, Diệp Thiên Nam nghiêm mặt, dưới chân trường kiếm cấp tốc bay ra, mục tiêu nhắm thẳng vào Tô Tinh Hà.

"Tô lão đầu, ngày hôm nay cho dù chết, cũng phải kéo ngươi chôn cùng!"

Diệp Thiên Nam hét lớn một tiếng, từ trong tay vút ra mấy đạo phụ phù triện, bên trong phong ấn tại rất nhiều cấp thấp phép thuật, đa số là Ngũ Hành lực lượng.

Thủy hỏa sấm gió, che ngợp bầu trời, tuy rằng thanh thế hùng vĩ, nhưng lực công kích thực tại quá yếu. Diệp Thiên Nam dưới chân bảo kiếm, tên là lưu

quang kiếm, chỉ là một cái trung phẩm Bảo khí, vẫn là Diệp gia truyền thừa các đời bảo bối.

Lưu quang kiếm ở Diệp Thiên Nam thao túng dưới, cùng năm tên Thất Sát bóng đen đại đánh nhau, chỉ vừa đối mặt, Diệp Thiên Nam liền bị thương nặng.

Năm tên Thất Sát bóng đen tách ra đứng thẳng, đem Diệp Thiên Nam vây vào giữa, năm người tu, vừa vận đối ứng ngũ hành lực lượng.

"Kim Lân Thứ!"

"Mộc Giới Hàng Lâm!"

"Thủy Long Đạn!"

"Hỏa Hóa Thiên Địa!"

"Thổ Lưu Ba!"

Năm cái Thất Sát bóng đen, đồng thời công kích, vây công Diệp Thiên Nam. Bất đắc dĩ, Diệp Thiên Nam không thể làm gì khác hơn là điều khiển lưu quang kiếm né tránh, không cách nào đánh trả.

Đường Vạn Lý ra tay giúp đỡ, nhưng cũng bị Tô Tinh Hà cho cuốn lấy, nhất thời không cách nào thoát thân.

Trên mặt đất, Diệp gia cuối cùng một khối an toàn nơi cũng bị công phá, chỉ để lại Diệp Thiên Nam thê tử Lý Du Nhiên cùng con gái Thần Hi, những người khác toàn bộ chết hết.

Tô Tinh Hà nhìn dưới mặt đất tình huống, Trương Cuồng (liều lĩnh) cười to, "Ha ha, Diệp Thiên Nam, ta đã cho ngươi cơ hội, là chính ngươi không có hảo hảo nắm! Giết cho ta cái kia một lớn một nhỏ, sau đó hủy thi diệt tích, ta muốn để tất cả mọi người biết, đắc tội ta Tô Tinh Hà, không có kết quả tốt!"

Diệp Thiên Nam nghe nói này thanh, vội vàng xem hướng về thê tử của chính mình cùng con gái, nỗ lực nhắm mắt.

"Không muốn …… "

Tâm thần thất thủ Diệp Thiên Nam bị Thất Sát bóng đen nắm lấy cơ hội, năm tầng công kích đồng thời gia thân, Diệp Thiên Nam trực tiếp bị đập về phía mặt đất.

"Đại ca!"

Đường Vạn Lý gầm lên giận dữ, bỗng nhiên bạo phát, tránh thoát Tô Tinh Hà dây dưa, trực tiếp đi tới Diệp Thiên Nam bên người.

"Đại ca, ngươi thế nào rồi?"

"Ta không có chuyện gì, dìu ta lên, Đường huynh, ngày hôm nay liên lụy ngươi Đường gia, ca ca ta thẹn với ngươi!"

"Đại ca, ngươi này nói gì vậy? Ngày hôm nay hán Tô Tinh Hà có thể diệt ngươi Diệp gia, ngày khác ta Đường gia sẽ có kết quả tốt sao? Hử thẹn, liền không cần nói!"

Diệp Thiên Nam ngửa mặt lên trời thở dài, nhìn một chút cự chính mình không xa thê tử cùng con gái, lão lệ tung hoành, "Du Nhiên(tự nhiên), Thần Hi, ta có lỗi với các ngươi!"

"Lão gia, ngươi nói gì vậy, ta chỉ muốn biết, chúng ta tiêu nhi đi đâu? Hắn còn sống không?" Lý Du Nhiên rung rung hỏi, thật chặt ôm Thần Hi.

Diệp Thiên Nam không nói gì, trầm mặc không nói, Lý Du Nhiên nhìn thấy tình huống này, trong lòng nhất thời rõ ràng, trong nháy mắt khóc lớn lên.

Trong lòng ngực Thần Hi đồng dạng khóc lớn, nhìn mình cha bị thương, quê hương phá diệt, nàng tâm linh nhỏ yếu vô cùng bị thương.

"Ca ca, ngươi ở đâu a? Thần Hi rất sợ, rất nhớ ngươi!"

Thanh âm của tiểu cô nương vô cùng non nớt, nhưng lúc này lại vô cùng khiến người ta thương tiếc.

Tô Tinh Hà cùng Ngũ Hành Thất Sát bóng đen vây quanh, ở trên cao nhìn xuống, nhìn xuống Diệp Thiên Nam, "Diệp thành chủ, ngày hôm nay liền để ta cái này đối thủ cũ tiễn ngươi một đoạn đường đi!" Tô Tinh Hà oán độc mà nhìn Diệp Thiên Nam, không lý do đến có chút thương cảm.

Cho dù giết Diệp Thiên Nam, diệt Diệp gia, con trai của chính mình không về được, chính mình xưng bá Diệp thành thì có ích lợi gì?

Nhưng mỗi thù giết con, tương tự không đội trời chung, nhất định phải báo!

"Đường Vạn Lý, ta vốn định giữ ngươi một mạng, nhưng ai từng muốn ngươi dĩ nhiên cùng Diệp gia chung một chiến tuyến, thực sự là quá dễ ta thất vọng rồi! Ngày hôm nay, ngươi hãy theo Diệp gia đồng thời xuống Địa ngục đi! Động thủ!"

Tô Tinh Hà quát khẽ một tiếng, người thủ hạ nhất thời vây lại, Đường Vạn Lý cũng bị thương không nhẹ.

"Thình cẩu nắm vị ra tay, đánh giết Đường Vạn Lý cùng với Diệp Thiên Nam!"

Cái kia năm người từ đầu tới cuối đều không nói câu nào, hết thấy Thất Sát bóng đen đều không có nói câu nào, coi như là bị thương, cũng không có phát sinh thống khổ kêu to, phảng phất không có cảm tình giống như vậy, dường như chỉ có thể giết chóc cơ khí.

Trên mặt đất, người nhà họ Tô đem Lý Du Nhiên đá ngã xuống đất, một thanh trường kiếm giá ở người phía sau trên cổ, chuẩn bị giải quyết đi này một đôi mẹ con.

"Ca ca, Thần Hi rất sợ, nhanh tới cứu ta!"

Diệp Thiên Nam nhìn trường kiếm chậm rãi nhấc lên, trong lòng sốt sắng, nhưng cũng bị Thất Sát ngăn không chiếm được cứu, trong lòng uất ức không ngớt.

"Động thủ giết Diệp Thiên Nam thê tử cùng con gái, nhanh lên một chút!" Tô Tinh Hà rít gào một tiếng, tựa hồ có hơi không thể chờ đợi được nữa.

Mà tay cầm trường kiếm Tô gia người, mặt không hề cảm xúc, giờ kiếm liền chém.

Đột nhiên, một ánh kiếm từ phía chân trời bắn thẳng đến mà xuống, từ cái kia cầm kiếm nam tử thiên linh cái đi vào, lực bỏ xuống, mạnh mẽ kiếm khí, miên cường phá hủy người sau thân thể, nổ tung ra đi.

Tô Tinh Hà kinh hãi, vội vàng hướng bốn phía nhìn lại, rống to: "Là (vâng, đúng) ai?"

Mạnh mẽ kiếm khí chấn động tất cả mọi người tại chỗ, bao quát cùng Diệp Thiên Nam cùng với Đường Vạn Lý ác chiến hai tên bóng đen thành viên, dồn dập ngừng tay, bọn họ đồng dạng cảm nhận được cái kia nguồn kiếm khí mạnh mẽ.

"Tô! Tinh! Hà! Người đáng chết!"

Diệp Tiêu âm thanh trầm thấp mà vang lên, bóng người nhưng giống như quỷ mị, qua lại ở vây quanh Diệp gia kẻ địch trong lúc đó.

Tuy rằng trước một trận chiến, tiêu hao hết Phách Khí (thô bạo), nhưng Bá thể cường hãn, vẹn vẹn là sức mạnh thân thể, đối phó những này không thể ngự kiếm phi hành người tu đạo, cũng là việc nhỏ như con thỏ.

Diệp Tiêu bóng người, như rất giống ma, chân đạp Thần Hư Bộ, qua lại ở trong đám người, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, tay, chân, kiên, trữu, phàm là có thể dùng đến thân thể vị trí cùng nhau ra trận, vô tình thu gặt những này nhỏ yếu sinh mệnh.

Giết cùng bị giết, có điều trong một ý nghĩ, người giết người, liền phải làm tốt bị giết giác ngộ.

Bá thể oai, vừa lộ ra cao chót vót!

Có điều ba tức thời gian, nơi này Tô gia cấp thấp thực lực người tu đạo, liền bị giết hết một nửa, trong đó còn bao gồm không ít Thất Sát điện bóng đen sát thủ.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, để Tô Tinh Hà cùng Thất Sát điện người rất là khiếp sợ. Đặc biệt là Tô Tinh Hà, càng là khó có thể tin mà nhìn Diệp Tiêu.

"Diệp Tiêu, ngươi tại sao còn sống sót? Tô Tàn lão tiền bối đây?"

Diệp Tiêu trầm mặc không nói, đi tới chính mình mẫu thân bên người, cẩn thận mà nâng dậy, ôm lấy oan ức khóc lớn Thần Hi, an ủi: "Thần Hi, đừng sợ, ca ca trở lại!"

Lời nói rất nhẹ, nhưng tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được người sau ngọt ngào lửa giận, sắp bộc phát ra.

"Ca ca, những người xấu này để Thần Hi thật sợ hãi! Ô ô ... "

Thần Hi mềm mại lời nói lại như từng cái từng cái gai nhọn bình thường xuyên thẳng trái tim, Diệp Tiêu vô cùng hổ thẹn. Nếu là đến muộn một bước, hậu quả khó mà lường được.

"Tô Tinh Hà, còn có các ngươi những này không biết nơi nào nhô ra khôn nạn, hết thấy phải chết!"

Ẩn giấu ở trong đám người Tô Mộng Nhan, nhìn bị phần Diệp Tiêu, nhất thời cảm nhận được trước nay chưa từng có hoảng sợ.

"Làm sao có khả năng? Liên lão tiền bối Kết Đan cảnh thực lực đều không thể giết hắn sao? Diệp Tiêu, ngươi đến tốt cùng là quái vật gì?"

Giống như Tô Tinh Hà, Tô Mộng Nhan đồng dạng kinh ngạc với Diệp Tiêu vì sao còn có thể sống!

"Ít nói nhảm, tới nay các ngươi diệt ta Diệp gia, các ngươi một đều đi không xong!" Diệp Tiêu quát khẽ một tiếng, trên cánh tay lục mang tinh đồ án hơi

lấp loé, Thất Tinh Trục Nguyệt trong nháy mắt mà ra.

Cùng Diệp Tiêu ký kết khế ước Thất Tinh Trục Nguyệt, có Diệp Tiêu mạnh mẽ lĩnh lực cung cấp, coi như không bị Diệp Tiêu khống chế, bản thân phát huy sức chiến đấu, cũng cực kỳ cường hãn.

Dù sao, Thất Tinh Trục Nguyệt chính là thượng phẩm linh khí a!

Thất Tinh Trục Nguyệt đầu tiên nhắm vào chính là Tô Tinh Hà, cường hãn khí tức, ác liệt thể tiến công, trực tiếp sợ đến người sau vãi cả linh hồn, run như cây sậy.

"Cứu ta!"

Tô Tinh Hà cảm thụ Thất Tinh Trục Nguyệt mạnh mẽ, không nhận được cầu cứu cái kia năm cái bóng đen sát thủ.

Thế nhưng, năm người này trăm mặc chốc lát, càng là ngự kiếm chạy trốn, liền huynh đệ của chính mình đều không để ý!

Tô Tinh Hà thấy tình cảnh này, suýt chút nữa không khí chết rồi! Mà hắn đồng dạng hối hận không thôi, thậm hận chính mình trước tại sao không trực tiếp giết Diệp Thiên Nam chờ người.

Mà trên mặt đất, Diệp Tiêu đại khai sát giới, cường hãn thân thể, đối phó trong ngày thường chỉ biết đá tọa mình tưởng người tu đạo, hoàn toàn dễ như ăn bánh.

Vô tình nghiền ép!

Một đường quét ngang mà đi!

Mà mắt thấy tình thế bất lợi Tô Mộng Nhan, rất sớm địa chạy mất dép, ngậm lấy lệ nhìn một chút giữa không trung bị Thất Tinh Trục Nguyệt vây đuổi chặn đường cha đẻ, nhanh chóng rời đi.

Nàng biết lấy thực lực của nàng, căn bản không giúp được gì, đào tẩu hay là còn có báo thù cơ hội.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng gào thét, xin tha thanh, bất tuyệt như lũ. Diệp Thiên Nam cùng Đường Vạn Lý bị Diệp Tiêu cảnh cáo không muốn nhúng tay, chỉ cần nhìn, không muốn buông tha một người liên có thể.

Một mình đối mặt hơn trăm người, Diệp Tiêu không sợ, duy nhất chiến nhĩ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Diệt Tô gia!

Chương 25: Diệt Tô gia!

Diệp thành Diệp gia, một mảnh núi thây cốt hải, một bóng người như điên cuồng giống như thu gặt mạng người.

Thời khắc này, mạng người như rom rác, không hề tình cảm có thể nói.

Tô gia đột kích người cùng với Thất Sát điện bóng đen sát thủ, phạm là lưu ở chỗ này, Diệp Tiêu không giữ lại ai, vô tình tàn sát.

Hai tay thẳng thần thoải mái, Diệp Tiêu không có sử dụng võ kỹ, vền vẹn dựa vào sức mạnh thân thể đấu đá lung tung, lấy chương vì là đao, lấy chỉ thành kiếm, đại sát tứ phương.

Nho nhỏ Diệp thành, ngoại trừ Thương Lan học viện mấy cái lão già, tu là tối cao cũng chỉ có Trúc Cơ hậu kỳ người tu đạo! Cho tới võ tu, càng là hiếm có có thể đạt đến cấp hai!

Tu võ giả, một cấp liền tu thành thép thiết cốt, đương nhiên, chỉ là dù sao, so với người bình thường mà nói. Mà cấp hai võ giả, thì lại có thể cô động chân khí, đạt đến chân khí bên ngoài.

Võ giả bình thường, thông qua phương pháp thổ nạp, hấp thu thiên địa linh lực mở ra đan điền, nhưng sau khi tu luyện, thì cần muốn tự do ở thiên địa ở ngoài nguyên lực.

Chính như trước Thương Lan học viện lời Phá Quân như thế, khắp thế giới địa tìm kiếm nguyên linh thạch, cung cấp chính mình tu luyện võ đạo.

Hiện tại Diệp Tiêu, không có cô đọng chính mình bầu trời Phách Khí (thô bạo), bởi vậy không cách nào triển khai chính mình võ kỹ, phép thuật cũng không có học.

Dù sao còn chỉ là vừa mở ra tương tự với người tu đạo đan hải vòng xoáy màu vàng óng, tuy rằng hấp thu lượng lớn linh lực truyền vào tiến vào bảo tấp chi nhãn bên trong, nhưng đối với tu đạo một đường, Diệp Tiêu vẫn đứng là chỉ là một cái cửa ở ngoài Hán.

Có điều, như hiện tại như vậy tận tình tàn sát kẻ địch, Diệp Tiêu vô cùng hưởng thụ.

Toàn bộ Diệp gia, bị giết chỉ còn dư lại cha mẹ chính mình còn có muội muội, Diệp Tiêu làm sao không nộ? Hay là, chỉ có như vậy nguyên thủy giết chóc sau khi, Diệp Tiêu mới có thể thoát hóa giải trong lòng uất ức cùng cừu hận.

Người giết người, người hằng giết chết.

Giữa không trung, Thất Tinh Trục Nguyệt cần giết Tô Tinh Hà, có vẻ phi thường ung dung tự tại, dựa theo Diệp Tiêu mệnh lệnh, chính là đùa bỡn hân, trêu chọc hân, kết quả cuối cùng tính mạng hân, tự nhiên là Diệp Thiên Nam.

"Tại sao? Vì sao lại như vậy? Đây là cái gì cấp bậc bình khí, dĩ nhiên lợi hại như vậy?" Tô Tinh Hà trong lòng kinh hãi, cuống quýt ứng chiến.

Chỉ là, một quyền khó địch nổi bốn tay, Tô Tinh Hà căn bản là không có cách chiến thắng Thất Tinh Trục Nguyệt Kiếm! Đây vẫn là Diệp Tiêu không có thao túng tình huống, nếu là Diệp Tiêu chủ đạo, e sợ sẽ tốt hơn chơi.

Không biết qua bao lâu, Diệp Tiêu đình chỉ giết chóc, máu me khắp người địa đi tới Thần Hi bên người, trên mặt bỏ ra vẻ tươi cười, an ủi: "Thần Hi, không phải sợ, hiện tại an toàn!"

Tiểu Thần Hi nhìn đầy người máu tươi Diệp Tiêu, dĩ nhiên không có chút nào sợ sệt, từ từ đi tới Diệp Tiêu bên người, nhào vào người sau trong lồng ngực.

"Ca ca, ngươi không có chuyện gì là tốt rồi! Ô ô ..."

Diệp Tiêu nhẹ nhàng xoa xoa Thần Hi, vẻ mặt trở nên vô cùng nhu hòa, "Xin lỗi, ca ca tới chậm, để ngươi lo lắng được sợ!"

Thần Hi không để ý chút nào máu me khắp người Diệp Tiêu, không kiêng dè chút nào địa bò lên trên người sau vai, tọa ở phía trên, khuôn mặt nhỏ cũng rất cục lộ ra nụ cười.

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn một chút còn trên không trung truy đuổi Thất Tinh kiếm, tâm ý hơi động, đã thấy cái kia Thất Tinh Trục Nguyệt công kích trong nháy mắt biến đổi, bảy thanh bảo kiếm bắn trúng Tô Tinh Hà bảy chỗ đại huyệt, niệm phong lại người sau, khiến cho không cách nào liberdade hành động, từ giữa không trung thẳng tắp địa té xuống.

"Tô Tinh Hà, ngươi thật sự đáng chết a!"

Diệp Tiêu đi tới Tô Tinh Hà bên người, chân phải nặng nề giẫm ở người phía sau trên người, lực xung kích cực lớn để người sau phun ra một ngụm máu tươi.

Mà lúc này, Diệp Thiên Nam cùng Đường Vạn Lý cũng đi tới, nhìn ngày xưa đối thủ biến thành bây giờ lần này đáng đáp, trong lòng không khỏi thổn thức không ngớt.

"Tô Tinh Hà, danh lợi đối với ngươi mà nói thật sự trọng yếu như vậy sao?" Diệp Thiên Nam cảm khái nói, liền ngay cả bên cạnh Đường Vạn Lý cũng sâu sắc thở dài.

"Hừ, được làm vua thua làm giặc, thiếu ở này giả mù sa mưa! Ta Tô Tinh Hà nhận tài còn không được sao? Các ngươi giết con trai của ta, hủy quê hương của ta, ta liền không thể báo thù sao?" Tô Tinh Hà rít gào, không cam tâm.

"Tô lão quý, ngươi nói không giữ lời, ý thế hiếp người, ngươi đã quên sao? Ngươi để con gái của ngươi mang theo ngươi quản gia tới nhà của ta hung hăng từ hôn, dung túng con trai của ngươi trước mặt mọi người bắt nạt con của ta, những này ngươi đều đã quên sao? Đừng tưởng rằng ta không biết ngươi tính toán, đừng cho là chúng ta không biết ngươi dã tâm!" Diệp Thiên Nam đồng dạng tức giận không ngớt, con trai của chính mình bị mạnh mẽ từ hôn, toàn bộ Diệp thành bách tính đều biết.

Chuyện này, khiến cho Diệp gia thật mất mặt!

Người tình tường đều biết đây là Tô gia muốn ra tay tiết tấu, ánh mắt của quần chúng là sáng như tuyết!

Tô Tinh Hà lạnh rên một tiếng, sắc mặt trắng bệch, mặt như thổ hôi, đối với vận mệnh của mình dĩ nhiên tuyệt vọng.

"Hừ, động thủ đi, chết trong tay các ngươi, coi như ta xui xẻo! Mẹ nhà hần, cái gì Thất Sát bóng đen, đều là một ít hạng người ham sống sợ chết!" Tô Tinh Hà mắng to, trong lòng nhưng yên lặng thì thầm "Mộng nhan, ngươi phải cố gắng sống tiếp, nhất định phải báo thù cho chúng ta!"

Trước Tô Mộng Nhan rời đi, hần là biết đến, cuối cùng càng là truyền âm nói: "Mộng nhan, mau nhanh đi, không cần lo ta, lưu đến Thanh Sơn ở, không sợ không cũi dốt! Chỉ cần ngươi còn sống sót, mượn Tô gia sức mạnh, báo thù có hi vọng!"

Chính là nghe được Tô Tinh Hà lời nói này, Tô Mộng Nhan mới quyết định rời đi, ngày khác đối với Diệp gia tiến hành trả thù.

"Tô Tinh Hà, ta cùng Đường huynh vẫn luôn biết ngươi dã tâm, chỉ là, ngươi vì chức thành chủ, vì độc bá Diệp thành, đáng giá không? Nho nhỏ Diệp thành, thật sự trọng yếu như vậy sao?" Diệp Thiên Nam sâu sắc thở dài, đối với cái này Diệp thành đệ nhất tài phiệt, cảm thấy tiếc hận.

"Hừ, Diệp Thiên Nam, ta bị trục xuất để đó, loại kia khuất nhục, ngươi có thể nào lĩnh hội? Ta đi tới Diệp thành tích trữ sức mạnh, chính là vì có thể trở về để đó, ngươi sao có thể biết trong đó gian khổ? Chỉ là, sinh thời ta trở về không được tông nhà. Đây là ta tiếc nuối. Đến đây đi, muốn giết cứ giết, chớ nói nhảm nhiều như vậy!"

Một lúc lâu, Diệp Thiên Nam sâu sắc thở dài, lưu quang kiếm ra, xuyên thẳng Tô Tinh Hà trái tim, kết quả tính mạng của hần.

Một đời kiêu hùng, như vậy kết cục, không khỏi làm người thôn thốc không ngớt!

Diệp Tiêu ôm Thần Hi lảng tránh cái này máu tanh tình cảnh, chỉ là chẳng biết lúc nào, tiểu Thần Hi càng nằm nhào Diệp Tiêu trên bả vai ngủ, cố gắng là quá mệt mỏi.

Diệp Tiêu triu mến mà nhìn Thần Hi, đem người sau ôm vào trong ngực, đi vào chính mình phòng ốc, đem người sau đặt lên giường, Lý Du Nhiên đi sát đằng sau, bồi tiếp bọn họ.

Nhẹ nhàng hôn một hồi Thần Hi, Diệp Tiêu đi ra khỏi phòng, không kịp thanh tẩy trên người mình vết máu, tâm ý hơi động, Thất Tinh Trục Nguyệt lập tức xuất hiện ở trước mắt.

"Thất Tinh Trục Nguyệt, ngươi đến bảo đảm bảo vệ bọn họ, ta đi ra ngoài một chuyến!" Diệp Tiêu âm thanh vô cùng trầm thấp, mang theo một tia lãnh đạm cùng vô tình.

Cùng Diệp Thiên Nam liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp rời đi, Diệp Thiên Nam chỉ có sâu sắc thở dài.

Hần đương nhiên biết con trai của chính mình đi làm gì, bên cạnh Đường Vạn Lý khe khẽ thở dài: "Đại ca, Diệp Tiêu tiểu tử này so với trước đây, hãy cùng hoàn toàn biến thành người khác tự, quyết đoán mãnh liệt, không chậm trễ chút nào, lẽ nào đây chính là Giác Tinh Bá thể sau khi biến hóa sao?"

Diệp Thiên Nam khẽ lắc đầu, "Đường huynh, ta cũng không biết. Nhưng nếu thực sự là nếu như vậy, ta cũng hi vọng hần vĩnh viễn không muốn Giác Tinh Bá thể, bình thường địa làm một tiểu thiếu gia, an ổn địa tiếp tục sống."

Thế nhưng, có mấy người đi tới trên đời này, nhất định là không tầm thường!

Khẩn đón lấy, Diệp thành đông khu Tô gia bản bộ, tiếng kêu thảm thiết nổi lên bốn phía, xa hoa đình viện dấy lên lửa lớn rừng rực, này một thiêu, chính là một đêm!

Diệp Tiêu một người một ngựa, xông vào Tô gia đại bản doanh, dục huyết phản chiến, diệt toàn bộ Tô gia! Cho tới Tô gia ở Diệp thành tài sản cùng phân chia thế lực, liền giao cho cha của chính mình còn có Đường Vạn Lý đi xử lý đi.

Chiến đấu một ngày một đêm Diệp Tiêu, đầy người mồ hôi ướt đẫm về đến nhà, đi tới Thần Hi trước giường, thật chặt lôi kéo người sau tay nhỏ, ngủ thiếp đi.

Sở quốc để đó, Tô gia bản bộ!

"Vi sao ta có loại tâm thần không yên cảm giác, là nơi nào gặp sự cố sao?" Không hề lãnh địa nhà họ Tô bên trong, không muốn người biết sâu trong bóng tối, một giọng già nua hơi vang lên, phảng phất đến từ viễn cổ nghi hoặc.

Thế nhưng, không ai có thể cho hần một cái giải thích.

Cùng lúc đó, mệnh mông vạn trong núi, một bóng người phóng lên trời, như là phát điên giống như vậy, ngựa mặt lên trời gào thét: "Làm sao có khả năng? Là ai? Là ai giết ta đệ đệ? Ta muốn giết hần!"

Người này mái tóc màu đỏ rực, khuôn mặt dữ tợn, khí thế siêu tuyệt, hách nhưng đã đạt đến Kết Đan cảnh Đại viên mãn giai đoạn, hơn nữa còn là ở cảnh giới này dừng lại thời gian rất lâu cao thủ.

"Đệ đệ, ngươi và ta hẹn ước nửa năm sau cùng mấy người khác đi tới Thập Vạn Đại Sơn, ngươi tại sao vào lúc này bị mất mạng cơ chứ? Có phải là những người kia giết ngươi, cướp đi trong tay ngươi cổ đồ cùng chìa khóa? Xem ra, ta Huyết Ma tô đồ rất lâu chưa từng xuất hiện, cho tới rất nhiều người đều đã quên danh hiệu của ta! Đệ đệ, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đâm kẻ thù, báo thù cho ngươi!"

Người này chính là Huyết Ma tô đồ, Tô Tàn đại ca, thân đại ca!

Mà lúc này, người sau trong tay nắm một khối vỡ vụn nghiệm sinh bài.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Lôi Phá Quân đến phóng!

Chương 26: Lôi Phá Quân đến phóng!

Huyết Ma tô đồ, Kết Đan cảnh Đại viên mãn cường giả tuyệt thế, ở này Sở quốc cảnh nội, có thể coi là Kim Tụ Tháp đỉnh tồn tại.

Nhân đệ đệ Tô Tần chết thảm mà nổi giận xuất thế hẳn, trong thời gian rất ngắn nhấc lên một luồng ngạt trời gió tanh mưa máu.

Huyết Ma tên, tô đồ oai, lần thứ hai chấn động thiên hạ!

Sở quốc tây bắc cảnh nội, mệnh mông Tuyết Sơn đỉnh, tuyết trắng mệnh mang hoá trang tú lệ non sông, bao phủ trong làn áo bạc thế giới, đặc biệt mê người.

Tuyết Sơn đỉnh, một bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, bầu trời bay xuống tuyết trắng không có một mảnh lạc ở người phía sau trên người, tựa hồ tồn ở một cái không nhìn thấy ẩn hình khí tràng đem bay xuống tuyết trắng nhẹ nhàng văng ra, vô thanh vô tức.

Mà này bóng người, tựa hồ triệt để cùng này mệnh mông Tuyết Sơn hòa làm một thể, theo người này hô hấp, này bao phủ trong làn áo bạc thế giới cũng như có hô hấp.

Đột nhiên, này thế giới màu trắng cuốn vào hoàn toàn đồ ngẫu, phương xa bầu trời, Hồng Vân áp sát, còn như hải dương màu đỏ ngòm giống như vậy, chạy nhanh đến.

Tuyết Sơn đỉnh đạo nhân ảnh kia, bỗng nhiên mở không biết đóng chặt bao nhiêu năm con ngươi, ánh mắt không hề lay động, lạnh nhạt nhìn phương xa bao phủ tới màu máu Hồng Vân.

"Ha ha ha ... Tuyết lão quỷ, hai trăm năm không gặp, ngươi vẫn không có bao nhiêu biến hóa. Ở tuyết sơn này đỉnh ngồi bất động hai trăm năm, ngươi vẫn không có đột phá Kết Đan, ngưng tụ Nguyên Anh a?"

Hung hăng cười lớn, như là sấm gió vang vọng ở này kỳ ảo Tuyết trong núi, một đạo bóng người màu đỏ ngòm từ Hồng Vân bên trong đi ra, người đến chính là Huyết Ma tô đồ.

"Huyết Khô Lâu, hai trăm năm không gặp, tính tình của ngươi vẫn là lớn lối như vậy, như thế Trương Dương!" Được gọi là Tuyết lão quỷ bóng người, khí định thần nhân địa nhìn cách đó không xa tô đồ, trên mặt mang theo hơi nụ cười.

"Tuyết Sơn lão yêu, ngươi vốn là tuyết sơn này bên trong ngàn năm Tuyết Liên biến ảo mà sinh, linh tính cực cao, chung thiên địa linh tú, nạp thiên tinh địa khí, đột phá Nguyên Anh ngay trong tầm tay. Hôm nay đến đây, chỉ muốn xác nhận một chuyện, đệ đệ ta Tô Tần có phải là ngươi giết?" Nói đến đây, tô đồ sắc mặt rừng mình, tràn ngập sát cơ mà nhìn Tuyết Sơn lão yêu.

Tuyết Sơn lão yêu một chỉnh, trong nháy mắt liền khôi phục hờ hững thái độ.

"Huyết Khô Lâu, 200 năm trước, ngươi, ta, Tô Tần, Từ Phúc, ngũ độc Tôn giả, kim quang Thánh Mẫu, quá một đạo nhân chờ bảy người cùng xông Thập Vạn Đại Sơn, ở cái kia bí cảnh bên trong tìm được cổ đồ chứa chìa khoá. Hai trăm năm qua, chúng ta đi ba lần, nhưng đều tay trắng trở về. Còn có nửa năm chính là ước định của chúng ta kỳ hạn, ngươi cảm thấy ta sẽ giết đệ đệ ngươi, đem ngươi biến thành kẻ thù của ta sao?"

"Hừ, lượng ngươi cũng không dám!" Tô đồ hừ lạnh một tiếng, thoáng lảng lại lửa giận.

"Huyết Khô Lâu, ngươi sát khí quá nặng, nói vậy lần này xuất quan vì đệ đệ ngươi sự, ngươi lại đại khai sát giới chứ?" Tuyết Sơn lão yêu một tiếng thờ dài, đối với người sau giết chóc vô cùng không thích.

"Hừ, đệ đệ ta bỏ mình, có thể nào không có ai chôn cùng hắn?"

"Huyết Ma, người giết người người hàng giết chết! Ta tuy rằng không biết đệ đệ ngươi bị ai giết, nhưng này chút chết ở đệ đệ ngươi trên tay người, thân nhân của bọn họ lại nên làm gì đây?"

"Hừ, ta mặc kệ! Chỉ cần có bản lĩnh có thể báo thù, ta phụng bồi chính là!"

Tuyết Sơn lão yêu khề lắc đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

"Tuyết Sơn lão yêu, nửa năm sau ước định còn giữ lời! Ta nhất định phải sớm ngày đột phá Nguyên Anh cảnh, để cho thời gian của ta dĩ nhiên không nhiều!"

Tuyết Sơn lão yêu khề gật đầu, từ từ nhắm hai mắt lại.

Huyết Ma tô đồ hừ lạnh một tiếng, chân đạp Hồng Vân mà đi.

"Đến cùng là ai? Mấy người khác ta đều nhất nhất đến nhà, từ biểu hiện của bọn họ đến xem, không có bất kỳ động cơ giết đệ đệ ta! Đến tột cùng là ai? Nếu để cho ta biết rồi, chắc chắn chém thành muôn mảnh!"

Chính như tuyết sơn lão yêu nói, lần này Huyết Ma tô đồ xuất thế, từ Sở quốc vẫn giết tới Tần quốc, mãi đến tận kim quang Thánh Mẫu cùng Từ Phúc đứng ra ngăn lại, mới ngăn chặn người sau tàn sát.

Trong lúc nhất thời, Huyết Ma tô đồ tên gọi lần thứ hai vang vọng thủy lam Tinh, uy chấn Tần sở hai nước.

Còn đối với này không biết gì cả Diệp Tiêu, đang hưởng thụ một đoạn bình tĩnh thời gian sau khi, bắt đầu rồi việc tu luyện của chính mình.

Trong mật thất Diệp Tiêu, đã ở trong mật thất bé quan hơn một tháng, nhưng tiến triển chậm chậm.

"Màu vàng đan điền Phách Khí (thô bạo) tụ, hoá khí thành dịch hổi Khổ hải, Khổ hải mệnh môn vô biên giới, ngang dọc bầu trời duy ta cuồng!" Diệp Tiêu tự lẩm bầm, thấp giọng thiên ngâm.

"Cực khổ rồi một tháng, không ngừng điều tức thổ nạp, vận chuyển chu thiên, ngưng tụ bầu trời Phách Khí (thô bạo) thực sự quá ít! Nếu là trong thiên địa có đầy đủ nguyên lực, ta tiến cảnh chắc chắn thế không thể đỡ! Đáng tiếc, thế đạo biến hóa, bây giờ thế giới đã hoàn toàn biến dạng, đối với võ tu quá không công bằng!"

Diệp Tiêu cười khổ không thôi, kết thúc bế quan, đi ra mật thất, thay đổi tâm tình.

Đương nhiên, (Trường Sinh quyết) cũng đã bắt tay tu luyện, nhưng tìm hiểu thâm ảo như vậy cổ kinh, không phải một ngày công lao, cần thời gian tích lũy, cùng với đối với Thiên Đạo cảm ngộ.

Trong sân, tiểu Thần Hi chạy tới chạy lui, tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn từ trong bóng tối đi ra, nhưng rõ ràng muốn tốt lắm rồi. Mỗi lần nghĩ tới đây, Diệp Tiêu đều sẽ vô cùng áy náy.

"Ai, nếu không là ta xông ra đại họa, ta người ở bên cạnh cũng sẽ không tao này đại họa! Tuy rằng bình an vô sự, nhưng đau thương trong lòng, sợ là trong thời gian ngắn không cách nào khép lại đi!" Diệp Tiêu có chút tự trách, nhìn chơi đùa Thần Hi, nhớ tới con gái của chính mình Nhân Nhân.

"Thần Hi, người đến tột cùng có phải là con gái của ta Nhân Nhân đây? Dòng máu như thế này nơi sâu xa rung động, lại là xảy ra chuyện gì?"

Diệp Tiêu vầy vầy đầu, tạm thời vứt bỏ trong lòng phiền muộn, gia nhập vào Thần Hi trong game, lựa chọn quên mất buồn phiền.

Chỉ là, một khách không mời mà đến giáng lâm, đánh vỡ Diệp Tiêu ung dung sung sướng tâm cảnh, càng là mang cho người sau một kinh ngạc vui mừng vô cùng.

"Diệp gia tiểu tử, người làm sao không đi Thương Lan học viện? Ta lão Lô nhưng là vô cùng nhớ người a!" Trắng trợn không kiêng dè cười to đột nhiên vang vọng ở Diệp Tiêu bên tai, một đạo thô lỗ bóng người từ trên trời giáng xuống.

Diệp Tiêu bản năng ôm lấy Thần Hi, phòng bị mà nhìn khách không mời mà đến. Hắn có thể cảm nhận được người đến thực lực, võ giả cấp ba, dĩ nhiên là khiêu huyết Tề (đủ) thông cảnh giới.

Cao thủ!

"Xin hỏi tiền bối là là ai cơ chứ? Chúng ta quen biết sao?" Diệp Tiêu bình tĩnh hỏi, đều là võ tu, Diệp Tiêu cảm thấy áp lực.

"Diệp gia tiểu tử, người không cần hoang mang! U hống, thật đáng yêu nữ trẻ con!"

Người đến chính là lời Phá Quân, Thương Lan học viện thánh vũ hệ người phụ trách.

Nguyên lai này lời Phá Quân vẫn ở Thương Lan học viện chờ Diệp Tiêu trở lại, sau đó đem hắn từ khoa chế thuốc cho đào lại đây. Nhưng hắn chờ mãi, chính là không chờ được đến Diệp Tiêu.

Đơn giản, hắn trực tiếp đến nhà báỉ phóng, muốn đem Diệp Tiêu thu làm môn hạ, làm chính mình đệ tử!

Diệp Tiêu cau mày, vẻ mặt không lạnh mà nhìn lời Phá Quân, lạnh lùng nói: "Ngốc đại cái, ngươi đến cùng là ai vậy?"

Lời này vừa nói ra, lời Phá Quân thân thể đột nhiên một chỉnh, trên mặt vẻ mặt trong nháy mắt động lại, chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn Diệp Tiêu, đầy mặt cay đắng hỏi: "Diệp gia tiểu tử, ngươi vừa này gọi ta cái gì?"

"Ngốc đại cái, ngươi đến cùng là ai vậy? Ta cùng ngươi không quen, kính xin ngươi cần mau rời đi!" Nói xong, Diệp Tiêu định mang theo Thần Hi rời đi.

"Chậm đã, chờ vội đi, ta nói Diệp gia tiểu tử, ta lời tên Phá Quân ngươi chưa từng nghe tới, có điều cuồng lời Đạo vương tên gọi ngươi thế nào cũng phải nghe qua chứ?"

Diệp Tiêu cau mày, tựa hồ cố gắng nghĩ lại, rơi vào đăm chiêu hình.

Lời Phá Quân xem đạo Diệp Tiêu đáng đáp, lòng tràn đầy chờ mong mà nhìn người sau, từ từ dựa vào tiến lên, trong lòng có chút đắc ý.

"Hừ, tiểu dạng, ta cuồng lời Đạo vương lời Phá Quân tên gọi, ở này Sở quốc cũng coi như là nhân vật có tiếng tăm, ta liền không tin ngươi không biết!"

"Cuồng lời Đạo vương? Để ta nghĩ muốn!"

Lời Phá Quân cười ha ha, chính muốn nói chuyện, Diệp Tiêu đột nhiên nói rằng: "Chưa từng nghe tới, không quen biết!"

Chỉ một câu nói, trong nháy mắt đem lời Phá Quân áp ủ đã lâu, hầu như đều đến miệng một bên miễn cưỡng nuốt trở vào. Không thể không nói, cảm giác này, quá chán ghét!

Không sai, ngươi cuồng lời Đạo vương là rất nổi danh, nhưng ta chính là không biết, chính là chưa từng nghe tới, ngươi có thể đem ta kiêu gì? Thế giới danh nhân ngàn vạn, tại sao phải nhớ cho ngươi?

Vốn là muốn ở Diệp Tiêu trước mặt khoe khoang một phen lời Phá Quân triệt để không còn tính khí, khổ khuôn mặt đi tới Diệp Tiêu trước mặt, tàn nhẫn mà đem đao cắm vào trong đất.

"Tiểu tử, ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có bằng lòng hay không?" Lời Phá Quân biểu hiện hết sức nghiêm túc, không giống như là đùa giỡn.

Diệp Tiêu đột nhiên cả kinh, cùng trong lòng ngực Thần Hi liếc mắt nhìn nhau, lắc lắc đầu nói: "Thật không tiện, lão Tử không có hứng thú."

"Khắc khắc khắc ..."

Lời Phá Quân suốt chút nữa không ngắt đi, liên tiếp địa ăn quả đắng, hần hận không thể trực tiếp ra tay tàn nhẫn mà giáo huấn Diệp Tiêu một trận.

"Nãi nãi của ngươi, bình thường đều là ta tức chết người khác, ngày hôm nay đây là làm sao? Gặp phải cái Diệp Tiêu, ta không có biện pháp nào! Không được, ta nhất định phải thu hần làm đồ!" Lời Phá Quân trong lòng xin thề, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, khá là phiền muộn.

"Tiểu tử, ngươi đến cùng thế nào mới bằng lòng đáp ứng làm ta đồ đệ?" Lời Phá Quân xấp xỉ cầu xin địa nói rằng, đầy mặt cười khổ.

"Gia gia ngươi, coi như thiên tài tuyệt thế bá tử làm thầy, ta đều muốn cân nhắc một, hai, có thể hay không thu còn là một vấn đề. Hiện tại ngược lại tốt, dĩ nhiên ta cầu người khác trở thành ta đồ đệ, đây là thế đạo gì a? Bằng vào ta cuồng lời Đạo vương tên gọi, nếu là đối ngoại tuyên bố chiêu đồ, cái kia báo danh người còn không xé rách đầu lâu, muốn cướp bá tử làm thầy? Có thể đến Diệp Tiêu tiểu tử này nơi này, làm sao không có tác dụng a?" Lời Phá Quân khá là phiền muộn, nghĩ mãi mà không ra.

"Ngốc đại cái, xem ngươi có thành ý như vậy, ta suy nghĩ một chút. Có điều, ngươi trước tiên cần phải lấy ra một điểm chỗ tốt, ta nhìn kỹ hẵng nói!"

Lời Phá Quân sững sờ, triệt để ngắt xui.

"Cái gì? Chỗ tốt? Ta thu ngươi làm đồ đệ, còn muốn ta cho ngươi chỗ tốt?" Lời Phá Quân hét lớn, hầu như tan vỡ.

"Sao thế? Không vui đúng không? Không vui liền đi, ta lại không cầu ngươi thu ta làm đồ đệ!" Diệp Tiêu tức giận nhìn lời Phá Quân, cố nén cười ý.

Lời Phá Quân mặt đen lại, bất đắc dĩ địa từ chính mình chứa đồ trong vòng ngọc lấy ra mấy khối tương tự linh tinh đồ vật. Mà Diệp Tiêu dĩ nhiên cảm giác được một luồng sức mạnh quen thuộc, chính là hần tha thiết ước mơ!

"Thật là tinh khiết nguyên lực a!"

Chương 27: Nguyên linh sư!

Chương 27: Nguyên linh sư!

"Thật là tinh khiết nguyên lực a!" Diệp Tiêu thán phục, kinh dị nhìn Lôi Phá Quân trong tay tinh thạch.

Lôi Phá Quân khẽ mỉm cười, có một ít đắc ý, tựa hồ rất hài lòng Diệp Tiêu biểu hiện.

"Xú tiểu tử, đây là nguyên linh thạch! Bây giờ thời đại, dĩ nhiên không thích hợp võ giả tu luyện! Nhưng này chút không có linh căn người tu luyện, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, bước lên võ đạo một đường! Mà này nguyên linh thạch, ẩn chứa trong đó lượng lớn nguyên lực, có thể cung tu võ giả tu luyện."

Diệp Tiêu dẫn đầu, hần tự nhiên rõ ràng đạo lý này.

Người tu đạo, có thể không giống tu võ giả dễ dàng như vậy, càng thêm chú trọng thiên tư. Nếu là không có linh căn, mà quá theo địa tu đạo, chỉ có thể lãng phí thời gian! Dù sao, không phải tất cả mọi người đều thích hợp tu đạo thành tiên!

Mà những kia người không có linh căn, hoặc là lựa chọn từ bỏ, hoặc là lựa chọn tu võ một đường! Mà lựa chọn có hay không tu đạo hoặc là tu không, quyết định bởi với người tu luyện thổ nạp đến nhất định giai đoạn sau khi đối với sức mạnh đất trời cảm ứng.

Có điều, hiện ở thời đại này, đại đa số tu giả đều sẽ chọn tu đạo thành tiên, bởi vì dựa vào còn sót lại nguyên lực đến chống đỡ tu luyện, thực sự quá mức trò đùa!

Nhưng lại hàng ngày có một ít quái tài, mở ra lối riêng, ở võ đạo một đường hát vang tiến mạnh, trở thành danh chấn một phương cao thủ. Không nghi ngờ chút nào, Lôi Phá Quân chính là như vậy quái tài!

"Nguyên linh thạch? Đây là vật gì?" Diệp Tiêu nghi hoặc.

"Thời đại biến thiên, rất nhiều người đều cho rằng tu võ giả không có tiền đồ, đi đến cuối con đường! Thế nhưng, sinh mệnh đều sẽ có lối thoát! Chúng ta chỉ biết thiên địa biến đổi lớn, cái thời đại này không thích hợp tu võ giả, bởi vì thiên địa nguyên lực dần dần khô cạn! Nhưng rất nhiều người đều quên chính mình dưới chân thế giới, này mặt đất bao la phía dưới, chôn dấu rất nhiều chúng ta không biết bí mật. Này nguyên linh thạch, chính là trong đó trọng yếu nhất đồ vật!"

"Quên dưới chân thế giới?"

"Đúng, thời đại viễn cổ, thiên địa không có biến động trước, trong thiên địa có hai loại năng lượng, một là linh lực, hai vì là nguyên lực! Thiên địa biến đổi lớn, nguyên lực khô cạn, như vậy những này nguyên lực chạy đi đâu? Rất nhiều người nguyên lực một cách tự nhiên mà biến mất rồi, kỳ thực ở đâu là như vậy? Lượng lớn thiên địa nguyên lực chịu đến không biết tên sức mạnh hoặc là thiên địa pháp tắc, dần dần lạc xuống mặt đất, ở thời gian ảnh hưởng, ngưng tụ thành trong tay ta như vậy to nhỏ tinh thạch, chôn sâu lòng đất mà không muốn người biết!"

"Thế nhưng, làm sao người biết?" Diệp Tiêu đặt câu hỏi, hứng thú.

"Thiên địa biến đổi lớn sau khi, không biết quá bao nhiêu năm, xuất hiện một kinh tài tuyệt diệu trộm mộ thiên tài. Hắn ngẫu nhiên phát hiện loại này tinh thạch, cẩn thận nghiên cứu bên dưới, phát hiện loại này trong tinh thạch ẩn chứa năng lượng càng là trong thiên địa từ từ khô cạn nguyên lực! Từ đó sau khi, công việc chủ yếu của hắn chính là khắp thế giới địa tìm kiếm loại này nguyên linh thạch, đồng thời trải qua nhiều năm nghiên cứu thu dọn, viết thành một bước khoáng thế kỳ thư (nguyên linh phù thuật), mà hắn chính là đời thứ nhất nguyên linh sư! Thế nhưng, quyền kỳ thư này đã thất truyền gần ngàn năm, không có ai biết tầm tích của hắn!"

Lôi Phá Quân giơ miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt, nước bọt bay loạn, Diệp Tiêu lại nghe vô cùng mê li. Không quan hệ cái khác, này nguyên linh thạch phát hiện, đối với hắn đến thuyết, thực sự quá trọng yếu.

"Nếu thất truyền, người lại là làm sao biết?"

"Tiểu tử, đừng xem ta hiện ở lợi hại như vậy, trước đây ta có điều một thả ngư oa! Có điều đánh tiểu liên đối với những kia tìm Long tham huyết công phu vô cùng si mê, dĩ nhiên là có chút nghiên cứu! Thuyết lời nói thật, ta sống mấy trăm năm, từng hạ xuống mộ, cướp bảo bối cũng rất nhiều!"

"Dưới mộ? Người dưới mộ làm gì? Người không phải đi tìm nguyên linh thạch sao?"

"Tiểu tử, một quãng thời gian rất dài ta là tìm nguyên linh thạch không sai, nhưng là tìm tìm liên đào được người khác nghĩa địa đi tới! Một ít loại cỡ lớn nguyên mộ linh thạch tàng, cũng không phải muốn tìm liên tìm, muốn gặp liên thấy!" Lôi Phá Quân tức giận trừng Diệp Tiêu một chút, cầm trong tay nguyên linh thạch đưa cho hắn.

"Cho, cầm, người thả ở trong tay, thử nghiệm hấp thu nhìn!" Lôi Phá Quân rất hào phóng, trực tiếp ném năm khối phẩm sắc không sai nguyên linh thạch

cho Diệp Tiêu.

Diệp Tiêu cũng không khách khí, trực tiếp hấp cất đi. Dựa theo hấp thu thiên địa nguyên lực phương pháp, Diệp Tiêu tâm ý khẽ động, có điều trong chốc lát, Diệp Tiêu trong tay nguyên linh thạch liền hóa thành bột phấn.

Thấy tình cảnh này, ba người đều sửng sốt, hai đại một tiểu hai mặt nhìn nhau, con mắt tròn trĩnh lên!

"Diệp Tiêu, ngươi đã làm gì? Làm sao này năm khối nguyên linh hoá đá thành bột phấn?" Lôi Phá Quân cũng không tiếp tục bình tĩnh, căn bản bình tĩnh không tới!

Này năm khối nguyên linh thạch nếu như cho hắn, có thể cung chính mình một tháng tu luyện cần. Nhưng hôm nay, dĩ nhiên thời gian một cái nháy mắt, liền không rồi!

Diệp Tiêu cũng rất giật mình, nhưng trong lòng hắn rõ ràng, những này nguyên linh thạch cũng không phải vô duyên vô cớ hóa thành bột phấn, mà là hắn trong nháy mắt liền hút đi năm khối nguyên linh trong đá nguyên lực, hóa thành từng tia từng tia Phách Khí (thô bạo) tụ hợp vào đến chính mình màu vàng trong đan điền.

Chỉ là, loại này hấp thu tốc độ, Lôi Phá Quân chưa từng nghe thấy, vì vậy không có hướng về phương diện kia muốn! Dù sao, hắn đạt đến khiêu huyết Tề (đủ) thông cảnh giới, một tháng mới chỉ có thể hấp thu năm khối trung phẩm nguyên linh thạch. Hắn năm mơ đều không sẽ nghĩ tới, Diệp Tiêu có thể trong nháy mắt liền hấp thu hắn cần thời gian một tháng đến hấp thu nguyên linh thạch.

Loại này hấp thu tốc độ, khiến người ta khó có thể tin.

Lôi Phá Quân vô cùng đau lòng, đầy mặt cay đắng mà nhìn Diệp Tiêu bàn tay, về mặt ai oán.

"Ngốc đại cái, trên người ngươi có bao nhiêu loại này nguyên linh thạch, ta muốn hết, ngươi ra giá đi! Ngược lại quãng thời gian trước, nhà ta thu mua Tô gia rất nhiều tài sản, nên có thể mua lại trong tay ngươi toàn bộ nguyên linh thạch!"

"Cút! Này nguyên linh thạch có thể tùy tiện bán không? (nguyên linh phù thuật) thất truyền, nguyên linh sư càng là từ này tiên vũ trên đại lục biến mất ngàn năm lâu dài! Mỗi lần phát hiện này nguyên linh thạch, đều là có thể ngộ không thể được bảo bối, ta bán đầu giá cho ngươi?" Lôi Phá Quân nghe thuyết muốn bán, đó là ngàn vạn cái không vui.

"Ngốc đại cái, ngươi hiện tại đã là khiêu huyết Tề (đủ) thông cảnh giới võ học. Muốn đạt đến bước kế tiếp chân khí hóa cương, cần nguyên lực tất nhiên vô cùng to lớn. Hơn nữa cảnh giới của ngươi cảm ngộ còn không đạt đến, này nguyên linh thạch đặt ở ngươi nơi này, thực sự có dẫn lãng phí!"

Lôi Phá Quân sâu sắc cau mày, nhìn mặt lộ vẻ giao hoát về Diệp Tiêu, trong lòng vô cùng dè phòng!

"Ta không bán, nói cái gì đều không bán!"

Diệp Tiêu hơi lúng túng một chút, đột nhiên linh cơ hơi động, "Ngốc đại cái, thuyết đi, cần muốn điều kiện gì, ngươi mới có thể đem trong tay ngươi nguyên linh thạch cho ta?"

Lôi Phá Quân nhìn thật lòng Diệp Tiêu, đột nhiên ha ha cười nói: "Xú tiểu tử, chỉ cần ngươi chịu bái ta làm thầy, những này nguyên linh thạch, ta đều cho ngươi, hơn nữa không muốn một phân tiền! Ngươi, có bằng lòng hay không?"

"Chỉ đơn giản như vậy?"

"Chỉ đơn giản như vậy!"

"Tốt lắm, ta liền bái ngươi làm thầy, đến, Thần Hi, ngươi trước tiên hạ xuống!" Nói xong, Diệp Tiêu đem Thần Hi để xuống, đứng ở một bên, hai đầu gối quỳ xuống, ba bái chín chụp, xem như là được rồi lễ bái sư!

Lôi Phá Quân cười ha ha, tự mình đem Diệp Tiêu nâng dậy, tàn nhẫn mà vỗ người sau vai, "Được, quá tốt rồi, ta cuồng lôi Dao vương cuối cùng cũng coi như có đồ đệ! Ha ha …… "

Tiểu Thần Hi nhìn cười ha ha Lôi Phá Quân, càng là xuất kỳ bất ý địa nắm lấy người sau râu mép, dùng sức địa duệ lên, nhất thời đau Lôi Phá Quân nhe răng tròn mắt, cuồng quít xin tha.

"Ngốc đại cái, ca ca ta đã bái ngươi làm thầy, ngươi có phải là vội vàng đem lờ lờ toả sáng tảng đá cho ca ca ta? Còn có, làm em gái của hắn, ngươi có phải là cũng phải cho ta một phần lễ ra mắt?" Tiểu Thần Hi thiên chân vô tà lời nói, rực rỡ ánh mắt, có vẻ vô cùng đáng yêu.

"Ha ha …" Diệp Tiêu nhìn làm quái Thần Hi, trong lòng mừng thầm không ngớt.

"Ai u, tiểu tử tông a! Ca ca ngươi đã đủ khó chơi, không nghĩ tới ngươi cũng không đơn giản a! Được, ta đem cái kia sáng lên lấp lánh tảng đá cho ca ca ngươi, hiện tại liền cho, toàn bộ đều cho hắn! Ngươi có thể trước tiên buông tay sao?"

"Không tha, ngươi trước tiên cho lại thuyết! Hạnh … "

Lôi Phá Quân lúc này sắp khóc, ta tìm cái đồ đệ dễ dàng à?

Nói xong, Lôi Phá Quân quả thực đem chính mình thu gom toàn bộ nguyên linh thạch lấy ra, đầy đủ xếp thành một toà núi nhỏ. Cái kia lấp loé ánh sáng, trực lác lác, sắp lượng mù ngời mắt.

"Tiểu tổ tông, ta đem tảng đá lấy ra, ngươi hiện tại có thể buông tay sao?"

"Hừ, không tha, ta lẽ ra mắt còn không cho ta đây?"

"Lẽ ra mắt?"

"Hả?" Tiểu Thần Hi hơi kéo kéo râu mép, đau Lôi Phá Quân không muốn không muốn!

Hắn là thật sự khóc, bị này một đại một tiểu hai cái ma đầu cho dần vật khóc.

"Trời ạ, vẫn không có Thiên Lý a?" Thật như thư đi, đọc sách nhà! Duy nhất link:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Một mình rèn luyện! (bản quyền chung)

Chương 28: Một mình rèn luyện! (bản quyền chung)

Lôi Phá Quân đang hoàng địa từ trong vòng ngọc lấy ra một tinh xảo tiểu Hoàng quan, tự mình đeo ở người phía sau trên đầu, trên mặt lộ ra vô cùng đau lòng vẻ mặt.

Diệp Tiêu ánh mắt rung mình, thàn than một tiếng "Bảo bối tốt!"

Mà được lễ vật Thần Hi, tự nhiên vô cùng vui sướng, lúc này liền thả ra cầm lấy Lôi Phá Quân râu mép tay nhỏ, vui vẻ sờ sờ trên đầu vương miện, Porsche đi tìm mẫu thân của chính mình.

Diệp Tiêu mỉm cười nở nụ cười, nhìn hài lòng Thần Hi, hân hân lòng.

"Ta nói ngốc đại cái, không nghĩ tới trên người ngươi có nhiều như vậy bảo bối tốt a! Cái kia vương miện, cấp bậc không thấp a!" Diệp Tiêu thâm ý sâu sắc mà nhìn Lôi Phá Quân, đối với người sau, hắn có rất nhiều nghi hoặc.

Lôi Phá Quân sắc mặt khẽ thay đổi, có chút lúng túng cười cợt, nhưng lập tức tính khí liền lên đến rồi. Bám vào Diệp Tiêu lỗ tai, gầm hét lên: "Tiểu tử thú, ngươi gọi ta cái gì? Ngốc đại cái? Sau đó muốn đòi giọng, gọi sư phụ!"

Diệp Tiêu bị đau, dùng ăn thịt người người ánh mắt nhìn chăm chăm Lôi Phá Quân, một điểm không có khuất phục ý tứ.

"Ngốc đại cái, ngươi để ta tên ta gọi! Ngươi thật sự cho rằng ta sợ ngươi sao? Lại nói, lấy thực lực của ngươi, muốn làm sư phụ của ta, ngươi còn kém một chút!" Diệp Tiêu hào không thỏa hiệp, chết sống không gọi.

"U hổng, ngươi cái thằng nhóc, cầm đồ vật của ta, muốn lòng bàn chân đạp du cho ta rồi đi? Ngươi vọng tưởng! Gia gia ngươi, ta liền không tin chế phục không được ngươi! Ngươi nói ta thực lực không đủ, ngươi có dám đến thử xem?" Lôi Phá Quân thẹn quá thành giận, chưa từng muốn chính mình lại bị một nhóc con cho khinh bỉ, thực sự là phá thiên hoang đầu một lần a!

Đột nhiên, Diệp Tiêu thân thể đột nhiên cứng đờ, ánh mắt mê man, như là nhớ ra cái gì đó tự!

"Ngốc đại cái, vừa nãy ngươi nói nguyên linh sư, trước đây từng tồn tại, đúng không?"

Lôi Phá Quân sững sờ, lúc này tàn nhẫn mà gõ Diệp Tiêu trán, "Phí lời, ta mới vừa nói nhiều như vậy, ngươi không nghe lọt tai sao? Thế nhưng, (nguyên linh phù thuật) thất truyền, ngàn từ năm đó, thiên hạ cũng không còn nghe qua nguyên linh sư xuất hiện!" Lôi Phá Quân thật sâu thở dài, tựa hồ vô cùng tiếc nuối.

"Nhưng là, không thể a! Không có lý do gì a, tại sao ta trước đây không biết?" Diệp Tiêu ní non, trên mặt vẻ mặt có chút thống khổ.

"Phí lời, người trước đây làm sao có khả năng biết? Đừng nói nhảm, ngày mai bắt đầu theo ta đồng thời tu luyện, ta phải cố gắng dạy dỗ dạy dỗ người! Ân, liền như vậy, ngày mai đi Thương Lan học viện tìm ta, ta chờ người!" Lôi Phá Quân có chút không kiên nhẫn, nhưng loại này không kiên nhẫn, là tính cách phóng khoáng gây nên.

Có điều, Diệp Tiêu đúng là hoàn toàn không có để ở trong lòng, không để ý lắm.

"Ngốc đại cái, chờ một chút, ta hỏi người một chuyện!"

"Sao? Lại có vấn đề gì a?"

"Người nghe nói qua duy ta thánh quân sao? Diệp trung tâm thành quảng trường cái kia điều khắc đến tốt cùng là ai vậy? Tại sao ta trước Độ Kiếp, chung quanh quảng trường phòng ốc hết mức sụp đổ, có thể cái kia điều khắc nhưng hoàn hảo không chút tổn hại?"

Lôi Phá Quân sắc mặt khê thay đổi, nhưng lập tức liền khôi phục bình tĩnh, chỉ là này bé nhỏ cảm tình biến hóa, có thể nào giấu giếm được Diệp Tiêu?

"Tiêu tử thú, người nghe ai nói? Duy ta thánh quân là ai, ta làm sao biết? Cho tới người nói cái kia điều khắc, ta liền càng không rõ ràng lắm. Có người nói Diệp thành còn không thành lập, cái kia điều khắc liền tồn tại! Còn có, người hỏi những này làm gì?"

"Không có gì, chính là hiếu kỳ!"

Lôi Phá Quân tròn tròn mắt, căn dặn vài câu, thả người nhảy một cái, thân ảnh biến mất không còn hình bóng!

"Tiêu tử thú, có một số việc, không biết tốt nhất!" Lôi Phá Quân vì hơi thở dài, như là cảm thán gì đó!

"Ngốc đại cái, người đang ẩn núp gì đó đây? Đây nguyên linh sư, đến tốt cùng là thứ đồ gì? Còn có, thiên địa vì sao như vậy biến đổi lớn, là muốn đoạn tuyệt vô đạo một đường, trợ người tu đạo thành tiên sao?" Diệp Tiêu không có chính mình đáp án, cũng không có ai có thể cho hắn một đáp án hợp lý.

Một lúc lâu một lúc lâu, Diệp Tiêu vầy vầy đầu, không để ý tới những này phiền lòng sự tình!

"Trước đem những này nguyên linh thạch hấp thu lại nói!" Diệp Tiêu đem Lôi Phá Quân đưa cho hắn nguyên linh thạch thu sạch vào chính mình Phong Thiên Tháp bên trong, trực tiếp đi trở về mật thất.

"Trước cái kia năm khối nguyên linh thạch, phẩm chất không sai, mà ta nhưng chỉ dùng thời gian một hơi thở, liền đem chi toàn bộ hấp thu, thật không biết những này nguyên linh thạch có thể ta hấp thu bao lâu!" Diệp Tiêu khê cười khổ, có chút không xác định.

Lập tức, hắn liền khoanh chân nhập định, để Linh nhi đem hết thầy nguyên linh thạch lấy ra, đặt ở chính mình màu vàng trong đan điền, chỉ có điều, bây giờ Diệp Tiêu thực lực quá thấp, đan điền không gian rất nhỏ, ngoại trừ Phong Thiên Tháp chiếm cứ phạm vi, đan điền đã bị chiếm đầy, không có bất kỳ khe hở.

Chỉ là, hay là Vô Ý, Linh nhi dĩ nhiên đem từ Tô Tần trong tay đoạt đến cổ đồ cùng Ngọc Thạch cũng lấy ra, Diệp Tiêu nhìn xuất hiện cổ đồ, tâm ý hơi động, trong tay liền xuất hiện một viên toả ra từ quang Ngọc Thạch cùng một bức không tròn vẹn cổ đồ.

"Thập Vạn Đại Sơn? Đến tốt cùng là cái gì nơi nào đây? Ngày hôm nay dĩ nhiên quên hỏi một chút thẳng góc kia đại cái, nói không chừng, này Thập Vạn Đại Sơn, ta nhất định phải đi một chuyến a!" Diệp Tiêu nhìn xuất hiện ở trước mắt cổ đồ, đối với này Thập Vạn Đại Sơn vô cùng hiếu kỳ.

Kiếp trước hắn, căn bản chưa từng nghe qua nơi này, thậm chí nguyên linh sư đều chưa từng nghe nói!

"Ta là trở lại quá khứ, vẫn là trở lại tương lai, cũng hoặc là nơi ở quá khứ và tương lai kẻ hở trong lúc đó?" Diệp Tiêu trầm ngâm, nghĩ mãi mà không ra.

Mà một giây sau, Diệp Tiêu ngưng thần tĩnh khí, tiến vào trạng thái tu luyện!

Sở quốc đế đô, lãnh địa nhà họ Tô.

Phương xa phía chân trời, màu máu Hồng Vân đột nhiên rơi xuống, kéo dài vô biên tế, trong tông môn đệ tử nhìn chột hiện màu máu Lưu Vân, dồn dập kinh hãi đến biến sắc, hoảng sợ nhìn bầu trời.

"Tô Thiên Dương, người trốn ở trong huyết động hơn trăm năm, đến tốt cùng tìm hiểu đến cái gì không có? Hừ, ta Huyết Ma Tô Đồ xuất thế, ngày hôm nay chuyên tới để gặp gỡ một lần người!" Quát to một tiếng, từ Hồng Vân bên trong truyền ra, Huyết Ma Tô Đồ hiện ra chân thân, mái tóc dài màu đỏ ngòm theo gió phấp phới, như rất giống ma.

Huyết Ma Tô Đồ âm thanh như hồng chung đại lữ, cường hãn sóng âm bao phủ thiên địa, chấn động đến mức trên mặt đất Tô gia đệ tử từng cái từng cái ôm đầu kêu to, tựa hồ chịu đựng lớn vô cùng thống khổ.

Đột nhiên, một trận dễ nghe tiếng tiêu không biết từ chỗ nào bay tới, như Thanh Phong bên trong mang theo mưa móc, thoải mái Tô gia những tông môn kia con cháu buồn tím, đại đại giảm bớt nỗi thống khổ của bọn họ.

Huyết Ma Tô Đồ một tiếng cười lớn, càng là sử dụng như Âm Ba Công bình thường phép thuật, trước thoáng giảm bớt thống khổ những kia cái đệ tử,

lần thứ hai rơi vào thống khổ gãy dựa, mắt không chế kêu to.

"Hừ!"

Hừ lạnh một tiếng không biết từ nơi nào phát sinh, tiếp theo mà tới tiếng tiêu, thay đổi trước nhu hòa, đem công kích tiêu điểm hội tụ đến Huyết Ma Tô Đồ trên người.

Trong nháy mắt, Huyết Ma Tô Đồ liền cảm nhận được áp lực cực lớn, ngược lại đem hết thảy sự chú ý chuyển hướng này tiếng tiêu, cùng với đối kháng.

Nhưng tùy theo mà đến hậu quả nhưng là, hai người này nhìn như hời hợt tranh tài, kì thực cho những đệ tử kia tạo thành áp lực lớn lao.

Trước còn chỉ là chống lại một người sóng âm, nhưng hôm nay hai người đấu pháp, những thực lực này hạ thấp đệ tử, nhưng phải chịu đựng hai cỗ sóng âm dần vật, thực sự thống khổ không thể tả.

Ước chừng thập tức thời gian, vền vền chỉ là thập tức thời gian, toàn bộ Tô gia tông môn đệ tử, phạm là nghe được này hai cỗ sóng âm người, thực lực hạ thấp không một không ngã nằm trên mặt đất, một ít thực lực mạnh mẽ đệ tử đứng là ngay tại chỗ đã tọa, dùng linh lực của chính mình đến chống lại này hai loại sóng âm.

Thập tức thời gian, chớp mắt liền quá, Huyết Ma Tô Đồ cái kia như sư tử giống như gào thét đột nhiên đình chỉ, biểu hiện nghiêm túc, nhìn không hề có thứ gì hư không.

"Tô lão quý, nếu đi ra, cái gì không hiện thân gặp mặt?"

"Hừ, Huyết Ma Tô Đồ, người đã bị đuổi ra khỏi nhà, hơn trăm năm không thấy, hôm nay đến đây, dĩ nhiên thương ta tông môn đệ tử, người ý muốn như thế nào?"

"Tô Thiên Dương, ngày hôm nay ta khá lịch sự, không có trực tiếp đại khai sát giới! Lão Tử hôm nay tới, chính là vì điều tra đệ đệ ta Tô Tần cái chết!"

"Người nói cái gì? Tô Tần chết rồi? Làm sao có khả năng? Ở này Sở quốc cảnh nội, có ai dám giết ta người của Tô gia, hơn nữa còn là một vị là quyền cao chức trọng người?"

Đột nhiên, không gian một trận vận vẹo, một người mặc Thanh Y người trung niên đột nhiên hiện thân, đạp bước hư không, bàng quan.

"Hừ, nếu không là đệ đệ ta chết rồi, ta có thể dễ dàng xuống núi sao? Thiếu mẹ kiếp cho ta phí lời, ta cho người ba ngày, nếu như không thể cho ta một câu trả lời, sau đó người tô gia con cháu, ta thấy một giết một! Vừa vặn ta Huyết Ma giám sát luyện tới cảnh giới đại thành, cần gấp lượng lớn máu tươi, các người tô gia con cháu, đúng là vừa vặn! Ha ha ... "

Nói xong, Huyết Ma Tô Đồ chân đạp Hồng Vân, hung hăng rời đi.

"Tô gia gia chủ đương thời, trưởng lão hội thành viên, hết thảy đi tới Thăng Long Điện, có khẩn cấp chuyện quan trọng thương lượng!" Tô Thiên Dương nhìn cấp tốc rời đi Huyết Ma Tô Đồ, cảm giác được không ổn, lập tức truyền âm, triệu tập gia tộc thành viên trọng yếu, triệu mở cuộc họp khẩn cấp.

"Tình huống thế nào, liên lão tổ tông đều bị đã kinh động? Xem ra, có đại sự phát sinh!"

Diệp thành, Diệp gia mật thất.

Tĩnh tọa Diệp Tiêu, như lão tăng nhập định giống như luyện hóa nguyên linh trong đá nguyên lực. Lúc này, nếu để cho Lôi Phá Quân nhìn thấy Diệp Tiêu đan điền, e sợ sẽ khiếp sợ địa nói không ra lời!

Bởi vì, hần giao cho Diệp Tiêu núi nhỏ bình thường nguyên linh thạch, lúc này chỉ còn lại không tới một trăm khối, hơn nữa còn ở cấp tốc biến mất.

Có điều, Diệp Tiêu cái kia không lớn màu vàng trong đan điền, càng là hình thành một cái đầm hồ nước, Phong Thiên Tháp nền nhấn chìm ở trong hồ nhỏ, khác nào một bức tranh phong cảnh.

Hồ nước này không phải là cái gì linh dịch, mà là Diệp Tiêu hấp thu có đủ nhiều nguyên linh thạch, ngưng tụ mà thành Phách Khí (thô bạo), lại hoá lỏng mà thành hồ nhỏ.

Bởi vậy có thể thấy được, Lôi Phá Quân giao cho Diệp Tiêu nguyên linh thạch số lượng nhiều sao to lớn, hơn nữa cấp bậc cơ bản đều là thượng thừa, chất lượng vô cùng tốt.

Nhưng chưa từng nghĩ, Diệp Tiêu vền vền dùng một đêm thời gian, liền đem như thế khổng lồ số lượng nguyên linh thạch cho hấp thu, ngưng tụ thành chất lỏng giống như Phách Khí (thô bạo).

"Hô ... "

Diệp Tiêu miệng phun trực khí, chậm rãi mở hai mắt ra, một đạo tinh quang né qua, Diệp Tiêu cả người khí thế đại đại thay đổi, cùng trước đây hoàn toàn khác nhau!

Cảm thụ thân thể mình mạnh mẽ, thực lực tiến bộ, Diệp Tiêu hết sức vui mừng.

"Hay là, nên là một mình rèn luyện thời điểm, này Diệp thành, dù sao vẫn là nhỏ một chút!"

Diệp Tiêu khe khẽ thở dài, trong tay Quang Hoa lóe lên, một tấm không tròn vẹn cổ đồ cùng một khối tử ngọc tái hiện ra, trên bản đồ, bốn cái cổ điển đại tự đập vào mi mắt!

"Thập Vạn Đại Sơn, đến tốt cùng là cái thể nào tồn tại đây?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Rời đi!

Chương 29: Rời đi!

Sở quốc đế đô, lãnh địa nhà họ Tô.

Thăng Long Điện!

"Tô Mộ Bạch, ngươi là cao quý gia chủ, thậm chí ngay cả Tô Tần bỏ mình tin tức cũng không biết, ngươi có biết tội của ngươi không?" Người nói chuyện, chính là ông tổ nhà họ Tô Tô Thiên Dương, ngồi ngay ngắn vị trí đầu nào hấn, khí tức nội liễm, nhưng không giận tự uy.

"Lão tổ tông, Tô Tần bỏ mình, vẫn bối xác thực không biết! Hơn nữa, Tô Tần trương lão tính cách quái đản, trưởng lão hội thành viên bên trong, chỉ một mình hấn nghiệm sinh bài không có lưu! Vì lẽ đó, vẫn bối thật sự không biết Tô Tần trương lão bỏ mình tin tức!" Trả lời người cũng là một người trung niên, chỉ có điều từ người sau tu vi đến xem, nhưng là nhược không ít, vền vẹn Trúc Cơ kỳ Đại viên mãn thực lực.

Thế nhưng, quản lý một đại gia tộc, thực lực thường thường không phải quan trọng nhất!

Tô Thiên Dương khẽ nhíu mày, nhìn về phía cái khác chín vị trưởng lão hội khách khanh trưởng lão, tất cả mọi người khẽ gật đầu, biểu thị gia chủ nói không uổng.

"Đã như vậy, bản tọa mệnh ngươi trong vòng ba ngày cho ta một giải thích hợp lý, nếu không, ngươi người gia chủ này cũng đừng làm! Hiểu chưa?"

"Vâng, xin nghe lão tổ tông pháp chỉ!" Tô Mộ Bạch cung kính bái lạy, tán nhanh rời đi!

Mà cái khác chín vị trưởng lão hội thành viên thì lại lưu lại, tiếp tục thương thảo chuyện quan trọng!

"Mấy vị trưởng lão, đối với Tô Tần chết thảm, các ngươi có gì cao kiến? Huyết Ma Tô Đồ coi như muốn lật đổ ta Tô Thiên Dương, cũng căn bản không thể nắm đệ đệ hấn nói sự! Vì lẽ đó, có thể xác định chính là, Tô Tần xác thực đã chết rồi! Nhưng vấn đề là, ở này Sở quốc cảnh nội, có ai dám đối với ta Tô gia ra tay, hơn nữa còn lựa chọn giết chết một khách khanh trưởng lão?"

Mọi người hơi sững sờ, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ lên, có điều, thảo luận một lúc lâu, tất cả mọi người đều không có lấy ra một giải thích hợp lý.

"Lão tổ, Sở quốc cảnh nội là không có ai đắc tội chúng ta Tô gia, như vậy không phải Sở quốc người đâu?" Đột nhiên, có người nhẹ giọng nói rằng, tất cả mọi người trong nháy mắt sững sờ!

Tô Thiên Dương lông mày vừa nhíu, "Thỉnh cầu các vị trưởng lão đi một chuyến, đi tới Hoàng cung, nhắc nhở tô gia con cháu, cẩn thận Tần quốc, như có đại sự, vội vàng cầu cứu!"

Chín vị trưởng lão tuân lệnh, dồn dập rời đi.

Mà cái gọi là Sở quốc hoàng thất, cũng là Tô gia một mạch, là lão tổ tông Tô Thiên Dương một mạch!

Tô gia quyền lợi phân bố, đế quốc hoàng thất vì là lão tổ tông Tô Thiên Dương một mạch, Tô gia bản bộ gia chủ, thì lại do cùng Tô Thiên Dương liên hệ máu mủ gần nhất dòng chính kế thừa!

Đơn giản tới nói, Tô gia có hai cái gia chủ, một là đế quốc hoàng đế, một là thế tục gia tộc gia chủ, lẫn nhau lẫn nhau liên hệ, nhưng lại các hành chính!

"Phù Tô Thái Tử, sẽ là người à?" Tô Thiên Dương trong lòng than nhẹ, đắm chiều.

Mà xa ngoài vạn dặm Diệp Tiêu, căn bản không biết mình giết Tô Tần, càng tác động hai quốc gia cao nhất quyền lợi giai tầng thần kinh.

Nếu là Diệp Tiêu biết được, không biết làm cảm tưởng gì! Nhưng này lại khiến người ta không thể không cảm thán, thế sự vô thường, tạo hóa trêu người!

Diệp thành, Diệp gia.

Diệp Tiêu đem chính mình dự định nói cho cha mẹ, Diệp Thiên Nam cũng không cảm thấy có cái gì khó quá! Nam nhi tốt chí ở bốn phương, đi ra ngoài xông xông cũng là nên!

Cho tới Lý Du Nhiên cùng Thần Hi tự nhiên không muốn Diệp Tiêu rời đi, có điều Thần Hi tuy rằng khóc nháo, nhưng vẫn là giúp đỡ chính mình ca ca lựa chọn!

"Ca ca, người đi ra ngoài tu luyện, Thần Hi ủng hộ người. Có điều, người phải đáp ứng ta, nửa năm về tới một lần, không phải vậy, ta sẽ hận người!"

Diệp Tiêu ngồi xổm người xuống, dùng tay lau đi Thần Hi nước mắt trên mặt, hơi mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta nhất định sẽ trở lại gặp các người!"

Diệp Thiên Nam nhìn con trai của chính mình, biết được hẳn muốn đi Thập Vạn Đại Sơn, càng từ trong lòng lấy ra một viên điều roi. Cái này điều roi toàn thân vì là màu tím, hiện hình tròn, bên trong có một chút đỏ như máu, như là người một giọt máu, có thể theo điều roi lay động mà lưu động.

"Hải tử, cái này điều roi người thu cẩn thận, Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, nguy hiểm tầng tầng, chính mình muốn nhiều gia cẩn thận! Cái này điều roi, hay là ở thời khắc nguy nan, có thể đến giúp người!"

Diệp Tiêu hơi nghi hoặc một chút mà nhìn mình cha, còn có cái này điều roi, không có tiếp tục truy hỏi, đem đeo trên cổ, đi ra khỏi nhà.

Kỳ thực, Diệp Tiêu vốn định một tiếng không muốn địa liền đi, nhưng làm người tử, như vậy hành vi, thực sự không thích hợp! Nhưng bây giờ ly biệt sắp tới, xác thực quá mức thương cảm, chọc người nước mắt.

Diệp Tiêu bóng người dần dần đi xa, không có lựa chọn quay đầu lại, bước nhanh địa đi về phía trước.

Tiểu Thần Hi ở Lý Du Nhiên trong lòng ngực lớn tiếng khóc rống, khó có thể ức chế, khóc vô cùng đáng thương!

Một lúc lâu, Diệp Thiên Nam ngẩng đầu nhìn hướng thiên không, "Các tộc nhân, ta cho các người mang đi tới hi vọng, hi vọng ông trời sẽ an bài các người gặp gỡ!"

Nhìn theo con của chính mình rời đi, Diệp Thiên Nam cảm thấy tràn đầy tự hào!

Giác Tỉnh Bá thể, Megatron dưới!

Chém giết Tô Mạch, độc chiến Tô Tần!

Sức lực của một người, diệt Tô gia!

Diệp Tiêu tên tuổi, Diệp thành bách tính, ai không biết, người phương nào không hiểu?

Chỉ là, Diệp Tiêu không biết chính là, hắn này vừa đi, càng cùng nhà của chính mình người, suýt chút nữa trở thành xa nhau!

Thương Lan học viện.

"Vân Sơn trưởng lão, tính toán thời gian, ta nên đi! Thương Khung Phách Thể(Bá Thể), quả nhiên danh bất hư truyền! Dĩ nhiên từ Kết Đan cảnh trung kỳ trong cao thủ chạy trốn, nhưng bình yên vô sự, thực sự là ghé góp! Chỉ là, nhân tài như vậy, chúng ta Thương Lan học viện có thể không trêu chọc nổi a!" Người nói chuyện chính là bạch dịch, mà hắn ngày hôm nay, thì lại muốn khởi hành trở về để đồ, báo cáo lần này đi tuần thành quả.

Vân Sơn khe khẽ thở dài, "Sợ là cái kia Diệp Tiêu, đối với học viện chúng ta oán khí thâm hậu, không muốn gia nhập! Có điều, tất cả tùy duyên đi!"

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một vệt cay đắng, cười khổ một tiếng, bạch Dịch trưởng lão liền phá không mà đi, trong chớp mắt biến mất không còn tăm tích.

"Cái kia Lôi Phá Quân, cũng không biết có thể hay không đem Diệp Tiêu làm đi vào? Ai, ta xem không có khả năng lắm!"

Mà trên thực tế cũng đúng như Vân Sơn dự liệu như vậy, Lôi Phá Quân ở hắc sơn luyện võ, đầy đủ đợi Diệp Tiêu một buổi sáng, lẳng là không có sau khi nhìn thấy giả bóng dáng.

Ý thức được không ổn, Lôi Phá Quân nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp giết tới Diệp gia.

Kết quả chỉ được đến một phong thư, trong thư viết đến:

"Ngốc đại cái, muốn làm ta Diệp Tiêu sư phụ, trở lại hảo hảo luyện thêm mấy năm đi! Ta đi tới Thập Vạn Đại Sơn, ngươi muốn có bản lĩnh, hãy cùng đến đây đi! Ha ha …… "

Ngăn ngắn mấy câu nói, làm cho Lôi Phá Quân tức bễ phổi.

"Con bà nó, thực sự là tức chết ta! Tiểu tử thú, đừng làm cho ta tóm lại ngươi, không phải vậy ta không phải bôi ngươi một lớp da! Không phải Thập Vạn Đại Sơn mà, trong thiên hạ, còn có ta cuồng lôi Dao vương không đi được địa phương sao?" Lôi Phá Quân tức giận đến ngực đập trùng không ngớt, hận hận nói rằng.

Thế nhưng, đột nhiên hắn hoàn toàn biến sắc, vội vàng một lần nữa nhìn một chút lá thư đó.

"Ta kháo, tiểu tử ngươi quả thực chán sống rồi! Thập Vạn Đại Sơn ngươi cũng dám đi, ngươi là muốn chết sao?" Lôi Phá Quân trong nháy mắt không bình tĩnh, sắc mặt hơi trắng bệch, tựa hồ vô cùng hoảng sợ.

Một bên Diệp Thiên Nam nhìn hết hoảng như vậy Lôi Phá Quân, bất giác có chút buồn cười.

"Dao Vương tiền bối, ngươi làm sao như thế sợ sệt? Thập Vạn Đại Sơn làm sao? Có cái gì không thể đi?"

"Diệp Thiên Nam, còn có ba tháng, Hồng Hoang Chi Môn thi sẽ tái hiện thế gian, đến lúc đó toàn bộ thiên hạ đều sẽ vì thế mà chấn động! Hồng Hoang Chi Môn ngươi biết không?"

"Nghe nói qua!"

"Ngươi nghe nói qua cái rắm? Cái kia Hồng Hoang Chi Môn một khi mở ra, tất nhiên sẽ khiến cho người tu luyện trong lúc đó hỗn chiến! Lấy Diệp Tiêu thực lực, khó có thể tự vệ a! Lại nói, cái kia Hồng Hoang Chi Môn bên trong đồ vật, mới là kinh khủng nhất uy hiếp!"

"Kinh khủng nhất uy hiếp? Uy hiếp gì a? Ngươi gặp?"

"Đúng, ta đã thấy! Vì lẽ đó, ta mới lo lắng Diệp Tiêu không về được!"

"Này có cái gì tốt lo lắng! Ngươi có thể đều sống sót trở về, ta tin tưởng con của ta cũng có thể trở về! Dù sao, hắn nhưng là Thương Khung Phách Thê(Bá Thê) a!"

Lôi Phá Quân trong nháy mắt không nói gì, làm sao này một đại gia đình đều như thế khó chơi đây?

"Hừ, chuyện đến nước này, cũng chỉ có thể tiểu tử kia cầu khẩn! Hồng Hoang Chi Môn hiện thế, sẽ trải qua hai tháng, mới sẽ mở ra! Khoảng thời gian này, hi vọng hắn có thể ý thức được chính mình tình cảnh, cơ trí

Liên lui ra đi!" Nói xong, Lôi Phá Quân sâu sắc thở dài, xoay người rời đi.

"Hồng Hoang Chi Môn, ta tộc nhân, các ngươi lần này có thể nhất định phải nắm cơ hội a! Thiên đạo bất nhân, chúng ta Hoang Cổ Thiên Khuyết hậu nhân, lần này nhất định phải giết ra mảnh này Lam Thiên (trời xanh), xông lên vực ngoại!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Phong Vũ Nhu!

Chương 30: Phong Vũ Nhu!

Ra Diệp thành, Diệp Tiêu tất nhiên là thả xuống tư thái, trang phục bình thường, như người A qua đường giống như vậy, chính là ném ở trong đám người khó có thể phát hiện loại kia.

"Tính toán thời gian, ta cũng nên ra tới xem một chút! Thế giới này, cùng ta kiếp trước có chút không giống, nhưng gặp phải người, đúng là không có bao nhiêu khác biệt! Ai, thật không biết đến tột cùng là tốt hay xấu!" Diệp Tiêu buồn bực ngăn ngắt địa đi ở trên quan đạo, cũng chính là loại kia phổ thông tăng đá đường.

"Hon nữa, ta cũng nhanh muốn gặp phải vợ ta a! Chỉ là, này đột nhiên xuất hiện Thập Vạn Đại Sơn, quỷ rầy ta một ít kế hoạch! Có điều, hữu duyên đều sẽ gặp lại!" Diệp Tiêu trong lòng vô cùng vui vẻ, hần lần này rời khỏi quê nhà, rèn luyện là chủ yếu, có điều, hần lưu ý còn có chính mình kiếp trước hồng nhan tri kỷ a.

"Vũ Nhu, ngươi bây giờ ở nơi nào a? Trải qua như thế nào đây?" Diệp Tiêu nhắm mắt lại, trên mặt hiện ra có chút nụ cười bí ối, như là làm cái gì mộng đẹp.

Chỉ là, Diệp Tiêu ảo tưởng không đến bao lâu, liền bị phía trước truyền đến rối loạn thanh cho thức tỉnh.

"Tô Xán, các ngươi cũng quá ý thế hiếp người! Các ngươi thương tổn tiểu thư nhà ta, là muốn bốc lên Phong tổ hai nhà tranh chấp sao?" Một người thanh niên trắng hán tức giận quát, bên cạnh mười mấy cái thị vệ vây quanh hần, hình thành phòng ngự trận thế.

"Ha ha, Dương An, ngươi có điều Phong gia một hạ nhân, cũng dám đối với bản thiếu gia đại hồng đại khiêu? Hừ, nói thật cho ngươi biết đi, Phong gia ba tiểu thư trúng rồi ta Tô gia Tiên thiên chi độc, đã không cứu! Liền coi như các ngươi Phong gia tiểu tử tốn giá cả to lớn cứu sống nàng, Phong Vũ Nhu cái này Luân Hồi Thánh thể kẻ nắm giữ, cũng là triệt để phế bỏ! Ngươi Phong gia ngàn năm khó gặp một lần thiên tài tuyệt thế, Luân Hồi Thánh thể liền như vậy chết trẻ, đối với ta Tô gia tới nói, bách lợi mà không một hại! Phong Vũ Nhu đã thành phế nhân, ngươi Phong gia còn có tư cách gì cùng ta Tô gia đấu!"

Cái kia bị gọi là Tô Xán người trẻ tuổi, có điều chừng hai mươi, tướng mạo tuy rằng đẹp trai, nhưng cũng để lộ ra một luồng tà khí, khiến người ta nhìn phi thường chán ghét. Nhưng người đứng bên cạnh hần, thực lực nhưng phi thường mạnh mẽ, mười cái Trúc Cơ trung kỳ cao thủ, hai mươi tên Trúc Cơ sơ kỳ, cùng một màu Trúc Cơ kỳ cường giả, lần này đội hình, tuyệt đối không thể khinh thường a.

Mà trái lại một phương khác, cũng chính là trước mắt to Tô Xán Dương An nhóm người này, tổng cộng mới hai mươi người, hơn nữa chỉ có năm cái Trúc Cơ trung kỳ cao thủ, cái khác tuy rằng cũng là Trúc Cơ kỳ, nhưng đa số bị thương nặng, sức chiến đấu không cao.

Diệp Tiêu không coi ai ra gì địa từ bên cạnh bọn họ trải qua, khẽ cau mày, hoàn toàn không có coi là chuyện to tát.

Thế nhưng, chính là có một ít người có mắt không trông, nhất định phải hướng về trên lưng thương va!

"Nơi nào đến hương dã thôn phu, ta Tô gia người ở này làm việc, thức thời cho ta rút sang một bên!" Tô Xán nhìn trên người mặc vải thô áo tang Diệp Tiêu, vô cùng phách lối quát lên, trong ánh mắt khinh bỉ, lộ rõ trên mặt.

Nhưng là, Diệp Tiêu hoàn toàn không ăn cái kia một bộ, đem người sau xem là không khí, trực tiếp đi về phía trước.

Tô Xán nổi giận, hần thực sự là kỳ quái, một nho nhỏ nông phu đều đang xem thường hần, hần có thể nào không giận?

Thế nhưng, hần quên rồi, một nho nhỏ nông phu có thể như thế khí định thần nhàn địa đứng ở trước mặt bọn họ sao?

"Tô gia? Chưa từng nghe tới, rất lợi hại phải không?" Diệp Tiêu lãnh đạm đáp lại một tiếng, tiếp tục đi đến phía trước.

"Được, ngươi cái lớn mặt nông phu, có bản lĩnh ngươi đừng đi, đợi ta giết Phong gia ba tiểu tử, nhất định phải hảo hảo giáo huấn ngươi! Lão Từ liền không tin, ngày hôm nay lại bị một ở nông thôn nông phu xem thường?"

"Chờ đã ... "

"Xú xin com, ngươi có chuyện gì? Chúng tiểu nhân, lên cho ta, giết bang này rác rưởi cùng với Phong Vũ Nhu cái kia thiên tài tuyệt thế. Ha ha ... nếu như ta giết Phong Vũ Nhu, đối với gia tộc có thể coi là một cái công lớn. Ha ha ..." Tô Xán đắc ý vênh vao, phảng phất đã giết Phong Vũ Nhu như thế.

Nhưng chính là hần lời nói này, nhưng triệt để đắc tội rồi một hần bất luận làm sao đều không trêu chọc nổi cũng không nghĩ ra sát thần!

Diệp Tiêu vốn định xoay người rồi đi bước chân, nhưng bởi vì Tô Xán này mấy câu nói này, miễn cưỡng ổn định. Bỗng nhiên xoay người, con mắt nhìn về phía đối diện những kia bị vây quanh đám người, lại phát hiện trung gian vị trí người thanh niên kia trong lòng ngực ôm một người, như là một tuổi không lớn lắm hài tử, bị hắc y bao bọc, hôn mê bất tỉnh.

"Phong ... vũ ... như? Vũ Nhu!" Diệp Tiêu bỗng nhiên thức tỉnh, chân đạp Thần Hư Bộ, bóng người trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Một giây sau, Diệp Tiêu bóng người liền xuất hiện ở Dương An trước mặt, con ngươi mở lớn, hai tay run rẩy, cơ thể hơi nghiêng về phía trước, muốn mau chân đến xem cái kia nằm ở Dương An người trong ngực.

Dương An kinh hãi, tay phải cầm kiếm, che ở trước người của chính mình, vẻ mặt không lạnh mà nhìn Diệp Tiêu.

Diệp Tiêu sững sờ, phục hồi tinh thần lại, có chút cấp bách mà nhìn Dương An, "Vị này tiểu ca, xin hỏi ngươi hoài nghi ôm chính là Phong gia ba tiểu thư Phong Vũ Nhu?"

Dương An sững sờ, nhìn người sau biểu hiện, nhẹ nhàng gật đầu, "Xin hỏi tiền bối là?"

"Có thể cho ta liếc mắt nhìn sao?" Diệp Tiêu âm thanh đều có chút run rẩy, hai mắt thật chặt nhìn chăm chăm Dương An người trong ngực.

Dương An thoáng chần chờ, nhưng vẫn là từ từ xốc lên che ở Phong Vũ Nhu quần áo màu đen, lộ ra một tấm kiều tiểu non nốt nhưng vô cùng trắng xám khuôn mặt nhỏ, phảng phất không còn sinh cơ.

Diệp Tiêu nhìn thấy khuôn mặt này trong nháy mắt, nhất thời như bị sét đánh, trong đầu vang lên ong ong, như là sôi sùng sục giống như vậy, phảng phất toàn bộ thế giới cũng chỉ còn sót lại trước mắt cái này hôn mê bất tỉnh có thể người như thế.

Bé gái một bộ tử y, có điều mười hai mười ba tuổi, kiều tiểu thân thể lẳng lẳng mà mê man ở Dương An trong lồng ngực, khoe miệng máu tươi còn chưa lau đi, khuôn mặt nhỏ trắng bạch, khí tức yếu ớt, hầu như đoạn tuyệt.

Diệp Tiêu như mất hồn giống như vậy, ngây ngốc nhìn hôn mê bất tỉnh Phong Vũ Nhu, từ từ chuyển xoay người, quay về Tô Xán lạnh lùng nói rằng: "Đưa giải được ra!"

Diệp Tiêu vô cùng phẫn nộ, hần tới hôm nay mới biết, vì sao kiếp trước Phong Vũ Nhu, tu vi chỉ có thể dừng lại ở Kết Đan cảnh Đại viên mãn mà từ đầu tới cuối không cách nào đột phá tới ngộ Nguyên Anh kỳ.

Nguyên lai, tất cả mấu chốt liền ở đây. Cũng là bởi vì trước mắt người này tra, hại Phong Vũ Nhu linh căn tổn thất lớn, không cách nào tu luyện đến cảnh giới càng cao hơn.

Tô Xán giận dữ, nguyên bản nhìn về phía Diệp Tiêu còn có chút kiêng kỵ ánh mắt trong nháy mắt tràn ngập lửa giận, gầm hét lên: "Người cái nhà quê, phía ta bên này thực lực hùng hậu, người càng đối với ta như vậy vĩnh viễn hất hàm sai khiến, chúng tiểu nhân, lên cho ta! Muốn thuốc giải? Không có!"

Tô Xán ý vào chính mình thế lớn, không chút nào đem Diệp Tiêu để ở trong mắt, dạn dỏ thủ hạ ba mươi Trúc Cơ kỳ cao thủ vây công Diệp Tiêu bọn họ. Đương nhiên, Tô Xán mục tiêu chủ yếu vẫn là Phong Vũ Nhu.

Dương An nhìn công tới được Tô Xán chờ người, vội vàng ứng chiến, nhưng khi bọn họ chính muốn hành động thời điểm, Diệp Tiêu vung tay lên, "Các người cũng không muốn nhúng tay, bảo vệ tốt các người tiểu thư là được, này quần rác rưởi, giao cho ta!"

Diệp Tiêu lời nói, âm thanh rất nhẹ, nhưng cũng tràn ngập một loại không thể làm trái khí thế. Dương An tuổi có nghi hoặc trong lòng, nhưng vẫn là lựa chọn nghe theo người sau kiến nghị.

Mà đối diện Tô Xán chờ người, ba mươi vị Trúc Cơ kỳ cao thủ tất cả đều ngưng kiếm phi hành, đem Diệp Tiêu chờ người bao quanh vây nhốt, phong tỏa cách điều đường sống.

"Tất cả mọi người nghe lệnh, bày xuống kết giới, bảo vệ Đại tiểu thư!" Dương An quát to một tiếng, triệu tập huynh đệ của chính mình làm thành một vòng, tất cả mọi người lĩnh lực tương thông, trong nháy mắt hình thành một đạo kết giới.

Dương An vẫn là không phiền lòng Diệp Tiêu, đối với cái này tổ không quen biết người xa lạ, hần vẫn là lựa chọn dùng thực lực của chính mình bảo vệ Đại tiểu thư!

Diệp Tiêu không để ý lắm, nhưng đối với Dương An trung tâm hộ chủ khá là thoải mái, trong lòng đại tán!

"Lại là Tô gia, xem ra, đời này, ta cùng họ Tô mạng người bên trong tương khắc a! Đầu tiên là giết một Tô Mạch, lại là giết một Tô Thu Bạch, tiếp theo lại giết một Tô Tân, hiện tại còn muốn giết một Tô Xán. Xem phúc súc của bọn họ, tựa hồ đến từ đồng nhất cái gia tộc, nếu như vậy, vậy thì dễ làm rồi! Các người thương tồn ta này một đời đề ý nhất người, các người chỉ có thể lấy chết chuộc tội!"

Diệp Tiêu trong lòng quát khẽ, đồng thời cũng rất vui mừng chính mình mới vừa rồi không có vội vã rời đi. Nếu không, bỏ qua Phong Vũ Nhu không quan trọng lắm, nhưng chỉ sợ đời này lại cũng không thấy mình hồng nhan tri kỷ.

Một nhớ tới này, Diệp Tiêu cảm thấy nghĩ mà sợ đồng thời, càng là sâu sắc sự phẫn nộ!

"Các người người của Tô gia, chết đi!" Diệp Tiêu quát to một tiếng, Thất Tinh Trục Nguyệt trong nháy mắt bay ra, màu vàng bên trong đan điền, cao cao tại thượng vòng xoáy màu vàng óng xoay tròn cấp tốc, bão táp chỉ nhãn nhất thời tuôn ra lượng lớn linh lực, cung cấp cho Thất Tinh Trục Nguyệt sử dụng.

Bảy thanh trường kiếm, lập loè thấu xương hàn mang, giọt kia huyết sát ý khiến người ta như rơi vào hầm băng!

Lúc này Thất Tinh Trục Nguyệt tuy rằng không bị Diệp Tiêu khống chế, nhưng nó nhưng có thể nhận biết được người sau sự phẫn nộ cùng sát ý, cái kia cổ cừu hận tràn ngập thân kiếm, nhân đòn công kích này lên, không chút lưu tình!

Thượng phẩm linh khí, Thất Tinh Trục Nguyệt, khác nào thu gặt mạng người lưỡi hái tử thần, hóa thành đầy trời kiếm ảnh, kiếm khí ngang dọc, kiếm ảnh đầy trời, giết người trong vô hình, một đòn tức giết!

Rồng có vây ngược, chạm vào hần phải chết!

Tô gia lần này, xem như là chân chính địa chạm được Diệp Tiêu điểm mấu chốt, hai người cũng không còn khả năng cứu vãn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Huyết Sát Chi Độc!

Chương 31: Huyết Sát Chi Độc!

"Phốc phốc phốc!"

Thất Tinh Trục Nguyệt liên tiếp xuyên thê, thu gặt mạng người uy thế, triệt để sợ rồi Tô Xán.

Cái này trong ngày thường hung hăng đến cực điểm, chỉ có hấn bắt nạt người khác, đe dọa gia hỏa của người khác, rốt cục cảm giác được khủng hoảng.

"Các ngươi nhanh hơn, nhanh cho ta ngăn hấn, các ngươi này quần nô tài vô dụng, a ... đừng tới đây a!" Tô Xán kinh hoảng rống to, con ngươi mở lớn, nhìn cấp tốc bay tới bảo kiếm, cuồng quật chạy trốn.

Lúc này trên mặt đất, đâu đâu cũng có phần vụn thi thể, đó là bị Thất Tinh châu nguyệt một chiêu kiếm xuyên thê sau khi, thân thể nổ tung Tô gia người. Tình cảnh tuy rằng máu tanh, nhưng đem so sánh Diệp Tiêu lửa giận tới nói, cũng cũng tương xứng!

Có điều, lúc này Diệp Tiêu, sắc mặt có chút không dễ nhìn, hơn nữa sắc mặt tái nhợt, tựa hồ chịu đựng một loại nào đó thống khổ.

"Xem ra, ta cần phải nhanh một chút đạt đến võ giả cấp hai cấp độ, như vậy không chế Thất Tinh Trục Nguyệt, ta chịu đựng áp lực quá to lớn! Dù sao, thượng phẩm linh khí, hiện tại ta, coi như bảo táp chỉ hấn không ngừng mà xoay tròn, từ ngoại giới không ngừng cướp lấy thiên địa linh lực chống đỡ Thất Tinh Trục Nguyệt, nhưng thực lực của ta, dựa theo người tu đạo đến toán, nhiều lắm là Đan Thai Cảnh Đại viên mãn."

Cái này cũng là hấn vì sao lựa chọn để Thất Tinh Trục Nguyệt chính mình hành động, mà chính hấn chỉ nhắc tới cung nguồn linh lực khổng lồ nguyên nhân.

Đan Thai Cảnh Đại viên mãn, lực lượng tinh thần không đủ để khống chế linh khí cấp bậc pháp bảo! Người tu đạo, tu thiên địa vạn đạo, vạn vật bản nguyên, lực lượng tinh thần chính là chính mình ở bên trong căn bản!

Cảm ngộ bản nguyên của đại đạo, tinh thần hoà vào thiên địa, đây mới là người tu đạo con đường tu luyện! Mà cái gọi là Trúc Cơ, chính là cấu trúc chính mình cảm ngộ đại đạo căn cơ, mà tuyệt đối không phải dừng lại ở thực lực tăng lên bên trên!

Sở dĩ Trúc Cơ kỳ cường giả có thể ngự kiếm phi hành, trên thực tế là lực lượng tinh thần tu luyện tới nhất định giai đoạn, linh hồn bắt đầu cùng thiên địa phù hợp kết quả! Cái này cũng là vì sao người tu đạo tuổi thọ có thể so với người bình thường cao rất nhiều nguyên nhân.

Thế nhưng, hiện tại Diệp Tiêu, võ đạo thực lực không có đột phá cấp hai, đạt đến cô đọng chân khí, chân khí bên ngoài cảnh giới; tu đạo một đường, cũng là không thể bước vào Trúc Cơ kỳ, hai trùng điệp thêm, Diệp Tiêu thực lực tuy rằng có tăng lên, nhưng cấp độ dù sao quá thấp.

Có điều, Diệp Tiêu thần dũng ở Dương An chờ người trong mắt, loại kia tâm linh chấn động, tuyệt đối khó có thể miêu tả.

Bảy thanh trường kiếm bay đầy trời vũ, kiếm ánh ngang dọc, sát khí không yếm, trong đó một thanh trường kiếm chuyên tấn công Tô Xán, đầu tiên là từ từ dẫn dắt người sau, lại là chậm rãi gia tăng sức mạnh công kích, dần dần mà để người sau lòng sinh hoảng sợ, mãi đến tận trong lòng tan vỡ.

Diệp Tiêu đối với này đúng là vô cùng không nói gì, có vẻ như đây chính là Thất Tinh Trục Nguyệt trò đùa dai đi. Có điều, hiệu quả rất tốt!

Cái khác sáu thanh trường kiếm, thì lại hoàn toàn không còn loại này hứng thú, kiếm khí ngang dọc, giết người trong vô hình, không chút lưu tình. Đồng dạng, đại chiêu thả nhiều lắm, tiêu hao cũng càng lớn, Diệp Tiêu chịu đựng áp lực dĩ nhiên là lớn.

"Dương đại ca, người này lai lịch ra sao, dĩ nhiên lợi hại như vậy? Cái kia bảy thanh bảo kiếm, rõ ràng là một tổ hợp kiếm trang, hơn nữa cấp bậc không thấp a!"

"Hơn nữa, từ đầu tới cuối, người kia hầu như không nhúc nhích quá, thế nhưng cái kia bảy thanh bảo kiếm lại như dài ra con mắt tự, tinh chuẩn vô cùng thu gặt mạng người!"

"Hơn nữa, giết vẫn là Trúc Cơ kỳ cao thủ! Vậy nói như thế, giúp chúng ta tên tiểu tử này, chẳng phải là đạt đến Kết Đan cảnh? Nhưng là, hấn cũng quá tuổi trẻ đi!"

Kết giới bên trong, Dương An chờ người nhìn đại hiển thần uy Diệp Tiêu, không khỏi thần phục không ngớt. Liền ngay cả Dương An, cũng đồng dạng khiếp sợ nói không ra lời.

"Người này, đến tột cùng là lai lịch ra sao? Tại sao đối với tiểu thư nhà ta quan tâm như vậy? Lẽ nào là gia tộc chưa từng xuất thế lão tổ?" Dương An trong lòng xẹt qua sự nghi ngờ này, nhưng lập tức liền bị chính mình phủ định.

Coi như người tu đạo có thể thay đổi dung mạo của chính mình, để cho mình duy trì thanh xuân đáng đáp, nhưng Diệp Tiêu tuyệt đối không thuộc về tình huống như thế!

Tàn sát đang tiếp tục, Diệp Tiêu cứ việc chịu đựng to lớn thống khổ, nhưng cũng thế tất yếu chém giết bọn họ với nơi đây.

Ngoại trừ Tô Xán ở ngoài, ba mươi Trúc Cơ kỳ cao thủ, ngoại trừ Trúc Cơ trung kỳ cường giả có thể hơi hơi dùng chính mình giá rẻ pháp bảo một chút chống cự ở ngoài, những kia sơ kỳ cường giả thì lại căn bản không hề giáng trả lực lượng. Nhưng làm sao nhiều người, mà mỗi người thoát thân bản lĩnh không nhỏ, Diệp Tiêu mới hoa một ít thời gian đối với trả cho bọn họ.

Lại nói, Tô Xán không có hạ lệnh lui lại, bọn họ sao dám lui lại? Nhưng là, bị kịch Tô Xán bị bảo kiếm trọng điểm chăm sóc, không cách nào chạy trốn, đương nhiên sẽ không hạ lệnh lui lại.

Liên bởi vậy hai đi, tất cả mọi người kết cục cũng đã nhất định!

"Người cái hương dã thôn phu, người nếu như giết ta, người nhất định sẽ hối hận!" Tô Xán đã sớm không còn trước kiêu căng tự mãn, nhưng vẫn còn tiếp tục cố làm ra vẻ.

Diệp Tiêu một tiếng cười gằn, "Hừ, hương dã thôn phu làm sao? Người liền như thế xem thường người nhà quê? Mẹ, lão Tử ngày hôm nay còn liền làm thịt người cái này con nhà giàu! Người cũng không nhìn một chút chính người, đều thành chỉ huy một mình, còn lớn lối như vậy?" Diệp Tiêu hừ lạnh một tiếng, Thất Tinh Trục Nguyệt trong nháy mắt hiểu rõ tâm ý, miễn cưỡng mà đem Tô Xán từ giữa không trung đỉnh đi.

Vai bị xuyên thấu, Tô Xán thân thể bị tàn nhẫn mà đóng ở trên mặt đất, mạnh mẽ lực xung kích hầu như để người sau tan xương nát thịt.

"Phốc phốc phốc!"

Liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi, Tô Xán cơ thể sống chính rơi xuống thấp nhất, thậm chí ngay cả thoại đều không nói ra được.

"Thế nào? Ta cái này dã thôn phu thực lực, còn đủ xem đi? Hừ, thuốc giải ở đâu?"

"Người cái xú ... muốn ... com, người dĩ nhiên ... dám ... giết ta! Người nhất định ... sẽ ... không chết từ tế được!" Tô Xán mở to hai mắt, vẫn uy hiếp nói.

Diệp Tiêu nổi giận, hắn căn bản không có tâm tình cùng người này tra vô nghĩa, hắn chỉ muốn mau sớm bắt được thuốc giải, cứu trị Phong Vũ Nhu.

"Hừ, người cứu ... không được nàng, nàng trúng rồi ta Tô gia ... Huyết Sát Chi Độc, coi như ... cứu lại một cái mạng, Luân Hồi Thánh thể truyền thuyết cũng chỉ tới đó chung kết! Ha ha ... "

"Cái gì? Huyết Sát Chi Độc? Người thật là độc ác!" Diệp Tiêu nổi giận, nghe được Huyết Sát Chi Độc, trong lòng hắn triệt để hoảng rồi.

"Ha ha ... kéo một người chôn cùng, hơn nữa còn là một thiên tài tuyệt thế, ta cũng là kiếm lời!" Tô Xán âm lãnh địa cười nói, có vẻ vô cùng khoái ý.

"Hừ, chết đi!" Diệp Tiêu gầm nhẹ, trực tiếp một cước giẫm nát người sau đầu, không chút lưu tình!

Đầy đất phản vụn thi thể, Diệp Tiêu ngoảnh mặt làm ngơ, trực tiếp đi tới Dương An chờ người trước mặt, kết giới chẳng biết lúc nào bị bỏ chạy.

"Tiểu ca, Vũ Nhu trúng rồi Tô gia Huyết Sát Chi Độc, loại độc chất này người nghe qua sao?" Diệp Tiêu nhìn hôn mê bất tỉnh mưa gió thịt, trầm thấp địa quay về Dương An nói rằng.

Dương An lắc đầu, biểu thị chính mình không biết loại độc chất này, có điều, hắn có thể cảm nhận được loại độc chất này chỗ đáng sợ.

"Tiền bối, người có biện pháp cứu cứu nàng sao?" Dương An không để ý thương thế của chính mình, vội vàng hỏi.

Diệp Tiêu cau mày, vội vàng lấy ra trước từ Tô Tần cái kia cướp đến đan dược, lựa chọn thích hợp, cho mưa gió thịt nuốt xuống.

Nhưng Diệp Tiêu biết, muốn cứu sống Phong Vũ Nhu, còn cần tìm phương pháp khác.

Dương An nhìn Diệp Tiêu nghiêm nghị ánh mắt, trong lòng có loại dự cảm xấu.

"Tiền bối, kính xin người nhất định phải cứu thật tiểu thư nhà ta, nàng như thế tiểu, vẫn chưa thể chết a!"

"Ta nhất định sẽ tận lực cứu nàng, nhất định sẽ! Hiện tại, các người đem nơi này dọn dẹp một chút, chúng ta chuyển đến nơi khác. Nơi này vị trí quan đạo, bị người khác nhìn thấy, liền phiền phức!"

Dương An gật đầu, lập tức dặn dò huynh đệ của hắn thanh lý hiện trường, sau đó mang theo Phong Vũ Nhu, tùy tùng Diệp Tiêu ẩn vào giữa núi rừng.

Đọc theo đường đi, Diệp Tiêu vẫn suy tư cứu trị phương pháp, hẳn biết, nếu như không thể cứu dưới Phong Vũ Nhu, hẳn đời này đều sẽ sống ở tự trách áy náy bên trong.

"Chủ nhân, ta có biện pháp, có thể cứu trị cô gái kia!" Tâm thần hoảng loạn Diệp Tiêu, tới lúc gấp rút chạy đi, Linh nhi âm thanh đột nhiên vang lên.

Diệp Tiêu trong nháy mắt cả kinh, vội vàng cùng Linh nhi truyền âm nói: "Linh nhi, ngươi nói ngươi có biện pháp cứu trị nàng?"

"Đúng, chủ nhân! Có điều, ngươi cần phải tìm được Ngọc Tuyết Linh Tham, U Hồn Yêu Hoa, cùng với Cửu Diệp Kim Chi, luyện chế Độ Ách Kim Đan!"

"Độ Ách Kim Đan?"

"Không sai, Độ Ách Kim Đan có thể cứu sống cô bé này. Chủ nhân, ngươi chỉ cần tìm tới này mấy loại dược liệu liền có thể, ta đến luyện chế!"

"Cái gì, ngươi đến luyện chế? Ngươi biết luyện đan?" Diệp Tiêu kinh hãi, hẳn càng không nghĩ tới Linh nhi còn biết luyện đan!

"Có điều, cô bé kia tình huống bây giờ phi thường gay go! Ngươi đem nàng để vào ngươi đan điền, ở Phong Thiên Tháp thủ hộ dưới, có thể kéo dài nàng sinh cơ."

"Đem Vũ Nhu bỏ vào ta đan điền? Làm sao có khả năng?"

"Chủ nhân, ngươi yên tâm, sẽ không sao! Cô bé kia hiện tại hôn mê bất tỉnh, ý thức bắt đầu tiêu tan, nhất định phải muốn làm như thế!"

Diệp Tiêu gật đầu, dù sao, hẳn không có biện pháp tốt hơn!

"Cho tới ta nói ba loại dược liệu, chủ nhân phải nhanh một chút tìm tới, thời gian có hạn!"

"Linh nhi, ta biết rồi, ta sẽ tận lực tìm kiếm, thời gian ngắn nhất bên trong tìm tới!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Phong Lăng Thiên!

Chương 32: Phong Lăng Thiên!

Diệp Tiêu rời đi Diệp thành, một đường hướng đông đi xa, có thể gặp phải Phong Vũ Nhu, hay là từ nơi sâu xa thiên ý.

Mà lúc này, Diệp Tiêu chờ người thay đổi trước phương hướng, hướng về tây bắc nơi đi tới, tiến vào mệnh mông rừng rậm nguyên thủy trong lúc đó.

"Dương An, Vũ Nhu trúng Huyết Sát Chi Độc, ý thức dần dần tiêu tan, nhất định phải lấy biện pháp đem bảo vệ lại đến! Kính xin ngươi đem Vũ Nhu giao cho ta, nếu không nàng sẽ thật sự mất mạng!" Diệp Tiêu một bên chạy đi, vừa cùng Dương An chờ người giao lưu.

"Tiền bối, ngươi có biện pháp cứu trị tiểu thư nhà ta sao?"

Diệp Tiêu gật đầu, "Phương pháp là có, có điều ta cần tìm điểm dược liệu luyện chế đan dược! Hơn nữa, trước mắt ta cần đem tiểu thư nhà ngươi bảo vệ lại đến, nếu không, chỉ sợ sẽ có nguy hiểm!"

Dương An gật đầu, hẳn cũng rõ ràng, nếu là Diệp Tiêu gây bất lợi cho bọn họ, sớm là có thể động thủ giết bọn họ, vì vậy đối với Diệp Tiêu, hẳn không có hoài nghi.

Hơn nữa, hẳn có thể cảm nhận được Diệp Tiêu cảm tình, loại kia bức thiết tâm tình cùng ánh mắt sốt sắng, hẳn sẽ không nhìn lầm!

Đem trong lòng ngực Phong Vũ Nhu giao cho Diệp Tiêu sau khi, Diệp Tiêu không nói hai lời, trực tiếp đem Phong Vũ Nhu để vào chính mình trong đan điền.

Dương An nhìn mình tiểu thư không hiểu ra sao biến mất, trong lòng chấn động sau khi, vẫn là không nhận được hỏi: "Tiền bối, ngươi đem tiểu thư nhà ta

giấu đi đâu rồi?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, "Không có chuyện gì, nàng hiện tại ở ta đan điền ta bên trong, sẽ không sao, ngươi yên tâm đi!" Diệp Tiêu hơi hạ giọng nói rằng, không có chú ý tới Dương An cái kia sắp trừng đi ra con ngươi.

"Cái gì? Ngươi đem tiểu thư đặt ở ... ngươi trong đan điền?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, không có thời gian để ý.

Mà lúc này, hắc trong đan điền, Linh nhi đem Phong Vũ Nhu đặt ở Phong Thiên Tháp bên trong, ba tầng hoa sen đem người sau thật chặt bao bọc lại, mật mớ chất lỏng linh lực gây nên từng trận sóng gợn, quay chung quanh này nên chậm chậm lưu động.

"Nguyên lai, Phong Thiên Tháp còn có tác dụng kỳ diệu như thế, thực sự là ghê gớm!" Diệp Tiêu khe khẽ thở dài, nó có thể cảm giác được phong thiên ở nuốt chửng chính mình trạng thái lỏng Phách Khí (thô bạo), bảo vệ Phong Vũ Nhu.

Tạm thời giải quyết Vũ Nhu nguy cơ, Diệp Tiêu bắt đầu cùng Dương An giao lưu lên, mà bọn họ thương, cũng ở Diệp Tiêu phân phát đan dược dưới sự giúp đỡ, được rồi bảy, tám phần mười.

"Dương An, tại sao các ngươi sẽ gặp phải Tô gia vây công, hơn nữa, tiểu thư nhà ngươi nặng như vậy muốn thân phận, làm sao liền các ngươi mấy người này đến bảo vệ? Liên một Kết Đan cảnh cao thủ đều không có?" Diệp Tiêu nói ra chính mình nghi hoặc, biểu thị chính mình vô cùng không hiểu!

"Tiền bối, ngươi có chỗ không biết! Lần này tiểu thư ra ngoài, là theo nhị thiếu gia cùng đi ra đến! Chỉ là, ngày hôm qua sớm chút thời gian, chúng ta tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, mới vừa vào đi không lâu, nhị thiếu gia biết được một cổ mộ vị trí, liền vui vẻ đi tới. Nhị thiếu gia để tiểu thư ở lại cổ mộ bên ngoài, chính mình mang theo một đội người cùng gia tộc một Kết Đan cảnh cao thủ tiến vào cổ mộ. Thế nhưng, bọn họ tiến vào cổ mộ không lâu, người của Tô gia liền xuất hiện, đồng thời niêm phong lại cổ mộ lối vào!"

"Thập Vạn Đại Sơn? Các ngươi đi Thập Vạn Đại Sơn làm gì?" Diệp Tiêu cau mày.

"Đại tiểu thư trong ngày thường cùng nhị thiếu gia quan hệ không tệ, lần này nhị thiếu gia tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, là vì ba tháng sau khi tức sắp mở ra Hồng Hoang Chi Môn! Đại tiểu thư cũng muốn tham gia, nhưng nhị thiếu gia không muốn nàng tham dự vào, liền lấy một chiết trung biện pháp. Đi đâu mang theo Đại tiểu thư tiến vào Thập Vạn Đại Sơn chơi một vòng, sau đó đưa nàng trở lại, nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên gặp phải chuyện như vậy!"

Diệp Tiêu hiểu rõ, nhưng trong lòng có rất nhiều nghi hoặc.

"Cái này Phong Lăng Thiên, thật là đáng chết!"

"Phong Lăng Thiên? Ngươi biết nhà ta nhị thiếu gia?"

Diệp Tiêu gật đầu, trầm nghĩ trong lòng: "Ta cùng hắc đầu chỉ nhận thức? Hắc nhưng là ta sau đó em vợ, ta có thể không quen biết sao?"

"Ai, hiện tại đã qua một ngày, thật hy vọng nhị thiếu gia có thể bình yên vô sự!"

Có điều, việc đã đến nước này, rất nhiều quy tội đã là vô dụng, sớm một chút cứu trợ Phong Vũ Nhu mới là chính sự.

"Chúng ta đi Thập Vạn Đại Sơn! Vừa đến là vì là tìm kiếm nhà ngươi thiếu gia Phong Lăng Thiên, thứ hai chúng ta có thể đi Thập Vạn Đại Sơn tìm được liệu! Nay Thập Vạn Đại Sơn, như quả thực thần dị phi phạm, tất nhiên có chúng ta được liệu cần thiết!" Diệp Tiêu quay về mọi người nói, mà bọn họ cũng đang muốn đi tìm kiếm tự mình thiếu gia.

Một đoàn người ngựa liên tục đề địa hướng về hướng tây bắc chạy đi, hướng về cái kia mệnh mông Thập Vạn Đại Sơn thẳng tiến.

"Phong Lăng Thiên Hạ Phong Lăng Thiên, một chút bầu trời duyệt Thiên Cơ, tung hoành thiên hạ quỳnh tiêu chấn động, ngự kiếm cười gió Lăng Thiên dưới!" Diệp Tiêu trong lòng than nhẹ, nghĩ chính mình sắp nhìn thấy ngày xưa lão hữu, trong lòng lại có một ít chờ mong.

Mà lúc này, Sở quốc đế đô, Tô gia Thăng Long Điện.

"Ba ngày kỳ hạn đã qua, Tô Mộ Bạch, ngươi hãy nói cho ta nghe một chút, liên quan đến cái kia Tô Tần cái chết, ngươi điều tra được gì đó?" Phía trên cung điện, Tô Thiên Dương lãnh đạm nhìn nhìn quỳ ở phía dưới chủ nhà họ Tô, chất vấn.

"Hồi bẩm lão tổ, cái kia Tô Tần cái chết, ta không có tra ra thủ phạm! Có điều, ta tra được mặt khác tin tức!"

"Nói!"

"Nói theo đệ tử trong coi Nghiệm Sinh Bài báo cáo, Tô Tần trương lão rời khỏi gia tộc thời điểm, biết được cháu mình gặp nạn tin tức! Hơn nữa, theo điều tra, cùng Tô Tần trương lão tôn tử đồng thời ra ngoài chấp hành nhiệm vụ đệ tử nghiệm sinh bài đều nát!"

"Ý của ngươi là nói, cái kia Tô Tần trương lão tôn tử tao ngộ nguy hiểm, mà hắc đi vào cứu giúp, trái lại làm mất mạng, thật sao?" Tô Thiên Dương lời nói, hơi hơi có thêm một điểm cảm tình gợn sóng!

"Hồi bẩm lão tổ, đúng là như thế! Hơn nữa, nhiệm sinh bài sự tình, tông môn đệ tử đầu tiên liền đi thông báo Tô Tần trương lão, cho thấy hần tôn tử tạo ngộ nguy hiểm! Nhưng là, chúng ta cũng không nghĩ tới Tô Tần trương lão này vừa đi liền chưa có trở về!"

"Ta biết rồi, ngươi đi xuống đi!" Tô Thiên Dương phát tay để hần lui ra, bóng người trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích!

Tô Mộ Bạch sốt sắng mà mạo chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, vội vàng lui ra, Tô Tần trương lão tin qua đời, ở rất nhiều gia tộc đệ tử trong lúc đó gây nên náo động, hần nhất định phải mau chóng lắng lại chuyện này, tiêu trừ Tô Tần cái chết mang đến ảnh hưởng xấu.

Mà lúc này, rời xa Sở quốc để đi vùng ngoại ô, Tô Thiên Dương bóng người đột nhiên xuất hiện, ngăn ở một đoàn Hồng Vân trước mặt.

"Ha ha ... Tô Thiên Dương, không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên tự mình tới đón tiếp ta, thật làm cho ta bất ngờ a!"

"Tô đồ, ngươi cũng đừng đi lãnh địa nhà họ Tô! Ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, không chỉ có Tô Tần trương lão xuất hiện bất ngờ, hần tôn tử cũng chết!"

"Cái gì? Ngươi nói thu bạch cũng chết? Làm sao có khả năng?" Huyết Ma Tô Đồ bất luận làm sao cũng không tin sự thực này, khó có thể tiếp thu.

"Tô đồ, sự thực chính là sự thực, Tô Tần trương lão vì cứu mình tôn tử nhi lâm nạn, nói rõ địch thủ cường hần! Ta biết liền nhiều như vậy, còn đón lấy ngươi phải làm sao, ta muốn nhúng tay vào không được! Có điều, ngươi nếu là thương ta Tô gia đệ tử, ta tuyệt sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Ạch a ... tại sao? Đến tận cùng là ai giết đệ đệ ta? Ta nhất định phải giết hần!" Huyết Ma Tô Đồ ngửa mặt lên trời thét dài, bi phần tình khó có thể lắng lại!

Tô Thiên Dương lông mày vừa nhíu, xoay người rời đi! Tô Tần chết, đối với tô đồ kích thích không nhỏ, hần có thể hiểu được! Có điều, muốn lắng lại Tô Tần lửa giận, nhất định phải là mạng người mới được!

"Tô Thiên Dương, ngươi đừng đi, nói cho ta Tô Tần đi tới nơi nào? Có phải là Thập Vạn Đại Sơn?"

Tô Thiên Dương lắc đầu, "Ta không biết, có điều ngươi có thể đi nhìn! Có thể giết đệ đệ ngươi người, thực lực tuyệt đối không tầm thường!"

"Hừ, quản hần là ai, ta cũng phải giết hần!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Thập Vạn Đại Sơn

Chương 33: Thập Vạn Đại Sơn

Tô Thiên Dương một lời nói, để Huyết Ma Tô Đồ rơi vào triệt để điên cuồng!

Từ đó, Sở quốc cảnh nội, phàm là Huyết Ma Tô Đồ trải qua địa phương, hần hơi hơi một không cao hứng, nơi nào liền sẽ trở thành lò sát sinh, trình diễn cực kỳ tàn ác bị kịch.

Người tu đạo giết chóc quá nhiều, dễ dàng nghiệp chướng quấn quanh người, nhưng Huyết Ma Tô Đồ tựa hồ cũng không lo lắng điểm ấy, trắng trợn không kiêng dè, thích làm gì thì làm địa giết chóc.

Biết Huyết Ma Tô Đồ bất kì phẩm tính Tô Thiên Dương, tất nhiên là không có ngăn cản người sau điên cuồng, hơn nữa hần cũng ngăn cản không được!

Huyết Ma Tô Đồ Huyết Ma giám, là tuyệt kỹ thành danh, máu tanh khủng bố, mà uy lực tuyệt luân, liền ngay cả Tô Thiên Dương, cũng không dám dễ dàng cùng đối chiến. Nếu không, hai tên Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao thủ đối chiến, chỗ đi qua nhất định sinh linh đồ thán, tử thương vô số.

Huyết Ma Tô Đồ tuy rằng rơi vào điên cuồng, nhưng còn có một tia lý trí, hần muốn đi điều tra mình đệ đệ nguyên nhân cái chết, mà hần cái thứ nhất nghĩ đến mục tiêu chính là Thập Vạn Đại Sơn.

"Tô Đồ, đệ đệ ngươi Tô Tần tôn tử lúc đó chính đang thi hành nhiệm vụ, ta điều tra sau khi, mục tiêu điểm ở Sở quốc cảnh nội tây nam nơi một hẻm lãnh địa phương, tên là Diệp thành! Vì lẽ đó, Thập Vạn Đại Sơn ngươi vẫn là không muốn đi tới!"

"Diệp thành? Tây nam nơi? Hừ, đa tạ! Lượng người cũng không dám lừa gạt cho ta, lão phu cáo từ!" Biết được mục tiêu Huyết Ma Tô Đồ, nửa khắc cũng không có dừng lại, trực tiếp hướng về tây nam nơi thẳng tiến.

Tô Thiên Dương khe khẽ thở dài, nhìn Huyết Ma Tô Đồ rời đi bóng người, khẽ nhủ mày, lập tức xoay người rời đi.

"Tựa hồ tiến vào thời buổi rối loạn a, này thủy lam Tinh phải có biến cố lớn a!"

Thập Vạn Đại Sơn, tiên vũ đại lục thần bí nhất nơi, không có ai biết được lai lịch của nó, chỉ biết là nơi này quần sơn vạn dặm, kéo dài vô biên tế, như Cự Long bình thường nằm yên ở thủy lam Tinh trên. Mà Thập Vạn Đại Sơn, có điều là một cái cách gọi, cụ thể có bao nhiêu sơn, không có ai rõ ràng.

Mà lúc này, Diệp Tiêu một nhóm người đang hướng về Thập Vạn Đại Sơn đi tới, mấy ngày liền chạy đi, tất cả mọi người chút uể oải không thể tả, cứ việc Diệp Tiêu có rất nhiều có thể khôi phục linh lực đan dược, nhưng cũng rất nhanh sẽ thấy đáy.

Dù sao, hấn để lại rất nhiều đan dược cho Diệp Thiên Nam sử dụng, chính mình mang ở trên người thực tại không nhiều.

"Diệp tiểu đệ, xin hỏi cứu trị tiểu thư nhà ta, cần cái nào mấy loại dược liệu?"

Mấy ngày liền tiếp, Diệp Tiêu cùng Dương An chờ người quen thuộc lên, Dương An đối với Diệp Tiêu xưng hô cũng có thay đổi, mà biết được Diệp Tiêu tuổi tác xác thực vô cùng trẻ tuổi thì, Dương An không chút khách khí địa xưng vì là tiểu đệ.

Đối với này, Diệp Tiêu ngược lại cũng không thêm đề ý, ngược lại sau đó hấn là Phong Vũ Nhu phu quân!

"Ngọc Tuyết Linh Tham, U Hồn Yêu Hoa, cùng với Cửu Diệp Kim Chi! Nói thật, này ba loại dược liệu ta chỉ nghe qua Ngọc Tuyết Linh Tham, cái khác cũng không biết." Diệp Tiêu có chút bất đắc dĩ, liền ngay cả hấn biết đến Ngọc Tuyết Linh Tham, đều dị thường hiếm thấy.

"U Hồn Yêu Hoa ta biết, hơn nữa ngay ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong!" Dương An đột nhiên nói rằng.

"Lời ấy thật chứ?"

"Hừm, chính xác trăm phần trăm, nhị thiếu gia lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn mục tiêu một trong, chính là vì tìm kiếm U Hồn Yêu Hoa. Này U Hồn Yêu Hoa sinh trưởng với cực âm nơi, hơn nữa nhất định phải là thi thể ơ đâu!"

"Thi thể ơ đâu? Vì sao?" Diệp Tiêu cau mày, hơi nghi hoặc một chút.

"U Hồn Yêu Hoa sinh trưởng với âm khí rất nặng địa phương, đã từng có người ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong phát hiện một chiến trường thời viễn cổ, âm khí rất nặng, thực lực hạ thấp người căn bản không dám vào vào. Hơn nữa, bên trong chiến trường cổ kia sinh trưởng ra tuyệt thế kỳ hoa, lấy người linh hồn vì là chất dinh dưỡng, huyết nhục làm cơ sở, trải qua ngàn năm, mới có thể hình thành một cây, bởi vậy, hậu nhân xưng vì là U Hồn Yêu Hoa!"

Diệp Tiêu hiểu rõ, trong lòng đối với Thập Vạn Đại Sơn càng ngày càng hiếu kỳ!

"Chủ nhân, hấn nói không sai, U Hồn Yêu Hoa xác thực sinh trưởng với cực âm nơi, hơn nữa, nếu là thực lực hạ thấp người tùy tiện tiến vào u hồn hoa sinh trưởng nơi, một cái sơ sẩy, liền sẽ trở thành nó sinh trưởng chất dinh dưỡng, vì lẽ đó, chủ nhân nhất định phải cẩn thận!" Linh nhi âm thanh đúng lúc mà vang lên, vì là Diệp Tiêu giải thích nghi hoặc.

Đoàn người đi lại ở rừng cây trong lúc đó, núi sông bên trong, gặp phải thực lực yêu thú mạnh mẽ liền né tránh, thực sự trốn không xong, trực tiếp ra tay chém giết hoặc cùng với đối kháng, nhưng trên nguyên tắc không đi chủ động trêu chọc những kia yêu thú.

Mà núi sông bên trong, đại thể có bảo bối chôn dấu, điểm này không thể nghi ngờ.

Diệp Tiêu đoàn người đi tới không nhìn thấy ánh mặt trời trong rừng cây, đang toàn lực cất bước Diệp Tiêu đột nhiên thu được Linh nhi truyền âm: "Chủ nhân, cần mau dừng lại, ở người bên trái đằng trước cự ly trăm mét, có bảo bối!"

Diệp Tiêu đột nhiên cả kinh, miễn cưỡng địa ngừng lại bước chân, người phía sau nhìn thấy Diệp Tiêu ngừng lại, theo sát xe thẳng gấp, cũng đều ngừng lại. Có điều, bọn họ cũng không có Diệp Tiêu tốt như vậy sự chịu đựng, từng cái từng cái thở hồng hộc, vội vàng khôi phục linh lực.

Dương An đi tới Diệp Tiêu trước mặt, nghi hoặc mà hỏi: "Diệp tiểu đệ, có vấn đề gì không?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói rằng: "Các người ở này nghỉ ngơi một hồi, ta đi làm một ít chuyện, nếu như các người có hứng thú, có thể theo đến!" Nói xong, Diệp Tiêu liền dựa theo Linh nhi chỉ thị hướng về bảo bối vị trí đi đến.

Dương An cảm thấy rất hiếu kỳ, vội vàng quay về huynh đệ của chính mình nói rõ tình huống, từng cái từng cái đồng dạng hiếu kỳ, dòn dập theo Diệp Tiêu, nhìn đến tốt cùng có chuyện gì có thể làm cho Diệp Tiêu cảm thấy hứng thú.

Diệp Tiêu dựa theo Linh nhi chỉ dẫn, đi tới mục tiêu vị trí, cũng được Linh nhi xác nhận. Nhưng bao quát Diệp Tiêu ở bên trong tất cả mọi người chút mờ mịt, nơi này không cái gì chỗ đặc thù, ngoại trừ một cây thấp bé cây cối.

"Linh nhi, nơi này có bảo bối gì, người sẽ không lầm chứ?"

"Chủ nhân, ta rất xác định, ngay ở ngòi chân phải phía trước ba mét khoảng cách, hướng phía dưới đào khoảng hai mét, liền có thể nhìn thấy bảo bối!"

Diệp Tiêu cau mày, nửa tin nửa ngờ, nhưng là, hẳn không công cụ a!

"Xem ra, đến để Thất Tinh Trục Nguyệt hỗ trợ!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, cho gọi ra Thất Tinh Trục Nguyệt.

Biết được Diệp Tiêu tâm ý Thất Tinh Trục Nguyệt, càng là vô cùng nhân tính hóa địa lay động thân kiếm của chính mình, biểu hiện ra vô cùng không tình nguyện đáng vẻ.

Diệp Tiêu trong nháy mắt cười khô, cảm thấy có chút buồn cười, nhưng không chịu được Diệp Tiêu áp lực, Thất Tinh Trục Nguyệt không thể làm gì khác hơn là làm nổi lên cu li.

Có điều, bên cạnh tất cả mọi người nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt, tràn đầy quái dị, càng nhiều chính là kinh ngạc.

"Ta kháo, vậy cũng là thượng phẩm linh khí a, đại ca! Ngươi dĩ nhiên dùng nó đến ... đến đào hầm? Ngươi coi như phá sản, cũng không thể như thế bại a! Đây cũng quá phá sản đi!"

Đây là ý nghĩ trong lòng mọi người, phát điên cực điểm ý nghĩ!

Nhưng là, làm Thất Tinh Trục Nguyệt dựa theo Diệp Tiêu chỉ thị hành động thì, bọn họ triệt để kinh ngạc!

Bởi vì, nơi này mặt đất quá cứng rồi, liền Thất Tinh Trục Nguyệt loại này thượng phẩm linh khí dĩ nhiên không thể một đòn thành công, vên vên chỉ là đánh ra một hố nhỏ.

"Chủ nhân, xem ra không sai rồi! Nơi này mặt đất so với trước cứng rắn rất nhiều, hơn nữa, chủ nhân ngươi có phát hiện hay không, nơi này cây cối không có trước cao như vậy đạt tráng kiện?"

Diệp Tiêu tỉ mỉ nghĩ lại, cũng thật là như thế sự việc!

"Xem ra, chúng ta tựa hồ tiến vào một không giống bình thường khu vực! Chủ nhân, ngươi phải chú ý điểm!" Linh nhi cảnh cáo tiếng vang lên, nhắc nhở Diệp Tiêu chú ý an toàn.

"Dương An, ngươi cũng biết đây là địa phương nào?"

Dương An lắc đầu, biểu thị không biết, "Có điều, chúng ta đã sắp muốn đi vào Thập Vạn Đại Sơn! Hơn nữa, như thế cứng rắn mặt đất, ta chưa từng gặp!"

Diệp Tiêu khẽ cau mày, trong lòng có suy đoán.

"Lẽ nào, nơi này và Thập Vạn Đại Sơn có quan hệ? Chỉ là, vì sao lại như vậy đây?"

Thất Tinh Trục Nguyệt ra sức đào móc, như là có lửa giận giống như vậy, điên cuồng chém vào mặt đất, tựa hồ cảm giác mình tôn nghiêm chịu đến khiêu chiến.

Lẳng lặng chờ đợi khoảng chừng nửa canh giờ, một khoảng hai mét hố to dần dần xuất hiện tạt trước mắt mọi người, mà dựa theo chỉ thị, bảo bối cũng nhanh muốn xuất hiện.

Không khỏi, Diệp Tiêu mệnh lệnh Thất Tinh Trục Nguyệt chậm lại tốc độ, để ngừa phá hoại trốn ở chỗ này bảo bối, nếu không, tâm huyết của bọn họ liền uổng phí.

Như vậy tiếp tục chờ đợi nửa canh giờ, Diệp Tiêu cảm thấy gần đủ rồi, thu hồi Thất Tinh Trục Nguyệt, chính mình nhảy vào trong hố, tỉ mỉ mà tìm kiếm lên.

"Linh nhi, ngươi cảm ứng được sao? Ngươi nói bảo bối ở đâu?"

"Chủ nhân, nó ngay ở ngòi dưới chân, chú ý một chút, nó sẽ động!"

Diệp Tiêu cả kinh, từ từ nhấc lên chân phải của chính mình, quả nhiên phát hiện một nhô ra, chỉ là giữa lúc hắn muốn nắm lúc thức dậy, cái kia nhô ra dĩ nhiên trong nháy mắt trốn ra, tay mất lạnh lẽo Diệp Tiêu há có thể buông tha?

Hừ lạnh một tiếng, Diệp Tiêu ra tay nhanh chóng như chớp giật, một phát bắt được cái kia thoát ra mặt đất đồ vật.

"Xem ngươi còn chạy trốn nơi đâu!" Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, tâm tình thật tốt.

"Chủ nhân, ngươi cẩn thận một chút, vậy cũng là Ngọc Tuyết Linh Tham, có chút yếu đuối!"

"Cái gì? Linh nhi, ngươi nói này đen thui lù đồ vật là Ngọc Tuyết Linh Tham? Làm sao có khả năng? Mặc dù coi như cùng phổ thông linh tham có chút tương tự, nhưng là trưởng thành đáng đáp như vậy, cũng quá khải sầm điểm ba

?"

Linh nhi khẽ mỉm cười, "Chủ nhân, đây chính là Ngọc Tuyết Linh Tham, người đem nó để vào người trong đan điền, nhìn sẽ có biến hóa gì đó. Không thể không nói, chủ nhân vận may của người thật sự quá tốt rồi!"

Diệp Tiêu bán tín bán nghi, trở lại mặt đất, dưới con mắt mọi người, đem này Linh nhi trong miệng Ngọc Tuyết Linh Tham để vào chính mình trong đan điền.

"Dương An, ta nghĩ ta tìm tới Ngọc Tuyết Linh Tham!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Nghịch thiên vận may

Chương 34: Nghịch thiên vận may

"Cái gì? Ngọc Tuyết Linh Tham? Người là nói, người vừa nãy nắm cái kia đen thui ngoan ý là Ngọc Tuyết Linh Tham?" Dương An kinh hãi, trên mặt lộ ra khó có thể tin về mặt.

Diệp Tiêu gật đầu, không riêng là Dương An, liền ngay cả chính hắn đều có chút không tin! Dưới cái nhìn của hắn, này Ngọc Tuyết Linh Tham cùng trước đây chính mình nhìn thấy căn bản không giống nhau!

Thế nhưng, Linh nhi một mực chắc chắn, bắt đắc dĩ Diệp Tiêu cũng chỉ có tin tưởng!

Mà khi Ngọc Tuyết Linh Tham tiến vào Diệp Tiêu đan điền, bị Linh nhi nhẹ nhàng để vào hoá lỏng Phách Khí (thô bạo) trong hồ, Phong Thiên Tháp lặng lẽ mà đứng vững ở bên trong hồ nước, tất cả như thường.

Đột nhiên, cái kia đen thui đồ vật ngay ở Diệp Tiêu khó có thể tin nhìn kỹ, từ từ rút đi tầng ngoài ánh sáng, đã biến thành trong suốt như ngọc linh tham, tỏa ra linh khí.

"Đây là ... Ngọc Tuyết Linh Tham?" Diệp Tiêu ngạc nhiên nghi ngờ, có chút khó để xác định.

Biến hóa còn không hết những thứ này.

Óng ánh long lanh Ngọc Tuyết Linh Tham càng là kinh hiện thần quang, tiếp theo liền từ trung gian tách ra đến, đã biến thành hai cây linh tham, hơn nữa, cái kia phân liệt sau hình thành dáng dấp, càng cùng người không khác.

Hơi hơi thô to linh tấu lên bộ có một nhô ra, khác nào người đầu, tách ra bốn cái khá dài như chòm râu giống như chi nhánh, như người tứ chi, hơn nữa, cái kia nhô ra địa phương dĩ nhiên có thể linh hoạt chuyển động, như thành tinh!

Càng làm cho Diệp Tiêu kinh ngạc chính là, hai người này dáng dấp đại biến Ngọc Tuyết Linh Tham, dĩ nhiên ở hắn đan điền trong hồ rửa ráy, hơn nữa còn là bơi ngựa, có vẻ vô cùng nhàn nhã!

Diệp Tiêu triệt để kinh sợ, dù cho hắn kiếp trước sống mấy triệu năm, tình hình như thế hắn cũng từ chưa từng thấy, giờ khắc này nhìn thấy, thực tại dọa cho phát sợ!

"Linh nhi, người có thể giải thích cho ta giải thích chuyện gì thế này sao?" Diệp Tiêu thực sự là khó có thể bình phục tâm tình của chính mình, không thể làm gì khác hơn là để Linh nhi để giải thích tất cả những thứ này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì.

"Chủ nhân, người lần này thật được bảo! Người nhìn thấy chính là Ngọc Tuyết Linh Tham bên trong Vương Giả! Cũng chính là thành tinh, có linh trí Ngọc Tuyết Linh Tham!"

"Có linh trí?"

"Không sai! Người nhìn hai thằng nhóc, động tác cùng người không khác, chỉ là trí lực thủy phẩm còn chờ tăng cao, tương đương với trẻ con! Có điều, có hai thằng nhóc này tồn tại, ta chỉ cần lấy một điểm bên trong cơ thể của bọn họ tinh hoa là có thể! Hơn nữa, xem ra, hai người này tựa hồ rất yêu thích chủ

nhân đan điền a!"

Diệp Tiêu trong nháy mắt hoá đá, trong lòng cười khổ không thôi! Nếu để cho người khác nhìn thấy hắc đan điền như vậy kỳ dị, phỏng chừng sẽ coi hắn là thành quái vật đi!

"Linh nhi, chuyện cười này một điểm đều còn không buồn cười! Có điều, hai thằng nhóc này tiên khí mười phần, linh trí khá cao, nếu là ta đem chúng nó ăn, đối với việc tu luyện của ta nên rất nhiều ích lợi đi!" Diệp Tiêu nảy sinh ý nghĩ bất chợt, đắm chiêu, nhìn cái kia chính du đến vui vẻ hai cây linh tham, không có ý tốt địa nói rằng.

Nhưng là, cái kia hai cây linh tham tựa hồ nghe đã hiểu Diệp Tiêu lời nói giống như vậy, dĩ nhiên bay lên, tứ chi giương nanh múa vuốt giống như địa như là ở thị uy.

Diệp Tiêu nhất thời vui vẻ, bị hai thằng nhóc này chọc cười vui vẻ! Liền ngay cả Linh nhi cũng là mỉm cười nở nụ cười, cảm giác vô cùng thú vị.

"Các ngươi đã như thế nhân tính hóa, thế nào cũng phải có cái tên đi! Như vậy, sau đó ta gọi các ngươi Đại Bảo, tiểu bảo đi!"

Hai cái tham vương vừa nghe, nhất thời thập phần vui vẻ, hai người tiểu tử lẫn nhau ôm nhau, một Mạnh Tử đâm vào trong đan điền, du đến vô cùng vui vẻ.

Nhưng là, một giây sau hai người này chẳng biết vì sao liền đánh lên, hơn nữa từ trên trời đánh tới trong nước, từ trong nước đánh tới trên trời, lẫn nhau dây dưa, không lùi một phân.

Diệp Tiêu cùng Linh nhi hai người hai mặt nhìn nhau, không sờ tới đầu óc, không làm rõ ràng được hai thằng nhóc này làm sao!

Có điều, Diệp Tiêu ngược lại cũng không để ý, tiếp tục cùng Dương An chờ người hướng về Thập Vạn Đại Sơn đi tới. Mà hắc trong đan điền, Đại Bảo cùng tiểu bảo tiếp tục không biết nguyên do đánh nhau.

Diệp Tiêu làm sao cũng không nghĩ tới, chính là bởi vì chính mình lên tên, dẫn đến hai cái tham vương mâu thuẫn.

Vì sao?

Hắc hai bản đến vì là một thể thống nhất, hiện tại chia ra làm hai, gần như cùng lúc đó giáng sinh. Mà Diệp Tiêu nhưng không phân tốt xấu địa nổi lên Đại Bảo, tiểu bảo hai người này tên.

Đã như thế, hai thằng nhóc liền bởi vì ai là Đại Bảo, ai là tiểu bảo tranh lên. Mà này, nhưng là một khó giải cục, ngược lại quá rất lâu, ván cờ này đều không có mở ra!

Mà theo Linh nhi, Diệp Tiêu vận may thực sự là nghịch thiên rồi! Ngọc Tuyết Linh Tham vốn là hiếm thấy cực kỳ, chớ nói chi là bây giờ đã thành tinh tham vương!

Thế nhưng, tất cả mọi người đều không có chăm chú suy nghĩ quá nơi này mặt đất vì sao cứng rắn như thế, đồng thời hiện ra như bị mực nước xâm nhiễm qua màu đen.

Mà tựa hồ có một tốt bắt đầu, dọc theo con đường này, Linh nhi càng nhiều lần cảm ứng được bảo bối chôn dấu địa điểm, Diệp Tiêu không được không dừng lại hái bảo bối.

"Diệp Tiêu, phía trước có một chỗ xuất hiện Tinh Thần Cương, chính là luyện khí tuyệt hảo vật liệu! Ngươi nhanh thu với tay cầm, nhanh lên một chút!"

"Tinh Thần Cương? Vậy cũng là thứ tốt a, nhất định phải lấy đi!" Diệp Tiêu có vẻ thập phần hưng phấn, cấp tốc lách khỏi nguyên lai phương hướng. Dương An chờ người nhìn thấy hưng phấn Diệp Tiêu, biết hắc lại có phát hiện.

Trên mặt tất cả mọi người cái kia ước ao ghen tị a!

Cảm thán tại sao chính mình không có bản lãnh phát hiện những kia cái bảo bối, vậy cũng đều là một ít có tiền cũng không thể mua được bảo bối a!

Như cái gì Viêm Hoàng quả, Linh Lung quả, ngàn năm hà thủ ô, địa viêm đàm, ô thiết lan, Tử Diệp Lan Thảo, Tẩy Cốt Hoa, Thiết Mộc linh Diệp chờ nhiều loại hiếm thấy dược liệu, hầu như đều là có tiền cũng không thể mua được bảo bối a!

Mà lúc này nhìn thấy Diệp Tiêu lại có phát hiện, trong lòng bọn họ coi là thật là phiền muộn tới cực điểm! Rõ ràng đang ở trước mắt không xa, tại sao Diệp Tiêu liền có thể phát hiện đây?

Nhưng mặc kệ thế nào, Diệp Tiêu có thể có đoạt được, trong lòng bọn họ cũng rất vui vẻ!

Dọc theo con đường này, nếu là không có Diệp Tiêu phối hợp, bọn họ cũng không thể khỏi hắc nhanh như vậy! Dù sao, đan dược quý giá, bọn họ vô cùng hiểu rõ!

Mà hùng hồn hào phóng Diệp Tiêu, triệt để chinh phục này một đám hắc tử, thu được bọn họ tán thành!

Chỉ là, dọc theo con đường này, Thất Tinh Trục Nguyệt oán khí khá lớn, nhiều lần bãi công, trêu đến mọi người mừng lớn! Có điều, mỗi lần đều ở Diệp Tiêu cường bức dụ dỗ bên dưới khuất phục, làm cu li.

Lần này, tương tự cũng không ngoại lệ!

"Thất Tinh Trục Nguyệt, lần này cần phiền phức ngươi! Có điều, ta đáp ứng ngươi, lần này phát hiện Tinh Thần Cương, ngươi có thể nuốt chừng một điểm, ta bảo đảm!"

Nguyên bản còn chết sống không nghe theo Thất Tinh Trục Nguyệt nghe được Tinh Thần Cương ba chữ, nhất thời hành chuyển động, tựa hồ biết được người sau quý giá chỗ.

Diệp Tiêu đại hỉ, nhìn kiếm khí ngang dọc Thất Tinh Trục Nguyệt, nghĩ lập tức đến tay Tinh Thần Cương, tâm tình sung sướng.

Tinh Thần Cương, độ cứng khá cao, nhưng cũng có cực cao dẻo dai tính, thích hợp nhất luyện chế binh khí. Hơn nữa luyện khí thời gian, như có thể gia nhập Tinh Thần Cương, như vậy thành hình binh khí thì lại sẽ có chứa Ngôi Sao bình thường hào quang, vô cùng rực rỡ.

Thế nhưng, nếu như có thể tìm tới trong truyền thuyết Ngôi Sao tinh cương, vậy thì quá tốt rồi! Thất Tinh Trục Nguyệt có thể nuốt chừng cái khác cấp bậc cực cao tài liệu luyện khí, mà chính mình cấp bậc cũng sẽ không ngừng tăng cường. Đây chính là linh khí cùng phổ thông Bảo khí, pháp khí to lớn nhất khác nhau!

Theo Thất Tinh Trục Nguyệt không ngừng đào hầm, Diệp Tiêu linh lực tiêu hao cũng có chút quá mức to lớn, nhưng thu hoạch đồng dạng vô cùng to lớn!

Không chỉ có thu hoạch luyện chế Độ Ách Kim Đan ba loại dược liệu một trong Ngọc Tuyết Linh Tham, càng là thu hoạch cái khác rất nhiều hiếm thấy bảo bối. Mà hắn đoạt được bảo bối, đều là rất nhiều người cố gắng cả đời, đều không thể được một loại trong đó.

Mà Diệp Tiêu nhưng liên tiếp địa thu được, vận may như thế này, nếu để cho người khác biết, phỏng chừng sẽ tại chỗ khí tuyệt bỏ mình đi!

Thế nhưng, vận may chuyện như vậy, ước ao là ước ao không đến!

Thất Tinh Trục Nguyệt phấn đấu một canh giờ, toàn lực đào móc một canh giờ, một khoảng một trượng thâm hồ sâu hiện ra với trước mắt mọi người. Đột nhiên, Thất Tinh Trục Nguyệt không biết đụng chạm đến cái gì, càn phát sinh kim loại va chạm giống như âm thanh. Thế nhưng, Diệp Tiêu chờ người nhưng không cách nào rõ ràng địa nhìn thấy thâm đáy hồ cụ thể tình hình.

Diệp Tiêu đang muốn xuống tìm tòi hư thực, hừ lạnh một tiếng đột nhiên từ phía sau truyền đến!

"Ngẫu nhiên gặp chi bảo, xem ra ta công tử Tiểu Bạch cùng bảo vật này hữu duyên a!"

Diệp Tiêu thân thể một chình, khẽ mỉm cười, không cần xoay người, hắn chính là biết, đoạt bảo người xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Vân Thiên đỉnh!

Chương 35: Vân Thiên đỉnh!

"Thực sự là không nghĩ tới, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn lối vào thiên thiên vạn vạn, nhưng chỉ có con đường này, ta Vân Thiên đỉnh công tử Tiểu Bạch, đúng là chưa bao giờ đi qua. Không nghĩ tới cái này thứ đầu một lần, liền bị ta gặp phải tốt như vậy sự!"

Thanh âm êm dịu, lại có điểm phân không ra nam nữ, nhưng cũng để lộ ra một luồng yêu tà thanh âm, khiến người ta nghe xong lại có loại mê huyền cảm giác.

Diệp Tiêu chờ người xoay người lại, liền nhìn thấy một màu vàng hoa sen đài từ trên trời giáng xuống, theo sát phía sau hai đội dáng người uyển chuyển, trên mặt mang theo lụa trắng nữ tử.

Bọn họ phảng như là hồn ma, ở Diệp Tiêu chờ người không hề phát hiện tình huống, đột nhiên hiện thân, thực sự thần bí.

Người nói chuyện, đầu đội vắn tóc khảm bảo tử kim quan, Tề (đu) lông mày lặc nhị long cướp châu kim mặt ngạch, mặc một bộ hai sắc kim bách điệp xuyên hoa đại hồng tay áo, cột năm màu tia cung địch, diện như Trung thu chi nguyệt, sắc như xuân liễu chi hoa, tắn như đao cắt, lông mày như mực họa, mực Nhược Thu ba. Ngũ quan điêu khắc vô cùng tinh xảo, hẳn là một yêu nghiệt giống như nam nhân, nhưng trên người có loại thiên nhiên tà mị!

Diệp Tiêu cau mày, nhìn đối diện cách đó không xa bỗng nhiên xuất hiện đoàn người, đặc biệt là nhìn lên trên bồn hoa người kia, trên mặt lộ ra vô cùng nét mặt cổ quái.

"Cái tên này, làm sao như thế nhìn quen mắt a?" Diệp Tiêu nói thầm trong lòng đạo, dùng ánh mắt ra hiệu Dương An.

"Vân Thiên đình? Nơi nào? Chưa từng nghe tới!" Diệp Tiêu vô cùng thành khẩn nói rằng, có vẻ rất vô tri.

"Ha ha ... không nghĩ tới ta Vân Thiên đình như thế không có danh tiếng! Tại hạ Bạch Từ Họa, nhân xưng Vân Thiên đình công tử Tiểu Bạch, không biết các hạ là?"

"Tại hạ có điều hạng người vô danh, người khác đều gọi ta là chín ca!" Diệp Tiêu cười đến rất ngây thơ, lại như không rành thế sự hồn nhiên thiếu niên.

"Cửu ca?" Bạch Từ Họa thoáng nghi hoặc, trên mặt trước sau mang theo nụ cười tà dị.

"Đối với, ta chính là người Cửu ca!"

Bạch Từ Họa hơi sững sờ, lập tức cất tiếng cười to, thế nhưng nụ cười kia thật sự chấn động đến Diệp Tiêu, đặc biệt là người sau dĩ nhiên bốc lên Lan Hoa Chi, bấn che miệng, hoàn toàn chính là nữ nhân động tác!

Diệp Tiêu trợn mắt ngoác mồm, này hoàn toàn chính là một yêu nghiệt a!

"Bạch Từ Họa ... Bạch Từ Họa ... lẽ nào là hắn?" Diệp Tiêu không ngừng đi hồi ức trí nhớ của kiếp trước, hẳn cảm thấy trước mắt người này hết sức quen thuộc.

"Ha ha, không nghĩ tới còn có người như vậy thú vị, dĩ nhiên chiếm tiện nghi chiếm được trên đầu ta." Bạch Từ Họa che mặt cười khê, cảm giác mình gặp phải đến hết sức buồn cười sự tình.

Đột nhiên, Diệp Tiêu biểu hiện một chinh, kinh ngạc nhìn Bạch Từ Họa, kinh nghi nói: "Gió cuốn tàn y cười như sa, phi mạch khuynh thành khuynh thiên hạ, cuồng đại canh gác hậu ngàn năm, thế nào một đan mật Thanh Liên?"

Diệp Tiêu than nhẹ, âm thanh tuy không lớn, nhưng truyền tới tất cả mọi người trong tai, Bạch Từ Họa đương nhiên cũng nghe được.

Chỉ là, người sau nghe được bài thơ này sau, ánh mắt đột biến, nhìn Diệp Tiêu biểu hiện dần dần lạnh xuống, nhưng càng như là một loại bi ai.

"Cuồng đại canh gác hậu ngàn năm, thế nào một đan mật Thanh Liên?" Bạch Từ Họa nhẹ giọng nói nhỏ, nhìn về phía Diệp Tiêu biểu hiện trong nháy mắt hòa hoãn, không giống trước như vậy cao lạnh.

Nhưng là, Diệp Tiêu lại đột nhiên nổi lên một thân nổi da gà! Hẳn nhưng là biết được trước mắt vị này chủ, biết hẳn yêu nghiệt một mặt.

"Không nghĩ tới, vị này tiểu ca càng có như thế tài hoa, hỏi hột mấy câu nói, dĩ nhiên trực đâm ta cánh cửa lòng, thật là làm cho ta cảm thấy bất ngờ a! Có điều, ta yêu thích!" Bạch Từ Họa vô cùng quyến rũ địa nói rằng, cực điểm về quyến rũ.

Họa Phong xoay một cái, Bạch Từ Họa không còn nữa trước cao lạnh cùng ngông cuồng tự đại.

Bao quát Diệp Tiêu ở bên trong tất cả mọi người, tập thể sững sờ, chợt cảm thấy trong dạ dày dờn sông lấp biển, vô cùng khó chịu. Nếu không là bị vương bởi Vân Thiên đình uy danh, những người này đã sớm ói ra.

Ta khát, hóa ra là cái đoạn tụ!

tìm hiểu tình hình Diệp Tiêu, hơi chút trấn định, khê mỉm cười: "Xin hỏi tỷ tỷ, tại sao muốn theo dõi chúng ta đây? Đây một đường theo tới, nói vậy biết rồi chúng ta tìm tới rất nhiều bảo bối đi! Có điều, rất đáng tiếc, những thứ đồ này, ta không thể cho người!" Diệp Tiêu như chặt đinh chém sắt, hẳn đã sớm ý thức được có người theo dõi, nhưng lại không nghĩ rằng càng là hắn Bạch Từ Họa!

Hoa Nhan Vô Nguyệt Bạch Từ Họa!

Bạch từ hoa đôi mi thanh tú cau lại, nhìn không lui một phân Diệp Tiêu, trầm mặc chốc lát, đột nhiên cất tiếng cười to lên, "Ha ha ha, tính khí rất cứng, tỷ tỷ thực sự là càng ngày càng yêu thích người!"

Diệp Tiêu mạnh mẽ nhịn xuống trong dạ dày bốc lên, trấn định tự nhiên.

"Đời này, đến tốt cùng là như thế? Không chỉ có sớm gặp phải Vũ Nhu, còn liên tiếp biết được Phong Lăng Thiên cùng Bạch Từ Họa hai người tồn tại! Ai, xem ra, thiên ý thực sự là khó dò!" Diệp Tiêu trong lòng nghi hoặc không thôi, vô cùng mê man.

Kiếp trước Diệp Tiêu, vên vên chỉ là nghe nói qua Vân Thiên đỉnh công tử bạch, nhân xưng hoa nhan không nguyệt! Nhưng đời này, sự an bài của vận mệnh tựa hồ có cái khác không giống bình thường biến hóa!

Phong Lăng Thiên Hạ Phong Lăng Thiên!

Hoa Nhan Vô Nguyệt Bạch Tử Họa!

Hai cái tương lai rung chuyển trời đất tuyệt thế nhân kiệt, ở sự an bài của vận mệnh dưới cùng Diệp Tiêu không hẹn mà gặp, nhất định phóng ra so với kiếp trước càng thêm huy hoàng xán lạn!

Diệp Tiêu tạm thời đề xuống nghỉ ngơi trong lòng, bất kể như thế nào, vận mệnh Vô Thường, nên đến đều sẽ đến! Lại nói, đời này, hắn đã thay đổi rất nhiều người vận mệnh quý tích. Hắn vận mạng mình quý tích thay đổi, cũng hợp tình hợp lý!

Đương nhiên, đối với cái này tự xưng tỷ tỷ Bạch Tử Họa, Diệp Tiêu trong lòng là chân tâm không thích, có điều, hắn nhưng là biết được người sau lợi hại.

Hoa nhan không nguyệt, cũng xưng hoa nhan nguyệt, Vân Thiên đỉnh vốn là vô cùng thần bí, hiếm có người biết được lai lịch của nó! Thế nhưng, Vân Thiên đỉnh mỗi một đời đều sẽ có một truyền nhân xuất thế, mà bây giờ xuất thế Vân Thiên đỉnh truyền nhân, chính là Hoa Nhan Vô Nguyệt Bạch Tử Họa!

Bạch Tử Họa thành danh cuộc chiến, chính là ba năm trước đoạn cừu cốc một trận chiến!

Trận chiến đó, Bạch Tử Họa chân đạp Đạo gia chí bảo Cung Thiên Liên Thai, người mặc hào quang vạn đạo, đại chiến cùng cấp bậc mờ ảo huyền phù cùng với Lưu Ly Thánh địa thế hệ tuổi trẻ cao thủ, trận chiến đó đánh đất trời tối tăm, nhật nguyệt ảm đạm. Đối mặt đông đảo đối thủ, Bạch Tử Họa độc bá nhất phương, một trận chiến thành danh.

Hơn mười vị đương đại thiếu niên thiên tài, dồn dập bước vào Kết Đan cảnh, đại chiến với đoạn cừu cốc, không vì gia tộc môn phái chiến, mà là vì mình danh dự, vì đầu vô tiên vũ đại lục thập đại thiếu niên thiên tài ghé mà chiến!

Đoạn cừu cốc, ý tức chặt đứt cừu hận chi cốc! Nhưng mỗi một lần xếp hạng chiến, trên thực tế nhưng gia tăng rồi lẫn nhau càng to lớn hơn cừu hận cùng xung đột!

Thế nhưng, người thắng làm vua bại giả khấu, không có thực lực, không thể làm gì khác hơn là nhẫn chìm với cuộn cuộn hồng trần.

Thế nhưng, Bạch Tử Họa có thể không ở hàng ngũ đó, hắn nhất định phải vô đôi thiên hạ, thành là chúa tể một phương!

"Ngày hôm nay gặp phải các ngươi, đúng là bất ngờ, vốn định chờ các ngươi tiếp tục tìm tới càng nhiều bảo bối lại xuống tay với các ngươi, thế nhưng, các ngươi đã liên Ngôi Sao tinh cương đều có thể tìm tới, ta cái gì không ra tay nắm lấy các ngươi, thay ta bán mạng chứ?" Bạch Tử Họa yêu nghiệt giống như âm thanh mang theo một luồng khí tức xơ xác, khiến người ta hô hấp hơi ngưng lại.

Diệp Tiêu biểu hiện nghiêm lại, Thất Tinh Trục Nguyệt vờn quanh quanh thân, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Đối với cái này tính tình khó lường Bạch Tử Họa, Diệp Tiêu trong lòng cũng là không sờ tới bắt.

Bạch Tử Họa lông mày buông lỏng, che mặt cười nói: "Các ngươi những này xu nam nhân liền biết đánh đánh giết giết, phục tùng cho ta, có gì không thể?" Tiếng nói vừa dứt, Bạch Tử Họa bóng người trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích.

Hơi thở tiếp theo, Bạch Tử Họa bóng người liền xuất hiện ở Diệp Tiêu trước người, Cung Thiên Liên Thai tôn lên dưới Bạch Tử Họa khác nào "Trích Tiên". Diệp Tiêu dưới sự kinh hãi, muốn triển khai Thần Hư Bộ, nhưng kinh hãi địa phát hiện mình khó động mây may.

Nhìn kỹ bên dưới, nhưng là chẳng biết lúc nào, nơi đây dĩ nhiên sinh trưởng ra lượng lớn thực vật xanh, dây leo nhằng nhịt khắp nơi, đem thân thể của hắn cầm cố lại.

Lại vừa nhìn những người khác, giống như hắn, tương tự bị cầm cố, khó có thể hành động!

Tâm ý hơi động, Thất Tinh Trục Nguyệt tránh thoát cuốn lấy nó dây leo, đến đây cứu giúp Diệp Tiêu. Thế nhưng, rõ ràng rất gần khoảng cách, Thất Tinh Trục Nguyệt nhưng như là tại chỗ bất động tự.

Diệp Tiêu hoảng hốt, khó có thể tin mà nhìn trước mắt tất cả, đối với Bạch Tử Họa, hắn giải còn chưa đủ nhiều.

"Hừ, Bạch Tử Họa, ngươi cuồng đại cứu lại không được bởi vì ngươi đã phạm sai lầm, ngươi nhất định chỉ là một người, một người gánh vác tiếc nuối cùng hận thẹn vượt qua một đời!" Diệp Tiêu hét lớn, ý đồ nhiều loạn người sau tâm thần.

Đột nhiên, Diệp Tiêu thần kỳ địa tránh thoát những kia dây leo cầm cố, mà trước mặt hắn, Bạch Tử Họa chính đầy mặt lửa giận mà nhìn hắn.

"Ngươi muốn chết!"

Chương 36: Tiểu ngoan đồng!

Chương 36: Tiểu ngoan đồng!

Bạch Tử Họa hừ lạnh một tiếng, biểu hiện tức giận nhìn Diệp Tiêu, hiển nhiên là động hỏa khí.

Mà lúc này Diệp Tiêu mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai cảm cố bọn họ căn bản không phải cái gì dây leo bụi cỏ, tất cả chỉ là ảo giác của bọn họ.

Diệp Tiêu xoay người nhìn đồng bạn của chính mình, bọn họ từng cái từng cái nhắm mắt lại, trên mặt lộ ra vô cùng hoảng sợ biểu hiện, như là ở trải qua vạn phần thống khổ sự tình.

"Hừ, Vân Thiên đình Bạch Tử Họa, một đời khổ sở truy tìm khởi từ hoàn sinh thuật, không làm chứng đạo thành tiên, chỉ vì vân đình Thiên cung hồng nhan! Ha ha, Bạch Tử Họa, ta nói rất đúng sao?" Diệp Tiêu lớn tiếng quát, thân thể bởi vì trải qua ảo cảnh mà có chút suy yếu.

Bạch Tử Họa kinh hãi mà nhìn Diệp Tiêu, vung tay phải lên, Diệp Tiêu thân thể liền không bị khống chế địa về phía sau giả bay đi, khác nào Bạch Tử Họa có to lớn sức hấp dẫn!

"Nói, ngươi đến cùng là ai? Vì sao lại biết những này? Vân đình Thiên cung là ta vì Lưu Ly mà kiến tạo, người khác căn bản không thể biết! Ngươi đến cùng là ai?" Bạch Tử Họa thả ra kinh thiên sát ý, Diệp Tiêu nói ra hẩn bí mật lớn nhất, hẩn có thể nào không kinh sợ?

Cung thiên liên trên đài, Bạch Tử Họa tay phải ngắt lấy Diệp Tiêu cái cổ, hai mắt trợn trừng, chỉ cần hơi hơi dùng sức, Diệp Tiêu liền "thân tử đạo tiêu".

"Bạch Tử Họa, rất nhiều người đều sợ ngươi, nhưng ta không sợ! Ngươi dám thả ra ta, ta hai tranh tài tranh tài sao?" Diệp Tiêu không cam tâm, hẩn dĩ nhiên đã quên Bạch Tử Họa ảo thuật hoa trong gương, trắng trong nước!

Nguyên vốn có chút uể oải Diệp Tiêu, hơn nữa ảo cảnh ảnh hưởng, mặc dù lấy hẩn mạnh mẽ lực lượng tinh thần cũng là có chút không chịu nổi!

"Hừ, ngươi cũng thật là biết nói đùa, ngày hôm nay ngươi nếu như không nói cái rõ rõ ràng ràng, các ngươi tất cả đều phải chết ở này! Ta hoa nhan không nguyệt hoa trong gương, trắng trong nước thuật, đó là cực kỳ lâu đều không có nếm trải máu tươi tư vị!" Bạch Tử Họa không đánh lén ý địa uy hiếp nói, hai mắt căm tức Diệp Tiêu.

Đột nhiên, một luồng khí thể mạnh mẽ từ Diệp Tiêu thân thể bộc phát ra, trực tiếp tránh thoát Bạch Tử Họa ràng buộc, cùng lúc đó, Diệp Tiêu biểu hiện cũng thay đổi, trong con ngươi thiếu một cỗ linh động, thân thể hoạt động cũng khá là cứng nhắc, như con rối. Có điều, trạng thái như thế này kéo dài thời gian cũng không lâu, Diệp Tiêu liền khôi phục như lúc ban đầu.

"Chủ nhân, ngươi không sao chứ, ta vừa mượn dùng thân thể của ngươi!"

Diệp Tiêu hiểu rõ, lập tức tiêu tan, nếu không là Linh nhi đột nhiên ra tay, nói không chừng Bạch Tử Họa thật sẽ giết hẩn!

"Khắc khắc khắc ... vân đình Thiên cung hạ Lưu Ly, yêu hận tình si thương biệt ly, một đời một kiếp một giấc mộng, đời đời kiếp kiếp vì ai ai? Bạch Tử Họa, ngươi phụ lòng hạ Lưu Ly, nói vậy vậy thì là ngươi tính tình đại biến nguyên nhân căn bản đi!" Diệp Tiêu tiếp tục than nhẹ, kiếp trước liên quan với Bạch Tử Họa truyền thuyết, hẩn nhưng là nghe không ít!

Bạch Tử Họa tâm thần thất thủ, muốn nói trước hẩn nghe được "Cuồng đại canh gác hậu ngàn năm, thế nào một đan mật Thanh Liên?" Hai câu này tho, hẩn còn có thể duy trì bình tĩnh, như vậy vào giờ phút này, hẩn triệt để động sát cơ!

"Ngày hôm nay ta chẳng cần biết ngươi là ai, ta Bạch Tử Họa nhất định sẽ giết ngươi!"

Tiếng nói vừa dứt, Bạch Tử Họa liền điều khiển cung thiên đài sen giết hướng về Diệp Tiêu, nhất thời, cung thiên đài sen hào quang vạn đạo, xoay tròn cấp tốc đài sen tỏa ra vạn ngàn ánh sáng, đêm này thế giới màu đen, thấp thoáng kim sắc loè loè, mà hẩn thì lại đã biến thành nơi này duy nhất, duy nhất tiêu điểm, khác nào "Trích Tiên", không nhìn được khói lửa nhân gian tiên từ!

Bạch Tử Họa hừ lạnh một tiếng, trong tay ấn pháp tung bay, cung thiên đài sen nhất thời biến ảo ra đầy trời hoa sen, hoa sen thiên hàng, mang theo ác liệt vô cùng thế tiến công đến thẳng Diệp Tiêu chỗ yếu hại.

Đầy trời hoa sen vàng, đêm cái này thế giới màu đen tôn lên càng thêm mỹ lệ, không khác biệt công kích dưới, Diệp Tiêu không có lựa chọn tránh né, nhưng nhưng dần dần rời xa nơi đây, để tránh khỏi thương tới dương an bọn họ.

Nhưng tựa hồ là nhìn ra Diệp Tiêu tâm tư, Bạch Tử Họa hừ lạnh một tiếng, nhất thời một đám lớn hoa sen vàng ép thẳng tới dương an chờ người mà đi.

Mà dương an chờ người lại sâu hãm Bạch Tử Họa hoa trong gương, trắng trong nước bên trong, không hề rời đi hấn ảo thuật. Nếu như bị hoa sen vàng bắn trúng, tuyệt đối một con đường chết, không có còn sống khả năng.

Diệp Tiêu hoàn toàn biến sắc, nhìn những kia bay lượn hoa sen từ trên trời giáng xuống, Thần Hư bộ trong nháy mắt sử dụng, quang ảnh lấp loé, Diệp Tiêu hai tay múa, đánh ra huyền ảo ấn pháp, một luồng bá thiên tuyệt địa khí tức bao phủ mà ra, khiếp sợ bát phương.

"Bá thiên quyền!"

Diệp Tiêu quát to một tiếng, tay phải Phá Thiên đánh ra, to lớn quyền ấn, cường hãn khí tức ầm ầm mà đi, mục tiêu nhắm thẳng vào những kia màu vàng hoa sen.

Quyền ấn, hoa sen trong chớp lát liền đụng vào nhau, thế nhưng kết quả lại làm cho Bạch Tử Họa kinh hãi đến biến sắc. Hấn hoa sen dĩ nhiên chống lại không được Diệp Tiêu quyền ấn, một quyền bên dưới, càng nộ nát chính mình hoa sen công kích.

"Hừ, không nghĩ tới, ngươi vẫn là một võ tu! Chỉ là, ngươi còn chưa tới võ giả cấp hai, càng mạnh mẽ chân khí bên ngoài! Ngươi cũng thật là muốn chết a! Tiếp chiêu đi, ta xem ngươi còn có thể chống đỡ bao lâu!"

Trên thực tế, xác thực như Bạch Tử Họa từng nói, Diệp Tiêu thực lực có điều võ giả một cấp! Thế nhưng, Diệp Tiêu bầu trời thô bạo nhưng không như thế, đây là hấn thiên phú một phần! Nếu không, đối làm người bình thường, tuy rằng có thể làm được, nhưng chắc chắn phải chết!

Bá thiên quyền mãnh liệt mà ra, thô bạo đánh vỡ đánh cho tàn phế Bạch Tử Họa hoa sen vàng, mà một bên khác, hấn lại làm cho Linh nhi hỗ trợ tình lại dương an chờ người, nếu như chết ở ảo thuật bên dưới, thực sự có chút oan uổng!

"Bạch Tử Họa, xem ra ta hai vẫn là đơn độc tranh tài đi! Ta những người bạn này thực lực còn rất yếu, nếu là lạm sát kẻ vô tội, có điều đồ tăng nghiệp chướng, cần gì chứ?" Diệp Tiêu khổ sở chống đỡ, thân thể của hấn không thể thời gian dài mà ủng hộ lớn như vậy tiêu hao!

May mà, được sự giúp đỡ của Linh nhi, dương an chờ người thoát ly ảo thuật, khôi phục liberdade, có điều tương đương suy yếu, sợ là trong thời gian ngắn khó có thể có cái gì sức chiến đấu.

"Hừ, nghiệp chướng? Ta Bạch Tử Họa sẽ sợ cái gì nghiệp chướng sao? Ngày hôm nay, ta phải bắt được ngươi, sưu tầm trí nhớ của ngươi, nhìn ngươi đến cùng là làm sao biết được chuyện của ta!" Bạch Tử Họa lạnh rên một tiếng, đang muốn lần thứ hai ra tay, Diệp Tiêu nhưng chủ động xin tha.

"Ta nói, ngươi cao cao tại thượng, ngươi có chút bất nạt người a! Có điều, tuy rằng ta không sợ ngươi, thế nhưng, ta còn muốn đi Thập Vạn Đại Sơn đây! Như vậy, ngươi không phải là muốn này Ngôi Sao tinh cương sao? Ta cho ngươi, ta không muốn, đều cho ngươi được không?"

"Ha ha, tiểu tử ngươi đúng là vô cùng buồn cười, vào lúc này ta sẽ kể cho ngươi đạo lý sao? Giết ngươi, tất cả mọi thứ không phải đều là của ta rồi?"

"Không phải vậy, ngươi giết ta, ngươi có thể được chỉ có này Ngôi Sao tinh cương, hơn nữa ..." Diệp Tiêu cố ý bán một cái nút.

"Hơn nữa làm sao?"

"Hơn nữa, ngươi liền sẽ không biết cái từ hồi sinh thuật!" Diệp Tiêu khê mỉm cười, tung một bom nặng cân!

Bạch Tử Họa con ngươi mở lớn, tâm thần kinh hãi, nhưng lập tức cười to lên.

"Ha ha, ngươi người này thật là có thú! Ta Bạch Tử Họa khổ sở truy tìm đồ vật, ngươi cái tiểu tử làm sao có khả năng biết?"

"Ha ha, người khác không biết, không có nghĩa là ta không biết! Đừng quên, ngươi hết thảy tất cả ta đều biết!" Diệp Tiêu cười thần bí, giả vờ cao thâm đáng vẻ.

Bạch Tử Họa khê cau mày, lại có chút ngờ vực lên.

Lập tức, hấn điều khiển cung thiên đài sen đi tới Diệp Tiêu bên người, "Tiểu tử thú, ngươi thật sự có cái từ hồi sinh thuật?"

Diệp Tiêu gật đầu, hết sức tự tin!

Thế nhưng, bên cạnh dương an chờ người nhưng không tin, chết rồi sẽ chết, nơi nào còn có cái gì khả năng cái từ hồi sinh?

"Tỷ tỷ cứ yên tâm đi, nói thật sự, ngươi thật sự giết không được ta, nếu là liều mạng một lần, sợ là ngươi hoa nhan không nguyệt Bạch Tử Họa liền muốn từ thế giới này biến mất rồi! Vì lẽ đó, ta không có cần thiết lừa ngươi!"

Bạch Tử Họa không tỏ rõ ý kiến, tuy rằng không biết người sau nơi nào đến sức lực, nhưng phần này can đảm, thực tại để hấn kinh ngạc.

"Ha ha ha, ngươi thật đúng là cái tiểu ngoan đồng a! Rõ ràng không đủ thực lực nhưng mạnh miệng liền thiên, một mực mệnh vẫn như thế ngoan! Tỷ tỷ thực sự là thật sợ hãi a!"

Họa Phong biến đổi, trước gương cung bặt kiếm biến mất không còn tăm tích, biến hóa như thế, Diệp Tiêu càng là có chút dờ khóc dờ cười.

"Tiểu ngoan đồng? Ha ha, danh tự này ta yêu thích! Trong thiên hạ, có thể đánh được ta tiểu ngoan đồng, trừ Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao thủ, không có ai có thể là địch thủ của ta!"

"Ha ha, thực sự là mạnh mẽ liên thiên! Tiểu ngoan đồng, ta muốn cái tử hồi sinh thuật, ngươi mau đem tới!"

Diệp Tiêu khẽ lắc đầu, thờ dài nói: "Hiện tại thời cơ chưa tới! Ngươi thực lực của ta đều còn kém rất xa!"

"Ngươi ... "

"Bạch Tử Họa, ta nói có là có, ngày sau ngươi liền sẽ phát hiện ta nói không uống!"

Bạch Tử Họa hừ lạnh một tiếng, "Tiểu ngoan đồng, ta sẽ nhớ kỹ ngươi! Nay Thập Vạn Đại Sơn ta cũng sẽ đi, hi vọng ngươi sẽ không chết ở cái kia!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Không giống bình thường lối vào!

Chương 37: Không giống bình thường lối vào!

Bạch Tử Họa không nói hai lời, trực tiếp lấy đi Tinh Thần Tinh Cương, căn bản không có cùng Diệp Tiêu chờ người thương lượng. Lúc gần đi còn không quên uy hiếp bọn họ một phen, đặc biệt là nhắm vào Diệp Tiêu.

"Tiểu ngoan đồng, nếu để cho tỷ tỷ biết ngươi ở gạt ta, ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết rất khó coi!" Tiếng nói vừa dứt, Bạch Tử Họa điều khiển cung thiên đài sen hướng về phương xa bay đi, trong nháy mắt mất tung ảnh. Mà những kia đi theo hầu gái, cũng đều nhanh chóng biến mất mà đi, thật chặt theo Bạch Tử Họa bóng người, hiển nhiên tu vi không kém.

"Hô ... "

Diệp Tiêu nhìn Bạch Tử Họa rời đi bóng người, rốt cục thả lỏng ra, miệng lớn mà thở gấp khí, quay về người ở bên cạnh nói rằng: "Dương An đại ca, các ngươi có khỏe không? Mẹ, thực sự là xúi quẩy, dĩ nhiên gặp phải tên thiên tài này Bạch Tử Họa, ta cũng là đen đủi!"

Sống sót sau tai nạn Dương An chờ người đồng dạng lòng vẫn còn sợ hãi, mỗi người không để ý hình tượng địa nằm trên đất há mồm thở dốc, trải qua Bạch Tử Họa hoa trong gương, trắng trong nước ảo thuật sau khi, bọn họ tiêu hao vô cùng lớn lao.

"Diệp tiểu đệ, ngươi thật sự biết cái tử hồi sinh thuật, đây chính là hành vi nghịch thiên a?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn Dương An một chút, không nói tiếng nào.

Dương An bị Diệp Tiêu không hiểu ra sao nụ cười làm cho sửng sốt, đột nhiên thức tỉnh nói: "Chẳng lẽ, ngươi căn bản không có cái tử hồi sinh thuật, ngươi cùng cái kia Bạch Tử Họa nói, có điều là chính mình nói bừa?"

Diệp Tiêu đồng dạng mỉm cười, một lúc lâu một lúc lâu, hơi hơi khôi phục điểm khí lực, mới quay về Dương An nói rằng: "Dương đại ca, kỳ thực nhân sinh như hỉ, dựa cả vào hành động! Cái kia Bạch Tử Họa vì mình hồng nhan, chỉ cần có một chút hy vọng, hẳn liền không thể không tin! Huống hồ, ta làm như vậy, chỉ là vì mạng sống!"

Dương An có chút ngờ vực, nghi hoặc mà nhìn Diệp Tiêu: "Như vậy, ngươi là làm sao biết cái kia Bạch Tử Họa bí mật? Những bí mật này, ngươi ngày hôm nay không nói, tin tưởng ngoại trừ bản thân của hần, toàn bộ đại lục không có những người khác biết! Lại nói, nếu để cho Bạch Tử Họa biết ngươi ở lừa hần, ngươi sẽ không có kết quả tốt!"

Diệp Tiêu biểu hiện hơi ngưng lại, có chút không tự nhiên, có chút lúng túng cười nói: "Ta tự có ta con đường biết được những này bí ẩn tin tức! Có điều, cái kia Bạch Tử Họa cũng là cái đa tình người a!"

Dương An rõ ràng cảm thấy lý do này vô căn cứ, nhưng cũng không trước mặt mọi người vạch trần, nếu Diệp Tiêu không muốn thăng thần, hần miễn cưỡng cũng là vô dụng.

Diệp Tiêu hơi có chút lúng túng, trong lòng thầm than: Ta nói như vậy, cũng là bắt đắc dĩ! Nếu không, ta và các người nói ta là chuyển thế tới được, các người sẽ tin sao? Có điều, này cái tử hồi sinh thuật, thật sự tồn tại, có điều chính là đánh đổi hơi lớn!

Nghỉ ngơi nửa nén hương thời gian, có Diệp Tiêu đan dược trợ giúp, tất cả mọi người đều khôi phục thất thất bát bát!

"Thời điểm không còn sớm, chúng ta đi nhanh đi!" Diệp Tiêu một tiếng quát nhẹ, bắt chuyện đoàn người chạy đi.

Tất cả mọi người cũng đều hết sức phối hợp, dù sao bọn họ biết mình nhị thiếu gia Phong Lăng Thiên bị vây ở Thập Vạn Đại Sơn cổ di tích bên trong. Lâm lữ thời gian lâu như vậy, trong lòng bọn họ cũng vô cùng sốt ruột.

Dọc theo đường đi, Diệp Tiêu chờ người vận may tựa hồ không có tán đi, tiếp tục bọn họ tầm bảo lữ trình, mỗi tìm tới một chỗ bảo bối, bọn họ liền vô cùng hưng phấn.

"Ha ha, này một đường thực sự là quá kiếm lời, dĩ nhiên để ta tìm tới nhiều như vậy bảo bối!" Diệp Tiêu vui mừng khôn nguôi, nhìn mình phong thiên Tháp Lý trần đầy bảo vật, nụ cười trên mặt tương đương hài lòng.

Trong đan điền, hai cái ngọc Tuyệt Linh Tham Tham Vương vô cùng nghịch ngợm ở Diệp Tiêu phong thiên tháp phụ cận bơi, thập phần vui vẻ.

Nhưng hai người lẫn nhau ở chung không phải vô cùng hài hòa, này không, vốn đang khỏe mạnh hai thằng nhóc, không biết bởi vì nguyên nhân gì lại đánh lên!

Thấy tình cảnh này, Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, không có thời gian để ý. Trong lúc hoảng hốt, Diệp Tiêu ý thức đột nhiên tiến vào một nơi xa lạ, Linh nhi bóng người lặng yên hiện thân.

Bốn phía mờ mịt, khác nào thiên địa sơ khai thì cảnh tượng, trên đỉnh đầu càng là mệnh mông một mảnh, không thấy rõ dẫn tới phương nào, phảng phất liên tiếp một xa lạ không cũng biết thế giới.

"Nơi này là?"

"Chủ nhân, nơi này là phong thiên tháp không gian, tự thành một thế!"

"Phong thiên tháp không gian?"

"Đúng, chủ nhân! Người xem, hết thấy sưu tập đến dược liệu hoặc là bảo bối cũng có thể để ở chỗ này! Có điều, hiện ở đây linh khí còn không phải vô cùng nồng nặc, nếu không, cái kia hai cái Tham Vương nhưng là có thể phát huy tác dụng rất lớn!"

Diệp Tiêu kinh ngạc mà nhìn trước mắt thần bí không gian, thầm thở dài nói: Vì sao ta kiếp trước không có những này? Bao quát Linh nhi tồn tại, vì sao ta đến đời này mới biết? Trong này, đến tột cùng có bí mật gì là ta Diệp Tiêu không biết?

"Chủ nhân, người suy nghĩ trong lòng, ta cũng không có đáp án. Có điều, người có thể chính mình đi tìm người cho rằng đáp án!" Linh nhi âm thanh, đem Diệp Tiêu từ nghi hoặc bên trong hoá giải lại.

"Linh nhi, người thật sự có nắm cứu sống vũ nhu sao? Nhưng là, nàng Luân Hồi Thánh thể, lẽ nào liền như thế bị phế sao?"

"Chủ nhân, Luân Hồi Thánh thể ta ngược lại thật ra chưa từng nghe nói, có điều, cô gái kia sợ là không đơn giản!" Linh nhi làm như có chút không xác định địa đạo, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, có chút nghiêm nghị.

"Không đơn giản?" Diệp Tiêu cau mày, rơi vào trầm tư.

"Chủ nhân, bên ngoài có tình huống, người đi ra xem một chút đi!" Linh nhi đột nhiên nhắc nhở, đem Diệp Tiêu kéo về đến trên thực tế.

Diệp Tiêu không có làm lỡ, ý thức trực tiếp trở lại bản thể, nhìn trước mắt một đám người, "lai giả bất thiện", trong lòng kinh ngạc sau khi, càng là khó có thể tin.

Những người ở trước mắt, trên người mặc vải thô áo tang, mặt hướng thô lỗ, có vẻ vô cùng hàm hậu. Thế nhưng, những người này trên người một cái trang sức, gây nên Diệp Tiêu chú ý.

Nguyên lai, xuất hiện đám người kia, trước ngực đều mang theo một vòng thất lại thảo tràng, tuy rằng không phải cái gì quý trọng trang sức phẩm, nhưng lúc này đột nhiên xuất hiện ở đây đám người kia, thực sự có chút không thể tưởng tượng nổi.

Hơn nữa, những người này một câu nói đều không nói, chỉ là lẳng lặng mà nhìn Diệp Tiêu chờ người.

Đám người kia ước chừng hai mươi vị, nữ có nam có, trẻ có già có, hơn nữa mỗi người đều là nhắm mắt lại, hết sức kỳ quái!

Đột nhiên, này hai mươi mấy người di chuyển động, từ từ tới gần Diệp Tiêu chờ người, tương tự không nói một lời, cũng không có làm ra công kích đáng vẻ, lại như là phổ thông cất bước.

Nhưng dù là như vậy, Diệp Tiêu chờ người vẫn là không nhận được sót sáng lên đến, tất cả mọi người trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhưng bọn họ biết,

không phải vạn bất đắc dĩ, bọn họ sẽ không xuất thủ!

Chỉ là này hai mươi mấy người sau khi đi mấy bước, dĩ nhiên quý dị mà dừng bước, bỗng nhiên mở mắt ra, một luồng hoang vu cùng bị ai trong nháy mắt bao phủ mà ra, mà Diệp Tiêu dĩ nhiên cảm động lây, trong lòng đột nhiên cảm giác thấy rất đau.

Loại đau này, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ, dùng sâu tận xương tủy để hình dung hào không quá đáng!

Hơn nữa, những này mở mắt ra đắm người, lại bị đào đi tới con mắt, từng cái từng cái gãy tro xương, tóc rối tung, hơn nữa xuyên vải thô áo tang, càng làm cho người ta một loại không tên chấn động.

Diệp Tiêu đầu tiên bình tĩnh lại, từ từ đi lên phía trước, đang muốn mở miệng hỏi dò, này hai mươi mấy người càng là trăm miệng một lời địa mở ra miệng rộng, trong miệng nhắc tới: "Chỉ tôn Hoang thần a, người nhất định giải cứu cố thổ, nhất định phải giết ... Ngọc hoàng".

Mà cùng lúc đó, miệng của những người này bên trong càng là đồng thời phun ra từng cái từng cái màu xanh lam chùm sáng, chậm rãi nở lớn, ước chừng nở lớn đến cùng người đầu không chênh lệch nhiều thời điểm, bỗng nhiên vỡ vụn, bắn nhanh ra tia sáng chói mắt, nhưng nhưng không có sát thương lực chút nào.

Mà chùm sáng vỡ vụn sau khi, này hai mươi mấy người, càng đột nhiên hóa thành hơi, theo gió tung bay mà đi, phảng phất chưa bao giờ từng xuất hiện.

Thế nhưng, những này vỡ vụn lam quang, nhưng mang theo những người kia hóa thành tro bụi trước nói, bắn thẳng đến vào Diệp Tiêu trong ánh mắt, mà người sau phảng phất bị ma túy giống như vậy, trong nháy mắt hôn mê đi.

"Làm sao có khả năng? Nơi này làm sao có khả năng có người biết" đây là Diệp Tiêu nhắm mắt trước, trong đầu vang vọng lời nói.

Mà biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho tất cả mọi người đều cảm thấy, này điều trước đây bọn họ đi qua đường, có chút không giống bình thường!

Này điều đi tới Thập Vạn Đại Sơn lối vào, tựa hồ ẩn giấu đi một chút bí mật không muốn người biết!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Không tên hình ảnh!

Chương 38: Không tên hình ảnh!

Mờ mịt thế giới, như không hề sinh cơ Hồng hoang nơi, ánh mặt trời nhấn chìm ở dày nặng nùng vùn bên trong, không cách nào soi sáng đại địa.

Tĩnh cờ từ trong tầng mây xuyên thấu qua ánh mặt trời, cũng tỏa ra huy hoàng sau khi thể lương cảm giác, không tiếp tục để người cảm thấy ấm áp, càng là đồ tăng một luồng hui quanh thiên địa hoang vu cùng bị thương!

"Nơi này là nơi nào? Ta làm sao sẽ xuất hiện ở đây?" Diệp Tiêu nghi hoặc mà nhìn bên cạnh thế giới, dưới chân thổ địa đồ nát hoang vu, không hề có một chút sinh cơ, khác nào no kinh ngọn lửa chiến tranh giống như vậy, khắp nơi tỏa ra hui quanh khí tức. Tựa hồ đã từng tràn ngập khói thuốc súng gần trong gang tấc, không khỏi để Diệp Tiêu đồ thêm bị thương.

"Nơi này là nơi nào? Tại sao ta nhìn khó chịu như vậy, như vậy đau lòng?" Diệp Tiêu mờ mịt xem hướng bốn phía, trong lòng có loại không tên bi ai.

Đột nhiên, cảnh sắc trước mắt lần lượt biến đổi, nhưng duy nhất bất biến, nhưng là dưới chân hoang vu cùng bầu trời lơ mơ.

Cách đó không xa, xuất hiện đại đội nhân mã, ước chừng trăm vạn chi chúng, mỗi người sát khí ngút trời, xông thẳng hướng về Diệp Tiêu. Mà cùng lúc đó, một hướng khác, nhưng đồng thời xuất hiện hai đội nhân mã, nhân số ước là người trước hai lần.

Rõ ràng, này người hai phe mã là muốn khai chiến, hơn nữa còn là không công bằng quyết chiến! Thế nhưng, nằm ở nhược thế một phương nhân mã, trên người mặc chiến bào hoặc là giơ lên cao cờ xí, lại làm cho Diệp Tiêu tâm thần chấn động mạnh.

Không quan hệ cái khác, cái kia một triệu nhân mã không phải người khác, chính là hấn kiếp trước thống ngự hoang cung trời cổ quân đội. Đội hình, quân trang, cờ xí cùng với hành quân bài binh bày trận, hoàn toàn tương tự.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, người hai phe sai nha tốc chiến đấu cùng nhau, Diệp Tiêu tồn tại khác nào không khí, hấn càng như là một người đứng

xem, lẳng lẳng mà nhìn mấy triệu người liều mạng chém giết!

Đẳng cấp cao tu võ giả, người tu đạo chém giết lẫn nhau, hoàn toàn bất chấp hậu quả, người không chết thì ta phải lia đời! Vào giờ phút này, mạng người như rom rác!

Hai phe giao chiến, trực đánh đất trời tối tăm, nhật nguyệt ảm đạm, này trận đại chiến, kéo dài ba ngày ba đêm, vẫn bất phân thắng bại.

Ngày thứ tư, thiên hàng thần bí Thái Cực Đồ, cùng lúc đó hạ xuống một đạo như ý thần quang, miễn cưỡng liền mai táng nơi đây tất cả mọi người, cái kia như hơi hột giống như một đòn, đem nơi đây hóa thành tro bụi, tan đi trong trời đất.

Nhìn thiên hàng hai đạo thánh quang, tất cả mọi người giận dữ không thôi, càng là không để ý địch đối với song phương lập trường, tranh tương thoát thân lên.

Nhưng phần lớn người vẫn là lựa chọn án binh bất động, tuyệt vọng chờ đợi tử vong phủ xuống.

"Ha ha, hoang cung trời cổ các huynh đệ, các ngươi sợ sệt sao?"

"Không sợ, chúng ta là Hoang thần binh! Chúng ta không có gì lo sợ! Không có gì lo sợ!"

"Không sai, chúng ta là Hoang thần đại nhân binh, chúng ta làm sao có thể lùi bước? Ha ha, hôm nay chúng ta muốn chiến đấu đến thời khắc cuối cùng, không thể uất ức chết đi, không thể cho Hoang thần đại nhân mất mặt! Sẽ có một ngày, chúng ta Hoang thần đại nhân nhất định sẽ trở lại, dẫn dắt tộc nhân của chúng ta, mở ra tân ranh giới!"

"Chỉ tôn Hoang thần! Hoang thần vô địch! Chiến thần vô địch!"

Thanh âm hùng tráng, rung trời động địa, hết thảy còn sót lại hoang cung trời cổ binh lính, không uly kỳ tí nào địa đón cái kia hai vệt thần quang, hùng hồn chịu chết.

"Không, không muốn, không muốn a này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?" Diệp Tiêu rống to, bóng người xuất hiện ở những người kia trước mắt, để bọn họ mau chóng rời đi.

Nhưng tất cả mọi người cũng giống như không nhìn thấy Diệp Tiêu tồn tại giống như vậy, vẫn không nhúc nhích, ánh mắt kiên nghị kia bên trong, tiết lộ quyết tuyệt!

"Phần ta thân thể tàn phế, hừng hực thánh hóa. Sinh cũng cái gì hoan, chết cũng tội gì? Vì là thiện trừ ác, duy quang minh cổ, vui vẻ sàu bị, đều quy bụi bặm. Thương ta thể nhân, ưu hoạn thực nhiều!"

Tất cả mọi người ngồi khoanh chân, miệng lầm bầm. Diệp Tiêu chấn động mạnh, đoạn này niệm từ, hẳn không thể quen thuộc hơn được.

Hắn triệt để rõ ràng, những này sắp chịu chết binh lính, chính là hắn hoang cung trời cổ quân đội binh sĩ, một đám hắn yêu nhất, đồng sinh cộng tử huynh đệ!

Mà lúc này, cái kia hai vệt thần quang, mang theo khó có thể dùng lời diễn tả được khí thế, tàn nhẫn mà đánh về phía bọn họ. To lớn uy thế, miễn cưỡng đem bọn họ đánh thành tro bụi, nát tan thân thể của bọn họ, như nhấn chìm ở Cuồng Phong bên trong bụi bặm, nhanh chóng tiêu tan.

Diệp Tiêu nỗ đem đóm mắt, quay về bầu trời hô to, trong mắt rung rung, ngửa mặt lên trời gào thét: "Khung cao, Câu Trần, món nợ này, ta Diệp Tiêu sớm muộn muốn cùng các ngươi toán! Không chém giết các ngươi, ta Diệp Tiêu sẽ không làm người! Như vì này thế, trời tru đất diệt!"

Diệp Tiêu hiết tư bên trong địa gào thét vẫn không làm nên chuyện gì, tất cả mọi người, hết thảy hắn người quen thuộc, ở cái kia hai chiếu bên dưới, hóa thành yên phấn, hoàn toàn biến mất ở bên trong trời đất.

"Ạch a "

Diệp Tiêu phát sinh gằm lên giận dữ, thân thể trực tiếp đứng thẳng lên, phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện bốn phía mấy chục con mắt kinh ngạc nhìn mình chăm chăm, mà Dương An trực tiếp ôm hắn, nỗ lực ổn định người sau.

Diệp Tiêu không nói tiếng nào, trầm mặc ngồi xuống, đối với với mình mất khống chế, đối với với mình đột nhiên hôn mê, không có làm ra bất kỳ giải thích nào.

Nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau, Diệp Tiêu đề nghị tiếp tục tiến lên, Dương An hơi chần chờ, gật đầu đồng ý Diệp Tiêu kiến nghị, tiếp tục hướng về Thập Vạn Đại Sơn đi vào.

Dọc theo con đường này, làm lỡ quá nhiều thời gian, bọn họ bắt đầu lo lắng bắt nguồn từ gia hai công tử Phong Lăng Thiên!

Cho tới trước trải qua cái kia quỷ dị một màn, cùng với Diệp Tiêu đột nhiên té xỉu, tất cả mọi người đều biết không đơn giản, nhưng Diệp Tiêu lựa chọn không nói, Dương An mấy người cũng không tốt hỏi!

"Dương An đại ca, con đường này các ngươi trước đây đi qua sao?" Diệp Tiêu âm thanh vô cùng trầm thấp, trên mặt vẻ mặt vô cùng lãnh đạm.

Không thể không nói, lúc này Dương An bị Diệp Tiêu biểu hiện làm cho khiếp sợ.

"Diệp Tiêu, ngươi không quan trọng lắm chứ? Ngươi đến cùng làm sao? Ngươi có thể đừng dọa ta, ngươi nếu như đã xảy ra chuyện gì, tiểu thư nhà ta còn muốn dựa vào ngươi cứu đây?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, cho người sau một yên tâm ánh mắt, "Không có chuyện gì, Dương đại ca, vũ nhu thương, ta sẽ tận lực đi cứu! Có ta ở, ta sẽ không để cho nàng chết!"

Dương An lúng túng nở nụ cười, thầm nói: Ngươi bộ đáng này còn không có chuyện gì? Ai tin a?

Có điều, hắn cũng rõ ràng, nếu Diệp Tiêu không muốn nói, hắn cũng không tốt miễn cưỡng.

"Diệp Tiêu, vừa bắt đầu chúng ta cũng cảm thấy con đường này không đi qua, thế nhưng đi rồi một đoạn đường mới phát hiện, con đường này chúng ta trước đi qua, thế nhưng có chút không giống!"

"Không giống nhau? Có cái gì không giống nhau?"

Dương An dừng một chút, "Trước thời điểm, nơi này thổ địa không có như thế rắn chắc, càng không giống như bây giờ hiện ra màu đen, thậm chí chưa bao giờ gặp người khoảng thời gian này phát hiện bảo bối. Con đường này nổi thẳng Thập Vạn Đại Sơn, dĩ nhiên trở nên như vậy yêu dị, chúng ta cũng là có chút không rõ vì sao. Đặc biệt là trước chúng ta trải qua như vậy quái sự, càng là chưa từng nghe thấy!"

Diệp Tiêu gật đầu, trong lòng có suy đoán.

"Xem ra, những người kia hẳn là hoang cung trời cổ tổ tiên, bị người đào đi hai mắt, cho ta lan truyền tin tức đến rồi! Nhưng là, sao lại có thể như thế nhỉ?" Diệp Tiêu nghĩ mãi mà không ra, hoàn toàn không có manh mối.

Nhìn Diệp Tiêu rơi vào trầm tư, Dương An không có quấy rầy hắn. Hắn có thể cảm giác được Diệp Tiêu thần bí, đối với người sau, hắn duy trì rất lớn kính nể!

Đột nhiên, phía trước thiên bầu trời vang lên một viên tương tự đạn tín hiệu nổ tung, Dương An cả kinh, nhất thời đại hỷ, vội vàng bắt chuyện huynh đệ của chính mình: "Đó là nhị gia đạn tín hiệu, các người mau mau phát một, hô ứng một hồi! Xem ra, nhị gia hẳn là an toàn từ cái kia cổ di tích bên trong đi ra!"

Đồng dạng đạn tín hiệu phóng ra hướng thiên không, Dương An chờ người hướng về tín hiệu xuất hiện mới tiến về phía trước, Diệp Tiêu phục hồi tinh thần lại, quay đầu lại nhìn một chút cái kia một đoạn quý dị đoạn đường, trong lòng rất cảm giác khó chịu.

"Đến tột cùng, sự tồn tại của ta, là vì cái gì?"

Rốt cục, Diệp tiêu chờ người đi ra mặt đất màu đen, đi ra cái kia không giống bình thường lối vào, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn.

Mà càng quý dị hơn chính là, ngay ở Diệp Tiêu nhìn lại ngóng nhìn thời điểm, mặt đất màu đen kia biến mất không còn tăm tích, ở vào miệng : lối vào kết thúc địa phương, đứng bình tĩnh đứng thẳng một đám người, mỉm cười đang nhìn mình, khăn đón lấy, cùng nhau quý xuống, bái biệt Diệp Tiêu.

Chờ Diệp Tiêu vò vò mắt, lại nhìn đi thì, càng là cái gì cũng không thấy!

Diệp Tiêu về mặt tối sầm lại, xem ra, lần này rời khỏi quê nhà, hắn muốn làm, không biết là tu luyện đơn giản như vậy!

Mà bên trong đất trời, chẳng biết lúc nào vang lên khẽ than thở một tiếng. Chỉ là không có ai biết, này thanh thở dài, là vì ai mà than!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Thiên Vận Thương Khung!

Chương 39: Thiên Vận Thương Khung!

Phong Lăng Thiên an toàn đi ra cổ di tích, tất cả mọi người trong lòng đều là buông lỏng, nếu là bọn họ nhị thiếu gia lại có thêm cái gì sơ xuất, bọn họ cũng sẽ không dùng trở lại!

Nhưng là, Dương An trong lòng rõ ràng, coi như bình an địa nhìn thấy Phong Lăng Thiên, hấn cũng sẽ vô cùng hổ thẹn! Dù sao, hấn không có bảo vệ tốt mưa gió nhu an toàn.

Cho tới Diệp Tiêu, đối với Phong Lăng Thiên xuất hiện vẫn chưa biểu hiện ra vẻ tò mò. Hấn biết Phong Lăng Thiên sẽ không dễ dàng chết như vậy! Nếu như Phong Lăng Thiên chết ở chỗ này, ngày ấy sau còn có ai có thể một chút bầu trời duyệt Thiên Cơ.

Dương An mang theo Diệp Tiêu, dọc theo bọn họ trước đây tiến vào Thập Vạn Đại Sơn con đường, chậm rãi tới gần Phong Lăng Thiên vị trí. Mà tiến vào Thập Vạn Đại Sơn Diệp Tiêu, nhìn bốn phía xanh um tươi tốt cây cối, trong lòng nhưng nghĩ những chuyện khác.

"Linh nhi, người nói cái kia độ ách Kim Đan, hiện tại ngọc Tuyệt Linh Tham tìm tới, còn có cái kia u hồn yêu hoa cùng chín Diệp cảnh vàng, người có thể cảm ứng được này hai loại được liệu khí tức sao?"

"Chủ nhân, này Thập Vạn Đại Sơn, không hề tầm thường, muốn cẩn trọng một chút!" Linh nhi thanh âm vang lên, mang theo vẻ sốt sắng ý vị.

"Linh nhi, người có phải là cảm giác được cái gì?" Diệp Tiêu cau mày, nghi ngờ nói.

"Chủ nhân, theo ta thấy đến, này Thập Vạn Đại Sơn chính là một siêu cấp đại chiến tràng, ta có thể cảm nhận được ngập trời oán khí. Nơi này, hấn là một đại hung nơi!"

Diệp Tiêu trong lòng hiểu rõ, nếu Linh nhi như vậy nhắc nhở, như vậy này Thập Vạn Đại Sơn tất nhiên có quý dị chỗ.

"Dương An đại ca, này Thập Vạn Đại Sơn, người quen thuộc sao?"

"Tiểu đệ, này Thập Vạn Đại Sơn, ta còn thực sự không phải rất quen thuộc! Có điều, cứ tiến vào sâu trong núi lớn cao thủ đã nói, nơi này là đại hung nơi, mai táng viên cổ thần linh! Bọn họ càng có chứng cứ cho thấy, này Thập Vạn Đại Sơn không phải tiên vũ đại lục kết quả, mà là viên cổ thần linh nghĩa địa, không biết bị người phương nào lấy đại pháp lực, đại thần thông phong ấn đến nơi đây!" Dương An nói chuyện rất nhỏ giọng, có điều chính hấn cũng không tin, dù sao chỉ là khẩu khẩu tương truyền, không có được công nhận.

Thế nhưng nghe vào Diệp Tiêu trong tai, nhưng là hoàn toàn không phải chuyện như vậy!

"Thần linh nghĩa địa? Thập Vạn Đại Sơn không phải tiên vũ đại lục kết quả? Nếu như nói như vậy, hay là thật có thể!" Diệp Tiêu trầm ngâm, đem sự nghi ngờ này ép ở trong lòng.

Dưới cái nhìn của hấn, này Thập Vạn Đại Sơn, bản thì không nên tồn tại mới đúng! Có thể một mực đời này, không hiểu ra sao địa thêm ra một Thập Vạn Đại Sơn. Hay là, hấn càng tin tưởng truyền thuyết, này Thập Vạn Đại Sơn chính là thần linh nghĩa địa, là vực ngoại đồ vật!

Ngay ở Diệp Tiêu nghi hoặc, Dương An mang theo hấn đi tới bọn họ trước cùng Phong Lăng Thiên đi tán cổ di tích trước.

"Không đúng, toà này cổ di tích tựa hồ sụp đổ, trước còn có sơn môn hiển hiện, bây giờ dĩ nhiên biến mất rồi!" Dương An kinh hãi, nhìn cảnh tượng trước mắt, không khỏi ngạc nhiên nghi ngờ.

Diệp Tiêu nhìn sụp đổ núi đá, mơ hồ có thể thấy được một âm sâu sắc cửa động đáng sợ, cái này cửa động ẩn náu ở quần sơn trong lúc đó, vô cùng bí ẩn, nếu không là cẩn thận tìm kiếm, căn bản phát hiện không được.

Diệp Tiêu đứng là vô cùng trấn định, nhìn rách nát cửa động, trực giác nói cho hấn, Phong Lăng Thiên không có chuyện gì. Nhiều lần bị thương nhẹ, hiện tại ở đâu cái bí mật địa phương dường như đây!

"Dương An, các người chạy đi đâu rồi? Muội muội ta đây?"

Đột nhiên, một thanh âm từ phía sau lưng vang lên, Diệp Tiêu bỗng nhiên quay đầu lại, một loại phảng phất liên lụy kiếp trước kiếp này ràng buộc tình, đột ngột tự nhiên mà sinh ra.

Trơn bóng trắng nõn khuôn mặt, lộ ra góc cạnh rõ ràng lãnh tuấn; đen thui thâm thúy con ngươi, hiện ra mê người màu sắc; cái kia dày đặc lông mày, cao thẳng tị, tuyệt mỹ mỗi hình, không một không ở Trương Dương bản thân cao quý cùng tao nhã.

Tay cầm từ ngọc tiêu, một phái trọc thế giai công tử đáng sợ, người đến chính là Phong Lăng Thiên!

Diệp Tiêu nhìn người quen thuộc, không khỏi khe khẽ thở dài, "Được lắm một chút bầu trời duyệt Thiên Cơ! Phong Lăng Thiên, đời này, người chung quy vẫn không thể nào tránh khỏi vũ nhu bị kịch!"

"Nhị gia, tiểu thư hấn tao gặp phải chuyện ngoài ý muốn, hiện tại ở một cái cao nhân tiền bối nơi đó dưỡng thương!" Dương An chấp tay, cung kính mà hồi bẩm nói. Nhiên sau đó bối từ lâu mờ hôi lạnh chảy ròng, chuẩn bị tiếp thu Phong Lăng Thiên lửa giận.

Đúng như dự đoán!

"Người nói cái gì?" Phong Lăng Thiên quát khẽ một tiếng, bóng người trong nháy mắt đi tới trước người của hấn, nắm lấy người sau cổ áo, cư cao lẫm dưới hỏi.

Dương An kiên định mà nhìn Phong Lăng Thiên, mưa gió nhu có chuyện, hẳn xác thực có trách nhiệm!

"Nhị gia, Đại tiểu thư bị thương, hiện tại ở đường thương, người hạ thủ chính là để đô Tô gia người tô xán! Có điều, bây giờ tô xán đã chết, chúng ta cũng coi như là báo thù!"

"Vũ nhu đây? Nàng ở đâu? Nói mau!" Phong Lăng Thiên gần như mất khống chế, khi hắn nghe nói là Tô gia thời điểm xuất thủ, hắn liền biết rồi không ổn.

Tô xán tên gọi, hắn cũng biết, biết được người sau là ra sao một người! Hắn lo lắng nhất chính là mưa gió nhu an toàn, cùng với nàng bản thân tính đặc thù.

Mưa gió nhu, toàn bộ tiên vũ đại lục khó gặp Luân Hồi Thánh thể!

Dương An áp ứng, con mắt liếc nhìn Diệp Tiêu một chút, thầm nói: "Nếu như cùng nhị gia nói Đại tiểu thư ở Diệp Tiêu trong đan điền, chỉ sợ hắn sẽ lập tức giết ta! Không chỉ có như vậy, Diệp Tiêu cũng sẽ khó giữ được tính mạng!"

Phong Lăng Thiên nhìn Dương An, theo ánh mắt của hắn nhìn về phía bị quên ở một bên Diệp Tiêu.

"Phong Lăng Thiên, thả ra dương An đại ca đi, vũ nhu ở chỗ này của ta. Có điều ngươi yên tâm, nàng rất an toàn!"

Phong Lăng Thiên cau mày, nghe nói vũ nhu ở trong tay hắn, hơi thay đổi sắc mặt.

"Dương An, chuyện gì thế này? Tiểu tử này là ai, hắn tại sao lại ở chỗ này?"

"Hồi thứ 2 gia, hắn gọi Diệp Tiêu, Đại tiểu thư xác thực ở trong tay hắn đường thương, rất an toàn!"

"Diệp Tiêu? Ngươi đem muội muội ta giao ra đây, ta dẫn nàng về nhà chữa thương! Đem muội muội giao cho một người lai lịch không rõ, ta rất không yên lòng!"

"Hừ, Phong Lăng Thiên, xin hỏi ngươi ở toà này cổ di tích bên trong được cái gì? Ngươi biết rõ ràng muội muội ngươi thân phận trọng yếu như vậy, nhưng còn thả xuống nàng một mình đi tìm bảo? Ngươi người ca ca này, là làm kiểu gì?"

Phong Lăng Thiên sững sờ, bao quát Dương An ở bên trong tất cả mọi người đều là kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, bốn phía rơi vào tĩnh mịch bình thường yên tĩnh.

"Xi xi ... "

Phong Lăng Thiên chẳng biết vì sao nở nụ cười, rất hứng thú mà nhìn Diệp Tiêu, đột nhiên trong tay từ ngọc tiêu xoay ngang, một đạo linh lực dài lựa đánh ra, nhắm thẳng vào Diệp Tiêu mà đi!

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, Diệp Tiêu còn chưa kịp phản ứng lại, liền bị đánh trúng! Thế nhưng , khiến cho Phong Lăng Thiên cảm thấy bất ngờ chính là, sự công kích của chính mình dĩ nhiên một chút tác dụng đều không có, người sau cũng không lui lại nửa bước, cũng không có chịu đến một điểm tổn thương!

Diệp Tiêu vô cùng khinh bỉ nhìn một chút Phong Lăng Thiên một chút, dùng tay phải vỗ vỗ y phục của chính mình, đáng đáp kìa, lại như là ở đập chính mình bụi bặm trên người.

Thần tình kia, động tác kia, không không tiết lộ ra bản thân xem thường!

Phong Lăng Thiên nhìn Diệp Tiêu hung hăng vẻ mặt và động tác, không khỏi lên cơn giận dữ!

"Tiểu tử, ngươi đến tốt cùng là ai? Nhanh lên một chút đem muội muội ta giao ra đây! Nếu không, bốn công tử ngày hôm nay nhất định sẽ giết ngươi!"

"Hừ, Phong Lăng Thiên, Bạch Tử Họa đều không phải là đối thủ của ta, chỉ bằng ngươi? Ngươi còn quá non!"

"Còn nhỏ tuổi, mạnh mẽ liền thiên! Ta không biết Dương An là làm sao tìm được ngươi đạo, có điều ngươi gặp phải ta, coi như ngươi xui xẻo! Ta lại nói một lần cuối cùng, ngươi giao không giao ra muội muội ta?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, lắc đầu một cái, nhẹ giọng nói rằng: "Phong Lăng Thiên, không chế thiên hạ, duyệt tận Thiên Cơ, thật sự trọng yếu như vậy sao?"

Phong Lăng Thiên hoảng hốt mà nhìn Diệp Tiêu, kinh nghi nói: "Làm sao ngươi biết ý nghĩ của ta? Toà này cổ trong di tích đồ vật ngươi biết?"

"Ý nghĩ của ngươi ta không biết, có điều, ngươi từ bỏ em gái của chính mình lựa chọn tầm bảo, ta liền biết ngươi đối với thực lực khát vọng! Mà càng là khát vọng thực lực người, không nằm ngoài khống chế thiên hạ, thành tựu bá nghiệp! Phong Lăng Thiên, muội muội ngươi ở ta này rất an toàn! Ta so với ngươi còn muốn tinh quý nàng, ngươi cũng đừng bận tâm!"

"Đánh rắm! Ngươi là người nào ta đều không rõ ràng, ngươi dựa vào cái gì để ta tin tưởng ngươi!"

Diệp Tiêu lãnh đạm nhìn Phong Lăng Thiên, trong ánh mắt lạnh lùng khiếp sợ bốn toà, "Ha ha, dựa vào cái gì? Chỉ bằng cái này!"

Diệp Tiêu quát to một tiếng, đan điền nhất thời kim quang bắn ra bốn phía, thần dị phi phàm, tất cả mọi người đều là nhìn thấy, Diệp Tiêu màu vàng trong đan điền, một đóa hoa sen lẳng lẳng xoay tròn. Mà được sự giúp đỡ của Linh nhi, Phong Lăng Thiên chờ người nhìn thấy lẳng lẳng ngủ say mưa gió nhu.

"Phong Lăng Thiên, nếu là ta hiện tại giao cho ngươi, vũ nhu chắc chắn phải chết! Ở ta trong đan điền, ta có thể bảo đảm nằng an toàn! Bất quá chúng ta đến mau chóng tìm tới u hồn yêu hoa cùng chín Diệp cảnh vàng, nếu không, vũ nhu vẫn có nguy hiểm đến tính mạng!"

Lúc này Phong Lăng Thiên bị chính mình chứng kiến triệt để kinh ngạc đến ngây người, hẳn thực sự không thể tin được con mắt của chính mình, không thể tin được còn có người đan điền càng là như vậy?

"Ta vốn tưởng rằng được (Thiên Vận Thương Khung), ta Phong Lăng Thiên liền có thể Ngự Kiếm Thừa Phong(ngự kiếm cưỡi gió) Lăng Thiên dưới. Nhưng không nghĩ tới, một không có tiếng tăm gì tiểu tử, càng là như vậy thiên phú dị bẩm! Vận mệnh, quả thật là tạo hóa trêu người a!"

Diệp Tiêu nghe Phong Lăng Thiên tự lảm bảm, trong lòng cũng là kinh ngạc không thôi!

"(Thiên Vận Thương Khung)? Nguyên lai, ngươi mặc dù có thể một chút duyệt tận Thiên Cơ, càng là bá này ban tặng! Hay là, trong cõi u minh tự có thiên ý đi! Kiếp trước ngươi, kiếp này ngươi, tuy rằng hoàn cảnh có thay đổi, nhưng con đường tựa hồ là tương đồng! Được lắm Thiên Vận Thương Khung, được lắm Thập Vạn Đại Sơn!"

Diệp Tiêu trong lòng dâng lên vô tận cay đắng, nhìn kinh ngạc Phong Lăng Thiên, từ từ ẩn giấu nổi lên chính mình màu vàng đan điền!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Thần thành!

Chương 40: Thần thành!

Diệp Tiêu màu vàng đan điền cùng với người sau bên trong đan điền kỳ cảnh, triệt để chấn động ở đang ngồi tất cả mọi người.

Dương An chỉ biết là Diệp Tiêu canh chừng Vũ Nhu đặt ở người sau trong đan điền, trong lòng có chút chuẩn bị. Nhưng dù là như vậy, Dương An vẫn là khiếp sợ không thôi.

"Màu vàng đan điền? Lẽ nào ngươi chính là quãng thời gian trước thịnh truyền bầu trời Bá thể?" Phong Lăng Thiên kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, một lúc lâu mới từ trong hàm răng bỏ ra câu nói này.

Diệp Tiêu không nói, cũng không không cảm giác mình có cỡ nào ghê gớm.

"Thịnh truyền? Nói vậy không có ngươi nói khuếch đại như vậy chứ?" Diệp Tiêu cười khẽ, không để ý lắm.

Quả thật là thịnh truyền, nho nhỏ Diệp thành sớm đã bị xé rách, làm sao sẽ như vậy gió êm sóng lặng?

Phong Lăng Thiên hơi ngưng lại, nhìn Diệp Tiêu vậy có chút trào phúng ánh mắt, trong lòng không khỏi một bức.

"Tiểu tử ngươi, tuổi còn trẻ, tính tình cũng thật là nóng nảy sao? Khoan hãy nói, bầu trời Bá thể Giác Tinh tin tức vẫn đúng là liên lạc truyền đến mức âm ỉ! Có điều, ngươi Giác Tinh đã tỉnh lại, cùng người khác cũng không có quan hệ gì! Hơn nữa, này Thập Vạn Đại Sơn trăm năm một lần Hồng hoang cánh cửa liền muốn mở ra, toàn bộ đại lục nghe nói tin tức này người, đã sớm đi thần thành, ai còn sẽ đi đề ý đến ngươi?" Phong Lăng Thiên không khỏi phì cười, hẳn không nghĩ tới chính mình còn bị khinh bỉ.

"Hồng hoang cánh cửa? Đó là nơi nào?" Diệp Tiêu ngạc nhiên nghi ngờ.

"Nếu muội muội ta ở ngươi cái kia, như vậy mãi đến tận muội muội ta an toàn, ta nhất định phải một tác cũng không rời theo sát ngươi a!" Phong Lăng Thiên đột nhiên tỉnh ngộ nói, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt tràn ngập khác ý vị.

"Phong Lăng Thiên, ngươi yên tâm, ta so với ngươi còn tinh quý Vũ Nhu! Nàng an toàn, ta sẽ bảo đảm! Hiện tại, chúng ta đi tới Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, xông xông cái này đại hung nơi đi!"

Phong Lăng Thiên hơi nhướng mày, trong lòng thầm nói: "Cái này Diệp Tiêu, xem ra không đơn giản a! Xem ra, đến mau chóng đem muối muối cứu ra, nếu không, còn không biết cái tên này sẽ đem muối muối thế nào đây?"

Không khỏi, Phong Lăng Thiên nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt tràn ngập khác thâm ý!

Có điều, Diệp Tiêu đúng là không có để ý, đem Phong Lăng Thiên xem là người mình đối xử!

"Ha ha, Diệp Tiêu, ta so với ngươi lớn tuổi, ngươi ta gọi nhau huynh đệ làm sao?" Phong Lăng Thiên đột nhiên đề nghị, đem Diệp Tiêu sợ hết hồn.

Diệp Tiêu vừa nghe, nhất thời nhảy bật lên, chạy qua một bên, kinh ngạc nhìn Phong Lăng Thiên, "Mịa nó, ngươi đang nói bậy bạ gì? Ta tại sao có thể cùng ngươi làm huynh đệ đây? Ta nhưng là "

Diệp Tiêu vốn muốn nói ngươi Phong Lăng Thiên sau đó chính là ta em vợ, ta như thế nào cùng ngươi kết nghĩa anh em đây? Nhưng là, lời chưa kịp ra khỏi miệng, mạnh mẽ địa nuốt trở vào!

Hắn có thể tưởng tượng, này lời vừa nói ra, phỏng chừng Phong Lăng Thiên sẽ trực tiếp động thủ giết người!

Bao quát Phong Lăng Thiên ở bên trong tất cả mọi người, nhìn động tác khuếch đại Diệp Tiêu, trong lòng có chút nhìn không thấu.

"Tiểu tử ngươi, ta Phong Lăng Thiên cùng ngươi làm huynh đệ không được sao? Ngươi lớn như vậy phản ứng, lẽ nào là xem thường ta Phong Lăng Thiên sao?"

"Cái này Diệp Tiêu làm sao? Nhà ta nhị gia cùng hắn kết nghĩa anh em, đó là cỡ nào phúc khí, hắn làm sao sẽ như vậy đại phản ứng?"

Diệp Tiêu nhìn dò ra mọi người, biết mình phản ứng quá đầu, lúng túng nói rằng: "Kết nghĩa anh em sự sau này hãy nói, chúng ta trước tiên đi tìm được liệu, luyện chế đan dược, cứu sống Vũ Nhu quan trọng!"

Phong Lăng Thiên lúng túng nở nụ cười, trực giác nói cho hắn, Diệp Tiêu tất nhiên có không thể cho ai biết bí mật. Có điều, thông minh như hắn, đương nhiên sẽ không hiện tại liên vạch trần.

Thế nhưng, cái này không thể cho ai biết bí mật, đối với hắn mà nói, cũng không có uy hiếp, thậm chí có thể nói là một chuyện tốt!

"Ha ha, Diệp Tiêu, nếu ngươi có nỗi khổ tâm trong lòng, chúng ta sau này hãy nói! Như vậy, hiện tại ta mang bọn ngươi đi thần thành đi! Ước chừng thời gian, gia tộc trưởng lão cũng lên đường (chuyển động thân thể) đi tới thần thành!"

Phong Lăng Thiên tiếng nói vừa dứt, liền trực tiếp lên đường (chuyển động thân thể), trước tiên lên đường (chuyển động thân thể) hướng về Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa đi tới, Dương An thì lại chọn mấy cái hảo thủ theo, để những người khác người về nhà trước tộc đi tới!

Sau khi lộ trình, thực lực thấp, hậu quả sẽ không tốt hơn chỗ nào!

Diệp Tiêu cũng không làm lỡ, theo Phong Lăng Thiên đi tới sâu trong núi lớn, hoàn toàn không có phòng bị.

Hắn hiện đang nghĩ tới một chuyện chính là tìm đủ dược liệu, luyện chế độ ách Kim Đan, cứu sống Vũ Nhu! Những chuyện khác, tạm thời để ở một bên!

"Phong Lăng Thiên, ngươi biết này Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, ở đâu là âm khí tụ tập địa phương?" Dọc theo đường đi, Diệp Tiêu hướng về Phong Lăng Thiên đánh lắng nghe.

Cư Linh nhi từng nói, u hồn yêu hoa chính là sinh trưởng với cực âm nơi, hơn nữa còn nếu như không lộ tích thi nơi mới được!

Linh nhi cũng từng nói này Thập Vạn Đại Sơn chính là một siêu cấp đại chiến trường, bởi vậy Diệp Tiêu suy đoán, Thập Vạn Đại Sơn nơi nào đó nên có tỷ lệ sinh ra u hồn yêu hoa!

"Tích thi nơi? Ngươi tìm tích thi nơi làm gì?" Phong Lăng Thiên cau mày, không biết Diệp Tiêu lại làm lý lẽ gì.

"Tích thi nơi, âm khí rất nặng, có thể sinh ra u hồn yêu hoa! Mà u hồn yêu hoa, là ta cứu trị Vũ Nhu cần phải đồ vật! Ta bây giờ tìm đến ngọc Tuyệt Linh Tham, còn phải tìm được u hồn yêu hoa cùng với chín Diệp cảnh vàng, là có thể cứu trị Vũ Nhu!"

Phong Lăng Thiên khẽ nhíu mày, nhìn một chút Diệp Tiêu, không giống như là nói dối, vì hơi thở dài nói: "Thực không dám giấu giếm, này Thập Vạn Đại Sơn có người nói là thần linh nghĩa địa. Có điều, thần linh không thần linh, ta không biết! Thế nhưng, nơi này xác thực rất tài mọn! Nguyên linh thạch, ngươi nghe nói qua sao?"

Diệp Tiêu gật đầu, nhưng cũng nghi hoặc này lại cùng nguyên linh thạch có quan hệ gì!

"Chúng ta đều biết, này nguyên linh thạch là tu võ giả sử dụng! Bên trong chứa đựng lượng lớn thiên địa nguyên lực, mà này Thập Vạn Đại Sơn, nguyên linh thạch số lượng vô cùng phong phú! Thế nhưng, nơi này nguyên linh thạch lại hết sức quý dị!"

Nói đến đây, Phong Lăng Thiên khe khẽ thờ dài, như là nhớ ra cái gì đó khó có thể lý giải được sự tình.

"Quý dị? Làm sao quý dị?" Diệp Tiêu nghi hoặc.

"May mắn được nguyên linh thạch người, dĩ nhiên ở một ít to lớn nguyên linh trong đá, phát hiện rất nhiều chết rồi không biết bao nhiêu năm người thi thể!"

"Nguyên linh trong đá phát hiện thi thể? Làm sao có khả năng?" Diệp Tiêu ngạc nhiên nghi ngờ, khó có thể tin.

"Cũng không hoàn toàn là thi thể, sau đó lục tục phát hiện những thứ đồ khác, bao quát một ít kỳ trân dị thú cùng với quý giá dược liệu! Kết quả là, người tu đạo cũng tham dự nguyên linh thạch khai thác đào móc bên trong, bởi vậy tiến một bước đem tu võ giả lối thoát phá hỏng! Mà đúng là như thế, này Thập Vạn Đại Sơn tới gần trung tâm khu vực tự phát tính địa dựng thành một tòa thành trì! Mà cái thành trì này, chính là mục đích của chúng ta địa —— thần thành!"

Diệp Tiêu hiểu rõ, thầm nói: Không trách cái kia lời Phá Quân tìm kiếm nguyên linh thạch thời điểm, đào được người khác nghĩa địa bên trong! Có điều, ta ngược lại thật ra không nghĩ tới này nguyên linh thạch càng thần kỳ như thế!

"Cái kia nếu là tự phát tính địa hình thành thành thị, có người quản lý sao?" Diệp Tiêu không nhịn được nghi hoặc.

"Đương nhiên là có người quản lý, có điều chỉ có ở thần thành xuất hiện không cách nào giải quyết mâu thuẫn thời điểm, mới có người đứng ra quản lý! Bởi vì, trong ngày thường để cái kia đại nhân vật đứng ra, quả thực còn khó hơn lên trời!"

"Cái kia … đại nhân vật? Cái kia đến tột cùng là thần thánh phương nào đây?"

"Cũng không tính được đại nhân vật gì, thần thành có một toà Thông Thiên Tháp, thần thành người quản lý là ở chỗ đó, có người nói là một Nguyên Anh kỳ cao thủ tuyệt thế đóng tại cái kia!"

"Nguyên Anh kỳ? Làm sao có khả năng? Nếu như Nguyên Anh kỳ, chúng ta Sở quốc làm sao vẫn là cấp ba tu chân quốc đây?"

Phong Lăng Thiên vừa nghe, chợt cảm thấy buồn cười, "Tiểu tử ngươi, ta có nói cái kia Nguyên Anh kỳ cao thủ là chúng ta Sở quốc người sao? Nói một cách chính xác, cái kia Nguyên Anh kỳ cao thủ không phải chúng ta tiên vũ đại lục người, thậm chí không phải tinh cầu này người!"

"Ngươi là nói, hần đến từ vực ngoài?"

Phong Lăng Thiên gạt đầu, khẽ mỉm cười, "Cái kia Nguyên Anh kỳ lão quái, là tu chân liên minh người!"

"Tu chân liên minh?" Diệp Tiêu kinh ngạc, "Lẽ nào nhanh như vậy liền muốn cùng tu chân liên minh người tiếp xúc sao?"

Nói đến tu chân liên minh, Phong Lăng Thiên đầy mặt ngóng trông vẻ, phảng phất nơi đó là hần nỗ lực phương hướng như thế!

Đang khi nói chuyện, đoàn người dần dần đến gần rồi thần thành vị trí. Mà theo dần dần cùng thần thành rút ngắn khoảng cách, mệnh mông quần sơn cùng từng lâm trong lúc đó, dòng người cũng bắt đầu tăng lên.

Có điều, tất cả mọi người từng người đều vội vàng chạy đi, lẫn nhau không có bao nhiêu giao lưu, thậm chí phòng bị lúc nào cũng có thể xuất hiện hắc thủ.

Người như thế tính trong lúc đó lãnh đạm, từng người tự quét trước cửa Tuyết cảnh tượng làm người lạnh lẽo tâm gan!

Mà một ít giết người cướp của hoạt động, Diệp Tiêu đoàn người cũng đều là khoanh tay đứng nhìn, trực tiếp đi ngang qua. Việc không liên quan tới mình, treo lên thật cao, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tuyệt sát lệnh truy nã!

Chương 41: Tuyệt sát lệnh truy nã!

Thần thành, Thập Vạn Đại Sơn bên trong duy nhất một toà nhân loại thành thị, càng là tiên vũ trên đại lục xa gần nghe tên một chỗ, một đại hung nơi.

Từ cổ chí kim, đi tới nơi này người nối liền không dứt, chưa bao giờ đoạn tuyệt. Có người vì đào bảo vật, có người vì tìm kiếm cơ duyên, mà có người nhưng là vì của cải! Nói chung, ở đây, hạng người gì đều có, ra sao sự cũng đều có thể phát sinh!

Phong Lăng Thiên mang theo Diệp Tiêu đi tới một toà hùng vĩ thành trì trước, Diệp Tiêu nhìn xây dựa lưng vào núi cự thành trì lớn, như một cái uốn lượn Cự Long, lừng lững mà nằm ngang ở quần sơn trong lúc đó, ngóng nhìn phương xa vô tận không biết nơi.

"Đây chính là thần thành sao? Quả nhiên khí thế!" Diệp Tiêu nhìn trước mắt thành trì, không khỏi thán phục.

Cổ thành hơi hiện hình chữ nhật, có tường thành vờn quanh, nhưng cũng chỉ có hai mặt thiết trí cửa thành, Diệp Tiêu chờ người vị trí chính là nam cửa thành, còn có một là đông cửa thành!

Cho tới phía tây, nhưng là một tòa thật to núi lửa đang hoạt động, khoảng cách thần thành hơn ngàn bên trong, trung gian cách không ít liền miền trùng điệp dãy núi! Mà mặt phía bắc, nhưng là Thập Vạn Đại Sơn vị trí trung tâm, cũng là chỗ nguy hiểm nhất!

Trong thành phố lớn ngang dọc, lừng giềng bố cục như bàn cờ. Có điều, rất nhiều cung người chỗ ở, đều là từ bốn phía bên trong ngọn núi lớn mở ra đến! Hơn nữa, loại này mở ra đến động phủ, tuy rằng không lớn, nhưng chào giá lại hết sức đắt giá!

Một gian hai mươi mét vuông động phủ, vào ở một buổi chiều, liền cần tiêu tốn một trăm khối linh thạch trung phẩm! Mà một trăm khối linh thạch trung phẩm, tương đương với một ngàn khối linh thạch hạ phẩm! Bởi vậy, chỉ có những tu đó vì là cao thâm cường giả tuyệt thế, mới có tài lực vào ở những này động phủ!

Hơn nữa, những này động phủ, còn phân cấp cấp, đẳng cấp không giống, chào giá cũng biến hóa theo!

Bởi vậy, rất nhiều người tu luyện đi tới nơi này, đại thể là vì lợi ích mà đến, vì Thập Vạn Đại Sơn bên trong vô tận của cải cùng tài nguyên tu luyện mà đến!

Bởi vì, giá phòng nơi này quá đắt! Người bình thường, thật sự không chịu đựng nổi!

Có điều, ngoại trừ động phủ ở ngoài, hay là có người loại kiến trúc! Ngoại trừ trung ương một tòa làm người khác chú ý Thông Thiên Tháp ở ngoài, nhân loại kiến trúc ở tòa thần thành này bên trong cũng có tương đương không nhỏ tí lệ!

Cất bước ở tảng đá lát thành trên đường, Diệp Tiêu cảm thán không thôi.

"Lại ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong dựng thành như vậy một tòa thành thị, thực sự là ghê gớm!"

"Ha ha, Diệp Tiêu, ngươi cũng chớ kinh ngạc! Thần thành chiếm diện tích không lớn, ước chừng phương viên năm ngàn dặm! Lúc bình thường, người nơi này đều không phải rất nhiều! Đến người tới chỗ này, đều là một lợi tự, đều là chạy Thập Vạn Đại Sơn bên trong bảo bối đi! Nơi này thường trụ nhân khẩu không phải rất nhiều, cũng là khoảng năm vạn người!"

Diệp Tiêu gật đầu, cả người tò mò hướng bốn phía nhìn lại, muốn nhìn rõ nơi này mỗi một chỗ! Trong lòng hán thờ dài nói: "Nếu như nơi này không phải xây dựng ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong, tuyệt đối xem như là một xa hoa thành phố lớn!"

Phong Lăng Thiên có chút buồn cười, cảm thấy Diệp Tiêu không từng va chạm xã hội, khá giống rẽ cỏ vào thành!

"Diệp Tiêu, đừng xem! Ta dẫn ngươi đi ta Phong gia ở thần thành điểm tụ tập, ngươi yên tâm, không phải sơn động!"

"Điểm tụ tập? Phong gia có người thường ở nơi này sao?"

"Ha ha, đương nhiên là có! Để đồ tam đại gia, Phong gia, Tô gia, Lôi gia ở đây đều có thể lực đóng quân! Thông Thiên Tháp bên trong vị kia, trong ngày thường không sẽ ra tới quản sự. Ở đây, quả đấm của người nào ngành, ai thì có lý!"

Diệp Tiêu gật đầu, khẽ mỉm cười, trên mặt vẻ mặt không buồn không vui!

"Lời này đúng là không sai! Lấy ngươi Phong Lăng Thiên thế lực, ở tòa thần thành này, nên tính là cường hào đi! Không nghĩ tới ta Diệp Tiêu có thể cùng cường hào đưa trước bằng hữu, ngược lại cũng đúng là cái lựa chọn không tồi!"

Phong Lăng Thiên tròn tròn mắt, thầm nói: Ngươi ở khen ta vẫn là ở tổn ta?

"Diệp Tiêu, ngươi có chỗ không biết! Tòa thần thành này không phải ta Sở quốc một nhà độc đại, Tần quốc người cũng có! Ta Sở quốc có tam đại gia, Tần quốc cũng có tam đại gia, hơn nữa thực lực hùng hậu, không thể khinh thường! Ngoài ra, hai đại đế quốc cũng không có thiếu môn phái, phạm là có thể treo lên tên, nơi này đều có thể lực của bọn họ! Có điều, bình thường thực lực ta còn không sợ, ngoại trừ hai nhà!"

"Cái nào hai nhà?"

"Mờ ảo huyền phủ cùng Lưu Ly tiên cảnh! Hai người này thế lực, hầu như cùng Thông Thiên Tháp bên trong vị kia địa vị tương đương! Thế nhưng, hai cổ thế lực này lẫn nhau không đúng lắm, năm gần đây mờ ảo huyền phủ thực lực tăng mạnh, ý đồ vượt qua Lưu Ly tiên cảnh! Có điều, kết quả như thế trái lại càng tốt hơn, không có một nhà độc đại, lẫn nhau ngăn được!"

Diệp Tiêu cau mày, nghe Phong Lăng Thiên miêu tả, nhất thời cảm thấy tòa thần thành này nước rất sâu. Không cẩn thận liền mắc tội nào đó một đại nhân

vật, còn có thể rước lấy không cần thiết phiền toái lớn!

Đang lúc này, Dương An đột nhiên kinh nghi nói: "Nhị gia, người xem bức họa kia bên trên người có phải là Diệp Tiêu? Diệp Tiêu lại bị người roi xuống lệnh treo giải thưởng, hơn nữa còn là Tuyệt Sát Lệnh!"

Phong Lăng Thiên nghe được Dương An lời nói, vội vàng đi tới đường phố một bên một khối cự bia đá lớn trước mặt, nhìn kỹ lại, dĩ nhiên ở trên cao nhất địa phương, nhìn thấy Diệp Tiêu tên!"

"Tuyệt Sát Lệnh, Diệp thành Diệp Tiêu, tuyệt sát giả Huyết Ma Tô Đồ!" Phong Lăng Thiên nhỏ giọng đọc lên trên cao nhất một hàng chữ, trong lòng đột nhiên cả kinh.

"Huyết Ma Tô Đồ? Diệp Tiêu, người lúc nào đắc tội rồi Huyết Ma Tô Đồ? Hắn dĩ nhiên đưa người viết tiến vào Tuyệt Sát Lệnh bên trong!"

Diệp Tiêu nhìn tên của chính mình xuất hiện ở trên tấm bia đá, trong lòng trong nháy mắt bỏ qua sâu sắc bất an!

"Huyết Ma Tô Đồ? Người này đến cùng là ai vậy?"

Phong Lăng Thiên nhìn đồng dạng nghi hoặc không rõ Diệp Tiêu, nghe giọng hỏi: "Mặc kệ thế nào, Diệp Tiêu, người nhưng là đến từ Diệp thành! Đây Huyết Ma Tô Đồ nếu phải đem người tuyệt sát, tất nhiên sẽ không bỏ qua người!"

"Phong Lăng Thiên, ta có thể nhìn thấy, không cần người nhắc nhở!" Diệp Tiêu vô cùng buồn bực, càng hồng lên, sắc mặt tái xanh, phi thường đáng sợ!

Dương An giật mình nhìn Diệp Tiêu, nhìn người sau cái kia muốn ăn thịt người ánh mắt, trong lòng truyền hình trực tiếp mao.

"Diệp Tiêu, người có thể cùng ta nói một chút này Huyết Ma Tô Đồ tại sao muốn giết người sao?"

"Dương đại ca, ta liền Huyết Ma Tô Đồ là ai cũng không biết, làm sao có khả năng biết hắn tại sao muốn giết ta? Các người nói cho ta, này Huyết Ma Tô Đồ là ai?" Diệp Tiêu có chút buồn bực, trong lòng có loại rất dục cảm không tốt.

Phong Lăng Thiên nhìn Diệp Tiêu, trong lòng rất cảm giác khó chịu. Bình sinh lần thứ nhất bị người hồng, dĩ nhiên là trước mắt cái này tiểu tử vất mũi chưa sạch, thực sự là thấy quý.

"Huyết Ma Tô Đồ, chính là để đô tam đại gia một trong Tô gia con cháu đích tôn. Sau đó bởi vì tu luyện gia tộc cấm kỵ phép thuật Huyết Ma giám, cùng với luyện chế cực kỳ bị thảm Huyết Ma Phệ Hồn phiến mà bị trục xuất gia tộc! Người này kinh tài tuyệt diệu, tu vi Thông Thiên, dùng không tới bách năm liền tu luyện tới Kết Đan cảnh cảnh giới đại viên mãn, một thân ma công, kinh thiên động địa, làm người nghe kinh hãi! Đặc biệt là hắn luyện chế Huyết Ma Phệ Hồn phiến, càng làm cho người không rét mà run, nghe ngóng mà biến sắc!"

"Nhưng là, người này cùng ta có quan hệ gì? Ta lại không thấy quá hắn, hắn tại sao muốn giết ta

?"

Phong Lăng Thiên khẽ mỉm cười, trên mặt vẻ mặt tương đương đặc sắc.

"Người cũng không biết, ta làm sao biết? Có điều, quãng thời gian trước ở để đô đúng là nghe nói một chuyện, truyền đến Huyết Ma Tô Đồ mà nhan gian dữ, thậm chí xông vào Tô gia đại bản doanh!"

Diệp Tiêu cau mày, hắn cảm thấy sự tình chuyển chiết điểm ngay ở đây!

"Chuyện gì?"

"Huyết Ma Tô Đồ đệ đệ, để đô tam phẩm luyện được sư Tô Tàn chết rồi, không hiểu ra sao chết rồi!"

"Người nói cái gì? Tô Tàn là Huyết Ma đệ đệ, thân đệ đệ?" Diệp Tiêu kinh hãi, trong lòng hắn suy đoán Tô Đồ khả năng là chính mình giết chết bạn của Tô Tàn hoặc là người thân. Nhưng không nghĩ tới, Tô Tàn tất cả đều là Huyết Ma Tô Đồ đệ đệ, vẫn là thân đệ đệ!

Đã như thế, phiền phức nhưng lớn rồi!

Nếu biết giết chết đệ đệ mình người là ai, cái kia đâu chỉ là Tuyệt Sát Lệnh a, quả thực chính là phải giết khiến a!

Phong Lăng Thiên nhìn hoàn toàn biến sắc Diệp Tiêu, trong lòng bỏ qua mấy phần nghi hoặc, nhưng lập tức như là đoán được cái gì tự, hai con mắt kịch liệt phóng to, thăm dò tính hỏi: "Diệp Tiêu, người không cần nói cho ta, cái kia Tô Tàn là bị người giết?"

Diệp Tiêu nhẹ nhàng gật đầu, trên mặt vẻ mặt hết sức nghiêm túc.

Nhìn thấy Diệp Tiêu gật đầu, Phong Lăng Thiên cùng Dương An cũng không nhận được thật sâu hấp một cái khí lạnh.

"Lần này phiền phức lớn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Xảo ngộ Thủy Băng Nhan!

Chương 42: Xảo ngộ Thủy Băng Nhan!

Tuyệt Sát Lệnh xuất hiện, để Diệp Tiêu lòng sinh hoảng loạn, hắn biết, mình tùy thời đều sẽ tạo ngộ Huyết Ma Tô Đồ chặn giết. Hay là, Huyết Ma Tô Đồ bây giờ ngay ở đây bên trong tòa thần thành, một khi biết được tin tức về chính mình, như vậy tất nhiên sẽ Lôi Đình đánh giết, không chút lưu tình!

"Phong Lăng Thiên, chúng ta lập tức đi ngao Phong gia điểm tụ tập, ta sợ Huyết Ma Tô Đồ lúc này đã ở đây bên trong tòa thần thành." Diệp Tiêu quát khẽ, trong lời nói để lộ ra một loại lo lắng.

Diệp Tiêu cũng không sợ Huyết Ma Tô Đồ tìm đến cửa, nhưng lúc này mưa gió như ở hắn trong đan điền, nếu là cùng một Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao thủ đối chiến, hắn thoát thân có thừa, tự vệ vô sự, nhưng không có thể bảo đảm mưa gió như an toàn.

Kết quả như thế, Diệp Tiêu tất nhiên là không muốn nhìn thấy, hơn nữa, hắn cũng không hy vọng loại này uất ức sinh hoạt!

Phong Lăng Thiên gật đầu, sắc mặt vô cùng nghiêm nghị, dù sao, em gái của chính mình còn ở Diệp Tiêu trong tay. Bởi vậy, bảo vệ tốt Diệp Tiêu, chính là bảo vệ tốt em gái của chính mình.

Một nhớ tới này, Phong Lăng Thiên hầu như muốn điên!

Chuyện này nếu như xử lý không tốt, Phong gia cùng Tô gia chắc chắn thế thành nước lửa. Nguyên bản hai nhà quan hệ liền không phải rất tốt, nếu vì che chở Diệp Tiêu cùng Tô Đồ đối nghịch, Tô gia chắc chắn sẽ coi trọng.

Nếu không che chở Diệp Tiêu, lấy thực lực của hắn đối mặt Huyết Ma Tô Đồ, Phong Lăng Thiên làm sao có thể yên tâm muội muội mình an toàn đây?

Phong Lăng Thiên hận hận nhìn Diệp Tiêu, trên mặt vẻ mặt tương đương phiền muộn. Em gái của chính mình có chuyện, hắn đã rất nén giận, hiện tại còn ra chuyện như vậy, như vậy tiến thoái lưỡng nan!

Tựa hồ cảm nhận được Phong Lăng Thiên ánh mắt, Diệp Tiêu trong nháy mắt liền biết rồi Phong Lăng Thiên tâm tư.

"Phong Lăng Thiên, hiện tại việc đã đến nước này, người cũng không cần phiền muộn! Phong gia cùng Tô gia đã thế thành nước lửa, Tô gia trang xán hạ độc thương tôn Vũ Nhu, hai nhà các người lại không hòa bình có thể nói! Hơn nữa, ta nói thật cho người biết, coi như ta cứu sống Vũ Nhu, nàng Luân Hồi Thánh thể cũng đã bị phá hỏng, đã biến thành người bình thường! Coi như là tu luyện, cả đời tu vi cũng chỉ có thể dừng lại Kết Đan cảnh. Vì lẽ đó, Huyết Ma Tô Đồ cũng được, để đó Tô gia cũng được, mối thù này, ta là nhất định sẽ báo!" Diệp Tiêu lời nói nói năng có khí phách, kiên quyết không rời, nhìn về phía Phong Lăng Thiên ánh mắt, tia không tránh né chút nào.

Phong Lăng Thiên kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, hắn biết Vũ Nhu trúng rồi huyết sát chi độc, có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại không nghĩ rằng kết quả sẽ nghiêm trọng như vậy.

Nếu là Vũ Nhu Luân Hồi Thánh thể bị hủy, như vậy chờ đợi nàng, chính là ác mộng giống như nhân sinh!

Phong Lăng Thiên sắc mặt âm trầm, tâm tình trong nháy mắt té ngã thung lũng, xoay người mang theo Diệp Tiêu đi tới Phong gia ở thần thành điểm tụ tập. Chỉ ít ở tòa thần thành này, Huyết Ma Tô Đồ bao nhiêu muốn kiên kỳ một điểm Phong gia bộ mặt.

Phong Lô Các, chính là Phong gia ở thần thành đóng quân điểm, bốn tầng tinh xảo lầu nhỏ, đông, tây, nam các một đông, ba đông lầu các trong lúc đó, chính là một rất khác biệt hoa viên, diện tích không lớn, nhưng cảnh sắc không sai, là một chỗ không sai tu dưỡng nơi.

Diệp Tiêu theo Phong Lăng Thiên tiến vào Phong Lô Các, những kia cái người nhà họ Phong nhìn thấy chính mình nhị gia về mặt nghiêm túc, nhất thời liền không dám thở mạnh một, chỉ lo nói sai, làm hỏng việc, chộc giận nhị gia, chính mình chịu không nổi.

"Phong Nhất Minh, gần nhất thần thành có hay không đại sự gì phát sinh? Là đại sự, một ít chuyện vặt vãnh việc nhỏ chớ cùng ta báo cáo!" Phong Lăng Thiên đi vào phía đông lầu các tầng thứ nhất, ngồi cao vị trí đầu não, đối với thủ hạ người trầm giọng nói.

Nghe được chính mình nhị gia lên tiếng, cùng Diệp Tiêu cùng tiến vào mấy người ở trong, lập tức đi ra một người đàn ông trung niên, nam tử này chính là Phong Lăng Thiên trong miệng Phong Nhất Minh.

"Hồi bẩm nhị gia, đại sự chủ yếu có hai cái! Cái thứ nhất, chính là ba ngày trước, Huyết Ma Tô Đồ xuất thế, đi tới thần thành, lập xuống Tuyệt Sát Lệnh, tuyệt sát người chính là Diệp thành Diệp Tiêu, đồng thời lưu lại chân dung." Nói, liền từ trong lòng lấy ra một tấm chân dung, họa người chính là Diệp Tiêu, mặc dù có chút khác biệt, nhưng vấn đề không lớn, có thể nhận ra Diệp Tiêu bản thân!

Phong Lăng Thiên nhìn Phong Nhất Minh đưa cho chân dung của hắn, mặt trầm vào nước, vẻ mặt cứng ngắc.

Phong Nhất Minh hơi dừng lại một chút, tiếp tục nói: "Chuyện thứ hai, chính là ta Phong Lô Các quãng thời gian trước chiều một nhị phẩm luyện được sư, lúc này đang ở phía tây trong lầu các. Biết người đến rồi, ta đã sai người đi mời!"

Phong Lăng Thiên ánh mắt hơi hơi hòa hoãn một điểm, nhẹ nhàng gật đầu, hắn đương nhiên biết luyện được sư đối với tu giả tầm quan trọng, đặc biệt là đối với một gia tộc mà nói, luyện được sư tầm quan trọng, không cần nói cũng biết!

Chỉ là, Phong Nhất Minh đang nhìn đến Diệp Tiêu thời điểm, trên mặt biểu hiện ra vô cùng nghi hoặc biểu hiện, chỉ hơi trầm ngâm, vô cùng cung kính mà lên tiếng hỏi: "Vị thiếu niên này, hẳn là nhị gia bằng hữu đi! Xin hỏi, người xưng hô như thế nào a?"

"Diệp Tiêu!"

Phong Nhất Minh hơi ngưng lại, nhìn kỹ một chút Diệp Tiêu, kính hãi địa nói rằng: "Người chính là cái kia Tuyệt Sát Lệnh trên Diệp Tiêu?"

Phong Nhất Minh nhìn Diệp Tiêu rất giống chân dung người, nhưng không từng muốn quả nhiên là.

Khó tự trách mình nhị gia sắc mặt khó coi như vậy, hóa ra là bởi vì Diệp Tiêu sự tình!

"Diệp Tiêu? Người sao lại ở đây?" Đột nhiên, một tiếng kinh ngạc, từ hai người sau lưng vang lên, đánh đánh vỡ nơi đây lúng túng, Diệp Tiêu xoay người nhìn lại, tương tự thân thể ngăn ra.

"Thủy Băng Nhan ... Lão sư?"

Thủy Băng Nhan kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, càng có chút sốt sắng địa nói không ra lời, thực sự là quá bất ngờ!

Phong Nhất Minh sai người đi xin nàng thời điểm, nàng vừa vận luyện chế xong một lò đan dược. Nghe nói là Phong gia nhị thiếu gia đến rồi, muốn gặp trên vừa thấy.

Nhưng nàng vận vận không nghĩ tới chính là, dĩ nhiên có thể ở đây nhìn thấy Diệp Tiêu, nàng có thể nào không kinh hãi?

"Diệp Tiêu, người làm sao sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa còn là cùng Phong gia nhị thiếu gia cùng nhau?" Thủy Băng Nhan cảm thấy bất ngờ, hướng về Phong Lăng Thiên thi lễ một cái, liền cùng Diệp Tiêu tán gẫu lên.

Mà Phong Lăng Thiên nhưng không có cảm thấy chỗ không ổn, luyện được sư ở đại lục địa vị phi thường cao. Theo lý thuyết, hẳn là Phong Lăng Thiên đi báo phong Thủy Băng Nhan!

Luyện được sư nhưng là một loại khan hiếm hiếm người, không phải hết thảy người tu đạo đều có thể chế thuốc! Ở tiên vũ đại lục, luyện được sư nhưng là bánh bao, chính là khắp nơi thể lực lớn tranh tương cướp giật tài nguyên!

"Lão sư, ta còn muốn hỏi người đây, người tại sao lại ở chỗ này?"

Thủy Băng Nhan tức giận trừng Diệp Tiêu một chút, càng là có chút u oán địa nói rằng: "Tên tiểu tử thói nhà người, còn nói sao? Người xem, đây chính là người viết luyện chế Thanh Linh Đan phương pháp cùng bước đi chứ? Ta liền không hiểu, người vẫn luôn là vô học, những thuốc này lý cùng luyện đan kỹ xảo người làm sao sẽ?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, trên mặt vẻ mặt có chút không dễ chịu.

"Nhất Minh, vị luyện được sư này đến từ Thương Lan học viện chứ?" Phong Lăng Thiên đột nhiên lên tiếng nói, hắn nhìn thấy Thủy Băng Nhan cùng Diệp Tiêu tán gẫu biểu hiện, liền biết hai người tất nhiên hết sức quen thuộc.

Phong Nhất Minh gật đầu, biểu thị Thủy Băng Nhan xác thực đến từ Thương Lan học viện. Có điều, nhưng là đến từ thần thành Thương Lan học viện điểm tụ tập.

"Nhị gia, thủy đại sư xác thực đến từ Thương Lan học viện không giả, có điều nhưng là từ này bên trong tòa thần thành Thương Lan học viện điểm tụ tập mà đến, nguyên nhân cụ thể ta không biết. Hơn nữa, Thương Lan học viện trước còn tuyên bố lệnh truy nã, truy nã người chính là thủy đại sư!"

Thủy Băng Nhan khẽ cau mày, bên cạnh Diệp Tiêu cũng là vận phần nghi hoặc mà nhìn người sau, tựa hồ vô cùng không rõ.

Thủy Băng Nhan bị Diệp Tiêu nhìn ra vô cùng thật không tiện, nhưng tựa hồ lại không tốt giải thích cái gì, khuôn mặt nhỏ nhất thời ửng đỏ chói!

"Diệp Tiêu, người đừng hỏi nhiều, nói chung ta sẽ không hại các người chính là! Có điều, Diệp Tiêu, người làm sao sẽ bị Huyết Ma Tô Đồ rơi xuống Tuyệt Sát Lệnh a?"

Thủy Băng Nhan vì để tránh cho chính mình lúng túng, đem tiêu điểm chỉ về Diệp Tiêu. Diệp Tiêu thâm ý sâu sắc mà nhìn Thủy Băng Nhan, không nói một lời!

"Nghĩ đến, Thương Lan học viện xảy ra chút vấn đề! Nếu không, lấy Thủy Băng Nhan cá tính, kiên quyết sẽ không đi tới nơi này! Hơn nữa, từ Diệp thành chạy tới nơi này, dọc theo đường đi gian khổ, nàng là làm sao gắng vượt qua? Một Trúc Cơ kỳ tiểu cô nương, nếu như gặp phải nguy hiểm gì, hậu quả khó mà lường được a!" Diệp Tiêu trong lòng nghĩ như vậy đến, không khỏi thật sâu nhìn về phía Thủy Băng Nhan.

"Nhất Minh a, ngươi đem Diệp Tiêu sắp xếp ở phía tây lầu các đi, rồi cùng thủy đại sư ở một khối đi! Diệp Tiêu xuất hiện ở ta Phong Lôi Các sự tình, tốt nhất giữ nghiêm bí mật!"

Phong Nhất Minh gật đầu lập tức xoay người rời đi, sắp xếp một ít tạp vụ đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Kinh ngạc nghe tin dữ!

Chương 43: Kinh ngạc nghe tin dữ!

Diệp Tiêu vào ở Phong Lôi Các, cùng Thủy Băng Nhan liền nhau, chỉ cách nhau một bức tường!

Sau đó ba ngày bên trong, toàn bộ thần thành gió êm sóng lặng, không có đại sự gì phát sinh. Thế nhưng, Diệp Tiêu nhưng vẫn hồn vía lên mây, tâm thần không yên, luôn cảm thấy có chuyện gì muốn phát sinh!

Cùng Thủy Băng Nhan tán gẫu, cũng là mất tập trung, tựa hồ không cách nào tập trung sự chú ý của mình tự, hỏi dò Thủy Băng Nhan, cũng là không làm nên chuyện gì!

"Băng Nhan lão sư, ngươi vì sao lại xuất hiện ở đây, mà mà không đi Thương Lan học viện cứ điểm, dĩ nhiên đến nơi này?" Diệp Tiêu lần thứ hai hỏi vấn đề này, trong ba ngày này hẳn không biết hỏi bao nhiêu lần. Nhưng mỗi lần Thủy Băng Nhan trả lời đều rất mơ hồ, có ý định tách ra vấn đề này!

"Diệp Tiêu, ngươi cũng đừng hỏi! Ngươi mấy ngày nay trước sau tâm thần không yên, có vấn đề gì không?"

Diệp Tiêu khe khẽ thở dài, khẽ nhíu mày, nhìn về phương xa phía chân trời, không biết nghĩ cái gì!

Thủy Băng Nhan nhìn Diệp Tiêu dáng dấp như thế, trong lòng cũng có chút cảm giác khó chịu! Từng có lúc, Diệp thành rác rưởi thiếu niên, đã kinh biến đến mức nàng đều có chút không quen biết!

"Băng Nhan lão sư ngươi tin tưởng người khác chết có thể sống lại sao? Hơn nữa, phục sinh người, trở lại quá khứ của hắn!"

Thủy Băng Nhan hơi ngưng lại, ngơ ngác mà nhìn Diệp Tiêu, không biết Diệp Tiêu sao lại nói lời ấy, cùng với nên trả lời như thế nào Diệp Tiêu vấn đề!

Một lúc lâu một lúc lâu, Diệp Tiêu đứng bình tĩnh đứng ở lầu các trong hành lang, Thủy Băng Nhan yên lặng mà đứng bên cạnh hắn, bình tĩnh như vậy bên dưới, Thủy Băng Nhan cảm thấy hết sức thoải mái!

"Diệp Tiêu, ngươi nếu không là học sinh của ta nên thật tốt! Ai, xem ra là ta nghĩ nhiều rồi!" Thủy Băng Nhan nhìn Diệp Tiêu khuôn mặt anh tuấn, bị người sau cái kia không thuộc về hắn ở độ tuổi này lão luyện thành thực hấp dẫn!

Đột nhiên, Diệp Tiêu tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, con mắt nhìn về phía phương xa không biết bầu trời.

Mà lúc này, Phong Nhất Minh vô cùng lo lắng chạy tới, nói với hắn: "Diệp Tiêu, có một người gọi là lòi Phá Quân hán tử xuất hiện ở bên trong tòa thần thành, hơn nữa hô to tên của ngươi. Ta đem hắn mang đến nơi này, ngươi đi xem xem đi! Còn có một nữ trẻ con, tuổi tác rất nhỏ!"

Làm Diệp Tiêu nghe được lòi Phá Quân ba chữ thời điểm, trong lòng cũng đã cảm thấy không ổn! Chân đạp Thần Hư bộ, bóng người trong nháy mắt rời đi nơi này, đi tới phòng nghị sự.

Thủy Băng Nhan tự nhiên nghe nói qua lòi Phá Quân đại danh, nhìn thấy Diệp Tiêu sột sỏt sáng như vậy, trong lòng không khỏi căng thẳng, vội vàng đi theo, tìm tòi hư thực!

Phòng nghị sự, Phong Lăng Thiên sắc mặt cực kỳ khó coi mà nhìn lồi Phá Quân, bên cạnh hấn một cô bé, đầy mặt thổ hôi, vô cùng chật vật.

"Ánh nắng ban mai, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Đột nhiên, một trận thanh âm quen thuộc đem bé gái thu hút tới, nghe được thanh âm quen thuộc, nàng gấp vội vàng xoay người, nhìn thấy chính mình Thân ái ca ca, đột nhiên gào khóc lên.

"Ca ca, ánh nắng ban mai thật sợ hãi! Chết rồi thật là nhiều người, cha cùng mẫu thân cũng không gặp, ca ca, ta thật sợ hãi, sợ sệt ngươi cũng rời đi ta! Ô ô ô ……" ánh nắng ban mai trực tiếp nhào tới Diệp Tiêu trong lòng ngực, không coi ai ra gì khóc lớn lên.

Mà lúc này, còn có chút không sờ tới đầu óc địa Diệp Tiêu, nhìn một chút lồi Phá Quân, trong lòng càng là cả kinh, chỉ vào người sau thân thể, kinh hãi hỏi: "Lôi tiên bối, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Còn có, ngươi làm sao gãy một cánh tay? Là ai đưa ngươi đánh thành như vậy? Muội muội ta làm sao sẽ cùng với ngươi?"

Lúc này Diệp Tiêu trong lòng có quá nhiều nghi vấn, hận không thể lập tức biết toàn bộ chân tướng! Hấn biết, mấy ngày nay tâm thần không yên, rốt cục có đầu nguồn!

Lôi Phá Quân không nhịn được thở dài nói: "Tiểu tử, Huyết Ma Tô Đồ tìm được ngươi gia, đưa ngươi Diệp gia một môn miễn cưỡng địa tàn sát sạch sành sanh! Cái này tiểu nữ oa, vẫn là ta liều mạng cứu ra!"

Lời này vừa nói ra, Diệp Tiêu như bị sét đánh, con ngươi mở lớn, khó có thể tin mà nhìn lồi Phá Quân.

"Ý của ngươi là nói, cha mẹ ta đều chết rồi? Bị cái kia Huyết Ma Tô Đồ cho giết chết?"

Lôi Phá Quân gật đầu, "Không sai! Cũng không biết cái kia Huyết Ma Tô Đồ ăn đan dược gì, dĩ nhiên đột phá đến Nguyên Anh kỳ! Tuy rằng chỉ là vừa đột phá, nhưng thực lực cường hấn, đã không phải ta cái này cấp ba võ giả có thể chống lại! Tuy rằng có thể tự vệ bắt tử, muốn muốn cứu người, đã có chút miễn cưỡng!"

"Cái gì? Nguyên Anh kỳ? Huyết Ma Tô Đồ đột phá đến Nguyên Anh kỳ?" Diệp Tiêu kinh hãi, cùng lúc đó, Phong Lăng Thiên trong lòng cũng là một hồi hộp!

"Lần này nguy rồi, Huyết Ma Tô Đồ đột phá đến Nguyên Anh kỳ, thực lực đã không thăng bằng! Liền coi như chúng ta không đi tìm Tô gia phiền phức, hấn cũng sẽ gây sự với chúng ta!"

Diệp Tiêu đột ngột tin dữ, thân thể hầu như có chút đều có chút đứng không vững! Từng tia một cuồng bạo khí tức, từ từ từ Diệp Tiêu trên người bắn ra. Ánh nắng ban mai ở Diệp Tiêu trong lòng ngực gào khóc, lúc này Diệp Tiêu, đã là nàng cuối cùng trụ cột tinh thần!

"Diệp Tiêu, ngươi bình tĩnh đi, ánh nắng ban mai còn ở trong ngực của ngươi đây!" Nhìn tâm tình hơi không khống chế được Diệp Tiêu, Thủy Băng Nhan nói nhắc nhở. Nàng đương nhiên biết lúc này Diệp Tiêu, trong lòng thống khổ vạn phần, chắc chắn muốn tìm Huyết Ma Tô Đồ báo thù.

Nghe được Thủy Băng Nhan lời nói, Diệp Tiêu dần dần bình tĩnh lại, gơ lên tay phải, nhẹ nhàng điểm một cái ánh nắng ban mai đầu, người sau liền nhẹ nhàng ngủ thiếp đi.

Diệp Tiêu đi tới Thủy Băng Nhan trước mặt, trầm giọng nói: "Đem trong tay ngươi hết thấy tảng cao thực lực đan dược toàn bộ cho ta, hết thấy đan dược chữa trị vết thương cũng đều cùng nhau cho ta, còn có, giúp ta chăm sóc tốt ánh nắng ban mai!"

Diệp Tiêu ánh mắt, chớp nháy mà kiên định, nhìn Thủy Băng Nhan, gần như sắp muốn không nhịn được bộc phát ra!

Cha mẹ của chính mình chết rồi, gia tộc của chính mình con cháu chết rồi, quê hương của chính mình không rồi! Tất cả những thứ này, lại như là nằm mơ, đột nhiên giáng lâm đến Diệp Tiêu trên đầu.

"Tiểu tử thôi, ngươi đứng lại đó cho ta! Ngươi đi nơi nào? Ngươi muốn đi báo thù sao? Ngươi muốn chết! Ngươi liền kẻ thù của ngươi đều không rõ ràng, ngươi dĩ nhiên đi báo thù? Nói thật cho ngươi biết, Huyết Ma Tô Đồ bên người còn có một người, là một Kết Đan cảnh cao thủ. Hơn nữa, ngươi cũng nhận thức?" Lôi Phá Quân nhìn Diệp Tiêu kích động đáng vẽ, không nhịn được rít gào lên tiếng.

"Còn có một Kết Đan cảnh, là ai?"

"Tô mộng nhan! Ngăn ngăn hơn một tháng không gặp, Tô Tinh Hà duy nhất hậu nhân còn sống sót, hơn nữa còn tu luyện tới Kết Đan cảnh! Diệp Tiêu, đối đầu tô mộng nhan, ngươi có đầy đủ tự tin sao?"

Nghe cái này tên quen thuộc, Diệp Tiêu trong lòng hồi hận không thôi! Hấn cho rằng ngày ấy chiến đấu, đã đem Tô gia tất cả mọi người hết mức chém giết, không nghĩ tới dĩ nhiên để sót lớn như vậy một con cá.

Diệp Tiêu có thể tưởng tượng, Huyết Ma Tô Đồ mặc dù có thể dễ dàng như thế địa tìm tới chính mình, cũng có chân dung của chính mình, trong đó tất nhiên có kỳ lạ.

Thế nhưng, hấn vạn lần không ngờ chính là, tô mộng nhan sẽ xuất hiện vào lúc này, hơn nữa là làm vì chính mình kẻ địch lớn nhất!

"Tô mộng nhan, ngươi thật đúng là thật là độc ác! Huyết Ma Tô Đồ, ngươi giết cha mẹ ta, hại ta cửa nát nhà tan, mối thù này, ta nhất định phải báo! Bằng

Nhan lão sư, đem người hết thầy có thể tăng cao thực lực đan dược hết thầy cho ta! Ta nghĩ, Huyết Ma Tô Đồ chẳng mấy chốc sẽ tới nơi này! Mọi người ta có thể an toàn cùng lời Phá Quân đi tới nơi này, bọn họ tất nhiên là có ý hành động!"

Nghe nói lời ấy, lời Phá Quân nhất thời vỗ đùi, âm thầm lắc đầu.

"Phong Lăng Thiên, phiền phức ngài đem cái ngọc bội này giao cho Lôi gia cứ điểm, liền nói cường lời Đạo vương đến rồi!"

Phong Lăng Thiên tiếp nhận lời Phá Quân đưa cho hấn màu máu ngọc bội, ánh mắt trong nháy mắt rung mình, thâm ý sâu sắc mà nhìn người sau, trên mặt vẻ mặt hết sức kinh ngạc.

Phong Lăng Thiên đang muốn hành lễ, lại bị lời Phá Quân đứng lúc địa ngăn lại, cho Phong Lăng Thiên khiến cho khiến màu sắc, người sau nhất thời rõ ràng, vội vàng dặn dò hạ nhân đem cái này màu máu ngọc bội đưa tới Lôi gia cứ điểm, truyền đạt lời Phá Quân lời nhắn!

Thủy Băng Nhan nhìn quyết tuyệt Diệp Tiêu, trong lòng biết ngăn cản không được hấn, lập tức đáp: "Được rồi, ta cho người luyện chế đan dược. Có điều, người muốn lượng sức mà đi! Thực sự không được, liền trốn đến sâu trong núi lớn!"

"Trốn? Hướng về cái nào trốn? Huyết Ma Tô Đồ, tô mộng nhan, là ta Diệp Tiêu tất phải giết người!" Diệp Tiêu trái tim chảy máu, thật chặt ôm trong lồng ngực ánh nắng ban mai, sắc mặt dữ tợn!

Chính hấn không biết chính là, linh hồn của hấn ở như vậy đã kích không lồ bên dưới, từ từ phát sinh ra biến hóa!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Linh hồn biến dị!

Chương 44: Linh hồn biến dị!

Người một khi trở nên không có gì lo sợ, cảm thấy không có cái gì có thể mất đi, hậu quả chính là khủng bố. Bất luận là đối với mình, vẫn là đối với người khác, đều sẽ là một loại tai nạn!

Quê hương bị hủy, cha mẹ qua đời, Diệp gia mấy trăm người trong khoảnh khắc biến mất với thế gian, Diệp Tiêu tuy rằng có thể kiềm chế lại sự kích động nhất thời, nhưng chung quy sẽ có bạo phát một ngày kia.

Đem ánh nắng ban mai giao cho Thủy Băng Nhan chăm sóc, Diệp Tiêu cảm Thủy Băng Nhan cung cấp đan dược, đem mình chôn ở trong phòng bế tử quan! Hấn không biết Huyết Ma Tô Đồ khi nào sẽ tìm tới nơi này, nhưng trước đó, hấn sẽ lấy hết tất cả sức mạnh tăng lên thực lực của chính mình, tăng cường chính mình báo thù tỷ lệ thành công!

Phong Lăng Thiên nhìn Diệp Tiêu cử động, trong lòng ngoại trừ kính nể sau khi, càng nhiều chính là lo lắng!

Bầu trời Bá thể truyền thuyết, hấn chỉ từ gia tộc trong sách cổ hiểu rõ quá, nhưng cụ thể làm sao thần dị, hấn nhưng là không biết! Có điều, ngày ấy Diệp Tiêu hiện hiện màu vàng đan điền sau khi, Phong Lăng Thiên trong lòng đối với Bá thể nhận thức, càng sâu một bước!

Thế nhưng, Phong Lăng Thiên nhưng không có mười phần tự tin cho rằng Diệp Tiêu có thể đánh thắng Huyết Ma Tô Đồ. Nếu thật sự là nói như vậy, Diệp Tiêu sau đó con đường cùng với thành tựu, đem không có ai có thể suy đoán!

"Diệp Tiêu, hi vọng người nhất định phải sống quá kiếp nạn này, nếu không, không chỉ là người, mọi người ta cũng sẽ mất mạng người tay a!" Phong Lăng Thiên trong lòng trầm ngâm, nhìn Diệp Tiêu gian phòng, thật lâu trầm tư!

Mà lo lắng nhất Diệp Tiêu, tựa hồ chính là Thủy Băng Nhan! Nàng đi tới nơi này, chỉ là vì trốn tránh bản thân nàng việc tư, mà Thập Vạn Đại Sơn cũng chỉ là nàng hứng thú gây nên!

Sau khi tỉnh lại ánh nắng ban mai, nhìn chu vi hoàn cảnh xa lạ cùng người sống, vẫn đang khóc. Thủy Băng Nhan phí hết tâm tư hống nàng hài lòng, nhưng ánh nắng ban mai vẫn ồn ào muốn thấy ca ca của chính mình.

"Ánh nắng ban mai, người muốn ngoan a! Ca ca người đang tu luyện, không tiện thấy người, chờ hấn sau khi xuất quan, chúng ta cùng đi xem hấn, vĩnh viễn không xa rời nhau, có được hay không?"

Tiểu ánh nắng ban mai khóc lóc cái mặt, nhìn một chút trước mắt Thủy Băng Nhan, lắc đầu một cái, kiên định nói: "Đại tỷ tỷ, ta biết người người tốt, có điều, ta nhất định phải nhìn thấy ca ca ta, ô ô ô ..."

Tiểu ánh nắng ban mai khóc đến vô cùng thương tâm, Thủy Băng Nhan bắt đầu dỗ, không thể làm gì khác hơn là dẫn nàng đi gặp Diệp Tiêu.

"Ánh nắng ban mai, sau đó chúng ta chỉ từ trong khe cửa nhìn ca ca ngươi là được, tuyệt đối không nên quấy rối hắn, biết không?"

Tiểu ánh nắng ban mai gật gù, nàng biết tu luyện vì sao sự, cũng biết ca ca của chính mình hết sức lợi hại!

Vì chuyên tâm tu luyện, Diệp Tiêu bế quan địa phương lựa chọn ở phía nam tầng cao nhất lầu các trên, khoảng cách Thủy Băng Nhan có chút xa! Có điều, Thủy Băng Nhan gian phòng, lại có thể nhìn thấy Diệp Tiêu bế quan chỗ.

Cất bước ở Phong Lôi Các, tất cả mọi người đều sẽ Thủy Băng Nhan coi là khách quý, lễ ngộ cao, khiến người ta liếc mắt!

Phía nam lầu các, tầng cao nhất bên trên, lẻ loi một gian nhà bên trong, Diệp Tiêu bóng người lẳng lặng ngồi xếp bằng, một toà bảo tháp bóng mờ bao phủ người sau thân thể, tựa hồ đang trấn áp cái gì!

"Chủ nhân, đạo tâm của ngươi tuyệt đối không nên phá!" Linh hồn trạng thái Linh nhi, vì là Diệp Tiêu hộ pháp, cùng Diệp Tiêu tâm ý tương thông nàng, gọi nhất linh hội người sau tâm cảnh.

Hiện tại Linh nhi, chỉ có thể cảm giác được nội tâm tràn đầy cay đắng, loại này cay đắng, mang theo sâu sắc tuyệt vọng, cùng với một loại muốn nghịch chuyển thiên địa vận mệnh điên cuồng!

Linh nhi biết, Diệp Tiêu tự kiếp trước chuyển sinh mà đến, mang theo trí nhớ của kiếp trước mà sinh, mang theo kiếp trước tiếc nuối mà đến, mang theo kiếp trước ân tình mà đến, mang theo một viên trần ngập hồ thẹn tâm mà đến!

Thế nhưng, Vũ Nhu không thể thoát khỏi lúc trước vận mệnh, thân bên trong huyết sát chi độc; cha mẹ chính mình nhân vì chính mình mà chết thảm, gia tộc càng bởi vậy bị diệt. Tất cả những thứ này tất cả, Diệp Tiêu đều sẽ trách nhiệm ôm đồm ở trên người mình, bởi vì hắn biết Vũ Nhu sẽ có kiếp nạn, nhưng vẫn là không cách nào cứu lại!

Diệp Tiêu kiếp trước hồ thẹn to lớn nhất, chính là cha mẹ chính mình. Diệp Tiêu vì theo đuổi thực lực, còn trẻ thì liền rời nhà trốn đi, lang bạt đại thế giới, không ngừng mài giũa chính mình, trưởng thành chính mình, đường lên trời, chém thiên kiều, một đường quét ngang, thành tựu vô thượng uy danh.

Diệp Tiêu lưu lại cha mẹ chính mình, chỉ là để cho cha mẹ một đi xa bóng lưng, lưu cho bọn họ một không cách nào với tới độ cao, lưu cho bọn họ ngàn vạn cái cả ngày lẫn đêm nhớ nhưng, lưu cho bọn họ một câu "Cha mẹ, chờ hải nhi học thành trở về, chắc chắn hầu hạ các ngươi cuối đời!"

Chỉ là, bọn họ chờ lâu thời gian, chờ lâu năm tháng, vẫn như cũ không có đợi được con của chính mình! Liền, bọn họ tuần hoàn thiên đạo, hóa thành bụi bặm mà đi!

Diệp Tiêu bỏ ra năm trăm năm, thành tựu một đời bá chủ, mà cha mẹ bọn họ, đầy đủ đợi năm trăm năm!

Chờ chờ, là kiếp trước Diệp Tiêu để cho cha mẹ to lớn nhất thống khổ, cùng với to lớn nhất kỳ vọng!

Cho tới mưa gió nhu, áo trắng như tuyết, cùng Diệp Tiêu đạp thiên bước chậm, tiêu sái liberdade, có thể so với thần tiên quyền lực! Nhưng tiếc vui chóng tàn, cực lạc tịnh thổ gặp biến đổi lớn, thiên địa đổ nát, thế giới nằm ở bên bờ hủy diệt.

Kiếp trước đại chiến, là Diệp Tiêu không muốn hồi ức thống! Mưa gió nhu tu luyện căn cơ bị hủy, nguyên bản khó có thể cùng Diệp Tiêu tương mao tu thủ, nhưng Diệp Tiêu đi ngược lên trời, đem mưa gió nhu vừng vàng mà bảo hộ ở bên cạnh mình, không tiếc luyện chế nghịch thiên đan dược, đối kháng Thiên kiếp, bảo vệ mưa gió nhu sinh mệnh.

Con gái Nhân Nhân xuất thế, Diệp Tiêu càng là đem xem là tâm can của chính mình bảo bối, bởi vì Nhân Nhân giáng sinh thực sự quá không dễ!

Thế nhưng, không nói rõ được cũng không tả rõ được Luân Hồi, đem tất cả những thứ này miễn cưỡng quấy rầy, tất cả những thứ này tàn khốc, đối với Diệp Tiêu tàn nhẫn, lẽ nào cũng là vận mệnh Luân Hồi một phần?

Linh nhi cảm thụ Diệp Tiêu trong lòng thống, càng là có chút khó có thể hô hấp, cái kia thấu xương bi ai, người ngoài khó có thể lý giải được!

Chỉ là, chìm đắm ở này sâu sắc tự trách cùng tiếc nuối bên trong mà thống khổ hối hận Diệp Tiêu, từ từ, loại này muốn nghịch thiên địa, muốn tránh thoát vận mệnh ràng buộc cực đoan ý niệm, liền cảm rễ với linh hồn của chính mình nơi sâu xa, khó có thể tự kiềm chế!

Mà khi này cố ý niệm cảm rễ với Diệp Tiêu linh hồn thời gian, Linh nhi thân thể như bị sét đánh, toàn bộ linh thể, như chịu đến ăn mòn giống như vậy, Linh nhi lộ ra vẻ thống khổ.

"Không được, nhìn đáng đáp, chủ nhân đạo tâm vẫn là tan vỡ, linh hồn đã phát sinh dị biến!" Linh nhi vẻ mặt thống khổ nhìn, trong lòng vô cùng khổ sở.

Nàng cực không muốn chuyện đã xảy ra vẫn là phát sinh, cho dù có Phong Thiên Tháp trấn áp, cũng khó có thể áp chế Diệp Tiêu linh hồn thương tích, bảo vệ đạo tâm không hủy.

Mà lúc này, Diệp Tiêu đầu đầy tóc đen thui không gió mà bay, càng quý dị chính là, người sau tóc chậm rãi đã biến thành màu xám, nhưng cũng lộ ra một luồng màu hồng vờ!

Diệp Tiêu thân thể chậm rãi bay lên không, tóc tai bù xù, như rơi vào điên cuồng. Cùng lúc đó, to lớn vòng xoáy linh lực đột nhiên thành hình, nếu là từ ngoại giới nhìn lại, Phong Lôi Các phía nam nhà này lầu các bầu trời, như phá một cái lỗ thùng tự, mây gió biến ảo, rộng mấy chục trượng linh lực dòng lũ kịch liệt nghiêng đến Phong Lôi Các tinh xảo lầu các trên.

Mà ở linh lực dòng lũ trùng kích cực lớn bên dưới, lầu các trong nháy mắt nổ tung, đang muốn lên lầu Thủy Băng Nhan, vội vàng mang theo ánh nắng ban mai rời đi, biểu hiện hốt hoảng nhìn chu vi cảnh tượng.

"Diệp Tiêu!"

Thủy Băng Nhan hô to, vội vàng ngẩng đầu nhìn hướng thiên không, cái phểu trạng vòng xoáy bao trùm phía chân trời, thanh thế dọa người, dị tượng như thế, chấn động thần thành người, đặc biệt là các thể lực lớn người phụ trách, dồn dập nhìn về phía Phong Lôi Các, trong lòng mỗi người một ý.

"Trời xanh, vận mệnh vì sao?" Diệp Tiêu thân hình hiện ra với người trước, quay về trời xanh một tiếng rống to!

Mà cái kia như cái phểu trạng phía chân trời vòng xoáy, dĩ nhiên từ từ hiện ra một tấm hình người cự mặt, mặt không hề cảm xúc mà nhìn Diệp Tiêu, cũng như một người đứng xem, nhìn xuống thiên địa chúng sinh.

"Vận mệnh là ngày này! Là này địa! Là thiên địa này vạn vật, tức là thần, cũng là ma!"

"Ha ha, thiên hạ vạn vật? Như thiên hạ vạn vật tức là vận mệnh, vậy ta liền muốn nghịch thiên này địa vạn vật! Vận mệnh giết cha mẹ ta, hại ta hồng nhan gặp nạn, như cái này cũng là vận mệnh, ta nhất định phải đi ngược lên trời!"

"Dưới bầu trời, há có thể cho người nghịch thiên này? Người đã điên cuồng, quay đầu lại là bờ đi!"

"Dưới bầu trời? Ha ha, cái kia bầu trời bên trên, lại là cái gì? Ta mặc kệ người là thiên, là địa, là thần, là ma! Ta Diệp Tiêu đời này, cần phải làm việc nghịch thiên! Ta như phải có, thiên không thể không, ta như muốn không, thiên không thể có!"

"....."

Bầu trời cự mặt tựa hồ khe khẽ thở dài, miệng đột nhiên mở lớn, một vết thần quang hạ xuống, ép thẳng tới Diệp Tiêu mà đến, tựa hồ muốn lấy thủ đoạn lời đình đánh giết Diệp Tiêu.

Thần quang cấp tốc ở Diệp Tiêu trong con người phóng to, Diệp Tiêu dữ tợn nở nụ cười, nhìn bầu trời cự mặt, trong miệng hét lớn: "Phong Thiên Tháp, phá cho ta! Đây một đời, theo ta nghịch thiên này, lật đổ vận mệnh! Cho dù trên cùng Bích Lạc dưới Hoàng Tuyền, giết hết Cửu U nơi, ta cũng phải cứu lại ta cha mẹ! Trùng sống cả đời, có thể nào lại có thêm tiếc nuối?"

Tiếng nói lạc, Phong Thiên Tháp không hề bảo lưu địa hiện ra với nhân gian, chỉ có điều, ngoại trừ nền ở ngoài đều là bóng mờ, tất cả mọi người đều chỉ có thể nhìn thấy vòn quanh Diệp Tiêu quanh thân nền đài sen!

Thần quang chớp mắt đã tới, nhưng cũng bị Phong Thiên Tháp hết mức ngăn trở, hóa thành lưu quang bị Diệp Tiêu hấp thu, không hề chiến tích!

"Linh hồn biến dị, dĩ nhiên có mãnh liệt như thế nghịch ý? Xem ra, người khoảng cách nghịch cảnh linh hồn không xa!" Bầu trời cự mặt khe khẽ thở dài, từ từ biến mất không còn tăm tích!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Diệp Tiêu ra tay!

Chương 45: Diệp Tiêu ra tay!

To lớn cái phểu trạng vòng xoáy bao trùm thân thành phía chân trời, khác nào cũng chụp mà xuống bầu trời cự đỉnh, khiếp sợ thân thành tất cả cao thủ.

Giữa lúc đại gia nghi hoặc thời khắc, ước chừng thập tức thời gian, vòng xoáy nhưng đột nhiên biến mất, không để lại một tia dấu vết. Nhưng này rộng

mấy chục triệu linh lực dòng lũ nhưng trút xuống, rót vào đến vòng xoáy bên dưới bóng người kia.

Mọi người dồn dập suy đoán bóng người kia đến tột cùng bất kì người, có thể gây nên như vậy cảnh tượng kì dị trong trời đất!

Trong lúc nhất thời, thần thành các thể lực lớn người phụ trách, nhìn về phía Phong Lôi Các phương hướng, nhủ mảy trăm tư, không biết mê hoặc!

Ở bên ngoài xem ra, cũng chỉ có nguồn linh lực khổng lồ vòng xoáy, mà cái kia vòng xoáy bên trong cự mặt, chỉ có Diệp Tiêu một người nhìn thấy, cũng chỉ có hắn có thể nhìn thấy.

Diệp Tiêu dựa vào Phong Thiên Tháp, đẩy lùi Vô Danh thần quang, linh hồn bên trong nghịch ý, linh hồn bên trong bất khuất, chậm rãi cảm nhận Diệp Tiêu trong lòng, sẽ theo thời gian trôi qua, chậm rãi trưởng thành. Hay là, vậy thì quyết định Diệp Tiêu sau đó con đường nhất định cùng kiếp trước không giống!

Linh lực dòng lũ bên trong Diệp Tiêu, điên cuồng hấp thu khổng lồ thiên địa linh lực, như vậy linh lực bên dưới, Diệp Tiêu đột phá tới Trúc Cơ kỳ, căn bản không có chút hồi hộp nào.

Diệp Tiêu màu vàng trong đan điền, Phong Thiên Tháp nền cũng không có trước thanh minh vẻ, ngược lại có chút màu hồng, tựa hồ theo Diệp Tiêu linh hồn dị biến, Phong Thiên Tháp bản thân cũng phát sinh một số biến hóa!

Đỉnh tháp vòng xoáy màu vàng óng kịch liệt xoay tròn, cấp tốc hấp thu ngoại giới khổng lồ linh lực, bảo tấp chi nhãn cũng đang chậm chậm mở rộng, để cầu chứa đựng càng nhiều càng phẩm chất cao thiên địa linh lực.

Dựa theo Diệp Tiêu phỏng chừng, trước đây bảo tấp chi nhãn có trứng gà to nhỏ, như vậy hiện tại thì lại trở nên có một to bằng nắm đấm.

Trúc Cơ kỳ cao thủ, chủ yếu là bảo vệ chính mình đan thai, tư nuôi mình đan thai, để cầu tương lai Kết Đan thời gian có thể thông thuận không trở ngại cùng với nắm giữ càng mạnh mẽ thực lực.

Cơ sở đánh cho càng bền chắc, tương lai tăng lên không gian mới sẽ càng to lớn hơn càng mạnh hơn. Có câu nói, mài dao không làm đồn cùi công, nói chính là cái đạo lý này!

"Như vậy khổng lồ thiên địa linh lực, Diệp Tiêu, người có thể đột phá đến cảnh giới gì?" Phong Lăng Thiên nhìn Diệp Tiêu tạo thành động tĩnh, trong lòng ngoại trừ kinh ngạc còn có một tia chờ mong!

Tựa hồ chịu đến Diệp Tiêu tạo thành động tĩnh ảnh hưởng, ở giữa tòa thần thành Thông Thiên Tháp cũng bị chấn động mạnh!

Thông Thiên Tháp phân chín tầng, chín tầng bên trên tháp sát, tồn ở một cái đường kính trăm mét to lớn mâm tròn, trong ngày thường cái này to lớn mâm tròn cùng mặt đất vuông góc, như một mặt trời giống như vậy, soi sáng toàn bộ thần thành.

Mà lúc này, tựa hồ chịu đến lực lượng nào đó nhiễu loạn, khối này mâm tròn chậm rãi chuyển động, hướng về phía chân trời, thần quang bắn ra, khác nào Thông Thiên chi trụ.

Chỉ một cái nháy mắt, bầu trời lại thêm một người lơ lửng, Thông Thiên chi trụ bên trong, hàng cái kế tiếp tóc bạc phiêu phiêu, tiên phong đạo cốt người tu đạo.

Ông lão khề cau này, nhìn về phía Phong Lôi Các phương hướng, trong lòng nghi ngờ không ngớt!

"Mạnh mẽ như vậy vòng xoáy linh lực, hẳn là lên cấp Nguyên Anh kỳ mới có! Nhưng là, ta tại sao không cảm giác được một tia thiên kiếp gợn sóng, thực sự là kỳ quái!"

Người này chính là Phong Thiên Tháp bên trong Nguyên Anh kỳ cường giả tuyệt thế, toàn bộ thần thành Thủ Hộ giả.

"Xem ra, tòa thần thành này phải có đại sự phát sinh! Trăm năm kỳ hạn sắp tới, Hồng hoang cánh cửa tức sắp mở ra, trước mắt nhưng có thêm một quái dị như vậy sự kiện! Xem ra, thiên phải biến đổi!"

Ông lão khe khẽ thở dài, bóng người trong nháy mắt biến mất, hắn mau chân đến xem chế tạo ra như vậy động tĩnh nhân vật, đến tột cùng là thần thánh phương nào!

Trái lại Diệp Tiêu, tắm rửa ở linh lực dòng lũ bên trong, đem Thủy Băng Nhan cho hắn đan dược, hết thấy ăn vào, trong đó bao quát mấy viên trúc cơ đan, cùng với cái khác một ít có thể tăng cao thực lực đan dược.

"Linh nhi, xin lỗi, xúc phạm tới người!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, hồ thẹn mà nhìn Linh nhi thể linh hồn. Hắn biết mình đã gặp thiên khí, đời này chắc chắn đi ngược lên trời!

"Chủ nhân, đạo tâm của người dù chưa thay đổi, nhưng thay đổi một loại phương thức cực đoan! Ta có thể cảm nhận được chủ nhân thống khổ, tâm ý của chủ nhân, nhưng là, thiên đạo thật sự đảo ngược sao?"

Diệp Tiêu trầm ngâm, thật lâu không nói, một lúc lâu, thở dài một tiếng: "Linh nhi, hay là ta quá chấp nhất! Thiên đạo đảo ngược sao? Ha ha, thiên đạo đến tột cùng là cái gì? Cái kia bầu trời cự mặt lại là sinh vật gì, vì sao có thể thay thế thiên đạo trừng phạt ta? Dưới bầu trời vì là thiên, như vậy bầu trời

bên trên lại là cái gì?"

Linh nhi lặng lẽ không nói, không cách nào trả lời Diệp Tiêu vấn đề! Theo Linh nhi, Diệp Tiêu tuy không có rơi vào ma đạo, nhưng linh hồn bên trong nghịch ý niệm, dĩ nhiên khỏe mạnh trưởng thành!

Diệp Tiêu ngửa mặt lên trời thờ dài, lặng lẽ không nói, trong ánh mắt bi thương, khó có thể che giấu, bắn thẳng đến lòng người!

Phía dưới Thủy Băng Nhan, nhìn bị linh lực dòng lũ vây quanh Diệp Tiêu, trong ánh mắt toát ra dị dạng thần thái!

Đã từng rác rưởi thiếu niên, hầu như như câu đố bình thường thần kỳ quật khởi, không cho người ta thời gian thờ đố!

Diệp thành Giác Tinh Bá thể, sau giết tô mạch, diệt Tô gia, lại quyết chiến Tô Tần, tên lên Diệp thành!

Ngăn ngắn mấy tháng, Diệp Tiêu kinh người quật khởi, hung hăng đột kích ngược, hoàn toàn khiến người ta không ứng phó kịp. Mà Thủy Băng Nhan bình thường ở trong học viện, chính là quan tâm nhất Diệp Tiêu Lão sư. Trừ nàng ở ngoài, ngoại trừ Diệp Tiêu người nhà, không có ai đối với hắn mang nhiều kỳ vọng!

Cũng bởi vậy, Diệp Tiêu kỳ tích bạo phát sau khi, Thủy Băng Nhan từ trong đáy lòng cao hứng, thế nhưng, Thương Lan học viện một ít cách làm, nàng thực sự tức không nhịn nổi, lại thêm chi chính mình một ít chuyện riêng, nàng không thể làm gì khác hơn là nổi giận trợn đi, một mình đi xa.

Thủy Băng Nhan đôi mắt đẹp liên liên, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, đã từ từ địa có chút lờ mờ.

"Diệp Tiêu, tương lai của ngươi quá mức rộng lớn, cho người ở bên cạnh quá nhiều áp lực!" Thủy Băng Nhan khe khẽ thờ dài, chăm chú ôm trong lồng ngực ánh nắng ban mai, có chút phiền muộn!

Nằm ở linh lực dòng lũ bên trong Diệp Tiêu, tất nhiên là không cách nào phát hiện Thủy Băng Nhan tâm sự.

Nửa nén hương thời gian lặng lẽ trôi qua, linh lực dòng lũ dần dần yếu bớt, cho đến bình tĩnh lại! Mà trên cao không cái kia làm người khác chú ý bóng người, cũng chậm chậm hạ xuống tiến vào Phong Lô Các.

Tiểu ánh nắng ban mai nhìn ca ca của chính mình trở về, vội vàng rời đi Thủy Băng Nhan ôm ấp, kích động địa chạy vào Diệp Tiêu trong lồng ngực. Còn nhỏ tuổi nàng, tựa hồ không biết ca ca của chính mình có chút thay đổi!

Đầu đầy hơi bên trong mang hồng tóc, khiến người ta như rơi vào hầm băng con người, lạnh như băng khuôn mặt, tựa hồ đã từng cái kia hoạt bát rộng rãi, có chút bị Diệp Tiêu một đi không trở về!

Thủy Băng Nhan nhìn tỉnh tỉnh đại biến Diệp Tiêu, trong lòng càng là phi thường đâm nhói!

Diệp Tiêu nụ cười trên mặt biến mất rồi, thay vào đó chính là một mặt nghiêm túc, tựa hồ hướng đi một loại tính cách cực đoan!

Tựa hồ cảm nhận được người thân khí tức, Diệp Tiêu sắc mặt hơi có chút hòa hoãn, nhẹ nhàng vỗ vỗ trong lồng ngực ánh nắng ban mai, an ủi: "Ánh nắng ban mai, sau đó ca ca không ở bên cạnh ngươi, ngươi phải cố gắng nghe tỷ tỷ kia, biết không?"

"Ca ca, ngươi muốn đi đâu? Ngươi không muốn ánh nắng ban mai sao?" Tiểu ánh nắng ban mai nghe hiểu Diệp Tiêu ý tứ, vội vàng trong mắt mang lệ hỏi.

Diệp Tiêu lắc đầu, kiên định mà nhìn ánh nắng ban mai: "Đưa ngọc, ta làm sao có khả năng không cần ngươi chứ? Chỉ là, ca ca muốn đi làm điểm chuyện nguy hiểm, không thể dẫn ngươi đi, biết không?"

Tiểu ánh nắng ban mai yên lặng mà rơi lệ, nàng tựa hồ biết muốn đi làm cái gì, bởi vậy không có khóc lớn tiếng nháo!

Diệp Tiêu nhìn như vậy hiểu chuyện ánh nắng ban mai, trong lòng đâm nhói không ngớt, trong mắt nước mắt miễn cưỡng địa nín trở lại, trên mặt tiếp tục mang theo vẻ mặt nghiêm túc.

"Băng Nhan lão sư, mọii mọii ta liền giao cho ngươi! Đây Phong Lô Các, ngươi liền an tâm địa ở lại đây, cái nào cũng không muốn đi tới! Cho tới Huyết Ma Tô Đồ, ta tự có biện pháp ứng đối!"

Thủy Băng Nhan sâu sắc thờ dài, nhìn Diệp Tiêu một lúc lâu, chung quy vẫn là không hề nói gì!

"Ngươi yên tâm đi, ta sẽ chăm sóc thật tốt ánh nắng ban mai! Có điều, ngươi phải đáp ứng ta, nhất định phải an toàn trở lại!"

Diệp Tiêu gật đầu, xoay người rời đi, chỉ là nhàn nhạt nhìn một chút ánh nắng ban mai, chỉ có điều xoay người trong nháy mắt, Diệp Tiêu vẫn là không nhịn được rơi lệ!

"Ánh nắng ban mai, hảo hảo sống tiếp, nhất định phải hảo hảo sống tiếp!"

Tiểu ánh nắng ban mai ở phía sau khóc đến rất thương tâm, giống nhau trước nhìn theo Diệp Tiêu đi xa! Chỉ là, lần này, có mấy người đi rồi, có mấy người thay đổi!

Không có cùng Phong Lăng Thiên cáo biệt, Diệp Tiêu trực tiếp rời đi Phong Lôi Các, giồng trống khua chiêng địa giết hướng về Tô gia ở thần thành cứ điểm.

Đế hoàng các.

"Àm!" một tiếng vang thật lớn, Tô gia ở thần thành cứ điểm, đế hoàng các cửa lớn bị bảy đạo kiếm khí đập nát đánh nát, xem như là vang dội chỗ sáng đánh Tô gia một bạt tai mạnh.

"Người phương nào ở đây lỗ mãng, thực sự là sống được thiếu kiên nhẫn!" Đế hoàng các bên trong truyền ra một tiếng quát chói tai, chỉ là, còn chưa dứt lời, người này liền "thân tử đạo tiêu", bị từ trên trời giáng xuống bảo kiếm, xuyên qua chí tử!

Diệp Tiêu đáp kiếm mà đến, trải qua linh lực dòng lũ gột rửa hần, dĩ nhiên đạt đến Trúc Cơ kỳ cảnh giới đại viên mãn! Hơn nữa thượng phẩm linh khí Thất Tinh trực nguyệt, chém giết những này đóng giữ người, đó là bắt vào tay.

Diệp Tiêu Trọng Kiếm đánh xuyên qua đế hoàng các cửa lớn, kiếm chỉ Tô gia thành viên trọng yếu, bảy thanh trường kiếm, liền như vậy kiếm ngăn đầu lên lạc, kiếm ngăn đầu lên lạc, kiếm ngăn đầu lên lạc, không có chút nào hàm hồ!

Diệp Tiêu đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, trong ánh mắt càng không có một tia không đành lòng, tuyệt đối máu lạnh vô tình, không chút nào cảm tình!

"Mặc kệ ngươi dùng phương pháp gì, mau chóng báo cho Huyết Ma Tô Đồ, ta Diệp Tiêu ở thần thành chờ hắn đây!" Diệp Tiêu chân đạp một Tô gia thủ vệ, nói mà không có biểu cảm gì nói.

Người kia nghe xong, run run rẩy rẩy địa rời đi, nhanh chạy đi mật báo!

"Người trẻ tuổi, sát khí của ngươi quá nặng!" Đột nhiên, một tiếng già nua thờ dài vang vọng Diệp Tiêu bên tai, một tiên phong đạo cốt bóng người từ trên trời giáng xuống!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Huyết Ma đến rồi!

Chương 46: Huyết Ma đến rồi!

"Người trẻ tuổi, sát khí của ngươi quá nặng, đừng muốn rơi vào ma đạo!" Ông lão vì hơi thở dài, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, tràn ngập tiếc hận.

"Xin hỏi tiên bối là?"

"Ha ha, lão hủ tên gọi Thanh trĩ, chính là tòa thần thành này người quản lý! Nói vậy trước động tĩnh, chính là tiểu tử làm ra đến đi!"

Diệp Tiêu không nói tiếng nào, trong lòng nhưng là âm thầm kinh ngạc: Đây chính là thần thành Thông Thiên Tháp bên trong cái kia Nguyên Anh kỳ lão quái! Quả nhiên sâu không lường được!

Thanh trĩ nhìn đầy mặt nghiêm túc, trầm mặc không nói Diệp Tiêu, trên mặt mang theo ôn hoà nụ cười, khiến người ta như gió xuân ấm áp, thế nhưng, lúc này Diệp Tiêu, đã dần dần hướng đi một loại linh hồn cực đoan, ngoại trừ người thân cận mình ở ngoài, hắn rất khó làm được đối xử tử tế!

"Tiên bối, không biết ngài che ở phía trước ta, là có chuyện gì không?"

"Không có chuyện gì, chẳng qua là cảm thấy có chút đáng tiếc! Nếu như ngươi không có như thế đại sát khí, hay là ta có thể đưa ngươi một việc cơ duyên! Nhưng ngươi bây giờ, e sợ không được. Có thể, giữa chúng ta duyên phận còn chưa tới đi!" Thanh trĩ tự có chút tiếc nuối mà nhìn Diệp Tiêu, từ từ chếch mở ra thân thể, ra hiệu Diệp Tiêu có thể rời đi, hắn tuyệt không ngăn trở!

Diệp Tiêu không chậm trễ chút nào, bước ra bước tiến, rời đi đế hoàng các. Lúc này đế hoàng các, đã bị đại hòa bao trùm, hết thấy năng động sinh vật, đã toàn bộ mất mạng Diệp Tiêu tay.

Thần thành một bá đế hoàng các, trong nháy mắt bị Diệp Tiêu diệt, hết thấy trong bóng tối dò xét các thế lực lớn cao thủ, không không kinh sợ Diệp Tiêu thực lực, dồn dập suy đoán Diệp Tiêu bất kì người sai khiến, có thể diệt đế hoàng các.

"Người này đến tốt cùng bất kì người, vì sao ổng có như thế đại sát ý, hơn nữa thực lực cường hãn như vậy? Tra, mau nhanh tra, điều tra rõ lai lịch của người nọ, tức khắc đến báo!" Lôi huyền các một vị quân sự, nhìn Diệp Tiêu diệt Tô gia đế hoàng các, trong lòng khiếp sợ sau khi, nhưng có thêm một vẻ lo âu, e sợ cho Diệp Tiêu giết đến tận cửa, diệt Lôi gia ở thần thành cứ điểm!

"Không cần đi tới, người kia là ta đồ đệ!" Một tiếng thô lỗ rống to đột nhiên vang lên, vị này quân sự thân thể trong nháy mắt hơi ngưng lại, khó có thể tin mà nhìn người đến, kinh ngạc nói rằng: "Hai ... hai ... hai công tử?"

Người đến chính là Diệp Tiêu tiện nghi sư phụ lôi Phá Quân! Chỉ có điều, Diệp Tiêu nếu như ở đây, tất nhiên sẽ kinh ngạc không thôi.

"Hai cái gì hai? Cả nhà ngươi mới hai đây? Trương Lăng, bốn thiếu gia hồi lâu không có trở lại, ngươi tựa hồ đem ta đã quên! Ta để Phong Lôi Các đồng nghiệp mang cho ngươi tin, ngươi ngược lại tốt, không những không tin, còn để người ta truyền tin người cho đánh cho một trận! Nhiều năm không gặp, tiểu tử ngươi trưởng năng lực đúng không?"

"Không dám, nhỏ không dám! Nhị thiếu gia, ngươi đều là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, nhỏ thực sự là khó có thể cân nhắc hành tung của ngươi! Người kia trước tới báo tin, ta phản ứng đầu tiên chính là tên lừa đảo!"

"Àm!"

Lôi Phá Quân tức giận ban thưởng cho người sau một bạo lật, để người sau thật dài trí nhớ.

"Tên lừa đảo? Cả nhà ngươi mới là tên lừa đảo đây! Toàn bộ Sở quốc, có ai dám giả mạo danh hiệu của ta?"

Trương Lăng đầu đầy mồ hôi, gấp bịt vội gạt đầu tán thành, dĩ nhiên chính mình chương nổi lên mặt của mình, liền chửi mình quá mức hồ đồ, suýt chút nữa đâm dẽ lỗ chính sự!

"Được rồi, ngươi đi xuống đi! Chuyện ngày hôm nay, không muốn đối với bất kỳ người nào nhắc lên! Hiểu chưa?" Lôi Phá Quân trầm giọng nói, trên mặt vẻ mặt rất nghiêm túc!

Trương Lăng thân thể ngẩn ra, gạt đầu tán thành, lập tức liền lui xuống!

"Diệp Tiêu, ngươi không phải tu võ giả sao? Tại sao có thể ngự kiếm phi hành đây? Ngự kiếm thuật, đó là Đạo gia Trúc Cơ kỳ cao thủ mới có thể tu luyện, ngươi làm sao biết chứ? Lẽ nào là bầu trời Bá thể chỗ độc đáo?" Trương Lăng đi rồi, lôi Phá Quân nhìn đế hoàng các phương hướng, cau mày trầm tư.

Mà lúc này, khoảng cách thần thành bên ngoài ngàn dặm vô biên phía chân trời, nhanh chóng bay tới tầng lớn màu máu Hồng Vân, như tàn sát mấy triệu người máu tươi nhuộm thành Liệt Diễm Hồng Vân, mang theo một luồng máu tanh thị sát khí, hướng về thần thành gào thét mà đến!

Màu máu Hồng Vân bên trong, hai đạo Hồng Y bóng người lẳng lặng đứng thẳng, một nam một nữ, nam chính là Huyết Ma Tô Đồ, lúc này tu vi đã không còn là Kết Đan cảnh Đại viên mãn, mà là bước vào Nguyên Anh kỳ!

Lúc này Huyết Ma Tô Đồ, đan trong biển Kim Đan từ lâu không còn tồn tại nữa, thay vào đó chính là một con nhỏ Nguyên Anh, lại như vừa ra đời trẻ con!

"Mộng nhan, sư phụ bây giờ bước vào Nguyên Anh kỳ, Huyết Ma giám cũng luyện tới đại thành, ngươi tuy rằng theo thời gian của ta không lâu, nhưng ta trước diệt Diệp gia cả nhà, cũng trợ ngươi luyện chế Huyết Ma Bách Hồn Phiến, thực lực của ngươi càng là đạt đến Kết Đan kỳ! Thế nhưng, ngươi tu vi bây giờ còn rất yếu phù, chờ giết Diệp Tiêu, ta liền dẫn ngươi trở lại ta Huyết Ma động, chuyên tâm tu luyện!" Huyết Ma Tô Đồ nhẹ nhàng thở dài, quay về bên người nữ tử nói rằng.

Nếu như Diệp Tiêu ở đây, nói vậy hẳn sẽ giật nảy cả mình, nhân vì là cô gái này chính là Tô Tinh Hà con gái, Tô gia Đại tiểu thư tô mộng nhan.

Chỉ có điều, lúc này tô mộng nhan dung nhan đại biến, mái tóc dài màu đỏ ngòm, theo gió phấp phới, con ngươi không còn nữa thanh minh vẻ, hiện ra ánh sáng đỏ ngòm, yêu dị cực kỳ! Trên mặt vẻ mặt càng là cứng nhắc cực kỳ, như một con bất cứ lúc nào cũng sẽ bạo phát dã thú, hơi có không thuận, thì sẽ lấy tính mạng người ta.

"Cảm tạ sư phụ, đồ nhi trong tay Bách Hồn Phiến, bên trong phong ấn Diệp Tiêu hắc cha mẹ hồn phách! Ta ngược lại muốn xem xem, hắc làm sao nhẫn tâm đối với hắc cha mẹ ra tay?" Tô mộng nhan nghiêng răng nghiêng lợi địa từ trong miệng bính ra mấy chữ này, đối với Diệp Tiêu sự thù hận, thiên địa khó chặn.

Huyết Ma Tô Đồ nhìn mình đồ nhi, hẳn biết rõ tô mộng nhan tâm ma thâm bên trong, chỉ có giết Diệp Tiêu, mới có thể giải trừ người sau tâm ma. Nếu không, tô mộng nhan tu vi đình trệ không nói, rơi vào ma đạo đều có khả năng!

Nghĩ tới đây, nội tâm của hắc càng cũng dâng lên một luồng cay đắng, Tô Tần chết, đối với hắc Huyết Ma tới nói, nếu là không thể tự tay báo thù, không cũng là một loại tâm ma sao?

Bởi vậy, ở trong mắt của hai người, Diệp Tiêu chắc chắn phải chết! Mà ở Diệp Tiêu trong mắt, Huyết Ma Tô Đồ cùng tô mộng nhan, cũng là hắc kiếp này đối tượng phải giết!

Bọn họ cũng đều biết, hiện tại đi thảo luận ai đúng ai sai, đã không có bất kỳ ý nghĩa gì! Lưu cho bọn họ, chỉ có hai con đường: Hoặc là chết, hoặc là hoạt!

Rất xa, thần thành đã gần trong gang tấc, tô mộng nhan nhìn thần thành đường viên dần dần rõ ràng, trong lòng cừ hận trong nháy mắt kích phát, trong mắt sát ý, muốn nắp cừ tiêu.

"Diệp Tiêu, lần này, ta muốn cho ngươi tự mình trải qua cửa nát nhà tan thống khổ!"

Bên trong tòa thần thành Diệp Tiêu, diệt đế hoàng các sau khi, trực tiếp hướng về Bắc Phương mà đi, hắn muốn ở tiền vào Thập Vạn Đại Sơn trung tâm lối vào nơi, chờ đợi Huyết Ma Tô Đồ đến.

Một đường đi qua thần thành, đại đại cửa hàng nhỏ, bán ra đủ loại đồ vật, đan dược, binh khí, yêu thú nội đan, một ít tinh mỹ ngọc khí, từ sâu trong núi lớn đào móc ra đủ loại kỳ trân dị bảo

Diệp Tiêu quét mắt qua một cái đi, có chút có thể gọi nổi danh tự, có chút không thể, nhưng hắn biết, những thứ kia đều là thứ tốt, hàng giả không nhiều,

Thế nhưng, để Diệp Tiêu có chút buồn bực chính là, bán ra đại đa số đồ vật, đều là lấy nguyên linh thạch làm trao đổi, hơn nữa số lượng không ít.

"Xem ra, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, ta cũng phải nhiều tìm điểm nguyên linh thạch! Nếu không, võ đạo thực lực đột phá tới cấp hai, lại muốn tha trên thời gian rất dài!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, cau mày. Đột nhiên, hắn tựa hồ trong lòng sinh ra ý nghĩ, điều nhìn phương xa phía chân trời, có suy đoán, dưới chân bước tiến đột nhiên biến, bóng người trong nháy mắt biến mất, chỉ chừa một đạo tàn ảnh ở tại chỗ.

Huyết Ma Tô Đồ đến rồi!

Không cần thiết thời gian ngắn ngủi, toàn bộ thần thành bị mệnh mông vô bờ huyết vân bao phủ, thần thành bên trong tất cả mọi người hoảng sợ nhìn quen thuộc màu máu Hồng Vân, trong lòng khủng hoảng không ngớt.

Một tháng trước, Huyết Ma Tô Đồ đi tới thần thành lưu lại Tuyệt Sát Lệnh, khi đó hắn vẫn là Kết Đan cảnh Đại viên mãn. Một tháng sau, hắn lần thứ hai đi tới thần thành, cũng đã là Nguyên Anh kỳ lão quái!

"Diệp Tiêu ở đâu? Đi ra chịu chết đi!" Huyết Ma Tô Đồ âm thanh không phải rất vang dội, nhưng tựa hồ lại như là vang vọng ở tất cả mọi người bên tai tự, như vậy rõ ràng sáng sủa.

Một lúc lâu, càng không một người đáp lại, toàn bộ thần thành lặng lẽ, trên đường cái không có bất kỳ ai!

"Ha ha, Huyết Ma Tô Đồ, ta Diệp Tiêu ở Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa chờ ngươi! Đừng quên, ta giết đệ đệ ngươi, đệ đệ ngươi trên người tất cả mọi thứ đều ở chỗ này của ta! Nếu muốn lấy về, hãy cùng ta vào đi! Ha ha ha ... ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết rất khó coi!"

Huyết Ma vừa nghe, nhất thời giận dữ. Hắn càng không nghĩ tới, cái này Diệp Tiêu càng như vậy ngông cuồng! Hắn biết, đệ đệ hắn trên người tiến vào chỗ đó chìa khoá cùng địa đồ rơi vào Diệp Tiêu trong tay.

Trong lúc nhất thời, Huyết Ma Tô Đồ sắc mặt khó coi tới cực điểm!

Tô mộng nhan vừa nghe là Diệp Tiêu âm thanh, nhất thời không khống chế được chính mình, tức giận rít gào lên lên: "Diệp Tiêu, ta tô mộng nhan nhất định sẽ tự tay giết ngươi! Cha mẹ ngươi hồn phách ở trong tay ta, muốn lấy về, rồi cùng ta đánh nhau chính diện đi! Ha ha ..."

Trầm mặc, lại là một đoạn thời gian dài trầm mặc!

"Tô mộng nhan, nhiều lời vô ích, kiếp này chúng ta đã thành tử địch, ngươi không chết, chính là ta vong! Đến đây đi, có can đảm, rồi cùng ta vào đi!"

Huyết Ma Tô Đồ cùng tô mộng nhan hừ lạnh một tiếng, trực tiếp hướng về thần thành Bắc Phương mà đi, lại hướng về nơi sâu xa, chính là Thập Vạn Đại Sơn vùng đất trung tâm

Rất xa, tô mộng nhan liền nhìn thấy Diệp Tiêu bóng người, Diệp Tiêu quay về bọn họ khẽ mỉm cười, bóng người lóe lên, liền biến mất không còn tăm tích!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Sâu trong núi lớn!

Chương 47: Sâu trong núi lớn!

Thần thành, Thông Thiên Tháp.

Thanh trĩ nhìn dứt khoát kiên quyết địa bước vào sâu trong núi lớn Diệp Tiêu, trên mặt vẻ mặt không buồn không vui.

"Nếu là ngươi có thể sống đi ra, hay là cái lựa chọn không tôi! Có điều, sát khí của ngươi quá nặng, cần phải nghĩ biện pháp hóa giải trên người ngươi lệ khí mới được! Chỉ là, ta tại sao lại từ trên người ngươi, nhận ra được một tia hơi thở quen thuộc?" Thanh trĩ khẽ cau mày, trầm ngâm chốc lát, lập tức bóng người lóe lên, biến mất không còn tăm hơi.

Mênh mông núi lớn, quần sơn ngang dọc, hầu như không hề có một chút bình địa, chỉ có sơn tiểu đạo, cũng là nguy cơ nằm dày đặc, những kia không biết tên yêu thú mai phục tại bất kỳ có thể mai phục địa phương, đánh giết chính mình con mồi.

Diệp Tiêu tự đi vào núi lớn tới nay, đã ba ngày quá khứ!

Thế nhưng, hẳn hơi nghi hoặc một chút chính là, mình và Huyết Ma Tô Đồ cùng với tô mộng nhan có điều là trước sau chân tiến vào nơi này, vì sao từ đầu đến cuối không có đụng tới diện?

"Này Tháp Vạn Đại Sơn, tựa hồ so với tưởng tượng muốn nhiều phức tạp a, khắp nơi tiết lộ quý dị!" Diệp Tiêu cất bước ở trong dãy núi, nhìn bốn phía trọc lóc gò núi, trong lòng nghi ngờ không ngớt.

"Không biết sao, cùng thuộc về Tháp Vạn Đại Sơn, này trung tâm nơi nhưng như vậy hoang vu?" Diệp Tiêu hồi ức trước đi qua con đường, đột ngột sinh ra nghi hoặc.

Hắn phát hiện, theo chính mình không ngừng thâm nhập phức địa, càng đến gần Tháp Vạn Đại Sơn trung tâm, bốn phía cây cỏ thảm thực vật càng ngày càng ít ỏi, cho tới hiện tại bốn phía đều là trọc lóc gò núi.

Hơn nữa, tựa hồ thiếu hụt thảm thực vật cây cối bảo vệ, nơi này nhiệt độ so với chỗ khác cao hơn không ít, cho dù là Diệp Tiêu tu vi như thế người, cũng cảm giác được sóng nhiệt phả vào mặt!

Phía trước là một cửa vào sơn cốc, hai bên Sơn Phong cao vút trong mây, cũng hướng về hai bên kéo dài mà đi, tựa hồ khu vực này trong phạm vi, muốn đi vào sâu trong núi lớn, nơi này là duy nhất lối vào!

Diệp Tiêu nghi hoặc mà nhìn cái này kỳ quái lối vào, bên người không có bất kỳ ai. Liền liền tiến vào núi lớn phản hành người đều chưa thấy, chính mình lẻ loi địa đứng quái dị như vậy lối vào trước, nếu không là tâm chí kiên định, sợ là từ lâu tan vỡ.

Phía sau sóng nhiệt, kéo dài địa thiếu nướng Diệp Tiêu thân thể, tựa hồ bởi hai bên Sơn Phong che chắn, cứ việc ngoại giới tia sáng vô cùng mãnh liệt, Diệp Tiêu dĩ nhiên xem không thông suốt toàn bộ sơn cốc tình hình bên trong.

Diệp Tiêu trầm ngâm chốc lát, quyết định tiến vào sơn cốc, con đường phía trước đang ở trước mắt, tuy rằng không thấy rõ, nhưng chỉ có thể đi một bước là một bước!

Mà ngay ở Diệp Tiêu tiến vào sơn cốc vào miệng : lối vào chớp mắt, Huyết Ma Tô Đồ cùng tô mộng nhan nhưng ở một hướng khác, tiến vào đồng dạng thung lũng.

Tại sao nói đồng dạng?

Bởi vì Tô Đồ tiến vào cửa vào sơn cốc cùng hai bên kéo dài sơn mạch, hình dạng, xu thế, cùng Diệp Tiêu bên này hoàn toàn tương đồng! Hơn nữa ngoại giới đều là mặt trời cao chiếu, sóng nhiệt gia thân, hoàn toàn tương tự cảnh tượng!

Đơn giản tới nói, Diệp Tiêu cùng Huyết Ma Tô Đồ tiến vào chính là cùng một nơi, chỉ có điều nơi này chia làm hai cái tương đồng bộ phận, lại như là tấm gương hai mặt!

Tiến vào sơn cốc, Diệp Tiêu mới dần dần phát hiện, bên trong sơn cốc bóng tối kéo dài hướng về phía nơi rất xa, ngược lại hẳn là một chút không nhìn thấy đầu.

Tuy rằng trước mắt hắc ám không đến nỗi không nhìn thấy đồ vật, nhưng loại này cảm giác bị đè nén, vẫn có chút dễ hấn không dễ chịu!

Không tiến vào sơn cốc trước, Diệp Tiêu cảm giác được sóng nhiệt cuộn cuộn, nhưng lúc này dĩ nhiên cảm giác được từng tia từng tia cảm giác mát mẻ, lấy Diệp Tiêu trắng kiện như vậy thể phách, dĩ nhiên cũng có thể cảm giác được cảm giác mát mẻ, dù có thể nói nơi đây quý dị chỗ.

"Chủ nhân, nơi đây cực kỳ quái dị, ngươi phải cẩn thận!" Linh nhi âm thanh đột nhiên vang lên, quang ảnh lóe lên, hiện thân ở Diệp Tiêu bên người.

Diệp Tiêu nhìn thể linh hồn Linh nhi, thầm nói: Nằm ở đặc thù hình thái Linh nhi, ở quý dị này khó lường địa phương, hay là có thể nhận ra được ta không thể phát hiện đồ vật! Thế nhưng, mặc kệ là cái gì, tuyệt đối sẽ không vật gì tốt!

Lúc này cách xa ở một bên khác Huyết Ma Tô Đồ cùng tô mộng nhan , tương tự đang ở trong một mảng bóng tối!

Thế nhưng, Huyết Ma Tô Đồ tự có ứng đối phương pháp!

Chỉ thấy, hai tay hần bấm quyết, từ chính mình trong vòng tay chứa đồ cho gọi ra một cái màu máu phướn dài, khiến người ta buồn nôn huyết tinh chỉ khí phá vào mặt. Cứ việc xem ra chỉ là phổ thông màu máu phướn dài, nhưng biết cái này phiên đại danh người, hầu như đều tiến vào bên trong, trở thành cái này phiên chất dinh dưỡng!

Lập tức, Huyết Ma Tô Đồ lại là bấm xuất đạo đạo ẩn pháp, dấu ẩn hư không, trong nháy mắt âm phong gào thét, như là có vô số ác quỷ thể thâm găm rú, ý đồ tránh thoát thêm ở trên người mình gồng xiềng giống như vậy, tránh thoát nhốt lại chính mình lao tù, thu được liberdade!

Chỉ một tức thời gian, Huyết Ma Tô Đồ liền cho gọi ra mấy trăm con Quỷ Hồn đi ra, hơn nữa trong đó một con tựa hồ khá là đặc thù, hết thảy Quỷ Hồn cũng không dám tới gần hần, nhìn ánh mắt của hần tràn ngập sợ hãi, cũng như đầu thai làm người bình thường hoảng sợ chính mình sợ sệt sự vật như thế!

"Mộng nhan, đây chính là sư phụ từ Phệ Hồn phiên bên trong cho gọi ra bách quỷ! Người xem bên kia một con khí thế cường hãn Quỷ Hồn, đó là trong này duy nhất quỷ tướng!"

"Quỷ tướng? Sư phụ, quỷ tướng là cái gì?" Tô mộng nhan nghi hoặc mà hỏi, có chút không rõ!

"Quỷ tướng hình thành, trả giá là rất lớn! Đầu tiên, cần ở ta Phệ Hồn phiên bên trong nuốt chừng cái khác hồn phách, số lượng đạt khủng bố mười vạn cái! Mặt khác, trong quá trình thôn phệ muốn phòng ngừa vẫn diệt, nếu không, bị cái khác Quỷ Hồn nuốt chừng, cố gắng trước đó liền uống phi! Hơn nữa, ta Phệ Hồn phiên bên trong còn có cái khác một ít quỷ tướng!"

"Sư phụ, quỷ tướng thực lực làm sao?"

"Ha ha, người thấy này con quỷ tướng, vừa thành hình, thực lực vẫn không tính là quá cao, cũng thì tương đương với vừa Kết Đan cao thủ!"

Tô mộng nhan gật đầu, đối với Phệ Hồn phiên huyết tính bá đạo có càng sâu một bước hiểu rõ!

Lập tức, Tô Đồ không ché quỷ tướng dẫn dắt mấy trăm con Quỷ Hồn về phía trước dò đường, thăm dò phía trước là phù hợp nguy hiểm!

Bách quỷ dạ hành, vào đúng lúc này, thành hiện thực!

Mà giờ khắc này, một bên khác Diệp Tiêu lại gặp phải đến to lớn nguy cơ!

Diệp Tiêu tiến lên ở hắc ám bên trong thung lũng, không biết đi rồi bao lâu, đi rồi bao xa, đột nhiên trước mặt chính mình xuất hiện một bàn tay cực kỳ lớn.

Cự bàn tay to chặn lại rồi con đường đi tới, cao chừng trăm trượng, xuyên thẳng mây xanh, uy thế kinh người.

Diệp Tiêu nhìn kinh người như vậy bàn tay, trong đầu muốn không ra bất kỳ sinh vật có như thế kinh người bàn tay, hơn nữa, ở này lu mờ âm đạm bên trong thung lũng, càng tỏa ra yêu dị màu đỏ tươi vẻ, thật là làm người run rẩy.

"Chủ nhân chạy mau, cái này bàn tay là hoạt!" Linh nhi âm thanh đột nhiên vang lên, lo lắng vạn phần!

Diệp Tiêu nghe vậy, nhìn gần trong gang tấc cự bàn tay to, chính còn muốn hỏi Linh nhi, lại đột nhiên nhìn thấy, này cao trăm trượng đại cự chưởng, càng là nhanh chóng hướng về chính mình đè xuống!

Diệp Tiêu cả kinh, Thất Tinh trục nguyệt trong nháy mắt lấy ra, Diệp Tiêu đạp kiếm mà đi, xông thẳng lên trời.

Nhưng là, Diệp Tiêu nghĩ tới quá đơn giản!

To lớn che trời cự chưởng, tựa hồ nắm giữ một loại nào đó skill, trong nháy mắt màu đỏ tươi ánh sáng đạt đến mức tận cùng, đón lấy, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy, vô số chưởng ảnh, che ngợp bầu trời địa đánh về phía Diệp Tiêu, lít nha lít nhít, che kín bầu trời, mỗi một cái chưởng ảnh đều tỏa ra màu đỏ tươi ánh sáng!

Diệp Tiêu tê cả da đầu, nhìn che ngợp bầu trời màu đỏ tươi chưởng ấn, đang muốn giáng trả thời gian, Linh nhi âm thanh đột nhiên vang lên: "Chủ nhân, chú ý thô bạo sử dụng! Phong Thiên Tháp bên trong cô gái kia, cần người thô bạo cung cấp! Nếu không, chúng ta còn không tìm được ba loại dược liệu luyện thành Kim Đan, cô gái kia sẽ chết!"

Diệp Tiêu hồ khu chân động, nhìn mình đan điền, trầm ngâm chốc lát!

"Vũ Nhu, người yên tâm, ta sẽ bảo vệ người!" Diệp Tiêu than nhẹ, nhìn chưởng ấn đầy trời, ánh mắt kiên định bất khuất.

"Hừ, đến đây đi, ta ngược lại muốn xem xem, là người chưởng ấn lợi hại, vẫn là ta Bá thể càng thêm mạnh mẽ!"

Diệp Tiêu hét lớn, đạp kiếm mà đi, thân thể quanh thân sáu kiếm vờn quanh, đón đánh đầy trời chưởng ấn! Mà chính hần thì lại thả ra phòng ngự, càng là

từ bỏ chống lại, nỗ lực lấy thân thể bằng máu thịt của chính mình, đón đánh những màu đỏ tươi chương ấn.

"Chủ nhân, ngươi muốn làm gì? Lẽ nào vì cô gái kia, ngươi liều mệnh cũng có thể không muốn sao?" Linh nhi rống to, nhìn Diệp Tiêu hầu như muốn chết điên cuồng hành vi, lo lắng không ngớt.

"Linh nhi, ta Bá thể, ta có lòng tin! Vì lẽ đó, ngươi muốn thường xuyên nhắc nhở ta cô gái kia tình huống! Nếu là cô gái kia lại có thêm bất kỳ sai lầm, ta cũng không biết ta sẽ biến thành hình dáng gì!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Trường Sinh quyết! Quyết không buông tha!

Chương 48: Trường Sinh quyết! Quyết không buông tha!

U ám bên trong sơn cốc, cao tới trăm trượng kinh thiên cự chương, như Thiên Nữ Tán Hoa bình thường địa hạ xuống chương ấn đầy trời, phóng tầm mắt nhìn tới, không có một chút nào có thể tránh né không gian!

Diệp Tiêu vốn định vận dụng Bá thể sức mạnh, đánh nát trước mắt chương ấn. Thế nhưng, Linh nhi nhắc nhở, bỏ đi Diệp Tiêu sử dụng Bá thể sức mạnh ý nghĩ. Coi như là chính mình chết, cũng không thể để cho mưa gió nhu có một tia nguy hiểm đến tính mạng!

Liền, Diệp Tiêu lựa chọn như thế một gần như tự sát phương thức chiến đấu, vì là chính là bảo toàn thực lực của chính mình, bảo lưu có đủ nhiều thô bạo, trợ giúp Phong Thiên Tháp bảo vệ mưa gió nhu sinh cơ!

"Ạch a ... "

Sáu thanh trường kiếm quay chung quanh Diệp Tiêu thân thể xoay tròn, ý đồ bảo vệ người sau lao ra cự chương vây quanh, nhưng Diệp Tiêu vẫn là đánh giá thấp những kia chương ấn uy lực, những kia cái màu đỏ tươi chương ấn, mỗi một kích đều có Kết Đan cảnh cao thủ thực lực, một chương ấn đi, bảo kiếm hầu như đều bị đánh rơi xuống mặt đất.

Diệp Tiêu đi ngược lên trên, vốn là gian nan, bây giờ càng là tao ngộ mạnh mẽ thể tiến công, muốn thuận lợi thông qua, sợ là khó càng thêm khó, khó với thượng thanh thiên.

Diệp Tiêu ngự kiếm, điều khiển bảy thanh bảo kiếm, hơn nữa còn đều là thượng phẩm linh khí, tiêu hao linh lực đó là vô cùng to lớn!

Màu vàng bên trong đan điền, cái kia Phong Thiên Tháp bên trên bão táp chỉ nhãn, cuộn cuộn không ngừng cung cấp thiên địa linh lực, lấy giúp đỡ chính mình không lộ tiêu hao! Cứ việc vòng xoáy màu vàng ống bình thường giờ nào khắc nào cũng đang xoay tròn, hấp thu thiên địa linh lực, nhưng thật đến thời gian sử dụng, còn thật là có chút không đủ dùng!

Diệp Tiêu cực kỳ linh hoạt địa tránh né những này chương ấn, nhưng chúng nó tựa hồ có linh tính giống như vậy, khổ sở địa đuổi theo Diệp Tiêu không tha, thể phải đem Diệp Tiêu đánh rơi xuống mặt đất mới cam tâm!

Nhưng Diệp Tiêu cũng không phải dễ trêu, bóng người linh hoạt cực điểm, xảo diệu địa né tránh hướng mình đánh tới màu đỏ tươi chương ấn! Nhưng khiến Diệp Tiêu bất đắc dĩ chính là, hạ xuống chương ấn quá thân thiết tập, Diệp Tiêu vẫn bị một chương ấn bắn trúng, tiến lên bước tiến chịu đến trở ngại!

Màu đỏ tươi chương ấn sức mạnh vượt qua Diệp Tiêu mong muốn, ở hán phòng chừng, này mỗi một chương sức mạnh, có thể so với Kết Đan cảnh sơ kỳ cao thủ một đòn, uy lực không thể khinh thường!

Diệp Tiêu né tránh thân thể thoáng hơi ngưng lại, nhưng chính là như thế một ngắn ngủi trong nháy mắt, nhưng nhất định Diệp Tiêu kết quả bị thảm.

Những này màu đỏ tươi chương ấn như có ý thức giống như vậy, tất cả đều hướng về Diệp Tiêu kéo tới, ngay ở Diệp Tiêu thân thể hơi ngưng lại trong nháy mắt, mấy trăm đạo chương ấn cùng nhau ấn xuống, cho dù Diệp Tiêu có bản lĩnh bằng trời, hiện giai đoạn cũng không cách nào chống đối mấy trăm tên tương đương với Kết Đan cảnh cao thủ một đòn toàn lực.

Cứ việc có Thất Tinh trọc nguyệt bảo vệ, nhưng hiện tại tình huống này, Diệp Tiêu vẫn là lãnh ít dữ nhiều!

Diệp Tiêu thân thể bị mạnh mẽ đánh về mặt đất, tiếp theo lại như Domino quân bài giống như vậy, hết thấy màu đỏ tươi chương ấn hết mức rơi vào mặt đất, cái kia tình hình, quả thực vô cùng thảm.

Không chỉ có như vậy, ở như vậy mãnh liệt mà dày đặc thể tiến công bên dưới, toàn bộ thung lũng mặt đất cấp tốc nứt toác, đặc biệt là Diệp Tiêu rơi xuống đất địa phương, càng là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chìm xuống.

Nếu là nhìn từ đằng xa đến, liền sẽ thấy cảnh tượng như thế: Một toà bàn tay khổng lồ trước mặt, bay lên màu máu Hồng Vũ, Hồng Vũ rơi vào mặt đất, đem mặt đất sụp đổ, để thổ địa sụp đổ!

Kéo dài không ngừng công kích, đại khái tiến hành rồi nửa nén hương thời gian, dưới chân thổ địa miễn cưỡng giảm xuống ngàn mét xa, hình thành một to lớn hình tròn hồ lớn. Diệp Tiêu bóng người chật vật nằm ở ngàn mét bên dưới cự trong hầm, không thể động đậy!

"Khắc khắc khắc ... "

Diệp Tiêu nằm ở cự trong hầm, tay chân khó động máy may, không cách nào ức chế địa ho ra đầy máu, thân thể mình toàn thân lại như tàn đi giá nhất dạng, hơi động đậy đạn, liền đau tận xương cốt.

Linh nhi xuất hiện ở Diệp Tiêu bên người, vẻ mặt hốt hoảng nhìn hết sức suy yếu Diệp Tiêu, lo âu hỏi: "Chủ nhân, người hiện tại cảm thấy thế nào?"

"Ha ha, không phải rất tốt, không nghĩ tới, những kia chương án lợi hại như vậy, mỗi một kích đều đang có Kết Đan cảnh cao thủ thực lực, thật là khiến người ta bất ngờ!" Diệp Tiêu, uể oải, tựa như lúc nào cũng sẽ tắt thở như thế!

Linh nhi nhìn suy yếu Diệp Tiêu, cũng không biết nên làm thế nào cho phải! Linh hồn trạng thái nàng, có thể sử dụng sức mạnh quá mức có hạn!

Nhưng là, dần dần, nàng nhưng cảm giác được Diệp Tiêu ở từ từ khôi phục sinh cơ, bên trong thân thể tổn hại kinh mạch, cũng đang từ từ khép lại, liền ngay cả mặt ngoài thân thể thương tích cũng đang dần dần khôi phục.

Linh nhi kinh ngạc nhìn Diệp Tiêu, không hiểu chủ nhân của chính mình tại sao lại phát sinh như vậy chuyện kỳ dị!

Khẩn đón lấy, Diệp Tiêu thân thể đột nhiên tọa đứng lên đến, hai mắt đóng chặt, thân thể quanh thân toát ra dị dạng khí tức, cả người như lão tăng nhập định, dáng vẻ trang nghiêm, toàn thân tỏa ra thần bí khí thế.

"Đây là ... xảy ra chuyện gì?"

Linh nhi rất là không rõ, có điều nàng biết, Diệp Tiêu sẽ không sao!

"Thiên trường địa lâu dài. Thiên địa vì lẽ đó có thể dài mà cửu giả, lấy không tự sinh, cố có thể trường sinh. Là lấy thánh nhân sau thân mà thân trước tiên, ở ngoài thân mà thân tồn. Lấy vô tư, có thể thành tu!"

Linh hồn nằm ở không linh trạng thái Diệp Tiêu, trước tìm hiểu (chân vương Trường Sinh quyết) càng là tự chủ vận chuyển lên, không chỉ có như vậy, màu vàng bên trong đan điền bão táp chỉ nhãn chuyển động địa càng thêm cấp tốc, chỉ có điều, lần này không còn là đơn giản phổ thông linh lực, mà là chuyển hóa thành khổng lồ sinh mệnh năng lượng, truyền vào Diệp Tiêu trong cơ thể, khôi phục người sau thân thể.

Diệp Tiêu nằm ở vô tri vô giác trạng thái, nhưng thân thể trạng thái, hẳn vẫn là hết sức rõ ràng! Bởi vậy, (Trường Sinh quyết) tự chủ vận chuyển, thực tại để hắn giật mình không thôi.

"Ta bản coi chính mình tìm hiểu (Trường Sinh quyết), không có một chút tác dụng nào! Nguyên lai chỉ có tính mạng của mình hấp hối thời gian, mới có thể biểu hiện chỗ cường đại! Cũng đúng, trước ta đều không có trải qua sinh tử đại kiếp nạn! Ở thần thành thời gian, ta bản còn tưởng rằng sẽ có một trận đại chiến, không nghĩ tới đi vào này sau khi, dĩ nhiên không có đụng tới Tô Đồ bọn họ!" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm, tựa hồ cảm thấy có chút buồn bực.

Trường Sinh quyết tự chủ vận chuyển, vượt qua Diệp Tiêu cùng Linh nhi dự liệu, bọn họ đều không nghĩ tới, vào lúc này dĩ nhiên sẽ có như thế kỳ tích phát sinh!

Diệp Tiêu thân thể chậm rãi khôi phục, sinh cơ dần dần mạnh mẽ, Linh nhi nổi lòng lo lắng, xem như là dễ xuống!

"Lê nào là (chân vương Trường Sinh quyết)? Không nghĩ tới, cái kia bộ cổ kinh dĩ nhiên như vậy thần dị, nếu không, chủ nhân ở loại này mới, sợ rằng sẽ khó có thể tồn tại!" Linh nhi lòng vẫn còn sợ hãi, nhìn bốn phía hắc ám, đối với Diệp Tiêu con đường phía trước, không lại như vậy lo lắng!

Khoảng chừng quá năm cái canh giờ, Diệp Tiêu cuối cùng từ trong nhập định tỉnh lại, toàn bộ thân thể khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí so với trước còn tốt hơn!

"Linh nhi, người tiến vào Phong Thiên Tháp bên trong đi, ta không cho người đi ra, người tuyệt đối đừng đi ra!" Diệp Tiêu tiếng nói vừa dứt, tay phải một chiêu, Thất Tinh trọc nguyệt nhanh chóng đi tới bên cạnh mình.

Tựa hồ nhận ra được thân thể của chủ nhân khôi phục như lúc ban đầu mà càng mạnh mẽ hơn, Thất Tinh trọc nguyệt vờn quanh Diệp Tiêu quanh thân bay vài vòng, biểu thị chính mình tâm tình vui sướng.

"Thất Tinh trọc nguyệt, đi rồi!" Diệp Tiêu quát khẽ một tiếng, cùng trước như thế sắp xếp, bay thẳng phía chân trời.

Ngàn mét hố lớn bên trong, Diệp Tiêu đập kiếm, nghịch phi mà lên, ngàn mét khoảng cách, chớp mắt liền quá.

Chỉ là, lao ra hố lớn sau khi, cái kia màu đỏ tươi cự chưởng tựa hồ cảm ứng được Diệp Tiêu tồn tại giống như vậy, giống nhau trước, vô số màu đỏ tươi chưởng ấn cùng nhau ấn xuống, như thiên hàng mưa máu giống như vậy, không kiêng kị mà đánh về phía Diệp Tiêu.

Có trước trải qua, Diệp Tiêu trong lòng tuy rằng có dựa dẫm, nhưng không có một chút nào bất cẩn, sáu thanh bảo kiếm đâm làm hộ vệ, tận lực chống lại công kích mà đến chưởng ấn. Mà chính hắn, thì lại dựa vào thân thể bằng máu thịt của chính mình, mạnh mẽ chống đỡ thiên hàng công kích.

Chỉ là, lý tưởng là mỹ hảo, hiện thực là tàn khốc!

"Ầm!" Diệp Tiêu lại bị đánh xuống, đập vào trước hố lớn. Chưởng ấn đầy trời như mưa xối xả giống như vậy, không muốn sống tự đập về phía Diệp Tiêu, cho dù là tại hạ lạc trong quá trình, cũng không buông tha Diệp Tiêu.

Thế nhưng, Diệp Tiêu không chút nào từ bỏ, mỗi một lần bị đánh vào hố sâu, hắn đều phải tồn trên một quãng thời gian đến khôi phục, mà chính là bởi quá trình này, Diệp Tiêu trong lòng đối với Trường Sinh quyết cảm ngộ, nhanh chóng tiến bộ, sâu sắc!

Một lần lại một lần, không ngừng bị đập vào hố sâu, không ngừng trùng về phía chân trời, lần lượt thất bại, nhưng lần lượt địa bộ lên!

Bởi vì hắn biết, bước chân của hắn, không thể đình chỉ ở đây! Còn có Vũ Nhu chờ hắn đi cứu, còn có cha mẹ hắn chờ hắn đi cứu, còn có hắn quý trọng tất cả, đều đang đợi hắn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Cực hạn rèn luyện!

Chương 49: Cực hạn rèn luyện!

U ám bên trong sơn cốc, thần bí khó lường cự chưởng trước, Diệp Tiêu bóng người đã không biết bao nhiêu lần bị đập vào cự trong hầm, nhưng mỗi một lần rơi xuống, đều đánh bóng không được quyết tâm của hắn.

Hắn tới nơi này, là vì là tìm tìm thuốc giải, hắn tới nơi này, là vì là giải quyết Tô Đồ. Bởi vậy, hắn không có bất kỳ lý do gì, để bước chân của chính mình đình lưu lại nơi này.

Trước hố sâu, đã do ngàn mét đạt đến bây giờ vạn mét xa! Có thể tưởng tượng được, Diệp Tiêu trải qua cỡ nào mãnh liệt xung kích! Không chỉ có như vậy, hố lớn bốn phía trên vách đá, cũng có vô số đạo nhân hình dấu ấn, thân thể to nhỏ, cùng Diệp Tiêu tương đồng.

Lần này, Diệp Tiêu lần thứ hai đập kiếm mà đi, xông thẳng tới chân trời, mang theo bất khuất ý chí, thề muốn xông ra trước mắt cảnh khôn khó.

Lần này, Diệp Tiêu đem thân thể quanh thân sáu thanh trường kiếm hợp lại làm một, chính mình tự mình cầm kiếm, tận lực ngăn cản đột kích màu đỏ tươi chưởng ấn, những kia đề sọt, không thể làm gì khác hơn là dùng thân thể của chính mình mạnh mẽ chống đỡ!

Cùng trước như thế, cao trăm trượng cự chưởng phát sinh mưa to gió lớn giống như công kích, tựa hồ không có cực hạn!

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn đột kích chưởng ấn, không lùi mà tiến tới, cầm kiếm đột phá.

Trong núi không năm tháng, Diệp Tiêu không biết mình bị vây ở chỗ này bao lâu. Nhưng hắn rõ ràng, thời gian kéo càng lâu, bất kể là đối với mình, vẫn là đối với Vũ Nhu, đều là vô cùng bất lợi!

Diệp Tiêu trường kiếm trong tay phát sinh vạn trượng ánh sáng, cũng như xuất thế tuyệt thế bảo kiếm, muốn tránh thoát thiên địa ràng buộc, chặt đứt trời cùng đất gông xiềng, bay thẳng phía chân trời!

Chỉ là, này ngăn ngăn trăm trượng khoảng cách, ở hiện tại Diệp Tiêu trong mắt, lại như là một khó có thể vượt qua lạch trời, nhìn như dễ như ăn cháo, nhưng trên thực tế nhưng là nhìn thấy nhưng không với được.

Tựa hồ cảm nhận được Diệp Tiêu thực lực tinh tiến cùng với người sau trạng thái tinh thần biến hóa, cái kia màu đỏ tươi cự chưởng lần này công kích, rõ ràng so với trước bất kỳ lần nào đều mạnh hơn!

Diệp Tiêu đi ngược lên trên, sáu kiếm hợp nhất bảo kiếm, uy lực xác thực so với trước phân tán muốn lớn hơn nhiều, nhưng còn thiếu rất nhiều. Cho tới, Diệp Tiêu đi tới khoảng cách đặt đến cao sáu mươi trượng thời điểm, bị mật độ cao công kích lại đánh trở về nguyên hình.

Bảo kiếm lướt xuống trong tay, trong nháy mắt chia ra làm sáu, Diệp Tiêu thậm chí kêu một tiếng không được, che ngọc bầu trời công kích lập tức nghiền ép mà đến, liền hô hấp thời gian cũng không lưu lại mấy may cho hắn.

Vạn mét hồ lớn bên trong, Diệp Tiêu bóng người cấp tốc hạ xuống, thân thể như bị hạn chế giống như vậy, khó động mấy may! Lít nha lít nhít công kích, hoàn toàn không cho Diệp Tiêu cơ hội thở lấy hơi, nếu là bình hành nhìn lại, Diệp Tiêu lại như bị một con kinh thiên bàn tay đặt xuống vô tận vực sâu.

Không chỉ có như vậy, tình huống tựa hồ phát sinh một chút biến hóa, trở nên cùng trước có chỗ bất đồng.

Chỉ thấy, lúc này cái kia vạn mét hồ lớn bên trên trăm trượng bàn tay khổng lồ, hơi nắm tay, chậm rãi mở rộng, lại như một người mới vừa khi tỉnh lại động tác!

Khẩn đón lấy, này trăm trượng bàn tay khổng lồ càng là chậm chậm địa lao ra mặt đất, hướng về hồ lớn vị trí di động, ven đường quá thung lũng mặt đất, hết mức đồ nát, từ trước bàn tay khổng lồ lẳng lặng đứng vững vị trí, di động hồ lớn biên giới.

Lại đón lấy, trong hư vô tựa hồ vang lên quát khẽ một tiếng, này con bàn tay khổng lồ hung hãn phá tan cuối cùng trở ngại, toàn bộ bàn tay khổng lồ trượt về vạn mét vực sâu. Cùng lúc đó, này con bàn tay khổng lồ ẩn giấu ở lòng đất bộ phận, cũng hiện ra ở trước mắt.

Màu đỏ tươi chương án kéo dài không ngừng công kích Diệp Tiêu, nhưng bốn phía cường động tinh lớn vẫn là thức tỉnh Diệp Tiêu, hắn khó khăn hướng trên nhìn lại, trong nháy mắt cảm thấy tê cả da đầu.

Ở hắn con người phản chiếu dưới, một con khó có thể phán đoán độ dài cánh tay, chống đỡ chính mình gấp phải trăm trượng bàn tay khổng lồ, chính lấy tốc độ cực nhanh hướng mình đè xuống, cự chương tiến lên kéo uy thế, càng miễn cưỡng địa chấn nát bốn phía núi đá vách đá, tạo thành đại diện tích lún.

Toàn bộ thung lũng có điều trăm trượng rộng, nhưng Diệp Tiêu trong mắt cánh tay, tuyệt đối không chỉ cái này độ dài.

"Này đến tột cùng là ra sao tồn tại, dĩ nhiên như vậy khổng lồ? Này Thập Vạn Đại Sơn, đến tột cùng ẩn giấu đi thế nào hung hiểm?" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, nhìn nhanh chóng đè xuống kinh thiên cự chương, sợ run tim mất mật.

Không chờ hắn do dự, hắn liền đối với mình triển khai trọng lực thuật, hơn nữa là gấp mười lần trọng lực!

Trọng lực thuật cùng đan thai cảnh tiểu tu sĩ học tập hấp thụ thuật như thế, đều là đơn giản Nhập môn phép thuật. Nhưng là một cái như vậy đơn giản phép thuật, đề cao thủ triển khai lên, cũng có thể yếu nhân mạng nhỏ.

Tỷ như, một Trúc Cơ kỳ cao thủ, triển khai bình thường nhất trọng lực thuật, tương tự có thể giết chết một đan thai cảnh tu sĩ! Hơn nữa, trọng lực thuật có thể chồng chất, cũng có thể thêm ở trên người mình!

Giờ khắc này, Diệp Tiêu ở trên người chính mình bỏ thêm gấp mười lần trọng lực, tận quan tâm chính mình chịu đựng áp lực cực lớn, nhưng tầm tích tốc độ nhanh hơn rất nhiều!

Nhưng lập tức để Diệp Tiêu triệt để không nói gì chính là, chính hắn giảm xuống tốc độ nhanh, vẫn như cũ không có tránh được những kia màu đỏ tươi chương án oanh kích!

"Khắc khắc khắc ... "

Diệp Tiêu rốt cục không nhìn được thân thể thương thế, ho ra đầy máu, nhưng này chút chương án như vô tình Từ thần giống như vậy, tàn phá Diệp Tiêu sinh mệnh.

Diệp Tiêu như trong gió phiêu linh lá rụng, càng như là như điều đứt dây giống như vậy, hướng về vô tận vực sâu rơi xuống, cái kia không biết độ dài thác giờ che trời cự chương, không thay đổi sơ trung địa hướng về Diệp Tiêu vùng vẫy mà tới.

Ngần trượng, trăm trượng, mười trượng, khoảng cách không ngừng rút ngắn, mà ở cự chương uy thế bên dưới, trước màu đỏ tươi chương án, càng là tiêu tan! Đương nhiên không phải tự chủ tiêu tan, mà là bị cái kia kinh thiên cự chương đánh tan!

Diệp Tiêu nhìn mười trượng ở ngoài cự chương, cùng với càng ngày càng gần khoảng cách, không khỏi sắc mặt hung ác, nhẫn nhịn đau nhức, quay về cự chương quát to một tiếng: "Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi lợi hại đến mức nào!"

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Diệp Tiêu vội vàng tâm thần câu thông Linh nhi, làm cho nàng rất chăm nom Vũ Nhu, kiên quyết không sử dụng chính mình thô bạo!

Mặt khác, hắn đem Thất Tinh trọc nguyệt kiếm thu hồi trong cơ thể chính mình, mà cũng ngay lúc đó, cự chương rộng mở đè xuống, chỉ một tức thời gian, Diệp Tiêu thân thể liền ngay cả cùng cự chương, đến vạn mét hồ lớn dưới đáy.

Thế nhưng, cái này cũng chưa hết, còn chưa kết thúc!

Hung mãnh lực xung kích, đem Diệp Tiêu thân thể va đến cơ hồ tàn đi giá, toàn thân hoàn toàn mất đi tri giác, chỉ có một tia ý thức lưu lại ở trên người

chính mình!

"Dĩ nhiên ... mạnh mẽ như thế?" Thân thể như nát tan bình thường thống khổ dần vật Diệp Tiêu, nhưng vào lúc này, Trường Sinh quyết tự chủ vận chuyển lên, cho tới Diệp Tiêu còn bảo lưu tinh táo ý thức.

Diệp Tiêu cười khổ không thôi, vào lúc này, hấn tình nguyện hôn ngủ thiếp đi, cũng không muốn như vậy tỉnh táo địa chịu đựng thân thể thống khổ!

Toà ra màu đỏ tươi ánh sáng cự chưởng, đề lên Diệp Tiêu thân thể, thẳng tắp địa ép hướng về vực sâu, lúc này đã không biết là lòng đất bao nhiêu thước!

Diệp Tiêu thân thể một bên tiếp thu cự chưởng tàn phá, một bên tiếp thu Trường Sinh quyết chữa trị, loại cảm giác đó có thể nói là băng hỏa hai tầng!

"Như vậy xuống, ta đến tột cùng sẽ tới đạt nơi nào? Bàn tay lớn này, đến tột cùng là sinh vật gì, lại tại sao lại xuất hiện từ này Thập Vạn Đại Sơn bên trong?" Cự chưởng dưới Diệp Tiêu, tâm tư lóe lên, nghĩ tới đây cái làm người khó hiểu nghi hoặc!

Thế nhưng, không có ai có thể thế hấn giải đáp vấn đề này!

Cự chưởng lực phá hoại, không nghi ngờ chút nào là vô cùng mạnh mẽ! Từ mặt đất nhìn lại, nơi này thung lũng mặt đất đã hoàn toàn thay đổi dạng, thung lũng xu thế cũng bởi vì cỡ này uy thế thay đổi!

Duy nhất bất biến, chính là thung lũng hắc ám, tựa hồ ánh mặt trời không cách nào tiến vào nơi này tự!

Diệp Tiêu chịu đựng không phải người đau nhức, ở Trường Sinh quyết chữa trị dưới, thân thể của chính mình tố chất càng là so với tiền đề thăng không ít!

Tố chất thân thể tăng lên cùng thực lực tăng lên không phải một chuyện, thậm chí tố chất thân thể được tăng cao thường thường so với thực lực tăng lên càng trọng yếu hơn!

Tố chất thân thể tăng lên, bao quát kinh mạch dẻo dai tính, kinh mạch cường độ, tự thân gân cốt cô đọng cùng lực chống đòn tính chờ một loạt cùng thân thể tương quan đặc tính được tăng lên. Nó quan hệ đến một người ngày sau thành tựu, quan hệ đến tương lai con đường tu luyện!

"Xem ra, chịu đựng như vậy không phải người dẫn vật ngược lại cũng không phải không thu hoạch được gì, hay là một việc cơ duyên cũng khó nói! Nếu như vậy, ta liền lợi dụng bàn tay lớn này, tới làm cuối cùng rèn luyện đi! Ta ngược lại muốn xem xem, thân thể của ta ở loại áp lực này dưới, còn có tiến bộ hay không không gian!"

Nghĩ thông suốt điểm này, Diệp Tiêu vô cùng không muốn sống địa quay về cự chưởng phát động công kích, ý đồ gây nên cự chưởng lửa giận, đối với mình lại tàn nhẫn một điểm!

Quả nhiên, Diệp Tiêu được toại nguyện!

Vô số đạo màu đỏ tươi chưởng ấn, ở cự chưởng mặt ngoài trong nháy mắt thành hình, như mưa giông gió bão đập về phía Diệp Tiêu, Diệp Tiêu lộ ra một tia nụ cười đắc ý.

"Ha ha, liền để ta điên cuồng tới một lần cực hạn rèn luyện đi!" Nói xong, hấn liền bị một mảnh màu máu Hồng Vũ nhãn chìm

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Làm người run rẩy nhịp tim!

Chương 50: Làm người run rẩy nhịp tim!

Vạn mét trong hố sâu, Diệp Tiêu trí chỗ chết mà hậu sinh, điên cuồng ý nghĩ một khi cảm rẽ trái tim, liền rất khó từ bỏ.

Đối mặt kinh thiên cự chưởng, Diệp Tiêu dĩ nhiên ngây thơ địa muốn lợi dụng người sau đến rèn luyện thân thể của chính mình, này trong con mắt người bình thường, thuần túy là hành động tìm chết.

Cự chưởng sức mạnh, không thể nghi ngờ là vô cùng mạnh mẽ! Hơn nữa, coi như là mặt ngoài lít nha lít nhít vô cùng tận tinh hồng chưởng ấn, cũng đã làm cho Diệp Tiêu chịu không nổi!

Trường Sinh quyết vận chuyển, để Diệp Tiêu gân cốt ở phá nát cùng gây dựng lại tuần hoàn đền đáp lại, hủy diệt cùng Trọng sinh luân phiên, để Diệp Tiêu thống cũng vui sướng.

Chỉ là, này Thông Thiên triệt địa cánh tay, Diệp Tiêu thực tại không nghĩ ra bất kì loại yêu thú có! Bởi vì đến hiện tại, hắn đều không thể thấy rõ to lớn cánh tay toàn cảnh.

"Đến tột cùng đây là địa phương nào? Thập Vạn Đại Sơn, thần linh nghĩa địa?" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, trong đầu né qua thần linh nghĩa địa vài chữ.

Chỉ là, như ngón này cánh tay thực sự là cái gọi là thần linh nắm giữ, như vậy này thần linh thực lực, tựa hồ yếu đi rất nhiều!

"Ta phải nghĩ biện pháp cản mau rồi đi nơi này, đều là như thể hao tổn cũng không phải biện pháp!" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm, trong giây lát này, hắn nghĩ tới rồi mưa gió nhu.

Màu vàng trong đan điền, Linh nhi tận lực thủ hộ mưa gió nhu, không cho có mây may nguy hiểm uy hiếp đến mưa gió nhu sinh mệnh an toàn!

Liền ngay cả bình thường vô cùng hoạt bát hai cái Tham Vương, cũng không có Du Nhiên(tự nhiên) tự đắc địa bơi, yên lặng địa ngồi ở nền hoa sen trên, vẻ mặt nghiêm túc địa đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Chỉ có điều, hai thằng nhóc này vẻ mặt nghiêm túc, nhưng nhiều hơn mấy phần buồn cười!

Linh nhi vẻ mặt mới là nghiêm nghị cực kỳ, một mặt, Diệp Tiêu linh hồn biến dị sau khi, nàng vẫn luôn ở chịu đựng áp lực cực lớn, mặt khác, vững chắc đan điền, thủ hộ Phong Thiên Tháp, cũng không phải một chuyện đơn giản.

"Chủ nhân, cô gái kia đối với người thật sự rất trọng yếu sao? Người vì nàng, thậm chí có thể mang sự sống chết của chính mình không để ý, lẽ nào các người kiếp trước thì có nhất định duyên phận sao?" Linh nhi trong lòng suy đoán, tận lực bảo vệ mưa gió nhu.

Ngoại giới Diệp Tiêu, đã không biết thời gian trôi qua, càng không biết chính mình rơi xuống lòng đất bao sâu! Chỉ là, dần dần áp sát cực nóng khí tức, ít nhiều khiến hắn có chút cảm giác!

Thời gian không biết qua bao lâu, Diệp Tiêu thân thể đình chỉ lại hàng, cự chướng cũng đình chỉ lại hàng, hơn nữa đình chỉ đối với Diệp Tiêu tàn phá!

Yên tĩnh, như tĩnh mạch bình thường yên tĩnh!

Vô biên trong bóng tối, Diệp Tiêu nằm ở cứng rắn trên đất, không thể di động mây may! Trường Sinh quyết chữa trị còn muốn một quãng thời gian, hắn không dám mạnh động.

Kinh thiên bàn tay khổng lồ không có động tĩnh, nhưng tĩnh hòng vẻ vẫn là đoạt người nhãn cầu, ở này trong bóng tối, xem như là duy nhất lượng điểm. Chỉ là, loại này lượng điểm, Diệp Tiêu xem ra, lại như là chính mình rơi vào Địa ngục!

Diệp Tiêu nhìn lên, chỉ cảm thấy một đạo Thông Thiên cột lửa hiện ra với trước mắt của chính mình, như phù văn bình thường đồ án khắc vào không biết độ dài trên cánh tay, xuyên thẳng phía chân trời!

Ước chừng quá hai canh giờ, Diệp Tiêu thân thể được rồi chín tầng, có thể liberdade hoạt động! Nhưng hắn vẫn là cẩn thận một chút địa đánh giá hoàn cảnh chung quanh, đặc biệt là cái kia động tĩnh hoàn toàn không có bàn tay khổng lồ.

"Nơi này là nơi nào, hơn nữa, cái kia bàn tay khổng lồ đem ta đánh tới đây, sẽ không chỉ là vì chơi vui chứ?" Diệp Tiêu trong lòng suy đoán, khó có thể lý giải được.

"Chủ nhân, người phải cẩn thận, nơi này có loại thần bí khí thế, thật giống đến từ dưới chân của người!" Linh nhi âm thanh đúng lúc mà vang lên, chỉ là có vẻ hơi ư ử oái.

"Linh nhi, cảm tạ!" Diệp Tiêu đồng cứng địa trả lời, nhưng không có trước đến loại kia thân thiết!

Linh nhi tới có thể cảm nhận được loại này trong lời nói tình cảm biến hóa, nghe đến nơi này, nàng cũng chỉ có thể yên lặng thở dài một tiếng. Diệp Tiêu linh hồn biến dị, để hắn tính cách đại biến, trở nên hơi cổ chấp, có chút cực đoan!

Diệp Tiêu vẻ mặt hết sức nghiêm túc, đem nhịp tim đập của chính mình ổn định đến phi thường bằng phẳng mức độ, nếu là có thể, hắn thật muốn đình hạ trái tim nhảy lên.

Như vậy trong hoàn cảnh, chỉ cần là cá nhân, cũng sẽ cảm thấy khủng bố! Diệp Tiêu tuy rằng rất bình tĩnh, nhưng trong lòng đối với chuyện không xác định, vẫn có loại âm thầm sợ hãi!

Diệp Tiêu từ từ đứng dậy, tận lực không để cho mình phát sinh một điểm âm thanh, thế nhưng bởi bốn phía quá mức yên tĩnh, Diệp Tiêu có thể nghe thấy tiếng tim mình đập, rầm rầm, thực sự hơi dọa người.

Diệp Tiêu mặt hướng bàn tay khổng lồ, từng bước một địa lùi về sau, con mắt nhìn kỹ bàn tay khổng lồ động tác, chỉ lo chính mình sợ ý một chút, đã kinh

động tên to xác, vậy coi như phiền phức! Dựa vào bàn tay khổng lồ tỏa ra tinh hồng quang mạng, hần miễn cưỡng có thể thấy rõ dưới chân đường.

Nhưng là, đi rồi không bao xa, một tiếng dị hưởng, gây nên Diệp Tiêu chú ý. Hần nhanh chóng ngã sấp trên đất trên, cẩn thận nghe qua, không bao lâu, cả người đột nhiên nhảy bật lên.

"Dĩ nhiên là ... tiếng tim đập? Làm sao có khả năng?" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm, ánh mắt lại nhìn về phía cách đó không xa bàn tay khổng lồ.

"Chẳng lẽ, này bàn tay khổng lồ chủ nhân hoặc là bản thể muốn thức tỉnh?" Diệp Tiêu trong lòng như thế suy đoán, muốn thực sự là nếu như vậy, Diệp Tiêu đối mặt nguy hiểm, không chỉ có không biết, hơn nữa to lớn!

Trời mới biết có như vậy thân thể tồn tại, đến tột cùng là thần thánh phương nào? Một cánh tay, đến hiện tại đều không thấy rõ toàn cảnh, có thể tưởng tượng cánh tay chủ nhân là khổng lồ cỡ nào!

Rất nhanh, từ lòng đất truyền đến âm thanh càng lúc càng lớn, cái kia như trái tim nhảy lên giống như âm thanh, mỗi một lần nhảy lên cũng giống như là đánh ở Diệp Tiêu trái tim như thế, mơ hồ, hần tựa hồ có loại cảm giác đã từng quen biết.

"Cái cảm giác này, làm sao quen thuộc như thế?" Diệp Tiêu không khỏi nghi hoặc không thôi, hai tay đè lại chính mình ngực, hần đột nhiên cảm giác thấy trong lòng chính mình vô cùng khó chịu, tựa hồ khó có thể hô hấp.

Từ lòng đất truyền đến nhịp tim, để Diệp Tiêu run rẩy, nhưng cùng lúc càng làm cho hần khổ sở!

"Đến tột cùng là cái gì, dĩ nhiên có thể xúc động tâm thần của ta, để ta cảm thấy giống như đã từng quen biết, để ta cảm thấy đau lòng không thôi?" Diệp Tiêu trong lòng gầm nhẹ, hai tay đâm vào mặt đất, đau đến không muốn sống.

Trong lòng hần biết, này tuyệt không phải là mình rơi vào ảo giác vẫn là cái khác mê hoặc hệ tâm trí đồ vật! Trong lòng hần thật sự rất khó vượt qua, đặc biệt là loại này tiếng tim đập vang lên sau, nội tâm hần bị ai, một mạch địa tất cả đều bính phát ra.

Diệp Tiêu ngẩng đầu, nhìn phía cái kia kinh thiên bàn tay khổng lồ, bởi thay đổi một góc độ, Diệp Tiêu lần thứ hai nhìn về phía bàn tay khổng lồ thời gian, càng là đột nhiên sững sờ.

"Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng? Tại sao? Những kia phù văn, càng là hoang cung trời cổ viễn cổ truyền lưu phong ấn thuật?" Diệp Tiêu giật mình rộng to, nhìn thấy quen thuộc đồ vật, hần kèm nén không được nữa, thân thể cấp tốc tới gần bàn tay khổng lồ, nỗ lực thấy rõ phù văn khắc họa chính là cái gì!

Nguyên lai, trên cánh tay quán quanh như hóa bình thường phù văn, dĩ nhiên là hoang cung trời cổ phong ấn thuật!

Hoang cung trời cổ, đối với Diệp Tiêu tới nói, gánh chịu quá thật đẹp thật cùng thống khổ! Dù sao, Diệp Tiêu có từng là danh chấn hoàn vũ, quát tháo bầu trời chí tôn Hoang thần a!

"Dĩ nhiên là đại Tịch Diệt phong ấn thuật? Là ai như vậy tuyệt vời, dĩ nhiên có thể nắm giữ loại này phong ấn thuật? Nhưng là, phong ấn lại là thần thánh phương nào, vì sao ta sẽ như vậy khó chịu?"

Diệp Tiêu nhìn bàn tay khổng lồ, nghe quen thuộc nhịp tim, cảm giác mình tất yếu xuống chút nữa thăm dò. Không vì những thứ khác, chỉ vì chấp niệm trong lòng!

"Nếu là nơi này xuất hiện hoang cung trời cổ đồ vật, như vậy phía dưới có hay không còn có thể có càng nhiều hoang cung trời cổ đồ vật? Nhưng là, có thể bị đại Tịch Diệt phong ấn thuật phong ấn, tất nhiên là cùng hung cực ác tồn tại, hơn nữa thực lực cường hần cực kỳ, nếu là tùy tiện xuống, tất nhiên hung hiểm cực kỳ!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, có chút không quyết định chắc chắn được.

Thế nhưng càng ngày càng nhanh thiết nhịp tim, tựa hồ không ngừng mà hô hoán Diệp Tiêu tự, giục Diệp Tiêu mau nhanh xuống.

Mà nhưng vào lúc này, khoảng cách Diệp Tiêu cách đó không xa trên vách đá, ầm ầm vỡ vụn một cửa hang lớn, một vệt lam quang từ bên trong bắn nhanh ra, xán lạn cực kỳ, trong nháy mắt tiêu tan!

Diệp Tiêu nhìn đột nhiên xuất hiện hang động cùng lam quang, trong lòng chỉ hơi trầm ngâm, biết mình đã không có đường lui!

"Nếu không lên nổi, vậy thì một con đường đi tới hắc! Hơn nữa, ta còn muốn nhìn này bị đại Tịch Diệt phong ấn thuật phong ấn gia hỏa, đến tột cùng bất kì chờ tồn tại?"

Chương 51: Màu máu không gian

Chương 51: Màu máu không gian

Chương này sẽ fix lại sau, bởi vì không có txt .

Đã kích đạo văn, chống đỡ chính bản, mời đến xem mới nhất nội dung. Vực sâu vạn trượng bên dưới, vô biên trong bóng tối, Diệp Tiêu đi vào thần bí trong huyết động. Chỉ là, hang động lối vào, nhưng không tên địa bày ra mấy cỗ hình người hài cốt!

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu cau mày nhìn một chút dưới chân hài cốt, hơi trầm ngâm, lộ đầu nhìn một chút sắp đi vào cửa động, trong lòng có thêm một tia thấp thòm cùng bất an.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng toàn bộ cửa động nhìn như phi thường đột ngột, nhưng cũng phi thường quy tắc, tựa hồ vốn là nên tồn tại tự. Nhưng ở Diệp Tiêu xem ra, đây chính là cái rõ ràng cạm bẫy, chờ đợi sinh linh tiến vào.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng tiến vào trong hang, hoàn toàn một thế giới màu đỏ, là như máu như thế thế giới màu đỏ, làm cho người ta một loại phi thường cảm giác bất an.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng "Chủ nhân, vạn sự cẩn thận, ở đây, ta cảm nhận được hơi thở của Long tộc, có điều đã rất nhỏ." Linh nhi âm thanh đột nhiên nhớ tới, nhắc nhở Diệp Tiêu chú ý an toàn.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu nghe xong, cơ thể hơi hơi ngưng lại, thầm nói: Hơi thở của Long tộc?

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng vào sơn động sau khi, ngoại trừ đập vào mi mắt màu đỏ, dưới chân chính là bằng phẳng mặt đường, chỉ là mặt đường này tựa hồ có hơi đặc thù, mềm nhũn, rất có co giãn. Chân đạp lên thì có một dấu ấn, buông ra sau khi, lại sẽ khôi phục nguyên dạng.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu cẩn thận từng li từng tí một địa về phía trước tiến lên, đánh giá hoàn cảnh chung quanh, nhưng bốn phía ngoại trừ đơn điệu màu đỏ ở ngoài, tựa hồ không còn cái khác màu sắc. Hơn nữa, sơn động đỉnh chớp cách mình không tính quá cao, chỉ có trăm mét xa, một chút là có thể nhìn thấy đỉnh chớp.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu suy đoán, hang núi này không sẽ đơn giản như vậy, phía trước tất nhiên tồn ở một cái không gian thật lớn.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu dọc theo này điều đặc thù tiểu đạo, chậm rãi tiến lên, phía trước là một chỗ rẽ, Diệp Tiêu về mặt trở nên hơi nghiêm nghị.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu đem Thất Tinh trực nguyệt kêu gọi ra, thay mình dò đường, nhưng hấn phóng chừng, nơi khúc quanh sẽ không có cái gì đại đại nguy hiểm, chỉ cần không kinh động trong bóng tối những kia nhân vật mạnh mẽ, an toàn vẫn có bảo đảm.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng đúng như dự đoán, Thất Tinh trực nguyệt cũng không có chạm được cái gì cơ quan, cũng hoặc là gây nên cái gì động tĩnh gì, tất cả như thường. Diệp Tiêu trong lòng thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp đi qua chỗ rẽ. Chỉ là, hấn mới vừa quay người lại, liền bị chính mình nhìn thấy kinh ngạc đến ngây người.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng ở trước mắt của hấn, là một rộng lớn không gian, giống nhau trước màu máu, nơi này nhưng nhiều hơn mấy phần máu tanh! Diệp Tiêu lúc này mới rõ ràng, như dưới chân hấn con đường như vậy, cái này không gian khổng lồ bên trong, chỉ chút như sao trên trời, lít nhít, đầu đầu cũng có, hơn nữa mỗi một điều đều vô cùng to lớn, tựa hồ liên tiếp trời cùng đất.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng hấn đứng chỗ rẽ vị trí, nhìn trước mắt bao la thế giới màu đỏ ngòm, trong lòng cực kỳ chấn động! Hấn khó có thể tin mà nhìn trước mắt không gian, làm sao cũng không nghĩ đến Thập Vạn Đại Sơn vạn trượng lòng đất, còn có như thế đồ sộ thế giới.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng thế nhưng một giây sau, hấn trong nhảy mắt thức tỉnh, tựa hồ rõ ràng cái gì.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng "Chẳng lẽ, nơi này là cái kia bàn tay khổng lồ chủ nhân trong bụng?" Diệp Tiêu trong lòng không khỏi suy đoán, nhưng hấn biết mình suy đoán là thật sự!

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng nhưng là, cái tên này cái bụng tựa hồ quá to lớn, loại suy với phổ thông nhân loại, trong bụng có đồ vật, ở đây bị thả lớn hơn gấp trăm lần, ngàn lần, vạn lần, thậm chí ngàn vạn lần.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng nhất thời Diệp Tiêu trong lòng cảm thấy một trận phát tím, cảm giác mình dưới chân mềm nhũn đường nổi, tựa hồ chính là này to lớn sinh vật nhúc nhích ruột. Không chỉ có như vậy, đếm không hết tương tự Diệp Tiêu dưới chân tiểu đạo, đầy rẫy toàn bộ không gian, nhằng nhịt khắp nơi, từ trên xuống dưới, từ trái sang phải, làm người ta kinh ngạc run rẩy.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng Diệp Tiêu chuyển qua chỗ ngoặt, quay đầu nhìn lại, suy đoán chính mình trước trải qua, hấn là này to lớn sinh vật phá nát một tiết ruột. Một nhớ tới này, ngẫm lại chính mình đi ở nào đó yêu thú hoặc là người nào đó ruột bên trong thì, Diệp Tiêu nhất thời một trận nôn khan, cảm giác thực sự quá chán ngán.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng Thất Tinh trực nguyệt lẳng lẳng mà bạn bay ở Diệp Tiêu bên người, bất cứ lúc nào chờ đợi Diệp Tiêu mệnh lệnh. Hắn hướng bốn phía quan sát một chút, xác định một phương hướng, ngự kiếm phi hành mà đi.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng đối với nơi này có đại thể hiểu rõ sau khi, Diệp Tiêu cũng không dám nữa mạnh động, trước nghe được nhịp tim nếu thật sự là cái này to lớn sinh vật, như vậy nơi này bất cứ lúc nào đều gặp nguy hiểm.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng nơi này không gian, khá là to lớn, phảng phất một thế giới, chỉ là quá mức máu tanh, đâu đâu cũng có đỏ như máu về.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng Diệp Tiêu ngự kiếm mà đi, chậm rãi kéo lên, dựa vào trực giác của chính mình, hướng về phía trước tiến lên.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng chỉ là, còn cũng không lâu lắm, trên đỉnh đầu liền truyền ra động tĩnh khổng lồ. Diệp Tiêu ngẩng đầu nhìn lên, trong nháy mắt tê cả da đầu.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng chỉ thấy trên bầu trời, hạ xuống mấy chục đạo trăm trọng độ lớn đỏ như máu trường trụ, thế tới hung hăng, khí thế bức người. Diệp Tiêu bỗng nhiên tỉnh ngộ, nơi này vị trí không gian, cũng không phải tĩnh mịch.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng chỉ ít, chỗ này không gian kẻ nắm giữ còn sống sót, tuy rằng sinh cơ không đủ, nhưng cũng không thể khinh thường. Hay là phản ứng dây chuyền, mặt trên hạ xuống cột máu, xúc động Diệp Tiêu chu vi cột máu, thậm chí là thân thể mình phía dưới.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng trong lúc nhất thời, toàn bộ không gian cột máu, như quần ma loạn vũ giống như vậy, hình như có tự nhưng không tự địa cần giết Diệp Tiêu.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng Diệp Tiêu biểu hiện nghiêm túc, đem Thất Tinh trực nguyệt chia làm hai bộ phận, một cái để cho mình ngự kiếm phi hành, mặt khác sáu thanh hợp mà duy nhất, hai tay hắn cầm kiếm, trực vọt lên.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng Diệp Tiêu Trúc Cơ kỳ, cùng phổ thông người tu đạo Trúc Cơ kỳ cao thủ có chút không giống. Hắn đan hải quá mức đặc thù, nắm giữ linh lực vô cùng khổng lồ, xa phi thường người có khả năng cùng.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng nếu là dựa theo linh lực số lượng, Diệp Tiêu đủ để tiến vào Kết Đan cảnh, nhưng hắn đan hải đặc thù, cũng đã quyết định hắn lên cấp chắc chắn khác hẳn với người thường. Đồng dạng, cùng thuộc về Trúc Cơ kỳ cao thủ, Diệp Tiêu thực lực, cũng sẽ cao hơn rất nhiều.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng màu máu trong không gian, Diệp Tiêu thân thể hóa thành một ánh kiếm, bay thẳng chỗ cao, hướng phía dưới là không có đường ra, chỉ có hướng lên trên, không ngừng mà hướng lên trên. Hơn nữa, hắn cũng không cảm thấy sẽ có người ở đây.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng chân đạp Thất Tinh trực nguyệt, Diệp Tiêu bóng người biến hoá thất thường, càng khiến người cả ngẩn ngơ bộ pháp. Đây là Diệp Tiêu nảy sinh ý nghĩ bất chợt tuyệt diệu, bởi vì Thất Tinh trực nguyệt cùng Diệp Tiêu tinh thần phù hợp, tâm ý tương thông. Hắn thử nghiệm đem chính mình Thần Hư bộ giao cho Thất Tinh trực nguyệt, để người sau dựa theo loại này bộ pháp đi tới, đặc biệt là thời khắc nguy cơ.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng linh khí dù sao cũng là linh khí, tuy rằng bỏ ra thời gian rất lâu, nhưng Thất Tinh trực nguyệt bao nhiêu vẫn là nắm giữ điểm tinh yếu chỗ, lúc này khiến dùng đến, hiệu quả tốt đến kì lạ.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng cột máu gào thét hướng về Diệp Tiêu nghiền ép mà đến, nhưng bởi bản thân thể tích to lớn, tốc độ chậm hơn không ít, nhưng coi như vậy, khổng lồ số lượng, vẫn là nhiều lần đem Diệp Tiêu đẩy vào tuyệt cảnh, suýt chút nữa bị giết chết.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng cũng may Thất Tinh trực nguyệt sự linh hoạt cùng trong tay mình bảo kiếm sắc bén, làm thực đang chạy trốn không được thì, Diệp Tiêu trực tiếp dùng bảo kiếm chém vào, lại chém vào.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng tiến lên trong lúc đó, Diệp Tiêu phân ra tâm thần quan sát bốn phía, nhìn có không có đường ra, nhưng không ngờ một sơ sẩy, dĩ nhiên không có chú ý từ thân thể phía dưới tấn công tới cột máu, dưới tình thế cấp bách, vùng kiếm chém liền.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng cố gắng là quá to lớn lực, bảo kiếm càng sâu sắc lổm vào, trong lúc nhất thời không rút ra được. Mà lúc này, bốn phương tám hướng, gào thét mà đến cột máu, nhắm thẳng vào Diệp Tiêu.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng Diệp Tiêu cắn răng, một tiếng quát nhẹ, hai tay nắm chặt trường kiếm, thân thể bỗng nhiên phát lực, cả người đứng chống ngược lên, trong cơ thể linh lực trong nháy mắt bạo phát. Đón lấy, cái kia xen vào cột máu bên trong bảo kiếm kéo Diệp Tiêu thân thể, kịch liệt xoay tròn lên, chỉ nháy mắt, bảo kiếm kể cả Diệp Tiêu liền đi vào cột máu bên trong.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng cùng lúc đó thì, mấy chục đạo cột máu ép hướng về đạo kia tàn tạ cột máu, bị va về phía một bên, tạo thành to lớn phá hoại. Liên quan hơn trăm đạo cột máu sụp đổ, phân liệt thành từng cái từng cái tiêu cột máu, mùi máu tanh đầy rẫy toàn bộ không gian.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng mà sẽ ở đó chút sụp đổ cột máu bên trong, xuất hiện lượng lớn cốt hài, có nhân loại, cũng có yêu thú!

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vọng mà Diệp Tiêu vị trí cột máu, phá hoại trình độ nhất là to lớn, hầu như nát thành mảnh vụn. Mà chính hắn cũng theo cột máu chấn động mà rung động, không nhận rõ Đông Tây Nam Bắc, gần như hôn mê.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng không biết qua bao lâu, theo một lần kịch liệt xung kích, Diệp Tiêu rốt cục rơi vào hôn mê. Trước khi hôn mê, hắn biết mình ngã vào một cái nào đó không gian dưới đây, tiếp xúc được mặt đất, nhưng cũng muốn không được quá nhiều, cứ việc hắn vô cùng không muốn đã hôn mê.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng đất rung núi chuyển, trời long đất lở sau khi, tất cả rơi vào bình tĩnh. Thất Tinh trực nguyệt chia làm bảy thanh, làm thành một vòng, đem Diệp Tiêu bảo vệ lại đến, hơi lập lòe hàn quang.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng thể giới màu đỏ ngòm, bởi Diệp Tiêu hôn mê, mà rơi vào tĩnh mịch bình thường yên tĩnh.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng mà lúc này, khoảng cách Diệp Tiêu chỗ không xa, một tương tự kén tấm đồ vật, huyền không địa treo ở cột máu bên trên. Dài chừng trăm trượng, cao mười mấy trượng, vô cùng to lớn. Kén tấm như là có vô số đạo lít nha lít nhít tua vòi như thế, vững vàng mà đem chính mình cố định ở những này cột máu bên trên.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng mà càng quý dị không bỏ chính là, cái kia kén tấm bình thường tồn tại, dĩ nhiên có tiết tấu nhảy lên, lại như lòng người khiêu như thế.

Tiểu thuyết này đến từ trực lăng vồng thể giới màu đỏ ngòm bên trong, chỉ có này tim đập bình thường âm thanh đang vang vọng, tựa hồ tuyên cổ đều là như vậy! Đả kích đạo văn, chống đỡ chính bản, mời đến xem mới nhất nội dung.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Phong Tôn Giả

Chương 52: Phong Tôn Giả

U lạnh hắc ám màu máu trong không gian, to lớn như kén tấm bình thường thần bí tồn tại phát sinh từng trận có quy luật nhảy lên, cách đó không xa Diệp Tiêu còn ở vào hôn mê bên trong, bảy thanh tuyệt thể hạo kiếm lập lòe hàn mang, đem người sau bảo vệ lại đến.

Trải qua trước rung chuyển, những kia cột máu bên trong cốt hải cũng rải rác ở địa, có chút lớn vô cùng, có chút vô cùng nhỏ yếu, có chút hóa thành thân khô, có chút còn đang chảy máu thủy, khủng bố cực điểm.

Không biết qua bao lâu, Diệp Tiêu mơ màng tỉnh lại, hắn giãy giụa đứng dậy, quơ quơ đầu của chính mình, xem hướng bốn phía hắc ám, ánh mắt bị cái kia to lớn kén tấm hấp dẫn lấy.

Màu máu kén tấm nhảy lên, ở Diệp Tiêu nghe tới hết sức quen thuộc. Hơn nữa, mỗi một lần nhảy lên, kén tấm bản thân huyết quang, đều sẽ lóe sáng một lần.

Diệp Tiêu nội tâm hô hoán một hồi Linh nhi, muốn biết được ở hắn lúc hôn mê chuyện gì xảy ra, nhưng là không thu hoạch được gì, cái gì đều không có phát sinh.

"Cái kia màu máu kén tấm, bên trong đến tốt cùng là món đồ gì? Cái kia nhảy lên tần suất, xác thực là ta trước nghe được không thể nghi ngờ. Chỉ là, ta vì sao lại xuất hiện ở đây?" Diệp Tiêu trầm ngâm, không nghĩ ra.

Diệp Tiêu cẩn thận từng li từng tí một địa tới gần, nỗ lực hiểu thêm một bậc nơi này bí mật. Diệp Tiêu vị trí khoảng cách huyết kén không xa, nhưng hắn vẫn là đi cẩn thận một chút.

Chỉ là huyết kén quá khổng lồ, Diệp Tiêu suy đoán bên trong sinh vật tất nhiên không hề tầm thường.

Khoảng cách gần quan sát bên dưới, Diệp Tiêu cuối cùng phát hiện, cái này huyết kén cũng bị đại Tịch Diệt phong ấn thuật cho phong ấn! Những kia kéo dài ra đi tua vòi, che kín phong ấn thuật phù văn, chỉ là có chút lơ mơ, có nhiều chỗ thậm chí đều không có.

Thế nhưng, coi như vậy, những kia tua vòi còn thỉnh thoảng địa lóe sáng một hồi, tựa hồ có món đồ gì từ bên trong chảy qua như thế.

Diệp Tiêu hết sức tò mò, muốn chạm đến người sau, thế nhưng một tiếng kinh uống, đánh gãy Diệp Tiêu động tác.

"Người trẻ tuổi, tuyệt đối không thể đụng vào! Coi như là chưa xuất thế Hoang cổ cự thần, cũng không phải một mình ngươi nhỏ nhỏ tu sĩ có thể tương tượng!"

Diệp Tiêu bị này đột nhiên đến âm thanh kinh ngạc một hồi, lập tức xem hướng bốn phía, ý đồ tìm tới âm thanh khởi nguồn! Chỉ là, hắn không có tìm được, không khỏi, hắn có chút sốt sáng lên.

"Người trẻ tuổi, ngươi lui về phía sau bách bộ, ta ngay ở này cột máu bên trong!" Diệp Tiêu nghe vậy, vì một truy cứu càn, chiếu âm thanh chỉ thị, lui về sau bách bộ.

Chỉ là, khi hắn nhìn thấy người nói chuyện trong nháy mắt, nội tâm khiếp sợ không thôi.

Cột máu bên trong, một vị Bạch Phát Lão Giả bị hạn chế ở cột máu trong vách bên trên, trên người cắm đầy tua vôi trắng cái ống, toả ra huyết quang, hơn nữa thỉnh thoảng nhúc nhích, tựa hồ đang hướng về huyết kén truyền vào năng lượng nào đó.

"Tiền bối, xin hỏi ngươi là?"

"Ha ha, có thể trước khi chết nhìn thấy một người sống, lão hủ cũng coi như là chết cũng không tiếc! Tiểu tử, danh hiệu của ta ngươi có thể sẽ không biết, có điều, ngươi nhận biết ta cũng gọi ta Phong Tôn Giả, ngươi liền gọi ta Phong lão đi!"

"Phong Tôn Giả?" Diệp Tiêu nhíu mày, thực tại chưa từng nghe qua cái tên này.

"Bốn ngàn năm trước, lão hủ tiến vào tiên vũ cảnh, đạt đến nát hồn luyện thể giai đoạn, trong thiên hạ, thiếu có người có thể ở trong tay ta đi qua ba chiều! Chỉ là, tiến vào tiên vũ cảnh giới ta, nhận ra được viên tinh cầu này không giống, bị một loại nào đó đại đạo khí thể che lấp, sẽ có tai họa giáng lâm!" Nói đến đây, Phong Tôn Giả khe khẽ thở dài, tựa hồ không muốn đề cập qua lại việc.

Diệp Tiêu nhìn rơi vào hồi ức ông lão, trong lòng khiếp sợ không thôi.

"Bốn ngàn năm trước? Đó là lúc nào, hơn nữa còn là tiến vào tiên vũ cảnh siêu cường cao thủ?" Suy nghĩ một lúc lâu, Diệp Tiêu cung kính mà nói rằng: "Tiền bối, này huyết kén bên trong đến tột cùng là món đồ gì? Ngươi nói Hoang cổ cự thần là món đồ gì?"

"Ài! Người trẻ tuổi, đó là viên cổ cấm kỵ, ngươi vẫn là không phải biết đi! Bây giờ, này huyết kén sắp thức tỉnh, ngươi lập tức đi ra ngoài tìm người đến đây phá hỏng hắn! Nếu không, toàn bộ thủy lam Tinh đều phải tao ương!"

Diệp Tiêu cau mày, nhìn ông lão không giống đùa giỡn, nhưng trong lòng nghi ngờ tràn đầy.

"Hoang cổ cự thần? Làm sao nghe tới như thế quen tai a?" Diệp Tiêu trong lòng vô cùng nghi hoặc, như là gãi gãi ở cái gì, nhưng chính là nói không rõ ràng!

"Người trẻ tuổi, lão hủ còn có thể chống đỡ một quãng thời gian, khoảng thời gian này ngươi nhanh tìm người đến đây, từ giữa đến ở ngoài, cần phải phá hỏng cái này màu máu không gian!"

"Ta biết rồi!" Diệp Tiêu đột nhiên một tiếng rống to, không chút nào cẩn thận lắng nghe Phong Tôn Giả!

"Tiểu tử, ngươi biết rồi cái gì?"

"Tiền bối, này không phải cái gì Hoang cổ cự thần, hắn gọi Hoang thần, chính là hoang cung trời cổ sinh vật!" Diệp Tiêu hết sức kinh ngạc, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải Hoang thần!

"Hoang cung trời cổ? Tiểu tử, ngươi đang nói cái gì? Thế gian này, cái nào còn có cái gì cung trời a? Hầu như đều tuyệt diệt!"

"Tuyệt diệt? Tiền bối, ngươi đang nói cái gì?" Diệp Tiêu vô cùng nghi hoặc, từ từ khá cao, tìm tới một tảng đá, nhẹ nhàng ngồi xuống, xem tình huống, cái này Phong Tôn Giả tựa hồ biết chút ít cái gì.

"Nên không thể nói tuyệt diệt, chỉ là những kia cung trời đã phá nát! Bốn ngàn năm trước, lão hủ đi qua vô thủy cung trời, lãnh hội quá ngoan nhân Đại Đế tuyệt đại phong hoa. Thế nhưng, vậy cũng là một lần cuối cùng!"

"A? Tiền bối, ngươi đi qua vô thủy cung trời, còn thấy ngoan nhân Đại Đế?" Diệp Tiêu lúc này liền không bình tĩnh, tựa hồ khó có thể tin tưởng được.

"Tiểu tử, bây giờ Tu Chân giả liên minh, vẫn còn chứ?"

"Còn ờ! Tiền bối, có vấn đề sao?" Diệp Tiêu tạm thời đề xuống trái tim nghi hoặc, trả lời Phong Tôn Giả vấn đề. Hay là hắn sớm thành thói quen an bài như thế, cái này tiếp theo cái kia không rõ bí ẩn, không biết ở một thời khắc nào đó hiện ra ở Diệp Tiêu trước mặt, để hắn không biết làm sao.

"Bốn ngàn năm trước, vô thủy cung trời hắn là "thực quả cận tồn" (quả lớn còn sót lại) cung trời, chỉ là đã nhiều năm như vậy, nó còn tồn tại sao? Cái kia trường kiếp nạn, nó tránh thoát sao?" Phong Tôn Giả tự lẩm bẩm, âm thanh rất nhẹ, nhưng vẫn bị Diệp Tiêu bắt lấy.

"Kiếp nạn? Tiền bối, kiếp nạn gì? Cùng Hoang thần có quan hệ sao?"

Phong Tôn Giả khe khẽ thở dài, cuối cùng không nói gì nữa, chỉ là phần này trầm mặc, tựa hồ nói rõ đã từng bạo phát khốc liệt quyết chiến. Trận chiến đó, hủy thiên diệt địa, đánh thiên địa biến sắc, nhật nguyệt ảm đạm, thủy chất đầy đồng, khó có thể nói trạng!

Liên ngay cả bước vào tiên vũ cảnh Phong Tôn Giả đều bị vây ở chỗ này bốn ngàn năm, những người khác có thể tưởng tượng được!

Diệp Tiêu không khỏi cảm thán, ám đạo chính mình hiểu biết vẫn là quá thiếu, nhìn cách đó không xa huyết kén, trong lòng trầm trọng không ngớt.

"Lê nào, cái kia quen thuộc nhịp tim, cái kia nóng bỏng hô hoán, cũng là bởi vì ta cùng nó là đồng nguyên duyên cớ sao? Chỉ là, hừ vô biết địa một trận chiến, hoang cung trời cổ bị hủy, Hoang thần nhân cơ hội chạy trốn sao? Nhưng là, nó lại vì sao ngã xuống ở này thủy lam Tinh? Hiện tại Hoang thần, vẫn là đã từng Hoang thần sao?"

Diệp Tiêu đã rõ ràng, trước mắt huyết kén, là Hoang thần ấu thể, vẫn không có áp đi ra, mà trước hân trải qua màu máu không gian, hẳn là một bộ thành niên Hoang thần bên trong thân thể.

Nghĩ tới đây, Diệp Tiêu không khỏi có chút khóc cười, không nghĩ tới mới vừa vào Thập Vạn Đại Sơn, liền đi tiến vào Hoang thần bên trong thân thể.

Đột nhiên, Diệp Tiêu lông mày đột nhiên hất lên, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Tiền bối, những kia khắc vào bốn phía phù văn, ngươi quen thuộc sao?"

"Tiểu tử, những kia phù văn phi thường quý dị, năm đó chúng ta cùng nó đại chiến thời điểm, những bùa chú này đã có ở đó rồi."

Diệp Tiêu con ngươi mở lớn, nhưng lập tức về mặt tối sầm lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Này đại Tịch Diệt phong ấn thuật lại bị người tu luyện tới mức độ như vậy, đến tốt cùng là ai, dĩ nhiên có thể lợi dụng phong ấn này thuật thao túng Hoang thần, vì đó khai cương khoách thổ?" Diệp Tiêu vào lúc này, cuối cùng cũng coi như rõ ràng một vài thứ.

Hoang thần tính tình vô cùng ôn hòa, tuy rằng thân thể to lớn, thiên nhiên lực phá hoại rất mạnh, nhưng nó sẽ không dễ dàng địa tập kích một cái tinh cầu, đặc biệt là có nhân loại tồn tại tinh cầu!

Hơn nữa, trước suy đoán Phong Tôn Giả ý tứ, tựa hồ bốn ngàn năm trước, vô thủy cung trời trải qua một trường kiếp nạn, còn cùng Hoang thần có quan hệ. Bởi vậy, Diệp Tiêu kết luận, hẳn nơi sâu xa này cụ Hoang thần thi thể ở khi còn sống tuyệt đối bị người đã khống chế.

"Khắc khắc, tiểu tử, ngươi có thể tới chỗ này, nói rõ ngươi và ta hữu duyên! Hơn nữa, ta cũng không còn sống lâu nữa, ta cũng không muốn tuyệt học của ta thất truyền! Tiểu tử, ta đem tuyệt học của ta truyền cho ngươi! Có điều, ta có một điều kiện!"

Diệp Tiêu nghe vậy, khẽ nhíu mày, thầm nói: Truyền cho ta tuyệt học, ta cũng không có ý kiến! Chỉ là, này còn phải đáp ứng điều kiện, ta có thể phải cố gắng chăm chú!"

"Ta vì là Phong gia ngũ đời gia chủ, nhân xưng Phong Tôn Giả! Từ nhỏ tìm hiểu huyền chiến cổ kinh, tự nghĩ ra Phản Thiên chiến quyết, hôm nay, ta liền đem ta sáng chế chi tuyệt học, truyền cho trước mắt tên tiểu tử này. Phong gia liệt tổ liệt tông ở trên, Phong huyền xin nghe cổ huấn, không có đem huyền chiến cổ kinh truyền cho người ngoài, kính xin minh xét!"

Diệp Tiêu nghe Phong huyền ngôn ngữ, trong đáy lòng tự nhiên mà sinh ra ra một loại sùng kính! Bị nhốt bốn ngàn năm, gần đất xa trời thời gian, còn không quên thủ hộ trên đại lục này, trùng hợp bên dưới tìm được truyền nhân, các loại tư vị, không phải tự mình trải qua, tuyệt đối khó mà diễn tả bằng lời.

Diệp Tiêu hết sức nghiêm túc mà nhìn cột máu bên trong ông lão, đối với bức này lòng mang thiên địa, lấy muôn dân làm nhiệm vụ của mình tuyệt đại cường giả, ngoại trừ sùng kính, vẫn là sùng kính!

"Tiền bối, ngài điều kiện là?"

"Điều kiện của ta rất đơn giản, làm Phong gia gặp nạn thì, kính xin xuất thủ cứu giúp, nếu là Phong gia có năng lực xuất chúng giả, có thể mang tuyệt học của ta truyền xuống!"

Diệp Tiêu hiểu rõ, vui vẻ đáp ứng! Coi như không có tăng này quan hệ, Phong gia sự, hẳn cũng phải quản!

Đã kích đạo văn, chống đỡ chính bản, mời đến trực lăng vọng xem mới nhất nội dung. Trước mặt người sử dụng ID:, trước mặt người sử dụng tên:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Phần Thiên Chiến Quyết

Chương 53: Phần Thiên Chiến Quyết

Hắc ám màu máu không gian nơi sâu xa, Diệp Tiêu bóng người còn giống như quỷ mị múa, bước tiến chuyển đổi, uy thế hùng lực, càng có một loại Phần Thiên chiến ý, kích dương mà ra.

"Phần Thiên Chiến Quyết, chiến ý vô song, chỉ có quyết chí tiến lên, chiến ý ngập trời, mới có thể đánh đâu thắng đó! Chiến quyết phân chín tầng, mỗi một tầng đều ở tôi luyện thân thể, tôi luyện ý chí của chính mình! Tiểu tử, ngươi vì là bầu trời Bá thể, tu luyện này chiến quyết, thực sự là như hổ thêm cánh! Hơn nữa, ta cũng rất chờ mong, ngươi có thể không tu luyện tới cực hạn, tu thành Phần Thiên chiến thể! Chỉ là, không biết, đến cuối cùng, là ngươi Bá thể lợi hại, vẫn là Phần Thiên chiến thể lợi hại? Nói vậy, khi đó ngươi, tất nhiên là cái dị sở!" Cột máu bên trong Phong Tôn Giả, kiên nhẫn chỉ điểm Diệp Tiêu tu luyện Phần Thiên Chiến Quyết, trong lòng yên lặng dự định.

Nguyên lai, hắn đã biết Diệp Tiêu thể chất đặc thù, vừa bắt đầu hắn còn có chút do dự, dù sao mình Phần Thiên Chiến Quyết, cũng khá là đặc thù. Nếu như tu luyện tới cuối cùng xảy ra vấn đề, hắn Phong Huyền nhưng dù là tội nhân!

Thế nhưng, nếu như hắn không nắm chặt này cơ hội cuối cùng, e sợ Phần Thiên Chiến Quyết cũng là không người nổi nghiệp!

Vì lẽ đó, vài lần do dự sau khi, Phong Huyền quyết định vẫn là đem Phần Thiên Chiến Quyết truyền cho Diệp Tiêu. Hơn nữa, hắn đối với bầu trời Bá thể hiểu rõ, không chỉ có riêng dừng lại ở trong truyền thuyết, hắn là thật sự địa cảm thụ quá bầu trời Bá thể chỗ lợi hại.

Bây giờ, Diệp Tiêu tu luyện hắn Phần Thiên Chiến Quyết, cũng coi như là hắn nửa cái truyền nhân!

Nhìn Diệp Tiêu tu luyện, Phong Huyền trên mặt, cũng lộ ra nụ cười vui mừng, cho dù chính hắn sắp đến cạn dầu.

Diệp Tiêu tu luyện Phần Thiên Chiến Quyết, xác thực có trời sinh ưu thế. Bầu trời Bá thể bá đạo cùng Phần Thiên Chiến Quyết chiến ý, xác thực có hiệu quả như nhau tuyệt diệu. Bởi vậy, Diệp Tiêu linh ngộ lên, tương đối dễ dàng một điểm. Nhưng cũng chỉ là đối lập mà thôi, dù sao, Phần Thiên Chiến Quyết, nhưng là Phong Huyền tìm hiểu Phong gia huyền chiến cổ kinh mà đến, tu luyện lên, tuyệt đối không đơn giản!

U ám trong không gian, Diệp Tiêu đối với thời gian trôi qua cũng không nhớ rõ, thế nhưng hắn cũng không cách nào trì hoãn quá lâu. Hắn tiến vào Thập Vạn Đại Sơn mục đích, chính là vì tìm u hồn yêu hoa cùng với chín Diệp cảnh vàng. Tuy rằng mưa gió như rơi vào hồn mê, hơn nữa tạm thời không gặp nguy hiểm, nhưng này không phải kế hoạch lâu dài.

Bởi vậy, làm Phong Tôn Giả cảm thấy Diệp Tiêu tu luyện có đoạt được sau khi, liền đình chỉ người sau tu luyện.

"Tiểu tử, tu luyện lâu như vậy, ngươi đã vừa tìm thấy đường! Có điều, ngươi phải nhớ kỹ Phần Thiên Chiến Quyết khẩu quyết cùng công pháp, thời khắc không quên tu luyện, cuối cùng ngươi sẽ thu hoạch rất nhiều! Phần Thiên Chiến Quyết, không chỉ có riêng chỉ là đơn thuần công phu quyền cước!"

Diệp Tiêu gật đầu, cứ việc chỉ là vừa tìm thấy đường, hắn cũng cảm thấy Phần Thiên Chiến Quyết bác đại tinh thâm, tuyệt đối không phải một sớm một chiều có thể tìm hiểu!

"Tiền bối, hiện nay, cái kia huyết kén bên trong Hoang thần ấu thể, sợ là đã tạo ngộ dị biến, nếu là hắn tỉnh lại, tất nhiên sẽ là một hồi mối họa. Nhưng là, hiện tại ta không có năng lực đem phá hoại, hơn nữa tiền bối bị thương nặng, bị nhốt nơi này hơn bốn ngàn năm, vẫn bối thực tại không có thật phương pháp có thể giải quyết trước mắt vấn đề khó, hơn nữa ta còn có chuyện khẩn yếu đi làm!"

Phong Huyền khẽ gật đầu, nhẹ giọng nói: "Ngươi đi tới nơi này Thập Vạn Đại Sơn, vì chuyện gì? Người bình thường sẽ không tới đến Thập Vạn Đại Sơn bên trong, càng sẽ không một kẻ như vậy thâm nhập, ngươi đến tới cùng vì chuyện gì? Ta biết Hoang thần ấu thể một mình ngươi không cách nào giải quyết, ta cũng không cách nào giải quyết."

"Không đối gạt tiền bối, ta là vì Phong gia tiểu thư mưa gió như mà đến, nàng bị Tô gia người độc hại, trúng rồi Huyết Sát Chi Độc, ta nghĩ cứu nàng!"

"Huyết Sát Chi Độc? Lão hủ đúng là chưa từng nghe tới, nghĩ đến lại là Tô gia hậu nhân nghĩ ra được quái lạ tàn nhẫn chi độc, đáng tiếc lão hủ hiện tại đã là tàn tạ thân thể, không cách nào giải cứu. Tiểu tử, cần mau đi ra, một mặt lợi dụng nhân thể sức mạnh đến ngăn cản Hoang thần xuất thế, một mặt giải cứu ta hậu nhân, lão hủ cảm kích khôn cùng!" Phong Huyền hầu như dùng hết khí lực toàn thân giống như vậy, hầu như gào thét lên tiếng.

Diệp Tiêu hai đầu gối quỳ xuống đất, nghiêm túc nhìn Phong Huyền, nhìn chịu đủ thống khổ một đời cường giả tuyệt thế, kiên định nói: "Tiền bối, ta nhất định toàn lực ứng phó, ta nhất định sẽ trở lại!"

Phong Huyền khẽ gật đầu, chợt hoàn toàn biến sắc, "Tiểu tử, chạy mau, cái kia huyết kén tựa hồ nhận ra được ngươi muốn rời khỏi, muốn đưa ngươi phong vào cột máu bên trong!"

Diệp Tiêu vừa nghe, sắc mặt lập tức đại biến, xoay người liền nhìn thấy những kia bám vào ở huyết kén bên trên tua vôi, nhanh chóng hướng về Diệp Tiêu vây quanh mà đến, chỉ nháy mắt liền đã tới gần trước mắt.

Thời khắc nguy cơ, Phong Huyền đột nhiên ra tay, lợi dụng chính hắn còn lại không có mấy sức mạnh, trợ giúp Diệp Tiêu thoát khỏi tua vôi dây dưa.

Phong Huyền một tiếng quát chói tai, một luồng Lăng Thiên chiến ý đột nhiên bạo phát, khấn đón lấy, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy, hắc ám màu máu trong

không gian, tựa hồ dâng lên một toà cao trăm trượng son, lớn vô cùng, xem ra vô cùng chân thực, hơn nữa hướng về Diệp Tiêu bên trái thịt bích ném tới.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, cái kia bên trái thịt bích bị đập ra một cái lỗ thủng, Diệp Tiêu nhân cơ hội triển khai Thần Hư bộ, dọc theo đập ra thịt bích ngang qua mà đi.

"Tiểu tử, đây chính là Phần Thiên Chiến Quyết diệu dụng, mô phỏng thiên địa vạn vật, tất cả đều có thể vì ngươi sử dụng, vì ngươi mà chiến!" Nhìn Diệp Tiêu biến mất cùng này, Phong Huyền hết sức vui mừng, nhìn người sau bóng lưng, tự lẩm bầm.

Mà Diệp Tiêu chạy trốn, tựa hồ để cái kia to lớn huyết kén vô cùng phát điên, trong lúc nhất thời, Phong Huyền trên người sức mạnh bị tàn nhẫn mà rút đi một phần.

Không chỉ có như vậy, toàn bộ màu máu trong không gian vang lên cực kỳ bi thảm tiếng gào, khiến người ta không rét mà run.

Mà bên này, Diệp Tiêu ngang qua ở to lớn thịt trong vách, nhưng thâm hậu thịt bích quá mức rộng rãi, có tới trăm trượng xa, Diệp Tiêu chân đạp Thần Hư bộ, tốc độ tiêu thăng đến cực hạn, vẫn cứ tồn không ít thời gian.

Rốt cục, Diệp Tiêu xuyên thấu thịt bích, đi ra phía ngoài thế giới, mà bởi vì thời gian dài không có nhìn thấy ánh mặt trời, hần theo bản năng mà nhắm hai mắt lại.

Ước chừng quá một canh giờ, Diệp Tiêu mới chậm rãi mở mắt ra, lúc này mới ý thức được chính mình vị trí hoàn cảnh.

Thân thể hần phía sau thịt bích chẳng biết lúc nào đã khép kín, màu sắc cùng bốn phía núi đá giống như vậy, nếu không là hần tự mình trải qua, hần chắc chắn sẽ không nghĩ đến, phía sau hần vách đá càng là một loại sinh vật tầng ngoài da dẻ.

Có điều khiếp sợ sau khi, Diệp Tiêu vẫn là quyết định tiếp tục hướng phía trước đi, chỉ là lệch khỏi nguyên lai phương hướng, nhưng hần cũng không sợ. Bởi vì hần căn bản không có phương hướng mà nói, Thập Vạn Đại Sơn đối với hần mà nói, nơi nào đều xa lạ.

Chỉ là, hần không biết ở màu máu trong không gian quá bao lâu, hiện tại Thập Vạn Đại Sơn có hay không có biến cố gì phát sinh.

Hơn nữa, Huyết Ma Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan tiến vào nơi này sau khi vẫn không có hình bóng, không biết bọn họ hiện tại ở nơi nào. Nghĩ tới đây, Diệp Tiêu thật không biết như thế nào cho phải.

Nhưng là, mục vị trí cùng, dĩ nhiên không có một bóng người. Lúc này Diệp Tiêu, đứng một khối như lúc ban đầu lộ ra trên vách đá, hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại, tất cả đều là xanh um tươi tốt rừng rậm, sinh cơ dạt dào.

"Lần này phiền phức lớn rồi, tiến vào Hoang thần trong cơ thể, ta liền không còn phương hướng, bây giờ đi ra, ta càng thêm không biết mình thân ở phương nào! Quên đi, đi một bước là một bước đi!" Diệp Tiêu trầm ngâm, cho gọi ra Thất Tinh trục nguyệt, ngự kiếm phi hành mà đi.

Diệp Tiêu phi hành ở trên bầu trời, lúc này mới thử nghiệm câu thông bị chính mình đóng kín giác quan thứ sáu Linh nhi. Mà Linh nhi vừa hiện thân, lại như tức sôi ruột cộp cái giống như vậy, quay về Diệp Tiêu hồng lên.

"Chủ nhân, ngươi tại sao phong ấn ta linh thức, làm hại ta cái gì cũng không biết?"

Diệp Tiêu không cái gì thật không tiện, chỉ là tùy tiện địa nói một câu: "Linh nhi, ta vị trí hoàn cảnh khá là đặc thù, hơn nữa ngươi chỉ cần chuyên tâm chăm sóc tốt Vũ Nhu là được!"

Cảm thụ Diệp Tiêu trong lời nói đông cứng, Linh nhi chung quy không đang nói cái gì. Linh hồn dị biến mang đến biến hóa, đã chậm rãi hiển hiện, có điều là tốt hay xấu, hiện tại có kết luận còn quá chào buổi sáng!

Bóng người lóe lên, Linh nhi thân ảnh biến mất mà đi, mà Diệp Tiêu cũng khôi phục lại lãnh đạm trạng thái, tựa hồ thế gian tất cả, hần đều thờ ơ.

Diệp Tiêu khe khẽ thở dài, hướng về phương xa mà đi, bước lên hần không biết lộ trình. Hơn nữa, hần có linh cảm, này tiếp tục con đường đó, tuyệt đối sẽ không quá bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Thân Cốt Thống!

Chương 54: Thân Cốt Thống!

Mệnh mệnh Thập Vạn Đại Sơn, liên miên không dứt chập trùng Sơn Phong, vắt ngang ở vô biên đại lục bên trên, khác nào một khối hoàn toàn tách biệt với thế gian tứ địa, tràn ngập vô tận thần bí.

Nhưng mà, nơi nguy hiểm hơn nữa, đều sẽ có sinh vật tồn tại, đều sẽ có một ít được lợi ích điều động nhân loại tồn tại. Bọn họ tiến thủ tinh thần, quyết định bởi với lợi ích thật lớn!

Diệp Tiêu không biết, hắn đã ở màu máu trong không gian ở lại : sững sờ hai tháng, mà thuộc về Thập Vạn Đại Sơn bí mật, Hồng Hoang Chi Môn mở ra, cũng đem ở ngày gần đây tái hiện.

Mà ở rời xa Thập Vạn Đại Sơn phúc địa bên trong tòa thần thành, các thế lực lớn, các gia tộc lớn, thậm chí chỉ cần là cá nhân, cảm giác mình có chút thực lực, đều tụ tập ở đây, từng cái từng cái làm nóng người, mài dao soán soát, nhìn Thập Vạn Đại Sơn phúc địa, mắt nhìn chăm chăm.

Phong Lôi Các.

Phong Lăng Thiên nhìn phương xa vòm trời, trên mặt biểu hiện hết sức nghiêm túc, trong miệng tự lầm bầm: "Diệp Tiêu, ngươi hiện tại thế nào rồi? Hai tháng đều không có tin tức của ngươi, em gái của ta đến tột cùng thế nào rồi à?" Hắn không khỏi một tiếng thở dài, nhìn ồn ào thần thành, xoay người rời đi.

Hồng Hoang Chi Môn mở ra, hắn Phong Lăng Thiên cũng phải xía vào một chân. Không chỉ có như vậy, Sở quốc tam đại gia mặt khác hai nhà, Lôi gia cùng Tô gia, cũng nhất định sẽ không hạ xuống người sau.

Đặc biệt là Tô gia, càng là phải đem Diệp Tiêu trừ chi mà yên tâm. Đế hoàng các bị Diệp Tiêu vô tình giết chết, tương đương với trước mặt người trong thiên hạ đánh Tô gia một cái to lớn bạt tai, Tô gia người có thể nào nuốt xuống con giận này?

Cho tới Lôi gia, cố gắng là bởi vì lòi Phá Quân tồn tại, đối với Diệp Tiêu không có quá to lớn địch ý. Mà khoảng thời gian này, lòi Phá Quân quá cũng không phải rất thoải mái.

"Tên tiểu tử kia, lần này làm có chút liều lĩnh! Thập Vạn Đại Sơn khủng bố, tuyệt đối không phải hắn có thể tưởng tượng! Hơn nữa, Hồng Hoang Chi Môn mở ra, Thập Vạn Đại Sơn bên trong cũng sẽ phát sinh khó có thể dự liệu biến hóa. Coi như là ta đi vào, đều phải tăng gấp bội cẩn thận! Tiểu tử, chỉ mong ngươi có thể chống được chúng ta gấp mặt trời khác! Vào lúc này, ngươi nên gấp phải một ít kẻ không sợ chết, hắn phải biết Hồng Hoang Chi Môn mở ra tin tức đi!" Lôi Phá Quân tự lầm bầm, trong lòng nhớ Diệp Tiêu an nguy.

Mà ở Thập Vạn Đại Sơn không biết tên nơi nào đó, Huyết Ma Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan bóng người xuất hiện. Chỉ là, hắn hai bóng người có vẻ rất bình tĩnh, tựa hồ hướng về nhất định mục tiêu xuất phát.

"Sư phụ, chúng ta đây là muốn đi đâu? Chúng ta không đi giết Diệp Tiêu sao?" Tô Mộng Nhan nghi ngờ nói, trong ánh mắt sát ý không giảm chút nào.

Huyết Ma Tô Đồ khe khẽ thở dài, lấy ra trong tay một góc địa đồ, quay về Tô Mộng Nhan nói: "Như vậy truy tìm xuống, chúng ta chẳng biết lúc nào mới có thể tìm được Diệp Tiêu. Hắn giết đệ đệ ta Tô Tần, được một phần địa đồ cùng chìa khóa, bây giờ Hồng Hoang Chi Môn sắp mở ra, nói vậy hắn cũng sẽ trình diện. Đến lúc đó, chúng ta lại giết hắn cũng không muộn!"

"Hồng Hoang Chi Môn? Đó là vật gì, tại sao vào lúc này?"

"Kỳ thực, ta cũng không rõ ràng lắm này Hồng Hoang Chi Môn đến cùng là cái gì! Có điều, trong sách cổ ghi chép, Thập Vạn Đại Sơn phúc địa, mỗi hai trăm hợp hằng năm mở ra một toà cự môn, toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn sẽ phát sinh biến hóa to lớn, các loại di tích viễn cổ hoặc là cường giả truyền thừa, đều sẽ giáng lâm cõi trần. Cũng bởi vậy, mỗi một lần Hồng Hoang Chi Môn mở ra, toàn bộ thiên hạ đều sẽ vì thế sôi trào!"

Tô Mộng Nhan có suy nghĩ, nhẹ giọng nói: "Sư phụ trong tay một góc địa đồ, chẳng lẽ chính là một cái nào đó di tích?"

Tô Đồ khẽ mỉm cười, không tỏ rõ ý kiến, nhưng Thông Tuệ Tô Mộng Nhan có thể nào không biết?

Mà đồng dạng ở Thập Vạn Đại Sơn không biết tên nơi nào đó, Diệp Tiêu ngự kiếm phi hành, mạn không mục tiêu phi hành, ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là tìm tới đoàn người.

Nhưng là, hắn đã bay ba ngày thời gian, nhưng vẫn cứ không có nhìn thấy một người sống.

Thế nhưng, ngay ở hắn hầu như từ bỏ loại này bốn phương pháp thời điểm, hai đạo bóng người quen thuộc, bỗng nhiên xuất hiện ở người phía sau trong tầm mắt.

"Ha ha, Diệp Tiêu, không nghĩ tới chúng ta ở này mệnh mệnh Thập Vạn Đại Sơn bên trong còn có thể như vậy ngẫu nhiên gặp, chúng ta thật là có duyên a! Vốn định tạm gác lại Hồng Hoang Chi Môn mở ra thời điểm sẽ giải quyết ngươi, nếu vào lúc này gặp phải, ngươi liền tự nhận xui xẻo!" Huyết Ma Tô Đồ lời nói tiết lộ sự tự tin mạnh mẽ, mà một bên Tô Mộng Nhan càng là sát ý lâm liệt địa nhìn mình chăm chăm.

Nhưng Diệp Tiêu không hề bị lay động, lãnh đạm nhìn đối diện hai người, cảm thụ Huyết Ma Tô Đồ mạnh mẽ, cảm thụ Tô Mộng Nhan sự thù hận, không nói một lời.

Huyết Ma Tô Đồ rõ ràng, Diệp Tiêu trong lòng dĩ nhiên dời sông lấp biển, lúc này trăm mặc, đó là ngọt ngào đến cực điểm điên cuồng, chờ đợi bạo phát thời khắc.

"Diệp Tiêu, ngày hôm nay chính là giờ chết của ngươi! Cha mẹ ngươi bị ta giết chết, linh hồn bị ta cầm cố ở Bách Hồn Phiến bên trong, ngươi chính là cái kẻ tiếp! Ha ha" Tô Mộng Nhan cười to, biểu hiện dữ tợn, sự thù hận không hề che giấu.

"Tô Mộng Nhan, ngươi ngàn vạn lần không nên giết ta cả nhà, lại càng không nên bái ở Huyết Ma Tô Đồ môn hạ! Ân oán giữa chúng ta, tất cả bắt nguồn từ phụ thân ngươi Tô Tinh Hà đã tâm! Giết đệ đệ ngươi, giết tôi thu bạc, cũng là không thể làm gì! Đương nhiên, việc đã đến nước này, nói nhiều hơn nữa cũng hết tác dụng rồi! Muốn chiến liền chiến, coi như ngươi tiến vào Kết Đan cảnh, nếu muốn giết ta, e sợ cũng không dễ như vậy."

Tô Mộng Nhan hừ lạnh một tiếng, cả người như một đạo hỏa hồng lưu quang, cấp tốc bắn về phía Diệp Tiêu, khí thế cường hãn đột nhiên bạo phát. Vừa ra tay, chính là chiêu lợi hại, chính là đòi mạng chỉ chiêu.

Thế nhưng, Thất Tinh trọc nguyệt linh động, vượt qua Tô Mộng Nhan tưởng tượng, mà lần đầu cùng Diệp Tiêu giao thủ Tô Mộng Nhan, càng là cảm giác được áp lực. Không chỉ là về mặt thực lực, càng có tâm lý trên!

Tô Mộng Nhan chẳng biết lúc nào rút ra một thanh trường kiếm, cấp bậc không tính là quá tốt, chỉ là thượng phẩm Bảo khí, nhưng cũng tương đối khá, hẳn là Huyết Ma Tô Đồ ban cho nàng hộ thân pháp bảo.

Trường kiếm kéo tới, tấn công về phía Diệp Tiêu mặt, đỏ như máu ánh sáng, lan tràn ra, đó là một thanh huyết kiếm, không biết nhiễm bao nhiêu vô tội người máu tươi rên rục mà thành giết chóc chỉ kiếm.

Diệp Tiêu khòe miệng nhấc lên một vết độ cong, có chút không thèm để ý, luận kinh nghiệm thực chiến, toàn bộ thủy lam Tinh cũng lại tìm không ra thứ hai có thể cùng hắn sánh ngang tồn tại. Kỹ xảo chiến đấu đối với Diệp Tiêu tới nói, đã là bán năng!

Hắn, là vì là chiến đấu mà sinh! Dưới cái nhìn của hắn, giết người lại như hô hấp giống như dễ dàng!

Diệp Tiêu cũng không hề phản kích, vờn vờn chỉ là né tránh mà thôi, đối với Tô Mộng Nhan tới nói, nàng muốn báo thù, bản không sai! Chỉ là, nàng chọn sai phương thức, đã chọn sai người!

Thất Tinh trọc nguyệt dần dần nắm giữ Thần Hư bộ tinh tú, dù cho là trên không trung, Diệp Tiêu cũng có thể tìm tới Thần Hư bộ cảm giác, bởi vậy chiến đấu với nhau, cùng trên mặt đất không có khác nhau.

Bóng người dị thường linh hoạt Diệp Tiêu, một bên lựa chọn cùng Tô Mộng Nhan triển đấu, một mặt còn muốn cảnh giác ở một bên mắt nhìn chăm chăm Huyết Ma Tô Đồ. Đối phó Tô Mộng Nhan, Diệp Tiêu không hề áp lực, hẳn muốn phòng bị chính là Nguyên Anh kỳ Tô Đồ.

Lập loè huyết quang bảo kiếm, không ngừng mà công kích Diệp Tiêu, nhưng mỗi lần đều kém một chút, công kích mà không được. Tô Mộng Nhan càng đánh càng giận, trong lòng càng không lý do dâng lên một luồng bạo ngược, một luồng tà hỏa!

"Hừ, Diệp Tiêu, nhìn ta Bách Hồn Phiến!" Tô Mộng Nhan quát to một tiếng, chợt từ thân thể mình bắn nhanh ra một đạo dài trăm mét phiến, tương tự máu tanh tràn ngập, khiến cho người buồn nôn!

Huyết phiến chính phản hai mặt, họa có hơn trăm Khô Lâu, dữ tợn mà khủng bố, hình thái bất nhất, có nghiền nát, có từ trung gian vỡ vụn hai nửa, có nhưng là xương sọ phá nát, vô cùng thê thảm. Thậm chí, từ này huyết phiến bên trong, còn có thể nghe được làm người không rét mà run kêu rên, đó là người trước khi chết phát sinh hoảng sợ kêu rên.

"Diệp Tiêu, ngươi không muốn vì nhà ngươi môn báo thù sao? Hừ, nhìn lại một chút cái này!" Tô Mộng Nhan hai tay bấm quyết, đánh ra một vết ánh sáng màu máu bắn nhanh ở huyết phiến bên trên, nhất thời, toàn bộ huyết phiến một con chấn động, dài trăm mét phiến trong nháy mắt lại như một to lớn ánh liêm giống như vậy, hiện ra để Diệp Tiêu nổ đom đóm mắt cảnh tượng.

Trong hình, Tô Mộng Nhan trắng trợn tàn sát Diệp gia người, không chút lưu tình, một chiêu trí mạng. Ở Huyết Ma Tô Đồ uy hiếp dưới, bao quát Diệp Thiên Nam cùng Lý Thu Thủy ở bên trong Diệp gia già trẻ, tất cả đều quỳ gối Tô Đồ trước mặt, lạnh lạnh chờ xử lý.

Diệp Tiêu có thể rõ ràng địa nhìn thấy, Huyết Ma Tô Đồ từng cái từng cái tự tay giết chết tộc nhân mình máu tanh. Trong lúc nhất thời, Diệp Tiêu choáng váng, ngây người, hoàn toàn bị hình ảnh hấp dẫn.

Thế nhưng, tô mộng nhả tựa hồ cảm thấy như thế vẫn chưa đủ, càng là đem trong hình nhân vật đối thoại lấy ra ngoài, chân thực tái hiện cảnh tượng lúc đó.

"Diệp Thiên Nam, nói ra con trai của ngươi tẩm tích, nếu không, ngươi muốn chết!" Tô Đồ tiếp tục uy hiếp nói, lấy thực lực của hắn, đã sớm đem Diệp Thiên Nam hành hạ đến thương tích đầy mình.

Thế nhưng Diệp Thiên Nam có thể nào báo cho kẻ địch con trai của chính mình tẩm tích, hắn là thà chết chứ không chịu khuất phục a! Bên cạnh Lý Thu Thủy đồng dạng ngậm miệng không nói, ánh mắt kiên quyết không rời.

"Diệp Thiên Nam, ngươi nếu như nếu không nói, phụ thân ngươi mệnh ta liền nhận lấy! Có điều, ta sẽ từ từ địa dần vặt ngươi, mãi đến tận ngươi nói ra đến mới thôi! Ngươi Diệp gia nhiều người như vậy, đầy đủ ta giết một quãng thời gian!" Tô Đồ tiếp tục uy hiếp, tiếng nói vừa dứt, vung tay lên, bốn, năm cái hạ nhân trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Diệp Thiên Nam vô cùng đau đớn, mắt hồ bên trong mang đầy nước mắt, nhưng nhưng không khuất phục. Tô Đồ có chút nổi giận, tay phải nắm tay, đem Lý Thu Thủy giam cầm đến bên cạnh chính mình, tay phải đặt tại Lý Thu Thủy trên thiên linh cái, nhẹ nhàng nhấn một cái, người sau liền không có thống khổ hóa thành tro tàn.

Diệp Thiên Nam khó có thể ức chế địa rít gào, trong miệng không ngừng mà hô hoán tên Lý Thu Thủy, nhưng đã không có tác dụng, Lý Thu Thủy "thân tử đạo tiêu"!

"Diệp Thiên Nam, coi như ngươi hiện tại không nói, ta cũng sẽ tìm được con trai của ngươi, thế đệ đệ ta báo thù!"

"Ha ha, một Nguyên Anh kỳ cường giả tuyệt thế, là cái rắm gì! Con trai của ta đó là bầu trời Bá thế, ngươi không hẳn có thể giết hắn! Ha ha, nhi tử, ngươi nhất định phải sống sót, hảo hảo sống sót!" Diệp Thiên Nam ngửa mặt lên trời hét dài, đột nhiên miệng phun máu tươi, tự đoạn kinh mạch, khí tuyệt bỏ mình.

Hình ảnh vẫn còn tiếp tục, Diệp Thiên Nam bị bức ép tự sát, Tô Đồ vẫn không có buông tha Diệp gia người, càng là rút ra hồn phách của bọn họ, luyện chế Tô Mộng Nhan trong tay Bách Hồn Phiến.

"Ha ha ha, Diệp Tiêu, ngươi hiện tại cảm nhận được cửa nát nhà tan tư vị sao? Ngươi hiện tại cảm nhận được loại kia tuyệt vọng sao? Hừ, ngươi và ta trong lúc đó, ngươi không chết thì ta phải lia đời!" Tô Mộng Nhan lớn tiếng cười lớn, nhìn mặt xám như tro tàn Diệp Tiêu, nhìn ánh mắt trống rỗng Diệp Tiêu, sát cơ bất ngờ nổi lên.

"Diệp Tiêu, chết đi!" Tô Mộng Nhan quát to một tiếng, tay cầm huyết kiếm đâm thẳng tới, thế muốn chém giết Diệp Tiêu, báo thù rửa hận.

Mà lúc này, cũng không ai biết, Diệp Tiêu trong nê hoàn cung, cái kia linh hồn tồn tại nơi, đã tràn đầy một mảnh màu máu!

Đã kích đạo văn, chống đỡ chính bản, mời đến trực lăng vồng xem mới nhất nội dung. Trước mặt người sử dụng ID:, trước mặt người sử dụng tên:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Nghịch cảnh linh hồn!

Chương 55: Nghịch cảnh linh hồn!

"Linh Hồn Tam Cực, Nghịch Diệt Cực Tẫn(điểm), nghịch giả, ắt gặp thiên khí!" Trong nê hoàn cung, Diệp Tiêu tâm có ngộ ra!

Kiếp trước Diệp Tiêu, đối với linh hồn biến dị câu chuyện cũng có nhất định hiểu rõ, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, có một ngày, chính hắn cũng sẽ linh hồn biến dị, hơn nữa là nhất là cực đoan tình huống.

Linh hồn biến dị ba cái cực đoan, nghịch, diệt, cực, Diệp Tiêu dĩ nhiên là tối cực đoan tình huống, đã biến thành nghịch cảnh linh hồn!

Linh hồn câu chuyện, vẫn vì là thể nhân công nhận, phổ thông ý nghĩa linh hồn, chính là sinh linh tồn tại ở thể gian hạt nhân, linh hồn không phải là ý thức, ý thức tan hết, linh hồn còn có thể tồn tại!

Đương nhiên, linh hồn cũng là có thể tu luyện, càng là có thể biến dị, biến thành vượt qua lẽ thường tồn tại! Mà loại này vượt qua lẽ thường tồn tại, nhất định không bị thiên đạo tiếp nhận!

Linh hồn biến dị người, ngoại trừ tối cực đoan nghịch cảnh linh hồn, cực cảnh linh hồn chính là thường gặp nhất! Cực, cùng cực thiên hạ mà không được, mà không thể, bất cứ chuyện gì làm đến mức tận cùng, đem tất cả mọi chuyện hướng đi cực đoan!

Diệt, diệt tận thiên hạ, không hề một tia ân tình, lạnh lùng như vạn cổ hàn băng, giết người như rom rác, không có quá nhiều tiếc hận, thiên địa tiêu tan ở loại này linh hồn trong mắt, chỉ thường thôi!

Mà nghịch cảnh linh hồn, có thể nói là trước hai người góp lại giả, cực đoan cùng hủy diệt đại danh từ!

Mà vừa vặn, Diệp Tiêu linh hồn biến dị, chính là này bết bát nhất tình huống!

Nghịch cảnh linh hồn, chạm vào tức chết! Trong truyền thuyết có linh hồn biến dị cao thủ, nhưng cũng vãn vãn chỉ là cực cảnh, hiếm có diệt cảnh linh hồn tồn tại, nghịch cảnh linh hồn tồn tại càng là không có! Nhưng truyền thuyết nếu tồn tại, nói vậy thời đại viễn cổ, vẫn là từng tồn tại nghịch cảnh linh hồn kẻ

nắm giữ!

Chỉ là, Diệp Tiêu quá mức chấp nhất, chấp nhất với quá khứ, chấp nhất với hiện tại, chấp nhất với không thể bảo vệ tốt hần quý trọng tất cả, chấp nhất với mình tiếc nuối. Bởi vậy, làm Diệp Tiêu kinh ngạc nghe gia tộc mình bị diệt sau khi, ở thần thành Phong Lôi Các đột phá cùng tu luyện mới sẽ gọi ra linh hồn biến dị.

Đương nhiên, đây là trùng hợp à?

Từ cổ chí kim, tuy rằng có cường giả chuyển thế Trọng sinh, nhưng này là người tu đạo cao thâm thủ đoạn. Tương tự với Diệp Tiêu loại này Trọng sinh, trí nhớ của kiếp trước vẫn còn, kiếp trước hết thấy đều không có quá nhiều biến hóa, có thể nói là phi thường hiếm thấy tình huống!

Trọng sinh vì sao? Không chính là vì bù đắp tiếc nuối, không để cho mình lại hối hận không? Nhưng là, Diệp Tiêu không thể ngăn cản! Hắn thậm chí không biết mình Trọng sinh mục đích, cảm giác vận mệnh của mình không bị chính mình khống chế giống như vậy, tựa hồ là dựa theo trong cõi u minh lúc trước con đường, từng bước một đi xuống.

Vì lẽ đó, hắn không phục, hắn muốn nghịch thiên này, nhìn thấu vận mệnh của mình, nắm giữ vận mệnh của mình.

Tất cả nhìn như vô cùng khó mà tin nổi, nhưng đối với Diệp Tiêu mà nói, hắn quá muốn biết tất cả những thứ này chân tướng, quá muốn nắm giữ vận mệnh của mình!

Người sống cả đời, nếu là vận mệnh quỹ tích bị khóa chặt, bị sắp xếp, đã đến giờ, cuộc đời của chính mình sẽ đi tới một bước nào, cái kia chẳng phải là quá mức khủng bố, quá mức không có ý nghĩa?

Mà vừa vặn, Diệp Tiêu kiếp trước kiếp này tao ngộ, giao cho Diệp Tiêu không khuất phục ý niệm cùng với Lăng Thiên nghịch ý! Không thể không nói, đây chính là vận mệnh chỗ thần kỳ!

Mà lúc này, Tô Mộng Nhan hoàn toàn không biết mình thả ra một kẻ cỡ nào đáng sợ ác ma!

Đoạn này hình ảnh đem Diệp Tiêu linh hồn triệt để đẩy hướng về phía biến dị cực đoan, vốn là biến dị linh hồn, triệt để trượt về nghịch cảnh linh hồn vực sâu, không thể tự kiểm chế!

Tô Mộng Nhan nhìn tâm thần thất thủ Diệp Tiêu, nhìn người sau tan vỡ về mặt, chỗ trống về mặt, trong lòng nặng nề vô cùng giải hận! Từng có lúc, bản thân nàng cũng là tương đồng tình cảnh, đó là cỡ nào tuyệt vọng cùng bất lực!

Mà trước mắt, nàng rốt cục nhìn kẻ thù của chính mình, ở trước mắt của chính mình chậm rãi tan vỡ, chậm rãi sa đọa, cho đến chết vong một khắc đó, nàng có thể nào không vui mừng?

Huyết kiếm toả ra hồng quang, cực kỳ tinh chuẩn địa đâm hướng về Diệp Tiêu, trúng vào chỗ yếu, đâm thẳng trái tim, xuyên thấu mà đi, máu tươi dâng lên mà ra, mạnh mẽ thể tiến công, càng là đâm thủng Diệp Tiêu xóc vác thân thể, huyết kiếm bên trên, còn mang theo loang lổ huyết nhục, vô cùng máu tanh.

Nhưng là, Diệp Tiêu lại như mất hồn tự, hoàn toàn không có cảm giác, không cảm giác được đau đớn, không cảm giác được khó chịu, liền như vậy thẳng tắp địa từ trên trời giáng xuống, Tô Mộng Nhan theo sát phía sau, không ngừng mà dùng trong tay huyết kiếm chém vào Diệp Tiêu, trọng thương Diệp Tiêu!

Huyết Ma Tô Đồ cũng không nghĩ tới Diệp Tiêu càng sẽ như vậy yếu đuối, vèn vèn chỉ là lưu lại hình ảnh, càng làm cho người sau tâm thần thất thủ, càng là làm mất đi tâm trí, hắn không khỏi thở dài: "Chỉ thường thôi, khó thành đại khí!"

Mất thấy Tô Mộng Nhan đem Diệp Tiêu đánh rơi xuống mặt đất, hắn khẽ lắc đầu: "Tô Tần, ngày hôm nay, ca ca cũng coi như là giúp ngươi báo thù, ngươi ngủ yên đi!"

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, chấn động tới chim vô số, liền ngay cả một ít thực lực không kém yêu thú cũng đều sợ đến chạy trốn tứ phía, dọc theo đường đây ngã đổ không hết cây cối, tạo thành to lớn hỗn loạn. Hơn nữa, Tô Mộng Nhan độc ác lời nói không dứt bên tai, mỗi một cú cũng giống như là từ trong răng nanh cắn ra đến tự, tràn ngập vô cùng sự thù hận.

Huyết Ma Tô Đồ chậm rãi giáng lâm mặt đất, nhìn ngã trên mặt đất không nhúc nhích Diệp Tiêu, trong ánh mắt không khỏi lộ ra trêu tức biểu hiện.

"Như vậy yếu đuối tâm linh, dĩ nhiên giết ta dễ dàng, thực sự là quá oan uổng! Hừ, hắn chính là cái oắt con vô dụng!" Tô Đồ không chút lưu tình địa cười nhạo, từ từ giơ lên tay phải, chuẩn bị giải quyết đi Diệp Tiêu.

Đột nhiên, Tô Đồ cảm giác được một luồng không giống bình thường khí thế, hơn nữa trong nháy mắt đem khóa chặt, hắn bỗng nhiên thức tỉnh, vội vàng lôi kéo Tô Mộng Nhan lùi về sau mà đi.

Mà ngay ở hai người lui về phía sau trong nháy mắt, vùng thế giới này nhất thời vang lên một tiếng sét, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, một luồng siêu cường gọn sóng năng lượng khuếch tán hướng bốn phía, phương viên trăm trượng bên trong, không còn hoàn hảo cây cối, như phát sinh một hồi kinh thiên nổ tung.

Hơn nữa, một luồng cực đoan tinh lực chậm rãi khuếch tán mà ra, cái kia nổ tung trung tâm, đột nhiên dâng lên một bóng người, hai mắt đậm hồng, mái

tóc màu đỏ không gió mà bay, ma khí bức người.

"Đó là ... Diệp Tiêu? Làm sao có khả năng?" Tô Mộng Nhan thờ dài nói, nhìn giữa không trung ngự kiếm phi hành bóng người, không nhận được kinh kêu thành tiếng.

Lúc này Diệp Tiêu, dung mạo đại biến, lúc trước tóc xám, đã biến thành yêu dị đỏ như máu, con ngươi đỏ như máu, nhưng thanh minh cực kỳ, cũng không có rơi vào điên cuồng! Mái tóc dài màu đỏ ngòm không gió mà bay, khác nào giáng thế Ma thần, thô bạo vô song, kinh sợ thiên địa!

Huyết Ma Tô Đồ đồng dạng kinh ngạc nhìn dung mạo đại biến Diệp Tiêu, trong lòng mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng dựa vào chính mình Nguyên Anh kỳ thực lực, đối với Diệp Tiêu, hẳn cũng không không phải sợ sệt.

Chỉ có điều, bốn lần ba phiên không có đem Diệp Tiêu giết chết Tô Mộng Nhan, đúng là không cam tâm, ánh mắt muốn phun lửa, hận không thể ăn tươi nuốt sống Diệp Tiêu.

Mà trái lại Diệp Tiêu, tuy rằng con ngươi đậm hồng, nhưng cũng không có mất đi thần trí, ngược lại hẳn rất tỉnh táo, biết mình vị trí loại nào hoàn cảnh!

Nói cách khác, hẳn lại như một tỉnh táo Ma thần, ngênh chiến hết thấy xâm lấn chi địch! Mà hiện tại, hẳn cần phải làm là báo thù!

Nhân Diệp Tiêu bản thân biến hóa, dưới chân hẳn Thất Tinh trục nguyệt cũng đã biến thành một cái ma kiếm, tỏa ra chấn động tâm hồn sát cơ, hàn quang bắn ra bốn phía, sát ý vô hạn!

Cho dù Diệp Tiêu hoàn toàn lột xác thành nghịch cảnh linh hồn, nhưng trong lòng hẳn rõ ràng, hẳn không có nhập ma. Đây chỉ là hẳn mặt khác một loại sinh tồn phương thức, mặt khác một cái con đường cường giả.

Vì lẽ đó, hẳn cũng không có áp chế khí thế của chính mình, áp chế chính mình nghịch ý! Hẳn chính là muốn người trong thiên hạ biết, muốn thương trời mới biết!

Biến dị linh hồn kẻ nắm giữ, mỗi người đều có năng lực khác nhau, nhưng cộng đồng một điểm chính là cùng cấp vô địch!

Hiện tại Diệp Tiêu, tố chất thân thể đầy đủ sánh ngang Kết Đan cảnh, Đạo gia tu vi chính là Trúc Cơ cảnh giới đại viên mãn, dựa vào nghịch cảnh linh hồn sức mạnh, Diệp Tiêu đủ có thể chống lại Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao thủ!

Nhưng là, Huyết Ma Tô Đồ chính là Nguyên Anh kỳ cao thủ, hiện tại Diệp Tiêu muốn đối phó Tô Đồ, còn có chút vất vả, thậm chí một điểm phản thắng đều không có!

Nhưng Diệp Tiêu không có lựa chọn nào khác, vũ đạo bầu trời thô bạo không cách nào sử dụng, bởi vì mưa gió nhu! Nhưng hiện đang thoát đi mà đi, hẳn càng sẽ không cam lòng!

Liền, Diệp Tiêu đem mục tiêu nhắm vào Tô Mộng Nhan, đặc biệt là người sau trong tay này thanh màu máu phướn dài.

Tô Mộng Nhan vừa nhìn Diệp Tiêu mục tiêu là chính mình, trong lòng lại có chút kích động, vội vàng phi tiến lên ngênh địch. Cứ việc nàng có bảo kiếm ở tay, nhưng Diệp Tiêu hào không né tránh, dựa vào thân thể của chính mình, mạnh mẽ địa chống lại Tô Mộng Nhan tiến công, càng là sẵn người sau không chú ý, một cái đoạt bảo kiếm.

Mà lúc trước Tô Mộng Nhan trọng thương Diệp Tiêu lưu lại thương thế, cũng đã không còn tồn tại nữa. Trường Sinh quyết diệu dụng, hầu như có thể để cho Diệp Tiêu đứng ở thế bất bại!

Đây mới là Diệp Tiêu đủ đảm muốn cùng Tô Đồ liều mạng một hồi to lớn nhất dựa dẫm!

Dù sao, Trường Sinh quyết loại này thần kỳ cổ kinh, thủy lam Tinh người kiên quyết sẽ không biết, càng không có người tu luyện!

Tô Mộng Nhan vô cùng kinh dị Diệp Tiêu chữa trị năng lực, chỉ là đơn giản đem quy công cho Diệp Tiêu sau đó một loạt biến hóa, nhưng nàng sai rồi.

Lúc này Diệp Tiêu, từ lâu vứt bỏ nguyên lai linh hồn, hóa thân làm nghịch thiên tuyệt địa chiến sĩ, đời này hẳn muốn đi ngược lên trời!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Chiến quyết hiển uy!

Chương 56: Chiến quyết hiển uy!

Trong tay bảo kiếm bị đoạt, Tô Mộng Nhan hơi lớn kinh, tay chân hơi chút hoảng loạn, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, cả người cấp tốc khôi phục lại bình tĩnh trạng thái.

Nàng vội vàng cho gọi ra Bách Hồn Phiến bên trong oan hồn ác quỷ, những kia được nàng khống chế Diệp gia oan hồn, giờ khắc này nhưng phải bị nàng điều khiển, đối phó chính mình thiếu chủ.

Diệp Tiêu mặt không hề cảm xúc, nhưng trên thực tế trong lòng thống khổ đã tới cực điểm!

Hắn vạn không nghĩ tới Tô Mộng Nhan càng sẽ làm đến mức độ như thế, thời khắc này hắn xin thề, đời này cần phải để Tô Mộng Nhan không chết từ tế được, cho dù toàn bộ Tô gia đều sẽ hộ nàng!

Những kia cái chạy đến oan hồn, bởi vì thực lực không đủ, hơn nữa không có tu luyện căn cơ, linh hồn vô cùng yếu đuối, hơn nữa không có sự phản kháng của chính mình ý thức, liền như vậy tùy ý Tô Mộng Nhan điều khiển, công kích Diệp Tiêu.

Màu máu hồng đồng Diệp Tiêu, hô hấp trở nên hơi trầm trọng, nhìn hướng mình kéo tới oan hồn, cái kia biến ảo mà thành khi còn sống đáng ghét, hắn đều nhận ra, nhớ tới thập phần rõ ràng.

Chỉ là, vô tận thâm kêu rên nhắc nhở Diệp Tiêu, bọn họ đều chết rồi, hơn nữa bị chết vô cùng oan uổng, đều là hắn mà chết!

Liệt Hỏa sốt ruột trên đất, lúc trước bởi vì Diệp Tiêu bạo phát mà thiêu đốt trên đất, Diệp Tiêu cùng những kia oan hồn triển đấu cùng nhau. Mà Tô Mộng Nhan điều khiển Bách Hồn Phiến lăng lăng mà đứng ở trên bầu trời, nàng ngược lại muốn xem xem, Diệp Tiêu có hay không là tâm địa sắt đá, có thể diệt hán tộc nhân hồn phách!

"Diệp Tiêu, ta nghĩ đây mới là đối với ngươi to lớn nhất trừng phạt! Ha ha, thoả thích hưởng thụ đi!" Tô mộng nhĩ ở trong lòng ác độc địa nghĩ đến, nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, vẫn sự thù hận vô biên.

Lưu quang lấp lánh, Tô Đồ lặng yên đi tới Tô Mộng Nhan bên người, nhìn mình đồ đệ, hắn rất hài lòng! Quyết đoán mãnh liệt, hầu như tính toán không một chỗ sai sót, xác thực là chính mình truyền nhân tốt nhất chỉ tuyển!

Oan hồn thâm kêu rên, nhiều tiếng vang vọng ở Diệp Tiêu bên tai, như từng khối từng khối đá tảng khua đánh vào Diệp Tiêu trái tim, hầu như để hắn nghẹt thở.

Những này nguyên bản tươi sống sinh mệnh, nguyên vốn có thể không buồn không lo địa tiếp tục sống, cứ việc thanh thanh thản thản, nhưng tự có một phen sinh hoạt tư vị ở trong đó!

Sống sót, theo chính mình bản tâm là tốt rồi!

Đáng tiếc, những sinh mạng này nhưng bởi vì chính mình mà mất đi nguyên bản vẻ đẹp, biến thành cô hồn dã quỷ, càng không cách nào tiến vào Luân Hồi, chuyển thế đầu thai, luân vì người khác báo thù công cụ, thực sự bi ai!

Diệp Tiêu nhìn những này khuôn mặt quen thuộc, trực giác đến trong lòng chính mình tràn ngập một loại hủy thiên diệt địa điên cuồng, một loại liều lĩnh, muốn nghịch chuyển thời không chấp niệm.

Nếu là có thể, hắn sẽ không để cho tất cả những thứ này phát sinh!

Đáng tiếc, hết thảy đều quá trễ, trong cõi u minh tựa hồ có một bàn tay lớn vô hình, đang từ từ đem Diệp Tiêu đẩy hướng về lúc trước vận mệnh quỹ tích, khó có thể siêu thoát!

Oan hồn kêu rên, phát sinh thâm thâm tuyệt tiếng kêu, đó là bọn họ không cam lòng, bọn họ hoảng sợ, đó là bọn họ từ vong sau khi linh hồn còn không chiếm được ngủ yên không hoảng cùng bất an!

Diệp Tiêu đắm hồng trong đôi mắt, dần dần trở nên lạnh lùng lên, tựa hồ chậm rãi mất đi cảm tình gợn sóng, trở nên như cục diện đáng buồn, cả người như một khối vạn cô hàn băng!

Hơn nữa, Diệp Tiêu trong nê hoàn cung, cái kia màu máu biến linh hồn nơi sâu xa, một thốc quỷ dị khó lường hắc tuyến, xuyên qua người sau toàn bộ màu máu linh hồn, lại như một cái huyết tuyến giống như vậy, chống đỡ lấy Diệp Tiêu biến dị linh hồn.

Mà này một thốc hắc tuyến, khác nào có sinh mệnh giống như vậy, vào giờ phút này dĩ nhiên quỷ dị mà bắt đầu đập dòn, vô cùng thần dị.

Mà này thốc hắc tuyến, nhìn như vô cùng nhỏ yếu, tia không hề bắt mắt chút nào, nhưng trên thực tế chính là bởi vì sự tồn tại của nó, mới hoàn thành Diệp Tiêu tuyệt thế hung danh!

Ở này mấy trăm đạo kêu rên hồn phách bên trong, đại đa số cũng không dám tới gần Diệp Tiêu, tựa hồ hoảng sợ Diệp Tiêu trên người tản ra khí tức,

cũng hoặc là những nhân tố khác. Thế nhưng, có hai cái hồn phách hết sức đặc thù, bọn họ xem ra cũng không hung, cứ việc chịu đựng thống khổ, nhưng đối với Diệp Tiêu, nhưng lạ kỳ bình tĩnh.

Diệp Tiêu lẳng lặng mà nhìn hai người này đặc thù hồn phách tới gần, cảm giác mình trái tim chảy máu, hấn rõ ràng, hấn rõ ràng, trước mắt hai người này oan hồn, chính là cha mẹ chính mình.

Cho dù chỉ còn dư lại hồn phách, cha mẹ đối với hài tử yêu, vẫn có thể vượt qua sinh tử!

Vào giờ phút này, Diệp Tiêu phát điên, triệt để mà phát điên!

"Ach a ... Tô Mộng Nhan, Tô Đồ, này một đời ta Diệp Tiêu nhất định sẽ giết Tô gia cả nhà, cho dù trên cùng Bích Lạc dưới Hoàng Tuyền, ta Diệp Tiêu khó giữ được thù này, thế không làm người! Cho dù lật tung mảnh này trời xanh, cho dù diệt vùng đất này, cho dù ngã xuống trăm vạn, cho dù chảy máu ngàn dặm, ta cũng phải người Tô gia, ở này thủy lam Tinh, hoàn toàn biến mất!"

Diệp Tiêu bóng người như rất giống ma, giống như điên cuồng bình thường ngửa mặt lên trời hét dài, mái tóc dài màu đỏ ngòm không gió mà bay, khí thế nhảy lên tới cực điểm.

"Linh nhi, đem cha mẹ ta hồn phách thu được Phong Thiên Tháp bên trong thai nghén, rất chăm sóc! Này một đời ta muốn đi ngược lên trời, nghịch chuyển Luân Hồi!" Diệp Tiêu tâm thần câu thông từ lâu vô cùng suy yếu Linh nhi, bởi vì Diệp Tiêu linh hồn biến dị, Linh nhi chịu đến thương tổn không nhỏ!

Thế nhưng Linh nhi biết, Diệp Tiêu đi tới con đường này là tất nhiên.

Bởi vậy, Linh nhi gắng gượng bản thân không khỏe, lợi dụng bí pháp của chính mình, đem Diệp Tiêu cha mẹ linh hồn mạnh mẽ từ Tô Mộng Nhan Bách Hồn Phiến bên trong đánh lấy ra, phong ấn tại Phong Thiên Tháp bên trong.

Mà cách xa ở giữa không trung Tô Mộng Nhan đồng dạng không dễ chịu, Diệp gia chết oan người hồn phách không quá nghe xong giả sai khiến, cực kỳ mâu thuẫn, tựa hồ còn nhận thức Diệp Tiêu. Tình huống như thế, để Tô Mộng Nhan khá là căm tức, thậm chí vô cùng không cam lòng!

"Đáng ghét, cũng đã chết rồi, vẫn như thế hộ chủ? Hừ, chờ ta đem Diệp Tiêu giết, thu vào Bách Hồn Phiến, giữa các người, nói lại tiền duyên đi!" Tô Mộng Nhan quát khê, gia tăng đối với Bách Hồn Phiến không khí.

Mà vào lúc này, Linh nhi đã đem Diệp Thiên Nam cùng Lý Thu Thủy hồn phách phong ấn đến Phong Thiên Tháp bên trong, thực lực tổn thất lớn Linh nhi không có một tiếng bất chuyện, trực tiếp rơi vào ngủ say.

Diệp Tiêu đương nhiên biết Linh nhi tất cả tình huống, biết tất cả cũng không lo ngại, cha mẹ mình hồn phách bị phong ấn, mưa gió nhu cũng không gặp nguy hiểm, ngoại trừ chính hấn!

"Diệp gia các huynh đệ, ta Diệp Tiêu thế với trời, đời này nhất định sẽ vì các người báo thù! Các người, lên đường bình an!" Diệp Tiêu đồng dạng quát to một tiếng, trong tay Thất Tinh trục nguyệt hóa thành một chuỗi giết chóc chi kiếm, vô tình chém giết những này chết oan chi hồn.

Vào giờ phút này, Diệp Tiêu duy nhất có thể làm, chính là để bọn họ ngủ yên, không hề bị đến Tô Mộng Nhan không khí!

Thất Tinh trục nguyệt, huyết quang bắn ra bốn phía, tuyệt thế ánh kiếm, khiến người ta nhìn mà phát khiếp. Bách Hồn Phiến che khuất một góc bầu trời, mà Diệp Tiêu bóng người, ngay ở Bách Hồn Phiến bao trùm bên dưới, đem chính mình đã từng người nhà, từng cái từng cái đưa vào Luân Hồi.

Tô Mộng Nhan điều khiển Bách Hồn Phiến, có thể rõ ràng địa cảm giác được số lượng giảm mạnh, lập tức kinh hãi, càng là tức giận rít gào lên nói: "Chết tiệt Diệp Tiêu, quả nhiên vô tình, dĩ nhiên tàn nhẫn địa diệt tộc nhân mình hồn phách! Ha ha, chỉ là hấn không biết, tiến vào Bách Hồn Phiến hồn phách, đem vĩnh viễn không rơi vào Luân Hồi, không cách nào siêu sinh! Ha ha ... "

Tô Đồ thật giống một người đứng xem, đứng bình tĩnh ở một bên, giữa hai lông mày rớt cục cục ra sợ hãi, cái kia Diệp Tiêu Thệ ngôn, rung động thật sâu hấn, chấn động hấn tâm!

"Cho dù diệt thiên phúc địa, cũng phải diệt ta Tô gia! Người này, không thể lưu a!"

Huyết Ma Tô Đồ nhìn gãy dựa ở Bách Hồn Phiến bên trong Diệp Tiêu, nhìn người sau không chút lưu tình địa giết chết từng cái từng cái chết oan chi hồn, càng là một lai do địa một trận sợ hãi!

Tô Mộng Nhan điều khiển Bách Hồn Phiến, dần dần mà có chút không chống đỡ được Diệp Tiêu thế tiến công. Bách Hồn Phiến uy lực hoàn toàn dựa vào ẩn chứa trong đó lực lượng linh hồn, bây giờ Diệp Tiêu trắng trợn phá hoại những kia chết oan chi hồn, Bách Hồn Phiến uy lực tự nhiên yếu đi xuống!

"Sư phụ, Bách Hồn Phiến có chút khó có thể áp chế Diệp Tiêu, làm sao bây giờ?" Tô Mộng Nhan nói.

"Mộng nhan, triệt hồi Bách Hồn Phiến, để sư phụ tới đối phó hấn đi!" Tô Đồ vì hơi thở dài, trong lời nói không nhanh không chậm, để lộ ra sự tự tin mạnh mẽ!

Tô Mộng Nhan nghe vậy, vội vàng bỏ chạy Bách Hồn Phiến, Diệp Tiêu bóng người xuất hiện ở trước mắt của hai người.

Không gió mà bay tóc đỏ, hải hồn phách người xích đồng , khiến cho người run rẩy trường kiếm, cái kia sót ruột trên đất bóng người, khác nào từ Địa ngục đi ra Ma thần, lạnh khốc mà vô tình.

Đột nhiên, Diệp Tiêu đột nhiên ngừng đầu, hướng về Tô Đồ phương hướng, hơi một tiếng cười gằn, trường kiếm trong tay nhất thời bắn nhanh mà đi, cùng lúc đó, Diệp Tiêu chân đạp phi kiếm mà đi, ép thẳng tới Tô Đồ.

"Phong Tôn Giả, người Phần Thiên Chiến Quyết, thêm vào ta kiếp trước tu võ học, đến tột cùng là cái gì hiệu quả đây?" Diệp Tiêu tự lẩm bẩm, nhìn khí định thần nhân Tô Đồ, trong mắt sát ý, đột nhiên bạo phát!

"Son Hà Ân!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

Chương 57: Son Hà Ân!

Thập Vạn Đại Sơn không biết tên nơi nào đó, Diệp Tiêu cùng Tô Đồ không hẹn mà gặp, kẻ thù gặp mặt, thiếu không được một hồi ác chiến!

Tô Mộng Nhan đánh tan Diệp Tiêu trong lòng phòng tuyến, để cho nhìn thấy cha mẹ mình tộc nhân tử vong thảm trạng, kích phát rồi người sau tâm ma mà thâm bên trong Diệp Tiêu, từ đó triệt để hoàn toàn biến dạng!

Trên bầu trời, Diệp Tiêu dựa vào Thất Tinh trục nguyệt, cùng Tô Đồ triển khai cận chiến. Bằng không, dựa vào hán Đạo gia tu vi, khó có thể chống lại Tô Đồ công kích.

Trúc Cơ cảnh giới đại viên mãn, coi như có biến dị linh hồn phụ trợ, muốn đối kháng Tô Đồ Nguyên Anh kỳ tu vi, căn bản là muốn chết.

Tô Đồ không nghĩ tới Diệp Tiêu sẽ chọn cùng mình cận chiến, lập tức cười lạnh một tiếng, trong tay cho gọi ra một cái ba thước đoản đao, thân đao cứng rắn, lưỡi đao vô cùng sắc bén, đoạt hồn phách người.

Diệp Tiêu kéo tới, Tô Đồ nội tâm cười nhạo càng thêm khó có thể che giấu, nhưng bị vương bởi người sau khí thế, cùng đối chiến, hán vẫn là có thêm mấy cái tâm nhân.

Thất Tinh trục nguyệt vận động quỹ tích lại như phiên bản Thần Hư bộ giống như vậy, trong lúc nhất thời càng để Tô Đồ khó có thể phát hiện quỹ tích, để người sau có chút không biết làm sao. Nhưng Nguyên Anh kỳ cao thủ mạnh mẽ, Diệp Tiêu cũng là tràn đầy linh hội.

Tô Đồ hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy trong tay đoản đao đón gió căng phòng lên, ngăn ngăn mấy hơi thở liền bành trướng đến mười trượng trượng, không chỉ có như vậy, Tô Đồ sử dụng lên dĩ nhiên hào không trì hoãn, vô cùng linh hoạt.

Đạo gia phương thức chiến đấu, bình thường không lựa chọn cận chiến, lựa chọn sử dụng pháp bảo của chính mình chiếm đa số! Tô Đồ đồng dạng không ngoại lệ, vũ khí biến hóa, chủ yếu là dễ dàng cho người sau triển khai phép thuật!

"Đao vực, phá tà!"

Tô Đồ một tiếng quát lạnh, liền thấy cái kia mười trượng bảo đao bỗng nhiên biến hóa vô số huyền ảnh, toàn bộ đem Diệp Tiêu vây quanh lên, không để lại một tia khe hở. Không chỉ có như vậy, cái này đao vực kịch liệt xoay tròn lên, nhắc lên Cự Phong, càng thổi đến mức bốn phía núi đá cuốn lên trời, khác nào ngọn núi lớn này bên trong quát nổi lên bão cát.

Khác nào cái phế truất Cự Phong, đó là Tô Đồ phép thuật đao vực, chính là dựa vào này một chiêu, Huyết Ma Tô Đồ đã từng trắng trợn tàn sát vô tội sinh mệnh, hấp nhiếp linh hồn, luyện chế chính mình Huyết Ma Phệ Hồn phiên.

Nhưng mà, bị nhốt đao vực Diệp Tiêu, tương tự không phải kẻ vớ vẩn, vào lúc này nếu muốn thoát thân, nhất định phải ngoài dự đoán mọi người, đặc biệt là ra ngoài Tô Đồ dự liệu.

Cái phế truất gió xoáy, kịch liệt xoay tròn, trắng trợn phá hoại, nhưng thật đang không có hướng về xa xa di động, Tô Đồ muốn dùng này một chiêu nhốt lại Diệp Tiêu, tiêu hao Diệp Tiêu sức mạnh, sau đó chậm rãi giết chết.

Thế nhưng, đột nhiên, cái kia cao trăm trượng Cự Phong dĩ nhiên kịch liệt run rẩy lên, toàn bộ cái phễu trạng Cự Phong, cái kia trung gian địa phương, thỉnh thoảng địa lỗi ra một khối, tựa hồ có món đồ gì muốn tránh thoát đi ra.

Tô Đồ có chút không tin mà nhìn mình đao vực, không khỏi xì cười một tiếng: "Uổng phí tâm cơ! Thực lực không đủ, đừng muốn tránh thoát ta đao vực!"

Nhưng là, dưới một màn, hấn nhưng sừng sốt!

Bỗng nhiên, mấy chục toà cao mấy chục trượng Sơn Phong miễn cưỡng địa đập phá cái phễu trạng gió xoáy, toàn bộ Cự Phong đoàn, lại như bị người từ bên trong duyên bốn phương tám hướng đập nát tự, phảng phất loạt khí binh thường cấp tốc tiêu tan.

Tô Đồ không nghĩ tới Diệp Tiêu sẽ dễ dàng như thế địa phá đao của mình vực, càng không nghĩ đến sống sót sẽ lấy như vậy một loại phương thức, phá tan đao của mình vực!

Mấy chục toà cao mấy chục trượng Sơn Phong, liền như vậy đột ngột xuất hiện ở trước mắt của chính mình, đối làm là ai, đều muốn không nhận được thần phục!

"Làm sao có khả năng? Nơi này từ đâu tới nhiều như vậy Sơn Phong? Không thể a!" Tô Đồ kinh hãi, liền ngay cả một bên Tô Mộng Nhan cũng là kinh ngạc không thôi.

Đao vực bị phá, Diệp Tiêu bóng người không có một chút nào dừng lại, trực tiếp nhắm phía Tô Đồ, cùng lúc đó, chân đạp Thất Tinh trục nguyệt hấn, như rất giống ma, trong tay ấn pháp tung bay, không ngừng kết ấn, không ngừng đánh ra thâm ảo ấn quyết, thần dị phi phạm.

"Sơn Hà Ấn!" Diệp Tiêu quát khê, lại là một tòa núi cao, chậm rãi đè xuống, mục tiêu nhắm thẳng vào Huyết Ma Tô Đồ.

Tô Đồ nhìn ra có chút choáng váng, dù là lấy hấn như vậy kiến thức rộng rãi, cũng không hiểu tại sao Diệp Tiêu có thể đủ hai cái tay đánh ra một ngọn núi đến?

Không chỉ có như vậy, Diệp Tiêu chút nào không có ý dừng lại, tiếp tục kết ấn, tiếp tục triển khai chính mình Sơn Hà Ấn!

Sơn Hà Ấn, vì là kiếp trước Diệp Tiêu võ kỹ một trong, nhưng kiếp trước hấn, chỉ có thể đánh ra bàng bạc cự lực, tuy rằng sức chiến đấu kinh người, nhưng không có bây giờ như vậy làm người nghe kinh hãi.

Sơn Hà Ấn, lấy lực phá hoại kinh người xưng, đại ấn vừa ra, tứ hải thần phục. Chỉ là, tu luyện Phần Thiên Chiến Quyết Diệp Tiêu, ngày ấy tận mắt nhìn thấy Phong Tôn Giả bỗng dưng đánh ra một tòa núi cao đến, tuy rằng chỉ là nhìn liếc qua một chút, nhưng Diệp Tiêu hình như có ngộ ra.

Hôm nay có này cơ hội tốt, Diệp Tiêu đương nhiên phải thí nghiệm một phen, nhưng lại không nghĩ rằng, hiệu quả dĩ nhiên giỏi như vậy, hoàn toàn vượt qua Diệp Tiêu tưởng tượng.

Phần Thiên Chiến Quyết, quả nhiên không tầm thường!

"Phong Tôn Giả, người truyền cho ta Phần Thiên Chiến Quyết, cùng ta có ân. Nếu là ta không có chết ở Thập Vạn Đại Sơn, nhất định trở lại cứu người đi ra, đồng thời cũng giải quyết cái kia phiền toái lớn!" Cảm thụ Phần Thiên Chiến Quyết thần dị, Diệp Tiêu đắm chìm.

Chiến đấu đang tiếp tục, Diệp Tiêu sôi nổi đến Tô Đồ trên đỉnh đầu, liều mạng mà triển khai Sơn Hà Ấn, phối hợp Phần Thiên Chiến Quyết vận hành lộ tuyến, Diệp Tiêu rõ ràng cảm thụ chính mình nguyên lực trôi đi.

Hơn trăm tòa núi cao, ầm ầm đè xuống, Tô Đồ dĩ nhiên chỉ có thể ra sức phòng ngự. Không khỏi, để Nguyên Anh kỳ hấn, cảm giác vô cùng uất ức!

Không chỉ có như vậy, Diệp Tiêu đột nhiên tức giận, lấy khí thế như sấm vang chớp giật hung hăng đột kích ngược, dùng hai cái tay của mình đánh ra quỹ dị như vậy võ kỹ, không chỉ chấn động đến Tô Đồ, càng là uy hiếp đến Tô Mộng Nhan sinh mệnh an toàn.

Cứ việc Tô Mộng Nhan tiến vào Kết Đan cảnh, nhưng căn cơ vẫn không tính là vững chắc. Thí nghĩ một hồi, hơn trăm toà cao mấy chục trượng núi nhỏ hoặc là gò núi nhỏ từ trăm mét cao không trung cấp tốc hạ xuống, lít nha lít nhít, chỉ là nhìn liền đáng sợ, chớ nói chỉ là chống lại!

Bởi vậy, Tô Đồ một mặt tránh né Sơn Hà Ấn công kích, một mặt còn muốn chăm nom thật Tô Mộng Nhan an toàn. Vì lẽ đó, Tô Đồ mới sẽ cảm thấy như vậy uất ức, hoàn toàn không có phát huy thực lực của chính mình!

Trái lại Diệp Tiêu, hấn nhìn bị chính mình ép ở dưới chân núi không leo lên được hai người, trong ánh mắt sát cơ tuy không có tiêu tan, nhưng hấn chỉ hơi trầm ngâm, dĩ nhiên xoay người rời đi, không chậm trễ chút nào.

Sơn Hà Ấn, tiêu hao hấn không ít nguyên lực, mà hấn trong đan điền trạng thái lỏng thô bạo, chột giảm rất nhiều! Sơn Hà Ấn tu luyện khá là hà khắc, cũng may Diệp Tiêu quen thuộc, nếu không, một trận đánh cho cũng không sẽ dễ dàng như vậy.

Then chốt một điểm chính là xuất kỳ bất ý, Tô Đồ căn bản chưa kịp phản ứng, chiến đấu liền kết thúc!

Nếu là chờ Tô Đồ tỉnh táo lại, Diệp Tiêu kết cục nhưng là khó liệu!

Thất Tinh trục nguyệt mang theo Diệp Tiêu liều mạng mà trốn hướng về phương xa, lần này chạy trốn, xác thực chúc không thể làm gì! Mà Diệp Tiêu rõ

ràng địa cảm giác được chính mình thô bạo khó lòng duy trì thời gian dài tiêu hao, tất cả thực lực của chính mình còn rất yếu. Huống chi, mưa gió như còn muốn đưa vào hấn thô bạo mới có thể tồn tại.

Trốn xa mấy ngàn dặm, có điều nửa nén hương thời gian, Thất Tinh trực nguyệt toàn lực chạy vội bên dưới, tốc độ tuyệt đối có thể nói nhất lưu!

Mà vào lúc này, Diệp Tiêu rốt cục có thời gian chậm rãi thần, hấn tìm tới một gốc cây khổng lồ dong thụ, ẩn giấu ở rừng rậm to lớn dong thụ, tự mình mở ra một lỗ nhỏ, ngồi xếp bằng trong đó, khôi phục chính mình thể lực cùng tiêu hao!

Kiểm tra bên dưới, Diệp Tiêu ánh mắt có chút không dễ nhìn!

"Tuy rằng dựa vào nguyên linh thạch có thể giúp ta tu luyện, giúp ta ngưng tụ thô bạo, nhưng muốn ở đây Thập Vạn Đại Sơn bên trong tồn tại, còn còn thiếu rất nhiều! Trong thiên địa nguyên lực quá ít, miễn cưỡng có thể duy trì Vũ Nhu tiêu hao! Nếu là giống như ngày hôm nay gặp gỡ cường địch, cần sử dụng tu vi võ đạo, đó là còn thiếu rất nhiều!" Diệp Tiêu than nhẹ, lập tức tâm thần hợp nhất, tiến vào trạng thái nhập định.

Mà Diệp Tiêu sau khi rời đi không lâu, Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan hai người cuối cùng cũng coi như là thoát khỏi Diệp Tiêu triển khai Sơn Hà Ấn vây quét. Chỉ là, lúc này hai người có vẻ vô cùng chật vật, đầy mặt thổ hôi.

"Đáng ghét, cái này Diệp Tiêu đến tốt cùng lai lịch ra sao, càng sẽ quỷ dị như thế công pháp, nhưng là, hấn một người tu đạo, cận chiến thực lực sao như vậy tuyệt vời, thực sự là kỳ quái!" Tô Đồ có chút tức đến nổ phổi, nhìn không có một bóng người bầu trời, buồn bực không thôi.

Mà nhìn thấy chính mình kẻ thù lại chạy Tô Mộng Nhan, càng là tức giận hàm răng trực dương, hai mắt oán độc địa quát lên: "Diệp Tiêu, lần sau ta nhất định sẽ giết ngươi! Sư phụ, ta Bách Hồn Phiến bị Diệp Tiêu chém giết quá nhiều oan hồn, thực lực tổn thất lớn, hiện tại như thế nào cho phải?"

Mà lúc này chính đang nổi nóng Tô Đồ, càng là cười lạnh: "Không có quan hệ! Chỉ cần giết càng nhiều người, hấp thu càng nhiều oan hồn, giả họa cho Diệp Tiêu, làm cho tất cả mọi người đều truy sát hấn, mà chúng ta mượn cơ hội này dẫn hấn đi ra, nhân cơ hội giết hấn, tuyệt đối là một mũi tên hạ hai chim!"

Tô Mộng Nhan gật đầu, nắm chặt trong tay Bách Hồn Phiến, trong mắt sát ý, lạnh lẽo mà thấu xương!

Phương viên ngàn dặm bên trong, hủy hoại trong một ngày, không nhìn thấy bất cứ sinh vật nào tồn tại, chung quanh rải rác núi đá, đốt cháy khét thổ địa, không một không biểu hiện nơi này đã từng ác chiến. Tuy rằng ngăn ngừa, nhưng cũng kinh tâm động phách.

Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan thì lại bắt đầu dựa theo kế hoạch của chính mình, từng bước một giăng lưới, muốn đem Diệp Tiêu dẫn ra. Thế nhưng, hai người này không biết chính là, bọn họ dẫn ra một đời sát thần!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoàng Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Sát thần chi danh

Chương 58: Sát thần chi danh

Đại chiến sau khi ngày thứ ba, Thập Vạn Đại Sơn bên trong tình thế đột nhiên sốt sáng lên. Theo Hồng Hoàng Chi Môn mở ra ngày tới gần, núi lớn phúc địa Nhân tộc cũng bắt đầu tăng lên.

Toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn, lập tức náo nhiệt lên! Thế nhưng, nơi có người thì có phân tranh, đặc biệt là này bảo tàng khắp nơi Thập Vạn Đại Sơn.

Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan không có đi truy tầm Diệp Tiêu tâm tích, bọn họ mở ra lối riêng, có chính mình dự định.

"Tiền bối, tha mạng a, nhỏ chỉ là đi ngang qua, còn xin tiền bối tha ta một mạng!" Một đạo cầu xin âm thanh, vang vọng ở bên trong thung lũng, nhưng lập tức vẫn là một tiếng hét thảm, không còn đoạn sau.

Một cô gái trong tay ném một cái phurôn dài, bao trùm ở người phía sau trên người, một đạo hư huyền linh hồn lập tức bị tách ra ngoài.

Cô gái này chính là Tô Mộng Nhan, bây giờ nàng, ở Tô Đồ dưới sự giúp đỡ, trắng trợn tàn sát tiến vào Thập Vạn Đại Sơn tu sĩ. Cứ việc thời gian rất ngắn, nhưng hiệu quả không tầm thường, Bách Hồn Phiến uy lực đã khôi phục tám phần mười, tin tưởng chẳng bao lâu nữa liền có thể khôi phục đến toàn thịnh.

"Sự phụ, chúng ta giết nhiều người như vậy, trung gian cũng thả rất nhiều người đi ra ngoài truyền tin, người cảm thấy Diệp Tiêu sẽ bị lừa sao?" Tô Mộng Nhan hơi nghi hoặc một chút mà nhìn Tô Đồ, có chút không xác định địa đạo.

"Mộng nhan, người yên tâm! Ta giết những thứ này đều là Tàn quốc một ít thể lực, Sở quốc người đại cũng biết ta Tô Đồ uy danh! Chúng ta giả họa Diệp Tiêu, Tàn quốc người tất nhiên làm lớn chuyện, đến lúc đó, Diệp Tiêu tất nhiên như chuột chạy qua đường. Người vừa này giết chết người, chính là Tàn quốc Thiên kiếm môn người, ở Tàn quốc cũng coi như là một không tầm thường môn phái thể lực! Chúng ta, sẽ chờ xem kịch vui đi!"

Tô Mộng Nhan gật đầu, trải qua mấy ngày, bọn họ chuyên chọn thực lực cao cường người ra tay, hơn nữa đa số là nào đó cái thể lực người. Đã như thế, những kia không rõ chân tướng người thay mình sư huynh đệ báo thù, cũng là không thể tránh được.

Không thể không nói, Tô Đồ rơi xuống một tay thật kỳ! Chỉ là, hắn không biết, cách làm như vậy, ngược lại cũng bớt đi Diệp Tiêu không ít phiền phức!

Mênh mông rừng rậm, Diệp Tiêu bóng người lẳng lặng mà ngồi xếp bằng ở trong hốc cây, mái tóc dài màu đỏ ngòm không gió mà bay, một luồng khí tức mạnh mẽ mờ hồ khóa chặt phương viên trăm dặm phạm vi. Mà ở hắn trong nê hoàn cung, linh hồn nơi tụ tập, một thốc thần dị hắc tuyến, gây nên hắn trăm tư.

"Đây một thốc hắc tuyến, đến tốt cùng là món đồ gì?" Diệp Tiêu thầm than, lập tức thử nghiệm câu thông. Nhưng ra ngoài hắn dự liệu chính là, này thốc hắc tuyến không chút nào mâu thuẫn địa dựa theo ý nghĩ của hắn vận chuyển động.

Diệp Tiêu dần dần rõ ràng, này hay là chính là chính hắn linh hồn biến dị sau khi hình thành đặc biệt linh hồn, cũng hoặc là nói, này một tiểu thốc hắc tuyến, chính là mình biến dị linh hồn hạt nhân.

Hắc tuyến ở trong nê hoàn cung vô cùng gò bó, Diệp Tiêu tạm thời không nghĩ tới này hắc tuyến có chỗ lợi gì, nhưng hắn có thể cảm giác được, tuyệt đối không giống bình thường!

Một lúc lâu, Diệp Tiêu từ trong nhập định tỉnh lại, phun ra một ngụm trọc khí, hơi mờ mắt ra, cẩn thận kiểm tra một hồi bốn phía tình cảnh, không có bất cứ dị thường nào, nhưng là, đang chờ hắn muốn thu về chính mình thần thức thời điểm, một nhóm người, ước chừng khoảng mười người tiểu đội xuất hiện ở hắn thần thức bên trong phạm vi.

"Sư huynh, chúng ta lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, có thể tiến vào Hồng Hoàng Chi Môn sao?" Một hơi chút gầy yếu tiểu tử, quay về một gánh vác trường kiếm bóng người nói rằng, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái!

"Tiểu Lục tử, người không sợ chết sao? Lại nói, gần nhất Thập Vạn Đại Sơn ra một sát thần, tên là Diệp Tiêu, chúng ta đối thủ một mất một còn Thiên kiếm môn đã chết rồi vài nhóm người! Vì lẽ đó, chúng ta có thể an toàn đi đến Hồng Hoàng Chi Môn đều rất khó!"

Tên kia gọi tiểu Lục tử tiểu tử lúng túng nở nụ cười, tiểu tử dung mạo rất cơ linh, chớp mắt một cái, tiếp tục nói: "Ta biết tin tức này, nhưng là này rừng núi hoang vắng, làm sao như vậy xảo dụng tới cái kia sát thần Diệp Tiêu? Sư huynh, ta một chút, phía trước có khóa đại dong thụ, chúng ta quá đi nghỉ ngơi một hồi đi!"

Bị tiểu Lục tử gọi là sư huynh người trẻ tuổi, nhìn đoàn người hơi mệt chút, lập tức đi đầu, đi tới cây kia dong thụ dưới nghỉ ngơi, mà này khóa dong thụ, chính là Diệp Tiêu nghỉ ngơi địa phương.

"Đại sư huynh, người lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, có phải là vì cho tiểu sư muội hái thuốc đến?" Bên cạnh có người nữ đệ tử, thừa dịp nghỉ ngơi, đi tới trêu ghẹo nói, trên mặt mang theo thâm ý sâu sắc nụ cười.

"Hồng hồng hồng, Đại sư huynh, người cùng tiểu sư muội đều như thế thời gian, làm sao không thấy người có động tĩnh đây? Ta tiểu Lục tử đều thế người sốt ruột, đoàn người nói đúng không Đúng vậy a?"

Tiểu Lục tử như thế một thét to, những sư huynh khác muội cũng đều đi theo ồn ào, lần này khiến cho Đại sư huynh có chút thật không tiện!

"Tiểu Lục tử, người có phải là ngựa người, muốn ta cho người nạo nạo?" Đại sư huynh uy hiếp nói, nhưng ôn cùng thiện lương hắn, càng là chính mình không nhịn được nhỏ đi ra, nụ cười trên mặt vô cùng ngọt ngào.

Tiểu Lục tử chờ người nhìn mình sư huynh đáng đáp, nhất thời gào gào thét lên, hết cách rồi, Đại sư huynh không thể làm gì khác hơn là chạy trốn chết.

Diệp Tiêu ẩn thân dong thụ vô cùng to lớn, Đại sư huynh đi tới dong thụ mặt khác, chính mình một người lẳng lặng mà nghỉ ngơi, còn từ trong lòng móc ra một khối khăn lụa, thợ khéo vô cùng tinh mỹ nhẵn nhụi, nhìn đáng đáp chính là xuất từ tiểu Lục tử chờ nhân khẩu bên trong tiểu sư muội tay.

Đại sư huynh nhìn khối này khăn lụa, từ từ ngơ cả ngẩn, cho tới liền Diệp Tiêu thần không biết quỷ không hay mà xuất hiện ở trước mắt của hắn, hắn đều quên.

Đột nhiên, tiểu Lục tử một tiếng kêu sợ hãi, này mới thức tỉnh hắn. Chỉ là, khi hắn lấy lại tinh thần, nhìn mình trước mắt một bóng người thì, nhất thời sững sốt.

"Tóc đỏ, xích đồng, lẽ nào là ..." Đại sư huynh không nói gì, chỉ là hoảng sợ nhìn Diệp Tiêu, mồ hôi trên mặt ào ào trực dưới, thân thể run rẩy kịch liệt.

"Người ... người ... người là ... Diệp Tiêu?" Đại sư huynh Cà Lăm, có chút nói năng lộn xộn.

Mà đối diện Diệp Tiêu chỉ là nhân nhạ nhìn người sau, ánh mắt lạnh lẽo mà vô tình, tựa hồ đối với thế gian tất cả sự tình đều không quan tâm chút nào.

"Ta hỏi ngươi đáp, nói thật!" Diệp Tiêu rốt cục mở miệng, nhưng âm thanh nhưng tự vụn cổ hàn băng, không có một tia tình cảm.

Đại sư huynh gật đầu, biểu thị tự mình biết hoàn toàn tận, nói hoàn toàn đáp!

"Ngươi là ai, vì sao đi tới nơi này, vì chuyện gì?"

"Trước ... tiền bối, văn bối chính là Tần quốc vũ hóa tông đệ tử, tên là Lạc Cửu U! Lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, một là vì rèn luyện, hai là vì tiến vào tích thi nơi, tìm u hồn yêu hoa!" Lạc Cửu U hết sức nghiêm túc địa trả lời, không có nửa câu lời nói dối.

"Tích thi nơi? Ngươi biết ở đâu?" Diệp Tiêu không hề lay động trong ánh mắt bắn ra một vết hào quang, hắn cũng muốn đi tích thi nơi, tìm u hồn yêu hoa!

Lạc Cửu U gật đầu, hô hấp dần dần trì hoãn, tựa hồ chậm rãi bình tĩnh lại. Dưới cái nhìn của hắn, trong truyền thuyết sát thần Diệp Tiêu, cũng không phải như vậy khát máu!

"Còn có một việc!"

"Tiền bối mời nói, văn bối nhất định như thực chất nắm bắt!" Lạc Cửu U vội vàng đáp lại nói, chỉ lo người sau sợ ý một chút muốn cái mạng nhỏ của chính mình.

"Các ngươi nói sát thần Diệp Tiêu, là nói ta sao?"

"Cái này, văn bối cũng không rõ ràng. Chỉ là hai ngày nay Thập Vạn Đại Sơn đều ở đồn đại một tóc đỏ xích đồng nam tử, gặp người liền giết, hơn nữa còn lấy ra người chết hồn phách, vô cùng tàn nhẫn! Chỉ là, tiền bối cũng gọi là Diệp Tiêu, hơn nữa cũng là tóc đỏ xích đồng, lẽ nào ngươi chính là cái kia sát thần?"

Diệp Tiêu không nói tiếng nào, hắn đã biết là ai làm ra!

"Đại sư huynh, cứu mạng a!" Lạc Cửu U đột nhiên kinh ngạc nghe tiểu Lục từ cầu cứu, trong lòng hồi hộp một tiếng, vội vàng muốn đi cứu viện, nhưng mới vừa quay người lại, liền muốn đến trước mắt mình thì có cái nhân vật hung ác.

Mô hôi hột lớn chừng hạt đậu ở Lạc Cửu U trên trán lăn, hắn hơi thoáng nhìn, muốn nhìn một chút Diệp Tiêu sắc mặt. Mà Diệp Tiêu không để ý chút nào, ánh mắt vẫn lạnh lẽo vô tình.

Rõ ràng Diệp Tiêu ý tứ Lạc Cửu U, vội vàng cần đi cứu viện, khi hắn vọt tới dong thụ một bên khác, liền nhìn thấy sư đệ của chính mình cùng sư muội, bị một nhóm người hạn chế, hơn nữa nhìn đáng vẻ cả người vô lực, như là trúng rồi một loại nào đó mê dược.

"Ha ha, Lạc Cửu U, ngươi chạy đi đâu rồi? Ta La Thông ngày hôm nay liền muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể chạy đằng nào? Ha ha ... "

"La Thông, mau nhanh thả bọn họ, không phải vậy ta muốn ngươi không chết từ tế được!" Lạc Cửu U trong lòng lo lắng không ngớt, nhìn mình đồng môn, hận không thể giết La Thông.

"Ngươi gào to cái gì? Ta cho ngươi biết, các ngươi vũ hóa tông người, ngày hôm nay một đều đi không được! Ngươi những sư đệ này các sư muội, đã bị ta soát người, trên người bọn họ cứu mạng phù đã bị ta thu rồi. Vì lẽ đó, coi như ta thả bọn họ, bọn họ có thể ở này Thập Vạn Đại Sơn hoạt mấy ngày? Ha ha ... "

"Ngươi ... muốn chết!"

"Hừ, thiếu đừng mẹ kiếp phí lời, lão Tử ngày hôm nay liền muốn chặt ngươi! Các anh em, cho ta hảo hảo bắt chuyện cái này vũ hóa tông thiên tài đại đệ tử!" La Thông ra lệnh một tiếng, phía sau hắn bỗng nhiên tuôn ra mấy chục đạo bóng người, ép thẳng tới Lạc Cửu U mà đi.

Lạc Cửu U thực lực có điều Trúc Cơ Đại viên mãn, mà cùng đối chiến kẻ địch, nhưng là cùng một màu Trúc Cơ hậu kỳ, tuy rằng kém một chút, nhưng ở nhân số trên chiếm hết ưu thế.

Tất cả mọi người đều không có lựa chọn phi thường trên không chiến đấu, như vậy càng dễ dàng trở thành chúng thí chi. Thế nhưng, người tu đạo cận chiến quá yếu, mà Lạc Cửu U còn muốn đối phó mấy chục người, tuy rằng có thể chống đối nhất thời, nhưng bị thua đã là không có chút hồi hộp nào.

Đúng như dự đoán, Lạc Cửu U một sơ sẩy, vai phải bị kẻ địch đoản kiếm bắn trúng, thân hình đột nhiên đại loạn, tất cả mọi người nhân cơ hội mà lên, tàn nhẫn mà trọng thương Lạc Cửu U.

"Đại sư huynh, ngươi không cần phải để ý đến chúng ta, mau nhanh đi!" Tiểu Lục từ tuy rằng không thể động đậy, nhưng vẫn là khuyên cáo Lạc Cửu U rời đi.

"Tiểu tử thú, ngươi mẹ kiếp cầm miệng cho ta! Ta nếu như lựa chọn rời đi, trước đã sớm đi rồi! Ta là vũ hóa tông đệ tử, là Đại sư huynh của các ngươi, ta có thể nào khí các ngươi với không để ý?" Lạc Cửu U đồng dạng hết lớn, nhện xuống đau nhức, liều mạng chiến đấu.

"Chà chà sách, được lắm đại nghĩa lắm nhien Lạc Cửu U, ngày hôm nay ta sẽ tác thành ngươi! Có điều ngươi yên tâm, ngươi những sư đệ này sư muội,

chẳng mấy chốc sẽ đi cùng ngươi!"

Lạc Cửu U đầy mặt bệch quát nhìn La Thông, không để ý hình tượng địa phún ra một ngụm nước bọt, "La Thông, gia gia ngươi ở đây, chờ ngươi cho ta đưa ma đây! Ha ha ... "

La Thông sắc mặt đột nhiên lạnh xuống, nhìn giai dưới chỉ từ Lạc Cửu U, ánh mắt hung ác, lớn tiếng quát: "Giết bọn họ cho ta!"

Tiếng nói còn sa sút, đột nhiên một cơn gió lên, cùng lúc đó một luồng bàng bạc sát ý bao phủ mà xuống, bao phủ lại tất cả mọi người tại chỗ.

Lạc Cửu U cả kinh, trong lòng đột nhiên đại hỉ, "Lẽ nào là vị đại nhân kia ra tay rồi?"

La Thông ngạc nhiên nghi ngờ địa xem hướng bốn phía, hoàn toàn biến sắc, hoảng sợ địa nói rằng: "Người nào ở giả thần giả quỷ, cần mau ra đây!"

Một lúc lâu, bốn phía không có động tĩnh gì, La Thông trở nên hơi đảm lớn lên, cười nhạo nói: "Bọn chuột nhắt mà thôi, không đáng nhắc tới!"

Nhưng là, chưa kịp hẩn lời nói xong, một đạo quỷ dị hắc tuyến, nhỏ như không thể tra, trực tiếp bay về phía La Thông, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, xuyên qua người sau đầu lâu, tiếp theo một quay về, bay về phía mọi người khác, hoặc là xuyên tim mà qua, hoặc là đâm thủng ngực mà qua, hoặc là xuyên đầu mà qua, chỗ đi qua, máu tanh khắp nơi. Nhưng tất cả mọi người trước khi chết đều là một vẻ mặt, vậy thì là chết không nhắm mắt.

Hắc tuyến oai, khủng bố như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Tích thi nơi

Chương 59: Tích thi nơi

Yên tĩnh, tĩnh mịch bình thường yên tĩnh!

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn đột nhiên xuất hiện tình hình, đặc biệt là Lạc Cửu U, hẩn đối với Diệp Tiêu thực lực có suy đoán, nhưng bây giờ thấy người sau ra tay, hẩn thật sự bị chấn động.

Sát thân chi danh, quả nhiên danh bất hư truyền! Thế nhưng, này Diệp Tiêu, không phải đối phương Diệp Tiêu!

Giải quyết La Thông chờ người, Lạc Cửu U hẩn nhìn đau nhức, chạy đến La Thông trước thi thể cẩn thận tìm kiếm, tìm tìm thuốc giải! Lạc Cửu U biết ngày này kiếm môn độc môn bí dược, nhuyển gân tán!

Rất nhanh, Lạc Cửu U tìm tới nhuyển gân tán thuốc giải, từng cái từng cái cho mình đồng môn ăn vào, chỉ trong nháy mắt, nhuyển gân tán hiệu dụng liền mở ra!

Tiểu Lục từ trứng độc kém cõi, rất nhanh liền khôi phục năng lực hoạt động! Hẩn vội vàng chạy đến La Thông trước thi thể, nhìn người sau chết không nhắm mắt về mặt, cảm thấy có chút khiếp người, liền nghiêng đầu sang chỗ khác, vô cùng cẩn thận mà ở La Thông trên thi thể tìm tòi.

Lạc Cửu U chỉ lo thể sư đệ muội môn giải độc, không có để ý tiểu Lục từ cử động, nhưng coi như chú ý tới, cũng sẽ không ngăn cản cái gì. Hẩn biết tiểu Lục từ làm người, tất nhiên là có nguyên nhân.

Chỉ chốc lát sau, tiểu Lục từ vui mừng hô to: " tìm tới, lần này xem như là bảo vệ một cái mạng!"

Nguyên lai, tiểu Lục từ cảm lại trước La Thông từ trên người bọn họ cướp đoạt mà đi linh phù. Những này linh phù là vũ hóa tông cho mỗi cái ở bên ngoài rèn luyện đệ tử an toàn bảo đảm, nếu là gặp phải tình huống khẩn cấp, bất cứ lúc nào có thể thôi thúc linh phù, ở linh phù dưới sự giúp đỡ, có thể trong nháy mắt trở lại tông môn bên trong.

"Tiểu Lục từ, làm ra không sai!" Có người hét lớn, thập phần vui vẻ.

"Ha ha, cảm tạ Lục từ sư đệ, sau khi trở về, sư tỷ ta liền không bắt nạt ngươi!"

Tiểu Lục từ bị nói tới có chút thật không tiện, có chút đỏ mặt sờ sờ đầu của chính mình. Lạc Cửu U nhìn thấy tiểu Lục từ đáng vẻ, không nhịn được khê

cười một tiếng, đi lên trước nhẹ nhàng vỗ vỗ người sau vai, hơi mỉm cười nói: "Tiểu Lục tử, làm ra không sai! Lần này đều do ta, không thể đúng lúc đi ra cứu các người!"

Tiểu Lục tử tàn nhẫn mà lắc đầu nói: "Kỳ thực, ta vừa nảy cũng có chút sợ sệt. Có điều, nếu để cho ta lại lựa chọn một lần, ta sẽ không để cho người đi ra, cũng sẽ không hướng về người cầu cứu!"

Lạc Cửu U nghe vậy, trong lòng chấn động, tàn nhẫn mà vỗ người sau vai, không nói nữa!

Huynh đệ trong lúc đó, không cần quá nói nhiều, vèn vèn một động tác liền được rồi!

Lập tức, Lạc Cửu U đột nhiên xoay người, hai đầu gối quỳ xuống, quay về phía sau dong thụ, cung kính mà nói rằng: "Vũ hóa tông Lạc Cửu U, cảm Tạ tiền bối ân cứu mạng!"

Tiểu Lục tử kinh ngạc nhìn hai đầu gối quỳ xuống sư huynh, còn đang nghi hoặc, đột nhiên nhớ tới giết chết La Thông chờ người cái kia một đạo hắc tuyến, vội vàng quỳ xuống, cung kính mà cúi đầu!

Những người khác nhìn hai người dáng dấp, tương tự quỳ lạy mà đi. Dưới cái nhìn của bọn họ, cái kia một đạo hắc tuyến quá mức quỷ dị, hơn nữa sức sát thương cực mạnh, hầu như là chạm vào tức chết!

"Vũ hóa tông đệ tử, bái Tạ tiền bối ân cứu mạng!" Tất cả mọi người cung kính mà nói rằng, thái độ vô cùng thành khẩn!

Đột nhiên, toàn bộ thế giới vì đó chấn động, một luồng cực đoan áp lực bỗng nhiên giáng lâm, tất cả mọi người đều cảm thấy hô hấp hơi ngưng lại, thân thể căng có chút run rẩy.

Tiếp đó, tất cả mọi người chính là nhìn thấy, một đạo thân ảnh khôi ngô chậm rãi giáng lâm, hai tay sau lưng, biểu hiện lãnh đạm nhìn vũ hóa tông đệ tử, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì!

Mái tóc dài màu đỏ ngòm ở gió nhẹ thổi dưới, tùy ý tung bay, có một loại rời xa huyền ảo thoát tục, nhưng nhân đỏ như máu vẽ, càng thêm lộ ra một luồng máu tanh tâm ý.

Tựa hồ toàn bộ thế giới đều đã biến thành màu đỏ như thế, tất cả mọi người trong mắt chỉ có này một bóng người, toàn bộ thế giới cũng vì đó mà bất động, hẳn chính là thế giới này duy nhất, duy nhất chứa tể!

Diệp Tiêu bóng người chậm rãi hạ xuống, xích đồng nhẹ nhàng nhìn vũ hóa tông đệ tử, quay về Lạc Cửu U nói: "Ta muốn đi tích thi nội, tìm kiếm u hồn yêu hoa, kính xin người dẫn đường! Ta biết các người chuyển này cũng là đi tìm u hồn yêu hoa, các người yên tâm, có cơ duyên giả chiếm được. Nếu là các người tìm tới, ta sẽ không trắng trợn cướp đoạt!"

Diệp Tiêu cái kia không tình cảm chút nào âm thanh, tựa hồ xuyên thấu trái tim của mỗi người, tất cả mọi người càng là không nhịn được run lên, dòn dập tỉnh lại. Chỉ là, tiểu Lục tử đang nhìn đến Diệp Tiêu trong nháy mắt, càng là khó có thể tin địa nói rằng: "Giết ... giết ... thần, Diệp ... tiêu?"

Lạc Cửu U nghe vậy, vội vàng đánh người sau một cái tát, rất nhẹ, nhưng người sau lại như là sợ đến ngây người như thế, càng là không đánh tỉnh. Lại vừa nhìn những đồng môn khác, tương tự gần như về mặt.

"Hừ!"

Diệp Tiêu hừ lạnh một tiếng, khí thế cường hãn thoáng tiết lộ mà ra, nhưng chính là như vậy nhẹ nhàng khí thế, ngoại trừ Lạc Cửu U ở ngoài những người khác, tất cả đều bị lật tung mà đi.

Tất cả mọi người không nhịn được một tiếng hét thảm, nhìn còn như là Ma thần Diệp Tiêu, gấp vội vàng đứng dậy, cung kính mà quỳ lạy nói: "Văn bối thất lễ, còn xin tiền bối thứ lỗi!"

"Lạc Cửu U, hai canh giờ sau khi, chúng ta xuất phát! Đây là một ít đan dược, đối với các người nên có trợ giúp!" Diệp Tiêu ném cho Lạc Cửu U một ít đan dược, không để ý đến những người khác, đi thẳng tới một bên, yên lặng mà điều tức đi tới.

Lạc Cửu U ánh mắt có chút không thể phỏng đoán, xem trong tay trong bình ngọc đan dược, hỏi tiểu Lục tử: "Người cảm thấy có thể ăn sao?"

Tiểu Lục tử cười khổ một tiếng, khoát tay một cái nói: Ta nào có biết! Nếu không như vậy, Mộc Thanh Trúc sư tỷ nói vậy sắp đến rồi, chờ nàng trở lại chẳng phải sẽ biết!"

Lạc Cửu U gật đầu, thầm nói: Cũng chỉ có như vậy! Làm vũ hóa tông luyện được sư đại đệ tử, cũng chỉ có nàng mới có thể giám định!

Ước chừng sau nửa canh giờ, tiểu Lục tử trong miệng Mộc Thanh Trúc sư tỷ hiện thân.

"Cửu U sư huynh, ta cuối cùng cũng coi như đuổi tới các người!" Người đến như mình châu thổ hà, xuất trần yêu kiều, tú lệ cực kỳ, thân Sioned bao hàm, ngọc cốt trời sinh, dung nhan gần như hoàn mỹ, chọn không ra một điểm tỳ vết.

Thân trắng như tuyết quần áo, nhẹ nhàng tung bay, đưa nàng cái kia hoàn mỹ thân thể phác họa cảm động cực điểm.

"Thanh trúc sư muội, ngươi trở lại là tốt rồi!" Lạc Cửu U nhìn người đến, trong lòng lơ lửng một tảng đá cũng coi như rơi xuống địa.

"Chúng ta bên này xảy ra chút vấn đề, vừa vặn ngươi có thể giúp đỡ!" Nói, Lạc Cửu U lấy ra bình ngọc, đưa cho Mộc Thanh Trúc. Mà Mộc Thanh Trúc nhưng đang quan sát chính mình đồng môn, có chút kinh nghi nói: "Sư huynh, các ngươi làm sao trúng rồi Thiên kiếm môn nhuyển gân tán, hơn nữa vẫn chưa hoàn toàn khôi phục đáng về?"

"Cái này nói rất dài dòng, ngươi xem một chút những đan dược này, có vấn đề sao?"

Mộc Thanh Trúc tò mò tiếp nhận bình ngọc, đổ ra một viên đan dược đi ra, nàng đầu tiên nhìn nhìn lại, thân thể liền chinh ở, trong ánh mắt tràn đầy khó mà tin nổi!

"Làm sao có khả năng? Sư huynh, thuốc này từ đâu đến?"

"Làm sao, có vấn đề sao?"

"Làm sao có khả năng có vấn đề? Đây chính là tam phẩm đan dược khởi linh đan, ta cũng là đã từng thấy sư phụ luyện chế quá một lần, hơn nữa là thất bại thật nhiều thứ mới luyện chế tốt! Thậm chí cấp bậc đều không có cái này dược, ngươi nói có vấn đề hay không?"

Mộc Thanh Trúc hết sức kích động, đối với luyện dược sư tới nói, có thể có được một viên cấp bậc cao đan dược, là một cái khiến người ta vô cùng hưng phấn sự tình.

Được Mộc Thanh Trúc khẳng định, Lạc Cửu U không chậm trễ nữa, vội vàng phái phát cho mình đồng môn, để bọn họ ngồi điều tức, mau chóng khôi phục thực lực.

Mà may mắn phân đến một viên khởi linh đan Mộc Thanh Trúc thập phần vui vẻ, cũng cùng mọi người bắt đầu đã tọa, dù sao tăng cường thực lực là mỗi cái tu giả nguyện vọng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, rất nhiều người thỉnh thoảng phát sinh thống khổ rên rỉ, nhưng đều gắng gượng vượt qua, không có một người từ bỏ!

Thay đổi quá trình là thống khổ, nhưng chỉ có trải qua thống khổ, mới có thể như niết bàn bản Trọng sinh!

Một bên Diệp Tiêu, chẳng biết lúc nào tỉnh lại, nhìn đám người kia, thần thức bao trùm mà đi, càng là thế bọn họ hộ pháp lên!

Không biết qua bao lâu, tất cả mọi người từ trong nhập định tỉnh lại, cảm thụ thực lực tăng lên, trên mặt của mỗi người đều tràn trề vui sướng nụ cười.

"Cửu U sư huynh, chúng ta phía dưới làm sao dự định?" Mộc Thanh Trúc hỏi.

"Chúng ta muốn đi tích thi nơi, nói vậy ngươi cũng rất có hứng thú đi!"

Mộc Thanh Trúc gật đầu, mặc dù có chút sợ sệt, nhưng nàng vẫn là đồng ý đi thăm dò một phen!

"Nghỉ ngơi được rồi, chúng ta liền lên đường đi!" Còn không đợi Mộc Thanh Trúc có nói ngữ, một đạo lạnh lẽo không có tình cảm chút nào quát lạnh, đột nhiên vang vọng ở trái tim tất cả mọi người.

Mộc Thanh Trúc đang muốn nói chuyện, lại bị Lạc Cửu U đình chỉ.

"Tiền bối, chúng ta lập tức xuất phát, nửa ngày quang cảnh liền có thể đến, tiền bối xin yên tâm!"

Lạc Cửu U bắt chuyện một tiếng, liền dẫn chính mình đồng môn hướng về tích thi nơi mới tiến về phía trước, tốc độ rất nhanh, trung gian không có nửa điểm làm lỡ.

Dọc theo đường đi, Lạc Cửu U đem trải nghiệm của bọn họ nói cho Mộc Thanh Trúc nghe, làm cho đến người sau kinh ngạc không thôi.

Mà bán hôm sau, mọi người tới đến một chỗ khói đen mờ mịt khu vực thần bí, nơi này chính là tích thi nơi, Thập Vạn Đại Sơn đông đảo tích thi nơi một người trong đó.

Mà Diệp Tiêu bóng người, cũng là hiện ra với trước mắt của tất cả mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Thủ mộ giả

Chương 60: Thủ mộ giả

Mộc Thanh Trúc kinh ngạc mà nhìn xuất hiện ở trước mắt mình này bóng người, trên mặt biểu hiện kinh ngạc cực kỳ, giật mình đến nói không ra lời.

Nàng không ngừng mà hướng về Lạc Cửu U nháy mắt, trong lòng lo lắng không ngớt, tựa hồ đang hỏi: "Đại sư huynh, người không biết trước mặt người này là ai sao?"

Lạc Cửu U nhìn Mộc Thanh Trúc vẻ mặt, trong lòng nhất thời rõ ràng, nhưng hiện tại cũng không tốt giải thích cái gì! Hắn đi thẳng tới Diệp Tiêu phụ cận, chỉ về đằng trước mông lung thiên địa, cung kính mà nói rằng: "Tiền bối, phía trước chính là tích thi nơi! Chỉ có điều, này Thập Vạn Đại Sơn tích thi nơi đông đảo, chúng ta trước mắt cái này, xem như là trong đó khá lớn một!"

Diệp Tiêu lặng lẽ không nói, khẽ gật đầu, suy nghĩ chốc lát, đối với Lạc Cửu U nói: "Chúng ta tách ra mà đi, từng người tìm kiếm cần thiết, ta sẽ không cướp giật các người đồ vật!" Tiếng nói vừa dứt, Diệp Tiêu thân ảnh nhất thời bay vút lên trời, Thất Tinh trục nguyệt rạng ngời rực rỡ, khác nào một đạo hỏa hồng Lưu Vân bay về phía chân trời.

Mộc Thanh Trúc nhìn Diệp Tiêu rồi đi bóng người, rút cục thờ phào, một lúc lâu, nàng mới hỏi: "Đại sư huynh, lẽ nào người không biết cái này Diệp Tiêu là ai sao?"

"Ta biết, nhưng là cùng người hiểu rõ Diệp Tiêu, tuyệt đối không phải cùng một người!" Lạc Cửu U khẽ cười nói, nhìn Diệp Tiêu rồi đi bóng người, tràn đầy sùng bái!

Cường giả, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ bị người tôn sùng!

Mộc Thanh Trúc nhìn Lạc Cửu U cái kia không để ý chút nào dáng vẻ, trong lòng càng thêm nghi hoặc, không nhịn được hỏi: "Lẽ nào quãng thời gian trước thịnh truyền sát thần Diệp Tiêu, có một người khác?"

Lạc Cửu U lắc đầu, biểu thị chính mình không rõ ràng. Nhưng hắn biết, đã cứu người của mình tuyệt đối không phải trong truyền thuyết như vậy!

"Thanh trúc sư tỷ, người cũng đừng nghĩ nhiều như thế! Cái kia tiền bối đã cứu chúng ta mệnh, làm sao có khả năng sẽ là cái kia sát thần đây? Ta phỏng chừng khả năng là tiền bối kẻ thù có ý định hãm hại, cố ý để chúng ta hợp lực vây quét, để cho mình tọa thu ngư ông đắc lợi! Người là không biết, những Thiên kiếm đó môn người, hầu như cũng không thấy tiền bối là làm sao ra tay, liền đi đòi nhà ma, coi là thật là lợi hại cực điểm! Nếu như hắn đúng là cái kia sát thần, sớm đem chúng ta giết, còn muốn lưu đến hiện tại? Lại nói, hắn trả lại chúng ta khỏi linh đan, người cũng ăn!" Tiểu Lục từ chạy tới, quay về Mộc Thanh Trúc phân tích nói, vô cùng có lý.

Mộc Thanh Trúc nghe vậy, nghi ngờ trên mặt xem như là giảm bớt không ít, nàng cũng coi như rõ ràng, vì sao Lạc Cửu U phải chờ tới nàng trở lại phân biệt khỏi linh đan thật giả!

"Xem ra, hắn thật sự không phải trong truyền thuyết sát thần, nếu không thì, chúng ta chết sớm!"

Lạc Cửu U khẽ mỉm cười, lập tức chào hỏi: "Chúng ta nghỉ ngơi nửa canh giờ, sau đó tiến quân tích thi nơi. Đại gia đều đem mình linh phù bảo vệ tốt, thời khắc nguy cấp, không cần phải để ý đến những người khác, trực tiếp bóp nát linh phù, trở lại tông môn, hiểu chưa?"

"Rõ ràng!"

Tích thi nơi, bởi vì không có ai biết Thập Vạn Đại Sơn hình thành với khi nào, tự nhiên cũng là không ai biết này tích thi nơi đến tốt cùng tồn tại bao lâu, bên trong đến tốt cùng mai táng bao nhiêu người, tụ tập không lỗ cỡ nào khí âm hàn.

Mông lung khí tức quỷ dị, không biết bao trùm phương viên bao nhiêu tích, Diệp Tiêu cất bước trong đó, ngoại trừ cảm nhận được cực cường âm hàn lực lượng ở ngoài, cũng không có cái khác nguy hiểm.

Dọc theo đường nhìn thấy các loại động vật cốt hài, nhân loại xương khô, chứng minh nơi này đã từng giết chóc! Ngoài ra, cũng không còn cái khác tồn tại, không có bất kỳ sinh cơ, mục vị trí cùng, cũng chỉ có thể kéo dài tới mười mét phạm vi, tất cả xung quanh, đều bao phủ ở sương mù mông lung, màu xám, u ám trong thế giới, yên tĩnh có chút tĩnh mịch!

Diệp Tiêu cất bước trong đó, khác nào một từ Địa ngục đi ra ma như thần, tựa hồ không bị hoàn cảnh này ảnh hưởng, trực tiếp đi về phía trước, tìm chính mình mục tiêu của chuyến này —— u hồn yêu hoa!

Linh nhi vẫn không có khôi phục như cũ, bởi vậy không thể giúp trợ Diệp Tiêu cung cấp manh mối, chỉ có thể dựa vào chính hắn một người tìm tới u hồn yêu hoa.

Đi rồi không biết bao lâu, Diệp Tiêu chợt phát hiện một thú vị hiện tượng, vậy thì là âm hàn lực lượng phân bố sai biệt dị. Có nhiều chỗ nghiêm trọng một điểm, có nhiều chỗ nhẹ một điểm, phân bố không đều!

Diệp Tiêu suy nghĩ chốc lát, quyết định hướng về âm hàn lực lượng dần dần tăng mạnh mới tiến về phía trước, vừa tẩu biến cảm ứng, không ngừng mà thay đổi phương hướng, thay đổi vị trí của chính mình, hướng về tích thi nơi nơi sâu xa thẳng tiến.

Toàn bộ tích thi nơi, không có ban ngày cùng đêm tối, có chỉ là mờ mịt thế giới. Bởi vậy, thời gian ở đây cũng không có tồn tại ý nghĩa, chỉ có thể về phía trước, không ngừng mà về phía trước.

Kỳ quái hơn nữa chính là, Diệp Tiêu thần thức dò xét cũng chỉ có thể bao trùm mười trượng phạm vi, lại xa liền không cách nào nhận biết.

"Đây chính là tích thi nơi, quả nhiên có chút môn đạo!" Diệp Tiêu thảm than, cẩn thận từng li từng tí một địa đi về phía trước.

Không biết đi rồi bao lâu, Diệp Tiêu phía trước cách đó không xa, xuất hiện một bóng đen to lớn đường viên, nhưng không có bất kỳ sống sinh mệnh dấu hiệu, thấp thoáng ở thế giới màu xám bên trong, có vẻ rất đáng sợ.

Diệp Tiêu cũng không úy kỵ, trực tiếp đi lên phía trước, muốn tìm tòi hư thực. Theo khoảng cách rút ngắn, Diệp Tiêu dần dần thấy rõ cái bóng đen này đường viên có điều là một pho tượng to lớn mà thôi.

Chỉ là, cái này pho tượng to lớn chỉ có một cái xương sọ, cao chừng mười mấy trượng, đôi mắt Diệp Tiêu một mắt, điều khắc một tấm dữ tợn khủng bố cự mặt, một chút nhìn lại, vô cùng đáng sợ.

Diệp Tiêu không hề bị lay động, chuyện kỳ quái hấn gặp phải đã nhiều lắm rồi, trước mắt có điều một pho tượng mà thôi.

Hắn vòng qua pho tượng tiếp tục tiến lên, cảm ứng âm hàn lực lượng biến hóa, đi con đường của chính mình. Vòng qua pho tượng đồng thời, Diệp Tiêu đánh giá người sau, mặt bên không có điều khắc người lỗ tai, hơn nữa mặt trái không có thứ gì, vô cùng bằng phẳng. Tựa hồ toàn bộ pho tượng, chỉ vì đột xuất chính diện trưng cự mặt.

Vòng qua quỹ dị pho tượng, Diệp Tiêu không tiếp tục để ý, hướng về mục tiêu của chính mình tiếp tục tiến lên!

Nhưng là, đi rồi không vài bước, một trận quỷ dị âm thanh đột nhiên vang lên, còn như núi đá di động. Thế nhưng, Diệp Tiêu hướng bốn phía nhìn lại, chỉ ít ở chính mình trong phạm vi mười trượng, không có như vậy đá tảng.

Diệp Tiêu thân thể không nhúc nhích, lẳng lặng mà cảm ứng tình huống chung quanh, nỗ lực tìm ra trong bóng tối cái kia nhòm ngó kẻ thù của chính mình. Nhưng suu tâm một lúc lâu, hấn không thu hoạch được gì.

Diệp Tiêu chậm rãi xoay người, quan sát tỉ mỉ hoàn cảnh chung quanh, nỗ lực dựa vào chính mình thánh lực phán đoán âm thanh phát sinh vị trí, nhưng đợi một lúc lâu, loại kia âm thanh cũng không còn xuất hiện.

Nhìn quanh một vòng, vẫn không thu được gì, không khỏi Diệp Tiêu trong lòng có chút không thoải mái. Nhưng lập tức, hấn xích đồng mở to, gấp vội vàng xoay người nhìn mình phía sau pho tượng kia, càng là phát hiện, tấm kia to lớn dữ tợn cự mặt, càng đối với mình lộ ra nụ cười quái dị!

"Không thể! Cự mặt vị trí ở chính diện, làm sao có khả năng đối với mình? Lẽ nào là ta xúc động cái gì cơ quan, để người sau di động?" Diệp Tiêu suy đoán nói, trong lòng nghi ngờ không ngớt.

"Nhưng là, coi như là ta đụng tới cái gì cơ quan, để người sau di động, cũng nên sản sinh động tĩnh khổng lồ, không thể như thế hào không một tiếng động! Nhưng là, pho tượng kia bốn phía, hoàn toàn không giống như là hữu cơ quan tồn tại! Thế nhưng, này cự mặt lại là khi nào mặt quay về phía mình?"

Trong lúc nhất thời, Diệp Tiêu trong lòng tuôn ra đủ loại suy đoán, nhưng đều không thể giải thích chính mình nhìn thấy cảnh tượng!

Không khỏi, Diệp Tiêu dần dần tới gần pho tượng, muốn nhìn một chút chân tướng vì sao! Bởi vì vừa nãy vòng qua pho tượng thời điểm, hấn xem rất rõ ràng, tượng đá sau lưng, không có bất kỳ điều khắc!

Chỉ là, hấn đi ra không vài bước, tấm kia cự mặt càng là quỷ dị mà phát sinh một loại nào đó biến hóa, mấy trăm đạo điểm đỏ đột nhiên hiển hiện, tiếp theo từng cái từng cái tràn đầy rậm rạp nanh răng nhọn hắc ám sinh vật giương cánh, đánh về phía Diệp Tiêu mà đi.

Diệp Tiêu bị chính mình nhìn thấy cảnh tượng sợ hết hồn, hấn làm sao cũng không nghĩ đến, tấm kia cự mặt càng là những này hắc ám sinh vật chấp và mà thành, số lượng khổng lồ, tới om om một mảnh hướng về Diệp Tiêu kéo tới.

Những này hắc ám sinh vật, cái đầu rất nhỏ, búi có hai cánh, nhưng dực triển rất nhỏ, xem ra, so với phổ thông dơi lớn hơn không được bao nhiêu. Chỉ là, miệng đầy rậm rạp nanh răng nhọn, hiển lộ ra người sau hung tàn, hung tính tuyệt đối không phải.

Nhưng là, so với hung tính, so với hung tàn, những này hắc ám sinh vật, xem như là gặp phải lão tổ tông!

Diệp Tiêu không chậm trễ chút nào, Thất Tinh trục nguyệt trong nháy mắt lấy ra, bảy thanh bảo kiếm, vô cùng sắc bén, vòn quanh Diệp Tiêu quanh thân, đem hết thấy đột kích hắc ám sinh vật hết mức chém giết. Ôn định thế cuộc sau khi, Diệp Tiêu lưu lại ngũ thanh bảo kiếm hộ vệ chính mình, còn lại hai cái, nhắm phía những kia hắc ám sinh vật trung tâm, trắng trợn cắn giết, không chút lưu tình.

Lấy Diệp Tiêu bây giờ Trúc Cơ Đại viên mãn thực lực, đối phó những này hắc ám sinh vật, đó là thừa sức. Chỉ là, làm Diệp Tiêu đem những này hình

dáng giống doi hắc ám sinh vật cắn giết không còn một móng thời điểm, toà kia tượng đá, đột nhiên đỏ nát, một đạo kiên cường bóng người xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt.

"Bước vào cấm địa giả, giết không tha!"

Diệp Tiêu cả kinh, quát to: "Người bất kì người?"

"Ta chính là thần linh nghĩa địa thủ mộ giả!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Hoang Cổ Chiến Long

Chương 61: Hoang Cổ Chiến Long

Những kia hình như doi hắc ám sinh vật bị Diệp Tiêu tiêu diệt sau khi, từ cái kia nứt toác đá tảng bên trong đi ra cao to thân thể, thực tại chấn kinh rồi Diệp Tiêu.

"Thần Linh Mộ Địa Thủ Hộ giả? Hừ, thế gian này căn bản không có thần linh!" Diệp Tiêu quát khê, nhìn mười trượng cao cao to bóng người, nhưng cũng không cảm giác được người sau sóng sinh mệnh mạnh mẽ.

Diệp Tiêu nghi hoặc, tinh tế cảm ứng bên dưới nhưng là phát hiện, trước mắt mình đạo nhân ảnh này, sinh cơ vô cùng yếu đuối, bên trong thân thể tựa hồ đã bị đào không, toàn bộ thân thể khởi động lực đến từ chính đầu linh hồn ý niệm.

Nói cách khác, trước mắt này bóng người có điều là còn sót lại thần hồn ở điều động!

"Vô tri nhân loại, ta chính là hoang cung trời cổ chiến long bộ tộc, ta tên Ứng Thiên! Hôm nay ngươi phạm vào tội lớn, si nhục thần linh, tiếp thu ta trừng phạt đi!" Tự xưng Ứng Thiên người bí ẩn, bước động to lớn bước chân, đi ra đá tảng, hai chân đạp trên mặt đất, rung động đại địa!

Nhưng là, Diệp Tiêu biểu hiện thay đổi, nhìn Ứng Thiên bóng người, đột nhiên hỏi: "Hoang Cổ Chiến Long Ứng Thiên? Ứng Huyền là người người nào?" Diệp Tiêu ngữ khí có chút lo lắng, nhưng càng nhiều chính là tức giận.

Hắn không nghĩ ra, này Thập Vạn Đại Sơn đến tốt cùng là nơi nào? Vì sao liên tiếp địa xuất hiện cùng hoang cung trời cổ có quan hệ tồn tại?

Đầu tiên là tiến vào Hoang thần thân thể không gian, xảo ngộ Phong Tôn Giả, lại chính là ở đây gặp phải Hoang Cổ Chiến Long bộ tộc, mà hai người điểm giống nhau chính là đèn cạn dầu, tựa hồ là bị giam cầm ở đây!

"Ứng Huyền là ta tổ tiên! Hắn từng là chí tôn Hoang thần dưới trướng đắc lực nhất chiến tướng, cũng là chúng ta bộ tộc kiêu ngạo! Sau đó cung trời hủy hoại trong một ngày, tổ tiên chết trận, chúng ta bộ tộc chỉ tồn tại chút ít tộc nhân!"

"Ứng Thiên, ngươi thuộc về môn hạ ta làm sao, cho dù ngươi chỉ còn dư lại một tia tàn hồn, ta cũng phải thu phục ngươi!" Diệp Tiêu đột nhiên nói rằng, đối với Ứng Thiên, hắn vô cùng yêu thích.

"Làm càn! Ta chính là chiến long, một đời chỉ phục tùng cho tới tôn Hoang thần! Một mình ngươi nhỏ nhỏ nhân loại, dĩ nhiên vọng muốn thu phục ta, thực sự là buồn cười! Nhân loại, nạp mạng đi, coi như là vì ngươi cuồng ngạo trả giá đi!"

Diệp Tiêu khê mỉm cười, nhìn Ứng Thiên bóng người, không những không giận mà còn lấy làm mừng!

Chiến long một mạch, trung thành tuyệt đối, cho dù thương hải tang điền, cho dù thiên địa biến thiên, cái kia phân trong xương trung thành, không chút nào thay đổi!

"Hổng!"

Chiến Long Ứng Thiên quát to một tiếng, kịch liệt sóng âm chấn động, miễn cưỡng địa chấn tán trong phạm vi trăm dặm màu xám yên vụ, khí thế kinh khủng, có thể so với Kết Đan cảnh Đại viên mãn cường giả!

Diệp Tiêu nhìn đột nhiên bạo phát Ứng Thiên, trong mắt bắn nhanh ra một vệt kim quang, càng là có chút dị động.

Chiến long một mạch, sức chiến đấu phi phàm, đặc biệt là Ứng Huyền, càng là kiếp trước Diệp Tiêu đắc lực chiến tướng, một thân khùng bổ tu vi, rung trời hám địa, danh chấn hoàn vũ!

Mà lúc này, Ứng Thiên một tiếng rống to, Diệp Tiêu tầm nhìn trở nên trống trải lên, mà hắn cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, tích thi nơi tên gọi, quả nhiên danh bất hư truyền!

"Nhân loại, ngươi dám vọng muốn thu phục ta, ngươi hôm nay hẳn phải chết! Vốn là từ trên người ngươi cảm giác được một loại hơi thở quen thuộc, nhưng hiện tại, ngươi mạo phạm bản tọa, mạo phạm Hoàng thần đại nhân, vì lẽ đó, ngươi đi chết đi!" Ứng Thiên quát khế, không hề lưu tình địa vực lên chính mình bàn tay không lồ, tàn nhẫn mà ép hướng về Diệp Tiêu.

Đừng xem Ứng Thiên thân thể cao to, nhìn như rất ngốc, nhưng thực tế không phải vậy. Đây nhẹ nhàng một đòn, nhìn như vô lực, nhưng kì thực nhanh như chớp giật, lực bộc phát cường đại dị thường!

Diệp Tiêu khoe miệng hiện ra một nụ cười gằn, chân đạp Thần Hư bộ, bóng người trong nháy mắt biến mất. Mà liền ở người phía sau thân ảnh biến mất đồng thời, Ứng Thiên cự chưởng gào thét mà tới.

Từ Diệp Tiêu góc độ nhìn lại, Ứng Thiên một chưởng này đánh ra thời điểm, vô cùng chậm chậm, lại như là động tác chậm giống như vậy, nhưng trên thực tế nhưng phi thường hữu hiệu địa mê hoặc kẻ địch, để cho kẻ địch cho rằng hắn vô cùng ngốc, dễ dàng đối phó!

Mà một giây sau, Ứng Thiên cự chưởng thì sẽ còn tựa như tia chớp tập kích, bị công kích người cơ bản không còn sức đánh trả chút nào, liền "thân tử đạo tiêu", hơn nữa chết không nhắm mắt.

Này một chiêu, Ứng Huyền đã từng cho Diệp Tiêu giới thiệu quá, tên là tiết!

Cứ việc chỉ là một chữ, nhưng bao hàm vô thượng chân lý, chỉ có điều, không có ai lĩnh ngộ thôi! Cắt đứt hư không, cắt đứt sinh cơ, cắt đứt thế gian tất cả. Ra chiêu nhìn như chậm chậm, nhưng trên thực tế ẩn chứa đại đạo một loại nào đó chân lý hoặc bản nguyên.

Nhưng khi đó Ứng Huyền không thể hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo, bởi vậy Diệp Tiêu cũng chưa hề hoàn toàn lý giải. Lúc này nhìn thấy Ứng Thiên triển khai mà ra, Diệp Tiêu có một loại cảm giác đã từng quen biết.

"Ứng Huyền, không nghĩ tới còn có thể lại nhìn tới tuyệt kỹ của ngươi!" Diệp Tiêu than nhẹ.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, đại địa chấn chiến không ngớt, toàn bộ thế giới màu xám như nhấc lên cuồng như gió, mặt đất nứt ra rồi mấy đạo lỗ to lớn, kéo dài hướng về phương xa, xa không thể vờ.

"Hừ, nhân loại ngu xuẩn, dĩ nhiên mưu toan làm ta Chiến Long Ứng Thiên chủ nhân, thực sự là buồn cười!" Chiến Long Ứng Thiên nhìn mình thành quả, không nhịn được cười nhạo, nhưng trong giọng nói vẫn không hề tình cảm.

"Chiến Long Ứng Thiên, ngươi có chút khinh địch!" Diệp Tiêu bóng người xuất hiện ở Ứng Thiên phía sau, có chút trêu tức mà nhìn người sau, nhìn người sau giật mình đáng đáp.

Thế nhưng kinh nghiệm chiến đấu phong phú Ứng Thiên, không chậm trễ chút nào, hai cái tay phản đánh về Diệp Tiêu, vô cùng linh hoạt, không có chút nào khó chịu.

"Hừ, nhỏ nhọ nhân loại, còn dám ở diện tiền bản tọa làm càn!" Ứng Thiên hét lớn, cả người cấp tốc xoay người, dưới cái nhìn của hắn, Diệp Tiêu nhỏ bé lại như một bất cứ lúc nào có thể bóp chết con ruồi.

Thế nhưng một giây sau, Diệp Tiêu động tác chấn kinh rồi hắn, để hắn quên rồi phản kháng!

Chỉ thấy Diệp Tiêu phóng lên trời, bóng người cấp tốc lẫn lộn, bốc thẳng lên, tiếp theo bóng người như đứng lại hư không, trong tay chưởng ẩn tung bay, đánh ra hơn trăm Đạo Huyền áo ẩn quyết, bỗng nhiên, một luồng Lăng Thiên phúc địa cường hãn áp bức, đột nhiên giáng lâm, rung động thật sâu Ứng Thiên.

Mà Ứng Thiên con mắt, cái kia đã mất cảm giác không biết bao lâu con ngươi, đột nhiên bùng nổ ra hết sạch, nhìn chăm chú Diệp Tiêu hai tay kết chi ấn, trong miệng càng không tự chủ được địa lầm bầm nói: "Đây là ... Hoàng thần đại nhân ... Ngự Linh Ấn?"

Bầu trời bên trên, Diệp Tiêu đánh ra huyền ảo ẩn quyết, triển khai đúng là mình kiếp trước tuyệt kỹ, Ngự Linh Ấn! Đây ấn vừa ra, đón gió căng phồng lên, thu nạp thiên địa nguyên lực làm việc cho ta, cường hãn rồi tinh rồi mù!

Trên bầu trời, Diệp Tiêu không chút nào đình chỉ ý tứ, nhưng trong lòng hắn rõ ràng, hắn bây giờ, triển khai không ra này Ngự Linh Ấn! Bởi vậy, hắn muốn đánh ra Ngự Linh Ấn ý cảnh, đánh ra cái kia phân bá đạo quyết tuyệt, đánh ra loại kia dưới bầu trời ta làm đầu khí phách!

Rốt cục, làm Diệp Tiêu khí thế nhảy lên tới cực hạn thời điểm, thân thể của hắn đáp xuống, nhanh như Bôn Lôi, tay phải hoa chậm rãi duỗi ra, nhìn như không hề áp lực, nhưng trên thực tế, một loại bài sơn đảo hải áp bức, đã giáng lâm.

Thân trên đất Ứng Thiên, ngo ngác mà nhìn từ trên trời giáng xuống Diệp Tiêu, cái kia hơi duỗi ra bàn tay phải, ở trong con mắt hắn không ngừng phóng to, một loại đến từ linh hồn run rẩy, tự nhiên mà sinh ra!

Khi thể cường hãn bỗng nhiên giáng lâm, nhưng không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, rơi vào Ứng Thiên trên người, có điều là một trận cuồng phong. Nhưng chính là này một trận cuồng phong, chấn động Ứng Thiên tâm linh.

Dưới cái nhìn của hắn, Ngự Linh Ấn chỉ có chỉ tôn Hoang thần mới sẽ sử dụng, một người bình thường loại là kiên quyết không cách nào nắm giữ!

Nhưng là, hắn không biết, ở trước mặt hắn nho nhỏ nhân loại, chính là hắn vì là hiệu lực chỉ tôn Hoang thần! Hoang cung trời cổ Chiến thần, hắn đã từng chủ nhân!

"Nhân loại, ngươi làm sao sẽ sử dụng Hoang thần đại nhân tuyệt kỹ Ngự Linh Ấn?" Ứng Thiên không có trước áp bức, trầm giọng hỏi.

"Vân lên thiên khai chiến quỳnh tiêu, thiên Ứng Huyền ra chấn động cửu tiêu, từ xưa anh hùng ai không chết, chi nguyện ta thân táng bích tiêu!"

Diệp Tiêu quay lưng Ứng Thiên, ngửa mặt lên trời hét dài, một đôi xích đồng, càng là lưu lại hai hàng thanh lệ.

Bài thơ này, chính là kiếp trước Diệp Tiêu làm, chuyên vì là huynh đệ của chính mình Ứng Huyền làm. Mà này khúc chiến ca, cũng bị chiến long một mạch truyền tụng xuống, thành vì bọn họ bộ tộc tự hào!

Nếu như Diệp Tiêu có thể triển khai Ngự Linh Ấn, Ứng Thiên không thể nào hiểu được, như vậy vào giờ phút này, làm Diệp Tiêu đọc diễn cảm ra bài thơ này thời điểm, Ứng Thiên nội tâm nghi hoặc thì lại đạt đến đỉnh điểm!

"Ngươi đến tốt cùng bất kì người? Bài thơ này ngoại trừ ta tộc nhân, ngoại trừ hoang cung trời cổ người, không có ai biết!"

"Chiến Long Ứng Thiên, ta chính là cuối cùng một đời chỉ tôn Hoang thần Diệp Tiêu, cùng ngươi tổ tiên Ứng Thiên chính là sinh từ huynh đệ!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chiến Long Ứng Thiên biểu tặng

Chương 62: Chiến Long Ứng Thiên biểu tặng!

"Ứng Thiên, ta chính là cuối cùng một đời chỉ tôn Hoang thần Diệp Tiêu, ngươi tổ tiên Ứng Huyền cùng ta chính là sinh từ huynh đệ!"

Diệp Tiêu lời nói rất nhẹ, nhưng mỗi một chữ cũng giống như từng khối từng khối cự thạch ngàn cân giống như vậy, tàn nhẫn mà đập vào Ứng Thiên buồng tim.

Diệp Tiêu, để Ứng Thiên cái kia đã mất cảm giác không biết bao nhiêu năm con người lần thứ hai toả sáng hào quang, chợt, người sau thân thể chậm rãi biến hóa, càng là lộ xác đến cùng người bình thường đồng dạng to nhỏ hình thể.

Ứng Thiên sinh cơ đã không có bao nhiêu, có thể chống đỡ đến hiện tại, cũng là dựa vào bản thân tu vi mạnh mẽ! Đây là Diệp Tiêu đầu tiên nhìn nhìn thấy Ứng Thiên, trong lòng liền rõ ràng sự tình!

Chỉ là, cái tử hoàn sinh bực này hành vi nghịch thiên, lấy Diệp Tiêu hiện nay tu vi còn rất khó làm được, thậm chí không có bất kỳ biện pháp nào có thể dùng. Thế nhưng, trong lòng hắn lại hết sức không cam lòng!

Ứng Thiên nhìn Diệp Tiêu ánh mắt, vẫn tràn ngập nghi hoặc, nhưng trong lòng hắn nói cho hắn, hắn đã tin tưởng trước mắt thiếu niên này đáng đáp nhân loại.

"Chẳng trách ta sẽ từ trên người ngươi cảm giác được một loại hơi thở quen thuộc, nói vậy ngươi nên là Hoang thần chuyển thế! Khi ngươi sử dụng tới Ngự Linh Ấn thời điểm, ta cũng đã biết ngươi cùng Hoang thần đại nhân tất nhiên tồn tại liên hệ nào đó. Mà khi ngươi ngâm ra cái kia bài thơ thời điểm, ta càng thêm tin chắc ngươi là hoang cung trời cổ người! Thế nhưng, ta tuyệt đối không ngờ rằng, ngươi dĩ nhiên là Hoang thần đại nhân chuyển thế! Ha ha, thực sự là thật đáng mừng!"

Diệp Tiêu sắc mặt thay đổi sắc mặt, nhìn đi vào xé chiều Ứng Thiên, trong lòng không lý do một trận đau lòng.

Cứ việc linh hồn hấn biến đi, trở nên lãnh khốc vô tình, thế nhưng, đối với tồn tại trong đầu của hấn về đẹp hồi ức, hấn không có quên! Tóc đỏ, xích đồng, có điều là ngoại tại hình thái biến hóa, cho dù bề ngoài lãnh khốc vô tình, nhưng hấn trong lòng mình rõ ràng chính mình là thể nào một người!

"Ứng Thiên, cần ta làm những thứ gì cho ngươi sao?" Diệp Tiêu trầm giọng nói, nhìn suy yếu Ứng Thiên, nhìn đã từng làm bạn chính mình bốn xuất chinh chiến chiến long bộ tộc, trong lòng hấn có loại không nói ra được tư vị.

Ứng Thiên khẽ lắc đầu, quay về Diệp Tiêu nói rằng: "Chỉ có một kiện sự, này Thần Linh Mộ Địa nơi sâu xa có một âm tà sinh vật, hấn chiếm trước Hoang cổ cự thân ấu thể, mấy ngàn năm qua, hấn không ngừng mà hấp thụ sức mạnh của ta, bây giờ sợ là sắp xuất thể, ngươi nhất định phải cẩn thận! Hơn nữa, này Thần Linh Mộ Địa ta còn có thể cảm giác được những tộc nhân khác khí tức, ngươi có thể tìm được bọn họ, chúng ta chiến long một mạch còn có cuối cùng biểu tặng!"

Diệp Tiêu nghe được vô cùng cẩn thận, trên mặt không có một chút nào về mặt kinh ngạc, nhưng trong lòng từ lâu dòi sông lấp biển!

Đột nhiên, Ứng Thiên mặt ngoài thân thể hiện ra lít nha lít nhít phù văn, rất nhanh liền bao trùm toàn thân, cho tới Ứng Thiên không cách nào nhúc nhích, ngay cả nói chuyện cũng không thể.

Mà những này đột nhiên xuất hiện phù văn, Diệp Tiêu cũng không xa lạ gì, chính là ở Hoang thần thân thể không gian nhìn thấy đại Tịch Diệt phong ấn thuật bí phù.

"Ứng Thiên, là ai đưa ngươi phong ấn tại này? Này Thần Linh Mộ Địa đến tột cùng là lai lịch ra sao?" Diệp Tiêu trầm giọng hỏi, cho đến ngày nay, Diệp Tiêu trong lòng đã tích lũy quá nhiều nghi hoặc.

Những kia bao trùm thân thể màu đen phù văn, đột nhiên bắn ra quý dị ánh sáng, biết rõ phong ấn này thuật Diệp Tiêu, trong lòng rõ ràng: Hấn là Ứng Thiên làm cái gì không chuyện nên làm, bởi vậy đừng phải phong ấn thuật phản phệ, nhưng hiện tại sẽ không chết đi!

Diệp Tiêu thăm mắng một tiếng đáng ghét, hấn làm sao cũng không nghĩ đến có ai có thể đem đại Tịch Diệt phong ấn thuật tu luyện tới cao thâm như vậy cảnh giới. Ngoại trừ không chế Hoang cổ cự thân, hiện tại liền Hoang Cổ Chiến Long đều bị phong ấn thuật không chế.

Diệp Tiêu không thể nào tưởng tượng được người sau lưng này là ai, đến tột cùng là ai có thể có thực lực lớn như thế cùng quyết đoán, đem Hoang cổ cự thân cùng chiến long phong ấn tại này. Nếu như thật sự có người này, như vậy này Thập Vạn Đại Sơn Thần Linh Mộ Địa khởi nguyên, nhất định cùng người này không thể tách rời quan hệ.

"Hoang thần đại nhân, ngươi không cần bạch tốn sức! Ứng thiên biết mình không còn nhiều thời gian, chỉ tiếc, không thể làm bạn ngươi khoảng chừng : trái phải, cùng ngươi chung quanh chinh chiến! Ta cư trú khối cự thạch này dưới đây, có một toà cổ mộ, nơi đó tồn tại lượng lớn nguyên linh thạch, coi như là ta cuối cùng năng lực ngài làm đi! Khối này bầu trời, tựa hồ đối với đại nhân tu luyện cực kỳ bất lợi, vọng đại nhân tự lo lấy!" Nói xong lời cuối cùng, Ứng Thiên hầu như là liều mạng mệnh nói ra.

Bởi vì Ứng Thiên không nói nhiều một câu, trên người hấn phong ấn thuật bí phù sẽ có quy luật địa phát sinh biến hóa, mà mỗi một lần biến hóa, tựa hồ cũng có thể cho Ứng Thiên mang đi tổn thương thật lớn.

Diệp Tiêu để lại Ứng Thiên thân thể, đem linh lực của chính mình đưa vào đến người sau trong cơ thể, muốn trị liệu người sau thương thể. Ứng Thiên bản muốn ngăn cản, nhưng cũng cảm nhận được Diệp Tiêu linh lực khác với tất cả mọi người, bên trong ẩn chứa mạnh mẽ sinh cơ, vô cùng thần kỳ!

Nguyên lai, Diệp Tiêu vận chuyển nổi lên Trường Sinh quyết, đây là hấn lần thứ nhất có ý thức địa vận chuyển Trường Sinh quyết, bên trong đan điền bảo tấp chỉ nhân cấp tốc xoay tròn, phổ thông thiên địa linh lực, trải qua Trường Sinh quyết độc nhất kinh mạch, bị chuyển hóa thành đựng lượng lớn sinh cơ sinh mệnh linh lực, bị Diệp Tiêu dùng để trị liệu Ứng Thiên.

Thế nhưng, Diệp Tiêu trong thời gian ngắn còn giải trừ không được đại Tịch Diệt phong ấn thuật, bởi vậy kết quả làm sao, hấn cũng không cách nào bảo đảm!

Ứng Thiên gặp phong ấn thuật phản phệ, đã ngủ say. Hóa là người bình thường loại hình thể hấn, đã là tóc trắng phơ, khác nào đèn cạn dầu ông lão, đã là chỉ nửa bước bước vào phần mộ người.

Thế nhưng, bất luận làm sao, Diệp Tiêu đều sẽ nghĩ tất cả biện pháp, cứu sống Ứng Thiên, không cho chiến long một mạch tuyệt chủng! Đây là hấn đối với mình Thệ ngôn, cũng là hấn đối với đã cố huynh đệ Ứng Huyền hứa hẹn!

Diệp Tiêu đem Ứng Thiên đỡ qua một bên, điều chỉnh tốt tư thế, để người sau thoải mái nằm xuống, khôi phục thể lực. Phong ấn thuật phản phệ, trong thời gian ngắn khó có thể khôi hấn. Mà ở này tích thi nơi bên trong, không người nào dám khiêu chiến chiến long quyền uy, bởi vậy Diệp Tiêu không lo lắng Ứng Thiên an nguy.

Hiện tại, hấn rất quan tâm một chuyện, chính là Ứng Thiên nói tới khối cự thạch này dưới cổ mộ, nói chuẩn xác là cái kia lượng lớn nguyên linh thạch.

Đây là Ứng Thiên biểu tặng, hơn nữa đúng là mình trước mắt vô cùng khan hiếm bảo bối.

Diệp Tiêu xưa nay đều không phải một chán chờ người, một khi quyết định chuyện nào đó, nhất định lập tức đi làm.

Hấn đi tới Ứng Thiên cư trú đá tảng bên cạnh, bốn phía đánh giá một phen, thực tại không có nhìn ra có bất kỳ kẻ hở địa phương, trầm ngâm chốc lát, hấn quyết định chọn dùng biện pháp cũ, cường đào!

Diệp Tiêu tu vi vô đạo có điều mới một cấp, thân thể đầy đủ rắn chắc. Đào hàm loại này không có bất kỳ kỹ thuật hàm lượng sự tinh, hấn làm lên cũng là thuận buồm xuôi gió.

Còn nữa nói, còn có Thất Tinh trực nguyệt hỗ trợ, hiệu suất vẫn là rất nhanh! Nhưng dần dần, Diệp Tiêu cũng cảm giác được một điểm không đúng, tựa hồ có loại chính mình hơi thở phi thường quen thuộc xuất hiện, mà hấn trong thời gian ngắn không nghĩ lên.

Khi hấn đào được khoảng chừng khoảng ba trượng chiều sâu thời điểm, phát hiện một khối to lớn mà bị lấp thạch, vô cùng cứng rắn. Nhưng là, vấn đề mấu chốt không ở khối này to lớn mà bị lấp thạch chặn lại rồi Diệp Tiêu con đường, mà ở chỗ khối này mà bị lấp thạch chất liệu, hấn tựa hồ đang cái nào gặp.

Diệp Tiêu chính phải cẩn thận kiểm tra một phen thời điểm, khối này mà bị lấp thạch dĩ nhiên quý dị mà vận vẹo lên, tựa hồ rất mềm mại đáng vẽ, thật giống có món đồ gì muốn từ bên trong đi ra như thế.

Khẩn đón lấy, Diệp Tiêu giật mình nhìn thấy khối này mà bị lấp thạch dĩ nhiên như hoa tươi mở ra giống như vậy, môn hộ mở rộng, bên trong tối om om một mảnh, không thấy rõ bên trong đến tột cùng là món đồ gì.

Nhưng Diệp Tiêu trực giác nói cho hấn, bên trong khẳng định không đơn giản. Giữa lúc Diệp Tiêu có hành động thì, bên trong đột nhiên bắn nhanh ra một đạo đồ như màu máu, thật dài, có chứa tính dai sự vật.

Diệp Tiêu thân thể vô cùng nhạy bén, nhanh chóng né tránh, nhưng một giây sau hấn nhưng là phát hiện, cái kia đột nhiên xuất hiện sự vật, hấn từng thấy, hơn nữa hết sức quen thuộc.

Bởi vì cái kia không phải những thứ đồ khác, chính là hấn ở Hoang thần thân thể trong không gian nhìn thấy cột máu! Hấn không nghĩ tới chính là, những kia cột máu lại có thể kéo dài tới nơi này, nuốt chửng Ứng Thiên thân thể năng lượng!

Đạo kia cột máu như có linh tính giống như vậy, trực tiếp hướng về Ứng Thiên thân thể mà đi. Thấy tình cảnh này, Diệp Tiêu há có thể bỏ mặc muốn làm gì thì làm. Hấn trực tiếp ra tay, tay cầm Thất Tinh trực nguyệt, lực phách mà đi, thế phải đem này tập kích cột máu lưu lại.

Đạo kia cột máu không chút nào chú ý tới Diệp Tiêu tồn tại, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, trong nháy mắt bị chém thành hai nửa, cái kia còn lại một nửa, nhanh chóng lui về, muốn thoát khỏi hiểm cảnh.

Diệp Tiêu cũng không chậm trễ, theo sát mà xuống, hai tay chặt chẽ kéo lại cái kia lưu lại cột máu, bị người sau kéo vào hắc ám không biết không gian.

Bởi vì hấn rõ ràng, trước mắt có cái cơ hội tuyệt hảo có thể trợ giúp hấn tăng cao thực lực, hấn nhất định phải toàn lực một kích!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Chôn ở hắc ám cổ mộ!

Chương 63: Chôn ở hắc ám cổ mộ!

Vô biên hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón, Diệp Tiêu bị cột máu kéo vào này hắc ám không gian sau khi, cái kia nửa đoạn cột máu đem hết toàn lực tránh thoát Diệp Tiêu ràng buộc.

Mà nơi này, tựa hồ không giống với trước Diệp Tiêu nhìn thấy màu máu không gian, nơi này một vùng tăm tối, không có một tia tia sáng, thậm chí không có bất kỳ đặc thù động tĩnh!

Tóc đỏ xích đồng Diệp Tiêu đi lại ở trong đó, tựa hồ càng thích hợp hoàn cảnh như vậy. Dù sao, trong bóng tối một đôi màu đỏ ma nhãn, mới khá là phối hợp đi!

Thần thức ở nơi này tựa hồ mất đi vốn có hiệu dụng, Diệp Tiêu ở này đưa tay không thấy được năm ngón trong bóng tối, chỉ có tìm tòi đi tới, dựa vào chính mình giác quan thứ sáu, dựa vào chính mình nhạy cảm trực giác, để phán đoán phía trước là phù hợp nguy hiểm.

Trong bóng tối có gió thổi qua, Diệp Tiêu có thể kết luận nơi này không gian nhất định không nhỏ, nhưng cụ thể bao lớn, hấn không thể xác định. Chỉ là dưới chân hấn mềm nhũn mặt đất, hoặc là không thể nói là mặt đất, mới đề hấn đề ý nhất.

"Nơi này sẽ là Hoàng cổ cự thần cái gì vị trí đây? Ứng Thiên nói cổ mộ lẽ nào liền ở ngay đây sao?" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, hắc xích đồng ở này hắc ám trong không gian có vẻ vô cùng khủng bố.

Vượt qua trước trải qua, Diệp Tiêu không dám tùy tiện đi tới, chỉ lo chính mình bị nhốt ở đây, này cũng không phải nói Diệp Tiêu rất sợ chết, chỉ là hắc không thể tiếp tục trì hoãn.

Bởi vậy, hắc nhất định phải mau chóng tìm tới Ứng Thiên chôn dấu nguyên linh thạch, tận mau đi ra, mau chóng tìm tới u hồn yêu hoa cùng chín Diệp cảnh vàng. Hắc còn có rất nhiều sự không có làm, không thể ở đây làm lỡ.

Nhưng là, nơi này một vùng tăm tối, không có bất kỳ có thể tham chiếu địa phương, hắc cũng không biết làm sao mới có thể tìm được phương hướng chính xác, tìm tới nguyên linh thạch chôn dấu địa.

Diệp Tiêu suy nghĩ một lúc lâu, quyết định bí quá hóa liều, nếu nơi này không có bất kỳ tham chiếu đồ vật, vậy thì chính mình sáng tạo một tham chiếu vật đi!

Lập tức, hắc ngồi khoanh chân, từ từ phóng thích chính mình thô bạo, từ từ khuếch tán về phía trước, hướng về bốn phương tám hướng, đương nhiên hắc sẽ không chế chính mình tiêu hao, không thể có chút nào lãng phí.

Khoảng chừng quá thời gian uống cạn chén trà, Diệp Tiêu rốt cục có phát hiện, mơ hồ bên trong, đối với Diệp Tiêu thô bạo sản sinh hô ứng phương hướng đã đại thể xác định. Diệp Tiêu trong lòng tuy rằng không có thể bảo đảm, nhưng này bên trong tuyệt đối có đồ vật tồn tại, còn có phải là nguyên linh thạch, thì lại muốn xem vận khí.

Dọc theo suy đoán phương hướng, Diệp Tiêu chậm rãi tới gần, mỗi một bước hắc đều cẩn thận, chỉ lo đã kinh động trong bóng tối không biết nguy hiểm. Nơi này mặc dù là Hoàng thần không gian trong cơ thể, nhưng đã không biết tồn tại bao nhiêu năm, cũng không ai biết trong này đến tột cùng có ra sao kỳ lạ tồn tại.

Trước sau như một hắc ám, phẳng phất nơi này không cách nào tồn tại ánh sáng. Diệp Tiêu chậm rãi đi tới, khoảng chừng nửa nén hương thời gian, hắc liền tới đến trước cảm ứng được địa phương.

Nhưng bởi vì không nhìn thấy trước mắt đồ vật, chỉ có thể bằng cảm giác đến phân biệt chính mình dưới chân hoặc là bên người đồ vật.

Diệp Tiêu chậm rãi chuyển bước, đột nhiên cảm thấy chính mình thật giống giẫm đến cái gì cứng rắn đồ vật.

"Là (vâng, đúng) một tảng đá?" Diệp Tiêu suy đoán, lập tức cúi người, dùng tay đi chạm đến, quả nhiên chính là một tảng đá. Thế nhưng, khi hắc dùng sức dùng tay đi chuyển thời điểm, làm thế nào cũng không xê dịch nổi.

Diệp Tiêu nhất thời hơi nghi hoặc một chút, cảm thụ chính mình có chút đau thống hai tay, liền lần thứ hai thử nghiệm. Nhưng kết quả vẫn là như thế, Diệp Tiêu không cách nào di chuyển dưới chân tảng đá.

Diệp Tiêu chạm đến rất cẩn thận, phát hiện đây là một khối không phải rất lớn tảng đá, ước chừng một trượng vuông vắn, độ dày không thể tra, có chút bộ phận tựa hồ chôn trên mặt đất trở xuống.

Nếu không cách nào di chuyển, Diệp Tiêu cũng là không có thời gian để ý, chỉ là, trước cảm ứng địa phương chính là chỗ này, nhưng bây giờ không có thứ gì, chỉ có một khối tảng đá vụn.

Diệp Tiêu có chút đau đầu, cảm giác mình tiến thoái lưỡng nan! Trong lòng hắc cũng rõ ràng, mấu chốt của vấn đề khả năng chính là khối đá này, nhưng trong thời gian ngắn hắc không nghĩ tới cái bên trong huyền bí.

"Ứng Thiên nói nơi này là cổ mộ, nói vậy khối đá này nhất định sẽ không rất đơn giản. Nếu không nhìn ra môn đạo gì, vậy liền đem người phá hoại đi!" Diệp Tiêu trầm ngâm, nghĩ ra cái này không phải biện pháp biện pháp.

Lúc này, Diệp Tiêu vung vẩy Thất Tinh trọc nguyệt, không muốn sống địa chém vào dưới chân tảng đá. Không thể không nói, cứ việc tảng đá rất nặng, nhưng Thất Tinh trọc nguyệt cũng không phải đơn giản mặt hàng.

Có điều, Diệp Tiêu vền vền chỉ là đơn giản vừa bỏ, tảng đá kia liền phá nát, hơn nữa tựa hồ phun ra một loại nào đó chất lỏng, vắng Diệp Tiêu một thân. Diệp Tiêu dùng tay chấm một điểm chất lỏng, cũng không sợ gặp nguy hiểm, điểm ở miệng mình một bên.

"Đây là ... huyết?" Diệp Tiêu kinh hãi, hắc chỉ có điều muốn đem khối đá này đánh nát, làm sao sẽ bỏ ra người huyết đến đây? Lẽ nào khối đá này thành tinh?

Huyết dịch không ngừng mà ra bên ngoài mào, Diệp Tiêu có thể nghe được dòng máu kia không ngừng bốc lên âm thanh. Mà cùng lúc đó, toàn bộ không gian tối tăm cũng đang phát sinh một loại nào đó biến hóa.

Huyết dịch bốc lên rất kịch liệt, cũng không lâu lắm, Diệp Tiêu cũng cảm giác được hai chân của chính mình như hãm ở huyết trong đầm, cảm giác vô cùng khó chịu. Hắc có thể tưởng tượng, huyết dịch bốc lên mà ra, ồ ồ đến hướng ra phía ngoài mào, nhanh chóng khuếch tán hướng bốn phía, nhấn chìm ven đường trải qua tất cả.

Đột nhiên, toàn bộ không gian tối tăm đột nhiên sáng choang, nguyên bản lạnh lẽo hắc ám không gian càng là đột nhiên sáng lên bảy trần cự đặng. Chỉ là,

cái kia thiêu đốt lửa không phải phổ thông thông thường ánh lửa, mà là thâm thúy ngọn lửa màu tím, khác nào U Minh chi hỏa.

Mà Diệp Tiêu càng là phát hiện, chín trăn cự đặng sắp xếp hiện Cửu Cung Bát Quái tư thế, vây quanh bảy thanh cao chừng khoảng một trượng quan tài đá. Mà này bảy chiếc quan tài đá, lại là căn cứ Bắc Đẩu Thất Tinh phân bố đến sắp xếp, tình cảnh này, rung động thật sâu Diệp Tiêu, xúc động hẳn mỗi một cái thần kinh.

Không chỉ có như vậy, cái kia chín trăn cự đặng đột nhiên nghiêng, bên trong ngọn lửa màu tím khuynh ngã trên mặt đất, trong nháy mắt dấy lên lửa lớn rừng rực. Chỉ là, những ngọn lửa này cũng không có dừng lại, mà là dọc theo nhất định quỹ tích, hướng về phương xa kéo dài mà đi, quỹ dị khó lường, như chín đạo Hòa Long giống như vậy, rong ruổi với trong thiên địa.

Thuận lửa kéo dài mà đi phương hướng, Diệp Tiêu tầm mắt theo sát mà tới, nỗ lực phát hiện Ứng Thiên nói tới nguyên linh thạch vị trí. Rốt cục, ở quái sáu cái loan sau khi, hẳn rốt cục phát hiện Ứng Thiên trong miệng nguyên linh thạch.

Cái kia chín đạo ngọn lửa màu tím, dọc theo lúc trước quỹ tích vận động, càng là lẫn nhau quán quanh, đem hết thầy nguyên linh thạch bao vây trong đó, vờn quanh gió thổi không lọt. Mà này chín đạo hòa diễm tựa hồ đến đó cũng là kết thúc, nơi này chính là toàn bộ quỹ tích điểm cuối.

Diệp Tiêu vô cùng thần phục, nhìn một đồng chồng nguyên linh thạch, không do dự nữa, lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đi vào thu lấy nguyên linh thạch.

Vừa mới bắt đầu Diệp Tiêu còn vô cùng cẩn thận, chỉ lo còn có thể có cái khác đột biến tình huống, thế nhưng khi hẳn cẩn thận từng li từng tí một địa thu lấy đệ nhất chồng nguyên linh thạch sau khi, hẳn dần dần yên tâm, thu lấy tốc độ nhanh hơn rất nhiều, nhưng thần thức vẫn bao trùm ở chính mình quanh thân, linh thức không buông lỏng chút nào.

Rất nhanh, tổng cộng chín chồng nguyên linh thạch, tổng cộng hơn vạn khối thượng phẩm nguyên linh thạch bị Diệp Tiêu lấy đi, một khối đều không còn lại, bị lấy cái lộn chồng vó lên trời!

Diệp Tiêu hít một hơi thật sâu, nhìn lấp loé, lẳng lặng thiêu đốt hỏa diễm, trong lòng thả xuống một tảng đá.

"Xem ra, là thời điểm lên cấp! Lần này, ta muốn một lần vọt tới võ giả cấp ba, mở ra đan điền Khô hải, đại khai sát giới! Tô Đồ, ân oán giữa chúng ta, nên kết thúc!"

Nhưng là, làm xoay người trong nháy mắt, về mặt hẳn đột nhiên cứng lại rồi. Nguyên lai, vừa nãy tuy từng chín đạo hòa diễm thời điểm, rẽ trái lượn phải, ánh mắt chỉ chú ý hỏa diễm hướng đi, không chút nào quan tâm những nơi khác, mà những kia chỗ rẽ bóng tối nơi, càng là không rành bần tâm.

Lúc này, một tấm trắng bạch cự mặt, về mặt hết sức thống khổ, mà dữ tợn khủng bố, liền như vậy thẳng tắp địa treo ở Diệp Tiêu trước mắt, Cự Ly Tha có điều mủi mết.

Cũng chỉ có một tấm cự mặt, cái khác không có thứ gì. Hơn nữa, tấm này cự mặt trên mặt về mặt còn có thể tùy ý biến hóa, nhưng mỗi loại biến hóa, đều để lộ ra một loại âm hàn khủng bố khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Mặt quỷ!

Chương 64: Mặt quỷ!

Chương 64: Mặt quỷ!

Trong bóng tối cổ mộ, chợt hiện dị biến, đối với không có bất kỳ trộm mộ kinh nghiệm Diệp Tiêu tới nói, là một không nhỏ khiêu chiến.

Chẳng trách trước lời Phá Quân từng nói, chính mình chỉ vì tìm kiếm nguyên linh thạch, nhưng dù sao là chạy đến người khác phần mộ bên trong. Vào giờ phút này, Diệp Tiêu thật sự vô cùng nhớ nhung lời Phá Quân. Mà hẳn tựa hồ còn chưa ý thức được tất cả những thứ này đều nguồn, chính là ở hẳn phá hoại khối này quỹ dị tảng đá.

Nếu là lời Phá Quân biết Diệp Tiêu đánh nát tảng đá kia, phỏng chừng sẽ phiền muộn địa thổ huyết. Bởi vì tảng đá kia không phải thứ khác, chính là toà này cổ mộ ép quan thạch, cũng là toà này cổ mộ thứ trọng yếu nhất.

Thế nhưng, không có bất kỳ kinh nghiệm nào Diệp Tiêu, càng là không nói hai lời mà đem đánh nát, bây giờ đột nhiên sinh ra dị biến, cũng chỉ có thể chính hấn một người đối mặt.

Đột nhiên xuất hiện khủng bố mà quý dị cự mặt, khoảng cách Diệp Tiêu có điều mười mét. Diệp Tiêu có thể thập phân thấy rõ tám kia trên khuôn mặt lớn về mặt, không ngừng mà chuyển đổi. Nhưng mỗi một lần chuyển đổi, về mặt tuy rằng có biến hóa, nhưng đều biểu lộ ra một loại âm u khủng bố khí tức.

Diệp Tiêu nhìn cự mặt, thân thể không nhúc nhích, đối với Thập Vạn Đại Sơn thần bí, hấn đã sớm có linh hội. Lúc này đột nhiên xuất hiện ở trước mắt cự mặt, hấn vẫn là lựa chọn cẩn thận một chút.

Từ từ, Diệp Tiêu di động thân thể của chính mình, ý đồ vòng qua tám này cự mặt, nhưng hấn lại phát hiện, bốn phía dĩ nhiên không có bất kỳ có thể để cho hấn cất bước đường nổi. Trước chín đạo hỏa điểm, ở trên nguyên linh đồng đá trước, trải qua một điểm tụ tập, tương tự với một chỗ then chốt giống như vậy, sau khi lần thứ hai tách ra, hình thành sau khi cảnh tượng.

Nhưng không khéo chính là, đạo kia chỗ then chốt bình thường vị trí, chính là cự mặt vị trí. Hơn nữa, cũng là Diệp Tiêu duy nhất có thể lựa chọn con đường.

Chín đạo hỏa điểm sau khi, lại hướng về xa xa, nhưng là một mảnh hỗn độn cùng hắc ám, Diệp Tiêu không sẽ chọn hướng về hắc ám tiến lên. Hơn nữa, Ứng Thiên vẫn còn ở trên mặt đất đợi chờ mình, hấn có thể nào bỏ đi không thèm để ý?

Suy nghĩ chốc lát, hấn quyết định xông vào, không thể ở đây lãng phí thời gian!

Rốt cục, Diệp Tiêu hít sâu một hơi, chậm rãi tới gần cự mặt. Thế nhưng, theo hấn tới gần, cự mặt cũng đang đến gần hấn, đối lập mà đi, mười mét khoảng cách, đảo mắt đi qua!

Diệp Tiêu khuôn mặt, hoặc là nói là mũi, đã có thể chạm được cự mặt. Diệp Tiêu xích đồng mở lớn, nhìn kỹ tám này quý dị khuôn mặt, sắc mặt trấn tĩnh, không có một chút nào căng thẳng về mặt, cứ việc trong lòng hấn cũng không phải như vậy.

Dần dần, Diệp Tiêu phát hiện một hiện tượng, vậy thì là tám này cự mặt bộ về mặt, càng là gia tốc biến hóa lên, tiếp theo dần dần chậm lại, đến cuối cùng lại đông lại.

Lại đón lấy, cự mặt một trận biến ảo, một tám mắt ngọc mây ngải, thiên kiều bá mị, có tính xảo dụng nhan khuôn mặt thanh linh xuất hiện, đem Diệp Tiêu sợ hết hồn.

Cự mặt độ dài so với Diệp Tiêu cả người cũng phải lớn hơn, bởi vậy quan sát tám này cự mặt lại như là nhìn một bức to lớn tranh chân dung.

Chỉ là, người trong bức họa này, hoặc là nói khuôn mặt này, lại làm cho Diệp Tiêu tròn mắt ngoác mồm, khó có thể tin.

"Vũ ... nhu!"

Đúng, đột nhiên xuất hiện đẹp đẽ khuôn mặt nhỏ, chính là kiếp trước Diệp Tiêu thê tử mưa gió nhu chân dung.

Tuy rằng chỉ có một gương mặt xinh đẹp, nhưng cũng đủ có thể khiến người ta mơ tưởng viễn vông, ở trong đầu ảo tưởng mưa gió nhu tuyệt đại phong hoa, khuynh thế phong thái!

Diệp Tiêu nhìn ra có chút ngây dại, xích đồng ở này trong bóng tối càng là hơi lấp loé, đó là bởi vì trong mắt của hấn đọng nước mắt. Cái này kiên cường nam nhân, chung quy vẫn là nhu tình vạn tượng, đối với với mình yêu nhất người, hấn vẫn là thả xuống bề ngoài lãnh khốc. Hoặc là nói, hấn vẫn luôn chưa từng thay đổi, thay đổi, vẹn vẹn là dung mạo của hấn thôi!

Nếu để cho hấn lại tuyển một lần, hấn vẫn sẽ chọn chọn con đường này! Chuyện thế gian, bản không có đúng sai. Tất cả sự tiến triển của tình hình, đều có nguyên nhân quả pha trong đó, không tới Luân Hồi phần cuối, không cách nào kết thúc!

Từ từ, Diệp Tiêu thân ra tay phải của chính mình, muốn đi xoa xoa tám kia khuôn mặt quen thuộc, cứ việc hấn biết xuất hiện khắp nơi trước mắt hấn, chỉ là công dã tràng, chỉ là một ảo ảnh. Nhưng hấn vẫn là đồng ý đi xoa xoa nàng, biểu đạt chính mình nhớ nhung.

Diệp Tiêu tay phải từ từ tới gần, mà ngay ở sắp chạm đến trong nháy mắt, Phong Thiên Tháp truyền đến dị động, một loại ý niệm truyền đạt tiến vào Diệp Tiêu trái tim.

"Đại ca ca, không muốn, nó sẽ ăn ngươi!"

Diệp Tiêu đột nhiên cả kinh, rút về duỗi ra tay phải, vội vàng lùi về sau vài bước, biểu hiện nghiêm túc nhìn tám kia cự mặt.

Chỉ thấy, tám kia cự mặt lại xảy ra biến hóa, trở nên so với trước uy nghiêm đáng sợ khủng bố, một loại nào đó cảm giác bị đè nén trong nháy mắt ép hướng về Diệp Tiêu. Không phải thân thể áp lực, mà là tâm linh áp lực, tựa hồ để Diệp Tiêu hồi tưởng lại đã từng cùng mưa gió nhu về đẹp.

Nhưng là, lần này, Phong Thiên Tháp chủ động xuất kích, bảo vệ Diệp Tiêu tâm thần, loại này tâm linh áp lực, không có làm cho Diệp Tiêu lần thứ hai rơi vào mê man.

Diệp Tiêu đứng dậy, hấn có thể cảm giác được một cách rõ ràng Phong Thiên Tháp sức mạnh đang bảo vệ chính mình, nhưng là hấn cũng rõ ràng, Phong

Thiên Thập sức mạnh phân tán mà ra, tất nhiên đối với mưa gió nhu có gây thương tích hại, hẳn phải đi ra ngoài.

Mà hẳn tựa hồ cũng đoán được, trước đạo kia cười tươi rói âm thanh, chính là mưa gió nhu nhắc nhở.

"Vũ Nhu, cảm tạ ngươi!" Diệp Tiêu trong lòng thầm than, trong lòng ít nhiều có chút yên tâm!

Cự mặt cảm thụ Diệp Tiêu khí thể biến hóa, tựa hồ cảm giác mình một loại nào đó kế hoạch thất bại, liền hiển lộ ra diện mạo như trước.

Một con chấn động, cự mặt càng là đã biến thành một tấm khùng bổ miệng lớn, lộ ra răng nanh răng nhọn. Mà cùng lúc đó, hai con dữ tợn mắt thật to, đột nhiên mở, trước Diệp Tiêu chỗ đi qua, càng là đột nhiên thực thể hóa, một con tướng mạo dữ tợn khùng bổ yêu thú, bỗng nhiên hiện thân.

Diệp Tiêu vẻ mặt vẫn không có bao nhiêu kinh ngạc, chính như trước hẳn suy nghĩ, này Thập Vạn Đại Sơn lại lịch quá lâu, đặc biệt là này Hoang cổ cự thần thân thể bên trong không gian, càng là không biết phát sinh loại nào biến cố. Bởi vậy xuất hiện bức này quái vật, Diệp Tiêu trong lòng đã sớm chuẩn bị, vì lẽ đó ngược lại không là rất bất ngờ.

Nếu biết kẻ thù của chính mình là ai, Diệp Tiêu trong lòng dĩ nhiên là có sức lực, ứng đối lên cũng là có phương hướng.

Hẳn tuy rằng không biết trước mắt loại này yêu thú tên là cái gì, nhưng này cũng không phải quá việc trọng yếu! Bất kỳ chặn ở trước mặt mình cản trở, loại bỏ chỉ!

Tựa hồ cảm nhận được Diệp Tiêu khiêu khích, cái này dữ tợn yêu thú có chút nổi giận, dưới cái nhìn của nó, cái này trước mắt nho nhỏ nhân loại khiêu chiến quyền uy của chính mình.

Nó trong nhảy mắt cuồng bạo, thân thể đột nhiên từ bốn phía trong bóng tối tránh thoát mà ra, không tiếp tục ẩn giấu thân thể của chính mình, nó phải đem trước mắt cái này thấp kém nhân loại nghiền nát!

Toàn bộ không gian một trận lay động, Diệp Tiêu cũng rốt cục thấy rõ trước mắt con yêu thú này cự thể đáng đáp!

Một to lớn tương tự Thiểm Thử yêu thú, chiều cao trăm mét, toàn bộ thân thể thể tích to lớn, đem bốn phía không gian rung động run rẩy, bởi vì nơi này dù sao không phải chân thực mặt đất!

Càng kinh khủng chính là, Diệp Tiêu càng là phát hiện, yêu thú này bộ mặt, ngoại trừ đã mở hai con màu đỏ tươi mắt thật to ở ngoài, còn có con thứ ba khẩn đang nhắm mắt, khiến người ta nhìn mà phát khiếp!

Diệp Tiêu ngăn chặn trong lòng khiếp sợ, trên mặt lại khôi phục trước lãnh đạm. Tóc đỏ xích đồng, thử hỏi có ai so với hẳn càng thích hợp hắc ám đây?

Nghịch cảnh linh hồn mang cho Diệp Tiêu, cứ việc hết sức thống khổ, nhưng tựa hồ là cuộc đời hẳn tất kinh một đoạn lộ trình.

Mà phía trước giết chóc, còn đang đợi hẳn, hẳn có thể đoán trước, cũng từ lâu chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Tam Nhãn Thần Thiểm!

U ám trong mộ cổ, đột nhiên xuất hiện tương tự Thiểm Thử yêu thú, chặn lại rồi Diệp Tiêu đường đi. Yêu thú hình thể to lớn, nhưng Diệp Tiêu không uly kỳ tí nào.

Yêu thú đầu tiên làm khó dễ, găm thét lên tấn công về phía Diệp Tiêu, nơi này không gian hắc ám, hơn nữa Diệp Tiêu cũng không biết cự thể lớn bao nhiêu, tầm mắt có ảnh hưởng, bởi vậy không dám khinh thường.

Thế nhưng Diệp Tiêu trong lòng rõ ràng, trước mắt yêu thú đồng dạng sẽ không dễ chịu, thực lực nhất định sẽ đại đại chiết khấu! Hơn nữa chính mình có Thần Hư bộ, coi như cùng đối phương đánh du kích, cũng có thể đem nó dây dưa đến chết!

Hắc ám không gian, ở hình thể to lớn yêu thú dẫn vật dưới, đông điều tây lắc, Diệp Tiêu chân đạp Thần Hư bộ, bóng người biến hóa không có bất kỳ quy luật, điều này làm cho gốc yêu thú, càng thêm cuồng bạo không ngớt.

"Hồng!"

Yêu thú một tiếng rống to, càn là liều lĩnh địa đầu đá lung tung lên, thân thể to lớn, thiên nhiên lực phá hoại, quấy nhiễu nơi này long trời lở đất, không gian rung động không ngớt.

Nhưng Diệp Tiêu căn bản không thèm để ý, tùy ý người sau phát điên giống như địa lung tung công kích, ngược lại không có công kích được hắn, hắn cũng không tổn thất cái gì!

Chợt, Diệp Tiêu quyết định không lại dừng lại, trực tiếp hướng về khi đến phương hướng, cấp tốc rời đi!

Yêu thú kia cũng không ngốc, vẫn cảm ứng Diệp Tiêu khí tức, bởi vậy người sau nhất cử nhất động, nó đều có thể bén nhạy cảm thấy được!

Đối với Diệp Tiêu rời đi, nó có vẻ vô cùng sốt ruột, hai con mắt con người mở to, tựa hồ phát sinh ghê rợn sự tình. Hơn nữa, xem ánh mắt của nó cùng vẻ mặt, tựa hồ không giống như là phần nộ, trái lại như là hết sức hoảng sợ.

Lập tức, nó lần thứ hai ra tay, tốc độ siêu nhanh, nháy mắt liền đuổi theo Diệp Tiêu, lúc này không chút do dự nào, toàn bộ thân thể càn là nhanh chóng phục ngã xuống đất, từng tiếng to lớn thò dúc truyền ra đến.

Diệp Tiêu lao nhanh bóng người đột nhiên gấp đình, xoay người liếc mắt nhìn đuổi theo yêu thú. Chỉ thấy người sau thân thể đột nhiên bắt đầu bành trướng, hai con mắt thật chặt bể lên, nhưng đề Diệp Tiêu cảm giác bất an chính là cái kia trung gian con mắt thứ ba, càn là có chút muốn mờ dấu hiệu.

Diệp Tiêu đột nhiên không lý do cảm giác được một loại hàn ý, nhìn về phía con mắt thứ ba kia ánh mắt thay đổi, trực giác nói cho hắn, nếu như bị con mắt thứ ba công kích bắn trúng, tuyệt đối sẽ không có kết quả tốt.

Tình thế bỗng nhiên trở nên với Diệp Tiêu bất lợi, mà lúc này, Diệp Tiêu vừa vặn trải qua trước bày toà quỷ dị quan tài đá. Chỉ là, ngay ở hắn nhìn liếc qua một chút thời điểm, nhưng là phát hiện, trong đó một toà quan tài đá, càn là chẳng biết lúc nào bị mở ra. Tuy rằng chỉ là mở ra biên giới, nhưng Diệp Tiêu có thể khẳng định, trước trải qua thời điểm, hết thảy quan tài đá đều là hoàn toàn chỉnh chỉnh, không có một chút nào mở ra dấu vết!

"Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Quan tài đá đánh như thế nào mở ra?" Diệp Tiêu nghi hoặc, bóng người đi tới tốc độ có chút trì hoãn, bởi vì hắn không biết phía trước có món đồ gì đang đợi hắn.

Mà lúc này, phía sau vậy có ba con mắt yêu thú, đầu lâu trên con mắt thứ ba kia, đã mở một cái khe. Hơn nữa, cái kia thân thể to lớn, kéo toàn bộ không gian rung động, chậm rãi áp sát Diệp Tiêu!

Con đường phía trước không cũng biết, phía sau có yêu thú đột kích, Diệp Tiêu trong lòng bỏ qua một tia bất an, cái kia nhìn liếc qua một chút nhìn thấy bị mở ra quan tài đá, ở Diệp Tiêu trong lòng lưu lại một bóng tối.

Nhưng giờ khắc này, Diệp Tiêu không có lựa chọn khác, chỉ có nhắm mắt lên! Hắn một căn nguyên thần hư bộ bị phát huy đến mức tận cùng, không lại đi thẳng tấp lộ trình. Cũng may nhờ trước hắn lúc đi vào, đem Thất Tinh trực nguyệt ở lại tại chỗ, nếu không, hắn lại đến một hồi lâu tìm kiếm.

Diệp Tiêu không phải không nghĩ tới cùng con kia ba mắt yêu thú đại chiến một trận, chỉ là hiện tại điều kiện không cho phép, hắn cũng không muốn uống phí lãng tốn sức.

Ba mắt yêu thú ở sau lưng theo sát không nghỉ, toàn bộ không gian đều đang kịch liệt mà run rẩy, Diệp Tiêu một đường lao nhanh, không có một chút nào lười biếng. Chỉ là, bộ kia mở ra quan tài đá, lại như một bóng tối giống như ép ở trong lòng của hắn.

Mà đột nhiên, bốn phía rung động giảm nhẹ đi nhiều, Diệp Tiêu quay đầu lại nhìn tới, nhưng là nhìn thấy, cái kia ba mắt yêu thú đi tới cái kia Thất Cự quan tài đá vị trí. Chỉ là, đề Diệp Tiêu mở rộng tầm mắt chính là, ba mắt yêu thú có vẻ vô cùng hoảng sợ, toàn bộ thân thể thu nhỏ lại vài lần, cứ việc thân thể còn ở bành trướng, nhưng cũng không trắng trợn đến đâu phá hoại hoàn cảnh chung quanh, vô cùng sốt sắng mà đi qua khu vực này.

Xem tới đây, Diệp Tiêu trong lòng bóng tối đạt đến một đỉnh điểm, hắn biết, cái kia Thất Cự trong quan tài đá khẳng định có gì không bình thường tồn tại. Liền ngay cả này ba mắt yêu thú, cũng không đắc tội được nhân vật khủng bố.

Dựa vào cảm ứng, Diệp Tiêu trả lời trước tiến vào địa phương, cũng may mà hắn đem Thất Tinh trực nguyệt để ở chỗ này lưu làm ký hiệu, nếu không, Diệp Tiêu lại đến một trận dễ tìm.

Thất Tinh trực nguyệt cảm nhận được Diệp Tiêu khí tức, trực tiếp bay qua, nhưng mũi kiếm nhắm thẳng vào ba mắt yêu thú đến phương hướng, hàn quang chợt hiện!

Đến chỗ cần đến, Diệp Tiêu cũng không chần chừ nữa, không chút do dự nào, thôi thúc trong cơ thể thô bạo, sức mạnh bàng bạc tràn ngập toàn thân, không chế thô bạo phát ra, cũng khiến cho dựa theo Phần Thiên Chiến Quyết công pháp con đường vận chuyển lên.

Diệp Tiêu dự định rất đơn giản, hắn quyết định bào chế y theo chỉ dẫn Phong Tôn Giả thủ đoạn, triển khai Sơn Hà Ấn, đánh vỡ này đạo nhốt lại chính mình "Mà bị lập". Bởi vì này không phải bình thường mà bị lập, cần cường ngạnh hơn sức mạnh.

Đột nhiên, Diệp Tiêu phía sau lưng như châm mương ở đầm, một loại nguy cơ lớn lao cảm đột nhiên giáng lâm trong lòng, hầu như là phản xạ có điều kiện giống như, Diệp Tiêu chân đạp Thân Hư bộ, đột nhiên dời đi phương vị.

Ngay ở hắn dời đi trong nháy mắt, một đạo thâm thúy tử quang, khác nào U Minh chi hỏa, công kích được trước hắn vị trí. Khẩn đốn lấy, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy, cái kia bị tử quang chiếu rọi đến địa phương, cấp tốc mục nát, cho đến không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Tuy rằng thân thể di động, Diệp Tiêu trong tay không có nhân rồi, đánh ra đạo đạo huyền ảo ẩn quyết, đầu tay tung bay, một ngọn núi nhỏ trong nháy mắt thành hình. Diệp Tiêu không chút do dự nào, trực tiếp quăng bay đi mà đi, tàn nhẫn mà đập về phía cái kia lớp bình phong.

Nhưng là, ba đạo từ quang đột nhiên xuất hiện, đem ngọn núi nhỏ kia miễn cưỡng nát tan. Diệp Tiêu kinh hãi, đột nhiên quay đầu lại, nhưng là nhìn thấy, yêu thú ba con mắt cũng đã mở, hơn nữa phóng ra ra tương đồng U Minh từ quang, lực phá hoại kinh người.

Ba mắt yêu thú có chút hưng phấn hét lớn một tiếng, lập tức không có ngừng lại, quay về Diệp Tiêu, chính là một trận Cuồng Phong loạn nổ, ba đạo từ quang đột nhiên phát sinh, làm cho Diệp Tiêu không thể tránh khỏi, chật vật chạy trốn!

Toàn bộ không gian khắp nơi tràn ngập bị đốt cháy khét mùi vị, Diệp Tiêu biết, loại kia từ quang không chỉ có ăn mòn tác dụng, còn có khủng bố nhiệt độ cao. Diệp Tiêu suy đoán, đây là cái khác hai con mắt tác dụng.

Ba mắt yêu thú một bên công kích, một bên phát sinh hưng phấn rống to, tựa hồ bá đạo như vậy phương thức, mới có thể làm cho hắn hưng phấn như thế.

Mà lúc này, Diệp Tiêu quyết định lần thứ hai xuất kích, trong tay Sơn Hà Ấn tung bay trong nháy mắt đánh ra ba tòa núi nhỏ. Mà yêu thú kia cũng không phải ngồi không, càng là bắn nhanh ra so với trước càng to lớn từ quang, trong khoảnh khắc liền đem Diệp Tiêu Sơn Hà Ấn cho phá.

Diệp Tiêu thảm máng một tiếng, bóng người bại lộ ở ba mắt yêu thú tầm nhìn bên trong. Nhưng là, thời khắc này, cái kia ba mắt yêu thú càng là đột nhiên hoảng sợ địa gọi dậy đến, tựa hồ gặp phải nhân vật đáng sợ nào.

Toàn bộ thân thể đột nhiên thu nhỏ lại, sợ đến con mắt thứ ba đều bé lên, lưu lại mặt khác hai con mắt, dĩ nhiên cũng không tiến hành công kích.

Không bao lâu, này ba mắt yêu thú chính là một tiếng hét quái dị, cấp tốc ẩn vào hắc ám, cũng không còn đi ra.

Toàn bộ không gian khôi phục trước yên tĩnh, yên tĩnh có chút tĩnh mịch!

Nhưng Diệp Tiêu làm thế nào cũng không cười nổi, hắn biết, trong bóng tối tất nhiên có một nhân vật khủng bố ở nhìn hắn. Mà ba mắt yêu thú chạy trốn, vừa vận chứng minh điểm này.

Nhưng là, đợi nửa ngày, Diệp Tiêu cũng không có phát hiện chút nào dị biến, chợt hưng ác, lần thứ hai đánh ra Sơn Hà Ấn, loại bỏ bình phong, lao ra mặt đất.

Mà lúc này, hôn mê Ứng Thiên tỉnh lại, Diệp Tiêu đem chính mình nghe thấy nói cho Ứng Thiên, hắn mới biết công kích hắn ba mắt yêu thú tên là vật gì.

"Tam Nhân Thần Thiểm, quả nhiên không tầm thường a! Ta có loại cảm giác, ta cùng tên kia còn có thể gặp nhau lần nữa!" Diệp Tiêu than nhẹ, trong đầu nhưng nghĩ đến bộ kia mở ra quan tài

Cv: từ chương này sẽ để Phách thể thành Bá Thể, zo lúc trước mình lỗi

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: U hồn yêu hoa

Chương 66: U hồn yêu hoa

Trong mộ cổ thần kỳ trải qua, để Diệp Tiêu cảm thán Thập Vạn Đại Sơn thần bí, hơn nữa đối với Hoang cổ cự thần không gian trong cơ thể nguy hiểm ước định, có chân thật nhất trải nghiệm!

Bởi vậy, khi hắn lao ra mặt đất lại quay đầu lại xem thời điểm, đối với với mình vị trí hoàn cảnh, cũng không dám nữa bắt cần!

Hắn không biết Hoang cổ cự thần không gian trong cơ thể đến tốt cùng lớn bao nhiêu, nếu này tích thì nơi phía dưới đều ở Hoang thần bên trong phạm vi, như vậy những nơi khác cũng có thể!

Ứng trời đã tĩnh lại, nghe xong Diệp Tiêu đơn giản giảng giải chính mình nghe thấy sau khi, không khỏi bắt đầu nghi hoặc: "Chỉ tôn Hoang thần đại nhân, ta ở chỗ này mấy ngàn năm, toà kia cổ mộ không có một chút nào dị động! Nhưng vì sao ngài đi vào, liền phát hiện trong đó một bộ quan tài đá bị mở ra! Lẽ nào, cái kia trong quan tài đá có bí mật gì tồn tại?"

Diệp Tiêu lắc đầu, không có tiếp tục giải thích hoặc là cái khác suy đoán! Có điều, hẳn đúng là hi vọng bộ kia trong quan tài đá cái gì đều không có! Nếu không, cho hẳn tuyệt đối không phải việc tốt!

"Ứng Thiên, này tích thi nơi có u hồn yêu hoa tồn tại sao?" Diệp Tiêu như là nhớ ra cái gì đó, đột nhiên hỏi.

Ứng Thiên thân thể có chút cứng đờ, ở Diệp Tiêu sinh mệnh năng lượng dưới sự giúp đỡ, hẳn có thể biến ảo thành nhân loại bình thường hình thể, tương ứng một ít thuộc về nhân loại động tác cùng về mặt, cùng khi thì xuất hiện!

Diệp Tiêu đúng là không phản đối, đối với chiến long một mạch, hẳn cực kỳ quý trọng!

"Đại nhân, người tìm u hồn yêu hoa làm cái gì?"

Diệp Tiêu nghe nói câu nói này, nhất thời cảm thấy có hi vọng, Ứng Thiên khẳng định biết u hồn yêu hoa tồn tại.

Ứng Thiên mặt lộ vẻ khó xử, tựa hồ có một số nỗi khổ tâm trong lòng, hoặc là kiêng kỵ cái gì!

"Ứng Thiên, có cái gì liền nói ra, không muốn áp a áp ứng! Người có phải là biết u hồn yêu hoa tẩm tích?" Diệp Tiêu có chút không vui, u hồn yêu hoa hẳn là nhất định muốn lấy được, hơn nữa là lừa xém lông mày!

Mà Ứng Thiên tựa hồ vừa biến thành như vậy nhỏ hình thể, bởi vậy ở Diệp Tiêu thanh âm lạnh lùng quát lớn bên dưới, thân thể đột nhiên mất đi cân bằng, đặt mông ngồi trên mặt đất!

Diệp Tiêu từ từ đến gần Ứng Thiên, nhìn từ trên cao xuống mà nhìn Ứng Thiên, ánh mắt lãnh đạm, một đôi xích đồng, làm người ta kinh ngạc sợ hãi!

Thấy tình cảnh này, ứng thiên biết mình ẩn giấu không được! Khe khẽ thở dài, quay về Diệp Tiêu nói rằng: "Đại nhân, xin mời đi theo ta đi! Ta dẫn người đi tìm u hồn yêu hoa, có điều, người phải có chút chuẩn bị tâm lý!"

Diệp Tiêu lãnh đạm nhìn người sau, sắc mặt không hề bị lay động, nhưng trong lòng lại có chút nghi hoặc, thầm nói: Ta vì sao phải làm chuẩn bị tâm lý, lẽ nào cùng ta có quan hệ sao?

Ứng Thiên đứng dậy, hướng về Diệp Tiêu thi lễ một cái, lập tức thân hình biến hóa, một con to khoảng mười trượng màu đen Cự Long xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt!

Màu đen Cự Long lưng mọc hai cánh, vây giáp cứng rắn cực kỳ, tỏa ra u ám màu sắc, một cái dài khoảng một trượng đuôi, hơi đóng đưa, liền thấy cát bụi nổi lên bốn phía, phong trần đầy trời.

Một đôi mắt lớn vô cùng, to lớn đầu lâu bên trên có một đôi giống như sừng hươu nhô ra, có vẻ vô cùng thần võ. Khẩn đón lấy, Cự Long hơi ngẩng đầu lên, ra hiệu Diệp Tiêu kỵ đến trên lưng của nó.

Diệp Tiêu nhìn khôi phục bản thể Chiến Long Ứng Thiên, trong đầu hiện ra ngày xưa cùng bạn tri kỉ bạn tốt Ứng Huyền ước định: Hoang thần đại nhân, chúng có một ngày, ta sẽ để người ngồi ở ta sừng rồng bên, dò xét cực lạc tịnh thổ từng tác một.

Cảm giác quen thuộc phả vào mặt, Diệp Tiêu chậm rãi tỉnh táo, bất giác cảm thán: Ứng Huyền, lúc trước ước định, sợ là mãi mãi cũng không cách nào thực hiện a!

Lập tức khe khẽ thở dài, bước lên Ứng Thiên Long bối bên trên, cười gió bay đi! Mái tóc màu đỏ, theo gió tung bay, một đôi xích đồng nhìn xuống đại địa, hướng về u hồn yêu hoa tồn tại nơi thẳng tiến.

Diệp Tiêu ngồi xếp bằng Long bối bên trên, yên lặng vận công, khôi phục trước tiêu hao. Hẳn từ Phong Thiên Tháp nền trong không gian lấy ra một ngàn khối nguyên linh thạch, tất cả đều là thượng phẩm nguyên linh thạch, so với trước hấp thu Lôi Phá Quân biểu tặng nguyên linh thạch cấp bậc tốt hơn quá nhiều.

Không do dự nữa, Diệp Tiêu tiến vào trạng thái nhập định, lượng lớn nguyên linh thạch vờn quanh ở người phía sau thân thể bốn phía, nguyên lực trong nháy mắt bạo động, lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được cấp tốc bị hấp thu.

Ứng Thiên tự nhiên có thể cảm ứng được Diệp Tiêu động tác, nhưng dù là lấy hẳn kiến thức, cũng không khỏi thể chủ nhân của chính mình âm thầm hoảng sợ: Chiêu như vậy tiếp tục phát triển, ngày ấy hậu tiến giai cần thiết nguyên linh thạch lượng, sợ rằng sẽ là một con số trên trời!

Bởi vì, ngay ở Ứng Thiên nói thầm như thế một hồi, chừng trăm khối thượng phẩm nguyên linh hoá đá vì yên phần, theo gió tung bay, không để lại một tia dấu vết.

Diệp Tiêu không vừa lòng, tiếp tục điên cuồng hấp thu nguyên linh thạch, bổ sung trước tiêu hao thô bạo. Cứ việc Diệp Tiêu bên trong đan điền có một hồ thô bạo chứa đựng, nhưng này là tiêu hao phẩm, không thể tuần hoàn sản sinh.

Diệp Tiêu rõ ràng này lý, bởi vậy bất luận là cứu trợ mưa gió nhu hầy tìm tìm nguyên linh thạch, này Thập Vạn Đại Sơn mới là hần lại lấy trưởng thành năng lượng thật lớn khởi nguồn.

Có điều, Diệp Tiêu tuy rằng lúc này nắm giữ hơn vạn khối thượng phẩm nguyên linh thạch, nhưng hần còn không dám xác định có hay không đầy đủ chính mình cần. Dù sao, từ một cấp trực tiếp đột phá đến cấp ba, tiêu hao nguyên linh thạch, tuyệt đối không phải một con số nhỏ.

Cấp ba võ giả, chính là linh vũ cảnh, tức là khiêu huyết Tê (đù) thông cảnh giới! Hơn nữa đối với Diệp Tiêu bầu trời Bá thể mà nói, càng là mở ra đan điền Khô hải thời cơ.

Khô hải vô biên, quay đầu lại là bờ. Bầu trời Bá thể, quá mức bá đạo, cần thiên địa nguyên lực quá mức mệnh mông, bởi vậy một đan điền Khô hải tuyệt đối là Tạo hóa ban ân!

Thời gian chậm rãi trôi qua, Diệp Tiêu xếp bằng ở chiến long chi bối, yên lặng mà hấp thu nguyên linh thạch nguyên lực. Ứng Thiên tốc độ cực kỳ nhanh, nhưng cũng bay thời gian không ngắn nữa mới dừng lại.

Cũng bởi vậy có thể thấy được, khối này tích thi nơi diện tích to lớn, nếu để cho Diệp Tiêu một người lung tung không có mục đích địa tìm kiếm, phỏng chừng sẽ tìm được năm nào tháng nào!

Ứng Thiên chậm rãi hạ xuống, chỉ lo quấy nhiễu còn đang tu luyện Diệp Tiêu. Chậm rãi đáp xuống đất, Ứng Thiên vì khê nâng lên đầu rỗng, nhìn trước mắt đại địa, nhìn trong phạm vi trăm dặm đêm không hết bần điều, to lớn Long Nhân càng là lập lòe lệ quang.

"Chủ nhân a, hi vọng u hồn yêu hoa có thể giúp ngươi một tay! Hay là, đó là bọn họ cuối cùng có thể vì ngươi làm!" Ứng Thiên trong lòng thâm than, một loại không tên bi tráng, tự nhiên mà sinh ra.

Những kia đất nện, không phải là loài người, chính là Ứng Thiên lúc này hóa thành bản thể đáng đáp, chỉ có điều so với Ứng Thiên thân thể lớn hơn rất nhiều.

Nghiêm nhiên, nơi này là chiến long một mạch Long mộ vị trí, mà u hồn yêu hoa chính là những này chiến long chết rồi, lấy thân thể cao lớn cùng to lớn Long lực vì là chất dinh dưỡng, chậm rãi tẩm bổ mà thành.

Nơi này, tràn ngập này một loại muốn hủy thiên diệt địa không cam lòng cùng khuất nhục, một loại khó có thể nhận dạng bi ai, phảng phất từ tuyên cổ thời đại truyền lưu đến hiện tại, làm cho nơi đây âm hàn không ngớt!

Ước chừng nửa nén hương thời gian, Diệp Tiêu từ trong nhập định tỉnh lại. Nhìn bốn phía xa lạ cảnh tượng, hần rõ ràng, chính mình mục đích thực sự địa đến!

Hần vươn mình bay xuống Long bối, vừa xuống đất, một đôi mắt lại bị trước mắt mình nhìn thấy kinh sợ. Không sai, hần cái kia một đôi xích đồng, bị trước mắt này đêm không hết từng bộ từng bộ chiến long cốt hải chấn động ở, một lúc lâu không nói tiếng nào, chỉ là như vậy lẳng lặng mà nhìn.

"Ứng Thiên, ngươi nói u hồn yêu hoa, ngay ở này Long mộ bên trong? Hơn nữa, vẫn là lấy ngươi tộc nhân huyết nhục cùng Long lực ngưng tụ mà thành?" Diệp Tiêu âm thanh rất trầm thấp, nhìn Long mộ, nhưng cũng không nhìn ra trên mặt hần vẻ mặt.

Ứng Thiên một tiếng gầm nhẹ, lập tức toàn bộ đột nhiên biến hóa, khôi phục lại trước nhân loại đáng đáp.

"Đại nhân, nơi này chính là ta chiến long một mạch nghĩa địa vị trí! Hơn nữa, ta tổ tiên, huynh đệ của ngài Ứng Huyền lão tổ cũng ở trong đó. Mà cái kia u hồn yêu hoa, ngay ở ta tổ tiên cốt hải đầu rỗng bên trên!"

Diệp Tiêu vừa nghe, rộng mở xoay người, nhìn về phía Ứng Thiên xích đồng, rốt cục khó nén người sau khó có thể tin!

"Ngươi nói, Ứng Huyền cũng ở đây?" Diệp Tiêu từng chữ từng câu địa phun ra câu nói này, ngôn ngữ lạnh lùng đến cực hạn, nhưng lại có một tia thấp thòm!

Ứng Thiên gật đầu, "Đại nhân, ngươi muốn tìm cái kia u hồn yêu hoa, chỉ có thể chính ngươi đi vào! Toà này Long mộ, đặc biệt là ta tổ tiên vị trí khu vực, không tầm thường."

Diệp Tiêu gật đầu, không chút do dự nào, trực tiếp hướng đi Long mộ, theo khoảng cách rút ngắn, hần cảm nhận được một loại cảm giác cực kì không cam lòng cùng bi ai.

"Ứng Huyền, anh em tốt của ta, ta đến xem ngươi!"

Chương 67: Long mộ

Chương 67: Long mộ

Rộng lớn vô biên Thập Vạn Đại Sơn, thần bí khó lường tích thi nơi, ai cũng không hề nghĩ rằng nơi này sẽ có một tòa thật to Long tộc nghĩa địa!

Hơn nữa, vẫn là hoang cung trời cổ chiến long một mạch! Thế nhưng, vấn đề mấu chốt liền ở đây. Nay thủy lam Tinh không phải hoang cung trời cổ, phải biết một phương cung trời, chính là một Thánh địa, một chỗ người tu luyện Thánh địa, tuyệt đối không phải một viên thủy lan Tinh có thể gánh chịu!

"Thủy lan Tinh, Thập Vạn Đại Sơn, thực sự là càng ngày càng thú vị!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, đạp bước đi tới, trực tiếp tiến vào Long tộc nghĩa địa bên trong.

Ứng Thiên nhìn Diệp Tiêu thân ảnh biến mất ở trước mắt của chính mình, không khỏi thấp giọng khẽ nói: "Hoang thần đại nhân, chúng ta bộ tộc khốc liệt, hy vọng có thể đến giúp người! Luân Hồi Trọng sinh, đời này, ta Ứng Thiên nhất định bạn người khoảng chừng : trái phải, trùng kiến nhà của chúng ta viên!"

Toàn bộ nghĩa địa bao phủ ở to lớn trong bóng ma, này không phải đơn giản màu xám yên ả, cũng không phải là bởi vì nơi này không có ánh mặt trời, ngược lại nơi đây ánh mặt trời rất tốt. Chỉ là, khối này nghĩa địa phía trên, nhưng là có chín bộ ngàn trượng thân thể chiến long cốt hải, hơn nữa còn bảo lưu có thân thể máu thịt, đem này toàn bộ Long mộ bao trùm ở, mà huyết nhục chỉ là khô quắt mà thôi.

Đương nhiên, bí mật này Ứng Thiên không biết chuyện, cái kia Diệp Tiêu tự nhiên càng không biết. Lúc này Diệp Tiêu, xuyên qua cái kia do hai cái đầu rồng tạo thành cửa mộ, hướng đi nghĩa địa nơi sâu xa!

Cả tòa Long mộ, ở vào cái này tích thi nơi tối âm hàn khu vực. Nơi này âm khí rất nặng, vô cùng lạnh lẽo, loại này lạnh giá, không chỉ nhằm vào bề ngoài da dẻ, càng là trực kích tâm linh, khiến người ta xuất phát từ nội tâm cảm giác được thấu xương lạnh giá.

Diệp Tiêu qua lại ở đêm không hết Long tộc cốt hải bên trong, nhìn những này đã từng làm bạn chính mình nam chinh bắc chiến cùng chung hoạn nạn huynh đệ người thân, trong lòng hấn, trong mắt của hấn, không tên bi thương.

"Tại sao chỉ có ta còn sống sót? Tại sao chỉ có ta Luân Hồi chuyển thế? Tại sao muốn ta mang theo ký ức trùng sống cả đời, sau đó đem đã từng hồi ức kéo về đến trước mắt của ta? Tại sao muốn ta nhìn mình huynh đệ nghĩa địa nhưng cái gì cũng không thể làm? Tất cả những thứ này, đến tận cùng là tại sao?" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, chợt cảm thấy vô hạn thê lương.

Hay là, đây chính là nhân tính một loại nghịch biện!

Đã từng cùng mình cùng chung hoạn nạn huynh đệ thân nhân đều chết, chỉ có chính mình một người còn sống, như vậy hấn sẽ thường xuyên cảm thán, lúc trước chết người tại sao không phải là mình!

Cũng như có mấy người tổng muốn quên hết mọi thứ, nhưng chân chính quên hết mọi thứ thì, nhưng dù sao nghĩ tìm về trí nhớ của chính mình, ý đồ chứng minh chính mình đã từng từng tồn tại!

Cái này cũng là một loại nhân tính nghịch biện!

Mà hiện tại Diệp Tiêu, ngay ở nỗ lực tìm chính mình tồn tại bí mật, Luân Hồi Trọng sinh bí mật. Hấn tựa hồ rất mê hoặc, mình kiếp trước trải qua tất cả, có phải là chỉ là một giấc mơ mà thôi?

Long mộ bên trong, cũng không giống từ bên ngoài nhìn ra bình tĩnh như vậy, nơi này phảng phất tự thành không gian, âm phong gào thét, sát khí bức người, tâm chí không kiên giả, e sợ đều khó mà ở đây sinh tồn được.

Hơn nữa, nơi này nguy hiểm không thể chỉ hết sức băng hàn, nguy hiểm nhất chính là nơi này tồn tại Tử Linh, cường hấn mà kịch liệt Long tộc oán khí ngưng tụ mà thành Tử Linh. Bọn họ không cách nào tiến vào Luân Hồi, chỉ có thể hóa thành cô hồn, bồng bềnh ở này tích thi nơi bầu trời.

Diệp Tiêu có thể cảm giác được, mình đã bị Tử Linh vây quanh, hơn nữa số lượng không ít, thực lực càng là khó có thể đánh giá. Phải biết, nơi này mai táng đều là chiến long một mạch siêu cường giả, hơn nữa Long lực có thể chống đỡ tới hôm nay, dù có thể thấy khi còn sống là cường đại cỡ nào.

"Ha ha ha, đã lâu đều không gặp nhân loại xuất hiện ở chỗ này! Thực sự là Schiko, đáng tiếc chính là thịt quá ít, linh lực quá yếu!" Âm lãnh trong không gian, hư vô nơi sâu xa truyền đến từng trận trêu tức tiếng, Diệp Tiêu không hề bị lay động, hấn biết mình đã bị nhìn chằm chằm.

"Lão đại, chúng ta đã sớm chết, bây giờ hóa thành oán linh, được nhiều hơn nữa linh lực cũng không có tác dụng gì! Hơn nữa, lão đại người có hay không một loại cảm giác quen thuộc?" Bên cạnh lại có một thanh âm truyền ra, như là cùng trước cái thanh âm kia thảo luận cái gì.

"Lão tam, có cái gì cảm giác quen thuộc? Tiểu tử kia tóc đỏ xích đồng, một thân tu vi vô cùng thâm hậu, đúng là trên người loại kia lạnh lùng khí chất rất đúng khẩu vị của ta! Người đừng thừa nước đục thả câu, người có cái gì cảm giác? Nếu không, chúng ta đi đùa cợt hấn, chúng ta mang ở lại đây quá lâu,

thật vất vả đến rồi cái người sống, ngàn vạn không thể bỏ qua! Ha ha ... "

"Lão đại, không thể!" Tiếp theo lại một thanh âm truyền ra, chỉ là âm thanh này có vẻ vô cùng trấn định, ngăn ngắn bốn chữ, nhưng hiện ra trầm ổn cá tính.

"Nhị đệ, ngươi phát hiện cái gì?"

"Đại ca, thiếu niên này, nếu như quên tóc đỏ cùng xích đồng, các ngươi cảm thấy giống ai? Hơn nữa, các ngươi phát hiện không có, nơi này không lộ từ khí, tự hồ phi thường yêu thích nhân loại kia thiếu niên!"

"Ồ?"

Trong hư vô đồng thời truyền ra hai đạo khẽ ồ lên, tiếp theo chính là một trận chấn phục, "Ngươi nói không sai, tiểu tử kia thân thể lại có thể tùy ý nơi này vô tận từ khí vào thể mà vô sự, quả nhiên có môn đạo!"

"Đại ca, kẻ nhân loại này sợ là không đơn giản, hay là hẳn chính mình cũng không biết chính mình cái này đặc tính đi! Ba người chúng ta vẫn là ra đi hỏi một chút đi, nín lâu như vậy, cả ngày quay về hai người các ngươi, ta đều có chút phiền!"

"Lão nhị, ngươi nói như thế nào?"

"Nhị ca, ngươi lời này nói quá không từ tế!"

Tiếng nói lạc, trong hư vô khôi phục yên tĩnh, mà Diệp Tiêu ngoại trừ nghe rõ ràng bọn họ khi mới xuất hiện phát sinh âm thanh, nội dung phía sau, hẳn đều không nghe. Có điều, nếu là hẳn nghe được nội dung phía sau, đến tốt cùng sẽ có cảm tưởng thế nào đây?

Đột nhiên, Diệp Tiêu đi tới phương hướng đột nhiên hắc khí cuộn cuộn, tiếp theo chính là cảm giác được ba cỗ sức mạnh cường hãn áp bức phả vào mặt.

Diệp Tiêu không hề bị lay động, hẳn biết nơi này oán khí rất nặng, tất nhiên không giống người thường, ngưng tụ oán linh chuyện như vậy, không chắc có bao nhiêu ngạc nhiên. Chỉ là, để hẳn cảm giác kỳ quái chính là, này ba nguồn sức mạnh, tựa hồ vượt qua toàn bộ đại lục người mạnh nhất, tựa hồ không nên tồn ở đây!

Bỗng nhiên, hắc vân lẫn lộn bên trong đột nhiên xuất hiện ba con Cự Long đáng sợ sinh vật, không có thực thể, cũng chỉ có một đoàn yên vụ, nếu không là đầu rồng vị trí hai con màu đỏ mắt thật to, Diệp Tiêu vẫn đứng là không cách nào phân biệt.

Ba con oán linh Cự Long phân ba phương hướng vây quanh Diệp Tiêu, bọn họ vung vẩy hắc khí hình thành Long đực, ngạo nghễ bầu trời, nhìn xuống ở trong mắt bọn họ nhân loại nhỏ nhỏ thiếu niên.

"Tiểu tử, ngươi từ đâu tới đây, tới đây làm gì đến?" Thủ nói trước chính là lão tam, trong lời nói không có bất kỳ cái giá, như là đang đùa giỡn tự.

Diệp Tiêu khẽ ngẩng đầu, ngược nhìn này ba con Cự Long oán linh, hắc khí đại khái hoàn nguyên bọn họ khi còn sống đáng sợ. Diệp Tiêu nhìn ra rất cẩn thận, không có một chút nào ngôn ngữ, một đôi xích đồng lạnh lùng nhìn về ba người bọn hắn, không sợ hãi chút nào.

"U hống, tiểu tử này lá gan không nhỏ a, diện đối với ba người chúng ta dĩ nhiên không có vẻ sợ hãi chút nào, thực sự là kỳ quái! Cho ăn, tiểu tử, ngươi người cầm rồi? Lão Tử gọi ngươi nói chuyện, nhìn chăm chăm chúng ta xem cái gì?" Lão tam rõ ràng là người nóng tính, hơn nữa tính khí rất lớn!

Diệp Tiêu không có thời gian để ý, nhìn ba người bọn họ đáng sợ, càng ngờ cả ngẩn. Một lúc lâu, hắn mới khe khẽ thở dài, "Quả thế, không nghĩ tới ba người các ngươi còn có thể lấy như vậy hình thái sống sót!"

Ba đạo Long ảnh đột nhiên hơi ngưng lại, nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt đột nhiên trở nên hơi không hiểu ra sao, lão tam không nhịn được hỏi: "Tiểu tử, ngươi đang nói cái gì?"

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, nhìn ba đạo Cự Long oán linh, cái gì cũng không nói lời nào, hai tay bắt đầu kết ấn, lần này hắn vẫn sử dụng thô bạo, đánh ra một đạo hắc kiếp trước tuyệt kỹ thành danh.

Dấu tay tung bay, Diệp Tiêu khí thể đột nhiên đại biến, một loại cường hãn nguyên lực gọn sóng trút xuống mà ra. Mà ba đạo Long ảnh, mới vừa nhìn thấy Diệp Tiêu kết ấn thì, sáu con Long Nhân tròn tròn lên, tựa hồ khó có thể tin.

"Đây là ... Cầm Long Thủ?"

Chương 68: Cầm Long Thủ

Chương 68: Cầm Long Thủ

Khói đen mờ mịt bên trong, ba đạo kinh ngạc đến cực điểm âm thanh đột nhiên truyền ra, để lộ ra một tia vẻ sợ hãi và bất an.

"Đây là ... Cầm Long Thủ?"

Không sai, Diệp Tiêu lúc này triển khai chính là hấn tuyệt kỹ thành danh Cầm Long Thủ! Năm đó hấn, chính là dựa vào này Cầm Long Thủ tuyệt kỹ chinh phục chiến long bộ tộc.

Mà giờ khắc này đột nhiên ra chiêu, mục tiêu chính là đã từng bị chiêu này thăm ngược chiến long bộ tộc, ý nghĩa của nó tựa hồ không cần nói cũng biết!

Kết án xong xuôi, ba đạo bàn tay lớn màu vàng óng trong nháy mắt lấy ra, ép thẳng tới cái kia giữa không trung ba con Cự Long oán linh, thể đi hung hăng, muốn một lần bắt bọn hấn lại. Mà tựa hồ biết được chiêu này chỗ lợi hại, ba con Cự Long oán linh càng là tiêu tan hình thể, hóa thành hắc khí, chạy tứ tán mà đi.

Diệp Tiêu khẽ mỉm cười, trong con ngươi lộ ra một tia dị dạng thần thái, trong miệng rù rì nói: "Xem ra, Cầm Long Thủ sợ hãi đã thâm nhập xương tủy của bọn họ. Hiện tại ta, còn đánh nửa thời ra Cầm Long Thủ, vẹn vẹn có hình, mà không kỳ thực!"

Màu vàng Long tay không có một chút nào chiến tích, không có nắm lấy bất kỳ một đạo oán linh Cự Long, chậm rãi tiêu tan mà đi. Diệp Tiêu cũng không cảm thấy đáng tiếc, hấn động tác này ý ở cho thấy thân phận của chính mình, không có cái khác uy hiếp tâm ý, chỉ muốn đòi một có thể bình đẳng giao lưu cơ hội.

Màu vàng Long tay tiêu tan, để ba con Cự Long oán linh chậm rãi thả xuống phòng bị, dần dần mà lần thứ hai hiện ra thân hình, chỉ là lần này, bọn họ trong lời nói không có trước tùy tiện, mà là có chút sợ sệt địa dò hỏi: "Nhân loại, ngươi đến tới cùng là người nào? Tại sao lại sử dụng này Cầm Long Thủ?"

Người nói chuyện chính là chừng chặc nhất lão nhị, nhưng giờ khắc này đôi mắt Diệp Tiêu, trong lòng hấn lại có chút ý sợ hãi. Này cũng không phải nói hấn nhất gan sợ phiền phức, mà là này Cầm Long Thủ chuyên môn khắc chế Long tộc, hơn nữa bách phát bách trúng, một khi bị Cầm Long Thủ nắm lấy, đem tuyệt đối không thể chạy trốn.

Đương nhiên, đây là Cầm Long Thủ triển khai đến mức tận cùng hiệu quả, lại như thực lực bây giờ hạ thấp Diệp Tiêu như thế, căn bản khó có thể đánh ra này Cầm Long Thủ.

Bất kỳ tuyệt kỹ, mặc kệ vẫn là tu đạo vẫn là tu võ, đoạn ở người chi vì là dùng!

"Các ngươi này Tam huynh đệ, coi là thật là tình đồng thủ túc, cho dù chết, ba người các ngươi cũng không tách ra, không hổ là chí tôn Hoang thần thủ hạ, quả nhiên trọng tình trọng nghĩa!" Diệp Tiêu khẽ nói, không có chính diện trả lời vấn đề của bọn họ, trái lại để bọn họ càng thêm nghi hoặc.

"Nhân loại, ngươi đến cùng là ai? Vì sao biết được chí tôn Hoang thần tục danh? Cờ này Man Hoang nơi, Thần Linh Mộ Địa, coi như có cao thủ, cũng không thể biết được chúng ta hoang cung trời cổ truyền thuyết! Huống chi là ngươi như thế một chưa dứt sữa tiểu tử, mau nhanh từ thực đưa tới, bằng không ngày hôm nay muốn ngươi có đi mà không có về!" Lão đại tức giận rít gào lên đạo, hai con mắt thật to, đột nhiên bắn ra che trời sát cơ!

"Hừ, ở trong mắt các ngươi, các ngươi cho rằng ai mới sẽ sử dụng Cầm Long Thủ? Nếu như các ngươi nhận định, vậy ta là được rồi!" Diệp Tiêu vẫn không có nói rõ, tiếp tục đả trống ách mê.

"Ai mới sẽ Cầm Long Thủ? Đương nhiên chỉ có chúng ta Hoang thần đại nhân tài biết, bằng vào chúng ta mới sẽ hỏi ngươi ... hả? Tiểu tử ngươi đến cùng muốn nói cái gì?" Lão đại hơi nghi hoặc một chút, đầu tiên là rít gào, đón thêm như là nghĩ tới điều gì tự.

Diệp Tiêu không nói tiếng nào, ba con Cự Long lẫn nhau đưa cho nháy mắt, tựa hồ có hơi không xác định, nhưng càng đều chính là khó có thể tin.

"Lẽ nào ngươi là ... Hoang thần đại nhân chuyển thế?" Lão nhị có chút không xác định địa đạo, nhưng trong mắt rung động, cho thấy tình cảm to lớn gọn sóng.

"Đúng, ta là, chỉ có điều, ta không phải chuyển thế, mà là trở lại quá khứ của ta! Thế nhưng ta không hiểu chính là, tại sao cùng ta đồng thời trải qua kiếp trước các ngươi, sẽ phải gánh chịu như vậy nhân quả? Ta vẫn đang tìm kiếm chân tướng, đáng tiếc đến hiện ở không có bất kỳ phát hiện nào!" Diệp Tiêu nói nhỏ, ánh mắt kiên định mà tràn ngập uy nghiêm, cho dù hấn hiện tại chỉ là một vị thành niên hài tử.

"Nhân loại, ngươi nói ngươi là Hoang thần đại nhân chuyển thế, chúng ta có thể không tin, trừ phi ngươi có thể lấy ra càng mạnh mẽ nhân chứng, nếu không thì, chúng ta muốn ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể! Hoang thần danh huy của đại nhân, há có thể cho ngươi làm bẩn?"

Diệp Tiêu cười khò một tiếng, nhưng trong lòng lại có chút cao hứng. Không nghĩ tới đi tới lâu như vậy, trong lòng bọn họ còn ghi nhớ chính mình, ghi nhớ đã từng chí tôn Hoang thần.

"Mạnh mẽ chứng cứ? Các ngươi muốn nhìn cái gì chứ? Làm sao mới có thể làm cho các ngươi tin phục?"

"Hừ, ba huynh đệ chúng ta cùng Hoang thần đại nhân tư giao rất tốt, càng là cùng nhau tắm xông, thổi qua da trâu, đương nhiên cái kia đều là lúc tuổi còn trẻ sự. Như vậy, ngươi nói một chút ba người chúng ta tên cùng với ta Nhị ca trên người địa phương đặc thù!" Nói chuyện chính là lão tam, hắn vừa nói, một bên sẽ có chút cười trộm, tựa hồ nhớ tới chuyện chơi vui.

"Lão tam, ngươi mẹ kiếp có phải là muốn ăn đòn, có phải là cảm thấy ta dễ tính, ngươi liền được đà lần tới?" Lão nhị có chút thờ phỉ phò, quay về lão tam rít gào một tiếng.

"Nhị ca, ngươi xem ngươi lời này nói, lẽ nào chúng ta còn không biết bí mật của ngươi sao? Lại nói, như vậy chuyện bí ẩn, nếu là tên tiểu tử này đoán được, vậy thì đây đủ chứng minh! Ngươi nói là đi, lão đại?"

Vẫn trầm mặc lão đại hơi chi trò đầu rồng, nhìn xuống Diệp Tiêu nói rằng: "Nói đi, ba người chúng ta tục danh, Hoang thần đại nhân tất nhiên biết được!"

"Đại ca, ngươi làm sao cũng theo hồ đồ a! Nếu là Luân Hồi Trọng sinh, làm sao có thể nhớ tới chuyện của kiếp trước? Hai người các ngươi, đầu óc làm sao liền như vậy đầu óc chậm chạp đây?" Lão nhị có chút tức đến nổi phỉ địa nói rằng, ngữ khí có chút bất đắc dĩ.

Lời này vừa nói ra, lão Đại và lão nhị nhất thời hiết món ăn, không còn tính khí.

"Ba người các ngươi, nói vậy chính là Vân Thiên, vân hiên, vân vũ Tam huynh đệ chứ? Cho tới lão nhị vân hiên thân thể địa phương đặc thù, nên phải kể tới hắn hóa thành hình người thì, cái móng trên long hình bớt!" Diệp Tiêu nói nhỏ, lãnh đạm nói rằng.

Nhất thời, toàn bộ thiên địa vì đó một tĩnh, Tam huynh đệ con mắt trợn lên vô cùng to lớn, khó có thể tin địa nhìn trên mặt đất Diệp Tiêu, hiển nhiên có chút không phản ứng kịp.

"Ngươi làm sao sẽ biết?" Tam huynh đệ trầm miệng một lời, trong giọng nói kinh ngạc, khó có thể che giấu.

"Vân gia Tam huynh đệ, ta mang theo ký ức Trọng sinh, làm sao không biết? Chỉ là, ta có lỗi với các ngươi, xin nhận ta cúi đầu!" Tiếng nói lạc, Diệp Tiêu trực tiếp quỳ xuống, mặt lạnh lùng bằng cuối cùng lướt xuống hai hàng thanh lệ, không biết là thay mình vẫn là thể trước mắt anh em nhà họ Vân.

Nhìn đột nhiên quỳ xuống đất Diệp Tiêu, Tam huynh đệ nhất thời cảm giác được một loại không tên cảm động, hắc khí lượn lờ bọn họ, càng là không nhận được quay cuồng một hồi, đó là tình cảm kịch liệt gọn sống.

"Ngươi đứng là ... Hoang thần đại nhân, chúng ta Chiến thần?" Lão đại Vân Thiên ngữ khí có chút khẽ run, tựa hồ có hơi không xác định địa nói rằng.

"Hoang cung trời cổ một trận chiến, các ngươi Tam huynh đệ cùng Phong gia Tam huynh đệ liều mình thay ta ngăn cản quân địch, ta ra sức phá vòng vây, hấp dẫn lục ngự Đại Đế bên trong kim khuyết Đại Đế cùng Thái Cực Thiên hoàng. Ta vốn định hấp dẫn bọn họ rời đi, thật dễ cho các ngươi sống tiếp, nhưng không hề nghĩ rằng, các ngươi chung quy vẫn là ngã xuống! Hư Vô chi địa một trận chiến, ta bị thương nặng, đến cao nhân tương trợ, chuyển thể Trọng sinh mà đến!"

Ba con Cự Long nghe nói lời ấy, kèm nén không được nữa chính mình kích động, ngửa mặt lên trời thét dài, có vẻ hết sức kích động.

"Ha ha, bao nhiêu năm, chúng ta Hoang thần đại nhân rốt cục trở về!"

"Ha ha ... Đúng vậy a, vốn tưởng rằng trước khi chết không có tiệc nuôi, nhưng bây giờ nhìn đến Hoang thần đại nhân trở về, thật muốn trở lại năm đó thời gian, chinh chiến cửu thiên thập địa, lưu lại tuyên cổ uy danh!"

"Chỉ tiệc, thì không cùng ta, thế giới này, chung quy không phải chúng ta thời đại!"

Diệp Tiêu nghe Tam huynh đệ cảm khái, nhất thời cảm thấy nhiệt huyết cuộn cuộn, một luồng ác liệt khí thể đột nhiên bạo phát, làm người chấn động cả hồn phách.

"Các ngươi yên tâm, ta sẽ tìm được phương pháp, để cho các ngươi tiếp tục tồn tại hạ đi, cùng ta kẻ vai chiến đấu, tái tạo nhà của chúng ta viên!" Diệp Tiêu gào thét, lập xuống chính mình Thệ ngôn.

"Ha ha, Hoang thần đại nhân, chúng ta tin tưởng ngươi! Chỉ có điều, ngươi vì sao đi tới nơi này?"

"Ta đến tìm kiếm u hồn yêu hoa!"

Chương 69: U hồn yêu hoa bí mật

Chương 69: U hồn yêu hoa bí mật

"Ta đến tìm kiếm u hồn yêu hoa!"

Diệp Tiêu khẽ nói, nhưng nghe nói lời ấy anh em nhà họ Vân nhưng trầm mặc xuống, một lúc lâu không nói gì.

Diệp Tiêu bản năng nhận ra được bầu không khí quỷ dị, tựa hồ này sau lưng còn có hắc không biết sự tình.

"Hoang thần đại nhân, có phải là Ứng Thiên tiểu tử kia mang người tới?" Vân Thiên quát nhẹ, ngữ khí có chút trầm trọng.

Diệp Tiêu gật đầu, lập tức nói rằng: "Có vấn đề gì không? Lễ nào này u hồn yêu hoa còn có bí ẩn gì hay sao?"

"Đại nhân mạc kinh, kỳ thực cũng không cái gì! Chúng ta mang người tới chính là, chỉ là muốn biết một chút, cái kia u hồn yêu hoa sinh trưởng ở chúng ta chiến long bộ tộc trường, Ứng Huyền cốt hải bên trên. Tộc trưởng thực lực, không cần chúng ta nhiều lời. Nhưng là, cứ việc tộc trưởng đã ngã xuống, nhưng oán khí rất nặng, mấy ngàn năm tới nay, đã trở thành triệt đề Ma Long, linh thức bắt diệt, bám vào ở long cốt bên trên, nếu là tùy tiện đi tới, dù cho là đại nhân, hắc cũng sẽ không hạ thủ lưu tình. Hơn nữa, đỉnh đầu chúng ta bên trên càng là có một toà bằng vào chúng ta tộc nhân thân thể máu thịt vì là trận cơ cực trận pháp lớn, tên là Cửu Long ép quan tòa Long trận! Ép quan, ép chính là chúng ta chiến long một mạch tộc nhân, tòa Long tòa chính là chúng ta tộc trưởng, Long Vương Ứng Huyền!"

Diệp Tiêu nghe vậy, tâm thần kinh hãi, thầm nói: Chẳng trách nơi đây như tự thành không gian, nguyên lai càng là bị một tòa trận pháp khổng chế!

Nhưng là, này Cửu Long ép quan tòa Long trận, thì là người nào bày xuống, mục đích lại là cái gì đây?

Tất cả những thứ này, liền ngay cả anh em nhà họ Vân đều không biết được, không nói đến Diệp Tiêu?

"Đã như vậy, các người dẫn ta đi gặp thấy Ứng Huyền đi! Ta muốn nhìn, tên khốn này trận pháp, đến tận cùng đem huynh đệ của ta dẫn vật thành hình đáng gì!"

Anh em nhà họ Vân nghe vậy, cũng không nói thêm, trực tiếp mở đường, dẫn dắt Diệp Tiêu hướng về nghĩa địa nơi càng sâu đi tới, nơi đó chính là Long Vương Ứng Huyền vị trí nơi, cũng chính là u hồn yêu hoa sinh trưởng nơi!

Long mộ bên trong, không có ánh mặt trời, cát vàng đầy trời, mục vị trí cùng, mờ mịt một mảnh, càng đi nghĩa địa nơi sâu xa thẳng tiến, loại này hỗn loạn cảnh tượng càng thêm kịch liệt, cho tới Diệp Tiêu không thể không vận chuyển công lực để chống đỡ nơi này Cự Phong cùng thấu xương lạnh giá.

Anh em nhà họ Vân không có thực thể, hầu như cùng hoàn cảnh của nơi này dung làm một thể, cái kia như ẩn như hiện thân rồng, cường hãn lực áp bách, xem như là đối với những kia không có ý tốt oán linh một loại cảnh cáo đi!

Phải biết, nơi này mặc dù là Long tộc nghĩa địa, nhưng cũng không có thiếu Long tộc kẻ địch mai táng với này. Còn nguyên nhân, đại khái là nơi này bạo phát khốc liệt đại chiến, song phương đồng quy vu tận kết quả!

Theo thâm nhập Long mộ, Diệp Tiêu đã nhìn thấy Long mộ phía trên đại trận đường viền. Chín bộ ngàn trọng xác rồng khổng lồ, vắt ngang ở Long mộ phía trên, chín cái đầu rồng cùng nhau nhìn về phía trung gian một điểm, thân rồng uốn lượn, kéo dài hướng về phương xa, cùng màu xám yên vụ hòa làm một thể, như ẩn như hiện.

Mà cái kia chín cái đầu rồng trung gian, dĩ nhiên tồn tại một bộ không biết nơi nào chất liệu quan tài. Diệp Tiêu có chút khiếp sợ, trong lòng thầm nói: Cửu Long ép quan, lẽ nào ép chính là này cự quan tài? Hoặc là nói, cái kia chiếc quan tài là ổ khóa này Long trận mất trận vị trí, bản thân là một món binh khí hoặc là bảo bối?

Đến tận cùng sự thực làm sao, Diệp Tiêu không biết được, nhưng xem anh em nhà họ Vân đi tới phương hướng, chính là cái kia trung gian một điểm. Nói chuẩn xác, là cái kia trung gian một điểm vị trí, cũng chính là Diệp Tiêu suy đoán mất trận vị trí!

Khoảng cách không phải rất xa, ước chừng thời gian một nén nhang, Diệp Tiêu liền tới đến cả tòa Long mộ chủ yếu nhất khu vực —— Long Vương nghĩa địa, Ứng Huyền vị trí.

Đã từng, vãn lên thiên khai chiến quỳnh tiêu, Ứng Huyền vừa ra, nhất định ngã xuống trăm vạn, chảy máu ngàn dặm, vạn trọng thân rồng, kinh thiên hống một tiếng, bầu trời chấn động;

Đã từng, thiên Ứng Huyền ra chấn động cửu tiêu, Ứng Huyền vừa ra, nhất định cửu tiêu rung động, Chư Thiên run rẩy, trường kiếm trong tay, kinh thiên một đòn, cắt ra bầu trời;

Đã từng, từ xưa anh hùng ai không chết, chỉ có Ứng Huyền, thà rằng chết trận bầu trời, chết trận Chư Thiên, kiên cường thân thể, vẫn không ngã, đỉnh

thiên lập địa;

Đã từng, chỉ nguyện ta thân táng bích tiêu, anh hùng Ứng Huyền, một đời chinh chiến không ngớt, bảo vệ tịnh thổ, đầy ngập xích huyết, Thệ ngôn vĩnh tồn, thân táng bích tiêu!

Ứng Huyền, hoàn toàn xứng đáng chiến long chi vương, chí tôn Hoang thần thủ hạ kiệt ra chiến tướng, không thể thiếu phụ tá đắc lực!

Hiện nay, đã từng huy hoàng từ lâu đi xa, thế nhân cũng không còn cách nào nhìn thấy cái kia quát tháo phong vân thiết huyết Long Vương, bầu trời chỉ Ứng Huyền!

Nơi này tiếng gió như quỷ khắp, hàng đêm kêu rên, tựa hồ đang vì là trước mắt anh hùng mà không cam lòng, càng như là một loại trầm trọng chia buồn, chia buồn cái gì đã trôi qua đã từng!

Ứng Huyền nghĩa địa, vô cùng to lớn hơn nữa quỷ dị. Đối ứng bầu trời chín bộ xác rồng, nơi này đồng dạng có chín bộ to lớn xác rồng, dài chừng trăm trượng, huyết nhục vẫn còn, chỉ là không còn tinh lực, vô cùng khô quắt. Chín bộ xác rồng, dựa theo Cửu Cung Bát Quái phương vị sắp xếp, ngầm có ý Âm Dương Ngũ Hành, đem Ứng Huyền chi mộ chăm chú vây quanh, có thể nói cửu thiên thập địa đều không thể tàng thân, nạp linh hồn!

Vén vén là tới gần Ứng Huyền chi mộ biên giới, anh em nhà họ Vân liền cũng không dám nữa đi tới! Bọn hắn lúc này là oán linh thân thể, đối với cao cấp bậc tồn tại có một loại bản năng sợ hãi.

"Hoang thần đại nhân, chúng ta đã đến. Con đường sau đó, chính ngài đi thôi! Ứng Huyền đại nhân linh thức vẫn còn, chỉ có điều đã hóa ma, ngươi muốn cẩn thận một chút! Cho tới u hồn yêu hoa, tìm kiếm thời cơ thích hợp ra tay, ngàn vạn muốn bảo đảm chính mình an toàn!" Vân Thiên chờ người cung kính mà nhìn Diệp Tiêu, lời nói ý vị sâu xa địa nói rằng.

Diệp Tiêu gật đầu, lập tức xoay người tiếp tục thâm nhập sâu, nơi này lạnh giá đã không làm gì được hắn. Bởi vì, lấy trước mắt hắn tâm cảnh mà nói, còn có cái gì so với hắn tâm càng lạnh lẽo?

"Đại ca, nếu là đại nhân lấy đi u hồn yêu hoa, chính là chúng ta tan thành mây khói thời cơ, đại nhân nếu như biết kết quả này, phỏng chừng sẽ nổi điên đi!" Lão tam vân vũ nhìn Diệp Tiêu rồi đi bóng người, thấp giọng rù rì nói.

Lão nhị vân hiên khẽ mỉm cười, có chút giải thoát giống như địa nói rằng: "Vóc người này khu, không muốn cũng được! Chúng ta sống quá lâu, bị vây ở chỗ này cũng quá lâu! Nếu như có thể đi qua Hoang thần đại nhân tay giải thoát, cũng cũng coi như là may mắn của chúng ta. Huynh đệ của chúng ta tộc nhân đều chết xong, chúng ta cũng là thời điểm đi cùng bọn họ!"

"Ha ha, Nhị đệ Tam đệ, tung khiến cho chúng ta tan thành mây khói, nhưng chúng ta sức mạnh nhưng tồn tại với có u hồn yêu hoa bên trên. Tuy rằng không biết đại nhân cần u hồn yêu hoa làm gì, nhưng khẳng định là đại sự! Nếu như như vậy, cũng coi như là chúng ta cho đại nhân cống hiến sức mạnh của chính mình!"

Tam huynh đệ nhìn theo Diệp Tiêu đi xa bóng lưng, trong lòng một mảnh xích thành cùng hào hiệp.

Hay là chính như bọn họ chiến long bộ tộc truyền tụng như vậy: "Từ xưa anh hùng ai không chết, chỉ nguyện ta thân táng bích tiêu!"

Chiến long một mạch tự hào, ở chỗ tuyệt đối sẽ không biệt khuất chết đi, bọn họ nhất định là vì một cái nào đó mục tiêu hoặc là giấc mơ mà chết! Bây giờ Vân gia Tam huynh đệ, cho dù hóa thành oán linh, vẫn không phụ này Thệ ngôn.

Mà này, cũng chính là u hồn yêu hoa bí mật lớn nhất, cũng là trước Ứng Thiên to lớn nhất nỗi niềm khó nói!

U hồn yêu hoa, tụ tập vạn ngàn sinh linh chi oán khí, lấy huyết nhục vì là chất dinh dưỡng, trải qua mấy ngàn năm mà mở ra, thành thực ngày, chính là cùng dòng máu tương thông chi oán linh diệt ngày!

Này tích thi nơi, nguyên bản oán linh số lượng không lồ biết bao, ở thời gian trôi qua dưới, hoặc là bị u hồn yêu hoa nuốt chửng sạch sẽ, hoặc là chính là bị cái khác mạnh mẽ oán linh nuốt chửng.

Đây chính là tích thi nơi pháp tắc sinh tồn, duy nuốt chửng thôi!

Chỉ là, anh em nhà họ Vân cũng không có lựa chọn báo cho Diệp Tiêu cái này chân tướng, bởi vì bọn họ rõ ràng, tộc trưởng của bọn họ, Diệp Tiêu huynh đệ tốt, Long Vương Ứng Huyền, tương tự không sẽ chọn nói ra bí mật này!

Chỉ vì, bọn họ là huynh đệ, đã từng đồng thời bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng, cộng phò sinh chết tốt lắm huynh đệ!

Mà tốt nhất giải thoát, chính là chết ở huynh đệ mình trong tay, như vậy như vậy, bọn họ mới sẽ không có lưu lại tiếc nuối. Chỉ là làm như thế, khổ cái kia người còn sống sót.

Bởi vì, hắn cố gắng cả đời, muốn gánh vác mình và huynh đệ giấc mơ, kiên cường địa sống tiếp. Dù cho đi tới trên đường chỉ có hắn một người, dù cho hắn một đời cơ khổ không chỗ nương tựa, cũng không oán không hối hận!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Cực không muốn giao thủ đối thủ

Chương 70: Cực không muốn giao thủ đối thủ

Long tộc nghĩa địa, Diệp Tiêu đi vào chủ yếu nhất khu vực, cũng chính là u hồn yêu hoa tồn tại nơi, càng là ngày xưa bạn tốt Ứng Huyền nghĩa địa.

Cửu Long vờn quanh, bảo vệ quanh Long Vương, chính là tuyệt hảo chi mộ, càng là phong đoạn Luân Hồi đường!

Hùi quanh đại địa, nơi nào thoại thể lương? Cũng chỉ có quanh năm không tiêu tan kêu rên, kể ra nơi này mai táng thiên địa cường giả, mai táng một đời cao thủ cô đơn!

Diệp Tiêu đến, là chỗ này Thần Linh Mộ Địa cái thứ nhất người đến chơi, cũng là cái cuối cùng người đến chơi! Bởi vì hán sau khi, liền cũng không còn này Long tộc chi mộ!

Đi vào mắt trận vị trí, Diệp Tiêu ngẩng đầu nhìn lên, một tòa thật to quan tài vắt ngang ở bầu trời bên trên, để người không thể suy đoán! Mà này bên dưới, chính là Ứng Huyền chi mộ.

Chín bộ xác rồng, uốn lượn quay quanh, kéo dài hướng về phương xa, như phá không Thương Long, muốn rong ruổi thiên địa. Mà Diệp Tiêu dọc theo xác rồng kéo dài mới tiến về phía trước, hán biết, đầu rồng hội tụ chỗ, tất là Ứng Huyền chi mộ vị trí, càng là hán lần này mục tiêu u hồn yêu hoa vị trí.

Ước chừng đi rồi hai canh giờ, Diệp Tiêu đi tới xác rồng phần cuối, đi tới đầu rồng vị trí. Tuy rằng trong lòng có dự liệu, nhưng vẫn bị nhìn thấy trước mắt đến cảnh tượng rung động thật sâu đến!

Chỉ thấy mặt đất bao la bên trên, một tòa cao chừng mười mấy trượng đầu rồng yên tĩnh nằm trên mặt đất bên trên, như một tòa sừng sững núi nhỏ. Phía trước hai con vuốt rồng nằm sấp trên mặt đất, cũng đã là gãy vỡ vì là vô số cây tiêu chi tiết, có đã hóa thành bụi trần, theo gió tán đi!

Hai con lưng mọc Long dực càng là rộng lớn cực kỳ, liền như vậy tùy ý bao trùm ở mặt đất bên trên, chiếm cứ phương viên ngàn mét phạm vi! Điều này khiến người ta không nhìn được hồi tưởng, nếu là này Long còn sống sót, nào sẽ bất kì chờ đồ sộ cảnh tượng!

Này cụ xác rồng thân thể quá khổng lồ, tuy rằng thân thể đã khô quắt, nhưng Diệp Tiêu vẫn có thể cảm giác được người sau trên người chảy xuôi to lớn Long lực cùng với cái kia hơi thở quen thuộc, thuộc về hán huynh đệ khí tức.

Đây là Ứng Huyền thân thể, chiến long chi vương mất đi đồ vật!

Rất xa, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy, cái kia to lớn đầu rồng bên trên, một cây ám tử sắc kỳ hoa theo gió chấp chờn, tỏa ra quý dị vệt sáng tím, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Kỳ hoa có ba đoá, mỗi một đoá chín cánh hoa, mỗi một cánh hoa màu sắc đều không giống nhau, tổng cộng có cửu sắc, từ quang lưu chuyển, cửu sắc cánh hoa, rạng ngời rực rỡ, trở thành này lạnh lẽo quanh hùi thể giới duy nhất sinh mệnh.

"Vậy thì là u hồn yêu hoa! Quả nhiên kỳ dị phi phàm, này tích thi nơi, dĩ nhiên có thể thai nghén như vậy thiên địa kỳ bảo!" Diệp Tiêu than nhẹ, cảm thán Tạo hóa thần kỳ, cảm thán thiên địa tạo hóa!

Diệp Tiêu hướng về đầu rồng tới gần, chậm rãi tới gần, hán quên một đạo bí ẩn hồng tuyến, càng là quên bên cạnh hán một bộ xác rồng cốt hài trên người một câu nói: Vi phạm gia chết!

Nhưng là, coi như là Diệp Tiêu nhìn thấy câu nói này, cũng sẽ bỏ mặc. Dù sao, nên xuất hiện tổng sẽ xuất hiện.

Đạo kia bí ẩn hồng tuyến, chỉ có lướt qua sau khi mới sẽ hiển hiện. Bởi vậy làm Diệp Tiêu nhận ra được nguy hiểm thời điểm, đã có chút đã muộn.

Một đạo kiếm khí, cái kia phảng phất đoạt mệnh Phệ Hồn một chiêu kiếm, lao thẳng tới Diệp Tiêu mà tới. Diệp Tiêu vẫn cẩn thận từng li từng tí một, thần thức khuếch tán bốn phía, lấy ứng đối đột nhiên tình huống. Hán biết được Ứng Huyền tất cả, đối với kiếm khí của hán, tất nhiên là không thể quen thuộc hơn!

Kinh hồng kiếm khí một đòn không có kết quả, nhưng đem Diệp Tiêu dưới chân thổ địa miễn cưỡng đánh nổ, mấy vết nứt kéo dài mà đi, mặt đất mở ra vài đạo lỗ hổng, như Địa Long. Nhưng Diệp Tiêu rõ ràng, chiêu kiếm này uy lực xa hoàn toàn không phải Ứng Huyền một đòn toàn lực.

"Vi phạm già chết! Nhân loại, ngươi không thấy sao?" Một thanh âm, phảng phất xuyên qua viễn cổ mà đến, âm thanh có chút điên, sát khí bức người, làm người chấn động cả hồn phách.

Khản đón lấy, một đạo cao mấy chục trượng to lớn hư huyền bóng người, chậm rãi xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt, đứng chấp tay, cái kia coi rẻ muôn dân thô bạo, giống nhau từ trước.

"Ứng Huyền, đã lâu không gặp!" Diệp Tiêu khẽ nói, nhìn quen thuộc cổ nhân, trong lòng ngũ vị tạp Trần!

"Ứng Huyền? Ứng Huyền là ai? Ngươi cái nho nhỏ nhân loại, ngươi gọi ta cái gì? Hừ, bản tọa chính là Hoang cổ Ma Long, không phải cái gì Ứng Huyền!" Cao to bóng người vô cùng nghi hoặc, đối với Diệp Tiêu nói không hiểu!

Diệp Tiêu thân thể hơi ngưng lại, nhìn Ứng Huyền cao to thân thể, cuối cùng khe khẽ thở dài: "Sát khí tập kích, liền ngày xưa bạn cũ đều quên rồi sao?"

"Ngày xưa bạn cũ? Tất cả đều là chó má, chó má! Ha ha ha, lão Tử mới không có cái gì bạn cũ đây! Nay chín bộ xác rỗng chính là ta bạn cũ, đáng tiếc đều bị ta giết!" Ứng Huyền đột nhiên điên địa nói rằng, biểu hiện rất thống khổ.

"Vân lên thiên khai chiến quỳnh tiêu, thiên Ứng Huyền ra chấn động cửu tiêu, từ xưa anh hùng ai không chết, chỉ nguyện ta thân táng bích tiêu!" Diệp Tiêu nhẹ giọng đem bài thơ này ngâm ra, thuộc về hán Ứng Huyền sử thi!

Quả nhiên, Ứng Huyền nghe được bài thơ này, toàn bộ thân thể đột nhiên yên tĩnh lại. Tiếp theo tựa hồ nhớ ra cái gì đó tự, đột nhiên ôm đầu rống to, có vẻ hết sức thống khổ đáng đáp.

"Nhân loại đáng chết, ngươi đến tột cùng là ai? Ạch a, không đúng, ta đến cùng là ai? Ạch a, ta muốn giết ngươi, thấp kém nhân loại!" Ứng Huyền rống to, như phát điên lung tung công kích, nhưng công kích trọng điểm đặt ở Diệp Tiêu trên người.

"Ứng Huyền, ngươi là ta cực không muốn giao thủ đối thủ a!" Diệp Tiêu than nhẹ, bất đắc dĩ, chỉ được cấp tốc né tránh, chân đạp Thần Hư bộ, xảo diệu địa tránh né Ứng Huyền công kích.

Ứng Huyền tay cầm hư huyền mà ra năng lượng trường kiếm, thân ảnh khổng lồ, kiếm khí bén nhọn, ngạo nghễ khí thế, Diệp Tiêu rõ ràng, đã từng Ứng Huyền vẫn luôn ở!

Lấy chỉ thành kiếm, cho dù thân hóa hư vô, tương tự có thể giết người trong vô hình, kiếm khí ngang dọc lấy tính mạng người ta. Không thể phủ nhận, Ứng Huyền kiếm đạo tu vi, thực tại cường hãn!

Diệp Tiêu thực lực hôm nay, căn bản khó có thể chống đối Ứng Huyền công kích, dù cho là bị kiếm khí dư âm bắn trúng, cũng chính là thương tổn không nhỏ. Tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng Ứng Huyền thực lực quá mạnh mẽ. Coi như là Nguyên Anh kỳ Tò Đò đến rồi, cũng không phải Ứng Huyền một chiêu chi địch.

Một đòn liền bị gãy thành tra, thậm chí ngay cả không còn sót lại một chút cặn!

Chân đạp Thần Hư bộ, tốc độ nhanh đến cực hạn, nhưng vẫn cứ không cách nào tránh né Ứng Huyền kiếm khí, bất đắc dĩ, Diệp Tiêu bất đắc dĩ chống lại. Nhưng coi như là chống lại, cũng có điều là tự mình chuốc lấy cực khổ, căn bản không phải Ứng Huyền đối thủ.

"Phốc!" Diệp Tiêu miệng phun máu tươi, cười khổ một tiếng, nhưng không hề sợ hãi chút nào Ứng Huyền, lại có chút tự giễu nói: "Không nghĩ tới, đã từng bại tướng dưới tay, hôm nay dĩ nhiên đem ta đánh cho chật vật như vậy, thực sự là thì không cùng ta a!"

Tiếng nói lạc, Diệp Tiêu bóng người lần thứ hai xuất kích, bởi vì điên cuồng Ứng Huyền, như như phát điên không khác biệt công kích, nếu là rơi xuống trên người mình, nhất định trọng thương trí tàn!

Thế nhưng, Diệp Tiêu thực lực thực sự không đáng chú ý, ở Ứng Huyền trong mắt, chính là một bất cứ lúc nào có thể bóp chết con kiến. Có điều này con kiến quá mức trơn trượt, thân pháp vô cùng linh hoạt, nhưng là để cho sống đến nay.

Thế nhưng, Diệp Tiêu cũng không phải hạng dễ nhằn, đặc biệt là không thể chịu đựng đã từng bại tướng dưới tay, đánh được bản thân khó có thể vươn mình, hán phải phản kích, liều mạng phản kích!

"Hừ, Ứng Huyền, đây chính là ta đã từng đánh bại chiêu thức của ngươi! Tiếp chiêu đi, rung trời quền!" Diệp Tiêu quát to một tiếng, bóng người chẳng biết lúc nào đi tới Ứng Huyền mặt địa phương, một quyền nện xuống, tuy rằng không có đối với người sau tạo thành cỡ nào tổn thương thật lớn, nhưng ra chiêu phương thức cùng chiêu thức, nhưng kinh sợ người sau.

Này vẫn chưa xong, Diệp Tiêu công kích há có thể liền như vậy dừng lại?

"Đại hoang tù thiên thù!"

Diệp Tiêu lại là một tiếng gầm nhẹ, bóng người hoạt rơi xuống mặt đất, trong tay ấn pháp tung bay, đánh ra đạo đạo huyền ảo ấn quyết. Ấn quyết kết thúc, liền thấy bầu trời bên trên, một đầu bàn tay đột nhiên đề xuống, bàn tay lớn màu đỏ rực phảng phất che kín bầu trời, quay về Ứng Huyền, tàn nhẫn mà đề xuống.

Ứng Huyền hơi có chút trì trệ, nhưng lập tức kinh thiên kiếm khí đi ngược lên trời, miễn cưỡng địa đánh nát đạo kia chương ấn, nhất thời Cuồng Phong

nổi lên bốn phía, nhưng một khắc, Ứng Huyền cũng không có đắc ý cười to, trái lại có chút trầm mặc. Giữa hai lòng mày nghi hoặc, để hấn rơi vào một loại nào đó hồi ức.

Thế nhưng, Diệp Tiêu còn không hết hi vọng, Thần Hư bộ bên dưới, Diệp Tiêu Lãng Thiên mà lên, một luồng cực đoan khí thể ác liệt khuếch tán mà ra, hấn lần thứ hai ra tay, kết ấn pháp càng là so với trước thâm ảo quá nhiều, độ khó càng là không cách nào so với.

Hơn nữa lần này kết ấn, không có hình thành bất kỳ công kích, cũng chỉ có một loại ý cảnh, một loại Lãng Thiên mà trên ý cảnh!

"Ngự Linh Ấn!"

Diệp Tiêu tay phải chậm rãi duỗi ra, một đạo hư huyền chương ấn liền ấn đi ra ngoài, mãnh liệt áp bức, càng là để Ứng Huyền quên mà chống đối thậm chí phản kháng.

"Diệp ... tiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Ứng Huyền cùng u hồn yêu hoa

Chương 71: Ứng Huyền cùng u hồn yêu hoa

Ngự Linh Ấn vừa ra, như một tiếng kinh thiên sấm nổ oanh kích ở Ứng Huyền sâu trong tâm linh, tựa hồ bốc lên hấn từ lâu Trần Phong qua lại!

"Diệp ... tiêu?"

Trong âm thanh khàn khàn mang theo sâu sắc nghi hoặc cùng với khó có thể tin, ánh mắt đờ đẫn mà nhìn trọng thương Diệp Tiêu, nhìn người sau cấp tốc hạ xuống thân thể, lặng lẽ không nói.

Thế nhưng, ngay ở Diệp Tiêu sắp rơi xuống đất trong nháy mắt, Ứng Huyền đột nhiên tỉnh lại, vội vàng đưa tay phải ra nâng đỡ Diệp Tiêu, xem như là tránh khỏi Diệp Tiêu trọng thương bị kịch!

Trọng thương Diệp Tiêu, khê ngẩng đầu, nhìn đem chính mình nâng đỡ Ứng Huyền, một đôi xích đồng, khó nén kích động, cũng hoặc là bi thương.

"Ứng Huyền, người cuối cùng cũng coi như nhớ lại ta! Mấy triệu năm tình nghĩa, chung quy vẫn là xuyên qua Luân Hồi đi tới đời này, chỉ tiếc chúng ta cũng không tiếp tục cùng đường!" Diệp Tiêu than nhẹ, trong ánh mắt tràn ngập vô hạn phiền muộn.

"Diệp ... tiêu? Người đứng là Diệp Tiêu sao?" Hư huyền bóng người, không khỏi than nhẹ, phảng phất không thể tin được.

Bây giờ Ứng Huyền, vẹn vẹn chỉ là năng lượng thể, mặc dù có thể nói chuyện, là bởi vì bảo lưu đã từng linh thức, cũng chính là anh em nhà họ Vân nói tới linh thức bất diệt!

Trạng thái như thế này, không khác nào xác chết di động, càng kinh khủng chính là không cách nào vào Luân Hồi, cũng coi như là bắt từ bất diệt tồn tại!

"Ứng Huyền, đã lâu không gặp! Người đến tốt cùng trải qua cái gì? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?" Diệp Tiêu ho nhẹ, nhin xuống đau xót nói ra chính mình nghi hoặc. Nhưng hấn biết, hay là liền ngay cả Ứng Huyền đều không thể giải thích.

Ứng Huyền đem Diệp Tiêu nhẹ nhàng thả xuống, to lớn linh thể lùi về phía sau mấy bước, kinh ngạc mà nhìn Diệp Tiêu: "Ta tuy rằng không biết người là ai, nhưng Ngự Linh Ấn là sẽ không lừa người! Ta không biết người cùng Hoang thần đại nhân Diệp Tiêu trong lúc đó có liên hệ gì, nhưng ta biết, có thể sử dụng Ngự Linh Ấn người, tất nhiên cùng Hoang thần đại nhân là huyết thân! Vì lẽ đó, xin nhận Ứng Huyền cúi đầu!"

Tiếng nói lạc, liền thấy Ứng Huyền cái kia to lớn linh thể chậm rãi quỳ xuống, thái độ vô cùng thành khẩn, trước đằng đằng sát khí, triệt để tiêu tan, thay vào đó chính là một loại phát ra từ trong xương kính trọng!

Diệp Tiêu cười khổ một tiếng, trong lòng biết Ứng Huyền khẳng định coi hấn là thành mặt khác người! Nhưng việc đã đến nước này, hấn cũng không muốn giải thích cái gì.

Kỳ thực như vậy, cũng rất tốt!

"Ứng Huyền, các ngươi chiến long một mạch, tại sao lại đến phiên đến chỗ này? Hơn nữa, cái kia u hồn yêu hoa lại là chuyện ra sao?"

Ứng Huyền trong nháy mắt trầm mặc, trầm ngâm chốc lát, chậm rãi nói rằng: "Cái kia u hồn yêu hoa, là một nguyên rủa."

"Nguyên rủa?"

"Bảy ngàn năm trước, hoàng cung trời cổ hủy hoại trong một ngày, Hoàng thần đại nhân mất tích bí ẩn. Lục ngự Đại Đế bên trong, ngoại trừ vô thủy cung trời ngoan nhân Đại Đế ở ngoài, còn lại năm cái chí tôn, tận hết sức lực địa vẫy quét chúng ta. Ta mang theo tộc nhân liều mạng thủ vệ hoàng cung trời cổ, tận lực chống đối kẻ địch tiến công. Nhưng làm sao thực lực cách xa, cho dù ta sức chiến đấu vô song, cũng không phải năm cái chí tôn đối thủ!" Nói đến đây, Ứng Huyền có chút trầm mặc, nhưng ánh mắt nhưng có chút lơ mơ tối tăm, tựa hồ thần trí còn không phải rất rõ ràng.

Diệp Tiêu không nói gì, hắn có thể tưởng tượng chiến đấu khốc liệt, chỉ là hắn không trở về được nữa rồi!

"Sau đó chúng ta thảm bại, ngũ đại chí tôn liên thủ, đem hoàng cung trời cổ triệt để phá hủy, liền như vậy tan đi trong trời đất. Mà chúng ta bộ tộc, bởi sức chiến đấu không tầm thường, bị ngũ đại chí tôn bắt được lên! Có chút tộc nhân đầu hàng, có chút tộc nhân thà chết chứ không chịu khuất phục, nhưng vẫn là kéo dài hơi tàn đi. Chỉ là, chúng ta vẫn chờ đợi Hoàng thần đại nhân vẫn chưa từng xuất hiện!"

Ứng Huyền dừng một chút, tiếp tục nói: "Chúng ta bị giam áp ở xích huyết cổ vực, ở nơi đó, chúng ta không biết quá bao nhiêu năm, càng không biết ngoại giới đến tột cùng phát sinh cái gì! Có một ngày, xích huyết cổ vực đột nhiên rung động không ngớt, mặt đất màu đỏ ngòm cùng bầu trời phảng phất mất đi cân bằng giống như vậy, ta thấy một góc cổ tháp bắn nhanh thân quang, đem chúng ta giải cứu ra. Thế nhưng, chúng ta quên cái kia năm vị chí tôn quyết tâm!"

Diệp Tiêu nghe, cảm giác muốn nói đến trọng điểm.

"Xích huyết cổ vực bạo động, đã kinh động năm vị chí tôn bày xuống thần sát đại trận, mà ta cùng tộc nhân vừa vặn ở vào trong trận."

Liền, chúng ta hầu như không hề chống lại địa "thân tử đạo tiêu"! Cái kia sau khi, chúng ta liền cái gì cũng không biết. Lại đón lấy, chúng ta sau khi tỉnh lại, ngay ở đây. Bắt đầu chúng ta cho rằng nơi này là không hề hờ Địa ngục, nhưng cũng không phải! Hành động của chúng ta, chúng ta linh thức trước sau bị hạn chế! Nơi này một nơi nào đó, có một nhân vật hết sức đáng sợ, liền ngay cả ta cũng khó có thể chiến thắng!"

"Xích huyết cổ vực? Thần sát đại trận? Nhân vật đáng sợ?" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, nhưng một đầu tự đều không có! Hắn không tìm được này mấy giả trong lúc đó quan hệ, nhưng hắn cuối cùng cũng coi như biết rồi một chuyện: Cái kia một góc cổ tháp, nói vậy chính là Phong Thiên Tháp mảnh vỡ! Chỉ là, nó nhưng ở vào xích huyết cổ vực!

"Nhân vật hết sức đáng sợ, chính là là cái gì đây?" Diệp Tiêu nghi hoặc, nghe giọng hỏi.

Ứng Huyền khe khẽ thở dài, có chút lắc đầu nói: "Cái kia nhân vật đáng sợ, khí tức ta ngược lại thật ra có chút quen thuộc, thật giống là chúng ta cung trời cự thần bộ tộc! Chỉ là, cái kia tàn ra mùi máu tanh, lại làm cho ta vô cùng kinh dị, thậm chí có chút không dám tin tưởng! Mà ta, chính là bị quản chế với cái kia nhân vật đáng sợ!"

Nghe đến nơi này, Diệp Tiêu nhất thời sáng tỏ, nguyên lai tất cả máu chót đều ở cái kia màu máu trong không gian thần bí huyết kén!

Thế nhưng, trong này có chỗ hơi không hợp lý. Nhưng cụ thể là cái gì, Diệp Tiêu tạm thời còn không nhớ tới đến.

"Ứng Huyền, ngươi mới vừa nói này u hồn yêu hoa là một nguyên rủa, này lại là có ý gì?"

"Phổ thông u hồn yêu hoa, bình thường hình thành với cổ chiến trường, lấy thân thể huyết nhục vì là chất dinh dưỡng, hút linh hồn mà sinh, trải qua ngàn năm, mới có thể thành thực! Nhưng nơi này u hồn yêu hoa, cũng đã mở ra tâm trí, thậm chí cùng ta linh thức liên kết! Ta khi thì điên, khi thì bình thường, chính là bá vị trí từ!"

"Cùng ngươi linh thức liên kết? Làm sao có khả năng?"

"Chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi đi tới nơi này tất nhiên là vì này u hồn yêu hoa! Đã như vậy, ngươi đi đem đi đi!"

"Nhưng là, nếu như ta lấy đi u hồn yêu hoa, ngươi có phải là sẽ chết?" Diệp Tiêu xích đồng mở to, hết sức nghiêm túc mà nhìn Ứng Huyền.

"Chỉ là linh thức có chút tổn thương, sẽ không chết! Ta làm sao có khả năng sẽ để cho mình chết?" Ứng Huyền khẽ mỉm cười, trên mặt vẻ mặt vô cùng tự nhiên, Diệp Tiêu cũng không có hoài nghi.

Đột nhiên, Ứng Huyền linh thể kịch liệt run rẩy lên, trong nháy mắt bạo động mà lên, sát cơ chợt hiện, hướng về Diệp Tiêu tấn công tới. Hắn tay không biến ảo ra một thanh cự kiếm, quay về Diệp Tiêu chính là vừa bổ.

"Liệt thiên một đòn!" Ứng Huyền hét lớn, một đạo kinh thể ánh kiếm, lập loè vạn trượng hàn quang, gào thét mà đi, một đòn bên dưới, cả tòa Long mộ tựa hồ cũng bị đánh thành hai nửa.

Diệp Tiêu sợ hãi nhìn đột nhiên phát điên Ứng Huyền, đã thấy cái kia to lớn xác rồng đầu rồng bên trên, cái kia cây u hồn yêu hoa lập loè ánh sáng chín màu, tựa hồ cùng Ứng Huyền có liên hệ nào đó.

"Người nhanh đi lấy đi u hồn yêu hoa, nó đang không chế ta, để ta giết người!" Ứng Huyền âm thanh rất cấp bách, vừa giống như là chịu đựng to lớn thống khổ.

Diệp Tiêu nghe vậy, không để ý thân thể mình thương thế, vội vàng hướng về u hồn yêu hoa phương hướng mà đi, thế nhưng Ứng Huyền áp bức nhưng là hàng thật đúng giá, hơn nữa là trí mạng.

Diệp Tiêu thập phân rõ ràng Ứng Huyền thực lực, trong tay hắn Liệt Thiên Kiếm pháp, tuyệt đối là hắn bây giờ không thể chịu đựng, cho dù là tiết lộ mà ra kiếm khí, cũng đủ hắn được.

Nếu không là Ứng Huyền khắp nơi áp chế chính mình, không chế không tự mình ra tay, e sợ toàn bộ Long mộ đều muốn hủy hoại trong một ngày. Mà ở vào Long mộ ngoại vì anh em nhà họ Vân, tất nhiên là cảm ứng đến động tĩnh của nơi này, không khỏi khe khẽ thở dài: "Tổ tiên đã làm ra quyết định kỳ càn, chúng ta theo hắn đi thôi!"

Đất nòng cốt, Diệp Tiêu khổ không thể tả, Ứng Huyền áp bức vẫn buộc hắn, hắn không dám khinh thường! Nhưng hắn hôm nay, muốn chống lại Ứng Huyền áp bức, thực tại gian khổ. Huống chi, trước hắn đã bị trọng thương.

Đột nhiên, Diệp Tiêu sau lưng phát lạnh, một luồng khôn kể áp bức để hắn cảm thấy một trận run rẩy, hắn bỗng nhiên quay đầu lại, liền thấy Ứng Huyền cầm kiếm đánh xuống. Mà lúc này, chính chân đạp Thần Hư bộ, đạp lên đầu rồng, đi ngược dòng nước.

Đòn đánh này, chính là Ứng Huyền Liệt Thiên Kiếm pháp chung cực một thức, Tinh Hà Huyền Diệt! Mà lúc này, Ứng Huyền đã triệt để mất đi thần trí, toàn bộ linh thể tỏa ra quý dị hắc mang, không còn nữa thanh minh về!

"Tinh Hà Huyền Diệt!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Đi được, huynh đệ của ta!

Chương 72: Đi được, huynh đệ của ta!

"Tinh Hà Huyền Diệt!"

Quát khê một tiếng, như Từ thần tuyên án, phảng phát xé rách bầu trời giống như vậy, miễn cưỡng đánh xuống. Ánh kiếm vạn trọng, khí thế như cầu vòng, hướng về đạo kia xác rỗng đánh xuống, bỏ về phía Ứng Huyền thân thể của chính mình.

Liệt Thiên Kiếm pháp, mỗi một chiêu đều là sát chiêu, mỗi một chiêu đều tỏa ra mãnh liệt sát ý, hơn nữa chiến ý ngập trời! Tinh Hà Huyền Diệt chính là Liệt Thiên Kiếm thức cuối cùng, chiêu này vừa ra, Tinh Hà tịch liêu, tiêu tan không còn hình bóng, lại không có dấu vết mà tìm kiếm!

Ánh kiếm ngập trời, miễn cưỡng bỏ về phía cái kia đóa u hồn yêu hoa, bỏ về phía cái kia nhìn như yếu đuối mong manh chín màu yêu hoa. Yêu hoa sinh trường với đầu rồng bên trên, phảng phát đỉnh đầu vương miện, nhưng hiện tại nhưng phải hướng đi ngập đầu tai ương.

Diệp Tiêu xem tình thế không đúng, vội vàng bứt ra thoát đi, đã rời xa cơn bão táp này trung tâm. Ngay ở hắn bứt ra rồi đi trong nháy mắt, toàn bộ đại địa kịch liệt rung động, hắn có thể cảm nhận được rõ ràng hai người đụng chạm cùng nhau bộc phát ra năng lượng.

Diệp Tiêu tâm niệm một tiếng xong, u hồn yêu hoa khẳng định bị hủy. Nhưng hắn xoay người nhìn lại, nhưng kinh ngạc phát hiện, cái kia cây yếu đuối mong manh yêu hoa, dĩ nhiên chống lại rồi Tinh Hà Huyền Diệt, Ứng Huyền trong tay năng lượng kiếm chém vào ở phía trên, càng là khó tiến vào mây may, lẫn nhau giằng co không xong, đạt đến một loại cân bằng.

Tình cảnh này, thực tại kinh đến Diệp Tiêu, hắn vạn lần không ngờ, một cây yêu hoa dĩ nhiên như vậy thần dị!

"Hừ, Ứng Huyền, ta lấy người linh thức liên kết, người làm như thế, chẳng lẽ không sợ chết sao?" Đột nhiên, một đạo phản nộ mà trêu tức âm thanh đột nhiên vang lên, đón lấy, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy cái kia cây yêu hoa càng quý dị mà bốc lên hắc khí, đón thêm lượn lờ khói thuốc dưới, càng là hóa thành một vệt bóng đen, có mũi có mắt, nhìn kỹ lại, càng là cùng Ứng Huyền giống như đúc, chỉ có điều là thu nhỏ lại rất nhiều!

Hắc khí hóa thành "Ứng Huyền", dựa vào với u hồn yêu hoa, lại như là từ hoa bên trong mọc ra như thế, vân nhạt Phong địa chống lại Ứng Huyền Liệt Thiên Kiếm, có vẻ vô cùng thông dong.

"Mấy ngàn năm qua, ngươi và ta linh thức chung, ta hấp thu quá nhiều tộc nhân hồn phách, ta đã sớm đáng chết! Nhưng trong cõi u minh có cái âm thanh nói cho ta, có một người còn chưa tới, vì lẽ đó ta vẫn chưa thể chết! Nhưng ngày hôm nay, người kia chúng ta đến, ta còn có cái gì có thể lo lắng! U hồn yêu hoa, ngày hôm nay ta muốn triệt để thanh tẩy ngươi này u ám chi linh, dù cho là đồng quy vu tận, cũng phải để ngươi trở lại ban đầu mục! Như ngươi như vậy, ta có thể nào yên tâm đưa ngươi giao cho người khác?"

"Hừ, nếu không là ta, ngươi có thể sống tới ngày nay! Nếu không là ta, ngươi có thể cam lòng nuốt chửng ngươi tộc nhân hồn phách, kéo dài hơi tàn tới hôm nay? Hừ, đừng nằm mơ! Không bao lâu nữa, ta liền có thể hoá hình, ta làm sao cam tâm kiếm củi ba năm thiêu một giờ, cùng ngươi đồng quy vu tận?" Hắc khí "Ứng Huyền" lớn tiếng rít gào, nhìn Ứng Huyền, ánh mắt oán độc mà quái.

"Tinh Hà Huyền Diệt, bạo!" Ứng Huyền cũng không nói lời nào, tựa hồ làm quyết định gì đó giống như vậy, dĩ nhiên tự bạo Tinh Hà Huyền Diệt, trong tay năng lượng kiếm đột nhiên nổ tung, đã kích cường liệt ba bao phủ thiên địa, nhắc lên Cuồng Phong vạn đạo, khuấy lên toàn bộ Long mộ.

Diệp Tiêu khoảng cách khá gần, tất nhiên là đứng mũi chịu sào, bị gọn sóng năng lượng miễn cưỡng đánh bay mấy trăm trượng, ở may mắn địa nắm lấy một bộ xác rồng sừng rồng sau khi, lăn trốn đi, chờ đợi bão táp quá khứ.

Cuồng Phong gào thét, như vạn quỷ khóc khắp, khiến người ta như rơi xuống địa ngục, Tinh Hà Huyền Diệt oai, khủng bố dị thường! Đây vẫn là Ứng Huyền là linh thể kết quả, nếu là bình thường thời khắc, Ứng Huyền thân thể còn ở đây, đòn đánh này, tuyệt đối có thể đánh nát toàn bộ thủy lam Tinh.

Sau một hồi lâu, bão táp tàn đi, tất cả bình tĩnh lại, nhưng bụi trần chưa lạc, toàn bộ Long mộ bao phủ ở một mảnh bụi mù bên trong.

Diệp Tiêu ngự kiếm phi hành, hướng về khu vực hạch tâm bay đi, hần bức thiết muốn biết kết quả làm sao. Hần biết, Ứng Huyền động tác này là đang giúp hắn. Bằng không, lấy thực lực của hắn, căn bản khó có thể tới gần u hồn yêu hoa, thậm chí coi như là được, cũng khó có thể sử dụng.

"Không nghĩ tới, này u hồn yêu hoa dĩ nhiên thành tinh, đã đạt đến sắp hoá hình giai đoạn! Như hắn cùng Ứng Huyền linh thức tương thông, phương pháp này đối kháng bên dưới, chẳng phải là lưỡng bại câu thương?" Một nhót tới này, Diệp Tiêu không khỏi đáng về nóng nảy, vội vàng tăng nhanh cước lực, hướng về Ứng Huyền vị trí cấp tốc bay đi.

Khu vực hạch tâm, Ứng Huyền cái kia to lớn xác rồng bên, một đóa yêu hoa rạng ngời rực rỡ, lấp lóe trong bóng tối quý dị ánh sáng.

Ở dưới người của nó, vẫn là đạo kia xác rồng, lông tóc không tổn hại.

Mà trái lại một hướng khác, một đạo hồ lớn khác nào thiên thành, hơn nữa còn có đếm không hết vết nứt kéo dài hướng về phương xa, nhưng không có phát hiện Ứng Huyền bóng người.

"Ứng Huyền?" Diệp Tiêu hét lớn, hướng về mệnh mông thiên địa, nhưng không có bất kỳ hồi âm.

Đột nhiên, cái kia u hồn yêu hoa truyền ra dị động, ánh sáng chín màu Đại Thịnh, tiếp theo hai đạo hư huyền bóng người lẫn nhau dây dưa xuất hiện ở Diệp Tiêu trước mắt.

Một đạo thanh minh, một vệt bóng đen, Diệp Tiêu rất rõ ràng phân chia ra đến. Chỉ là, hai người bây giờ trạng thái, đã là chặt chẽ không thể tách rời, nhất định là đồng sinh cộng tử!

"Ngươi chính là ta phải đợi người, vì lẽ đó không cần chú ý, lấy đi này u hồn yêu hoa, làm chuyện ngươi muốn làm đi! Ta Ứng Huyền sống quá lâu, cũng nên biến mất rồi! Ha ha ... từ vong đối với ta mà nói, là một loại giải thoát!" Ứng Huyền đang nói chuyện, trong lời nói để lộ ra một loại hào hiệp cùng tha xuống, xác thực, hắn sống được quá lâu.

"Hừ, Ứng Huyền, ngươi muốn chết cũng đừng kéo lên ta! Ta muốn hóa hình thành người, tu thiên luyện đạo, làm sao có thể như thế chết đi? Ứng Huyền, ta muốn nuốt chửng ngươi!" Bóng đen có chút hoảng sợ gầm hét lên, hắn thật sự không muốn như thế chết đi.

"Hừ, ngươi có điều là nơi này sát khí ngưng tụ oán linh, xem như là ta linh thức một phần, ngươi làm sao hóa hình thành người? Như ngươi như vậy, nếu như hóa hình thành người, tội lỗi của ta nhưng lớn rồi!" Ứng Huyền vào lúc này lại có chút trêu tức, đối với lời của bóng đen, cảm giác hết sức buồn cười.

Thế nhưng, Diệp Tiêu nhưng một điểm đều không cười nổi, cũng không cười nổi! Hắn biết, Ứng Huyền hẳn phải chết, hắn nhưng không thể ra sức.

"Tiểu tử, ta chờ đợi ngươi lâu như vậy, cuối cùng cũng coi như đem ngươi phán đến, ngươi mẹ kiếp có thể hay không lưu lại điểm, cho ta một thoải mái! Nhiều năm như vậy, ta nuốt chửng quá nhiều tộc nhân, sớm đáng chết! Nếu như này oán linh chạy trốn, vậy ta nhưng là nghiệp chướng a!" Ứng Huyền hét lớn, quát mắng Diệp Tiêu, thúc hắn cần mau ra tay.

Diệp Tiêu cười thầm một tiếng, nhìn u hồn yêu hoa, lại nhìn Ứng Huyền, một đôi xích đồng, như là làm mất đi rất giống đại ra.

"Tiểu tử thôi, ngươi không động thủ, ta đến! Ha ha, theo ta đồng thời hủy diệt đi!" Ứng Huyền quát to một tiếng, thân thể của hắn càng là bắt đầu cháy rừng rực, Từ Viêm bao trùm toàn thân, hắn linh thức nhấn chìm ở trong biển lửa.

"Ứng Huyền, ngươi dĩ nhiên để thân thể tự cháy, cũng phải tác thành tiểu tử này, ngươi quả thực quá đáng ghét! Ạch a ... "

Ngon lửa màu tím thiêu đốt Ứng Huyền linh thức, Diệp Tiêu thân thể đột nhiên chấn động, xích đồng nhìn Ứng Huyền nơi sâu xa biển lửa mà không thể thi cứu, hắn rốt cục ức chế không được địa rồng to lên!

"Vì sao lại như vậy? Àch a "

Ngọn lửa màu tím là mỗi cái tu giả đều có thể thôi phát linh hồn chi hỏa, có thể thiêu đốt linh hồn của chính mình, để thần hồn của tự mình biến mất không còn tăm tích, chính là chung cực tự mình hủy diệt thủ đoạn.

Nhưng là, để Diệp Tiêu khiếp sợ còn xa không chỉ có những chuyện này, thậm chí đề hấn căn bản là không có cách tiếp thu.

Cả tòa Long mộ như sôi vọt lên, hết thấy Cự Long oán linh dồn dập bay tới, hóa thành quang điểm tụ hợp vào Ứng Huyền linh hồn chi hỏa bên trong, trong đó liên bao quát anh em nhà họ Văn.

"Hoang thần đại nhân, sau này còn gặp lại, như có kiếp sau, chúng ta nhất định còn tùy tùng đại nhân!"

"Ha ha, Hoang thần đại nhân, xin tha thứ chúng ta ần giấu. Tộc trưởng đại nhân chính là cả tòa Long mộ hạt nhân, hấn chết đi, chúng ta cũng sẽ biến mất, đồng thời hóa thành u hồn yêu hoa cuối cùng chất dinh dưỡng!"

"Đúng, u hồn yêu hoa vẫn không có thành thực, nó chỉ là hấp thu đầy đủ huyết nhục lực lượng cùng với chúng ta Long lực, nhưng không có hút linh hồn! Bây giờ, bước cuối cùng này rốt cục đến, chúng ta cũng có thể giải thoát!"

Vân gia Tam huynh đệ nói vô cùng hồi hốt, nhưng Diệp Tiêu nghe xong, nhưng như bị sét đánh. Hấn rộng mở xoay người, nhưng nhìn thấy Ứng Huyền chính mình cười nhìn hấn, trong miệng càng là nói rằng: "Diệp Tiêu, huynh đệ của ta, ta phải đi, hảo hảo quý trọng ta để lại cho người đồ vật! Ngày đó, ta đã sớm biết. Vì lẽ đó, không cần thay ta khổ sở!"

"Ach a" Diệp Tiêu gào thét, vào giờ phút này, hấn không nói ra được một câu nói, chỉ giác đến trong lòng chính mình nín quá nhiều khí nhưng không chỗ phát tiết!

Cự Long oán linh không có một chút nào phản kháng địa tụ hợp vào linh hồn chi hỏa bên trong, nhưng mỗi một cái oán linh nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt, đều có một loại sùng bái.

Không biết qua bao lâu, linh hồn chi hỏa dần dần tắt, toàn bộ Long mộ chậm rãi yên tĩnh lại.

"Đi được, huynh đệ của ta!" Một tiếng ni non, vang vọng ở này Man Hoang nơi, tự gào khóc, tự hồi tiếc, càng như là một loại Thệ ngôn!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Hồng Hoang Chi Môn, mở ra!

Chương 73: Hồng Hoang Chi Môn, mở ra!

Yên tĩnh Long tộc nghĩa địa, một đạo tóc đỏ xích đồng bóng người, phảng phất một khối vạn cổ hàn băng, thẳng tắp địa đứng ở đó, tựa hồ cùng vùng thế giới này hòa làm một thể, khiến người ta không nhận rõ chân thực cùng mộng cảnh.

"Ach a "

Đột nhiên, đạo nhân ảnh này ngửa mặt lên trời gào thét, tóc đỏ không gió mà bay, một đôi xích đồng càng là tỏa ra che trời lửa giận, che trời sát ý, càng đề lộ ra một loại điên cuồng!

"Vạn năm năm tháng mà qua, đến tận cùng lưu lại cái gì? Bảy ngàn năm, kim khuyết Ngọc hoàng, Thái Cực Thiên hoàng, ngọc thanh chân vương, Từ Vi thánh quân, thanh Hoa Thiên đế, các người năm vị chí tôn giam cầm Ứng Huyền bảy ngàn năm, ngày khác ta các người phải Vĩnh Sinh vào không được Luân Hồi!"

Ứng Huyền rời đi, Long tộc chúng linh rời đi, đối với Diệp Tiêu tâm linh đã kích quá khổng lồ. Vốn cho là hấn có thể đề bù đắp gì đó, chí ít có thể giải cứu bọn họ, nhưng cuối cùng vẫn là cái gì đều làm không được.

"Trời xanh, là người vô tình trước, đừng trách ta đi ngược lên trời, phá tan bầu trời!" Diệp Tiêu có chút cuồng loạn, quay về trời xanh gào thét, phát tiết trong lòng trầm tích hồi lâu oán khí.

Cha mẹ dòng họ diệt môn mỗi thù, chí thân người yêu tao độc mỗi hận, lại thêm chi hôm nay huynh đệ bằng hữu biến mất nỗi đau, coi như làm bằng sắt người, cũng sẽ tan vỡ, không nói đến Diệp Tiêu?

Phàm là linh hồn biến dị giả, không có chỗ nào mà không phải là chí thiện chí nhu người! Bởi vì thiện lương, bởi vì nhu hòa, vì lẽ đó gặp biến đổi lớn sau khi, mới sẽ lộ xác cuồng loạn!

Cũng Như Diệp tiêu linh hồn biến dị thời gian, nội tâm hấn đại thiện cùng đại yêu, triệt để hướng đi cực đoan, bởi vì không cam lòng, bởi vì không vừa lòng, cho nên mới phải đi ngược lên trời!

Mà lúc này, hấn trong nê hoàn cung, đạo kia hắc tuyến càng thêm ngưng tụ, so với Diệp Tiêu tiến vào tích thi nơi trước, ngưng tụ quá nhiều!

Chỉ có điều khoảng thời gian này trải qua, để hấn quên mà thôi! Tao ngộ huynh đệ đột nhiên rời đi, thậm chí là vĩnh viễn rời đi, Diệp Tiêu linh hồn càng thêm không ổn định, đạo kia hắc tuyến chính lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được tăng lớn, càng ngày càng ngưng tụ, cho đến biến thành một đạo đồ sộ về thần dị thái tuyến.

Này đạo đồ sộ về đường nét, chính là Diệp Tiêu nghịch cảnh linh hồn hạt nhân, nghịch ý biểu hiện!

Nguyên bản, này điều thần dị đường nét chỉ có thể tồn tại với Diệp Tiêu trong nê hoàn cung, nhưng hiện tại, nó nhưng lao ra Nê Hoàn cung, hóa thành một buộc tóc hiện ra với người trước.

Diệp Tiêu chút nào không có thời gian để ý, này đạo đồ sộ chỉ tuyến chính là mình sáng tạo, có gì lo lắng chỗ? Còn nữa nói, Diệp Tiêu nguyên bản linh hồn còn ở trong nê hoàn cung, này thêm ra đến một đạo xuất hiện ở bên ngoài, cũng không lo ngại! Chỉ là, ai cũng không nghĩ ra, này đạo đồ sộ chỉ tuyến, nhưng tạo rơi xuống vô biên sát nghiệt, càng là ngồi vững Diệp Tiêu sát thần chỉ danh.

Việc nơi này, Diệp Tiêu thuận lợi địa thu lấy u hồn yêu hoa, thuần khiết không có bất kỳ tác dụng phụ kỳ hoa, cũng coi như là tròn một tâm nguyện. Chỉ là, làm Diệp Tiêu ngẩng đầu lên xem hướng về trên bầu trời tòa Long trận thì, trong lòng nhất thời một hồi hộp, càng bị chính mình nhìn thấy cảnh tượng sợ rồi.

Chỉ thấy nguyên bản đặt ngang quan tài chẳng biết lúc nào dựng đứng lên, càng quỷ dị chính là cái kia chiếc quan tài, lại bị lực lượng nào đó mở ra nắp quan tài, Diệp Tiêu càng là có thể rõ ràng địa nhìn thấy một con trắng bạch bàn tay đưa ra ngoài.

Con kia trắng bạch bàn tay duỗi ra sau, tựa hồ mới từ đang ngủ mê man tỉnh lại tự, theo thói quen cầm quyền, sau đó liền triệt để không còn động tĩnh.

Thấy tình cảnh này, Diệp Tiêu khủng hoảng có biến, vội vàng rút đi nơi đây, không lại dừng lại! Con đường quay về, hấn từ lâu thuộc nằm lòng, bởi vậy không tổn sức chút nào! Hơn nữa, toà này Long mộ tựa hồ bởi vì không có lượng lớn oán linh lực lượng, nhiệt độ khôi phục bình thường, chí ít so với lúc trước hòa hoãn không ít!

Đi ra Long mộ, Diệp Tiêu đại khái bỏ ra nửa cái canh giờ, nhưng may mắn chính là không có phát sinh ngoài ý muốn khác!

Ứng trời đã ở Long mộ bên ngoài chờ đợi đã lâu, giờ khắc này nhìn thấy Diệp Tiêu bình an trở về, trong lòng hấn cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Đại nhân, quá khứ đã qua, kính xin đại nhân không cần chú ý!" Ứng Thiên nhẹ giọng nói rằng, nhìn như không đầu không đuôi, nhưng Diệp Tiêu rõ ràng, hơn nữa hấn cũng rõ ràng, Ứng Thiên đã sớm biết là kết cục như vậy!

"Ứng Thiên, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa!" Diệp Tiêu trầm giọng nói, ngữ khí so với trước đây càng thêm lạnh lẽo vô tình!

Ứng Thiên con người mở to, cười khổ một tiếng, hơi ngẩng đầu nhìn Diệp Tiêu, trong lòng thầm nói: Đại nhân, hay là nhìn mình huynh đệ rời đi là kiện thống khổ sự, nhưng là bọn họ là ta tộc nhân a! Đối với bọn hấn tới nói, này đã là kết quả tốt nhất! Nếu ta đủ lựa chọn, ta cũng sẽ không chút do dự mà làm như vậy! Chết có thống khổ gì, chân chính thống khổ chính là người sống!

Nhưng là, tất cả những thứ này thống khổ, Diệp Tiêu gánh vác quá nhiều, quá nặng!

Đột nhiên, toàn bộ tích thi nơi một trận rung động, đã thấy Đông Phương tỏa ra ánh sáng lung linh, che đầy nửa bầu trời.

Diệp Tiêu khẽ nhủ mảy, nhìn về phía cực đông nơi, hơi trầm ngâm, nghe giọng hỏi: "Nơi đó là nơi nào, có chuyện gì phát sinh sao?"

Ứng Thiên một mình, suy nghĩ chốc lát, nói tiếp: "Đại nhân, Hồng Hoang Chi Môn mở ra!"

Diệp Tiêu nghe vậy, cũng không cảm thấy kinh ngạc, tính toán thời gian, Hồng Hoang Chi Môn cũng là thời điểm mở ra!

"Ô Đồ, ta đi tìm người, chúng ta món nợ, phải cố gắng địa toán quên đi!" Diệp Tiêu trong lòng trầm ngâm, nhìn về phía Đông Phương ánh mắt, sát ý không yếm.

"Hống!"

Ứng Thiên một tiếng rống to, bóng người hóa thành bản thể, mang theo Diệp Tiêu đi tới Hồng Hoang Chi Môn mở ra mới tiến về phía trước. Hấn biết, Diệp Tiêu chuyển này, Hồng Hoang Chi Môn là nhất định phải đi xông!

Thế nhưng, liền ngay cả Diệp Tiêu đều quên một chuyện, vậy thì là Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan đánh tiểu toán bàn, cũng chính là âm mưu hãm hại một chuyện.

Ở Diệp Tiêu tiến vào tích thi nơi khoảng thời gian này, toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn có thể nói là sôi sùng sục! Sát thần Diệp Tiêu tên, không người không biết, không người không hiểu.

Ngăn ngắn thời gian nửa tháng, Tô Đồ mang theo hắc đệ tử Tô Mộng Nhan, từ đông giết tới tây, từ hệ giết tới đông, ở từ nam giết tới bắc, từ bắc giết tới nam. Cuối cùng tính toán thời gian, từ bắc giết tới đông, chiếm trước tiến vào Hồng Hoang Chi Môn thời cơ tốt nhất.

Chỉ là, dọc theo con đường này, Tô Đồ giết quá nhiều người, tuy rằng chỉ là một phương diện tàn sát, nhưng vẫn để cho hắc bao nhiêu vững chắc Nguyên Anh kỳ tu vi.

Không chỉ có như vậy, hắc hứa hẹn cho Tô Mộng Nhan Bách Hồn Phiến đã thăng cấp thành ngàn người phiến, thực lực càng là vững chắc ở Kết Đan cảnh sơ kỳ, càng là ổn bên trong cầu tiến vào, đạt đến sơ kỳ viên mãn cảnh giới. Nếu là có cơ duyên, thì lại có thể một lần đột phá tới trung kỳ, thực lực không thể khinh thường!

Thập Vạn Đại Sơn cực Đông Phương hướng về, nơi này đã là một mảnh người ta tấp nập, lít nha lít nhít bóng người, người người nhốn nháo, phi thường náo nhiệt.

Đêm không hết đám người tụ tập ở cùng nhau, hướng một phương hướng, mà cái hướng kia, chính là dị tượng chột hiện địa phương, mà nơi đó cũng là Hồng Hoang Chi Môn mở ra địa phương.

Không gian tựa hồ trở nên như khuấy động mặt nước giống như vậy, khiến người ta có một loại chạm thử sẽ vỡ nát cảm giác. Nơi này đã biến thành không gian yếu kém nhất khu vực, Hồng Hoang Chi Môn đem từ đây nơi mở ra!

Trong đám người, theo : đề thế lực phân bố mà tụ tập cùng nhau, Tàn quốc cùng Sở quốc tu sĩ, môn phái thế lực, đều tham dự đến Hồng Hoang Chi Môn mở ra việc trọng đại bên trong. Dù sao, loại này việc trọng đại hai trăm năm mới một lần!

Rất nhiều thiên phú không cao tu sĩ, thậm chí đều không thể sống đến hai trăm tuổi liền "thân tử đạo tiêu"! Cũng bởi vậy, này Hồng Hoang Chi Môn mở ra, bị mấy người coi như là bọn họ kéo dài sinh mệnh cơ hội, hơn nữa chỉ có một lần!

Tô Đồ cùng Tô Mộng Nhan thầy trò tất nhiên là ẩn giấu ở trong đám người, nhưng cường hãn thực lực, cho dù là tình cờ tiết lộ khí tức, cũng làm cho đại đa số người sợ mất mặt, không dám làm càn!

Hơn nữa, bọn họ như ẩn sĩ cao nhân giống như vậy, khác tìm nơi yên tĩnh, lẳng lặng chờ đợi Hồng Hoang Chi Môn mở ra, cùng với bọn họ chờ đợi hồi lâu người trình diện!

"Sự phụ, người cảm thấy Diệp Tiêu sẽ xuất hiện sao?" Tô Mộng Nhan nhìn bị Hồng Hoang Chi Môn mở ra hấp dẫn mà đến đông đảo tu sĩ, thường thức trong tay màu máu phướn dài, buồn bực ngăn ngấm địa thầm nói. Đáng đáp như thế, cực kỳ giống hàng xóm nữ hài, nếu như quên một thân tình lực, cũng cũng coi như là cái không sai nữ tử.

"Ha ha, mộng nhan, không nên gấp, ta có linh cảm, Diệp Tiêu tiểu tử kia sắp xuất hiện! Không chỉ có như vậy, này Hồng Hoang Chi Môn ít ngày nữa liền muốn mở ra! Lần này, ta nhất định phải tiến vào cái kia di tích viễn cổ, theo đuổi đại đạo chí lý, nâng cao một bước!" Trên người mặc một thân trường bào màu đỏ ngòm Tô Đồ, ánh mắt sáng quắc địa nhìn về phía Hồng Hoang Chi Môn mở ra phương hướng, trong mắt bắn ra vô hạn thần thái.

"Di tích viễn cổ? Đến tốt cùng là cái gì di tích, sẽ làm Nguyên Anh kỳ sự phụ như vậy động lòng? Nếu là có thể, ta cũng phải tranh thủ một hồi cơ duyên, không ngừng tiến bộ! Diệp Tiêu, ta đã đợi hậu đã lâu, lần này, chúng ta làm cái kết thúc đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Gào thét đi, Ứng Thiên!

Chương 74: Gào thét đi, Ứng Thiên!

Chương 74: Gào thét đi, Ứng Thiên!

Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, dòng người hội tụ nơi, nơi này chính là Hồng Hoang Chi Môn mở ra địa phương.

Không gian bình phong đã vô cùng yếu đuối, người có kinh nghiệm đều biết, Hồng Hoang Chi Môn mở ra ngày đã không xa!

Tàn sở hai nước tu sĩ, các thế lực lớn đã hội tụ tập ở đây, cộng đồng tham dự đến lần này việc trọng đại. Nhưng hiện tại, lẫn nhau biểu hiện còn rất hòa khí, ngày xưa ân oán tình cừu vẫn không có bắt được trên mặt đài, chỉ khi nào đại môn mở ra, mọi người tiến vào bên trong, vậy chính là có cừu báo thù, phân cái một mất một còn!

Ở lít nha lít nhít trong đám người, một tiểu đội nhân mã lựa chọn đoàn người biên giới khu vực, yên tĩnh chờ đợi Hồng Hoang Chi Môn mở ra, bọn họ chuyển này ngược lại không phải vì tranh cướp cái gì. Lấy thực lực của bọn họ mà nói, tham dự tranh cướp, không chết cũng bị thương! Bảo vật tranh cướp, tự có nhân vật cao tăng đi tham dự, bọn họ những này thanh niên, còn chưa có tư cách.

"Đại sư huynh, người nói vị đại nhân kia đi ra tích thi nơi sao?" Tiểu Lục tử nhìn mình Đại sư huynh, đột nhiên hỏi.

Đám người bọn họ, chính là Tàn quốc vũ hóa tông đệ tử, hơn nữa là cùng Diệp Tiêu có gặp nhau người!

"Tiểu Lục tử, vị đại nhân kia thực lực, chúng ta không thể nào suy đoán. Có điều, ta thật sự hi vọng hắn có thể đạt đến mục đích của hắn, tìm tới u hồn yêu hoa! Tiểu Lục tử, người đi cùng những đồng môn khác nói một chút, lần này tiến vào Hồng Hoang Chi Môn sau, nguyên tắc bất biến, bảo mệnh quan trọng! Hiểu chưa?" Lạc Cửu U trầm giọng nói, giữa hai lông mày có chút lo lắng.

"Biết rồi, Đại sư huynh, ta vậy thì đi cùng bọn họ nói!" Nói xong, tiểu Lục tử liền đi mở ra.

"Lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, đến hiện tại vẫn không có tổn hại một vị đồng môn, hi vọng tiến vào Hồng Hoang Chi Môn sau, cũng có thể hoàn toàn vượt qua!" Lạc Cửu U khe khẽ thở dài, nhìn đông đảo được lợi ích điều động mà đến tu sĩ, trong lòng lại có loại không tên bi ai!

Tu sĩ, bất luận là tu võ vẫn là tu đạo, dĩ nhiên có thể vì lợi ích của chính mình, vì dục vọng của chính mình, không chừa thủ đoạn nào, không đạt mục đích thì không bỏ qua! Loại này tu tiên hoặc là tu đạo, còn có ý nghĩa gì?

"Sư huynh, người vì sao thở dài?" Một thanh âm từ phía sau lưng truyền đến, Mộc Thanh Trúc bóng người lặng yên xuất hiện, toàn thân tràn ngập một loại mùi thuốc, khiến cho tâm tình người ta sung sướng.

"Thanh trúc sư muội, thực lực của ta còn chưa đủ mạnh lớn, lần này rèn luyện, vị đại nhân kia đối với ta ảnh hưởng quá to lớn! Ta cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, muốn ở cái này nhọc nhằn cường thực tu luyện thế giới tồn sống tiếp, thực lực tuyệt đối mới là bảo vệ mình cùng với chính mình quý trọng người bảo đảm!"

"Vị đại nhân kia? Xác thực, nếu như lúc trước biết tu luyện là tình cảnh như thế, ta cũng tình nguyện yên tĩnh làm một người bình thường, sinh lão bệnh tử, sau trăm tuổi, trở về với cát bụi! Chỉ là, chúng ta không trở về được nữa rồi! Có điều, Đại sư huynh, người ngày sau tất nhiên là chúng ta vũ hóa tông đời tiếp theo tông chủ, người chịu đựng áp lực không nhỏ!"

Lạc Cửu U cười khò một tiếng, nhìn Mộc Thanh Trúc, nhẹ giọng nói: "Tông chủ không tông chủ, vậy còn quá chào buổi sáng! Trước mắt Hồng Hoang Chi Môn tức sắp mở ra, đúng là miễn không được một hồi long tranh hổ đấu! Liền coi như chúng ta vô tâm tranh cướp, sợ là cũng không có ai sẽ tin tưởng! Có điều, trong bóng tối có chúng ta trường lão bảo vệ, sẽ không có quá to lớn nguy hiểm! Thanh trúc sư muội, khoảng thời gian này ta vẫn xem người nghiên cứu khôi linh đan, làm sao, người đối với vị đại nhân kia rất tò mò sao?"

Mộc Thanh Trúc mặt cười phát lạnh, bữu môi nói: "Đại sư huynh, người đang nói cái gì?"

"Ha ha ta không nói gì, ta có nói cái gì sao?"

Mộc Thanh Trúc sắc mặt đại 變, như bay địa chạy đi, ở Lạc Cửu U cười to bên dưới, sợ đến chạy trốn chết.

"Tóc đỏ xích đồng, ta tuyệt không tin người là cái kia giết người không chớp mắt sát thần! Nếu là có cơ hội có thể Saionara, vậy cũng đúng là có phúc ba đời a!" Lạc Cửu U than nhẹ, trong ánh mắt tràn đầy đối với cường giả ước mơ!

Mà ở đoàn người hạt nhân vị trí, cũng là quan sát Hồng Hoang Chi Môn tốt nhất vị trí một trong, một vị tuyệt đại giai nhân, trong lồng ngực ôm một bốn, năm tuổi bé gái, hai mắt thật chặt nhìn chăm chăm Hồng Hoang Chi Môn, trong ánh mắt tràn đầy nhớ nhung.

"Nhan tỷ tỷ, ca ca của ta sẽ xuất hiện sao? Ta rất nhớ hắn, rất nhớ hắn xuất hiện!" Cười tươi rồi ngôn ngữ, tuy hiện ra non nớt, nhưng trong lời nói chân thành tình cảm, không thể nghi ngờ khiến người ta thay đổi sắc mặt!

"Ánh nắng ban mai, ca ca người sẽ xuất hiện, nếu như hắn không xuất hiện, Nhan tỷ tỷ sẽ vẫn bồi này người sau đó đi, có được hay không?"

Bé gái nặng nề gật đầu, mắt to tràn ngập chờ mong, tựa hồ một giây sau liền có thể giấc mơ trở thành sự thật!

"Diệp Tiêu, mặc kệ người biến thành hình dáng gì, người vẫn là người!" Thủy Băng Nhan trong lòng đọc thầm, liên quan với sát thần Diệp Tiêu tên, nàng sớm có nghe thấy.

Cho tới nay, Thủy Băng Nhan đều cảm giác mình là đang nằm mơ! Diệp Tiêu lực lượng mới xuất hiện cho nàng chấn động thực sự quá to lớn, thậm chí nàng đến hiện tại đều có chút không thể nào tiếp thu được.

Cho tới, Diệp Tiêu ở trong lòng của nàng lưu lại ấn tượng khó mà phai mờ được, cũng hoặc là cái khác khó có thể ngôn ngữ cảm giác.

Thời gian lặng yên trôi qua, mà Hồng Hoang Chi Môn mở ra thời cơ, chậm rãi thành thực. Ba ngày, ở mọi người lo lắng chờ đợi bên trong, nhanh chóng vượt qua, không gian bình phong đã bạc nhược đến điểm giới hạn, chỉ thiếu một chút điểm áp lực, liền có thể mở ra.

Ngày hôm đó, tất cả mọi người ngóng trông lấy phán, lấy kinh nghiệm của bọn họ đến xem, Hồng Hoang Chi Môn nhất định ở hôm nay mở ra, tùy theo mà đến chính là khó có thể dùng lời diễn tả được điên cuồng!

"Lôi Phá Quân, ngày hôm nay này Hồng Hoang Chi Môn liền muốn mở ra, cũng không biết Diệp Tiêu có thể hay không theo kịp! Sát thân chi danh, người tin tưởng sẽ là hán sao?" Phong Lăng Thiên nhún mày đạo, ánh mắt nhìn về phía mỏng manh đến mức tận cùng không gian bình phong.

"Phong Lăng Thiên, tiểu tử ngươi lời này nói, ta có thể không thích nghe! Diệp Tiêu tiểu tử kia nhưng là ta đồ đệ, cuồng lời Dao vương đồ đệ! Chỉ là, cái kia Tô Đồ đúng là có chút khó làm! Nguyên Anh kỳ cao thủ, Diệp Tiêu sợ là có chút khó sở!" Lôi Phá Quân không khỏi thốt thốt, cười khổ không thôi.

"Xác thực! Tiểu đồng lứa nhân vật bên trong, Huyết Ma Tô Đồ tên xác thực danh bất hư truyền. Hắn cùng đời cha của chúng ta là cùng thế hệ, cũng sẽ không gây sự với chúng ta! Dù sao, ba đại thế gia thực lực có thể không chỉ là ở bề ngoài như vậy! Chỉ là, Diệp Tiêu không chỗ nương tựa, hoàn toàn dựa vào chính mình chống lại Tô Đồ, quả thật có chút khó làm!" Phong Lăng Thiên không tên địa phận muộn, trong lòng cũng ghi nhớ muội muội mình an nguy.

Lôi Phá Quân đồng dạng hơi thờ dãi, lấy thực lực của hắn, tuyệt đối có thể quét ngang Kết Đan cảnh cao thủ, nhưng đối phó với Nguyên Anh kỳ cao thủ, hắn cũng không triệt!

Lôi Phá Quân thực lực, dĩ nhiên đạt đến cấp ba võ giả, cũng chính là linh vũ cảnh giới, thực lực cường hãn, được cho nhân vật có tiếng tăm! So sánh với đó, Phong Lăng Thiên thực lực hơi yếu, nhưng tâm trí hơn người, hầu như tính toán không một chỗ sai sót! Xử lý lợi ích của gia tộc tranh chấp thì, để không ít đối thủ, không hiểu ra sao địa chịu thiệt, ở rất nhiều người trong mắt, cũng coi như là nhân vật có tiếng tăm!

Hay là bởi vì Diệp Tiêu quan hệ, Phong Lăng Thiên cùng Lôi Phá Quân tạm thời lựa chọn liên thủ, cộng đồng ứng đối với lần này Hồng Hoang Chi Môn mở ra.

Trong những người này, không thể không nhắc tới một người, cũng chính là trước cùng Diệp Tiêu từng qua lại hoa nhan không nguyệt Bạch Tử Họa.

Hắn ngồi ngay ngắn ở liên trên bồn hoa, bị một đám hầu gái vây quanh, chính đang nhắm mắt dưỡng thần bên trong. Đột nhiên, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, đứng dậy nhìn về phía phương xa bầu trời, một loại quen thuộc nhưng mang theo một tia tàn bạo khí tức áp bức mà tới.

Bạch Tử Họa nỗ lực cảm thụ luồng hơi thở này, nỗ lực đi hồi ức loại này cảm giác quen thuộc, nhất thời thất thanh nói: "Lẽ nào là cái kia tiểu ngoan đồng? Không nghĩ tới nhiều ngày không gặp, dĩ nhiên có biến hóa như thế!"

Không chỉ là hắn, tất cả cao thủ hầu như cũng trong lúc đó liền phát hiện dị thường khí tức, rất nhanh, hết thảy tu sĩ đều cảm nhận được một loại khí tức không giống tầm thường.

"Mộng nhan, chúng ta phải đợi người, đến rồi!" Huyết Ma Tô Đồ ngồi xếp bằng ở chính mình nơi đóng quân, đột nhiên mở hai mắt ra, trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng địa nói rằng.

Tô Mộng Nhan gật đầu, dựa vào cảm ứng, nàng nhìn về phía phương xa, một điểm đen cấp tốc tới gần nơi này.

Cũng không lâu lắm, bóng đen càng lúc càng lớn, cho đến một to lớn đường viền xuất hiện ở tất cả mọi người tầm nhìn bên trong.

"Hồng!"

Ứng Thiên một tiếng rống to, cường hãn Long tộc áp bức đột nhiên giáng lâm, chấn động tất cả mọi người!

Long bồi bên trên, tóc đỏ xích đồng Diệp Tiêu, đạp ở Ứng Thiên đầu rồng bên trên, mái tóc dài màu đỏ ngòm không gió mà bay, một đôi xích đồng lạnh lùng nhìn xuống tất cả mọi người, cao cao tại thượng, uyên như thần linh giáng thế.

"Hồng!" Ứng Thiên vỗ cánh gào thét, như là ở tuyên bố chính mình uy thế, âm thanh cao vút, miễn cưỡng mà chấn động ở tất cả mọi người.

"Gào thét đi, Ứng Thiên! Ngày hôm nay là ngươi sống lại nhật, tận tình bay lượn đi!"

"Hồng "

Chương 75: Giết chóc bắt đầu

Chương 75: Giết chóc bắt đầu

Chiến Long Ứng Thiên rít gào, vang vọng ở người này quần nơi tụ tập bầu trời, to rõ rỗng gầm, cuồng mãnh khí thế, muốn nắp cừu tiêu!

Lưng mọc hai cánh Cự Long, đã rất lâu chưa từng xuất hiện ở thủy lam tinh! Đối với nơi đây tất cả mọi người tới nói, Long tộc ở trong đầu của bọn họ vẫn luôn là trong truyền thuyết sinh vật. Mà bây giờ, truyền thuyết này bị đánh vỡ, một con sống sờ sờ Cự Long thành linh xuất hiện ở trước mắt của bọn họ.

Không nghĩ ngờ chút nào, loại này thị giác xung kích không thể nghĩ ngờ là to lớn, hơn nữa là thâm nhập lòng người!

"Đây là Long tộc? Làm sao có khả năng?" Huyết Ma Tô Đồ đột nhiên xuất hiện, con ngươi mở to, khó có thể tin mà nhìn đột nhiên xuất hiện Cự Long, cùng với Long trên lưng đạo nhân ảnh kia.

Không chỉ có là hấn, tất cả mọi người tại chỗ đều giật mình nhìn bỗng nhiên xuất hiện Cự Long cùng với đạo kia hui quanh bóng người. Toàn bộ thế giới dường như bất động giống như vậy, tất cả mọi người như hành hương bình thường tầm che bái Diệp Tiêu, cúng bái Cự Long!

Chỉ là, bình tĩnh bầu không khí không có kéo dài quá lâu, liền bị một tiếng chấn vắn đánh vỡ: "Tóc đỏ xích đồng, ngươi chính là trong truyền thuyết sát thần Diệp Tiêu?"

Diệp Tiêu tự nhiên không có thời gian để ý, một đôi xích đồng thật chặt nhìn chăm chăm một phương hướng, nhìn chăm chăm hai bóng người, sát cơ vô hạn, tựa hồ ở hai mắt của hấn bên trong, vào giờ phút này, chỉ có này hai bóng người!

"Huyết Ma Tô Đồ, Tô Mộng Nhan, ngày hôm nay chúng ta tới làm cái kết thúc đi!" Diệp Tiêu rít cục lên tiếng, trực tiếp quên lúc trước chấn vắn, nhắm thẳng vào Tô Đồ!

Trong bóng tối truyền ra hừ lạnh một tiếng, "Hừ, rất hung hăng hậu bối, cho dù ngươi có Cự Long ở bên, lão phu còn không sợ ngươi!" Tiếng nói lạc, liền thấy một đạo bóng người màu xanh từ đông quần ở trên núi nơi đông quần bắn nhanh ra, hai con mắt, tương tự sát ý vô hạn địa nhìn chăm chăm Diệp Tiêu.

"Ngươi này lão cầu, ta cùng ngươi có cừu oán sao?" Diệp Tiêu không có nhìn thẳng nhìn hấn, trầm giọng nói.

"Hừ, ta là Tần quốc Thiên kiếm môn trưởng lão, La Đạt(Rhoda)! La Thông là ta tôn tử, ngươi nói ta cùng ngươi có cừu oán sao?" Tự xưng La Đạt(Rhoda) người, nổi giận đùng đùng mà quát, trong tay hấn còn nắm bắt một khối phá nát nghiệm sinh bài!

Diệp Tiêu hơi nhượng mảy, trong đầu thoáng hồi ức một hồi, khẽ quát: "Những người khác ta không biết, này La Thông xác thực là ta giết! Ngươi là muốn báo thù sao?"

Nghe Diệp Tiêu hơi hột lời nói, La Đạt(Rhoda) giận không nhịn nổi, tức giận râu mép run rẩy, con ngươi mở lớn, trợn mắt nhìn.

"Hừ, sát thần Diệp Tiêu? Ngày hôm nay, nơi này tất cả mọi người hầu như đều cùng ngươi có cừu oán, ta xem ngươi ứng đối ra sao! Ngươi có điều một Trúc Cơ kỳ Đại viên mãn tiêu tu sĩ, tuy rằng không biết ngươi dùng phương pháp gì thu phục một con trong truyền thuyết Cự Long, nhưng cũng chỉ đến như thế! Con này Cự Long sinh cơ đã tiêu hao hơn nửa, xem ra cũng không phải đặc biệt khó đối phó! Vì lẽ đó, Diệp Tiêu, ngày hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!"

Tiếng nói vừa dứt, La Đạt(Rhoda) liền nghiêng người mà đến, linh lực phá thế mà ra, cho gọi ra một thanh trường kiếm, cấp bậc coi như không tệ, thượng phẩm Bảo khí! Đáng tiếc, này ở Diệp Tiêu trong mắt, chính là một rác rưởi.

La Đạt(Rhoda) khí thế hùng hổ, ra tay bất phạm, nhưng đáng tiếc chính là, Diệp Tiêu vẫn không có nhìn thẳng vào hấn, tựa hồ La Đạt(Rhoda) căn bản như không được pháp nhãn của hấn.

Thấy tình cảnh này, La Đạt(Rhoda) càng là lên cơn giận dữ, nổi giận gầm lên một tiếng, ngự kiếm phi hành mà đi, cường hấn linh lực khuấy động mà ra, thế muốn chém giết Diệp Tiêu.

Thế nhưng, rất đáng tiếc, coi như La Đạt(Rhoda) khí thế làm sao tăng vọt, Diệp Tiêu vẫn không để ý lắm.

Chỉ là, ngay ở La Đạt(Rhoda) trường kiếm sắp bắn trúng Diệp Tiêu trong nháy mắt, một đạo màu đỏ sậm phi tuyến đột nhiên bắn ra, vọt thẳng tiến vào La Đạt(Rhoda) thiên linh cái, nhập vào cơ thể mà ra, mà người sau trong nháy mắt mất mạng, chết không nhắm mắt.

Không chỉ có như vậy, đạo kia màu đỏ sậm phi tuyến càng là bỗng nhiên phát lực, La Đạt(Rhoda) đầu lâu bị cắt chém mà xuống, bay ra ngoài, rơi trên mặt đất, lăn lộn thật xa mới dừng lại.

Tiếp đó, mọi người mới nhìn thấy đạo kia màu đỏ sậm phi tuyến, càng là Diệp Tiêu một sợi tóc, hoặc là tương tự tóc đồ vật.

Trong con mắt của mọi người, La Đạt(Rhoda) một Kết Đan cảnh sơ kỳ cao thủ, lại bị một sợi tóc cho giết chết!

"Không nghĩ tới, hình thành này đạo phi tuyến, dĩ nhiên lợi hại như vậy! Hay là, đây chính là sau khi kết quả đi! Là tốt hay xấu, tạm thời còn không cách nào giới định, nhưng cũng là một cái giết người lợi khí!" Diệp Tiêu than nhẹ, trong lòng đọc thầm nói.

Yên tĩnh, tĩnh mịch bình thường yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều vẫn không có từ vừa này tình cảnh đó tỉnh lại, cái kia nhìn như hơi hột một đòn, nhìn như mềm mại không có gì một sợi tóc, dĩ nhiên đem một Kết Đan cảnh sơ kỳ cao thủ cho giết!

Không thể không nói, Diệp Tiêu này một chiêu, thực tại lật đổ tất cả mọi người quan niệm, cũng làm cho ở đây mỗi người, lòng mang kính nể mà nhìn đứng Cự Long bên trên đạo nhân ảnh kia!

"Đó là Diệp Tiêu?" Đồng dạng kinh ngạc nhìn cười Cự Long xuất hiện Diệp Tiêu, trong ánh mắt kinh kinh dị không thua gì bất luận người nào.

Hắn vạn lần không ngờ, cùng mình chỉ có mấy lần gặp mặt, mà cho rằng ràng buộc thành lập liên hệ thiếu niên, trong thời gian ngắn ngủi như thế, dĩ nhiên có thể trưởng thành đến mức độ như vậy. Nếu không phải mình tận mắt nhìn thấy, hắn là tuyệt đối không thể tin tưởng!

"Ha ha, tên tiểu tử thú vị này, cuối cùng cũng coi như là không cho ta mất mặt! Một người có mái tóc có thể làm gì? Có thể giết người! Không tin? Đồ đệ của ta là được!" Lôi Phá Quân lại bắt đầu cười linh tinh, tựa hồ đã vì chính mình ngày sau khoác lác làm bản nháp!

Xác thực, một sợi tóc có thể chuyện giết người, chỉ cần là cá nhân đều sẽ không tin tưởng! Nhưng Diệp Tiêu chính là làm được, hơn nữa thẳng thắn dứt khoát, lại như hồ hấp bình thường đơn giản!

"Ánh nắng ban mai, ca ca ngời xuất hiện, hắn thật sự xuất hiện, chính là cả người có chút thay đổi. Ngươi sợ sệt sao?" Thủy Băng Nhan nhìn cười rùng Diệp Tiêu, trong mắt lập lòe nước mắt, kích động nói rằng.

"Nhan tỷ tỷ, mặc kệ ca ca biến thành hình dáng gì, ta đều không sẽ sợ! Ta có thể cảm nhận được ca ca thống khổ, vì lẽ đó, hắn sẽ vĩnh viễn là ca ca của ta!" Tiểu ánh nắng ban mai kiên định nói, nhìn về phía bóng người kia, trong đôi mắt đồng dạng lập lòe nước mắt, nhưng không có khóc lên!

Đại khái là huyết thân trong lúc đó cảm ứng, Diệp Tiêu đột nhiên nhìn về phía Thủy Băng Nhan bên này, nhìn thấy trong lòng nàng ánh nắng ban mai, lạnh lùng ánh mắt rốt cục dần hiện ra một tia ôn nhu, cái kia như hàn băng tự khuôn mặt, rốt cục chậm rãi thả lỏng ra.

Tựa hồ cảm nhận được Diệp Tiêu ánh mắt, tiểu ánh nắng ban mai ánh mắt đồng dạng nhìn về phía Diệp Tiêu, bốn mắt nhìn nhau, lẫn nhau đều là khẽ mỉm cười, Thủy Băng Nhan ánh mắt vẫn nhìn hắn, nhận ra được ánh mắt của hắn thì, nàng cười đến mức vô cùng xán lạn!

"Diệp Tiêu, muội muội ngươi rất tốt, đi làm ngươi sự đi!" Thủy Băng Nhan nhẹ giọng nói rằng, nhưng Diệp Tiêu vẫn là từ nàng môi biến hóa bên trong nhiều đọc hiểu người sau ý tứ.

"Cảm tạ ngươi, băng Nhan lão sư!" Diệp Tiêu trong lòng đọc thầm, lập tức ánh mắt khôi phục dĩ vãng lãnh đạm, ánh mắt sáng quắc địa nhìn về phía Tô Đồ.

"Tô Đồ, giữa chúng ta, ngươi không chết, chính là ta vong!" Diệp Tiêu hét lớn, trong lời nói bùng nổ ra vô cùng sát ý.

"Hống!" Ứng Thiên đồng dạng một tiếng rống to, long uy khuếch tán mà đi, chấn động thiên địa.

Tô Đồ bóng người chậm rãi từ trong đám người phi thăng mà ra, đập không phi hành. Nguyên Anh kỳ hắn, đã có thể không cần mượn pháp bảo phi hành, bên trong cơ thể của bọn họ Nguyên Anh, chính là câu thông thiên địa linh lực tốt nhất môi giới!

"Diệp Tiêu, ta thật là không có nghĩ đến, ngươi dĩ nhiên sẽ có như thế kỳ ngộ! Có điều đáng tiếc, ngươi còn không phải là đối thủ của ta!"

"Ít nói nhảm!"

Diệp Tiêu hét lớn, trực tiếp Ứng Thiên Long bối bên trên, Thất Tinh Trục Nguyệt bắn nhanh ra, nếu được lượng lớn nguyên linh thạch, Diệp Tiêu cũng không keo kiệt, trực tiếp ở trong đan điền hấp thu nguyên linh thạch linh lực, lấy duy trì chính mình cần thiết!

Thất Tinh Trục Nguyệt, kiếm ảnh lấp lánh, còn như quý my, dù cho là Nguyên Anh kỳ Tô Đồ, trong thời gian ngắn cũng khó có thể dự đoán người sau quỹ tích!

Nhưng cũng may thực lực đủ mạnh mẽ, linh lực cuộn cuộn đẩy lui Diệp Tiêu không ít công kích. Cho dù hắn sử dụng thô bạo, nếu không là dùng đại sát chiêu, căn bản khó có thể lay động Tô Đồ mây may.

Mà ngay ở Diệp Tiêu cùng Tô Đồ ác chiến chính hăm thì, không gian đột nhiên chấn động lên, cho là thì, tất cả mọi người chính là nhìn thấy, cái kia mãnh mãnh đến mức tận cùng không gian bình phong, chính đang một chút vỡ vụn.

Lại đón lấy, năm bóng người đột nhiên xuất hiện, nhưng đều đứng Tô Đồ phía bên kia, bốn nam một nữ, tất cả đều là Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao

thủ.

Diệp Tiêu hơi nhướng mày, nhìn đột nhiên xuất hiện năm người, nhưng hấp hối không sợ.

"Người trẻ tuổi, ngươi cùng huyết Khô Lâu trong lúc đó mâu thuẫn cùng ân oán, chúng ta không nghĩ tới hỏi, thế nhưng bây giờ Hồng Hoang Chi Môn liền muốn mở ra, trên người ngươi góc kia địa đồ cùng chìa khoá, chúng ta vô cùng cần! Chúng ta năm người kính xin ngài phối hợp, nếu không, hậu quả không phải quá tốt!"

Diệp Tiêu xì cười một tiếng, đang muốn nói chuyện, liền nghe được không gian phá nát âm thanh truyền đến, hắn biết, Hồng Hoang Chi Môn mở ra!

Càng làm cho hắn khá là kỳ quái chính là, hắn cố điều roi, càng là không tên địa truyền ra một luồng âm áp, hầu như cùng Hồng Hoang Chi Môn mở ra thời cơ tương đồng!

Cảm thụ âm áp điều roi, Diệp Tiêu tạm thời ngừng tay, lựa chọn yên lặng xem biến đổi! Nhưng hắn lại rõ ràng cảm nhận được rõ ràng, cái này điều roi ở giục hắn tiến vào Hồng Hoang Chi Môn, tựa hồ bên trong có món đồ gì đang kêu gọi hắn!

"Àm!"

Àm àm một tiếng vang thật lớn, không gian triệt để vỡ vụn, một đạo cao chừng trăm trượng cánh cửa không gian, phảng phất câu thông không biết thế giới, rõ ràng xuất hiện ở trước mắt thế nhân.

Tất cả mọi người sôi trào, bọn họ vui mừng khôn xiết, tre già măng mọc địa vọt vào Hồng Hoang Chi Môn. Nhưng cùng lúc, tất cả mọi người cũng đều biết!

Đã kích đạo văn, chống đỡ chính bản, mời đến trực lăng vồng xem mới nhất nội dung. Trước mặt người sử dụng id:, trước mặt người sử dụng tên:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Man Hoang thế giới

Chương 76: Man Hoang thế giới

Không gian phá nát, một đạo cao tới trăm trượng cự môn rộng mở mở ra, tất cả mọi người hưng phấn nhắm phía đạo kia không biết cửa lớn, quên Cự Long hiện thế mang cho bọn họ chấn động.

Dù sao, Cự Long không phải đồ vật của chính mình, chỉ có cùng mình lợi ích có quan hệ, bọn họ mới sẽ quan tâm. Bởi vậy làm Hồng Hoang Chi Môn mở ra thời điểm, lực chú ý của tất cả mọi người tất cả đều dời đi.

Cự cửa mở ra, phả vào mặt Mãng Hoang khí tức, lại làm cho Diệp Tiêu có loại cảm giác quen thuộc. Đối với thủy lam Tinh tu sĩ tới nói, cự môn sau khi Man Hoang thế giới, tràn ngập vô tận tượng tượng cùng thăm dò không gian.

Tất cả mọi người không chút nghĩ ngợi địa nối đuôi nhau mà vào, thậm chí không chút do dự nào, trực tiếp vọt vào cự môn, bóng người tiêu tan với một mảnh kim quang bên trong.

"Huyết Khô Lâu, ngươi cùng thiếu niên này ân oán, chúng ta không muốn tham dự! Thế nhưng dựa theo ước định, lần này Hồng Hoang Chi Môn mở ra, chúng ta muốn đi vào cái kia di tích viên cổ thăm dò! Vì lẽ đó, còn mời các ngươi đem cá nhân ân oán trước tiên để ở một bên, chờ chúng ta tiến vào di tích viên cổ, các ngươi động thủ nữa cũng không muộn!" Năm người bên trong, một người mặc đạo bào trung niên tu sĩ mở miệng nói, thái độ bất uân bất hòa, có vẻ sức lực mười phần!

"Quá một đạo nhân nói không sai, vì ngày đó, ta ngũ độc Tôn giả đã đợi mấy trăm năm, không thể hủy hoại trong một ngày! Tiểu tử, trong tay ngươi địa đồ cùng chìa khoá nhưng là vô cùng quý giá! Ta cũng sợ phiền phức, không muốn cùng ngươi là địch, chỉ cần ngươi có thể trợ giúp chúng ta mở ra di tích viên cổ, cái khác, các ngươi muốn đánh thế nào thì đánh thế ấy!" Một cái khác toàn thân bao vây ở hắc y bên trong bóng người, không nhìn ra cự thể dung mạo, nhưng mang theo thương lượng ngữ khí nói rằng. Có điều, Diệp Tiêu nhưng từ trên người hắn cảm nhận được một loại khí tức nguy hiểm. Loại này khí tức nguy hiểm, tựa hồ bắt nguồn từ tên hắn bên trong ngũ độc!

"Cái tên này, phải là một dùng độc cao thủ!" Diệp Tiêu suy đoán, trong lòng phỏng chừng này đột nhiên xuất hiện năm người thực lực.

Huyết Ma Tô Đồ cũng đang quan sát nắm cái khác người, trong lòng cũng ở tính toán lúc này nếu như trở mặt, đối với mình có bách hại mà không một lợi, không khỏi đề xuống lửa giận trong lòng cùng sát ý, lựa chọn thỏa hiệp!

Dù sao, đối với cái kia di tích viễn cổ, hắn cũng là nhất định muốn lấy được! Hơn nữa, tuy rằng hắn là Nguyên Anh kỳ, nhưng trong lòng hắn nhưng đối với năm người này có chút không yên lòng.

Bởi vì hắn mơ hồ cảm thấy, năm năm cái ngày xưa bạn tốt, tựa hồ cũng ở ẩn giấu thực lực của chính mình!

Lần này tính toán bên dưới, Tô Đồ đồng dạng lựa chọn yên lặng xem biến đổi, nếu Diệp Tiêu đang ở trước mắt, hắn cũng không sợ Diệp Tiêu chạy. Báo thù một chuyện, có thể để ở một bên.

"Đa tạ hai vị cho chúng ta năm người một mặt, chúng ta dành thời gian tiến vào Hồng Hoang Chi Môn đi!" Quá một đạo nhân khề vuốt cằm, nhẹ giọng nói. Tu vi đạt đến bọn họ như vậy cảnh giới, nhân thể hết thấy đều xem không trọng yếu như vậy. Ở trong mắt bọn họ, có thể tiếp tục tu luyện, có thể sống sót, mới là quan trọng nhất!

Tô Đồ lạnh rên một tiếng, đem lợi hại quan hệ đối với Tô Mộng Nhan nói một lần, động viên người sau tâm tình. Dính đến toà kia di tích viễn cổ, Tô Mộng Nhan không thể không tạm thời áp chế cừu hận của chính mình, hơn nữa nàng càng thêm hiểu kỳ toà kia cổ di tích quý giá trình độ, càng để này sáu vị đương đại tu vi đạt đến đỉnh cao người như vậy lưu ý!

Không khỏi, nàng đối với toà kia di tích viễn cổ càng thêm chờ mong không ngớt!

"Di tích viễn cổ? Ta muốn nhìn, cái kia đến tột cùng là một toà thế nào cổ di tích?" Tô Mộng Nhan trong lòng thầm nói, nhìn gần trong gang tấc Diệp Tiêu, không chế cừu hận của chính mình!

Diệp Tiêu có vẻ rất trấn tĩnh, lập tức xoay người nhìn về phía những kia vọt vào cự môn tu sĩ, sắc mặt không buồn không vui. Thế nhưng ngực cái kia kéo dài địa toả nhiệt, để trong lòng hắn ít nhiều có chút nghi hoặc.

"Phụ thân, người cho ta cái này điều roi, cùng này Hồng Hoang Chi Môn sau lưng thế giới có quan hệ sao?" Diệp Tiêu khẽ nhủ mày, tay phải sờ mò ngực điều roi, lập tức bắt chuyện Ứng Thiên, quay về Hồng Hoang Chi Môn phóng đi.

Mấy người kia nhìn thấy Diệp Tiêu có hành động, cũng không chân chờ nữa, toàn bộ điều động.

Tới gần cự môn thời gian, Diệp Tiêu truyền âm cho Thủy Băng Nhan, để hắn rất chăm sóc ánh nắng ban mai, đồng thời cũng truyền âm cho ánh nắng ban mai, làm cho nàng yên tĩnh chờ ở bên ngoài hắn.

Thủy băng 顏 tự nhiên rõ ràng Diệp Tiêu lo lắng, chỉ là vừa gấp lại, thậm chí còn chưa kịp nói một câu, ba người liền lần thứ hai tách ra!

Tiểu ánh nắng ban mai quả đoán khóc rống lên, khuôn mặt nhỏ chôn ở thủy băng 顏 trong lồng ngực, nhẹ giọng nức nở, chỉ lo ảnh hưởng đến Diệp Tiêu tâm tình!

Thủy băng 顏 vừa thả xuống tâm, trong nháy mắt lại nâng lên, lo âu nhìn Diệp Tiêu địa bóng người đi vào một mảnh kim quang bên trong, biến mất không còn tăm hơi!

"Tiểu tử thôi, ta đòi trước có phải là nợ người cái gì?" Thủy băng 顏 nhẹ giọng ní non, ôm ánh nắng ban mai đi vào nơi đóng quân! Tất cả chuyện tiếp theo, liền muốn xem hết Diệp Tiêu tạo hóa!

Đây là một hoang vu thế giới, hiu quạnh mà thê lương, thế nhưng ngày hôm nay, cái này Man Hoang thế giới, lại đột nhiên náo nhiệt lên! Đêm không hết bóng người như xuyên qua cánh cửa thời không giống như vậy, đi tới bọn họ say mê đã lâu thế giới!

Kim quang vào thể, Diệp Tiêu xích đồng bắt đắc dĩ mà đóng chặt, thân thể như bị lôi kéo giống như khó chịu, nhưng may mà thời gian không lâu, Diệp Tiêu hai chân liền đụng chạm đến kiên cố mặt đất!

Thoáng hoàn hảo, Diệp Tiêu mới chậm rãi mở mắt ra, một một thế giới lạ lẫm bày ra ở trước mắt của hắn!

Nơi này mặc dù là Hồng Hoang Chi Môn sau thế giới, nhưng Hồng hoang cũng không ý nghĩa hoang vu, ngược lại nơi này sinh trưởng che trời cây cối, hơn nữa xuyên thẳng mây xanh, có vẻ sinh cơ bừng bừng! Yên tĩnh rừng rậm càng là thanh thoảng truyền đến các loại yêu thú gầm rú, nơi này bầu trời vô cùng trong suốt, xa xa đoạn nhai trên, một đạo cao chừng trăm trượng thác nước phi lưu mà xuống, càng là đem nơi đây hoá trang đến như tiên cảnh.

Khẩn đón lấy, mấy người kia lần lượt xuất hiện, nhưng bọn họ không giống Diệp Tiêu là lần đầu tiên tới, bởi vậy cũng không có vẻ cỡ nào kinh ngạc. Còn Tô Mộng Nhan, tuy rằng vừa mới bắt đầu có một chút thần phục, nhưng nhìn thấy Diệp Tiêu trong nháy mắt, cho dù tốt tâm tình cũng không còn.

Hơn nữa, Tô Mộng Nhan tựa hồ phát hiện một chuyện kỳ quái, nhưng cho nàng mà nói, nhưng là một chuyện tốt.

"Diệp Tiêu, người dưới thân Cự Long vật cười làm sao biến mất rồi, nó đi đâu?" Tô Mộng Nhan có chút trêu ghẹo địa nói rằng, trong lời nói càng là có nồng nặc châm chọc.

Tô Mộng Nhan kinh ngạc, đúng là nhắc nhở ở đây những người khác, nhất thời tất cả mọi người nhìn về phía Diệp Tiêu ánh mắt trở nên ý vị sâu xa lên.

Huyết Ma Tô Đồ lông mày nhú lại, trong lòng đột nhiên sát ý nổi lên, nhưng cân nhắc đến người sau âm mưu quỷ kế, nếu là đem Diệp Tiêu giết, nhưng không cách nào được cái kia một góc địa đồ cùng chia khoá, hẳn không chỉ có chính mình thiệt thòi chết, mấy người kia cũng không chịu lại quá hẳn.

"Huyết Khô Lâu, ngươi vẫn là thu lại một hồi sát khí của chính mình đi! Tên tiểu tử này không có người nghĩ đơn giản như vậy, lại nói, chúng ta còn lại ở chỗ này mang tới một quãng thời gian!" Ngoại trừ Tô Mộng Nhan ở ngoài, nơi này một cái khác nữ cao thủ, nhẹ giọng nhắc nhở.

Tô Đồ không khỏi nghi hoặc, nhìn về phía cái kia người nói chuyện, có chút không kiên nhẫn nói rằng: "Kim quang Thánh Mẫu, ngươi đây là ý gì? Không đúng, mấy người các ngươi đến cùng còn ẩn giấu cái gì?"

Mấy người khác mỉm cười, Tuyết Sơn lão yêu khê cười nói: "Huyết Khô Lâu, nơi này linh lực đầy đủ, thích hợp nhất đột phá! Hơn nữa, mấy người chúng ta cũng chỉ có đột phá đến cùng người tương đồng cấp bậc, mới dám cùng ngươi tiến vào cái kia di tích viễn cổ! Nếu không, trong lòng của chúng ta có thể không vững vàng a!"

"Ha ha, huyết Khô Lâu, ta nghĩ ngươi cũng có cảm giác giác đi! Lúc ở bên ngoài, ngươi cũng đã cảm giác được chúng ta cũng không sợ ngươi, hơn nữa đối với chúng ta còn có chút kiêng kỵ! Đây chính là nguyên nhân, ta nghĩ độc Tôn giả, làm sao sẽ thả tâm cùng một so với thực lực ta cao người đi thám hiểm đây?"

"Ngươi các ngươi!"

"Chúng ta cũng là vì mình an nguy, không tính là cái gì! Hơn nữa, mấy người chúng ta đột phá Nguyên Anh, đối với thăm dò di tích viễn cổ cũng là có trợ giúp! Ta Từ Phúc lần này đến đây, mục đích to lớn nhất ngược lại không phải vì ta, mà là vì ta đại Tàn hoàng đế!"

Tô Đồ nổi giận, nhưng cũng không tiện phát tác, không thể làm gì khác hơn là nét mặt già nua ức đến đỏ chót, tức giận cả người run rẩy.

Nhưng là, mấy người bọn hắn cũng không đáng kể, ngự kiếm phi hành mà đi, chuẩn bị Độ Kiếp!

Năm người chọn lựa phương hướng khác nhau, tiến vào thổ nạp trạng thái, đem tình trạng của chính mình điều chỉnh đến tốt nhất, lấy ứng đối sắp đến Thiên kiếp!

Điều tức thời gian không đến bao lâu, năm người đồng thời mở mắt ra, mà lúc này, bầu trời dần dần biến sắc, hắc vân áp sát, không cần thiết chốc lát liền tràn ngập vùng trời này.

Đột nhiên, tiếng sấm nổi lên, cuồng phong gào thét, Diệp Tiêu nhìn trời sinh dị tượng, hẳn đối với loại này trận thế, không thể quen thuộc hơn được!

"Thú vị! Không nghĩ tới mấy lão già này, dĩ nhiên sai Tô Đồ một cái, coi là thật là đã nghiền a! Ta cũng phải nhân cơ hội nhìn đột phá đến Nguyên Anh kỳ sẽ trải qua thế nào Thiên kiếp đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Bốn, sáu tiểu Thiên kiếp

Chương 77: Bốn, sáu tiểu Thiên kiếp

Hồng Hoang Chi Môn bên trong, năm bóng người chọn lựa phương hướng khác nhau, rơi xuống mặt đất, chuẩn bị chống lại sắp đến Thiên kiếp!

Nói như vậy, không có người tu đạo đồng ý lựa chọn đồng thời độ Thiên kiếp, dù sao Thiên Phạt vô tình, Thiên kiếp bên dưới, một cái sơ sẩy, chính là "thân tử đạo tiêu", Nguyên Thần đều diệt kết cục!

Nguyên Anh giả, tức tu luyện Nguyên Thần, hiện ra trẻ con! Kết Đan cảnh Đại viên mãn tu sĩ, đan trong biển Kim Đan tiến một bước diễn biến, mượn do thiên địa linh lực, ngưng tụ Nguyên Anh!

Thông tục một điểm tới nói, ở đan hải lý, lại như là một thụ tinh trứng bắt đầu chia nứt, chậm rãi biến thành một phôi thai, cuối cùng biến thành một trẻ mới sinh quá trình! Bởi vậy, Nguyên Anh cũng được gọi là đạo thai, chính là người tu luyện một cái khác pháp thân!

Nguyên Anh kỳ tu sĩ, có thể làm được thân thể cùng pháp thân chia lìa, có thể phân có thể hợp! Đây cảnh giới tu giả, Kỳ Tâm cảnh đem tự tin vô cùng cùng mạnh mẽ, hơn nữa tuổi thọ tăng gấp bội, Nguyên Thần càng là nằm ở cấp tốc tăng trưởng trạng thái!

Nói như vậy, Kết Đan cảnh tu sĩ tuổi thọ có thể đạt đến năm trăm tuổi, mà Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thì lại có thể đạt đến 1,500 tuổi khoảng chừng! Đương nhiên, này không bao gồm bất ngờ bỏ mình tình huống, mà là tổng tuổi thọ!

Thế nhưng, ở Nguyên Anh kỳ tu sĩ trong mắt, 1,500 năm tuổi thọ vẫn là quá đoản! Đặc biệt là những kia ở tuổi thọ sắp kết thúc thì đột phá Kết Đan cảnh tu sĩ, đối với bọn hắn tới nói, cũng vãn vãn là gia tăng rồi một ngàn năm tuổi thọ!

Mà ở này một ngàn năm, bọn họ muốn tu luyện đến Đại viên mãn, thậm chí muốn đột phá khi đến cái cảnh giới Hóa Thần Kỳ, hầu như không có bất kỳ khả năng!

Năm tháng trong nháy mắt mà qua, này chính là tu sĩ trong mắt thời gian quan!

Mà Tô Đồ, bao quát đang muốn Độ Kiếp đột phá cái kia năm người, nhưng là nơi ở tại bọn hắn tuổi thọ đã hết thời điểm! Bởi vậy, mặc dù bọn hắn đã là hoặc sắp là Nguyên Anh kỳ cao thủ, bọn họ còn phải tiếp tục theo đuổi cơ duyên! Bọn họ rõ ràng, muốn phải nhanh chóng lên cấp, đột phá đến Hóa Thần Kỳ, nếu như không có cơ duyên lớn, hầu như là không hề khả năng!

Diệp Tiêu lẳng lẳng mà ngồi xếp bằng, nhìn trước mắt mấy vị cao thủ địa đột phá, trong lòng có tính toán!

"Cứ việc Tô Đồ cùng những người này cũng không thích hợp, nhưng tốt xấu có mấy trăm năm giao tình! Dù cho là một người trong đó bị cổ động, đối với ta mà nói đều không phải việc tốt! Hay là, ta cũng nên đột phá!"

Diệp Tiêu trong lòng than nhẹ, nghĩ đến cái kia hơn vạn khối thượng phẩm nguyên linh thạch!

Nhưng vào lúc này, phía chân trời ầm ầm hạ xuống một đạo Thiên Lô, thẳng tắp bổ về phía Tuyết Sơn lão yêu, không nghi ngờ chút nào, Tuyết Sơn lão yêu thực lực, xác thực sâu không lường được!

Lôi Đình hạ xuống, liền thấy Tuyết Sơn lão yêu hạ xuống khu vực trong nháy mắt nổ tung, Lôi Đình uy lực lan đến phương viên trăm trượng phạm vi, vị trí, cây cối hủy diệt sạch, những kia chưa kịp thoát đi yêu thú, càng là liền một tiếng hét thảm đều không phát sinh, liền đi đời nhà ma!

Sau đó không lâu, phía chân trời đồng thời hạ xuống bốn đạo thần lô, phân biệt bổ trúng mấy người khác!

Hắc vân cuộn cuộn, Thiên Lô xuất kích, toàn bộ thế giới phảng phất đi tới tận thế! Năm người đồng thời Độ Kiếp, hơn nữa còn là tu sĩ ranh giới giai đoạn Nguyên Anh kỳ Thiên kiếp!

Không thể không nói, năm người này thực tại đem Tô Đồ tàn nhẫn mà hãm hại một cái!

Tô mộng 顏 biểu hiện sốt sắng mà nhìn ngũ vị cao thủ Độ Kiếp, đã là Kết Đan cảnh sơ kỳ nàng, không cần cần năm trăm năm là có thể tu thành viên mãn, mà Nguyên Anh kỳ cái nấc này, nàng sớm muộn là muốn quá!

Tô Đồ chú ý tới tô mộng 顏 xem có chút nhập thần, hơi ho nhẹ một tiếng, trầm giọng nói: "Đây là bốn, sáu tiểu Thiên kiếp, cần chịu đựng hai mươi bốn đạo Thiên Lô lực lượng! Phía trước tám đạo thần lô khá là dễ chịu, dùng thực lực của chính mình có thể chống lại được."

Trung gian tám đạo, đối lập khó khăn một điểm, vào lúc này vì để tránh cho mình đã bị thương tổn, tu sĩ bình thường đều sẽ lấy ra các loại phẩm cấp cao pháp bảo đến chống lại, đại thể cũng có thể vượt qua! Khó nhất chính là cuối cùng tám đạo, không chỉ có muốn sử dụng pháp bảo, chính mình cũng phải đem hết toàn lực đến chống lại!"

Tô Đồ giải thích, tô mộng 顏 nghe rất chăm chú, Diệp Tiêu đương nhiên cũng nghe được! Chỉ là, hẳn đối với trình độ như thế này Thiên kiếp cũng không phải lưu ý! Thần lô bảy màu hẳn đều trải qua, trình độ như thế này Thiên Phạt, cũng không thể coi là cái gì!

Rất nhanh, phía trước tám đạo Thiên Lô kết thúc công kích, may mà không có một người ở này đơn giản tám đạo Thiên Lô dưới ngã xuống!

Nhưng là, trên mặt của bọn họ nhưng không có một chút nào thả lỏng vẻ mặt, trái lại càng thêm nghiêm nghị! Bọn họ rõ ràng, khảo nghiệm chân chính hiện tại mới bắt đầu!

Rất nhanh, đợt công kích thứ hai đã đang nổi lên, năm cái Lôi Đình bao tấp vòng xoáy thành hình ở trên bầu trời! Vào lúc này, năm người đều không keo kiệt, đều đem mình cấp bậc thuộc về thượng thừa binh khí lấy ra, hơn nữa không chỉ một cái!

Tuyết Sơn lão yêu lấy ra một cái thượng phẩm Bảo khí cấp bậc trường kiếm, tên là xuy tuyết; còn lấy ra một cùng cấp bậc ba chân đỉnh nhỏ, tên là Hỗn Nguyên đỉnh; cuối cùng càng là lấy ra một cái hạ phẩm linh khí, chính là hắn chọn dùng chính mình bản thể hoa sen luyện chế mà thành pháp bảo, tên là Tuyết mặc hoa sen, chủ phòng ngự!

Không thể không nói, Tuyết Sơn lão yêu của cái vô cùng thâm hậu, bình thường đúng là không lộ ra trước mắt người đời, thời khắc mấu chốt, tổng có thể khiến người ta giật nảy cả mình!

Kim quang Thánh Mẫu, trong năm người duy nhất một tên nữ tu, nàng đúng là không có chuẩn bị bao nhiêu cấp bậc cao pháp bảo, nhưng trong tay nàng hai mặt gương đồng, nhưng khiến người ta cảm thấy khí tức nguy hiểm!

Hơn nữa, Diệp Tiêu càng là từ nàng vị trí khu vực quan sát được trận pháp dấu vết, hẳn là người sau vì chống lại Thiên kiếp bày xuống trận pháp!

Ngũ độc Tôn giả, vẫn toàn thân bao phủ ở áo bào đen bên trong, khiến người ta không thấy rõ người sau chân thực dung mạo! Hơn nữa nghe âm thanh, khàn khàn cực kỳ, âm u khủng bố! Pháp bảo của hắn không phải rất nhiều, nhưng cũng khiến người ta không dám khinh thị!

Hắn vị trí khu vực, thổ địa đã đen kịt một mảnh, đoạn tuyệt các loại sinh cơ, ba con yêu thú, hai mắt đỏ như máu địa nhìn chăm chăm phía chân trời muốn hàng Lôi Đình! Chúng nó chính là ngũ độc Tôn giả chung quanh bắt lấy cũng nuôi dưỡng lên độc thú!

Sừng vàng cự mãnh, trường mười mấy trượng, đầu lâu to lớn, khí thế dọa người; Phi Thiên Ngô Công, lưng mọc hai cánh, đêm không hết bộ đủ, lít nha lít nhít, mắt nhìn chăm chăm; cái cuối cùng yêu thú giống như bò sát, có thể phun lửa, chỉ là nó phun ra hỏa mang có kịch độc, chạm vào tức chết, tên là Liệt Hỏa độc tích!

Cho tới quá một đạo nhân, chuẩn bị cũng rất đơn giản, chỉ là trong tay hắn nhưng là một cái trung phẩm linh khí, tên là huyền tiên tán, sức phòng ngự cực cường, cách xa ở Tuyết Sơn lão yêu Tuyết mặc hoa sen bên trên!

Mà vị cuối cùng cao thủ, chính là đến từ Tàn quốc Từ Phúc! Làm một tên luyện dược sư, hơn nữa là có thể có cơ hội luyện chế thành công tứ phẩm đan dược luyện dược sư, lực lượng tinh thần mạnh mẽ, liền ngay cả Diệp Tiêu cũng cảm thấy không bằng, tuy rằng không kém nhiều! Nhưng Diệp Tiêu dù sao làm người hai đời, lực lượng tinh thần mạnh mẽ là chuyện tất nhiên! Có thể Từ Phúc lực lượng tinh thần, ngoại trừ bản thân thiên phú ở ngoài, khắc khổ tu luyện đó là không được quên!

Pháp bảo của hắn chính là một toà lò luyện đan, cấp bậc trung phẩm linh khí, nghĩ đến có thể chống lại này lần sóng thứ hai lôi kiếp!

Tất cả mọi người chuẩn bị sắp xếp, mà trải qua một quãng thời gian áp ủ, này bốn, sáu tiểu Thiên kiếp lần sóng thứ hai rốt cục đến!

"Rầm rầm rầm!"

Này một lần sóng Lôi Đình, bắt đầu một hạ xuống, liền lạnh lùng hạ sát thủ, Lôi Đình độ rộng càng đạt đến mấy trượng, vô cùng dọa người!

Ngũ vị cao thủ, các hiền Thần Thông, sử dụng suốt đời sở học, chống lại này lần sóng thứ hai Thiên kiếp, tranh thủ kiên trì đến cuối cùng!

Thiên kiếp một khi bắt đầu, liền sẽ không dừng lại, trừ phi an toàn vượt qua hoặc là ở lôi kiếp hạ thân vẫn!

Tám đạo Lôi Đình rất nhanh hạ xuống, Diệp Tiêu trước mắt non xanh nước biếc, đã hoàn toàn thay đổi, liền ngay cả xa xa đoạn nhai nơi thác nước, cũng bởi vì Thiên kiếp nguyên nhân, bị ép đổi đường!

Mà khi bụi trần tan mất, tất cả tạm thời khôi phục lại yên lặng thì, gặp phải thân ảnh chật vật hiện ra với Diệp Tiêu trước mắt!

Cái kia tình cảnh, sao một thảm tự tuyệt vời?

Tuyết Sơn lão yêu cũng không tiếp tục phục bình tĩnh về, xuy tuyết kiếm cắt thành tam tiết, Hỗn Nguyên đỉnh thiếu hụt hai đủ, chỉ có Tuyết mặc hoa sen vẫn tính hoàn chỉnh, nhưng cũng không còn nữa ngày xưa hào quang!

Kim quang Thánh Mẫu đúng là không có tổn thất gì, trong tay gương đồng cũng không có vỡ vụn, bảo tồn hài lòng, nhưng có thể rõ ràng nhìn ra, kim quang Thánh Mẫu tiêu hao rất lớn!

Cho tới ngũ độc Tôn giả, ba con yêu thú tất cả đều chịu không nhẹ địa thương, nhưng còn sống sót, thực lực bảo tồn coi như không tệ!

Cho tới Từ Phúc cùng quá một đạo nhân, ngoại trừ sắc mặt có chút tái nhợt ở ngoài, cái khác không ngại! Đại khái là bởi vì sử dụng linh lực thôi thúc pháp bảo duyên cớ, bất quá đối với các nàng tới nói, khôi phục linh lực đan dược nói vậy là chuẩn bị không ít!

Năm người đứng lúc lấy ra chuẩn bị đan dược ăn vào, tranh thủ khôi phục một điểm khí lực, đối kháng cuối cùng đệ tam an lôi kiếp!

Mà lúc này, bọn họ đan trong biển Kim Đan, đã bắt đầu chậm rãi vỡ vụn, một cái hình người phôi thai sắp thành hình!

Chờ đến bọn họ Độ Kiếp sau khi thành công, cái này phôi thai liền có thể triệt để chuyển hóa thành một trẻ mới sinh đáng đáp, trở thành Nguyên Anh pháp thân!

Nhưng là, nhưng vào lúc này, đột nhiên xảy ra dị biến, Huyết Ma Tô Đồ đột nhiên ra tay, một cái triệu ra Phệ Hồn phiến, từ trùng chiêu hồn ra năm cái quý tướng cấp bậc oan hồn, đối với mình năm cái ngày xưa lão hữu, không chút lưu tình lòng đất tay!

Quý tướng cấp bậc, có thể so với nhân loại Kết Đan cảnh tu sĩ, Tô Đồ mưu đồ rõ ràng!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Ác độc Huyết Ma

Chương 78: Ác độc Huyết Ma

Àm àm àm phía chân trời, ở cuối cùng một lần sóng Thiên kiếp áp ủ thời khắc, không ai từng nghĩ tới Huyết Ma Tô Đồ sẽ hung hãn ra tay, ý đồ đem chính mình ngày xưa lão hữu diệt trừ.

"Huyết Khô Lâu, ngươi đây là ý gì? Lễ nào ngươi muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn hay sao?" Tuyết Sơn lão yêu hét lớn một tiếng, nhìn xuất hiện ở trước mắt mình quý tướng, trong lòng nhận ra được không ổn.

Không chỉ có như vậy, mấy vị khác cũng là tình huống giống nhau, đột nhiên xuất hiện quý tướng, để trong lòng bọn họ sinh ra một loại cảm giác ngột ngạt!

"Hê hê, ta năm vị lão hữu, mục đích của ta rất đơn giản, các ngươi đem trên người mình địa đồ cùng chìa khoá trước tiên giao ra đây, để ta trước tiên thế các ngươi bảo quản! Nếu không, nếu là các ngươi Độ Kiếp thất bại, ta chẳng phải là không công đợi nhiều năm như vậy?" Tô Đồ sắc mặt âm trầm nói rằng, ngẩng đầu lên nhìn một chút bầu trời Lôi Vân, hẳn biết, cuối cùng này một lần sóng lôi kiếp bên dưới, tất nhiên sẽ có người trọng thương thậm chí bỏ mình, hẳn không muốn địa đồ cùng chìa khoá hủy diệt với Thiên kiếp bên dưới!

"Hừ, đừng hòng, huyết Khô Lâu, dù cho chúng ta không phải rất đúng đầu, nhưng dù sao quen biết nhiều như vậy năm! Nhưng là ta không nghĩ tới chính là, ngươi dĩ nhiên sẽ như vậy không hề có nguyên tắc, thực sự là đáng thẹn!" Kim quang Thánh Mẫu gầm nhẹ nói, xanh cả mặt, cảm tức không ngớt.

"Huyết Khô Lâu, ta cho rằng ta ngũ độc Tôn giả đã không biết xấu hổ, không nghĩ tới còn có ngươi ở! Đáng tiếc, ngươi quý tướng thực lực không đủ mạnh, căn bản khó có thể đối với ta tạo thành thương tổn!"

"Hừ, các ngươi không muốn mạnh mẽ, ta biết các ngươi ở chỗ sợ chống đỡ! Thế nhưng đừng quên, sau khi độ kiếp các ngươi, thực lực tổn thất lớn, trong lúc nhất thời khó để khôi phục. Ta muốn thực sự là tuyệt tình, đều có thể lấy vào lúc ấy lại giết các ngươi, cướp đoạt các ngươi chìa khoá, cần gì phải hiện tại?"

"Huyết Khô Lâu, ngươi ở lừa gạt ai đó? Chúng ta đều là sống mấy trăm năm lão quái vật, chuyện gì chưa từng thấy! Liên ngươi này điểm xiếc, lẽ nào chúng ta vẫn đoán không ra? Ngươi không muốn giết chúng ta, chỉ có điều là muốn duy trì chính mình đoàn đội thực lực cường đại, làm cho chia sẻ ngươi ở cái kia di tích bên trong áp lực! Bây giờ chúng ta Độ Kiếp, uy hiếp đến ngươi tuyệt đối địa vị, ngươi mới xảy ra hạ sách này chứ?" Tuyết Sơn lão yêu khinh thường nói, thầm than chính mình quên Tô Đồ này một chiêu.

"Hừ, Tuyết lão quý, coi như ngươi đoán được thì thế nào? Không có các ngươi, ta đều có thể lấy tìm những người khác thay thế. Hiện tại, các ngươi đã không biết thời vụ, như vậy không phối hợp, cũng thì đừng trách ta không khách khí!" Tô Đồ quát khẽ một tiếng, khí thế bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, sát ý đột hiện ra.

Đột nhiên, một đạo hoả hồng bóng người xuất hiện ở Tuyết Sơn lão yêu bên người, tiếp theo một đạo màu đỏ phi tuyến, bắn nhanh ra, mục tiêu nhắm thẳng vào cái kia quý tướng, một đòn đánh tan, quý tướng chỉ hồn trong nhảy mất phá nát, tiêu tan không còn hình bóng.

Đột nhiên bóng người xuất hiện, chính là Diệp Tiêu, hẳn không cho phép loại này một nhà độc đại tình huống xuất hiện, duy trì cân bằng là tốt nhất!

Hơn nữa, Diệp Tiêu cũng rõ ràng, thêm găm thêm hoa vĩnh kém xa đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Một đòn đánh giết Tuyết Sơn lão yêu bên người quý tướng, Diệp Tiêu không có dừng lại, vội vàng chuyển hướng quá một đạo nhân cùng Từ Phúc bên người! Dưới cái nhìn của hắn, hai người này tiêu hao khá lớn, hơn nữa nơi đang khôi phục thực lực giai đoạn, là nhất chịu không nổi quấy nhiễu.

Diệp Tiêu bóng người như quỷ mỵ, nhanh chóng cất bước ở năm người Độ Kiếp khu vực bên trong. Thần Hư bộ bị triển khai đến mức tận cùng, coi là thật là nhanh như chớp giật, khiến người ta không thấy rõ hư thực.

Hơn nữa cái kia múa lên màu đỏ phi tuyến, như linh hồn kẻ thu gặt, dễ như ăn cháo địa liền đem những kia quý tướng cấp bậc oan hồn cho cắn giết, hoàn toàn không có trở ngại!

Một hơi chém giết ba cái quý tướng linh hồn, Tô Đồ rốt cục phản ứng lại! Lập tức giật dử, găm thét lên, gào thét rình giết Diệp Tiêu!

"Mộng nhan, ngươi đến cướp đoạt bọn họ chiếc chìa khóa trong tay cùng địa đồ, cuối cùng một lần sóng Thiên kiếp sắp bắt đầu, tranh thủ tốc độ nhanh nhất hoàn thành nhiệm vụ!" Tô Đồ dưới tình thế cấp bách, đối với Tô Mộng Nhan phân phó nói. Không chỉ có như vậy, hắn còn phân ra mười cái quý tướng cấp bậc linh hồn, hơn nữa thực lực so với trước còn cường đại hơn!

Tô Mộng Nhan tuân lệnh, vốn là đối với cái kia di tích vẫn cố có hứng thú nàng, nhất thời lấy hành động, cho gọi ra chính mình ngàn hồn phiến, chuẩn bị nhỏ rang cạy, cướp giật năm cái thành danh đã lâu cường giả địa đồ cùng chìa khoá!

Trước kia hiện thân năm cái quý tướng, ba cái bị Diệp Tiêu chém giết, mặt khác hai cái thì lại phân biệt bị kim quang Thánh Mẫu cùng ngũ độc Tôn giả

đánh giết, nhưng cũng tiêu hao không ít khí lực.

Hiển nhiên bọn họ ở lần sóng thứ hai Thiên kiếp bên trong, tiêu hao rất lớn!

Xuất hiện lần nữa quỷ tướng, hơn nữa so với trước lực lượng cường hãn hơn, năm người đều cảm giác được một loại áp lực. Lại thêm chi trên trời Lôi Vân lần, này lần sóng thứ ba lôi kiếp thời gian chuẩn bị có chút quá dài, bọn họ ý thức được cuối cùng này một lần sóng, e sợ không phải tốt như vậy quá.

Mà ra tay giúp đỡ Diệp Tiêu, nhưng đồng dạng bị Tô Đồ áp chế, khắp nơi hạ xuống Phong. Dù sao, người sau thực lực còn quá nhỏ yếu, có thể không bị Tô Đồ giết chết, bọn họ đã cảm giác rất kỳ tích!

Mười cái quỷ tướng, mỗi người phân đến hai cái, Tuyết Sơn lão yêu thấy tình cảnh này, không khỏi cười khổ một tiếng, thảm thán một tiếng: "Nếu như hiện tại không giao, sau khi độ kiếp khẳng định tránh không khỏi kiếp nạn này. Huyết Khô Lâu, không nghĩ tới người dĩ nhiên như vậy không giữ lời hứa!" Tuyết Sơn lão yêu than nhẹ sau khi, đem chính mình tám bản đồ kia cùng chìa khoá, giao cho Tô Mộng Nhan, mặc dù có chút do dự, nhưng vẫn là làm!

Không chỉ có như vậy, Tuyết Sơn lão yêu nhìn cùng Tô Đồ ác chiến Diệp Tiêu, nhìn người sau ngàn cân treo sợi tóc, nói quát lên: "Người trẻ tuổi, người không cần vì chúng ta chảy máu hi sinh, chạy nhanh đi! Lấy tốc độ của người, Huyết Ma Tô Đồ không nhất định có thể đuổi được người! Chờ người tu luyện thành công, lại báo thù cũng không muộn!"

Diệp Tiêu nghe vậy, nguyên vốn đã cảm giác áp lực hãn, trong lòng làm mất đi một luồng khí tự, hãn thán hận thực lực mình vẫn chưa đủ, này một phen ác chiến hạ xuống, nếu không là dựa vào mệnh mẽ thân thể, hãn sợ là sớm đã không chống đỡ được!

Dù cho Thất Tinh Trục Nguyệt như thế nào đi nữa biến hóa, Diệp Tiêu công kích làm sao ác liệt, cũng không cách nào thương tổn Tô Đồ mấy may! Nhân gia thực lực ở cái kia bầy, dù cho chính mình có mấy đại sát chiêu, lúc này cũng không có triển khai không gian! Bởi vì, Huyết Ma Tô Đồ sẽ không cho hãn cơ hội thi triển!

Mà duy nhất có thể xuất kỳ bất ý màu đỏ phi tuyến, dĩ nhiên cũng khó có thể thương tổn hãn. Bước vào Nguyên Anh kỳ Tô Đồ, thân cùng thiên địa phù hợp, thần thức mạnh mẽ, hoàn toàn không phải hiện tại Diệp Tiêu có thể thương tổn!

Mà lúc này, theo Tuyết Sơn lão yêu từ bỏ, mấy người khác cũng là không có ở kiên trì, đặc biệt là nhìn thấy Diệp Tiêu vì là nhóm người mình phản kháng chiến đấu, bọn họ liền cảm thấy một trận mặt đỏ.

Ở trong mắt bọn họ, Diệp Tiêu có điều là đứa bé, hơn nữa thực lực thấp kém, cứ việc có mấy phần thủ đoạn, nhưng hoàn toàn không phải Tô Đồ đối thủ!

Bởi vậy, liền tiếp, năm người tất cả đều giao ra trong tay mình địa đồ cùng chìa khoá! Bởi vì, cuối cùng này một lần sóng Thiên kiếp đã thành hình, bọn họ nhất định phải trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác mà đối diện.

Nếu là Tô Đồ vào lúc này quấy rối, hậu quả khó mà lường được.

Thỏa hiệp, có lúc không hãn là mềm yếu, mà là chờ đợi một cơ hội để cho mình trở mình!

Tô Mộng Nhan cảm nhận được rõ ràng lôi kiếp khí tức, vội vàng mang theo mười cái quỷ tướng thoát đi nơi đây, đem bản đồ trong tay của chính mình cùng chìa khoá giao cho Tô Đồ.

Tô Đồ nắm ra bản thân trong tay mình một phần, sáu phân tụ hội bên dưới, đột nhiên bắn nhanh ra một vệt thần quang, bao phủ lại Diệp Tiêu. Mà để Diệp Tiêu khó mà tin nổi chính là, hãn phong ấn tại Phong Thiên Tháp trong không gian góc kia địa đồ cùng chìa khoá dĩ nhiên không bị khổng chế địa bị tách ra, hóa thành một ánh hào quang bắn về phía Tô Đồ vị trí.

Tô Đồ trên mặt lộ ra vui sướng nụ cười, nhìn hoàn chỉnh chìa khoá cùng địa đồ, hét lớn một tiếng, liền dẫn Tô Mộng Nhan rời đi nơi đây, liền Diệp Tiêu mối thù này mọi người đã quên.

Mà lúc này, lần sóng thứ ba Thiên kiếp đột kích, Tuyết Sơn lão yêu, kim quang Thánh Mẫu, quá một đạo nhân, ngũ độc Tôn giả cùng Từ Phúc năm người, cũng đem đôi mắt bọn họ đột phá tới Nguyên Anh kỳ cuối cùng tám đạo Thiên Lôi!

Mà Diệp Tiêu cũng rời xa lôi kiếp khu vực, lẳng lặng mà chờ đợi ở bên, một mặt khôi phục thực lực của chính mình, một mặt hãn cũng phải nhìn xem năm người này có thành công hay không Độ Kiếp!

"Hay là, ta cũng nên Độ Kiếp, mở ra đan điền Khô hải!" Diệp Tiêu trầm ngâm, ánh mắt kiên định!

Chương 79: Mở ra Khổ hải

Kết Đan cảnh Đại viên mãn tu sĩ, cần vượt qua bốn, sáu tiểu Thiên kiếp, mới có thể tiến quân Nguyên Anh kỳ.

Vào giờ phút này, Diệp Tiêu nhưng tận mắt nhìn năm vị đương đại có tiếng Kết Đan cảnh Đại viên mãn cao thủ, đồng thời Độ Kiếp, vậy cũng là một loại khác trải qua đi!

Nhưng giờ khắc này, Diệp Tiêu ánh mắt lại hết sức nghiêm nghị, cuối cùng một lần sóng Thiên kiếp uy lực, vượt xa khỏi hân mong muốn. Hân tuy rằng rất bình tĩnh mà nhìn năm người Độ Kiếp, nhưng trong lòng hân nhưng không nghĩ năm người này chết!

Toàn bộ thủy lam Tinh, đã không có Diệp gia người, trùng kiến gia tộc trọng trách, hân cũng phải gánh vác lên! Mà năm người này, bất luận là tiếng tăm vẫn là thực lực, đều là kẻ đến hàng đầu, tự nhiên là Diệp Tiêu lựa chọn hàng đầu!

Nhưng là, trải qua trước biến cố, lại thêm gốc rễ thân Thiên kiếp lợi hại, có thể chống đỡ đến hiện tại đã đúng là không dễ. Nếu như Diệp Tiêu không lấy một điểm biện pháp trợ giúp bọn họ, bọn họ rất có thể sẽ chết ở chỗ này!

Dưới tình thế cấp bách, Diệp Tiêu không do dự, bây giờ Ứng Thiên không ở bên cạnh mình, chỉ có dựa vào chính mình!

Hân đem Phong Thiên Tháp bên trong hết thảy nguyên linh thạch hết mức lấy ra, chôn một ngọn núi nhỏ, mà chính mình thì lại ở vào chỗ cao nhất, ngồi khoanh chân, điều tức thổ nạp, để cho mình tiến vào trạng thái nhập định!

Cũng không lâu lắm, Diệp Tiêu tiến vào trạng thái nhập định, đón lấy, hân dưới thân nguyên linh thạch liền lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng giảm thiểu, lượng lớn nguyên lực cuộn cuộn không ngừng tràn vào người sau trong cơ thể, đi khắp toàn thân.

Kỳ thực, đến hiện tại Diệp Tiêu đều có chút khó mà tin nổi. Hân thân là bầu trời Bá thể, đây là võ đạo một đường tuyệt hảo thể chất, hiện tại nhưng có thể chịu đựng hai loại không giống năng lượng, hơn nữa lẫn nhau tương an vô sự, thực tại khiến người ta khó hiểu.

Hơn nữa bầu trời Bá thể tu luyện, căn bản không cần Diệp Tiêu bận tâm, hân trong huyết mạch có chính mình đặc thù truyền thừa, thuộc về bầu trời Bá thể truyền thừa!

Điểm này, hân chưa có nói với bất cứ ai, bao quát hân yêu nhất người mưa gió như!

Mà lúc này, Diệp Tiêu linh thức thanh minh, bảo nguyên thủ nhất, đem hấp thu mà đến nguyên lực dựa theo huyết thống trong truyền thừa huyền công, dựa theo đặc thù kinh mạch con đường vận chuyển, kinh mạch bế tắc chỗ, liền mạnh mẽ dùng nguyên lực xung kích, cho đến mở ra mới thôi.

Hơn vạn khối thượng phẩm nguyên linh thạch, đầy đủ xếp thành một ngọn núi nhỏ, hơn nữa độ tinh khiết cao, liền ngay cả Diệp Tiêu cũng than thở không ngớt!

Diệp Tiêu điên cuồng hấp thu nguyên linh trong đá nguyên lực, trong cơ thể độc thuộc về bầu trời Bá thể bản mệnh truyền thừa kinh mạch chậm rãi bị mở ra, từ từ thông suốt lên. Một ít rất khó mở ra kinh mạch, cũng ở mạnh mẽ nguyên lực xung kích bên dưới, hết mức thông suốt.

Dựa theo Diệp Tiêu dự định, hân muốn mở ra đan điền Khổ hải, cần vô cùng mạnh mẽ nguyên lực làm chống đỡ, mà hiện tại, hân chỉ có đem hi vọng kỳ thác ở này hơn vạn khối nguyên linh thạch trên người.

Mà cái kia năm cái Độ Kiếp người, lúc này cũng ở nước sôi lửa bỏng bên trong, mà Diệp Tiêu lựa chọn lúc này lên cấp, nhìn như cùng cứu cái kia năm người không hề liên hệ, nhưng Diệp Tiêu rõ ràng, bầu trời Bá thể lên cấp là cỡ nào bá đạo, liền ngay cả thiên kiếp cũng phải nhường một bước!

Hơn vạn khối nguyên linh thạch không cần thiết nửa canh giờ, liền đều bị Diệp Tiêu hấp thu xong tất, mà lúc này khí thế của hân nhưng cũng đạt đến đỉnh cao, lúc này hân hiện tại sắc mặt vô cùng không dễ nhìn.

Màu vàng bên trong đan điền, Phong Thiên Tháp hơi nổi lên, đã rời đi trước đã hoá lỏng thô bạo hồ nước, nhẹ nhàng trôi nổi. Đỉnh tháp vòng xoáy màu vàng óng cũng ở hơi chuyển động, bảo tháp chỉ nhãn cũng không có bất kỳ bạo động dấu hiệu.

Phát sinh kịch liệt biến hóa, cũng chỉ có Diệp Tiêu bản thân đan điền, hân sức mạnh vị trí! Võ giả bình thường, chung thân chỉ có thể lấy đan điền tồn trữ nguyên lực, tiếp theo chính là cường hóa kinh mạch, khiến cho có thể chứa đựng càng nhiều nguyên lực, tăng cao tu vi.

Mà bầu trời Bá thể thì lại khác, cùng người tu đạo. Người tu đạo mở ra đan hải, Kết Đan thai, Trúc Cơ sau khi kết Kim Đan, sau đó Kim Đan vỡ vụn, hình thành Nguyên Anh. Mà Diệp Tiêu bầu trời Bá thể nhưng là đi nhầm đường, ở vốn là màu vàng đan điền cơ sở trên, mở ra đan điền Khổ hải, chứa đựng tự thân nguyên lực, lớn bao nhiêu liền mở ra bao lớn!

Khổ hải vô biên, cái kia chính là bầu trời Bá thể chung cực!

Đương nhiên, tu luyện tới cảnh giới cực cao thời gian, chỉ có nguyên lực đã là không đủ, cảnh giới cảm ngộ mới là tu giả bước vào tầng thứ càng cao hơn trọng điểm.

Hấp thu bằng bạc nguyên lực vẫn bị Diệp Tiêu áp súc tại thân thể trong kinh mạch, đợi được toàn bộ hấp thu xong tất thì, hắn mới đem toàn bộ dẫn hướng mình màu vàng đan điền, tàn nhẫn mà xung kích chính mình đan điền, không hề do dự.

Đòn đánh này, càng là đụng phải toàn bộ màu vàng đan điền ầm ầm chấn động, tiếp theo vô số đạo kim quang tự Diệp Tiêu trong cơ thể khuếch tán mà ra, đan điền vỡ vụn.

Nhưng Diệp Tiêu tựa hồ không có chút nào lo lắng, đáng vẻ trang nghiêm, lẳng lặng ngồi xếp bằng, hai tay bấm quyết, nhưng đầy mặt mồ hôi, dù có thể chứng minh hắn lúc này chịu đựng thống khổ.

Đan điền vỡ vụn há lại là việc nhỏ, huống chi vẫn là chính mình chủ động gây nên! Thế nhưng, chính mình phá nát đan điền, chính mình nhất định sẽ chắc chắn thu hồi.

"Uống!"

Diệp Tiêu quát khẽ một tiếng, hai tay bấm quyết bên dưới, lực lượng tinh thần càng là không hề bảo lưu trút xuống mà ra, đem những kia mà chạy kim quang hay là còn chưa kịp tới mà chạy kim quang cấp tốc thu nạp. Người bình thường nhìn qua, những kia chính là đơn giản kim quang, nhưng Diệp Tiêu biết, những kia là hắn nguyên bản màu vàng đan điền, hiện tại lại muốn làm vì hắn đan điền Khô hải căn cơ.

Kim quang thu hồi trong cơ thể, ở Diệp Tiêu lực lượng tinh thần dưới sự khống chế, từ từ tụ tập ở vốn là đan điền vị trí, cái kia Hỗn Độn u ám nơi.

Theo điểm điểm kim quang xuất hiện, Diệp Tiêu đan điền bắt đầu xuất hiện tia sáng, dần dần trong sáng lên. Lượng lớn kim quang chậm rãi trầm tích mà xuống, ở này Hỗn Độn bên trong thể giới trải rộng ra, kéo dài hướng về xa xa mới.

Mà những kia trầm tích hạ xuống kim quang, chậm rãi âm đậm xuống, biến thành phổ thông bùn đất giống như vậy, trở thành đan điền Khô hải hòn đá tảng, trở thành Diệp Tiêu tiến quân con đường cường giả hòn đá tảng.

Vỡ vụn đan điền, dần dần bị Diệp Tiêu gây dựng lại, một càng thêm thích hợp hắn tu luyện Khô hải, cũng chậm chậm thành hình. Làm kim quang biến mất, Khô hải chỉ cơ đúc ra xong xuôi thời gian, Diệp Tiêu không khỏi có chút thất vọng.

Nguyên nhân không gì khác, thực sự là hiện tại Khô hải chỉ cơ, diện tích quá nhỏ, bao trùm phạm vi có điều phương viên trăm mét, lại như một cái đầm nước nhỏ, thực tại để hắn có chút buồn bực.

Khô hải chỉ cơ đúc ra mà thành, Diệp Tiêu thân thể kinh mạch nhưng phát sinh biến hóa long trời lở đất. Từng tia một tinh khiết thô bạo càng là tự nhiên sản sinh, hội tụ thành một đạo linh khí truyền vào trong biển khổ.

Khẩn đón lấy, như xúc động một loại nào đó cơ quan giống như vậy, u ám Khô hải trong nháy mắt bị điểm lượng, phương viên trăm mét Khô hải trở thành một mảnh màu vàng, hào quang đột ngột!

Không chỉ có như vậy, mỗi người phương hướng đều chậm rãi hiện lên ra thô bạo, từng tia một, sau đó tụ hợp lại một nơi, từ từ truyền vào trong biển khổ.

"Àm!"

Phong Thiên Tháp hạ xuống, dừng lại ở trong bể khổ trung ương, tiếp tục tọa trấn! Cho tới trước cái kia hai cái ngọc Tuyệt Linh Tham Tham Vương, đã sớm trốn vào Phong Thiên Tháp trong không gian, sợ sệt không dám ra đây!

Đối với cái kia hai cái Tham Vương, Diệp Tiêu không có quá mức chú ý, ngược lại ngay ở trong cơ thể chính mình, muốn chạy cũng chạy không được!

Nhưng Diệp Tiêu duy nhất lưu ý chính là, Linh nhi tự lần trước đã hôn mê sau khi, đến hiện tại cũng không tỉnh lại. Nếu là đợi khi tìm được chín Diệp cảnh vàng, nàng còn không tỉnh lại, Diệp Tiêu không thể không sớm làm dự định!

"Linh nhi, là ta hại ngươi a! Thế nhưng, có một số việc không phải ta có thể không chế!"

Phong Thiên Tháp hạ xuống, đỉnh tháp vòng xoáy màu vàng óng trở thành này đan điền Khô hải ngọn đèn sáng. Càng làm cho Diệp Tiêu cảm giác kỳ dị chính là, cái kia bảo tháp chỉ nhãn, tựa hồ cũng có lượng lớn thô bạo tràn ra.

"Linh lực? Nguyên lực? Ta rõ ràng, này hai loại sức mạnh, có điều là hai loại không giống tồn tại hình thức, lẫn nhau là có thể lẫn nhau chuyển hóa a! Chỉ là, loại này chuyển hóa tốc độ, còn không đủ sức cầm cự ta cùng lên cấp. Tìm nguyên linh thạch, vẫn là ta trọng yếu nhất!" Diệp Tiêu trầm ngâm, đàm chiêu.

Mà ngoại giới, cái kia ngũ người đã chống lại đạo thứ sáu Thiên Lô, chỉ là hơi thở của bọn họ, cũng đã đến bờ vực sinh tử!

Năm người tinh thần mỗi một nhìn trên trời Lô Vân, nhất thời cảm thấy cay đắng cực kỳ!

Mà đang lúc này, đỉnh đầu bọn họ địa lôi vân càng thêm dày đặc lên, tựa hồ có càng to lớn hơn Thiên kiếp xuất hiện.

"Xảy ra chuyện gì? Lô kiếp uy lực làm sao đột nhiên lớn hơn nhiều như vậy?" Tuyệt Sơn lão yêu kinh ngạc, nói ra bọn họ năm người nghi hoặc.

"Ngũ vị tiên bối, các ngươi còn còn lại cuối cùng hai đạo Thiên Lô, ta sẽ đem phần lớn sức mạnh hấp dẫn đến phía ta bên này đến, các ngươi nắm cơ hội, thành công đột phá tới Nguyên Anh kỳ đi!" Diệp Tiêu âm thanh vang vọng ở trong lòng bọn họ, kinh cho bọn họ trợn mắt ngoác mồm.

"Hấp dẫn Thiên Lô sức mạnh? Làm sao có khả năng? Năm người trong lòng đồng thời nghi hoặc, lập tức tìm kiếm Diệp Tiêu bóng người.

"Đó là ... bầu trời Bá thể bốn, sáu tiểu Thiên kiếp?" Năm người đồng thời kinh hãi, con ngươi mở lớn, khó có thể tin.

"Thần lôi bảy màu! Không sai được, không sai được, thiếu niên này dĩ nhiên là bầu trời Bá thể, trong truyền thuyết trời sinh chí tôn!" Tuyết Sơn lão yêu tự lẩm bẩm, ánh mắt ngây ngốc nhìn cái kia chuẩn bị Độ Kiếp bóng người.

Trước mặt người sử dụng id:, trước mặt người sử dụng tên:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Diệp Tiêu Độ Kiếp

Chương 80: Diệp Tiêu Độ Kiếp

Hồng Hoang Chi Môn sau, Diệp Tiêu chờ người vừa vào Man Hoang thế giới, liền phát sinh kinh thiên động địa như vậy biến hóa, mặc dù có chút đột nhiên, nhưng cũng hợp tình hợp lý.

"Khô hải vô biên, quay đầu lại là bờ! Nhưng là, ta còn có thể quay đầu lại sao?" Diệp Tiêu trầm ngâm, không hề bảo lưu địa hiểm lộ hơi thở của chính mình, đợi chờ mình Thiên kiếp.

Diệp Tiêu bỗng nhiên xuất hiện, trực tiếp quấy rầy nơi đây thiên địa trật tự, đem nguyên bản Thiên kiếp mục tiêu trực tiếp chuyển đến trên người hắn! Mà cái kia năm người tiểu Thiên kiếp, hầu như có thể quên!

"Người trẻ tuổi này, vì là tại sao phải cứu chúng ta đây?" Tuyết Sơn lão yêu nghĩ thầm, dưới tình huống này, vượt qua còn lại hai đạo Thiên Lô, đã dễ như ăn cháo.

Áp lực chợt giảm năm người, vô cùng thuận lợi địa nhai quá cuối cùng hai đạo Thiên Lô, hữu kinh vô hiểm địa còn sống. Mà hơi thở của bọn họ cũng đề mê tới cực điểm, hầu như thôi thóp.

Kim Quang Thánh Mẫu cùng ngũ độc Tôn giả trạng thái muốn khá một chút, ba người kia nhưng là đèn cạn dầu!

Có điều, bọn họ cũng không có thả lỏng, vội vàng chạy đến bọn họ trước nhìn thấy đoạn nhai nơi, nơi đó có cái thác nước, tuy nhưng đã cùng trước cái kia chia lìa, nhưng có thể tạm thời hơi làm tỉnh dưỡng. Hơn nữa, bọn họ cũng muốn nhìn một chút, truyền thuyết này bên trong bầu trời Bá thể, hần Thiên kiếp, lại là hình dáng gì!

Thiên kiếp trung tâm Diệp Tiêu, đã thăm dò đến mấy người bọn họ rời đi, chợt không trì hoãn nữa, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, nhất thời thiên kinh địa biến, một luồng khôn kể áp bức trong nháy mắt mà tới.

Loại này ngọt ngào, thậm chí so với Tuyết Sơn lão yêu năm người người Thiên kiếp áp bức còn muốn cho người hoảng sợ, khiến người ta bất an! Độc thuộc về Diệp Tiêu bốn, sáu Thiên kiếp, to lớn lực phá hoại, nếu không là tận mắt nhìn thấy, hầu như ai cũng không tin!

Ầm ầm ầm bầu trời, to lớn vòng xoáy màu đen kịch liệt xoay tròn, như to lớn màu đen mâm tròn, bao phủ sắp tới phương viên trăm dặm phạm vi.

Thế nhưng, này còn còn thiếu rất nhiều, một đạo màu đen Lô Đình đột nhiên bắn ra, ở giữa không trung đột nhiên triển khai, lập tức liền như một cái chén lớn giống như cũng trừ đi, đem phương viên phạm vi trăm dặm tất cả thanh quét sạch sẽ, một đạo vô hình trong suốt bình phong ngăn cản Diệp Tiêu cùng ngoại giới câu thông.

Tuyết Sơn lão yêu chờ ngũ người nhất thời cảm giác toàn bộ thế giới đột nhiên yên tĩnh lại, chỉ có thể nhìn thấy bầu trời tăm tối, vòng xoáy khổng lồ, cùng với thân ở vòng xoáy dưới thấp nhất bóng người kia.

"Thiên kiếp tự thành một giới, xem ra là muốn đem Độ Kiếp người triệt để phá hủy a! Cái kia trên không áp ủ bảy màu Lô Đình, đến tột cùng sẽ khủng bố cỡ nào?" Kim Quang Thánh Mẫu ánh mắt kinh ngạc mà nhìn bên ngoài thế giới yên tĩnh, nàng có thể cảm nhận được kết giới bên trong khủng bố.

Phản chiếu ở nàng trong con người khủng bố cảnh tượng, như thể giới tận thế.

Diệp Tiêu cũng không nghĩ tới sẽ có tình huống như thế xuất hiện, có điều hắn cũng không đáng kể! Khổ hải mở ra sau khi, mỗi tăng lên một cảnh giới, thì sẽ Độ Kiếp một lần, đương nhiên sẽ không thái quá khủng bố!

Chỉ là, ngày hôm nay Khổ hải chi kiếp, độ khó sẽ lớn vô cùng, hơn nữa nguy hiểm dị thường, hơi bất cần một chút, chính là biến thành tro bụi kết cục!

Kết giới bên trong, Lôi Vân phun trào, hắc ám vòng xoáy xoay tròn cấp tốc, Diệp Tiêu đã cảm giác được càng ngày càng ngọt ngào, hắn rõ ràng, lôi kiếp liền muốn bắt đầu rồi.

Nhưng là, đợi được chân chính lúc mới bắt đầu, liền ngay cả hắn đều thất kinh.

Hắn bốn, sáu tiểu Thiên kiếp, chính là trong số mệnh số lượng, hắn đã sớm biết! Nhưng là, nhưng hoàn toàn không biết là tình huống như thế.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu, vòng xoáy màu đen bên trong, Thất Thái thần mang đột nhiên giáng thế, nhưng tùy theo mà đến cũng không phải Diệp Tiêu chờ mong đã lâu Thiên Lôi, mà là một loại to lớn yêu thú, nói chính xác, là do thần lôi bảy màu tạo thành yêu thú.

Mà yêu thú kia đáng đáp, Diệp Tiêu lại có chút quen thuộc, trong miệng lẩm bẩm nói: "Quy, xà cũng sinh, thêm nữa cổ xưa khí tức, dĩ nhiên là Huyền Vũ?"

Nhiều là lấy Diệp Tiêu lòng kiên định trí, lúc này cũng có chút dờ ra, thiên kiếp này làm sao sẽ biến ảo thành một trong tứ thánh Huyền Vũ đây?

"Thần lôi bảy màu, biến ảo thành Huyền Vũ đáng đáp, chẳng lẽ đến tiếp sau chính là cái khác ba thánh?"

Hơn nữa, càng làm cho Diệp Tiêu suy nghĩ tan vỡ chính là, cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, càng là đồng thời trào ra sáu cái Huyền Vũ yêu thú thần lôi bảy màu, khí tức khủng bố, làm người ta kinh ngạc!

"Xem ra, hắn là sẽ không sai rồi.

Bốn, sáu số lượng, dĩ nhiên sẽ dùng biến ảo thành bốn thánh đến trừng phạt ta, loại thiên kiếp này, đương đại người nên chưa ai từng thấy!"

Không chỉ là Diệp Tiêu, liền ngay cả kết giới ở ngoài năm người, lấy bọn họ kiến thức, lúc này nhìn thấy loại thiên kiếp này, đều triệt để choáng váng, hoàn toàn không có cách nào lý giải!

"Thiên kiếp, dĩ nhiên biến ảo thành yêu thú đáng đáp? Càng khó mà tin nổi chính là, xem yêu thú kia đáng đáp, càng là ghi chép ở chỗ trong sách cổ một trong tứ thánh, thần thú Huyền Vũ!" Tuyết Sơn lão yêu chấn động không tên, ngày hôm nay vị trí thấy, đã lật đổ hắn đối với Diệp Tiêu nhận thức.

Mấy người khác, cũng chẳng tốt đẹp gì, đối với với mình nhìn thấy, khó có thể biểu đạt trong lòng chấn động!

Chỉ là, bọn họ ở chỗ này chấn động không ngớt, Độ Kiếp bên trong Diệp Tiêu nhưng là thăm!

Sáu con Huyền Vũ thần thú, lấy thần lôi làm cơ sở đúc ra mà thành, Encarnación Thiên kiếp, ý đồ hủy diệt Diệp Tiêu. Mà Diệp Tiêu nhưng chỉ có thể ở kết giới bên trong, cũng chính là trong phạm vi trăm dặm cùng này sáu con Huyền Vũ chiến đấu.

Càng làm cho Diệp Tiêu phát điên chính là, này sáu con lôi hóa Huyền Vũ yêu thú, thực lực tuy rằng có thể so với Kết Đan cảnh Đại viên mãn, nhưng có thể sử dụng một ít phép thuật, tuy rằng không phải rất thuần túy, nhưng xác thực là thuộc về Huyền Vũ thần thú thiên phú Thần Thông!

Sáu con Huyền Vũ đem Diệp Tiêu vây quanh lên, cho dù Diệp Tiêu bóng người làm sao biến ảo, cũng khó có thể tránh thoát sáu cái Kết Đan cảnh cao thủ đồng thời vây quét, hướng chi vẫn là thần thú?

Huyền Vũ, chủ phòng ngự, càng là nắm giữ thủy bản nguyên cường hãn thần thú, tu luyện tới cảnh giới cực cao Huyền Vũ thần thú, tuổi thọ lâu đời, truyền thuyết có thể tồn tại vạn năm lâu dài! Coi như là phổ thông Huyền Vũ, tuổi thọ cũng so với bình thường yêu thú dài hơn rất nhiều!

Nhưng là, hiện tại Diệp Tiêu đang bị Huyền Vũ đuổi theo hắn, hắn cũng không có thời gian đi sùng bái trong truyền thuyết thần thú Huyền Vũ! Hắn làm chính là đánh bại trước mắt lôi hóa Huyền Vũ, Độ Kiếp thành công.

Kết giới bên trong, Diệp Tiêu dùng hết cả người thể võ, vào lúc này, hắn hy vọng đường nào mình có thể có một cái vừa tay binh khí, chỉ dựa vào hai bàn tay, tựa hồ có hơi gian nan!

"Rung trời quỳ!"

Làm võ tu, thân thể cường hãn là cơ sở, mà Diệp Tiêu cường độ thân thể càng là mạnh hơn bình thường võ tu! Nhưng dù sao thực lực có hạn, như vậy cứng đối cứng công kích, Diệp Tiêu có chút chịu thiệt.

Lôi hóa Huyền Vũ, nắm Diệp Tiêu tới gần thời cơ, một to lớn đầu rắn trong nháy mắt cắn tới, Diệp Tiêu cảm giác được nguy hiểm, nhất thời chân đạp Thần Hư bộ, tách ra mà đi.

Nhưng là, sáu con lôi hóa Huyền Vũ thần thú đã đem hắn vây quanh, hắn có thể trốn đi nơi nào?

Hơn nữa, hấn hiện tại không cách nào hư không cắt bước, Thất Tinh Trục Nguyệt cũng không phải sử dụng đến, rung trời quyền tạo thành thương tổn cũng không phải quá rõ ràng. Hơn nữa chính diện giao phong bên dưới, cái kia to lớn sức mạnh sấm sét, nhưng có thể thật sâu xúc phạm tới hấn!

Vài lần tính toán bên dưới, Diệp Tiêu không ngớt dư lực địa đánh ra Cầm Long Thủ. Hai tay bấm quyết, ấn pháp tung bay, khiến người ta hoa cả mắt.

Diệp Tiêu cố ý tới gần trong đó một con, tìm đúng thời cơ đánh ra một cái Cầm Long Thủ, thật sâu nắm lấy người sau to lớn đầu rắn, gắt gao nhốt lại, một điểm không buông tha.

Diệp Tiêu không chần chờ, thân thể đứng kiên cố trên mặt đất, vận chuyển lên khí lực của toàn thân, miễn cưỡng mà đem con kia bị chính mình nắm lấy Huyền Vũ quảng bay đi lên, khó khăn quảng bay đi lên.

"Uồng!" Diệp Tiêu quát khẽ một tiếng, đem này sự bi thảm Huyền Vũ quảng cách mặt đất, quay về cái khác vài con tàn nhẫn mà ném tới. Huyền Vũ tốc độ di động rất chậm, lại thêm thân thể to lớn, rất dễ dàng địa liên đụng vào nhau.

"Ầm!" một tiếng, hai con Huyền Vũ chạm vào nhau, bùng nổ ra kinh thiên nộ hồng, tựa hồ những này lôi hóa sinh vật có sinh mệnh.

Vừa thấy hữu hiệu, Diệp Tiêu liền bảo chế y theo chỉ dẫn, đem mặt khác vài con Huyền Vũ thu thập. Nhưng như thế vẫn chưa đủ, Thiên kiếp cũng không có biến mất, Diệp Tiêu nhất định phải triệt để phá hủy này vài con Huyền Vũ!

"Ạch a ……." Diệp Tiêu ngửa mặt lên trời gào thét, trên người đột nhiên bùng nổ ra kinh thiên chiến ý.

"Phản Thiên chiến quyết! Son Hà Án!"

Diệp Tiêu khẽ quát một tiếng, chân đạp Thất Tinh Trục Nguyệt, trong tay không ngừng kết ấn, đánh ra ngời xuống tọa cao tới trăm trượng núi lớn, hung hãn đánh về trên mặt đất cái kia sáu con lôi hóa Huyền Vũ.

Diệp Tiêu hai tay bay lượn, đầy đủ đánh ra mấy chục toà núi cao, miễn cưỡng mà đem sáu con Huyền Vũ đập vụn.

Nhưng để Diệp Tiêu không kịp chuẩn bị chính là, này sáu con Huyền Vũ dĩ nhiên nhẫn không chịu được áp lực cực lớn, nổ tung mà đi.

Diệp Tiêu đánh ra Son Hà Án, vền vẹn chỉ có son ngoại hình cùng áp bức, cũng không phải thật sự son!

Áp lực thật lớn bên dưới, sáu con lôi hóa Huyền Vũ đột nhiên đổ nát, tiếp theo chính là một hồi kinh thiên nổ tung, mà đầu tiên chịu ảnh hưởng chính là Diệp Tiêu.

"Ầm!" Một tiếng kinh thiên nổ tung vang lên, mặt đất rung động không ngớt, kết giới bên ngoài năm người đều có cảm ứng!

Mà Diệp Tiêu bóng người, thì bị nhấn chìm ở một mảnh hải dương bảy màu bên trong, không rõ sống chết!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Quyết không thỏa hiệp

Chương 81: Quyết không thỏa hiệp

Ngoài dự đoán mọi người Thiên kiếp, ngoài ý muốn Lôi Bạo, chấn động người quan khán, lại làm cho Độ Kiếp Diệp Tiêu, chịu nhiều đau khổ!

Tuy rằng nhìn như đơn giản thô bạo, Diệp Tiêu triển khai Cầm Long Thủ, đem sáu con lôi hóa Huyền Vũ đánh bại, cũng đem đánh nổ tung mà đi! Nhưng trên thực tế, trong đó hung hiểm cùng gian nan, chỉ có Diệp Tiêu một người rõ ràng!

Huyền Vũ sức phòng ngự kinh người, hơn nữa hiểu thấu đáo thủy bản nguyên, cứ việc chỉ là hư hóa năng lượng thể, nhưng thuộc về thần thú Huyền Vũ một số đặc tính vẫn là bảo lưu lại!

Tuy rằng thực lực có thể so với Kết Đan cảnh Đại viên mãn, nhưng dù sao cũng là lôi hóa kết quả, sức mạnh không thể đánh đồng với nhau!

Kinh thiên nổ tung bên dưới, Diệp Tiêu sinh tử không biết! Kết giới ở ngoài năm người đồng thời kinh hãi, mỗi người đều ở dùng mắt thường chăm chú tìm

kiếm Diệp Tiêu bóng người!

Đáng tiếc, khoảng cách quá xa, lại thêm chi yên vụ tràn ngập, trong thời gian ngắn càng không có tìm được Diệp Tiêu bóng người!

Kết giới bên trong, sáu con Huyền Vũ nổ tung, sản sinh sóng trùng kích miễn cưỡng mà đem mặt đất san thành bình địa, hết thấy cây cỏ hóa thành tro tàn, hơn nữa nổ tung sau sản sinh Lôi Hỏa, thiêu nướng đại địa, có vẻ rách nát hoang vu!

"Khắc khắc khắc ····· "

Một đám bụi trần bên trong, truyền ra vài tiếng ho nhẹ, mà trên không Lôi Vân tụ tập không tiêu tan, thì lại nói rõ Diệp Tiêu vẫn chưa bỏ mình, có điều cách cái chết cũng không xa!

Chờ bụi trần tản đi, Diệp Tiêu bóng người từ trong một vùng phế tích đứng lên, nhìn phương viên trăm dặm đại địa, không nhìn được hoảng sợ.

"Huyền Vũ lôi kiếp, rất có sáng tạo mà! Hừ, đón lấy xuất hiện sẽ là trong tứ thánh người nào đây?" Diệp Tiêu hừ lạnh, nhìn phía chân trời Lôi Vân, cảm nhận được một loại che trời sát ý cùng bạo ngược!

Hắn tâm có suy đoán, lập tức biểu hiện nghiêm túc nhìn chăm chăm Thiên kiếp Lôi Vân, quả nhiên, sáu con điều tình bạch ngạch trắng như tuyết Lôi Hỏa gào thét từ trong thiên kiếp chạy như bay đến, chân đạp Lôi Vân, gào thét mà tới, uy vũ lẫm lẫm, mạnh mẽ áp bức đột nhiên kéo tới!

Một trong tứ thánh Bạch Hổ thần thú, chủ sát phạt, tính tình bạo ngược, sức chiến đấu ở trong tứ thánh đứng hàng thứ hai, chỉ ở Thanh Long sau khi!

Trong tứ thánh, Bạch Hổ được xưng Chiến thần! Thần uy như ngục, thần ân như biển!

Sáu con Lôi Hỏa, mang cho Diệp Tiêu áp lực không thể nghi ngờ là to lớn, tuy rằng thực lực tương đồng, nhưng dù sao cũng là sáu đánh một, hơn nữa sức chiến đấu phát ra đều dị thường cường hãn!

Diệp Tiêu trở nên hơi trầm mặc, cho dù là hắn, đối mặt sáu con hình thể to lớn Bạch Hổ, cũng không dám nói niềm tin tất thắng!

Chỉ có mạnh mẽ chống đỡ!

Dùng Cẩm Long Thủ đối phó Bạch Hổ, đã không có bất kỳ ưu thế nào, bởi vì người sau tốc độ chạy trốn quá nhanh! Hơn nữa, vẫn có thể đạp không chạy trốn, thực sự là bất nạt người!

Bất đắc dĩ, Diệp Tiêu không thể lựa chọn không chiến, chỉ có thể cố thủ chính mình một mảnh trận địa, đánh trì cừu chiến!

Sáu con to lớn Lôi Hỏa, cao chừng khoảng một trượng, thân dài khoảng ba trượng, mười hai con Lôi Hỏa tạo thành con mắt, tàn bạo mà nhìn chăm chăm Diệp Tiêu, tựa hồ bất cứ lúc nào muốn đem Diệp Tiêu xé rách!

Đạp không lao nhanh Lôi Hỏa, nặng nhứt khắp nơi, thân ảnh khổng lồ, di động với tốc độ cao bên trong, cho Diệp Tiêu mang đi tới áp lực lớn lao! Chúng nó gầm thét lên, gào thét, mỗi một lần trải qua Diệp Tiêu trước người, sắc bén kia lợi trào liền trở thành chúng nó lợi khí để công kích.

Lôi Đình thân thể Bạch Hổ, cái kia móng vuốt sắc bén cũng không phải vật tầm thường, cho dù Diệp Tiêu thân thể mạnh mẽ đến đâu, lấy hắn thực lực hôm nay, bị loại này móng vuốt công kích được, cũng không phải việc tốt!

Bất đắc dĩ, Diệp Tiêu chỉ có thể cố thủ trên mặt đất, vô cùng bị động địa ứng đối này sáu con Lôi Hỏa công kích, không hề lực phản kích!

Bầu trời, đã là những này Lôi Hỏa thiên hạ!

"Phản Thiên Chiến Quyết! Sơn Hà Án!"

Cho dù thân trên mặt đất, Diệp Tiêu cũng biết đánh nhau ra Sơn Hà Án, tuy rằng không có trước hiệu quả tốt, nhưng đánh đuổi những này Lôi Hỏa cũng không phải chuyện khó!

Dù sao, Lôi Hỏa xem ra rất hung, kỳ thực thực lực và Diệp Tiêu tương đương! Thế nhưng, tương tự là Kết Đan cảnh thực lực, nhưng Diệp Tiêu là tiến quân vô giả level ba, lần này lôi kiếp, chủ yếu là nhằm vào Diệp Tiêu mở ra đan điền Khô hải mà ra!

Thiên đạo bên dưới, mở ra đan điền Khô hải, thực sự là cấp độ nghịch thiên thiên phú, ắt gặp thiên đó!

"Phản Thiên Chiến Quyết, truyện tự Phong Tôn Giả, ngày hôm nay đúng là một thời cơ thích hợp, hảo hảo rèn luyện một hồi loại công pháp này!" Diệp Tiêu thầm than, nhưng đem trước mắt uy hiếp chính mình Thiên kiếp, xem là chính mình bồi luyện, không thể không nói, ý nghĩ của hắn cũng thật là ý nghĩ kỳ lạ.

Nhưng kết quả là, sáu con Lôi Hỏa công kích, hầu như khóa lại Diệp Tiêu hết thấy đường hầm đào mạng, hắn chỉ có ác chiến đến cùng, ngoan cường chống lại!

Hơn nữa, có Phản Thiên Chiến Quyết gia trì, Diệp Tiêu cảm giác được thân thể của chính mình cường độ lại gia tăng rồi không ít. Bởi vì Phản Thiên Chiến Quyết bản thân liền bao hàm luyện thể thành phần, lại thêm gốc rễ thân bầu trời Bá thể mạnh mẽ, hai bên kết hợp bên dưới, Diệp Tiêu cũng không biết

thân thể của chính mình cường hãn đến trình độ nào!

Kết giới bên trong, Lôi Vân bên dưới, Diệp Tiêu khổ chiến sáu con lòi hóa Bạch Hổ, chiến đấu hiện nghiêng về một phía xu thế! Đương nhiên, cán cân thắng lợi không phải ngã về Diệp Tiêu, mà là sáu con Lôi Hổ!

Bạch Hổ chủ sát phạt, tự nhiên võ đạo càng hơn, ở này sáu con Bạch Hổ trước mặt, Diệp Tiêu lại như một con bất cứ lúc nào bị giết cừu nhỏ, sức phản kháng không đủ.

Nhưng Diệp Tiêu nhưng không khuất phục, quyết không thỏa hiệp, chống lại đến cùng. Sáu con Bạch Hổ không cảm giác được uể oải, bởi vì bọn họ bản thân liền không có sự sống, nhưng Diệp Tiêu nhưng là sống sờ sờ thân thể máu thịt. Một phen đại chiến hạ xuống, đã là kiệt sức!

Chúng nó thân pháp cùng công kích chưa từng thay đổi, sáu con Bạch Hổ như một to lớn lao tù giống như vậy, miễn cưỡng mà đem Diệp Tiêu nhốt lại, khóa kín, không chỗ có thể trốn!

Mà Diệp Tiêu lại như là một đánh không chết Tiểu Cường, không có nửa điểm khuất phục dấu hiệu, cho dù từ lâu kiệt sức, cho dù biết mình khó có thể vượt qua kiếp nạn này, nhưng hấn vẫn kiên trì, kiên trì không ngừng địa ngoan cường chống lại!

Trong tay ẩn pháp tung bay, Sơn Hà Ẩn không ngừng mà triển khai, tuy rằng đủ bắn trúng những Bạch Hổ đó, nhưng hiệu quả rất ít, Lôi Đình thân thể chúng nó, hầu như bất tử! Trừ phi sử dụng đại sát chiêu, có thể hiện tại Diệp Tiêu, cũng không đủ thô bạo cung cấp chống đỡ!

Đột nhiên, sáu con Bạch Hổ ngừng lại, đứng lại sáu cái phương hướng đem Diệp Tiêu vây quanh, mắt nhìn chăm chăm!

Diệp Tiêu áp lực đột nhiên thả lỏng, cả người trạng thái đột nhiên một hồi thay đổi, hấn trở nên hơi không thích ứng, hơn nữa thân thể nhưng nhanh chóng tiếp thu loại này thích ứng.

Diệp Tiêu thâm than một tiếng không được, nhưng thân thể tiềm thức phản ứng, hấn càng không cách nào khống chế thân thể của chính mình! Trước đối chiến, thử thách không chỉ là sự chịu đựng, càng quan trọng còn có ý chí.

Sáu con Bạch Hổ nhìn thấy Diệp Tiêu dấn dáp, càng là hình tượng sinh động địa lộ ra chính mình răng nanh, càng là lộ ra vẻ mặt đầy hung tợn, tràn ngập sát cơ.

Chúng nó thù thế chờ đợi, cơ thể hơi nghiêng về phía trước, đã làm tốt công kích chuẩn bị. Nhưng Diệp Tiêu đối với tất cả những thứ này tựa hồ đã không thể ra sức.

Nhưng là, để chính hấn đều không nghĩ tới chính là, này sáu con Bạch Hổ dĩ nhiên từ bỏ cận chiến!

Thế nhưng, càng đáng sợ chính là đón lấy một màn, này sáu con Bạch Hổ trong miệng càng là Lôi Đình hiện lên, bảy màu lưu quang tiêu tán mà ra cổ, sặc sỡ loá mắt.

Diệp Tiêu há có thể không biết những này Lôi Hổ đang làm gì, nhưng phản ứng lại thời gian, nhưng phát hiện mình cái gì đều làm không được.

"Àm! Âm! Âm!"

Liên tiếp nổ tung vang lên, Diệp Tiêu không hề lực phản kích bị đánh trúng, âm thanh nhún chìm ở bảy màu Lôi Đình bên trong.

Lần này không có trước may mắn như vậy, Bạch Hổ oai, Diệp Tiêu chung quy là đánh giá thấp!

trước mặt người sử dụng id:, trước mặt người sử dụng tên:

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chân chính phách khí!

Chương 82: Chân chính phách khí!

"Rầm rầm rầm!"

Liên tiếp nổ tung, liên tiếp, lời hóa Bạch Hổ tựa hồ cảm ứng được Diệp Tiêu vẫn không có ngã xuống, công kích không có dừng lại, mà chúng nó bản thân cũng không có tiêu tan!

Chỉ là, những này không có trí khôn Lôi Đình Bạch Hổ, căn bản sẽ không nghĩ đến Diệp Tiêu tu luyện có Trường Sinh quyết, chỉ cần thân thể không hủy, thần thức bất diệt, hầu như là bất tử tồn tại!

Nhưng cùng lúc, cũng mang ý nghĩa những này lời hóa Bạch Hổ sẽ kéo dài không ngừng công kích Diệp Tiêu, nếu là vượt qua Diệp Tiêu Trường Sinh quyết hiện hữu năng lực hồi phục cực hạn, kết quả kia có thể liền không nói được rồi!

Thiên kiếp kết giới bên trong tình hình, bên ngoài năm người đều nhìn ở trong mắt, nhất thời cảm thấy Diệp Tiêu vô cùng khổ rồi, này không phải ở Độ Kiếp, đây rõ ràng là đang tìm cái chết!

"Tên tiểu tử này, tại sao không sử dụng thô bạo đây? Hắn có một cái thượng phẩm linh khí cấp bậc bảo kiếm, theo lý thuyết đối phó những này Kết Đan cảnh Đại viên mãn lời kiếp, sẽ không gian nan như vậy! Có thể vấn đề ở chỗ nào đây?" Tuyết Sơn lão yêu tự lẩm bẩm, chau mày, nghĩ mãi mà không ra!

"Bầu trời Bá thể đã lâu đều chưa từng xuất hiện, hay là tên tiểu tử này tu luyện vẫn không có Nhập môn đi! Căn cứ sách cổ ghi chép, coi như là bầu trời Bá thể, cũng không nhất định chân chính địa Giác Tinh thô bạo! Rất nhiều Bá thể kẻ nắm giữ đem chính mình tu luyện nguyên lực cho rằng chính mình thô bạo, kỳ thực bọn họ đều sai rồi! Chân chính thô bạo, bắt nguồn từ linh hồn, bắt nguồn từ huyết mạch của bọn họ!" Từ Phúc nhẹ giọng giải thích, xem như là tiếp nhận Tuyết Sơn lão yêu.

"Mà một khi Giác Tinh thô bạo, chính là độc lập với nguyên lực cùng linh lực mặt khác một loại năng lượng, loại sức mạnh này không gì không xuyên thủng, nhưng cũng không phải vô cùng tận, hơn nữa không cách nào thời gian dài sử dụng! Bởi vậy, Bá thể kẻ nắm giữ mới sẽ khổ tu nguyên lực, lớn mạnh bản thân, không tới khản cập thời khắc tuyệt không dùng tới thô bạo! Cho tới lưu truyền tới nay rất nhiều sách cổ đều ghi chép, 'Mở bầu trời Bá thể, cần Thiên Lôi vào thể, tụ bầu trời thô bạo!', kỳ thực, chân chính Giác Tinh thô bạo người, vô cùng hiếm thấy, mà mỗi một cái Giác Tinh giả, không có chỗ nào mà không phải là vạn người chưa chắc có được một kỳ tài!" Kim Quang Thánh Mẫu nhìn Thiên kiếp kết giới, nói bổ sung.

Mọi người dồn dập gật đầu, đều cảm thấy có chút đáng tiếc, nếu là Diệp Tiêu không cách nào Giác Tinh thô bạo, chỉ bằng thiên kiếp này, hẳn chỉ sợ cũng khó có thể vượt qua!

Kết giới bên trong, sáu con Bạch Hổ không biết một mòi oanh kích Diệp Tiêu, mà Diệp Tiêu bóng người cũng không còn từ trong biển sấm sét đứng lên đến, cả người cũng chỉ còn có yếu ớt sinh cơ.

Thế nhưng, ai cũng không ngẫm lại đến chính là, vào giờ phút này, ngay ở hắn trong nê hoàn cung, linh hồn tồn tại chỗ, phát sinh Diệp Tiêu đều khiếp sợ không thôi hình ảnh.

Diệp Tiêu thần thức xuất hiện ở chỗ này, lẳng lặng mà nhìn một cái khác chính mình, nhắm chặt hai mắt, không có một tia linh động. Hơn nữa còn có chút hư huyền không chân thực, lại như là hắn cái bóng của chính mình như thế!

Diệp Tiêu tự nhiên rõ ràng này chính là linh hồn của chính mình, hắn nghi hoặc chính là tại sao chính mình thần thức sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa còn sẽ ở thời khắc mấu chốt này!

Đột nhiên, đạo kia hư huyền linh hồn phát sinh một trận rung động, Diệp Tiêu nhất thời cả kinh, cái cảm giác này vô cùng kỳ diệu, lại như nhìn mình ngủ không thành thật lộn xộn!

Thế nhưng, này đạo hư huyền bóng người vền vền chỉ là nhúc nhích một chút, lập tức trên người liền hiện ra từng vòng màu đỏ sợi tơ, hiện đỏ như máu vẽ, đem người sau vũng vàng mà cầm cố, không cách nào thoát ly!

Diệp Tiêu đột nhiên chấn động, nhìn này từng vòng huyết tuyến, trong lòng có loại dự cảm xấu! Nhưng không có ai có thể vì hắn giải thích nghi hoặc, hắn càng không biết chính mình đi tới nơi này là vì cái gì!

Có điều, khấn đón lấy, hắn kinh ngạc nhìn thấy, đạo kia hư huyền linh hồn, không ngờ gãy dựa lên, tựa hồ liêu linh!

Có điều, hết thấy đều là phí công, mà Diệp Tiêu cũng cuối cùng đã rõ ràng rồi, những kia huyết tuyến không phải những khác, chính là nó linh hồn biến dị sau khi kết quả!

Giãy dựa không có kết quả, nhưng hư huyền linh hồn không hề từ bỏ, lại đón lấy, Diệp Tiêu chính là nhìn thấy, người sau trên đỉnh đầu, quỷ dị mà xuất hiện mười sáu cái đại tự, chọt lóe lên, nhưng Diệp Tiêu vẫn là nhớ kỹ!

"Con đường cường giả, bắt nguồn từ dưới chân, trời xanh Bá huyết, sức mạnh huyết thống!" Diệp Tiêu trầm ngâm, thật sâu bị này mười sáu chữ hấp dẫn lấy, tựa hồ một loại nào đó ẩn giấu đồ vật muốn xuất thế!

"Trời xanh Bá huyết, sức mạnh huyết thống ……." Diệp Tiêu không ngừng mà lặp lại này hai chữ này, dường như rơi vào một loại nào đó điên cuồng.

Vào giờ phút này, Diệp Tiêu dĩ nhiên hồi tưởng lại chính mình Trọng sinh mà đến trải qua, qua lại từng hình ảnh hiện lên ở trong lòng chính mình.

Trọng sinh Thương Lan học viện, vì cứu Đường Đường, cũng vì cứu Diệp gia, giết Tô Mạch, chém Tô Thu Bạch, diệt Tô Tàn, cho đến diệt vong Tô gia. Trong lúc, Giác Tinh Bá thể, mở ra màu vàng đan điền, độ bảy màu lời kiếp, chấn động thiên hạ!

Sau ra ngoài rèn luyện, ngẫu nhiên gặp mưa gió nhu, vì cứu trị Vũ Nhu, đi tới Thập Vạn Đại Sơn, nhưng bất ngờ biết được chính mình tông môn bị diệt, sau đó linh hồn biến đi, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn khu vực trung tâm, tao ngộ Hoang cổ cự thần, xảo ngộ Phong Tôn Giả, tu luyện Phần Thiên Chiến Quyết, lại sau khi chính là tiến vào tích thi nơi, xông Long mộ, thái yêu hoa, cuối cùng chính là tiến vào Hồng Hoang Chi Môn, đi tới nơi này Man Hoang thế giới!

Chuyện cũ từng hình ảnh, cực kỳ rõ ràng bày ra ở trong đầu của chính mình, Diệp Tiêu biết vậy nên nắm vị tạp Trần, khó có thể ngôn ngữ.

"Ha ha, bầu trời Bá thể, có điều là một tên rác rưởi thôi! Dòng họ bị diệt, người yêu bị thương, hết thấy đều dựa theo lúc trước vận mệnh phát triển! Trọng sinh, có điều là một hồi chuyện cười!" Diệp Tiêu than nhẹ, con mắt không có tiêu cự, biểu hiện bị thương!

"Trời xanh Bá huyết, sức mạnh huyết thống? Ha ha, bất kể là kiếp trước cũng được, kiếp này cũng được, bầu trời Bá thể đều là một điều bí ẩn! Trong huyết mạch truyền thừa, đến tốt cùng truyền thừa nơi nào, truyền tự ai tay?" Diệp Tiêu không biết được, hơn nữa cũng không người nào biết.

Diệp Tiêu như rơi vào điên cuồng giống như, tâm trí đại loạn, mà ngoại giới, thân thể của hắn chịu đựng Lôi Hỏa oanh kích, Trường Sinh quyết tốc độ chữa trị dần dần mà theo không kịp!

Mà đang lúc này, một đạo âm thanh lạnh lạnh vang vọng ở Diệp Tiêu trong nê hoàn cung, Diệp Tiêu nhất thời như bị sét đánh.

"Đại ca ca, tin tưởng chính mình, tin tưởng chính ngươi, sức mạnh của ngươi, vượt quá sự tưởng tượng của ngươi!"

Âm thanh vô cùng nhẹ nhàng, bàng như tiếng trời, "thể hồ quán đĩnh", đem Diệp Tiêu thần trí kéo về đến hiện thực, tỉnh táo lại!

"Trời xanh Bá huyết, sức mạnh huyết thống? Lễ nào trong cơ thể ta dòng máu có gì thần dị chỗ?" Diệp Tiêu trầm ngâm, nhưng trong đầu của hắn nhưng lại lần nữa nhớ lại đã từng qua lại.

Chỉ là lần này, tốc độ quá nhanh, lặp lại một lần lại một lần!

Nhưng Diệp Tiêu nhưng không có lần thứ hai lạc lối, thần trí thập phân rõ ràng, tùy ý những kia trải qua qua lại, như qua lại mây khói giống như từ trong đầu của chính mình chảy qua.

Trong cõi u minh, một thanh âm vang vọng mà ra: "Ngươi vì sao cảm kích? Còn không tỉnh lại sao?"

Trong nháy mắt, những kia đã từng qua lại đột nhiên từ trong đầu biến mất, Diệp Tiêu thần thức đột nhiên quy vì là, hắn như có ngộ ra!

"Ta vì sao cảm kích?"

"Vì ta yêu ngươi, vì ta quý trọng tất cả!" Diệp Tiêu nhẹ giọng ní non, con mắt đột nhiên mở, cho dù thân ở Lôi Hỏa bên trong.

"Ạch a …… "

Diệp Tiêu ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét, một luồng cuồng bá khí nhập vào cơ thể mà ra, cùng lúc đó, dòng máu của hắn tựa hồ cũng phát sinh một loại nào đó khó có thể ngôn ngữ biến hóa, cánh tay của hắn, đã biến thành màu vàng, cụ thể tới nói, là cánh tay hắn trên dòng máu đã biến thành màu vàng!

Cuồng bá khí nhập vào cơ thể mà ra, miễn cưỡng địa chấn tản đi bao trùm ở trên người mình bảy màu Lôi Hỏa, toàn bộ thân thể ở Trường Sinh quyết chữa trị dưới, triệt để khôi phục.

Một đôi cánh tay màu vàng óng, đặc biệt loá mắt, Diệp Tiêu cho gọi ra Thất Tinh Trục Nguyệt, tay cầm trường kiếm, kiếm chỉ Bạch Hổ, cảm thụ lúc này mãnh liệt năng lượng, khẽ quát một tiếng: "Đến phiên ta!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Phách khí oai

Chương 83: Phách khí oai

Một mảnh thân lõi bảy màu bên trong, Diệp Tiêu bóng người rộng mở đứng lên, một đôi cánh tay màu vàng óng không gì sánh kịp! Về phần hắn trên

người y vật, từ lâu hủy hoại hầu như không còn, thân thể trần trụi, tắm rửa ở Lôi Hỏa bên trong.

Nhưng Diệp Tiêu cũng không cảm thấy lúng túng, thân thể kiên cường Như Sơn, như thép thiết cốt giống như vậy, lại thêm chi tóc đỏ xích đồng, làm cho người ta chấn động, tuyệt đối khó có thể tưởng tượng.

Nhưng lúc này Diệp Tiêu, có thể không có để ý những thứ đồ này! Hấn lưu ý, là hấn trong huyết mạch sức mạnh.

Thương Thiên Bá Huyết! Thương Khung Bá Thể sức mạnh cội nguồn, cũng là tiếp thu truyền thừa sức mạnh chi mật!

Tất cả đều ở trong huyết mạch!

Không nghi ngờ chút nào, Diệp Tiêu là may mắn! Hấn đã thành công Giác Tỉnh phách khí, trở thành cái kia vạn người chưa chắc có được một trời sinh chí tôn! Nơi này vạn người chưa chắc có được một, là chi Bá thể kẻ nắm giữ!

Mà tiêu chí, chính là nguyên bản phổ thông dòng máu, biến thành dòng máu vàng, cùng Diệp Tiêu màu vàng đan điền đối ứng với nhau!

"Thật là không có nghĩ đến, tiểu tử kia cũng thật là làm được, thực sự là hậu sinh khả úy! Hừ, Tô Đồ lão thất phu kia, dĩ nhiên sau lưng ám hại! Hôm nay nếu không là thiếu niên này, sợ là chúng ta mấy cái đều "thân tử đạo tiêu"! Bá thể Thiên kiếp đem chúng ta Thiên kiếp che lấp mà đi, chúng ta xem như là lượm một món hời lớn!" Tuyết Sơn lão yêu trầm giọng nói, nhìn Diệp Tiêu bóng người, vui mừng mà lại đau lòng!

Mấy người khác đồn dập gặt đầu, hôm nay ân tình, bọn họ vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, mà Diệp Tiêu mục đích cũng đạt đến một nửa!

"Các người phách ta quá ác, hiện tại đến phiên ta!" Diệp Tiêu hét lớn một tiếng, trực tiếp chạy về phía sáu con Bạch Hổ bên trong một con, vào giờ phút này, hấn tin tưởng chính mình không lại e ngại những này Lôi Hồ!

"Uống!"

Diệp Tiêu đột nhiên nộ quát một tiếng, một luồng vô hình trung áp lực, như thiên uy cuộn cuộn, khuếch tán mà ra, chấn động không tên! Những này Lôi Hồ không có ý thức, không có linh hồn, chỉ là Lôi Đình thân thể, tự nhiên không cảm giác được con khí thể này uy lực.

Nhưng thân ở kết giới ở ngoài sinh vật, nhưng là khác rồi! Thủ làm bước đệm chính là Tuyết Sơn lão yêu năm người, thứ yếu chính là những phương viên đó ngàn dặm bên trong yêu thú, từng cái từng cái nằm rạp trên mặt đất, thân thể run rẩy, phát sinh kêu rên, quay về Diệp Tiêu phương hướng, cùng bái ở địa. Có chút thực lực không đủ giả, càng là trực tiếp ngất đi, cường hấn oai, khủng bố như vậy!

"Tên tiểu tử này, dĩ nhiên thức tỉnh rồi mạnh mẽ như vậy phách khí, thực sự là khó mà tin nổi!" Kim Quang Thánh Mẫu yêu kiều cười khê, khôi phục một điểm khí lực năng, khí sắc rõ ràng chuyển biến tốt, đôi mắt đẹp liên liên mà nhìn kết giới bên trong Diệp Tiêu.

Mấy người khác đồng dạng cảm động lây, trong ánh mắt cuối cùng bay lên một loại kính nể!

Vào giờ phút này, Lôi Hồ kết cục nhưng là không dễ chịu! Diệp Tiêu không lại sợ hãi bên dưới, Phần Thiên Chiến Quyết ở trong người cấp tốc lưu chuyển! Hiện nay, hấn trong truyền thừa huyền công còn không cách nào triển khai, như là Ngự Linh Ấn!

"Phần Thiên Chiến Quyết tầng thứ nhất, chiến chi lựa mông!" Diệp Tiêu nổi giận gầm lên một tiếng, chiến quyết vận chuyển bên dưới, một cái phòng ngự lựa mông trong nháy mắt thành hình, bao trùm ở người phía sau mặt ngoài thân thể, dị thường thần võ.

Chân đạp Thần Hư bộ, Diệp Tiêu bóng người như điện, tàn ảnh bay tán loạn, để những Lôi Hồ đó không hiểu rõ nổi. Trong nháy mắt bôn tập đến một con Lôi Hồ bên cạnh, không nói hai lời, để quyền liền đánh!

Lôi Hồ phản ứng cũng không chậm, nhưng bởi thân thể to lớn, vẫn không thể chạy trốn! Mưa to gió lớn giống như công kích gào thét mà tới, căn bản không để lại một tia cơ hội thở lấy hơi! Cái khác năm con Lôi Hồ coi như nghĩ đến cứu viện, cũng là hữu tâm vô lực.

Diệp Tiêu bóng người hầu như không lại một chỗ dừng lại, ý vào chiến chi lựa mông che chở, phách khí gia trì, dù cho là Lôi Đình thân thể Bạch Hổ, đều khó mà thương hấn mấy may!

Cánh tay màu vàng óng lực bộc phát quá mức hung mãnh, phách khí gia trì, tuyệt đối không phải nó có thể chịu đựng, bị thua là chuyện sớm hay muộn!

Công kích mãnh liệt bên dưới, này con đã bị đánh khí thể giảm nhiều, coi như là Lôi Đình thân thể, cũng không chịu nổi Diệp Tiêu đòn nghiêm trọng. Âm âm nổ tung, lượng lớn thân lõi bảy màu trong nháy mắt bạo phát, lan đến toàn bộ kết giới!

Sáu con Lôi Hồ thiếu một chỉ, Diệp Tiêu tự tin trở lại! Khẩn đón lấy, hấn triệu ra Thất Tinh Trục Nguyệt, chân đạp thất tinh trục nguyệt, Cuồng Chiến thiên hạ.

Lôi Hồ gào thét, đập không mà đi, bóng người như tia chớp màu trắng, nhưng lúc này Diệp Tiêu, không sợ chút nào, lựa chọn liều. Cho dù không cần thận bị Lôi Hồ lợi trao hoặc là nhiệm phun Lôi Hỏa bắn trúng, hấn cũng không quên cho đối phương tạo thành thương tổn, dựa vào chiến chi lựa mông phòng ngự, triển khai công kích!

Hấn bảo chế y theo chỉ dẫn, triển khai Sơn Hà Ấn, cho dù hấn biết mình nguyên lực không đủ. Hiện tại hấn đã biết chân chính phách khí đến tột cùng là cái gì, vì lẽ đó chỉ cần Vũ Nhu còn ở Phong Thiên Tháp bên trong, đồng thời bình yên vô sự, hấn nhất định phải lấy tốc độ nhanh nhất vượt qua Thiên

kiếp, như vậy mới có một chút hi vọng sống!

Mấy chục toà núi lớn, gào thét mà tới, như thiên hàng thiên thạch, địa bạo thiên tinh! Hơn nữa, tựa hồ bởi phách khí gia trì, những này núi cao có vẻ dày nặng cực kỳ, to lớn áp bức vượt xa trước!

Năm con Lôi Hồ cuồng quát chạy trốn, miệng phun Lôi Hỏa công kích những kia núi cao, nhưng hiệu quả rất ít, lít nha lít nhít núi cao cấp tốc hạ xuống, tàn nhẫn mà oanh kích sắp chết giãy dụa Lôi Hồ, không chút lưu tình!

Như đã đoán trước nổ tung đúng hạn mà tới, nhưng nhưng vào lúc này, một luồng ba động khủng bố lần thứ hai giáng lâm, Diệp Tiêu ngẩng đầu nhìn lên, đúng như dự đoán, lần sóng thứ ba Thiên kiếp trong nháy mắt giáng lâm.

"Lê ……" bầu trời kinh hiện to rõ chim hót, Diệp Tiêu biết, này lần sóng thứ ba là một trong tứ thánh Chu Tước!

Sáu con Chu Tước, bay lượn Lam Thiên (trời xanh), bừa bãi rong ruổi, tiêu sái cực điểm! Nhưng Diệp Tiêu rõ ràng, Chu Tước vì là thuộc tính "Lửa" thánh linh, Chu Tước chân hỏa càng là được xưng thiêu huỷ vạn vật!

Tuy rằng lấy thần lôi vì là khu, nhưng định không thể tránh khỏi địa còn có bản thân thuộc tính, bởi vậy, Diệp Tiêu không dám có chút bất cẩn!

Chu Tước bay lượn, thân thể đối lập khá nhỏ, sáu con Chu Tước hoàn toàn tương nhiều, như một lao tù, đem Diệp Tiêu nhốt lại! Đối với chúng nó tới nói, mạnh nhất chính là hỏa diễm, bởi vậy, sáu con Chu Tước không ngừng miệng phun Lôi Hỏa, muốn thiêu chết Diệp Tiêu.

Diệp Tiêu một tiếng cười gằn, đang muốn công kích, nhưng ý thức được không đúng địa phương! Hấn tâm ma chợt hiện, bên trong thân thể toả nhiệt, thần thức có chút hỗn loạn.

Hấn rõ ràng có thể cảm giác được một tia hỏa diễm ở trong người thiêu đốt!

"Đây là Hồng Liên nghiệp hỏa? Chuyên môn xúc động lòng người ma, khiến người ta dục hỏa đốt người Hồng Liên nghiệp hỏa!" Diệp Tiêu kinh hãi, vội vàng ổn định nỗi lòng!

Hồng Liên nghiệp hỏa, lấy người tình tự, dục vọng, tâm niệm làm cơ sở, là nhất khó lòng phòng bị!

May là này Hồng Liên nghiệp hỏa, Diệp Tiêu sớm có nghe thấy, bằng không hậu quả không thể tả muốn!

Dần dần ổn định tâm tình Diệp Tiêu, hai mắt không hề lay động. Thất Tinh Trục Nguyệt bắn nhanh ra, Diệp Tiêu chân đạp bên trên, đón đánh mà đi!

Chu Tước bay múa, màu đỏ rực áo khoác trông rất đẹp mắt, một bóng người nộ trùng mà đi, Chu Tước miệng phun Lôi Hỏa, muốn thiêu chết người sau.

Thất Tinh Trục Nguyệt thể như chẻ tre, không có một chút nào thoái nhượng, mà ngay ở nhanh muốn tới gần trong đó một con Chu Tước thời gian, Diệp Tiêu bóng người đột nhiên bay lên, từ Thất Tinh Trục Nguyệt bên trên đạn nhảy ra ngoài.

Mà Thất Tinh Trục Nguyệt tiếp tục tiến lên, đâm thẳng Chu Tước, mà cái kia Chu Tước mắt thấy Diệp Tiêu biến mất, chính tìm kiếm khắp nơi bên dưới, Thất Tinh Trục Nguyệt đột nhiên mà tới, xuyên thẳng người sau đầu lâu, trong nháy mắt nổ tung!

Đầu lâu nổ tung, này con lôi hỏa Chu Tước cũng là báo hống, mà Thất Tinh Trục Nguyệt thì lại bay vào một mảnh lôi hải, đem Diệp Tiêu cứu lên, tiếp tục chém giết cái khác Chu Tước.

Diệp Tiêu lấy chính mình vì là mỗi như, dựa vào Thất Tinh Trục Nguyệt cường hấn công kích, lần thứ hai diệt hai con Chu Tước, gây nên kinh thiên nổ tung. Nhưng còn lại ba con Chu Tước, nhưng thay đổi trận hình, tùy ý bay lượn lên.

Diệp Tiêu hừ lạnh một tiếng, Thất Tinh Trục Nguyệt chia ra làm bảy, hấn chân đạp một cái, cầm trong tay một cái, mặt khác năm thanh áp trận, hấn muốn tay chém Chu Tước!

Lôi hỏa Chu Tước tốc độ phi hành không phải rất nhanh, dù sao không phải thật sự thánh linh! Mà Diệp Tiêu tốc độ thì lại nhanh như chớp giật, hấn duy trì tâm tư thanh thần, không bị Hồng Liên nghiệp hỏa có cơ hội để lợi dụng được, thắng lợi đã ở trong tầm mắt!

Quả nhiên, Diệp Tiêu liên tiếp nổi giận chém Chu Tước, kết thúc này lần sóng thứ ba lôi kiếp, còn có cuối cùng một lần sóng!

"Trường Sinh quyết, nhiều chống đỡ một hồi đi!" Diệp Tiêu thảm than, ánh mắt của hấn nghiêm túc dị thường, trùng trùng địa nhìn chăm chăm phía chân trời Lôi Vân vòng xoáy.

Đột nhiên, một đạo bóng người màu xanh, từ trên trời giáng xuống, chậm rãi mà rơi, nương theo từng trận rỗng gầm, ở Diệp Tiêu chấn động trong ánh mắt hạ xuống.

"Lân này phiền phức!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Thanh Long Thánh Quân

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Chính đang tay bắn trúng, sau đó sắp Cập Nhật!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Ngục Hoang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.